

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200559

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ, ಕೋಶಸಂಪನ್ಮುಖ—೪೨

ವ ರ ಕ ವಿ ವ ರ್ಯ ನಾ ದ

ಕ ನ ಕ ದಾ ನ ನ

ಮೋಹನತರಂಗಣಿ

ಎಂಬ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರೆ

(ಸಾಂಗತ್ಯ)

—

ಮಂ. ಅ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯರಿಗಾರ್ಥ

ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾರಾಣೀ ಕಾಲೇಜ್, ಮೈಸೂರು—

ಇವರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೃಷ್ಣವದಾರ್ಥ ಬಿಪ್ಪುಗೊಡನೆ

ಮೈಸೂರು

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುದ್ರಣಾಲಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು

1913

Registered according to Act XXV of 1867.
(All Rights Reserved)

ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯ ವಿಷಯಸೂಚಿಕೃತ.

ಸಂಧಿಸಂಖ್ಯೆ	ವಿಷಯಸೂಚಿ	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
೧	ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ	೧ - ೪
೨	ದ್ವಾರಕಾದೇಶವರ್ಣನೆ	೪ - ೯
೩	ದ್ವಾರಕಾಪುರವರ್ಣನೆ	೧೦ - ೧೬
೪	ಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿಯರ ಲೀಲೆ, ಮದನನ ಗರ್ಭವರ್ಣನೆ	೧೬ - ೨೫
೫	ದೇವತೆಗಳು ಕಾಮನನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದು	೨೫ - ೩೧
೬	ಮನ್ಮಥನ ದಂಡು ಪೋಷಮಟ್ಟದುದು	೩೧ - ೩೬
೭	ಕಾಮದಹನ	೩೭ - ೪೧
೮	ರತಿಯ ಪ್ರಲಾಪ	೪೨ - ೪೫
೯	ರತಿಯು ಶಂಬರಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದುದು	೪೬ - ೫೦
೧೦	ರತಿ ಶಂಬರಾಸುರರ ಸಂಧಾನ	೫೦ - ೫೪
೧೧	ಮಾರಜನನ	೫೪ - ೬೧
೧೨	ಶಂಬರಾಸುರನ ವಧ	೬೨ - ೭೦
೧೩	ರತಿಯ ವಿವಾಹ	೭೦ - ೭೭
೧೪	ಜಲಕ್ರೀಡೆ	೭೭ - ೮೬
೧೫	ರತಿಕಾಂತನನ್ನು ಮನೆದುಂಬಿಸಿಕೊಂಡುದು	೮೬ - ೯೦
೧೬	ರತಿಯ ಗರ್ಭಾದಾನ	೯೦ - ೯೬
೧೭	ಅನಿರುದ್ಧ ಜನನ	೯೬ - ೧೦೩
೧೮	ಅನಿರುದ್ಧನ ನಗರಶೋಧನೆ	೧೦೪ - ೧೧೪
೧೯	ಬೇಟೆಯ ವರ್ಣನೆ	೧೧೪ - ೧೨೨
೨೦	ಬಾಣಾಸುರನ ಶೋಣಿತಪುರದ ವರ್ಣನೆ	೧೨೨ - ೧೨೭
೨೧	ಬಾಣಾಸುರನ ಶಿವವೂಜೆ	೧೨೭ - ೧೩೩
೨೨	ಬಾಣಾಸುರನ ಭೋಗಲೀಲೆ	೧೩೪ - ೧೩೭
೨೩	ಉಷಾದೇವಿಯ ಶೃಂಗಾರ	೧೩೭ - ೧೪೩

೨೪ ಶಿವನೊಲಿದಿದರ್ ನಂದನದೇಡೆ ಉಪಾದೇವಿಯು ಸಖಿಯ

ರೊಡನೆ ಬಂದು ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಳು	..	೧೪೩-೧೪೦
೨೫ ಉಷೆಗೆ ಶಿವನು ವರವ ಕೊಟ್ಟುದು	೧೪೦-೧೪೪
೨೬ ಉಷೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯರ ಸರಸ	..	೧೪೪-೧೪೮
೨೭ ಉಷೆಯ ಸ್ವಪ್ನ	೧೪೮-೧೫೪
೨೮ ಉಷೆಯ ನಿರಹ, ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಉಷೆಗೆ ಭಾಷಯ		
ಕೊಟ್ಟುದು	..	೧೫೪-೧೫೮
೨೯ ಚಿತ್ರವರದ ಸಂಧಿ ೧೫೮-೧೬೩
೩೦ ಚಿತ್ರವರದ ದರ್ಶನ ೧೬೩-೧೬೮
೩೧ ಅನಿರುದ್ಧನಂ ತಂದುದು	.	.. ೧೬೮-೧೭೨
೩೨ ಉಪಾಸಿರುದ್ಧರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸಿದ ರೀತಿ ೧೭೨-೧೭೬
೩೩ ನಾರದನು ವಿವಾಹವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಬಾಣಾಸುರನಿಗೆ		
ಅರ್ಪಿಸಿದುದು. ೧೭೬-೧೮೪
೩೪ ಅನಿರುದ್ಧ ಕುಂಭಾಂಡರ ಕಾಳೆಗೆ ೧೮೪-೧೮೮
೩೫ ಬಾಣಾಸುರಾಸಿರುದ್ಧರ ಕಾಳೆಗೆ ೧೮೮-೧೯೪
೩೬ ಗರುಡನ ಸಂಧಿ... ೧೯೪-೧೯೮
೩೭ ಕುಂಭಾಂಡನ ಬುದ್ಧಿ ೧೯೮-೨೦೨
೩೮ ಹರಿಹರರ ಕಾಳೆಗೆ ೨೦೨-೨೦೬
೩೯ ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಕಾಳೆಗೆ	.	.. ೨೦೬-೨೧೦
೪೦ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಬಾಣಾಸುರರ ಕಾಳೆಗೆ ೨೧೦-೨೧೪
೪೧ ಕೃಷ್ಣನು ಉಪಾಸಿರುದ್ಧರಂ ಕಂಡುದು ೨೧೪-೨೧೮
೪೨ ಕೃಷ್ಣನು ಪ್ವಾರಕಿಗೆ ಬಂದುದು ೨೧೮-೨೨೨

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಮೋಹ'ನ'ತ'ರ'ಂಗಿಣಿ ಎಂಬ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತೆ

—ಸಂಗತ್ಯ—

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೇಶ್ವರನಾತ್ಮಾಭಿರಾಮ ಸ ದ್ವಾಗೀಶಹಿತ ಪರಂಧಾಮ ||
ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ರಂಗ ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮ ಸು'ತ್ಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸೊ ಪೂರ್ಣಕಾಮ ||

ಶ್ರೀಮದ್ಗುರಾರಾಯ ದುರಿತವಿಜೇಯ ದು : ಪ್ಷಾಮವಿಜ್ಞೇದನಾಹ್ಲಾದ ||
ತಾನುಸಗುಣನಾಶ ಸಾತ್ವಿಕೋಲ್ಲಾಸ ಶ್ರೀ | ರಾನಾನುಜಮುನಿ ಶರಣ || ೧ ||

ಅರ್ದನೊಳುಟನೆತನುಕೆತಾಕ್ಷ್ಯನಕೂಡೆ ಕಾರ್ತೊಟಕ ಮೇಳವಿಪ್ರದೆ ||
ತರ್ದಕ ರಾನಾನುಜರೊಳು ವಾದಿಸಂಪರ್ದ ನಿಲ್ವದೆ ನಿಲ್ಲಲರಿದು || ೨ ||

ಕುರೀತಿಯ ಪೆಂಪುವಡೆದ ಸದ್ಗುರುಕರವಾರಿಜೋಬ್ಬ ವ ಶಿಷ್ಯಜನರ ||
ವೇರಿಸಿ ನಾಲ್ವಗೆ ಫಲವೀವ ತಾತಾ | ಚಾರಿಯರಡಿಗೊಳುವೆನು || ೩ ||

ಅಡಿವಿಡಿದಬುಜಸಂಭವ ಪೂಜೆಗೆಯ್ಯೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಗಗನಾಗ್ರದೆ ಮೆಹಿಯೆ ||
ಅಡಿಯೊಳದರ್ಬಿಳದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ರುಬೇಡಿಯಡಿಯೆನೆಂಬರುಕ್ಮಪ್ಪ ನಿಮಗೆ ||

ಅರುಣಾಬ ನಿಳಯಕವಾಟಕಾಸ್ತು ಮುಣಿ ಕಿರಣದಿಂತೆಗೆದೊಳಪೊಕ್ಕು ||
ತರುಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕುಚವಿಡಿದ ಕೈಯಿಂ : ಸ ತ್ಕರುಣವೀವುದುಕ್ಮಪ್ಪ ನಮಗೆ ||

ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಕನ್ಯೆ ಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯ | ಸಾರಾಯಣನುರಶ್ಮಿ ಹ್ನೆ ||
ಉರಂತೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನೆ ನು | ದ್ಭಾರ ನಿನ್ನದು ಸುಪ್ರಸನ್ನೆ || ೬ ||

ಭೂತಲದೊಳು ರಾನಾನಾಮವ ಸುಜನವ್ರಾತಕ್ಕೆ ವಾರಾಣಸಿಯಲಿ ||
ನೀ ತಪ್ಪದುಸಿರುವೆ ಗುರು ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವ | ನಾಥ ಕುಡೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯ || ೭ ||

ನಿಮ್ಮಯಹಿತಕ್ಮಪ್ಪ ರಾಯನಮಹಿಮೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಯೊಡುಕೀರ್ತಿವೊಡೆ ||
ನಮ್ಮಳವಲ್ಲ ಕಾರದೆಗೂಡಿ ಚತುರಾಸ್ಯ ನೊಮ್ಮ ಬಾರೆನ್ನ ವಂದನೆಗೆ || ೮ ||

ಖ್ಯಾತವೇದಾಗಮಾತೀತ ಸರ್ವರ ಮನಃಪ್ರೀತ ಪಣ್ಣುಖವಿನಾಯಕರ||
ಮಾತೆ ದನುಜಕುಲಭೀತೆ ತುಹಿನಗಿರಿ | ಜಾತೆ ಕುಡೆನೆಗೆ ಸನ್ಮತಿಯು ||೧೦||

ಸಾವಿರಸಂತಾನನಡೆದಳೆ ಮನುಕಾರ | ತೀವಿಹುದಬಲನ ಮೇಲೆ ||
ಕೋವಿದೆ ಪೆರ್ನುಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಸಲೆ ವಾಗ್ಗೋವಿಯೆನ್ನೊಳಗಿರು ತಾಯೆ||೧೧||
ಕಾಯಕವಿದು ನಿನ್ನದುಕೇಳು ನಿರ್ವಿಘ್ನು | ದಾಯಕ ಎನೆಗೆ ಸತ್ಕೃಪೆಯು||
ಜೇಯ ಕಾರುಣ್ಯದಿ ಕುಡು ಪೊಂಬಳಲ ವಿ | ನಾಡುಕ ವಿಶ್ವವಲ್ಲ ಭನೇ ||೧೨||

ಅಗಣಿತಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳುದರದಿ | ಸೋಗಯಿಪ ನಾರಾಯಣನ ||
ಹೆಗಲೊಳುಹೊತ್ತು ಖೇಚರದೇಸಂಚರಿಸುವ ಪರಾಜಕರುಣಿಪುದೆನುಗೆ||೧೩||
ನರದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಮಥನದಿಂ ತುಸಮಾತ್ರ | ಗರಳವ ಬಿಡಲಾಕ್ಷುಣದಿ ||
ಸುರಮುಖ್ಯರ ಭೀತಿನಡಿಸಿದ ಧರಣೀ | ಧರ ಘನಿರಾಜ ರಕ್ಷಿಪುದು ||೧೪||

ಸುರಪತಿ ಶಿಶಿಕಾಲನಿಭೃತಿ ವರುಣವಾಯು | ಹರಸಬೀಶಾನಮುಖ್ಯ
ನರಮನುಮುನಿಜನರುಗಳನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಪರಮಸಂತಸನ ಪಾಲಿಪುದು ||೧೫||
ಬಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾರದ ವಿಭೀಷಣ ಧೃವನ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವಿದುರನಕ್ರೂರ||
ಸಲಿಲಜ ಶುಕಶಾನಕ ಪುಂಡರೀಕಾದ್ಯ | ರೋದಿದೀವುದೆನೆಗೆ ಸತ್ಕೃಪೆಯು||೧೬||
ಉರಗಾಲಯವೆ ಪೆಸರ್ನಡೆವನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ | ದರಜಾತೆಯಾತ್ಮಸಂಭವನ||
ನರಪುರಾಣಂಗಳ ಕನ್ನಡಿಸಿದ ಕವಿ | ವರರ ಕೊಂಡಾಡುವೆ ಮುದದಿ ||೧೭||

ರವಿರೈ ಚರಿಸುವ ದೇಶದೊಳಹ ದೇವಕವಿಗಳ ಕಾರುಣ್ಯನಡೆದು ||
ಸವಿನಾತುಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆ ಕೇಳ್ವರ | ಕಿವಿಗೆ ಭೂಷಣವಪ್ಪ ತೆಹದಿ ||೧೮||
ನಡಿಪ್ರಾಸಗುಣನೇಮುವುಚಿತಾರ್ಥಲಕ್ಷಣ | ವಿಡಿಕಿಹುದಿಹ ಭಾವಚಿತ್ರ ||
ನುಡಿ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ತಿರ್ದುವುದೆನ್ನಯಸಂ | ಗಡಿಗರು ಸಲೆ ಬಲ್ಲವರು ||೧೯||
ತಪ್ಪುಸಾಸಿರವಿರಲುಮುಖದೊಂದುಗುಣಬರೆ | ಯೊಬ್ಬಕೊಂಬುದುಬಲವರು
ಕಪ್ಪು ಕಿಂಚಿತ್ತಿರೆ ಕಳೆದಿನಿದಮೃತನ | ಚಪ್ಪರಿದೀಂಟದಿದರ್ಪರೇ ||೨೦||

ಬರಹನ ತಿಳಿಯಬೇಡೆನುತೆನ್ನನೊಸಲೊಳು | ಬರೆದುನಿರ್ಮಿಸಲದಹಿಂದೆ||
ಬರಹನಹೆಯೆ ನಾ ಪದವಿಟ್ಟು ಕಡಿತದೊಳು | ಬರೆದು ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಯಲ್ಲ ||

ಗುಬ್ಬಿಯ ಕೊರಲೆ ಗೋಧಿಯ ಕಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿದೊ | ಉಬ್ಬಿಯಾಗಸಕೆ
[ಪಾಲುಪುದೇ ||

ಕಬ್ಬಿ ಗರಾನುಸಿರಿಗ ಕಾವ್ಯವೆ ತಿದ್ದಿ | ಪಬ್ಬಿ ಗಸುವುದು ಭೂತಳದಿ ||೨೧||

ನೋಡಲು ಹಸ್ತವಿಲ್ಲದ ಸೊಬ್ಬ ಗೀಣಗ | ಗೂಡ ಕಟ್ಟಿದಡಚ್ಚಳಕೆಯ ||
ಕೋಡಗ ಕಂಡು ನೈರಿಸದೆ ವಿನಾಶನ | ಮಾಡಬದೇನು ಕೇಡಪುದು ||೨೩||

ಬಟ್ಟವೊಯ ಬಿಟ್ಟಿಂಗಳ ಹೊದುವರೆ | ಬಟ್ಟಲೊಳ ಸೋದಿಪರುಂಟೇ ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಕನಕದಾಸನ ಕಾವ್ಯದೊಳ ದೋಷ | ತಟ್ಟದು ತವ್ವಿನಜೇಡ ||೨೪||
ರಸಿಕರ ಕರ್ಣಯುಗ್ಮವ ಪೊಕ್ಕು ನುಂದಿದೈ | ಬಿ ಸಜನನಲರಿಸಿಮೈಗೆ ||
ಎಸೆವ ಪುಳಕದೊಸಗೆಯನಿತ್ತು ತಿರನ ತೂ | ಗಿಸುವುದೀವಚನದ ರಚನೆ ||

ರಸಪೂರಿತ ಸುಪ್ರಭಂಧವಿಲಕ್ಷಣ | ವೆನೆನಂತೆ ಪೇಟ್ಟಿ ಪೆನಿದನು ||
ಹಸನಾದುದೆಂದು ಯೋಗ್ಯರು ತಲೆದೂಗಲು | ಉಸಿರುವೆ ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ ||

ವಿಷಕರ್ತುವಿನಮೇಲೊಳಗಿರ್ದು ಬಂದಲಿ | ವಿಷದಪೆರ್ನೊಲೆವಾಲಸವಿದು ||
ವಿಷನರ್ಜಿತವಾಹನ ಕೃಷ್ಣಂಗೆನ್ನಯ | ವಿಷವಾಕ್ಕು ತಾಗಲೇನಹುದು ||೨೫||

ಅಮೃತಾರ್ಣವದೊಳು ಮನೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೇ | ಅಮೃತಾನ್ನವ ಸುರ
[ಗಿತ್ತು ||

ಅಮೃತಕರವಾನುಲೋಚನಕೃಷ್ಣಂಗೆ | ಅಮೃತವಾಕ್ಕು ದಿ ಲೇನುಬಹುದೆ ||

ಲೇಸುವುದು ಹೊಲ್ಲೆಹವಾವುದು ಸ | ವೇಶನ ನಾಮಕೀರ್ತನದೆ ||
ದಾಸೋತ್ತಮಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಘ್ನವಿ | ನಾಶವಾದುದು ಜಗವೊಯೆ ||೨೬||

ಕೊಡವಾಲು ಪುಟವೆಡೆಬಿವುದಲ್ಲದೆ ಪಾಲ್ಗಡಲು ನಾಶವನ್ನೆದುವುದೆ ||
ಬಡನಂಗೆ ಕೃತಿದೋಷವಲ್ಲದೆ ಬೊಮ್ಮನ | ಪಡೆದಾತಗೇತಲು ದೋಷ ||೨೭||

ಅದೊಂದೆ ವರ್ಣದೋಷಂಗಳು ಪರಮಸಂಪದವೆತ್ತು ಕೃತಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ||
ಬುಧರಾವನ್ನಾಯಕಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನೆ ತಿಳಿದು ನಾ | ನಿದ ಪೇಟ್ಟಿ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಹೇಳು ಹಿರಣ್ಯಾಂಬರನ ತಾತ್ಪರಿಯವೆ | ತಾಳುಗಳಡಿದಾನರೆಗೆ ||
ಬೀಳುವ ಪುರುಷಪಟ್ಟದ ನಿನ್ನ ವಚನನ | ಕೇಳುವೆ ಪರಮಸಂತಸದಿ ||೨೮||

ಪೂಸರದಹನ ಕಾನೋತ್ತಮಿ ನರಕಂಬ | ರಾಸುರವಧೆ ಕಂತುಸುತನ ||
ಭಾಸುರಲೀಲೆ ಬಾಣನ ಗೆದ್ದ ಜಮುಲಕ್ಕೊಳನ ಕೃತಿಯ ವರ್ಣಪೆನು ||೨೯||

ವಾಣಿಮುಘಸನೊಬ ವ್ಯತಹಾರಿ ಪಟ್ಟಿಯ | ಗೋಣಿಯೊಳ ತುಂಬಿದ ರತ್ನ ||
ಓಣಿಯೊಳ ಚೆಲ್ಲಿ ದಂತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೃತಿಯೆಂಬ | ಮಾಣಿಕ ಮನ್ಮನೋನಾಥ ||

ನಾಡೊಳಗುಳ್ಳ ಜಾಣರು ಜಾಣೆಯರೊಡ | ನಾಡುವ ಸವಿವಾತುಗಳ ||
 ಪಾಡುಗಬ್ಬ ವ ಪರುತವಿಸಿದ ಬಗೆಯ ನೀನೋಡು ಮಾನಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ||
 ಜನಕನೊ ನಿನಗೀನುತಿನಿತ್ತವಬ್ರಹ್ಮ | ಜನಕನೊ ವರಸರಸ್ವತಿಯೋ ||
 ಸನಕಸನಂದಾದ್ಯರೊ ಮೇಲ್ಗತೆ ಪೇಜು | ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ ತನಗೆ || ೩೬ ||
 ತೆಂಗಿನ ಕಾಯ ತೋರದ ಮೊಲೆನ್ನೊತ್ತಲ ತಾಂಗಿಯ ಬಂದುಗೆವಾಯ ||
 ರಂಗಿಪ ಚೆಂದುಟೆಯಿನಿದನೆ ಮೋಹತ | ರಂಗಿಣಿವೇಷ್ಯ ಕೇಳಬಲೆ || ೩೭ ||
 ಹರಿತರಣರಚ್ಚು ಬುಧಜನರಿಗೆ ಪೆಚ್ಚು | ದುರಿತವನಕೆ ಕಾಚ್ಚಿಚ್ಚು ||
 ವಿರಹಿಗಳಿಗೆ ಪುಚ್ಚು ವೀರರ್ಗೇ ನುಚ್ಚು ಕೇ | ಳ್ವರಿಗಿದು ತನಿಬೆಲ್ಲದಚ್ಚು ||
 ಕೋಟಿಜನ್ಮದ ಪಾಪಹರ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತೆಯ, ಪೀರಿಕೆಯೊಳಗೊಂದು ಪದನ ||
 ಪಾಠಿಸಿ ಕೇಳಿದ ಸುಜನರ್ಗ ಮುಕುತವ, ಧೂಟೆಯ ಸಂಸರ್ಗವಹುದು || ೩೮ ||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ || ೪೦ ||

—ಇಂತು ಹೀರಿಕಾಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದಂ ೪೦ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ—

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕೃತಿವೇಟ್ಟು ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ ಕೇಳದವ | ತಿಳಿಸುಜ್ಞಾನವಧೂಟೆ ||
 ಕೃತಿಗೆಕರ್ತನು ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವ | ಕೃತಿಯಕೇಳದೆಪುಣ್ಯವಹುದು ||
 ವೆಂಠಣಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿ ಸಂದನಕಲಿಕಾಂತ ಸಿನ್ನಯ ಸವಿವಾತು ||
 ಉಂಟಾದುದೆನ್ನಯ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಪರಲೋಕ | ನಂಟರು ಕೇಳುವಂತುಸಿರು || ೧ ||
 ಎಲೆಯನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮಂಗಳವಪ್ಪಬಟ್ಟಬ | ಲೊಲೆಯಮಂಗಳ ರತ್ನ ಕೇಳಿ ||
 ಶಿಲೆಯ ವಕ್ಷದರ ಜಿತ್ತವ ಕರಗಿಪುದು ನೈದಿಲೆಯಾಣ್ಣ ನಂತೆನ್ನ ಕವಿತೆ ||
 ಈಕಾವ್ಯಕಾದಿವರ್ಣನೆಯಾವುದೆನೆಲು ರ | ತ್ನಾಕರ ನೆಲವೆಣ್ಣಿ ನುಡಿಯ ||
 ಮೋಪಲೆಯಂದದೆ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದುರ | ನೇಕಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ || ೪ ||

ನೀರಾನೆ ನೆಗಲು¹ ಪಾರೀನ ಕಮಠ ಶಿಂಶು|ನಾರ ಕರ್ಕಟ ಭಲ್ಲೂಕ ||
 ಘೋರಾಹಿ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟಜಂತುಗಳಿಂದ|ವಾರಾಶಿ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು||೫||
 ತಂಡತಂಡದಿ ಹೊಣವಳಯದಿ ಡಿಂಡೀರ²|ಪಾಂಡುರ ಶಂಖಪ್ರವಾಳ ||
 ದುಂಡುಮುತ್ತು ಗಳಂದೆ ಮೇರೆಯಬ್ಬಿಯಕೊರ|ಲ್ದಂಡೆಯಂತಿದೂದೇನೆಂಬೆ||
 ದೈವಾಧೀನದಿ ವಜ್ರ ಮೈನಾಕನ|ಕೈವರ್ತಿಸಿ ಕೊಲಲೆಂದು ||
 ವೈವಸ್ವತನೊಲು³ ಬಹನೆಂದು ಕಡಲಳ್ಳೆ|ಹೊಯ್ದಂದದಿ ಕಂಪಿಸಿತು ||೬||
 ಹೊದ್ದಿರಲ್ಲುವಿಯ ಹೆಣಸಾರು ಸಾರೆಂದು|ಬುದ್ದಿಗಲಿಸಿ ಕೇಳದಿರಲು ||
 ಗದ್ದಿಸಿ ತೆರೆಗೆಯ್ದುಳಂದೆ ತಾಡಿಸುವಂತೆ ಗುದ್ದಿತು ಜಲನಿಧಿ ತಟನ ||೭||
 ವೇದ ತಸ್ತು ರನ ತನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಪ|ರಾಧಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಣಮಡಲೊಡನೆ ||
 ಮಾಧವ ಕರೆಸಲು ಮರಳ ಬಂದಂತಾಗ|ಲಾದುದು ಕಡಲೋಟಿಭರಿತ ||೮||
 ಅಂಬುಧಿಮಧ್ಯದ ಧರೆಯೊಳು ಚತುರಾಸ್ಯ|ನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧಿಕನೊಲಿದು ||
 ಕಂಭಸೂತ್ರವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ನಾಡಿದಂದದಿ ಪ್ರೋಂಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಗೆ ರಾಜಿಸಿತು||೯||
 ಅಶರಧಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಸುರ್ವದಾದಿ|ಶೇಷ ತಾನೆ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಂದು ||
 ಶ್ರೀಶನ ವೈಕುಂಠವ ನೋಡುವಂತೆ ಶೈಲೇಶ ಹೇಮಾದ್ರಿ ರಂಜಿಸಿತು ||೧೦||
 ಎಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದ ಜೀವರುಗಳೆಂದೆಂಬ ಬೀಜವ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ||
 ಮುಂಬೆಳಸಿಗೆ ಪೂಕವ ಕಟ್ಟಿದಂದದಿ ಪ್ರೋಂಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೧೧||
 ಅಪರ್ಮತದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೊಳು ಜುಬೂದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದೊಳರ್ದು ||
 ಸೋಪಸ್ಕರ⁴ ವೆತ್ತ ನಿಖಿಲದೇಶಂಗಳ ಸ್ವರೂಪವನೇವಣ್ಣ ಸುವೆನು ||೧೨||
 ನಾಳವ ಮಗಧ ಕಾಶ್ಮೀರ ಗುಜ್ಜರ ಗೌಳ|ಚೋಳಕೋಸಲದೇಶಬೋಟ
 ಲಾಳ ಕನ್ನಡ ವಂಗ ಚೌಟ ಹೊಯ್ಸಳ ಮಲೆಯಾಳ ದೇಶಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||
 ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದ ಬಹುದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾಂತಂಗೆ ತವರೂರೆನಿಸಿ ||
 ಸಂತಸವಡೆದುಡಾಸಾರಾಪ್ಪ ಸಕಲದಿ|ಗಂತಕ್ಕೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಡೆದು ||೧೩||
 ನಗರ ಪಟ್ಟಣಖೇಡ ಖರ್ವಡ ಪುರಗ್ರಾಮಗಳೆಂಬ ನಾನಾ ವಿಸರಾಂತು||
 ಸೋಗಯಿಸುತಿವು ವಾದೇಶದಿ ಬಿಳುವಳ್ಳುಗಳಲ್ಲ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೪||

ಕಷ್ಟಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ—1. ಮೊಸಳೆ, 2. ನೊರೆ, 3. ಯಮ,
 4. ಸಕಲಸಂಭಾರ, 5. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಳೆಗಳು.

ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ತೋಱಿ ಸಿಖಿಳಾಗ್ರಹಾರ ಪದ್ಧರ್ಶನಾರ್ಯರಿಗೆ ||
 ವೀರಮಾನವನಿತ್ತ ಪುರಗಳೊಪ್ಪಿದುರ ದಾ|ದ್ವಾರಾವತಿಯ ದೇಶದೊಳು ||
 ಅನಾವಗ್ರಾಮಾನುಗ್ರಾಮದಿ ಶಿವವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯ ಪಾತ್ರಭೋಗ ||
 ತೀವಿದ ಮೃಷ್ಯಾನ್ನ ಸತ್ತದೊಳೊತ್ತಿಲಿ, ಭಾವಿಸೆ ಕೊಳಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೮||
 ಸಮಯ¹ ನಿಪ್ಪ ರುಮುನ್ನ ತರ್ಕಿರ್ತಿದರು ವಿ. ಕ್ರಮವಿದ್ಯಾಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರು ||
 ಸುಮತಿಗಳಭವಾಚ್ಯುತಭಜಕರು ಸಂ ಭ್ರಮದಿ ವರ್ತಿಸುವರೆಲ್ಲೆಡೆಯ ||
 ಪೊಡೆಯೆಂಬುದು ಗಂಧಕಾಲಿಯೊಳ² ಕೈಯೊಳು|ಕೊಡೆಯೆಂಬ

[ರಾತಪತ್ರವನು ||

ತಡೆಯೆಂಬುದುಮಂತ್ರದೊಳಗಲ್ಲ ದಾದೇಶ ದೆಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುಗಳಲ್ಲ ||೨೦||
 ಕಂಟಕವೆಂಬುದು ಕೇತಕಿಯೊಳು ರಾಜ, ಕಂಟಕ²ವೆಂಬುದಂಬುಜದಿ ||
 ಕಂಟಕವೆಂಬುದು ಹಲಸಿನೊಳಲ್ಲದೆ | ಕಂಟಕವಾದೇಶಕಿಲ್ಲ ||೨೧||
 ದಂಡ ಸನ್ಯಾಸಿವರ್ಗದೊಳುಂಟು ಪುನರಂಟದಂಡ ಗೋಪಾಲರೊಳುಂಟು||
 ದಂಡ ಪುಂತ್ರೆಕ್ಕುವಾಟಿಯೊಳುಂಟು ಮಿಕ್ಕಿನ|ದಂಡವಾದೇಶದೊಳಲ್ಲ||೨೨||
 ಕಟ್ಟುವರೊಳುಕೆಯ ನೀವಿ³ಯೊಳಗೆ ಕೈ|ಗಟ್ಟುವರ್ದಂಕಣಗಳನು ||
 ಕಟ್ಟುವರ್ಧಮಿಲ್ಲ⁴ ವೆಲೆಯಮುಂಡಿಗೆಯನು|ಕಟ್ಟು ಕುಟ್ಟೆಂಬುದಲ್ಲಿ ||೨೩||
 ಕುಟಲ ಕುಂತಲದೊಳು, ಮಧುಪಾನತೊಂಡೆವ|ಉಟ್ಟಯೊಳು ಕರಿಸ

[ಕಾಂತೆಯರ ||

ಘಟಕುಚದೊಳಗಲ್ಲ ದೀನುಡಿಗಳು ಸಂ|ಘಟಿಸವು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ||೨೪||
 ಹಿಡಿನರು ವಾರನಾರಿಯರ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ|ಕಡಿನರವರ ನಳತೋಳ ||
 ಉಡಿಗೆಯ ಸುಲಿನರು ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರ| ಪೊಡವಿಯೊಳತಿಪರಲ್ಲ ||೨೫||
 ಕೆರೆಬಾವಿಗಳಲ್ಲ ದಗ್ಗಡದೆಡೆಯಲ್ಲಿ|ತೋಱಿಸೀರ ಕಂಬಿಯೊಳು ರಿಸಿ ||
 ನೆಣಿಧರ್ಮಿಪ್ಪರು ನಿರ್ಮಿತವನು ಮಾಡಿ ದಹವಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೬||
 ಪಟಿಬದ್ಧ ದೀರ್ಘದಂಡಾಂಕನರಾಶ್ರಯ⁶|ಮಠಭುಕ್ತ ಶಾಲೆ ಕಂಪೆಸೆವ ||
 ಘಟಪೂರಿತಗಂಧಶೈತ್ಯೋದಕದಹ ವಟೆಗೆಯ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೭||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಶಾಸ್ತ್ರ. 2. ಅರಸರಿಂದ ಬರುವ ಹಿಂಸೆ; ಚಂದ್ರನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹಿಂಸೆ. 3. ನಿಯಮ ಗಂಟು. 4. ತುರುಬು. 5. ಅಡ್ಡೆ. 6. ಡೇರ.

ನೂನುರದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಮಯವಾದ | ಲಾನುಂಚದಮುಳುಪ್ಪರದಿ ||
ಹೇನುಂಟುರುಹಮೊಗ್ಗ ಮೊಲೆಯರು ನೀರ್ದಿಡಿ | ದಾಮಹಾಸಲಗಳೊ
[ಪ್ರಿದುವು ||೨೮||

ಅಂಬರದಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತಿದ ಕುಚ|ಕುಂಭ ತತ್ಕುಂಭವೆಂಬಂತೆ ||
ಕುಂಭಾನ್ವಿತ ಕರಕಮಲದಿ ಸ್ತ್ರೀನಿಕು|ರುಂಬ ನೀರ್ದಿಡಿದು ನಿಂದಿಹುದು ||

ಕಳಶಸ್ತನ ಬಾಹುಮೂಲ ನಿರ್ಮಳದ ಕೌಂ | ಕುಳ ತೋಳ ನೆಗು
[ನೀರೆಯೆ ||

ಗಳತ್ಯಪ್ಪೆ ಪರಿದೊಡವೊಂಟುವೆ¹ ನೆನದಿ ಹೆಂ | ಗಳ ಮುದ್ದುಮೊಗನ
[ನೋಡುವರು ||೨೯||

ಕಡುರೂಪು ಕಣ್ಣೆ ಮೈಗಂಪು ಮೂಗಿಗೆ ಮೆ|ಲ್ಲುಡಿಕೊಡಕೆ² ಹೆಂಗ
[ಳೆಯೆ ||

ಕುಡಿನೀರಿನಿಂಪುಜೆಹ್ವೆಗೆ ಕೈತ್ಯತನುಮಿ|ಗಿಡಿದುದು ಬಜಲಿ ಬಂದರಿಗೆ ||೩೦||

ಸಲಲಿತೋಭಯತಟದ ಸಾಲ್ವ ರದೊಳು|ಬೆಲ್ಲದ ಪಾನಕವೊಂದು ||
ಅಲ್ಲದೆ³ ಕೆನೆಮೊಸಳನವ⁴ ಕರಕರೆ | ದೆಲರಿಗುಣಬಡಿಸುವರು ||೩೧||

ಲೋಕದೊಳತಿಲಿನಂತ ಪ್ರೀವೈಪ್ಲವ⁵ | ರೇಕವ್ರತದ ಭೂಸುರರು ||
ಏಕಾಂತನಿಳಯದೊಳೇಕವಾಗಿರೆ ಸ್ವಯಂ | ಪಾಕವನಾಡಿ⁶ ಭುಂಜಿಸರು ||

ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಪರ್ಣಚೂರ್ಣ⁷ ಸುಕಪೂರ|ಪೂಗ⁸ ಸಂಭಾಗ ತಾಂಬೂಲ
ರಾಗ⁹ ಪೂರಿತಗಂಧಕುಸುಮಂಗಳಿಂದಲ್ಲಿ | ಭೋಗವೀನರು ಪಾರ್ವರಿಗೆ ||೩೨||

ಕುಸ್ತರಿಸುವುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಜಲ್ದ ಸ|ಮಸ್ತರ ದೈಗು¹⁰ಯುಗಳಕ್ಕೆ ||
ವಿಸ್ತರಿಸುವಚ್ಚರಿಯೆನೆ ವಿಮಲ ಸ | ರಸಲ ಕೆಣಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೩೩||

ತೊಣಿ¹¹ದಾಳ ನಕಾರ್ಮುಕ¹² ವಸಿಂಜಿನಿಯಿದೆ¹³ ನೆಣಿ¹⁴ಬಾಗಿನಿದರೆಂಬಂತೆ ||
ಬಣಿಗಲ್ಲುಗಳ ಕೀಲಿಸಿದೇಣಿಗಳಂದೆ¹⁵ ಕೆಣಿಗಳೊಪ್ಪಿದುರ್ದುಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೩೪||

ಜಲವಿದ್ದೊಡೆನೊಪಾನಕಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಸ|ತ್ಪಲಭೋಗಕೊಡುವುವುದಲ್ಲ ||
ಮಲಿತ ಮೈನೀರೆಂದು¹⁶ ಸಿಂಧುವ ಜಣಿ¹⁷ದಿಳಿಗೊಲವೀನ ಕೆಣಿಗಳೊ
[ಪ್ರಿದುವು ||೩೫||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಕುಡಿಯುವ, 2. ಕಿವಿಗೆ, 3. ಶುಂಠಿಹಾಕಿದ, 4. ಅನ್ನವನ್ನು,
5. ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, 6. ಸುಣ್ಣ,
7. ಅಡಕೆ, 8. ಕೇಸರಿ, 9. ಕಣ್ಣು, 10. ಗಂಗಾಧಾರಿಯಾದ
ಶಿವನ ಧನುಸ್ಸು, 11. ಮೂತ್ರವೆಂದು.

ಮುಖ್ಯಗಾಲಗೊಳುಬಿ ಬೆಸಗೆಯೊಳು ಕಾಲು|ವೋಷಿಯಾಗುದೆಂಬ

[ನಿಂದೆಯನು]

ತಳೆಯೆಡೆ ತೊಂಬಲಿ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಕುಲ್ಯ|ಗಳೆಳೆಯಗಲದಿ ಜಲಿಸುವುವು ||

ಭಾಗೀಶಥಿದೇವಿಯರು ಸಾಸಿರಪೊಗ|ಪಾಗಿಸಾಗರವೆರದಂತೆ ||

ರಾಗಿಪ ಪರಿಣಾಲುಮೆ ಸಾಸಿರಪೊಗ|ಗವಾಗಿ ಸದ್ವನವ ಸಾರಿದುವು ||೨೯||

“ಅಪೋನಾರಾಯಣತತ್ತ್ವ” ಮೆಂಬ ಪ್ರಾ | ಷೋಪನೊಳ್ಳೆರೆದ

[ಭೂಸತಿಯ ||

ರೂಪಾಂತ ರೋಮಾಂಚನದಂತೆ ಗಂಧರಾ|ಲೀಫಲದಂಕುರವಿಹುದು ||೩೦||

ಖೀಗಿ ಬೆಳೆದು ನಭಕಡದೊಡೆ ದೇವರ್ಕಳಾ|ರೋಗಿಸ ಸವಿಗಾಣರ್ ||

ಪೋಗಿ ಪೂಡುವುದೇನೆನುತ ಲಜ್ಜೆ|ಸಿ ತಲೆ ವಾಗಿದಂತಿಹುದು ರಾಜಾನ್ವ ||

ಮುಡಿಗಳ ಕಾವ ಪುಳಂದಿಯರ ರೂಪ | ಪಡಿಗಟ್ಟು ಬಲ್ಲವರಾರು ||

ಮುಡಿ ತೋರಮೊಲೆಯ ಭಾರಗಳಂದಲುಂಗರ|ವಿಡಿನಡು ಬಳುಕುವಂತಿ

[ಹರು ||೩೧||

ಕಾವನ ಮುಂಗೈಯ ಗಿಳಿಯಂತೆ ನುಡಿದುಹಿ|ಕಾವನಬಿಲ್ಲೋಲ ಪಿಡಿದು||

ಕಾವನ ರಥಪಾಜಿ“ಭುಂಜಿಸದಂತೆ ಕೈ”|ಗಾವ ಪಾಮುರಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||

ಕೊನೆವಾಷಿ|ಕುಸುಮಮಂಜರಿ ಮುಖ್ಯಕಾಲಿಯು|ಕೊನೆಗಳನಗಿನಕೀರಗಳು||

ಕೊನೆಗಣ್ಣ ಪಾಮುರಿಯರ ದಿಟ್ಟಗಣ್ಣ ರು|ಳೊ ನೆಯೆಂದು ಕೊನೆಗೆ ಪಾಪ

[ದುವು ||೩೨||

ಸುಟೆವೆತ್ತು ಕೊನೆಯಿಂದೆನುಗುಳಬಂದೊಗುವ|ಸಿಟೆಲಾಕ್ಷ ನಶತ್ರಯವ^೧
ಕುಟಲಕುಂತಲೆಯರದ್ದರಿಸಲ್ಪ ತೊಣ್ಣೆ ವ ಣ್ಣ ಟೆಯ ಪಣ್ಣೆಂದು ಪಾಪದುವು||

ನೆತ್ತಿಯೊಳ ಪಾಪವಾಗಿಳಿವಿಂಡು ಪಚ್ಚೆಯ | ಸತ್ತಿ ಗೆಯಂತೆ ಮಂಡಲಿಸಿ||

ಮತ್ತ ಕಾಶಿನಿಯರ ದಿಟ್ಟ ಶಂಖದ ಕಾವ | ತತ್ತಿಸಿ^೨ದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿತು ||

ಕ.ಪ.ಅ.—1. ನೀರೇ ನಾರಾಯಣಸ್ವರೂಪವು. 2. ಪ್ರಾಣೋಪ—(i) ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ

ಓಪ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ; (ii) ಕಾಲುವೆಯೆಂಬ ಜಲರೂಪವಾದ ಓಪ, ಗಂಡ.

3. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ. 4. ಗದ್ದೆಯಮಡಿ. 5. ಮನ್ಮ

ಥನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೋಲು, ಕಬ್ಬು. 6. ಗಿಣಿ. 7. ಗದ್ದೆ. 8. ಮನ್ಮ

ಥನ ಕುದುರೆಯಾದ ಗಿಣಿ. 9. ಸೇರಿಸಿ.

ಕಂದುಗೊರಲನೊಳು ಕಾನಲ್ಕೆ ಸ್ವರ ತನ್ನದೊಂದು ಬಿಲ್ಲು ದು ಸಾಲದೆಂದು ||
ತಂದಿಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಿದನೆಂಬಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಬುರ್ಗು | ಸಂದಣಿಸಿತು ಬನಬನದಿ ||೪೩||

ಆಗರದೊಳು ರಸದಾಳ ತೆಂಗಾಳಯಿಂ ತಾಗಲೊಂದಂಗಳೊಡುದುಡುಬಣಿ ||
ಮೋಗೋಲ್ಲೊಡೆದಿರಸದ ಪರಿಯೊಳಕ್ಕು ಸಾಗರ ತುಂಬಿದಂತಾಯ್ತು ||
ಮಿಂಡಿವೆಂಗಳನಗಲಿದ ಚದುರರು ತಮ್ಮ | ದಂಡಿಪ ಸ್ವರಾಕಾಶವೆಂದು ||
ಭಂಡಿಪೆರ್ಗುಡುಗೋಲುಗಳಿಂದಲಡೆಗಿಕ್ಕಿ | ಖಂಡಿಸುವರು ಕಬುಗಳನು ||

ಬಾಲೆಯ ಕೊರಲು ಹೊನ್ನೊರಲು ಸುಸ್ವರ ಕಣಿ | ಲೀಲೆಗತ್ತರಿ

[ಕುರುಳೊಕ್ಕು ||

ಪಾಲಿರ್ದು ಕುಚ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಗ | ಸ್ಥಾಲೆಯ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೪||

ಮುದ್ದು ನಾಲುಕು ಮೂಲೆಯಾದಂತೆ ತನಿಲ್ಲ ದುದ್ದು ಕವರಪಂಚಧಾರಿ |
ಬಿದ್ದಿಹುದಾಲೆಯ ಮನೆಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ | ಹೆದ್ದೊಡುಮುಜಲೊಟ್ಟಿಲಂತೆ ||

ಅಂದೊಮ್ಮೆ ವರಹಾವತಾರದಿ ನೆರೆದ ಗೋ | ವಿಂದ ತನ್ನಯ ಪೀತಾಂಬರವ ||
ಕುಂದದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಪ್ರೊದಿಸಿದೊಲಿರುವುದು | ಗಂಧಕಾಲಿಯ ವನ ಕಳತು ||೪೫||

ದಾಳಂಬಪದ್ಮಾ ರದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಾರಭ್ಯವ | ತಾಳದನೇಕಪೂದೋಟ ||

ಕೇಳಿಯವನಗಳದ್ದುವು ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ತಾಳಯ ಮರಕತದಂತೆ ||೪೬||

ಪಲಸು ನೇಹಿಲು ಚೂತ ಪಿಚುಮಂದ ಸ್ಯಗೋಧ | ಚಲಪತ್ರ

| ಬಿಲ್ವಾಮಲಕ ||

ಲಲಿತಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕದಲಿ ಬಿಗಿದ ಕೋ ಮುಖಸಾಲು ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೭||

ಹೊಕ್ಕ ರಣೆಗಳ ಹೊಂಗಳನ ದೇಗುಲದಸಾಲು ಬೇದಕ್ಕರಿಗರ ಜಸಕಾಲೆ ||

ಸೊಕ್ಕಾ ನೆಕುದುರೆಯ ಮೈಹಾಳಯಂಕಣ ದಿಕ್ಕ ಕಣ್ಣ ನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೪೮||

ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಗಮನುಪನಿವೃತ್ತಾರಾಣ ಪ್ರತಿವೆತ್ತು | ಹರಿಯನಿಟ್ಟಿಸಲು
ಅತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಂದಂತೆ ರಂಜಿಸಿತು ಗೋ ಮತಿನದಿ ದ್ವಾರಕಾವುರದಿ ||೪೯||

ವರವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸಕ್ಕು ವೆನೆತ್ತು | ಪ್ರೋವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕಂ ಪದಂ ೯೩ ಕ್ಕಂ ಜಯಮಂಗಳಂ—

ಮೂವನೆಯ ಸಂಧಿ

ದ್ವಾರಕಾತ್ಮಕವರ್ಣನೆ—

ಮಾಣದಹಸುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಧಿಕಸುಜ್ಞಾನರ ಜ್ಞಾನಲೋಚನಕೆ ||
 ಕಾಣಬರ್ಪಂತೆ ಕನ್ನಡವಾಕ್ಯದೆ ನೆರೆ|ಜಾಣ ಸತ್ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||೧||
 ಸುಮನಸದಿಂದೆ ಕೇಳಾದೊಡೆ ನುಜ್ಜಾನ|ಪ್ರಮದೆ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಣಂಗಳಿಗೆ
 ಅನುರಿದಮಣಿತಾಟಂಕ¹ ವೆನಲು ಪೇಟ್ಟಿ|ರಮಣಿಯವಾದಮೇಲ್ಗತಿಯ ||೨||
 ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಪೂರ್ಣತ್ಯಂ|ಗಾರವ ಪೇಟ್ಟಿನೆಂದೆನಲು ||
 ನೀರಜಭವ²ಗರಿದೆನಲೇನುಗಹನ ವಿ|ಸ್ತಾರವನಾಪ್ತಿ ಬಲ್ಲನಿತ ||೩||
 ಜಲಗೈವ ಶರಭಶಾರ್ದೂಲಕಂಠೀರವ|ನಿಲಜೈಷ್ಠಕಾಸಿಯಭೂತ || (?)
 ಕೆಲಮೃಗಪಕ್ಷಿಯಿಂದೆಸೆಯಿತು ರೈವತಾ|ಚಲ ದ್ವಾರಕಿಯ ಬಾಹ್ಯದಲಿ ||೪||
 ಮಗಳ ಗಂಡನ ಕೂಡೆ ಮಹದಾದಿದೈತ್ಯರು|ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬರಗೊಡೆನೆನುತ ||
 ನೆಗಜಾನೆ ವಿನಾಳನೊಳಕೊಂಡು ಬಂದು ಪೇ|ರಗಜಾದುದಬ್ಬಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ||
 ಸುತ್ತಣ ಮಣಿಗಲ್ಲ ಹೊಂಗೋಟಿ ನೊಡಲು|ತತ್ತಳಗಿರ್ಯುದಕ್ಷಿಗಳ ||
 ಕೊತ್ತಳ ನಿಜಯವ ಕೊಳಲು ಪೋಪರಿಗಳ|ಹೆತ್ತಳ ಗಂಡನಂತಿಪುದು||(?)
 ಮೊನೆಗಾಣಬಳರ ಲಂಡಿಸಲೆಂದು ವಸುದೇವ|ತನಯ ಚಕ್ರಕೆ ವಿಶ್ವರೂಪ
 ವಿನಯದಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬಂದದಿ ಕೋಟಿಯ | ತನೆಗಳದ್ದುವು ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ||೫||
 ದೇಶಾಧಿಪಕ್ಯಪ್ಪ ರಾಯಂಗೆ ಲಳರಿಂದ|ಮೋಸನ ಬರಗುಡೆನೆಂದು ||
 ಕೇವ ಮಂಡಳಸಿ³ದಂದದಿ ವಜ್ರದಾಳ್ಯೇರಿ⁴|ಲೇಸಾದುದೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನು ||೬||
 ಬಲಿನಂದನಮುಖ್ಯಬಳರೆಂಬ ಮೃಗಕಾಲ|ಚಲಿಸಿ ತನ್ನದಿವರೆ ಹಿಡಿದು ||
 ಉಲಿದು ಹೊಯ್ಯುವೆನೆಂಬ ರೌದ್ರದಿಂ ಕೋಟಿಯ | ಹುಲಿಮೊಗ ಕಣ್ಣಿ
 [ರಂಜಿಸಿತು ||೭||

ವಿಾಟಾದ ರಮ್ಯರತ್ನಗಳ ನೊನ್ನಾರ ಕೈ⁵ಮಾಟ ನಾನಾಬಂಧಗತಿಯ ||
 ಕೂಟಪ್ಪವಾದ ಹೊನ್ನಗನೆಯ⁶ ತಳತ ಕ|ವಾಟಗಳದೂವೇನೆಂಬೆ ||೧೦||

ಸೋಮಸೂರಿಯವೀಧಿ ವೀಧಿಯಿಕ್ಕಲದಲಿ | ಹೇಮನಿರ್ಮಿತಸಾಧದೋಳ
ರಾಮಣೀಯತವೆತ್ತ ಕಳಸದಂಗಡಿಯಿದು | ವಾಮಹಾದ್ವಾರಕಾಪುರದೆ || ೧೧ ||

ರಾಗರಸದೋಳನವರತ ಕಾದಲರ | ಸಂ | ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಲೆನುತ ||
ಅಗಮಜ್ಜರು^೨ ಹಂಜಿಕೊಟ್ಟಂತ ವೇಟೆಯ | ಭಾಗದಂಗಡಗಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೧೨ ||

ಕಲೆಯಹುದಮಲಭಾವಜ್ಜರು ತಮ್ಮ ಕಾದಲೆಯರ ಕರೆವಸನ್ನೆಯಲಿ ||
ಸಲೆ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶೋಭಿಸುತಿರ್ಪ ಲಲಿತ ಬೆಳ್ಳಲೆಗಳಂಗಡಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಸಡಿಲಿದ ಮುಡಿ ಬೆಮರ್ವನಿಗಳು ತೀವಿ ತೊಟ್ಟಡುವಾಸ್ಥದಳುಗುವ

ಕಡುಸೊಬಗಾಂತು ಗಂಧವ ಮಗುಟ್ಟು ವಾಹಂಗ | ಕಡಸಿದಂಗಡಗಳೊಪ್ಪಿದುವು
ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿಗೆ ಕುಂದ ಮಂದಾರ ಪಾ ದರಿ ಕಂಜಿ ಕಣಿಗಿಲೆ ದವನ ||

ಬಿರಿದ ಕಂಜಾಜಿಯೆಂಬುವ ಪುಷ್ಪದಂಗಡಿ | ಪರುಠವಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆ || ೧೩ ||
ಇಡಿಕಿಹುದಿಹ^೪ ಪುಷ್ಪದೋಳುಗಂಧವಿರಲಾ ಹಿಡಿತುಡುಕುವುದೆಂದು ನೆಲದೆ ||

ನಿಡುವೇಣಿನೋಳು ಪರಿಮಳವೆತ್ತು ರಂಜಿಸು^೫ ಮುಡಿವಾಳವಸರ^೬ ವೊಪ್ಪಿದುವು
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲದೊಂಡೆವಿಡಿಯೆ ಬಂದೆಣಗುವ ಜಿಲ್ಲೆ ದುಂಬಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿಸೆಂದು ||

ಸೊಲಿಸ ಪೂವೂಲೆಗಾರ್ತಿ ಕಾವನ ಕಬ್ಬು ವಿಲ್ಲಿ ಸಂತಿದಳೇನೆಂಬೆ || ೧೪ ||
ಭೋಜಿಪ ಕರ್ಪೂರ ಕಸೂರಿ ಜೀರ್ಣ ಜವಾಹಿ ಪುಣುಗು ಒಡುತ್ತೈಲ ||

ಸೋಜಿಗವಡೆದ ಸುಗಂಧದಂಗಡಿಗಳು | ರಾಜಿಸುತಿದುರ್ವಿಕೈಲದಿ || ೧೫ ||
ಹೆಸರ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯಮೂಲಿಕೆ ಪಾಪಾಣ | ರಸದ್ರವ್ಯಸಕಲಸಂಭರವ ||

ಬೆಸಗೊಂಡು ಬೇಡಲು ತೂಗುವ ಗಂದಿಗ ವಸರಂಗಳದುರ್ವಿಕೈಲದಿ || ೧೬ ||
ಉತ್ತುತ್ತ^೭ ಪರ್ಜೂರ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲ್ಲ ಮೆತ್ತೈಸಿದ ಕಾಯ

ಬತ್ತದೆ ಕಳತ ಸಮಸ್ತ ಪಣ್ಣಸರಂಗ | ಘಟ್ಟದಲಿ ಮೂಯಿತಿಹವು || ೧೭ ||
ಅಂಗಡಿಯೊಳು ಗೋಧಿ ಕಡಲೆ ನಾನಾಧಾನ್ಯಗಳ ರಾಸಿ ರಂಜಿಸಿತು ||

ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಚೆತ್ರಗಲಿಸಿ ಚಿಪ್ಪಿಗರಾಯು | ಧಂಗಳ ಕೇರಿಯೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪ್ರಿಯರ. 2. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದವರು. 3. ತೇಯುವ.

4. ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ.

5. ದುಂಬಿ.

6. ಮುಡಿವಾಳ

ದಂಗಡಿ.

7. ಪಿಂಡುಬರ್ಜೂರ.

8. ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟ ಕಾಯಿನ ಹೋಳುಗಳು.

ಕಂಚಗಾಳರುಳ್ಳೈದುಗಾಳರು ಹೊಳೆನ ಹೊಂ|ಮಂಚಗಾಳರು ತಿಲ್ಲಿಗರು ||
ಸಂಚುಗಾಳರುಸದ್ವಿದ್ಯಾಧಿಕರಾದ | ಪಾಂಚಾಲರಿದರ್ಕ್ಕಲದಿ ||೧೦||

ಕಳವೆತ್ತ ವಾರನಾರಿಯರ ಕನ್ನಿಕೆಯರ, ಮೊಳೆಮೊಲೆಗಳ ನೋಡಿನಗುತ
ಎಳವೆರಲ್ಗಳ ಚೆಟುಕೊತ್ತಿ ಕೈದೊಡಿಸುವ ಬಳಗಾಳರಿದರ್ಕ್ಕಲದಿ ||೧೧||

ಹಲವು ದಿಪ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿ ಝಲ್ಲಿ ನಾನಾವರ್ಣದಳದ ಚಿತ್ರಾಂಬರಸಿಚಯ
ಸುಲಲಿತ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರದೊಟ್ಟಲಸಾಲಾ|ಮುಷಿಗೆಗಳದುರ್ವಿಕ್ಕಲದಿ ||

ತೋರಮಾಣಿಕ ಪಡ್ವೆ ವಜ್ರವೈಡೂರಿಯ ನೇರಾಣಿಮೌಕ್ತಿಕನೀಲ ||
ರಾರಾಜಿಪ ರತ್ನಭೂಷಣಂಗೆಯ್ಯ ಸೊನ್ನಾರಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೨||

ಸಾಣೆಯಮೇಲೆ ರನ್ನಗಳಟ್ಟು ಮಸೆದೊಪ್ಪ|ಗಾಣಿಸಿಕುಡುವತೊಟಗರು||
ಅಣಿಮುತ್ತಿಗೆ ವೆಗ್ಗಳಬೆಲೆಗಟ್ಟುವ|ವಾಣಿಜರಿದರ್ಕ್ಕಲದಿ ||೧೩||

ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ನಾಣಿಯಂಗಳ ನೋಟ|ತಪ್ಪದ ಚಪಲಸೆಟ್ಟಿಗಳು ||
ಬಪ್ಪವಡೆದು ಕುಳಿತಿದ್ವರು ಹೂಹೊನ್ನು | ಕುಪ್ಪೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು||

ಬರೆಗಲ್ಲ ರಜನ ಮೊಂಡೊಳೊತ್ತಿ ತೆಗೆದದ|ಕರಗಿ ಸುವರ್ಣಬಂಡುಗವ||
ನೆರೆದ ಯಾಚಕರಿಗೆ ಹಂಚಿಕುಡುವ ಚಿನ್ನ|ವರದರೊಪ್ಪಿದರು ಕಟ್ಟಿಯಲಿ ||

ಬರಂತೆ ಮರಕಾಲರು ಹಡಗಿನ ವ್ಯವ | ಹಾರದಿ ಗಳಿಸಿದ ಹೂವ ||
ಭಾರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ತೂಗುವರು ಬೇಡಿದರೆ ಕು|ಬೇರಂಗೆ ಕಡವ ಕುಡುವರು ||

ತೋಟಕಾಡಾರಂಬ ಕರ್ಬುಗದ್ದೆಗಳೆಡೆ | ಯಾಟದ ವ್ಯವಹಾರಿಜನರು||
ಘೋಟಕರಧಪಸ್ತಿ ಕುಡಚರಾದಿಗಳ ಮಾ|ಯಾಟದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ತಾಳಮದ್ದಳೆ ಪಾವುಜ ಶ್ರುತಿ ಮುಖವೀಣೆ|ಸಾಳಂಗಶುದ್ಧ ಗಾನೆಯರ ||
ಮೇಳ ನಟ್ಟುವ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಗಳ ಗಟ್ಟಿ|ವಾಳರ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೪||

ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ವನಿತೆಯರುಗಳಶೃಂಗಾರವ ಜರೆದು ಲೋಭಿಸುವ ||
ವಾರಾಂಗನೆಯರ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುದಾ|ದ್ವಾರಾನತಿಯ ಬೀದಿಯಲಿ ||೧೫||

ತೋರಿಯ ಭುಜವೆತ್ತು ಜಗಜಟ್ಟುಮಸೆದಕ|ತಾರಿಪಂಡೆಯದನಾಸಾಳು||
ಭೂರಿಭೂಪೋತ್ತಮರಲ್ಲದೆ ಬಾ|ಹ್ಮಣಿಗೇರಿ ಕಣ್ತನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೧೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಸ್ತ್ರ. 2. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು,

3. ಹಡಗನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವರು. 4. ಶೂರ.

ಹೊಂದಗಡಿನ ಹೊದಕೆಯು ಮನೆ ಬಹಳ ನೇರಂದ^೧ವಡೆದ ಪಟ್ಟಶಾಲೆ |
ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ತುಳಸಿಯಮಂಟಪದಿ ಗೋವಿಂದನ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿಹರು ||೨೪||

ಕೇಣಿವಿಲ್ಲದ ಕೇವಲಸಾತ್ವಿಕ ಪೌರಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗೋಷ್ಠಿಗಳು ||
ಗಾಣದಂಡಿಗಿಯ ಭಾಗವತಸಂಕೀರ್ತನೆ | ಮಾಣದು ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ||೨೫||

ರಾಮಾನುಜವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸುತ್ತದ | ಭೂಮಿಸುರರು ಸಂದಣಿಸಿ ||
ಸಾಮಾನ್ಯಾಯ ಘೋಷಣೆ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಹೋಮವ ಮಾಪ್ಪರುತ್ತವದಿ
ಕೇಳುವ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಸ್ತ್ರ | ಕೂಲು ನೀಳೆಯವಿತ್ತು
[ಮುದದಿ ||

ಆಳುಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿವಸದಿ ತರ್ವಾಯ^೨ | ಹೇಳುವ ವಿಬುಧರೊಪ್ಪಿದರು ||೨೬||
ಯಜನಯಾಜನವಧ್ಯಯನಾಧ್ಯಾಪನ | ನಿಜದಾನ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಗಳನು ||
ಭುಜಚತುಷ್ಟಯನ^೩ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಮಾಡುವ ಚೋಕ್ಕ | ದ್ವಿಜಮಹಾರಾಜ
| ರೊಪ್ಪಿದರು ||೨೭||

ಕರ್ಮಕಾಂಡನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತತ್ಪಾರ್ಥದ ಮಾರ್ಗವನೊಡೆದ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯರು
ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಗಳ ಪಡೆದರು | ಭರ್ಮಾಂಬರನ^೪ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೮||

ರವಿಸಿದಾನ ಪಾರಕರಪ್ರಭಾಪಾ | ಕವಿಗಮಕಿಗಳು ತಾರ್ಕಿಕರು ||
ವಿವಿಧವಿದ್ವತ್ಸಭೆ ನೊಡುದು ಲಲಿತಭಾಗವಿಯ ಕಾಂತನ^೫ ಪುರದೊಳಗೆ ||೨೯||
ಸಣ್ಣ ವರುಗಳನೋದಿಸುತಿರ್ಪ ಕಸೆಯಕೋಲ^೬ ಗಳ^೭ ಚೌಪದಿಗವಿತೆ ||
ಬಣ್ಣ ಗಂಬಿಯ ಪುಸ್ತಕಲಿಖಿತಜ್ಞರು | ಕನ್ನಡಕವ ತಾಳಿದರು ||೩೦||

ಎನ ಬಣ್ಣಿಸ ಬರ್ಪುದು ಚಂದ್ರಕಾಂತನೋಪಾಸ ಪುಷ್ಪರಣಿಗಳೊಳಗೆ ||
ನಾನಾದೇಶಭಾಷೆಯ ಬುಧರುಗಳನು | ಪಾಂನವ ಮಾಪ್ಪ ಸಂಭ್ರಮವ ||೩೧||

ಹೆಚ್ಚಡ ಚಂದಿಕುಪ್ಪಸಗಳನಿಂಬಿಟ್ಟು | ಸ್ವಚ್ಛದ ಬೈರ್ವಾಸ^೮ ದೊಡನೆ ||
ಬೆಚ್ಚದೆ ಮಿಂದರು ಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀ | ವತ್ಸಲಾಂಭನ ಶರಣೆನುತ್ತ ||೩೨||
ಮುಲುಗಿದರಲಸದೆ ಪ್ರೋಣನುಟ್ಟು ಪಟ್ಟು | ವಳಿದೋತ್ರ ಬಹಿರ್ವಾಸದಳೆದು ||
ತಳರುಗಾವಿಯನುಟ್ಟು ಜಪದಮಂಟಪದಲ್ಲಿ | ಕುಳಿತರು ಬುಧರು ಸಂದಣಿಸಿ ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಚಚ್ಚಕವಾದ 2. ಮತ್ತರ. 3. ಸಂತಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು
ಪುನಃಪುನಃ ಹೇಳುವುದು. 4 5. 6. ವಿಷ್ಣು. 7. ಚಾಟಿಯಕೋಲು.
8. ಭಹಿರ್ವಾಸ, ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ.

ಘನಪಟ್ಟಿನಾಮದೆ ತಿರುಚರ್ಣ ಗೋಪಿಜಂ | ದನ ಪಂಚಮುದೈಗ

[ಳೋಡನೆ ||

ಮನಗೊಂಬ ಭಸಿತಗಂಧಾಕ್ಷ ತೆ ಭಾಳಲಾಂ | ಘನವೆತ್ತು ದವನೀಸುರರು ||೪೫

ಚೇತನದೊಳು ವಿಷ್ಣು ನಾಮಜಂತನೆ ಶುಚಿ | ಭೂತರಾದವನೀಸುರರು ||

ಗೀತಾರ್ಥವ ಪಠಿಸುತ್ತ ಬಂದರು ಪ್ರ | ಖ್ಯಾತಸತ್ರದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ||೪೬||

ಹೇಮಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ವಿಗ್ರಹ ಸಾಲ | ಗ್ರಾಮದೇವರ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||

ಪ್ರೇಮದಿ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರವನರ್ಪಿಸಿ | ನೇಮವ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು ||೪೭||

ಅದ್ವಿಕದನ¹ ರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವ | ತಿದ್ದಿಕೊಂಡೊಳಪುಗುವುದಕೆ ||

ಗುದ್ದಾಡಿದರು ಬಾಗಿಲುಹಿಡಿಯದೆ ಪೊಕ್ಕು | ಗದ್ದುಗೆವಿಡಿದಿಕ್ಕಲದಿ ||೪೮||

ಜಿಂದಿಹಚ್ಚ ಡಕುವ್ವಸಗಳನಿಂಬಿಟ್ಟು | ಚಂದದ ಬೈವಾಸ ತಲೆಗೆ ||

ಬಂದಿಸಿದಮಳ ಪಟ್ಟಿಯ ಟೋಪಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ² | ರೊಂದಿತುಕುಳಿತು ಹಂತಿಯಲಿ

ಹೊಂದಟ್ಟಿಯೊಳು ಕುಂಕುಮರಸಪೂರಿತ | ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಕೊಟ್ಟು ||

ಅಂದವಡೆದ ಕಡಳು ಪರ್ಣದೊನ್ನೆಯ | ತಂದಿರಿಸಿದರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೫೦||

ಪರಮಸೌಖ್ಯವನಾಂತು ತಿಗುಳರು ಪಾತ್ರಾಭಿ | ಗರವನಮಾನ್ನಮುಂತಾದ

ವರ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯೋಗರ ತೊವೈ ಪಳದ್ಯವ | ತರತರದಲಿ ಬಡಿಸಿದರು ||೫೧||

ಜೇನು ಸಕ್ಕರೆ ಕ್ಷೀರ ರಸವಪ್ಪ ಫೇಣಿ ಸು | ಖೀನುಂಡೆ ವಡೆ ಗಾರಿಗೆಯು ||

ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಂಗಳ ಪರಮ ಸು | ವ್ರಾತದ ಬಡಿಸಿದರೊಲವಿ ||೫೨||

ಹುಣಿದಾಳದ ಸಾಲು ಶಿಖರಿಣಿ ಬಹುಕೂಟ | ದಳದ ನಿಂಬೆಯ ಹಣ್ಣು ಸವಿದು ||

ಗಳಲನೆ ಬಡಿಸಲೋಗ ರಣೆಯಿಂಗಿನ ಕಂಪು | ಸುಪ್ಪಿದುದು ಬಹಿಸ್ಸಳಕೆ ||೫೩||

ಘನನವಘೃತವ ತಂದೆಹಿದರು ಪತ್ರಭಾ | ಜನ ತುಂಬಿ ಕಡೆಗೋಡಿಸಿರಿಯೆ

ಆನಲಾಕೃತಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ಮುದದಿಂದಾವೋ | ಶನವ ಕೊಂಡರು

[ಮಹೋತ್ಸವದಿ ||೫೪||

ಸಿತರಾಜಾನ್ನ ಸದ್ಭೃತ ತೊವೈಗೂಡಿ ನಿ | ಮೃತವಾದ ತೋರದುತ್ತುಗಳ

ಜತನದಪ್ಪದೆ ಕೈಕೊಂಡರು ಕೃಷ್ಣಾ | ಮೃತವೆಂದು ಪರಿತೋಷವಡೆದು ||೫೫||

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಂತೆ ಬಿಚ್ಚೋಗರ ಮೊಸ ಲೋಳೆಯ ಬಹಳುಪ್ಪುಗಾಯಿ ||

ಫುಲ್ಲಿನಿ ಗಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿದ ಪಿರಿಯರು | ಪುಲ್ಲಿಗೆಗಳು ತರತರಿಸೆ ||೫೬||

ರಸರಸಾಯನನ ಚಪ್ಪರಿದು ನೀರ್ಮಜ್ಜಗೆ | ಹಸಗೆಯ್ದಿ ರಲೀಂಟಿದರು ||
ಪೊಸ ವಿಘ್ನರಾಜನ ಬಳಗವೆಂಬಂತೇಜಿ | ವಶವಲ್ಲದೆ ದ್ವರುತ್ಸವದಿ ||೫೩||

ಮೂಲೋಕದ ಬುಧರು ಸತ್ರದೊತ್ತಿನಲಿ ಮುಂ, ಗಾಲುನೆಯೊಳು

[ಕೈಯ ತೊಳೆದು||

ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಕರ್ಪೂರಮಿಶ್ರತಾಂ | ಬೂಲವ ಕೊಂಡರುತ್ಸವದಿ ||೫೪||

ಕಮ್ಮನೆ ತುಪ್ಪ ಕಜ್ಜಾಯ ಪಾಯಸದಿಂದೆ | ದಮ್ಮನೆ ತಣಿದೆನೆಂದೆನುತ||
ಬೊಮ್ಮರ^೧ ಸಂತತಿ ನುಡಿಯುತೆ ಸಾರ್ಧರು ನಿರ್ಮಳಶಯನಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ||೫೫||

ಸಾಸಿರ ಶತಲಕ್ಷ ಕೊಟಾನುಕೊಟೆ ಸ ನ್ಯಾಸಿಗ್ಗ^೨ ಮರಮುರದಲಿ ||
ಗ್ರಾಸಿಗಳಾಗೆ ಸಂತಸವೆತ್ತು ನಿಖಿಳಪ್ರದೇಶಿಗಳ^೩ ದರ್ಶಾರೋಳಗೆ ||೬೦||

ತಂಡತಂಡದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಗರಿಯೊಳ್ ಚಲಿಸುವ, ಮಂಡಳಿಕರ ಕಾಲ ಕಡಗ||
ಪೆಂಡೆಯ ತಾಟಾಡಿ ನಿಡಿದ ರತ್ನಗಳ ಕೈ ದಂಡೆಯೊಳ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಾಚುವರು||೬೧||

ಶರಧಿಯೊಳೊಗೆದ ಹೊಂದಾವರೆಯಂತಿರ್ಪ ಪುರಮುಘ್ನದಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯ
ಅರಮನೆ ಕಣ್ಣಿಕೆಯೆಂಬಂತೆ ಜನ ಮೋಹರಿಸಲು ಕಣ್ಣಿ ರಂಜಿಸಿತು||೬೨||

ಮುಗಿಲನಳ್ಳಿರಿವಂತೆ^೪ ಮಂಡಳಿಸಿದ ಹೊನ್ನ^೫ ಮಗಿಲು^೬ ಪುರದ್ವಾರ

| ಕಡರ್ದು ||

ಜಗಜಗಿಸುವ ರತ್ನಕಾಂತಿಯು ಮುಕ್ಕುಳಿಸುಗಿದುವದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೬೩||

ಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳ ರಾಜಮಂ^೭ ದಿರವ ಕೀಟ^೮ ಡಿಸಿ^೯ ಶೋಭಿಸುವೆ ||
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಂತೋಷದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ನರಮನೆ ಕಣ್ಣಿ ಶೋಭಿಸಿತು||೬೪||

ಮಕರತೋರಣಮುಣಿಸಿಕರ ಹೊಂಗುಬಿ ಯು ನಿಕರಿಸಿಗುಣಿಗಳಿಂದೆನುತ||
ಅಕಳಂಕ^{೧೦} ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿ ಕಣ್ಣಿ^{೧೧} ಕಾ^{೧೨} ತುಕವ ಬೀಜಿತು ನೋಟಕರ||೬೫||

ಪ್ರಕಟಿತರಜಸ್ತಮೋಗುಣನ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ^{೧೩} ಸಾತ್ವಿಕಫಲರೂಪಾದು

[ದೇನುತ ||

ಅಕಳಂಕ^{೧೪} ಸಿ^{೧೫} ಕಹಮ್ಮ^{೧೬} ವೆಸೆದ. ದಮರನಾ| ಯಕ ಕೃಷ್ಣ ನರಮನೆಯೊಳು ||೬೬||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ. 2. ಪರಸ್ಥಳದವರು 3. ಗುಂಪುಗೂಡಲು.

4. ಮೇಘವನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಂತೆ. 5. ಪ್ರಾಕಾರ. 6. ಕೆಳಗುಮಾಡಿ,
ತರಸ್ಕರಿಸಿ. 7. ನಿರ್ಮಲವಾದ. 8. ನಿರ್ಮೂಲವೂಡಿ(?)

ರಜಸ ವೋಗುಣವನಿರ್ಕಡಿಗೈಯ್ದು ಸತ್ಯಮೆ | ನಿಜವಿಶ್ವ ರೂಪಾದುದೆನಲು
ದ್ವಿಜರಾಜಗಮನಮುಂದಿರದೊಳು ಸಿತಹರ್ಷ್ಯವ್ರಜ ಹೇಮಕಲಶ

[ವೊಪ್ಪಿದವು ||೬೭||

ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ವನಿತೆಯರುಗಳ ಶೃಂಗಾರವ ಜಹ್ನಿದು ಶೋಭಿಸುವ ||
ವಾರನಾರಿಯರು ಸಂಚರಿಸುತಿದರು ಕೇಳು | ದ್ವಾರಾವತಿಯ ವೀಧಿಯಲಿ||

ಪಿಂತಣ ಸುರಲೋಕದ ನಳಕೂಬರ ಜ | ಯಂತಾದಿಗಳ ಕೀಚ್ಚುಡಿಸಿ ||
ಸಂತತ ವಾರನಾರಿಯರೊಳು ವೇಶ್ಯಾಕಾಂತರು ಸುಖದಾಡುತಿಹರು||೬೮||

ಅಂತಃಪುರಶಿಖಾಮಣಿಯೆನಲೊಪ್ಪುವ | ಜಂತದ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ||
ಸಂತತ ಸಿಂಹವಿಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಕಾಂತನೊಲಿದು ಕುಳಿತಿರ್||೬೯||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳ ನಕ ಸತ್ಯವೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ಮೂಹುಕ್ತಂ ಪದಂ ೧೬೮ ಕ್ಕಂ ಜಯಮಂಗಳಂ—

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿಯರ ಲೀಲೆ, ಮದವನ ಗರ್ಭ —

ಸಿತನಾಗನಾಳ್ದನರ್ಧಾಂಗಿಗೊಸುಗವಿಂ ತನ್ನ | ವ್ರತಗೆಟ್ಟು ನೃಪಗೆ

[ಸಿಕ್ಕಿದನ ||

ಪಿತನ ಮುಂದಿಹನ ತಮ್ಮನ ತರಿದಾತಗಾ'ನತನಾಗಿ ಪೊಲು ಮೊಲ್ಲತೆಯ ||

ಕಣ್ಣ ಮನವನಿರ್ಕುಳಿಗೊಳ್ಳ ಕಡುಜಾಣವೆಣ್ಣು ಗಳಧಿದೇವಿ ಕೇಳು ||

ಗಿಣ್ಣು ಗೊಳ್ಳದ ಬೆಳ್ಳ ಬಿ ನ ರಸದಂತೆ | ಬಣ್ಣ ಸುವೆನು ಕಥಾವೃತ್ತನ ||೧||

ಗಣಿಸಲೀರೆಂಟುಸಾವಿರ ಹೆಂಗಳೊಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರುಗಳು||

ಘಣಿತಲ್ಪಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಭುಜಕೀರ್ತಿಯ | ಮಣಿಗಳಂತಿರ್ದರಿಕ್ಕಲದೆ ||೨||

ಭಾವಿಸಲಧಿಕ ಪೊಂಬುತ್ತಯೆಂಬಂತೆ | ಕೋವಿದ ಕೋನು

[ಲಾಂಗಿಯರು ||

ದೇವಕಿಯಾತ್ಮಸಂಭವನೆಡಬಲದಲಿ | ತೀವಿರ್ದರೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು ||೩||

ಜಲರುಹದಳಲೋಚನ ಮಮಕಾರದ | ಲಲನೆಯರುಗಳ ಸಾಲೊಳಗಿ ||
 ಗಲಬೆಯ ನಿಲಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾರ್ತಿಯು | ರುಲುಹೆಸೆದುದು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೫||
 ಜೇಯಹಸಾದಪಾಯವಧಾರು^೧ ಸಮರವಿಜೇತನು ಮೋಹನಕಾಯಕೃಷ್ಣ ||
 ರಾಯ ಪರಾಕೆಂದು ಕೈವಾರಿಪ^೨ ತೊಂಡೆವಾಯ ಪಾಠಕಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೬||

ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷ ತಾನಲ್ಲದನ್ಯರೊಳಗೆ | ಜವಳಾಗದಂತೆ ವೈಸಿಕದ^೩ ||
 ಕವಳನ ಕುಡುವಂತೆ ರತ್ನಸಂಬಳಗೆದಾ | ಳ್ದವಳದಳತಿಸಮ್ಮುದಿ ||೭||
 ಅಡಹಾಯಿ ದಂಗನೆಯರ ಸಂದುಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ | ಬಿಡದೆ ಚುಂಬಿಸಿದಧರವನು ||
 ತೊಡೆದಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ಮೊಗವಾ | ವುಡ^೪ ವಿಡಿವಿಡಗಳೊತ್ತಿ ನಲಿ ||೮||
 ದಾಯಕಾತಿಯರೊಳು ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಭಾಂತ್ | ಬಾಯಾಣಗೊಡೆ
 | ನೆಂದು ಲಲಿತ ||

ಕಾಯಕಾಂತಿಯ ರಸಭರಿತ ಗಿಂಡಿಯ ಹಿಡಿ | ದಾಯತೆಯಿದಗಳೊತ್ತಿ ನಲಿ ||೯||
 ರಂಜಿಸ ರತಿಯೊಳು ಗುಟುಕುತಂಬುಲರುಚಿ | ಸಂಜೀವನವೆಂದು ತಿಳಿದು ||
 ಭುಂಜಿಸಲಾರಿಗೆ ಕುಡೆನೆಂದು ಹೊಂಗಾ | ಳಂಜಿಯು^೭ ಪಿಡಿದೊರ್ವೆಯಿಹಳು ||

ಗಿಣಿನುಡಿಯಬಲೆಯಕೂಟದಿ ಮುತ್ತಿ ನ | ಮಣಿಯಂತೆ ಬೆನುರಾಂತಿರುವ ||
 ಹಣೆಯ ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಬೀ | ಸಣಿಗೆಯ ಪಿಡಿದೊರ್ವೆಯಿಹಳು ||

ಅವರಿವರುಗಳ ಮೇಲೆಹಗುವ ಮುಕ್ತಿ ಕ | ವಿವರವನಖಿಯದೆ ಬಂದು ||
 ಭವರೋಗವೈದ್ಯಕೃಷ್ಣನ ಸೋಂಕುವುದೆಂದು | ಚವರವ^೮ ಡಾಳಸುತಿಹಳು ||
 ತೋರಿದುಮೊಲೆವೆಣ್ಣಿ ತಾನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ | ನಾರಿಯಗೊಲಿಯೆನೆಂದೆನುತ ||
 ಕೋರಿದ ಕೃಷ್ಣ ಸಂತೆತಗೈವ ತೊದಿ ಕ | ರಾರಿಯ ಪಿಡಿದೊರ್ವಳಿಹಳು ||೧೩||

ಜೊನ್ನೊಡಲನ^೯ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಳೊರ್ವಳು | ಕರ್ನೆಯ್ವಿಲ ಕಣ್ಣ ಕಾಂತೆ ||
 ತನ್ನ ನುಣ್ಣುಲ ಕೆ^{೧೦} ಸರಿಯೆಂದು ಮೂಣಿಕ | ಗನ್ನಡಿವಿಡಿವೊರ್ವಳಿಹಳು ||೧೪||
 ತಿಣ್ಣ^{೧೧} ಜವ್ವನದ ಕಾಂತೆಯರ ಮಂದಿರದ ಮುಂ | ಮಣ್ಣ ಮೆಟ್ಟಿಸಗುಡೆನೆನುತ ||
 ಬಣ್ಣ ದಳದ ರನ್ನವಾವುಗೆವಿಡಿದೆಸ ಲ್ಲಣ್ಣ ವಳದಗಳೊತ್ತಿ ನಲಿ ||೧೫||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಪಾದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ. 2. ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ. 3. ಅವಳಿಯಾಗದಂತೆ, ಹುದುವಾಗದಂತೆ. 4. ಕಪಟಕೃತ್ಯದ. 5. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. 6. ಪಾವುಡ, ಬಟ್ಟೆ. 7. ತಂಬುಲವನ್ನು ಉಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪಾತ್ರೆ, ಡವಕೆ. 8. ಚಾಮರವನ್ನು. 9. ಚಂದ್ರ-ಹೇಗೆ? 10. ಕನ್ನೆ. 11. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೊಬ್ಬಿದ.

ವೀಣಾವಾದ್ಯತಂತ್ರಿಗೆ ಚರ್ಮವಾದ್ಯಕ್ಕೆ | ಬಾಣಾಸ್ಪದಗೋಳಲಾಳ(?) ||
 ಗಾಣಾಪಂಚಮವಾದ್ಯ ಚೌಪಷ್ಟಿ¹ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು||೧೬
 ವನಿತೆಯರುಗಳೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ಬಾಹತ್ತ² | ವಿನಿಯೋಗ³ ಗೆಯ್ದು ನಿಂದಿರಲು||
 ಅನಿಬರ ಮುಖಚೇಷ್ಟೆಯ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ದನಿದೋಡದೆ ನಕ್ಕ ಮುದದಿ||
 ನಾಡೊಳಗುಳ್ಳ ನಾನಾವಿದ್ಯದೇಜ್ಜಿಯ | ನೋಡ ಹಿತ್ತೈಸಿದ ಬಚುಕ||
 ಕ್ಷ್ವೇಡಾಶ⁴ ಗಮನನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿದ⁵ ಕ್ರೀಡಾವಿಹಂಗಸಂತತಿಯ ||೧೭||
 ತಂಗಡಲೆಯಮೆಯಿಸಿ ನೀರನೂಡಿಸುತೆ ವಿಹಂಗ ಸಂತೋಷದಿ ತಮ್ಮ ||
 ಮುಂಗಟ್ಟಿದ ಮುದ್ದು ಮುಖಗಳ್ಗೆ ಗುಟುಕೀಯೆ | ಕಂಗೊಳಿಸಿತು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ||
 ಶಿಶುವಾತ್ಸಲ್ಯಮಿನ್ನೊಂತುಟೊ ಬಹುಮುಗ್ಧ | ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಗಿನಿತಾಯ್ತು||
 ವಸುದೇವವಂಶಾಭಿಚಂದ್ರ ಸಂತಾನಶೋಭಿಸುವುದು ಪುಣ್ಯಾಧಿಕರಿಗೆ || ೧೮||
 “ನಾವುತ್ರಸ್ಯಲೋಕೋಸ್ತಿ”⁶ ಯೆಂದೆಂಬ ಶಾ | ಸ್ತೋತ್ರದೇಶವ

[ಕೇಳೆ ಜೀಯ||

ನೀ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ನನಗೊರ್ವ ಕಂದರ್ಪ | ರೂಪಾಂತ ವರಕುಮಾರಕನ ||
 ನಕ್ಕನು ಕೃಷ್ಣ ನಲ್ಲೆಯ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ನೀ|ಮಕ್ಕಳಪಡೆದ ಮಾತ್ರದಲಿ||
 ಕಕ್ಕಸ⁷ ಮೊಲೆ ಜಹದಪುದೆಂದುಕಟಕಿಯ|ನೊಕ್ಕಣಿಸಿದನು ವಲ್ಲಭಿಗೆ||೧೯||
 ಮಗುವುಂಡು ಬಲ್ಲೊಲೆ ತೊರೆದರೆ ಮತ್ತಿಪ್ಪು | ಬಿಗುಹುದೋಡುವು

[ದುರಸ್ಥಳದಿ ||

ಲಗುಗೆಯ್ಯದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪನ ಲಾಲಿವುದೆಂದು | ಸುಗುಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು||✓

ದರ್ಪಕಹರ⁸ ನಿಂದ ತಸುದಗ್ಧನಾದ ಕಂದರ್ಪ ನಿನ್ನಯ ಬನಿಹೊಳಗೆ||
 ಬರ್ಪನು ನಾ ಕೊಟ್ಟ ವರದೊಳು ತುಸನಾತ್ರ | ತಪ್ಪದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||
 ಪರಿತೋಷವಡೆದು ಪ್ರಾಣೋಶನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮೌನದಿನಿಂದಿರಲು||
 ದರುಶನಗೆಯ್ದು ಪ್ರೀತಿಯನಾಂತು ಬಿಡದುಪಚರಿಸಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||

ಚಿತ್ರಾಂಬರಭೂಷಣವಿತ್ತು ಪಂಕಜ ಪತ್ರಾಂಬಕಿಯ ಬೀಜಿಕ್ಕಟ್ಟು ||
 ಸತ್ರಾಜಿತಕುಮಾರಿಯೊಳಾಗ ಸತ್ಪದಮಿತ್ರಾಪಜಯದ ವೇಳೆಯಲಿ⁹ || ೨೦||

ಕ. ಪ. ಅ.—1 ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು 2. ೭೨, ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ. 3. ಊಳಿಗ.

4. ಗದುಬ. 5. ಪುತ್ರನಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಪರಲೋಕವಿಲ್ಲ 6. ಕರ್ಕಶ, ಗಟ್ಟಿಗಿರುವ. 7. ಈಶ್ವರ. 8. ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಆಪಜಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ.

ಸೊಕವಡೆದಿರಲಿತ್ತ ಲಚ್ಚುತನತ್ತ ಭೀಷ್ಮಕರಾಯನಾತ್ಮಸಂಜಾತೆ |
 ನಖಬಣ್ಣವ ಕಂಡು^೧ ನಾಲ್ದಿ ನಗಂಡು ವೈದಿಕದಲ್ಲಿ ಮಿಂದಳುತ್ತವದಿ ||೨೩||
 ಉಣಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದಳು ಮೊಲೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನದಿ||
 ಗುಣಯುತೆ ಶೃಂಗಾರವಾಂತಿರೆ ನಾರಾಯಣ ಬಂದ ಬಲಹರುಷದಲಿ ||೨೪||
 ಮೂಜಗದೇಹಿಯನ ಕಾಲೊಳ್ಳದಳು ಹೊನ್ನಭಾಜನ^೨ ಗಂಧವಾರಿಯಲಿ||
 ತೇಜಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ಸತಿಗೂಡಿ ಕುಳಿತ ಸ | ರೋಜಾಕ್ಷ ಮಣಿಮಂ
 [ಚದೆಡೆಯ ||೨೫||

ನೋಟಕಚ್ಚರಿಯಾದ ಪರಮಸುಂದರಿಯ ಕೈಮಾಟದಿಂದುಪಚಾರವಡೆದು||
 ಕೂಟಿಸಿ ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಡಿಸುತೆ ನರನಾಟಕವನು ಬಿತ್ತಿದನು ||೨೬||
 ಅತುಳಬಲಾಢ್ಯ ಭೀಷ್ಮಕರಾಯ ಸತ್ರಾ ಚಿತುಕುವರಿಯು ರಮ್ಯಮೋಹ||
 ಉತುಪತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ತೆಹದಿ ತ್ರಿ ಪತಿ ಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದ ಬಜ್ಜಿ^೩ ||೨೭||
 ಇಂದುವದನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಗೆ ಗರ್ಭ | ನಿಂದು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದುದಕೆ ||
 ಮುಂದುವರಿದು ಮೇಘು ಗರ್ಜಿಸಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ಹೊಡೆದಂತೆ ||
 ಇಂಚರ^೪ ದನುರಿಯರೊಡನಾಡುವ ನೇತ್ರಲಾಂಛನ^೫ ಗುಣಿ
 [ಮೇಘಾವಣ್ಣ ||

ಸಂಚಲದೃಗುಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದಂದದಿ | ಮೀಚಡರಿತು ನಭಸ್ಥಲದಿ ||೨೮||
 ಕಡುಗೋಪದಲಿ ಜೀವಿತರಣ ಸರಸಿಂಹ | ನಡುವಜ್ರಗಂಭವನೊಡೆದು ||
 ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಪೊಣನುಟ್ಟಂತೆ ಮಹದಾದಿ^೬ ಸಿಡಿಲೆಳಗಿದುವು ಖೇಚರದಿ||
 ಜಂಭಾರಿ ತನ್ನೈರಾವತ ನೀರಾಟ ಗೊಂಬುದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ||
 ಪೊಂಬಳ್ಳಿಗಂಟೆಯ ಬಲಿದಂತೆ ಸುರಚಾಸ| ಸಂಪ್ರಮವಾಯ್ತು ಕಣ್ಣನದೆ ||೨೯||
 ತಾಪಸಸೂರ್ಯ ತನ್ನಯ ವಂಶೋತ್ಪನ್ನಭೂಪಾಲಕರಿಗೆ ಕೂರ್ತು||
 ರೂಪಾಂತನೆಂದರ^೭ ಹೃದ^೮ "ವೀತಿಯೊಳಂದ" ಗೋಪದಪುಟವುದುರಿರುವು ||
 ತುಣುಗಿದ ಕಾಯಿಪಣ್ಣಳಸಾಲವೃಕ್ಷವ | ಮುರಿದು ದೂಳಿಯ ಚೆಲ್ಲಿ
 [ಕೊಳುತ ||

ಸುರಿವ ಸೊಂಡಿಲ ನೀರ್ಗರೆಯುತ ಬಂದುದು|ಬಿರುಗಾಳಿ ಮದಗಜದಂತೆ||೩೦||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಋತುವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು. 2. ಪಾತ್ರೆ. 3. ಹಿತವಾದ ಸ್ವರ.
 4. ಇಂದ್ರ. 5. ಮಹತ್ತಾದ. 6. ಪುಷ್ಪವರ್ಷವಾಡಿದ.
 7. ರೂಪಾಂತರ. 8. ಹೃದಯ.

ನರ್ತಿಪ ನವಿಲ ನಾಟ್ಯಕ ಮೆಚ್ಚಿ ಪುರುಹೂತ | ತತ್ತೀಸಕೋಟಿ

[ನಿರ್ಜರರು¹ ||

ಮುತ್ತಿನ ತ್ಯಾಗವ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯಾಲಿಕಲ² | ಬಿತ್ತಿಕ್ಕಿಬಿಡುರ್ದುವಿಯಾಲಿ ||

ಬರೆವನಿಗಳದಿವನಿ ಮಸ್ತಕವನಿ | ತೊಣಿವನಿಗಳನಾಂತು ಬಿಡದೆ ||

ನೆರೆವಿಶ್ವರೂಪಾದಂತೆ ಸಂತತಧಾರೆ | ಸುರಿದುದೀಗಳೆಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ||೩||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಮಹದಾದಿಕೊಣತೊಣಿ ತುಂಬಿ ಗೋರಮತಿ ಬಂದಿರೆ

[ಬಾಗಿಲಿಗೆ ||

ಸತಿಯರೊಂದಾಗಿ ಹರ್ಮ್ಯವನೇಹಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ನತಿಹರ್ಷದಿ ನೋಡುತಿದರ್ ||

ಕೊಡೆ ಮೇಣಗಪ್ಪಡ³ ಗೊಂಗಡಿ ಬಹುರಮ್ಯ | ನಡೆದಿದರ್ ಸಕಲಾತಿದಳಿದು |

ಬಿಡಯ | ವಿಲ್ಲದೆಪುರದೊಳುನೀರ್ಮನುಜರಂ | ತಡೆಯಾಡುತಿದರ್ ರೂರುಗರು ||

ಬೀತುದು ಮುಟಿಗಾಲ ಜಲನೆಲೆಗೊಂಡುದು | ನೀತ⁴ರುಣಾಬ್ಜ ಕೊಬಿ ದುವು ||

ಪೂತುದು ಕುರವಕ ಫಲಪಣ್ಣ ಬರಲು ಮು | ಯ್ಯಾತುದು "ಮಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ||

ನೀಹಿ ಕೇಳ⁵ ಬನದೊಳು ಹಿಮವೆಂಬ | ಚೋರ ಮೈದೋಹಿ ಪಾದಪ

[ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೆದರು ||

ಸೂಹಿಗೊಟ್ಟಂನದೆ ಪರಳಾಯಿ | ಮುಂತಾದ ತುಣಕಿ⁶ ನೆಲಕುದುಜುದುವು ||

ಎಡೆವಿಡದಾವಾವ ಕೇಳಿ ತೋ⁷ ಬಾವಿಯೊಳ್ | ತಡೆಗರ್ಜಿದುವು ನೀರ್ವಕ್ಕಿ ||

ತಡೆಯದೆ ಬಹುಮೃಗ ಪೊಸತುಪ್ಪುಜಾಂ | ತುಮೆ⁸ಯ್ವಡಯಲ್ಗೆ ನರರಜ

[ಲಿದರು ||೪||

ಕುಟಲಾಳಕಿಯರ ನುಣ್ಣಲ್ಲ ತೊಂಡೆನ | ಣ್ಣುಟೆಯ ಕರ್ಮಕಿಮೆಯ್ನಿವಿರ ||

ಸುಟ⁹ಯಿಂದ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸುವ ಮಾಗಿಯು ಹಿಮ | ವಿಟನಂತೆ ಕಣ್ಣಿ ರಂಜಿಸಿತು ||

ಪಗಲಾಣ್ಣ¹⁰ ನಡನಡುಗಿದ, ಹುತಾಶನ ಬೇಹಿ | ನೆಗ್ಗ¹¹ದ ಪ್ರತಿನಿಶ ತನಗೆ ||

- ಕ. ಪ. ಅ. — 1. ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ೩೩ ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು. 2. ನೀರಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಮೇಣಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ. 3. ಕಂಬಳಿಗೊಪ್ಪೆ. 4. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಭಯ. 5. ಬಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ. 6. ಪ್ರತಿಕೃತಿಮಾಡಿತು. 7. ಗಟ ಯಾಗಿರುವ ಹೀಚು, ಮಿಡಿ. 8. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬತ್ತಿಹೋದ ಮೊಗ್ಗು (?) 9. ಪಕ್ಷಿಮೃಗಗಳ ಮೈಯಕೂದಲು. 10. ಚೂಟಿಯಾಗಿ, ಜಾಣತನದಿಂದ. 11. ಸೂರ್ಯ.

ಮಗಳಕೊಟ್ಟವನ ಭಂಗಿಸಿ ರುದ್ರ ಹಜಿಯಾನೆ|ದೊಗಲುಟ್ಟ ಹಿಮದು
[ಪಟಳಕೆ¹||೪೬||

ಮಲಯಜಢೂಳಿ ಲೇಪಿಸಿದ ಜವಾಬಿ ಬೆಳ್ಳಲೆ ಪೂಗ ಸರ್ವಾಂಬರದಿ ||
ಕಲೆನಂತರಪಡರಿಸಿದರು ಮಾಗಿಯ ಬಟ್ಟೆ, ವೊಲೆವೊಳ ತೆಕ್ಕಗೆಯ್ದು ||೪೭||
ಜಾಣಿತು ಮಹದಾದಿಶೀತ, ಬೇಸಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಡ್ಡುಲುತು, ನಸುಶೈತ್ಯವನು ||
ಬೀಣಿತು ತಂಗಾಳಿ, ಮಾಂದಳರೆನುಂಟು, ಜೀಣಿತು ಕಲಕಂಠನಿಜಯ ||
ಚೆಂಬಣ್ಣ ಮಾಂದಳರನುಗೆ ಪುನ್ನಾಗ ದಾಳಂಬ ತ್ರಿಪರ್ಣ ಪುಷ್ಪಗಳು ||
ಮುಂಬಾಗದೆ ತೋರಿಸುವ ವಸಂತನನಿಧಿ|ಗೊಂಬಂತೆ ಬನದಿ ರಂಜಿಸಿತು ||
ಭೃಂಗ ಕೈದುಡುಕದ ಸೌರಭೃವಾಂತಪು | ಪ್ಪಂಗಳ ತೋರವೊಲೆಗಳ ||
ಕಂಗಳೊಳಿಸುವ ಮಾದಳವಣ್ಣ ತಂದಿತ್ತು | ರಂಗನ ಕಂಡ ತೋಟಗನು ||೫೦||
ಬನದೊಳು ಸಿಖಿಳ ಪಾದಪಲತಾಳಿಗಳಾಬ್ಬ | ಕೊನರಿತು ಪೂತು|ಕಾ
[ತೋರಗಿ ||

ಜನನಾಥ ನೋಡ ಚಿತ್ತೈಕಬೇಕೆಂದು ತದ್ವನಪಾಲ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ||೫೧||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದನನ ಮನ್ನಿಸಿಯಾಕ್ಷಣಗಾಡಿ ಕಾತಿಯರೊಡನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ||
ಬಾತೆವಡೆದ ಬನದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ಲೀಲೆವಿಪ್ರಾಂತಿಯನೇನ ಒಣ್ಣಿವೆನು ||
ಬೆಂಬಿತ್ತಿಲ² ತೊಟ ಹಲು³ | ವಾದುದೆಂಬ ನಿ. ತಂಬಿನಿಯರ ಗುಂಪಿನಲಿ ||
ಗಂಭೀರವಡೆದು ರುಕ್ಮಿಣದೊಳಿ ವಿಪ್ಪಕು ಟುಂಬಿಗೆ⁴ | ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ||೫೨||
ಕನ್ನೆಯಿಲ್ಲ ತಾವರೆಗೊಳ ಲಾಮಂಚದಿಂ ನೆಗಲೆದ ಪರ್ಣರಾಲೆ ||
ಚೆನ್ನೆಯರ⁵ ಪಾಲುಗುಪ್ಪೆಯನಾಡುವ ಮೂಲಿಣ್ಣೆಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ||
ಲವಣಾಬ್ಧಿಶನ⁶ | ಬೀಜಿಕ್ಕೊಂಡು ಸುರಗಂಗೆ ತವರೂರಿಗೆ ಬಂದಳೆನಿಸಿ ||
ದ್ರವಗಲ್ಲ⁷ | ಸೋಪಾನದ ಸರೋವರ ಕೇಶವನ ಕಣ್ಣನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||
ನೇಸಲು⁸ | ಪ್ರೊಳವಂತೆ ಹೊಳೆವ ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿಂಹಾಸನದೊಳುಕೃಷ್ಣ ಕುಳಿತು ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ತೊಂದರೆ. 2. ಗುಂಡಗಿರುವ. 3. ಹೀರಿ, ಕುಡಿದು 4. ಕೋಗಿಲೆ. 5. ತ್ರಿಪತ್ರಕವೆಂಬ ಮರ. 6. ಹೂಬಿಟ್ಟು. 7. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟು. 8. ಬಾಳೆವಡೆದ, ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದ 9. ಹಿತ್ತಿಲ ಹಿಂದಣ. 10. ಒಣಗಿದ ಕಾಡು. 11. ಶೋಕವೆಂಬ ಮನೆಯನ್ನು ಸಂಸಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ 12. ಉಪ್ಪುಗಡಲೆಂಬ ಗಂಡ 13. ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕಲ್ಲಿನ. 14. ಸೂರ್ಯ.

ಪೂಸರಗರ್ಭಿಣಿ! ವೊದಲಾದ ರಾಣೀ! ವಾಸಕ್ಕೆ ವನವನೊಪ್ಪಿಸಿದ ||೫೬||

ಚಂದನಗಂಧಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯಾರ್! ನಂದನದೊಳಪೊಕ್ಕು ಸುಖಿಯೆ ||
ಸಂದಣಿಸಿದ ವೃಕ್ಷ ಮೆಯ್ಯಂಪಿಸಿದ ಶ್ರೀಗಂಧವ ಕಿಟ್ಟಡಿಸಿದುವು ||೫೭||

ಮಳಲೊಟ್ಟಲನೊಂ ಪಾಲುಗುಪ್ಪೆಯನಾಡಿ ಬಲಬದವಯವಬೆನುರಾಂತು ||
ಕೆಳದಿಯ ಕೈಮುಟ್ಟಲು ಸೌಖ್ಯಂಗಳ | ತಳೆದುನನೇಕ ಪುಷ್ಪಗಳು ||೫೮||

ಕೈದಣಿವನಕ ನಾನಾಪುಷ್ಪಂಗಳ | ಕೊಯ್ದು ಪೊಟ್ಟಣವ ಕಟ್ಟಿದರು ||
ತೊಯ್ದರು ನಿರಾಟವನಾಡಿ ಸೊಬಗಾಂತು | ಐದೆಯರುಗಳು ಸಂತಸದಿ ||

ಅಂಬಿ ಹಳದಿ ಕಾಗೆಗಳೂ ನೀರುಳ್ಳ ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಕರಿಬೇವು ಸಹಿತ ||
ಸಿಂಬಿ ಕೂಗಲಿ ಪಿಪ್ಪಲಗಾಯ ಕೊಯ್ದರು | ನಿಂಬೆಯ ಕಜಿವಣ್ಣೊಡನೆ ||

ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧಿಯರ್ ಬನದೊಳು ಬಹು ಫಲ | ವಸ್ತುಗಳನು ಸೇಂದಿ

| ಕೊಂಡು ||

ಮುಸ್ತೈದೆಯರಾಗಿ ಬಂದರು ಪರಮಸ | ದಸ್ತ್ರೀಕೃಪೆ ನಿರ್ದೇಶಗೆ ||೬೦||

ತೆಂಗಾಯಿ ಪಲಸು ಕಿತ್ತಳೆ ಮಾವು ಮಾದಲಭೃಂಗಾಯಿವಣ್ಣಳು ಸಹಿತ ||
ಹಿಂಗದ ಬಹುಫಲಾದಿಗಳ ತೋಂಟಿಗರು ಸೌರಂಗಪಾಣಿಗೆ ಸಾರ್ಜಿದರು ||

ಕಟ್ಟಳ ಕಡೆವೊದಲಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಪೊಂಬೆಟ್ಟದಂತಿದ್ ಪಣ್ಣಾಯ |
ಬಟ್ಟಜವನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ | ಕೊಟ್ಟ ಮಿಕ್ಕಾದ ಪೊನ್ನಕೆ ||೬೨||

ಸಂತಸವಡೆದೊರ್ವೆಸಲುಗೆವೆಗಡತಿಕಾಂಗಾಂತಳ ಯರಿಗೆಪೊದಳು ||
ಇಂತಸ್ವ ಶೂರೆಯರೆನುತಿದು ತೆಳ್ಳದೀಡ | ಮಂ ತಾಳ್ದಿರೇಕೆಂದಳವಳು ||

ಪೊಡವಿಗೆ ಸಿರಿವಂತ ಒಲವಂತ ಸರ್ವಜ್ಞ | ಗಡ | ಪೃಷ್ಠ ನಿನ್ನಳಿಯರಿಗೆ ||
ಬಡತನವಪಜಯ ಮೂಢತ್ವ ತ್ರಿಸ್ಥಾನ | ವೆಡೆಗೊಂಡು ಬಿಡದೆಂದಳವಳು ||

ವಿಣುಬಾರದು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಶವನೆಂದವಳಿಗೆ ಮಾಯುತ್ರ ರಗೊಟ್ಟು ನಗುತ ||
ನೋಟಿಲೆಗಣ್ಣು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೊಡರ್ಪದ ಹೊಗ | ರೇಖುವ ಗರ್ಭೋತ್ಸವ ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಪುಷ್ಪಬಾಣನ ತಾಯಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ. 2. ಸುಮಂಗಲಿಯರು.

3. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು. 4. ಸಕಲವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ
ವರಾಗಿ. 5. ಶಾರ್ಙ್ಗವಾಣಿ, ಕೃಷ್ಣ. 6. ಮೋಡದಂತೆ ಕವ್ವಾದ ಕೂದ
ಲುಳ್ಳವರಿಗೆ. 7. ತೆಳ್ಳಗೆ ಇರುವ ಮೃ, ಕೃತವಾದ ಶರೀರ. 8. ಶತಪತ್ರ
ದಂತೆ ಎಂದರೆ ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

ಪೂರಾಯಭುಕ್ತ ನವ್ಯಾಂಬರಸೌಗಂಧಿಸಾರಸೋಮುಡಿಯಲಮೌಲೆ |
ರಾರಾಜಿಸ ರತ್ನಭೂಷಣಗರ್ಭೋಪಚಾರವ ಕೈಕೊಳಿಸಿದರು ||೬೩||

ಸಡಗರದಿಂ ಕೃಷ್ಣಸೋಳ^೧ ಸೂಸಿರ ಪೆ | ಣ್ಣಡದಿಂ ಪೊಕ್ಕನಾಲಯವ ||
ಮಡದಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ನವಮಾಸವನಾಂತು | ಪಡೆದಳು ವರಕುಮಾರಕನ||

ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಶೋಭನವಾದ್ಯ ಜಾತಕ| ಮಂಗಳ ಬುಧತತಿಯಿಂದ |
ಸಂಗತವಡಿಸಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಖ್ಯವೆಂದೆಂಬ | ತುಂಗನಾಮವೆಟ್ಟಿರೊಲಿದು ||

ಜಗದೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯದೇವಗೆ ಗಂಡು|ಮಗನಾದನೆಂಬ ಸಂಭ್ರಮದಿ||
ಅಗಣಿತವಿದ್ಯಾಧಿಕರು ಒಂದಲಸದೆ| ಹೊಗಳಿದರಬುಜಾಂಬಕನ ||೬೦||

ಉಪಮಿಸಲರಿದು ಕೃಷ್ಣನ ಹಸ್ತ ಸುರಪಾದಪ^೨ ಗುರುವೆನಿಸಿ ಬೇಡಿದುದ ||
ಅಪರಿಮಿತಾಶ್ರಿತಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಕೃಪೆಯಿಗದ ಕುಸ್ತುರಿಸಿದನು ||

ಸಂದನ^೩ ತನಗಾದನೆಂದು ರ.ಕ್ಮಿಣಿ ನಲ | ವಿಂದೆ ಗೆಂಪದೊಳರಲಿತ್ತು ||
ಮುಂದೊರ್ವ ಪಳನುಯ್ಯನೆಂದು ಜೊತಿಸಿ ಭಾಸು | ಸಂದನ^೪ ಪಡುಗಡ

[ಲೋಕಗೆ ||೬೦||

ಅಸಮಯದಿ ಸೂಡರ್ಗಳ^೫ ನೆತ್ತಿದರು ಸುಪ್ತ | ಕಾರಮಂರದೊಳೊ

[ತ್ತರಿಸಿ ||

ಲೇಸಪ್ಪ ಮಣಿಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಶಿಶುವೆಳ|ನೇಸಜಂತೊಬಗಿದನೊಲಿದು||

ಎಣ್ಣೆಯನೂಡಿ ನೀರೆ^೬ದು ತೂಪಿರಿ^೭ದಾಗ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಜ್ಜಳವೆಚ್ಚು ||
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಸೊಡವೆಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಪಾಲೆರೆದೋವಿ|ಬಣ್ಣ ನ^೮ ಪಕ್ಕೆಗೈದಿದಳು ||೬೪||

ಶಿಶುವಿನ ಭಾಳಾಂತರ^೯ದೊಳಿಟ್ಟಳು ಮಂ|ತ್ರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ ಬೊಟ್ಟು||
ಮಿಸುನಿ^{೧೦}ಯಂತ್ರದ ಮಣಿಮಾಲೆಯ ತೋಳ್ಗೆ ಬಂ|ಧಿಸಿದಳತ್ಯಂತ

[ಭಕ್ತಿ ಯಾಲಿ ||೬೬||

ಸ್ತನಪಾನಗುಡುವ ಹೆಂಗಳಿಗೆ ಪೇಚಿಲ್ಲು ಹತ್ತು|ದಿನದೆಡೆಸಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ||
ಘನಜೋಪಾನದೊಳೇಡೇಬೀಕೆಂದು | ವನಜಾಕ್ಷಿ ಮಗ್ಗುಲಿಕ್ಕಿದಳು^{೧೧} ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಹದಿನಾರು (ಮರಾಟ). 2 ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವತೆ
ಗಳ ಮರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. 3. ಮಗ 4. ಬಿದ್ದನು. 5. ದೀವಿಗೆಗಳನ್ನು
6. ಊದಿ ರಕ್ಷೆಯಿಟ್ಟು 7. ಕವ್ವುಹಚ್ಚಿ. 8. ಗಂಡುಮಗು. 9. ಹಣೆಯ
ಮಧ್ಯ. 10. ಚಿನ್ನ. 11. ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು.

ವಿಲಸಿತಮುಣಿಮಂಚದಮೇಲೆ ಶಿಶುಗೂಡಿ | ಮಲಗಿದ್ದು ಸ್ವಪ್ನವಕಂಡು ||
ನಿಲಲಾಠದಿದ್ದು ನಂದನನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಣ | ದಳವಳದಳು ದುಃಖವೆರಸಿ ||೨೮||

ಮಾಣದೆ ಮುಣಿದ್ವಿಪ್ತಿಯ ಪಿಡಿದಾವಾಸ | ತಾಣದೊಳಹಸಿ ನಂದನನ ||
ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೊರಬಿಡಲು ಮುಮ್ಮೊನೆ¹ | ಬಾಣ ತಾಗಿದ ಹುಲ್ಲೆಯಂತೆ ||

ಎಣ್ಣೆಯ ತಲೆಗೂಡಿದುದಿಲ್ಲ ನೋರೆವಾಲು | ಬಣ್ಣೆಯ ಮೆಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ||
ಕಣ್ಣೆವೆ ಹಳಚಿ ನೋಡಿದುದಿಲ್ಲ ಮಗನ ಲಾ|ವಣ್ಯವನೆಂದಲಿದಳು ||೨೯||

ಮೊಲೆವಾಲು ತೊರೆದುಗುತುವೆ ಕೊ ಲೋಚನವಾರಿ | ಸೆಲೆಹಾಯಿತೊಡೆ

[ವಾಯಿತಿದೆಕೋ ||

ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದು ಚಿತ್ತ ಮಗನೆ ನೀನಿವಿವಂದು | ತಲೆದೋರಿಸೆಂದಲಿದಳು ||

ಕರೆದೊಡ್ಡಾಯಿನ್ನ ಬಾರದೆ ಕಂದ ನಿನ್ನಯ | ಸಿರಿವೊಗಗಾಣದೆಂತಿರಲೋ ||
ಪರಿತಾಪವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರೇಗ ಬಂದೆಯ | ಹರಿ ಕೊಟ್ಟ ವರ ಬಯಲಾಯ್ತು ||

ಹಾಲಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸುವನಲ್ಲ ಬಿಡದಂಬೆ | ಗಾಲಿಕ್ಕಿ ತೊಜಲುವನಲ್ಲ ||
ಕಾಲು ಬಲಿದು ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುವನಲ್ಲ | ಬಾಲನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನವ್ವ ||೩೦||

ಎರಡೇಲು ಲೋಕವ ಸೃಜಿಸುವ ವಿಧಿ ನಿನ್ನ | ವರಸಹೋದರ ನಿಟಲದಲಿ ||
ಬರೆದನೆ ಪುಟ್ಟದಾಕ್ಷಿಣ ಪೋಪುವೆಂದು ಪ|ಲೋರೆದಳು ಕಡುದುಗುಡದಲಿ ||

ರೋದನಮಯವಾಗಿದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆಯೇ ನಾದುದೊ ಕೇಳುಕೇಳೆನಲು ||
ಮಾಧವನೊಡನೆ ಪೇಟೆದರಾಶಿಶು ಬಯಲಾದ ಸೋಜಿಗದ ಸುದ್ದಿಯನು ||

ಉದಿಸಿದ ದಡದಿಸುವ ಶಿಶು ಪ್ರೇಪಾಗ | ವಿಧಿವಿಧಿಯನು ವಿಣಬಹುದೇ ||
ಕುದಿಗೊಳಬಿಡ² ದುಃಖವ ಬಿಸುಡೆಂದು ಪ್ರೇ | ಮದಿ ಪೇಜ್ಜಿ ವಾಮು ||

[ಲೋಚನೆಗೆ ||೩೧||

ಮುಗುವ ಮಡದಿಯನುರ್ದ³ ಮುದ್ದಿಸಿ | ತುಲುಗೆವೆಣ್ಣೆ ನೀರಿಂಗಿ ||
ಹರಿಗೋಲಹಾಯ್ತು ಸಬೇಡೆಂದು ಪ್ರೊಂಬಟ್ಟಿ | ಸಿಹಗಿನಿ ತೊಡೆದ ಲೋಚನವ ||

ಅಕ್ಕನಿನ್ನಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಮಗ್ಗು ಲೋಳಗಿದು | ಬಕ್ಕಂಬಯಲಾದ⁴ ಬಗೆಯ |
ಬಕ್ಕಣಿಸೆನಗೆಂದು ಸತ್ರಾಜಿತಸುತ | ದುಕ್ಕವನಾಂತು ಕೇಳಿದಳು ||೩೨||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಮೂರು ಮೊನೆಯುಳ್ಳ 2. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ. 3. ದುಃಖ. 4. ಸಂಕ
ಟಪಡಬೇಡ 5. ತುಲುಗೆವೆಣ್ಣೆ—ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೂದಲುಳ್ಳ ರೆಪ್ಪೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಣ್ಣಿನ. ಈ ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು? 6. ಮಾಯವಾದ.

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ನಿರ್ದಯೋಳಾನೋಹಗಿರೆ | ಕಂಡೆನು ಬಲು ಕೆಟ್ಟಕನಸ |
 ಚಂಡಾಂಶು^೧ ವಿನಂತೆ ಹೊಳೆವ ಪುತ್ರನ ದೈತ್ಯ | ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಚ್ಚತ್ತ ನವ್ವಾ ||
 ಕಣ್ಣೊಡೆದಂತೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು-ನೋಡಿಡರೆನ್ನ^೨ ಚೆನ್ನ^೩ ಮಗ್ಗುಲೊಳಲ್ಲದಿರಲು |
 ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಪುಡಿಗಟ್ಟ ಮಡುವಿನೊಳಿಡಂತೆ | ಬಣ್ಣ ಗುಂದಿದೆ ಕೇಳು ತಾಯೇ ||
 ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನೆರೆವರೆ^೪ | ಕಕ್ಕಸವಹುದೆಂದೆನುತ ||
 ರಕ್ಕಸರುಗಳು ಮಾಯದೊಳುಯ್ದರು ತಾಯೆ^೫ ದುಕ್ಕ ಬೇಡೆಂದು ಪೇಟಿದಳು ||
 ನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣ ಕೃಷ್ಣ ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿ ನೀಪೆತ್ತ | ದಿಲ್ಲವಿಂದೆದೆಯ ಬಬ್ಬಿಡಿದು |
 ತಲ್ಲಣಿಸದಿರೆನ್ನ ನೋಡಿ ನೀಮುಖಿಯೆಂದು | ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸಿದ ||
 ಶಶಿನದನೆಯ ಮನಸ್ತಾಪ ತಂಪಾದುದು | ನಿಶೆ ಬಿದ್ದುದು ವೀರಸೃಳಕೆ |
 ಬಿಸಿಗದಿರನು^೬ ಹುಟ್ಟಿ ಪೂರ್ವಾಚಲದಿ ರಂ | ಜಿಸಿದನು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೬೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ದೇವತೆಗಳು ಕಾಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದು.

ವಟಸತ್ರತಲ್ಪನ ವರದಿಂದೆ ಮತ್ಕರ್ಮ | ಪುಟವಿಕ್ಕುವಂತೆ ನೀ ಪೇಟು ||
 ಕಟಕಟ! ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಶಿಶು ನೋಡಲ್ಕೆ | ಮಟಮಾಯವಾದುದಾಶ್ಚರ್ಯ ||
 ಶತಶತದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ಹರಸಿದೆ | ಹತನಾದ ಕಂತು^೧ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ||
 ಸುತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮುಂಗಲಸಕ್ಕೆ ಬಯಲಾದ | ಕತೆಯ ಬಿತ್ತರಿಪೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ||
 ಅದು ಹೇಗೆನಲು ತಾರಕನು ಪಟಳ^೨ ವನು ಬಿದಿಯೊಳು ಸುರರು ಬಿನ್ನೈಸೆ ||
 ಪದುಮೋದ್ಭವ ಕೇಳಿ ಬಂದು ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳು | ಮಧುಸೂದನಗೆ
 [ಪೇಟಿದನು ||೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸೂರ್ಯ. 2. ಮಗು. 3. ಪ್ರವೃದ್ಧನಾದರೆ. 4. ಸೂರ್ಯ—
 ಹೇಗೆ? 5. ಮನ್ಮಥ. 6. ಬಾಧೆ.

ಇಂಗಡ¹ ಲೆಡೆಯ ಪರ್ವಾವಿನ ಹೆಡೆಯ ರತ್ನಂಗಳ ಮೆಯ್ಯಗಳಿಗಿನಲಿ ||
ಕಂಗಳೊಳಸುವ ವಾಸುದೇವನ ಶ್ರೀಚರ | ಣಂಗಳ ಸನ್ನುತಿಸಿದನು ||೪||

ವೇದತಸ್ಕರ² ಮದಮದನ ಜಯಜಯ ಭೂಧರಧರ³ ಜಯಜಯತು ||
ಶ್ರೀಧರಣೀಧರ⁴ ಜಯಜಯ ನವೋ ಪ್ರಹ್ಲಾದನರದ ಜಯ ಜಯತು ||

ಬಲಿಮದವಿದಳನ ಭಾಷಿತಕವಿ⁵ ಚಕ್ರ | ಸಲಿಲಜ⁶ ದಳನಾಶ ಜಯತು ||
ನಲಿನಭವಾಂಡ ಪಾಟಿತಪಾದಪದ್ಮ ನಿರ್ಮಲಗಂಗಾಪಿತ⁷ ಜಯತು ||

ಘನಸರಾಕ್ರಮವೆತ್ತ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾನ ಬಾಯ | ವನಕುರಾರಕ

[ಜಯಜಯತು ||

ಮನಗೊಂಬ ಪೃಥ್ವೀಪತಿಯ ಭಾಗ್ಯವ ಬ್ರಹ್ಮ | ಜನಕೋಡರ್ಚಿದ ರಾಮ

[ಜಯತು ||೨||

ರಣಧೀರದಶಕಂಠಜಿತಕೀರ್ತಿಯ ವಿಭೀ ಪಣಹಿತ ರಘುರಾಮ ಜಯತು ||
ಪ್ರಣವಗೋಚರ ನಿತ್ಯಮದನಗೋಪಾಲ ಸದ್ಗುಣೀಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||

ದಿತಿಜಕುಲೇಭಪಂಚಾನನ⁸ ಭಾಗ | ವತನರದಾಯಕ ಜಯಜಯತು ||
ಶ್ರುತಿತನಿಸುತಿಗಗಣಿತಮಹಾನುಹಿನು ಶ್ರೀ ಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಜಯಜಯತು ||

ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯರ ಮಾನಭಂಜನ¹⁰ ತುರಗವಾಹನ¹¹ ಪವಿತ್ರಾಂಗ ||
ಹರಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶೋತ್ತಂಗಳ ಜಯತು ಶ್ರೀವರತ್ಯೈಜಗದಂತರಂಗ ||೧೦||

ಮಾಧವ ನಾರಾಯಣ ಕೇಶವ ಮಧು | ಸೂದನ ಗೋವಿಂದ ವಿಷ್ಣು ||
ಶ್ರೀಧರ ವಾಮನ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮ ನಿಮ್ಮಯ | ಪಾದದ ನೆಲೆಗೊಂಬರಾರು ||

ದಾವೋದರ ಪದ್ಮನಾಭ ಹೃಷೀಕೇಶ | ತಾಮರಸಾಪ್ತ¹² ಪ್ರಕಾಶ ||
ಹೇಮಾಂಬರ ವಾಸುದೇವ ಸಂಕರ್ಷಣ | ಸಾಮಜವಿಭು¹³ ರಕ್ಷ ಜಯತು ||

- ಕ. ಪ. ಅ-1. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ 2. ವೇದವನ್ನು ಕದ್ದ ಸೋಮಕಾಸುರ. 3. ಕೂ
ರ್ಮಾವತಾರವಾಡಿ ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು.
4. ವರಹಾವತಾರ 5. ದಾನಕೋಡಬೇಡವೆಂದು ತಡೆದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ.
6. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಮಲ. 7. ಸೀಳಿದ. 8. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರ
ವಾಡಿದ ವಿಷ್ಣು - ಹೇಗೆ? 9. ರಾಕ್ಷಸರೊಬ್ಬ ಅನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹನಾದವನು.
10. ಒದ್ದಾವತಾರ-ಹೇಗೆ? 11. ಕಲ್ಯಾಣವತಾರ-ಹೇಗೆ? 12. ಸೂರ್ಯ.
13. ಗಜೇಂದ್ರ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾನಿರುದ್ಧನೆ | ನರಸಿಂಹಾಧೋಕ್ಷಜ

[ಜಯತು

ವರಜನಾರ್ದನನೆ ಉಪೇಂದ್ರನಚ್ಯುತ ಹರೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಜಯ ಜಯತು ||
ಈಪರಿಯಲಿ ಕೀರ್ತಿಸಲಾಗಿ ರಮೆಯ ಪ್ರಾಣೋಪವಿಧಾತ್ರನೊಳುನಿದರ್ ||
ನೀ ಪರುತವಿಸು ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಬಂದ ಸಂ | ತಾಪವಿದೇನೆಂದ ನಗುತ ||೧೪||

ತಾರಕನಿಂದೆ ನೊಂದಮರರು ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರದುಃಖನ ತನಗುಸಿರೆ ||
ತೀರಿಸಲರಿಯದಾನ್ಯತೆಂದೆ ಶ್ರೀವೀರ | ನಾರಾಯಣ ಪೊರೆಯಿಂದ ||೧೫||

ಎಂದೆನಲಸುರಾರಿ ನುಡಿದ ವಿಧಾತ್ರ ಸಿ ಸ್ನಿಂದಲಾತಾರಕಾಸುರಗೆ ||
ಬಂದುದು ವರ ಧೂರ್ಜಟಿಯಿಂದಲುದಿಸಿದ ನಂದನನಿಂದ ಕೇಡಹುದು ||೧೬||

ನಾಗಭೂಪಣಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯೊಳು ಪರಮಸಂಭೋಗವಾದರೆ

[ಮಕ್ಕಳಹುದು ||

ಈಗಳೇತಕೆ ತಪವೆಂದು ನಾಲೊಗ ಮನೋರಾಗದೆ ಪೇಟ್ಟನಚ್ಯುತಗೆ ||

ಕಿಚ್ಚು ಗಣನಾತನವಜಿವುದುಪೂಗೋಲೊಳಚ್ಚು ಮನ್ಮಥ ಪೀಡಿಸಲು ||
ಮೊಚ್ಚು ವಡೆದು ಪಾರ್ವತಿಯೊಳು ರಮಿಸಲು | ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಸುತ ಬಪ್ಪನೆಂದ ||

ರತಿರಾಜಗೆ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ವರಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ನೇಮವನಿತ್ತು ಸುರರ ||
ಸಿತಿಗೆ ನೀಕರ್ತನೆಂಬುಜಸಂಭವ ಶ್ರೀ | ಪತಿಯ ಬೀಚ್ಚೊಂಡನುತ್ಸವದಿ ||

ಅತ್ಯಂತವಿಭವದಿ ಕಮಲಸಂಭವ ತನ್ನ ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ ಪೋಗಿ ಸುರರ ||
ಮೊತ್ತವ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟು ಸುರಗುರುವಿಗೆ ನೇಮವಿತ್ತ ಮನ್ಮಥಗೆ

[ಹೇಳಿನುತ ||೧೦|| -

ವಸುಧೇಶ್ವರ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿ ತಾನಿನ್ಮುಖಿತವೆನುತೆಜಗಿಬೀಚ್ಚೊಂಡು ||
ನಸುನಗುತ್ಯತಂದು ಕಂಡನು ರಂಜಿಸುಕುಸುಮಾವತಿಯೆಂಬ ಪೋಲ ||೧೧||

ಕೊಂಡಾಡಲರಿದು ಪಚ್ಚೆಯಕೋಟೆಯೆಂಬಂತೆ ಮಂಡಳಿಸಿದ ಮಾಬನದಿ ||
ತಂಡತಂಡದ ವಿಹಗಾಲಾಪ ತುಂಬಿ ಯಾ | ಬಂಡ ನಾಗಿದುರ್ದೇನೆಂಬೆ ||೧೨||

ಕಳಿತ ರಸಾಲ ನೇಹಿಲವಣ್ಣಳ ಪಿಕ | ಗಿಳಿ ಚಂಚುಪುಟದಿ ಕರ್ದುಕೆ ||
ತುಳುಕಿದ ಮಧುರಸ ದಡಸೂನೆ ಪರಿವ ಪೆ ಬೋಚಿಯೆನೆದುದನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. 2 ಈಶ್ವರ 3. ಲೋಕೇಶ, ಬ್ರಹ್ಮ. 4. ಪಟ್ಟಣವನ್ನು.

5. ತುಂಬಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಿತು. 6. ಕಚ್ಚಲು.

ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ಪಾದರಿ ಮುಡಿವಾಳ ವ ನಂಗಳ ತೋಟವಿಕ್ಕಲದಿ ||
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಧುರಸವಾಹಿನಿಯ ದಾಂಟಿ | ಗಂಗಾಜಲವನು ಸವಿದು || ೨೪ ||
 ನಾಟರ್ದ ಪಸುರ್ಗಿಡು ಪುಷ್ಪಲತೆಯ ವೃಕ್ಷ | ವಾಟೆಯೊಳ ಕುಸುಮ
 [ಸೌರಭಕೆ ||
 ಊಟವರಿವ^೧ ತುಂಬಿಗಳ ದೊಂಬಿ ದನಿಗೆಯ್ವು | ಕೂಟಕೋಗಿಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ಪೆಸರುವಡೆದ ಮಧುರಸವಾಹಿನಿಯ ದಾಂಟಿಸಲು ಚಂದನತೋಣಿಗಡದರ್ ||
 ಬಿಸರುಹಗಂಧಗಂಧಿನಿಯು ರಸ್ಥೆಗಳದ ಕರ್ಕಶಕುಚಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ || ೨೬ ||
 ಆಸಮಯದಿ ಸದ್ಗುರುರಾಯ ನೆನೆದ ಪ್ರಾಶರಮುನಿಗಾದ ಹದನ^೨ ||
 ಭೂಸಭೆಯೊಳು ತನಗಹುದೆಂದು ನಾವನಿ, ವಾಸಗಾರ್ತಿ^೩ಯರ ಬೀಚ್ಚಿಕ್ಕಂಡ ||
 ಕಳಮುಕ್ಷೇತ್ರದಿಕ್ಕಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಮಳದಳದ ನೀಲಾಬ್ಜವ ಕಿತ್ತು ||
 ತೊಳಗುವ ಗಿಳಿವಿಂಡನಿಟ್ಟು ಪಾಣಿಸುವ ಹೆಂಗಳರಾಹ ನೋಡುತ್ತೈದಿದನು ||
 ಬಟ್ಟ ಬಲೊಲೆಯ ಭಾವೆಯರಾಯತಿನೆತ್ತು^೪ ಪಟ್ಟಣದಿಂ ಪೊಣಮೆಟ್ಟು ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಸ್ಮರನಿರ್ದ ನಂದನದೆಡೆಗೆ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟುದನೇಕಸಂಭ್ರಮದಿ || ೨೯ ||
 ಕುಂದಗಂಧಿನಿಯ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯ ವಿಮಲ ಮೆಯ್ಯಂಧವ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ||
 ಮಂದಗತಿಯನಾಂತು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಿರಾಗಿ ಬಂದುದು ತಂಗಾಳ ಬನದಿ || ೩೦ ||
 ಅಲರುವಟ್ಟೆಯ ಬಣ್ಣವಿಡಿದೈತಂದು ಕ | ಮ್ಮಲರಿ^೫ಡಿದಿರ್ದ ನಂದನದಿ ||
 ಕೆಲರು ಮಾಣಿಯರು^೬ ಪೂಗೊಯ್ಯದ ಗುರು ಕಂಡ ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ
 [ಕೇಳು || ೩೧ ||
 ಏನ ಹೇಳುವೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಕಲ್ಗಟ್ಟಿ ಸೋಪಾನ ತಣ್ಣೊಳದಮಧ್ಯದಿ ||
 ನಾನಾರತ್ನಶೋಭಿತದ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ^೭ ವಿನಾಂಕ^೮ ನಿರ್ದನೋಲಗದಿ || ೩೨ ||
 ಕೊಂಚೆಗಳಂಚರದನಿ ನೀಲಕಲಕಂಠ^೭ ಗಳಂಚರ ತಾಳ ನಿರ್ಣಯದೆ ||
 ಸಂಚರಿಸುವ ರಾಜಹಂಸೆಗಳರ್ಧುವು | ಪಂಚಬಾಣನ^೮ ಮುಂದೆಸೆಯ || ೩೩ ||
 ಪಾಡುವ ಪೊಂದಿ ನರ್ತಿಸ ನವಿಲು ಕೊಂಡಾಡುವ ಬಾನ್ವಕ್ಕಿ ಪತಿಯ ||
 ಬೇಡುವ ಗಿಳಿವಿಂಡು ದೈನ್ಯದಿಂ ಬಿನ್ನಹ; ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದುವು ಮನ್ಮಥಗೆ || ೩೪ ||

ಕ. ಗ. ಅ—1. ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿರುವ. 2. ಪೂರೈಕೆಗೆ ಏನು? 3. ನಾವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹೆಂಗಸರು—ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು? 4. ಅಲರ-
 ವುಷ್ಟ, ಕಮ್ಮಲರ—ಪರಿಮಳವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹೂವು. 5. ಮದುವೆಯಿಲ್ಲದ
 ಹೆಂಗಸರು. 6. ಮನ್ಮಥ. 7. ಕೋಗಿಲೆ. 8. ಮನ್ಮಥ.

ತರ್ಕಿಪ ಬಗದಾರೆಯ ಕೂಡೆ ಬಹ ಕೊಳ|ರ್ವಕ್ಕಿಯ ಕೆಲದಾಡಿಸುತ ||
 ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪೆಸರಾಂತ ಸಿಪಿಲೆಗೆ¹ ಕವಳಳ | ನಿಕ್ಕಿ ಕಾದಿಸುತಿದರ್ ಮದನ ||೩೫||
 ಚಂದಿರ ವೀರವಸಂತ ಮಂದಾನಿಲ | ಬಂದಿರೆ ಮೂವರ ಕರೆದು ||
 ಎಂದಿನಂತಿರಿ ಪೋಗಿಯೆನುತ ಬೀಚ್ಚಿಟ್ಟುಸಾ|ಗಂಧಿನಿಯರ ನೋಡುತಿದರ್||
 ಇನಿರಸವಾಂತ ಕರ್ವಿಲ್ಲಿಗೆ ಭ್ರಮರಸಿಂ | ಜಿನಿ²ಗೈದೆಡದ ಹಸ್ತದಲಿ ||
 ದನಿಗೆಯ್ಯುತಿರೆ ಬಲಗೆಯ್ಯ ಪೂಸರದೊರ್ವ | ವನಿತೆ ನಿಂದಿದರ್ಳುತ್ಸವದಿ ||೩೬||
 ರಮಣಿಯೊರ್ವಳು ನಿಖಿಳಾಯುಧದೊಳಗು ತ್ತ ಮುವೆಂದು ಸುರಗಿಯ
 [ಬಿಡಿದು ||
 ಘುಮುಘುಮಿಸುವನೊನ್ನೆ ಗೇದಗೆಯೆಸಚಿಂಬ|ಜವದಾಡೆಯ 'ವಳೊಪ್ಪಿದಳು
 ಭೃಂಗೋಪಮಾನಕುಂತಲೆಕೆಳುಕಸೂರಿ|ಹಿಂಗದಚಮರಗಾರ್ತಿಯರು||
 ಹೊಂಗದಳಯ ಕೋಮಲ ಪತ್ರವೀಜನ³ | ದಂಗನೆ ಮೊ⁴ದಳೊತ್ತಿ ನಲಿ||೩೭||
 ವಿಲಸಿತಪೂಗಪತ್ರಿಕೆಯೆ ನೇತ್ರಿಕೆಯಾದ⁵ | ಜಲಪತ್ರದಾರಕಿಯೊಡನೆ ||
 ಸುಲಲಿತ ಕ್ರಮುಕದೊಂದೆಲೆಯ ಸಂಬಳಗೆಯ|ಲಲನೆ ನಿಂದಿದರ್ಳೊತ್ತಿ ನಲಿ||
 ನಾಳವಿಚ್ಛೇದ ಸುವರ್ಣಪಂಕೇಜದ | ಕಾಳಂಜಿಯು ಬಿಡಿದವಳು |
 ಪೇಜಲಚ್ಚ ರಿಯ ಬಾಹತ್ತನಿಯೋಗದ | ಮೇಳದಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೪೦||
 ಅಂದವಡೆದ ನಾನಾಗೀತವಾದ್ಯಪ್ರ | ಬಂಧ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳು ||
 ಬಂದಹೊಳ್ಳೊಕ್ಕರೆ⁶ಯಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಳರ್ಧರು|ಕಂದರ್ಪನೊಡ್ಡೊಲಗದಿ||೪೧||
 ಹೊಂಗಳಸವ ಕೀಳ್ವಡಿಸುವ ವೃತ್ತಕು|ಚಂಗಳ ರತಿಯ ಮೇಳದಲಿ ||
 ಕಂಗಳೊಳಸುವ ಕಾಮಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಪೂ | ದೊಂಗಲ⁷ನಿತ್ತು ಸಂಧಿಸಿದ ||೪೨||
 ಬೋಧಾರ್ಹ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಾಶೀರ್ವಾದವ|ನಾದರದಿಂ ಕುಡಲೊಡನೆ ||
 ಆಧಾರಗೆಯ್ದು ಕುಳ್ಳಿರಗೊಟ್ಟು ಕೇಳ್ದ ರ|ತೀಧವ⁸ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನು ||
 ಕಾವನೊಡನೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಗುರು ವಾಸು|ದೇವ ನಾಲೊಗ⁹ | ರಪ್ಪಣೆಯ||
 ಕೇವಲ ಗುಪ್ತವೆಂದಹುದು ಮನ್ಮಥನಾಗ|ಜೀವ¹⁰ | ನೊಳ ನುಡಿದನಂತೆಂದು||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಬಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ. 2. ಬಿಲ್ಲ ಹೆದೆ. 3. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. 4. ಬೀಸಣಿಗೆ. 5. ಸೀರೆಯಾ ಗಿರುವುದು: “ಸ್ವಾಚಟಾಂಶುಕಯೋರ್ನೇತ್ರಂ” ಅಮರ. 6. ನ್ಯಾಸಿತ. 7. ಜೊಂಪೆ, ಸರ. 8, 9. ಮನ್ಮಥ. 10. ಬ್ರಹ್ಮ. 11. ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ದೇವತೆಗಳಗುರು.

ನಾರಾಯಣವಿಧಿ¹ವಾಕ್ಯವ ಮಿಾಲು | ಬಾರದೆಂದವನೊಂದ ನುಡಿದ ||
 ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತ ಹರನೊಳು ಕಾದಲ | ದಾರು ಮೆಚ್ಚು ವರೆಂದು ನಗುತ್ತ||
 ತನಗಿಂದ ಬಲ್ಲಿ ದರೊಳು ಕಾದಿ ಕೈಸೋತು|ಕನಲುವ ದುಕ್ಕವಂತಿರಲಿ||
 ಜನಸೂಡಿಗೆಯ² ಸೈರಿಸಬಲ್ಲ ರಾರೆಂದು|ಮನಸಿಜ ನುಡಿದ ಜೀವನೊಳು||೪೭||
 ಬಡವನಾತನಾದಿದೆ ತನಪಂಚಬಾಣಕ್ಕೆ|ಮೃತ ವಿಧಿ ವಿಷ್ಣು ದೇವೇಂದ್ರ ||
 ಬಡಲೊಳು ಪೆಣ್ಣುದ್ರೆವೆತ್ತರು ನಿನಗೆ ಕಂ | ಗೆಡೆದವರಾರು ಲೋಕದಲಿ ||
 ಸುರಗುರುರಾಯ ನಿನ್ನಯವಾಕ್ಯವಕೇಳಿ|ಹರನಮೇಲಾನಂಬತೊಡಲು||
 ಉರವಣೆಗಾಣ³ ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣು ತೆಹಿದರೆ, ಯಿರವಣಿದಪ್ಪದೆಂದು ನುಡಿದ||೪೮||
 ಮತವಣಿಯದೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ ಕೇಳಿ⁴ ಪರ | ಹಿತಕೊಡಲಬ್ಬದರದೇನು ||
 ಶತಪತ್ರಸಖ ಚಂದ್ರರುಳ್ಳನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಹುದೆಂದು ನುಡಿದ||೪೯||
 ತನುವೊಂದುಳ್ಳೊಡೆ ಸಕಲಸುಖಂಗಳೊ|ಳನುಭೋಗವ ಕಾಣಬಹುದು||
 ಮಿನುಗುವ ದೇಹವ ಬಿಸುಡಲದೇಕೆಂದು | ಮನುಮಥ ನುಡಿದ ಜೀವನಿಗೆ ||
 ಯೋಜಿಸಿ ಮಾತಾಡು ಪರಹಿತಕಾಗಿ ದ|ಧೀಜಿ ತನ್ನೊಡಲ ಮಾಂಸವನು||
 ಚಾಜಿದ ಸುರಪಶುವಿಗೆ ಬೆನ್ನಸಿ ಯ| ಸೂಚಿಸಿ ಸುರಪಂಗೆ ಕುಡನೆ ||೫೦||
 ನೋಡಲು ಜೀಮೂತವಾಹನ ಘಣಿಶಂಖ,ಚೂಡಂಗೆ ಕುತ್ತಿತನ್ನೊಡಲ||
 ಬಾಡ⁵ ಗುರುತ್ತನಿಗಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯ|ನಾಡೊಳು ಪಡೆದುದನಣಿಯಾ||೫೧||
 ಹೋಗಲದೇನುದೊಡ್ಡಿತು ಮಾಂಧಾತಸು|ತ್ಯಾಗವ ಬೇಡ ಬಂದವಗೆ ||
 ರಾಗದಿಂದೊಡಲ ಧಿಕ್ಕನೆ ಸೀಬ್ಬ ದಕ್ಷಿಣ|ಭಾಗವ ಕೊಟ್ಟುದನಣಿಯಾ ||
 ರಾರಾಜಿಪ ಯೌವನಮೇಘದೊಡ್ಡಣೆ|ನೀರ ಬೊಬ್ಬು ಳಕೆಯಂತೊಡಲ||
 ಆರಿದ ನಜ್ಜಿದುದಿಲ್ಲವು ಲೋಕೋಪ|ಕಾರವೆ ಕೈವಲ್ಯ⁶ವಹುದು ||೫೨||
 ತೋರನುಣೊಲ್ಲವೆತ್ತ ಹೆಂಡಿರು ರತ್ನಭಂ|ಡಾರ ನಾನಾವಸ್ತು ಪಿಂಗಿ||
 ಸಾರಲೊಪ್ಪುವುದು ಯೌವನ ಕೂಡಲೋಕೋಪ|ಕಾರವೆಕೈವಲ್ಯವಹುದು||
 ಆಸೋದಿಗಳು⁷ ನವರತ್ನಸುರ್ಣವ|ವೇಸರದಂತೆ⁷ ಹೊತ್ತಿ ಹರು ||
 ದೋಷದೊಳ⁷ ಪರಹಿತವೆಂಬುದೆ ನವರತ್ನ | ಭೂಪಣ ಕೇಳು ಕಂದರ್ಪ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬ್ರಹ್ಮ. 2. ಜನಸಂಹಾರಕನಾದ ಹರನನ್ನು (?)

3. ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ. 4. ಮಾಂಸವನ್ನು. 5. ಮೋಕ್ಷಕಾರಣವು.

6. ಆಸ್ವಾದಿಗಳು, ಅನುಭವಿಸುವರು. 7. ಹೇಸರಗತ್ತೆಯು ಹಾಗೆ.

ಅವಕಾಲವನಾದೊಡೆ ಮಿಾಬಪ್ಪದು | ಸಾವಕಾಲವ ಮಿಾಬಹುದೆ ||
 ದೇವರ್ಕ್ಕಳೆಡರಿಗೆ¹ ನಿನ್ನ ದೇಹವ ತೆತ್ತು | ಕಾವ²ನಾಗೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||
 ಒರಂತೆ³ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ⁴ಗಮ ಪುರಾಣ | ಸಾರವನೊಂದು ನೋಡುವರೆ ||
 ಭಾರವಪ್ಪದು ಪರಹೀಡಿತ, ಲೋಕೋಪ | ಕಾರವೆ ಕೈವಲ್ಯವಹುದು ||^೫
 ನೆಟ್ಟನೆ ಸುರಗುರುರಾಯ ಬೋಧಿಸಲೊಡಂ | ಬಟ್ಟು ಪೂಸರಳಂದೆ ಶಿವನ ||
 ತಟ್ಟನೆ ತಾಗಲಿಕ್ಕುವೆನೆಂದು ಬಾಸೆಯ | ಕೊಟ್ಟ ಮನ್ಮಥ ಜೀವನಿಗೆ ||^೬
 ಉರಿಬಂದರೆ ಬರಲಿದಹಿಂದೆ ಪರಮೇ | ಶ್ವರಿಯೊಮ್ಮೆ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ ||
 ಹರಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆನುತ | ತ್ವರಿಯದಿ⁷ ಬೀಜಕ್ಕೊಟ್ಟ ಗುರುವ ||
 ಗಂಡಸುತನವೆತ್ತು ನುಡಿದ ಪಂತದ ಹೆಮ್ಮೆ | ಗಂಡು ವೃಂದಾರಕರುಗಳ⁸ ||
 ಹಿಂಡು ಬದುಕಿತೆಂದು ಜೀವನು ಕಳುಹಿಸಿ | ಕೊಂಡಡರಿದ ಸುರಪುರಿಗೆ ||^೯
 ವರವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೊಡಿದ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರುಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೦೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಅನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮನ್ಮಥನ ದಂಡು ಫೊಟಮಟ್ಟುದು —

ಸ್ವರ್ಣಾಂಬರನಂಘ್ರಿನಿರ್ಮಾಲ್ಯತುಲನೆಯ | ಕರ್ಣದೊಳಟ್ಟು ಕೊಂಬಂತೆ ||
 ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳ್ಗೆ ಕಿವಿಗುಡದವರಾರು | ಮನ್ನಾಥ ಪೇಜು ಮೇಲ್ಗ ತೆಯ ||^೧
 ಮದನಾಗಮದ ಶ್ರೀಕಾರಂಗಳಂತಿರ್ಪ | ಸುದತಿ ನಿನ್ನಯ ಶೋತ್ರಂ²ಗಳಿಗೆ ||
 ಉದಧಿಯೊಳೊಗದ ಪೀಯೂಷ⁷ ದಂತುಸಿರುವೆ | ಹದವಾದ ಮಾತ ಜಿತ್ತೈಸು ||
 ಸಸಿಯೊಡಲಡಗ⁸ ಭಕ್ಷಿಪರಿಗೆ ಲೇಸ ಸೂ|ಚಿಸೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯತ್ತಲಿತ್ತ ||
 ಬಿಸಿಗಣ್ಣನೊಡನೆ ಕಾದುವೆನೆಂದು ಕಾಮ ತ | ನ್ನನಿಯಳ ಕೂಡೆ ಪೇಜಿದನು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ. 2. ರಕ್ಷಕನಾಗು, ಕಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗು.
 3. ಕ್ರಮವಾಗಿ. 4. ತ್ವರಿಸಿದ. 5. ದೇವತೆಗಳ. 6. ಕಿವಿ.
 7. ಅಮೃತ. 8. ಚಂದ್ರನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸ ಎಂದರೆ, ಅಮೃತ;
 ಚಂದ್ರನು ಅಮೃತಭಾಷನನಾದ್ದರಿಂದ: ಅಮೃತವ ಭಕ್ಷಿಪರು = ದೇವತೆಗಳು.

ಪತಿವಚನಕೆ ಮನುಡುವುದುಂಟಾದೊಡಾ|ಸತಿಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿ^೧ಯಿಲ್ಲೆಂಬ||
ಶ್ರುತಿಯಿಂದೆ ನಿಮಗೆ ನಾನುಸಿರಲಂಜುವೆನೆಂದು|ರತಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮೂಡಿದಳು||

ಅದಕೇನು ಮನಕೆ ಬಂದುದ ಹೇಳುಹೇಳಿಂದು | ಮದನ ನಿರೂಪಿಸ

[ಲೋಡನೆ ||

ಸುದತೀಶಿರೋಮುಣಿ ನಿರ್ದೋಷಿ ತಾನೆಂದು|ಹೃದಯದ ಮಾತಬಿರ್ಜಿದಳು ||

ಹಸ್ತವ ಮುಗಿದು ಕಾಂತನ ಕರ್ಣಯುಗಳಕೆ|ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ಬಿನ್ನಹವ ||

ಸ್ವಸ್ತದೊಳದೂ ನಿರ್ಜರರಿಗೋಸುಗ ಪಂ|ಚಾಸ್ತ್ರ^೨ಮದನ ಸಾಯಬೇಡ ||

ಅಂಧಕಾಸುರ ಮತ್ತೇಭದಾನವ ಜ | ಲಂಧರ ಮುಖ್ಯದಾನವರ ||

ಕೊಂದ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಹರನೊಳು ಕಾಳೆಗ | ಕಂದರ್ಪ ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಪುದೇ||

ಮೂಢರಂದದೊಳೂರ ಗುದ್ದಲಿಯನು ಕೊಂಡು | ನಾಡ ಕಾಲುವೆಯ

[ತಿದ್ದವರೆ ||

ಬೇಡ ಲಲಾಟನೆತ್ತನ ಕೂಡೆ ಕಲಹ ಕೈ|ಗೂಡದೆಂದೊಲಿದು ಪೇಟಿದಳು ||

ವಾಸವಾದ್ಯಮರರಾಚಾರ್ಯಾಂಗೆ ನಾನಿತ್ತು|ಬಾಸೆಗೆ ತಪ್ಪುವನಲ್ಲ ||

ಈಶನೊಳ^೩ ಕೋಳಾಚಳವ ಮಾಡುವೆನೆಂದು|ಪೂಸರ^೪ ನುಡಿದ ಮಾನಿನಿಗೆ ||

ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳೆಡೆಗೊಂಡಿದರ್ವರತ್ರಿಪು | ರಾಂತಕಮಾರ್ಮಲೆ^೫ತಿರ್ದ ||

ಅಂತಕನೆರ್ದೆಯ ತ್ರಿಶೂಲದೆ ತಿವಿದ ಕಾ|ಲಾಂತಕ^೬ನೊಳು ಬೇಡ ಕಲಹ ||

ಇಷ್ಟ ನೀಕೀರ್ತಿಸಲಾತನ ಮೇಲೊಂದು | ಕಪ್ಪವ ನೆನೆದು ಪೂಸರಳ |

ವೃಷ್ಟಿಯ ತೋಟುವೆ ಸುರರೊಳುತಪದಿದೆ | ಭ್ರಷ್ಟನ ಮಾಪ್ಪಿನೋಡೆಂದ ||

ಉತ್ತರೋತ್ತರ^೭ ಜೀಯ ಶಕುನಮುಂತಾದುವ | ಚಿತ್ತ ಯಿಸುವು

[ದೆಂದೆನಲಾಗ ||

ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರಗಮನೆಯ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಸಮರ್ಥ|ಬೀಟಿಸ್ಕಾಂಡನಲ್ಪೆಯಲಿ^೮||

ಮಂಡಳಿಸಿದ ಪುಷ್ಪರಥ ರಮ್ಯಕಂಧರ | ಶಂಡನಧ್ವಜ ಚೈತ್ರ ಸೂತ^೯ ||

ತುಂಡಮಾಣಿಕವಾಜಿ^{೧೦} ಕುಣಿಯಲ್ಕ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡ ಬಂದಡರ್

[ನಲ್ಪೆಯಲಿ ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ. — 1. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. 2. ಪುಷ್ಪಬಾಣ, ಮನ್ಮಥ 3. ಪ್ರತಿಭಟಿಸು

4. ೩ನ. 5. ಶುಭಗಳು. 6. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. 7. ಸಾರಥಿ.

8. ಗಿಳಿಯೆಂಬ ಕುದುರೆ; ತುಂಡಮಾಣಿಕ = ಗಿಳಿ; ಹೇಗೆ?

ಭೋಗಿಭೂಷನ¹ ಮೇಲೆ ಮನ್ಮಥ ಬಲಸಹ | ವಾಗಿ ಪ್ರೋದಪೆನೆಂದು
[ಬಿಡದೆ |

ಕೋಗಿಲೆಯೆಂಬ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾಣನ ಕೈಯ | ಕೂಗಿಸಿದನು ತೀಕ್ಷ್ಣಾಡಿ ||೧೪||

ವಾರಿಜಭವ ಶಕ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು | ನಾರಿಯ ಕುಚಮಂಡಲವ ||

ಸೇರಿಬರ್ದುಕಲೆಂದು ಮದನನ ಮುಂಗಡೆ | ಮೋರ² ಹೆಗ್ಗಾಳಿಸಾಣಿದುದು ||

ಹೆಕ್ಕಳ³ ದಿಂದೊದಲುನ ಕೊಂಚೆ⁴ ಗಳ ದನಿಯುಕ್ಕಡಗಾಳ ಸೊಲ್ಲಿ ಸುವ ||

ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ⁵ ಗಳಿಂಚರದ⁶ ಪಿರಿಯ ನಾದ | ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿತುರ್ವಿಯಲಿ ||೧೬||

ನೇಣ⁷ ಕೂಗುವ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ದೊಡ್ಡಿಯ | ಪಣಿ⁸ ಯೊಪ್ಪೆ ಮುಖ

[ದುಂಬಿಗಳ ||

ಗಣಿಯ ಝಂಕಾರಸುಸ್ವರಪೂರಿತ ಮಹ | ವುಲುಮೆಗಳಹಿಜೆದುವಾಗ ||

ಬಿಡದೊದಲುನ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸ ಫೀ | ಳಡಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ

[ಭಾಂಡಗಳು ||

ಬಡೆವಂತೆ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತೆ ಕಂತು⁹ ಬಲಗೂಡಿ | ನಡೆವುದನೇನಹೇಜುವೆನು ||

ಇತ್ತರದಲಿ ತಳರ್ವಡೆದಿದರ್ ಮಾಮರ | ಮತ್ತೇಭ ಗಿಳ ತೇಜಿವಿಂಡು¹⁰ ||

ವೃತ್ತವಿಹಂಗ¹¹ ಚಕೋರ ಕಾಲಾಲ್ಗಳ | ಮೊತ್ತದಿ ನಡೆದನಪ್ಪಿಯಲಿ ||೧೯||

ಮುಂತೆಡಬಲದಿ ಪೌಜಿಕ್ಕಿದ ಚಂದ್ರ ವ|ಸಂತ ಮಂದಾನಿಲಾದಿಗಳು ||

ಪಂತದ ಬಿನ್ನಹವನುಮಾಡಿರರು ರತಿ|ಕಾಂತಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದೊಡನೆ ||೨೦||

ದಿಟ್ಟದಾಹಕನ¹² ಮಸ್ತಕ ಮುಖವಂದದಿ|ಮೆಟ್ಟ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳ ಕಹಿದು ||

ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಹೃದಯಸಂತಾಪವ ತಪವನೆ|ಬ ಟುವೆ¹³ ನೆಂದನಬ್ಬಾರಿ¹⁴ ||೨೧||

ಚಿಂತಾರಹಿತನಾಗಿದರ್ ಮಹೇಶ್ವರ | ನಂತರಂಗವನೊಳಪೊಕ್ಕು ||

ಸಂತಾಪವ ಕೊನರಿಪೆನೆಂದು ಸ್ಮರಗೆ ವ|ಸಂತ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದನು ||೨೨||

ಬಮ್ಮನವೆರಸಿ ತಪೋನ್ನತಿವಡೆದಿದರ್ | ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಕಶಿವನೊಡಲ ||

ದಿಮ್ಮೇಟಿ¹⁵ ಹೊಯ್ದೆನೆಂದನುತ ಮಂದಾನಿಲ|ಕಮ್ಮಲಗೋಲಗೆ¹⁶ ನುಡಿದ ||

ಕ. ಪ. ೮—1. ಶಿವನ. 2. ಮಯೂರ, ನವಿಲು. 3. ಅಧಿಕ್ಯ. 4. ಕ್ರಾಂ

ಚಪಕ್ಷಿ. 5. ಚಕ್ರವಾಕ. 6. ಸುಸ್ವರ. 7. ನಗಾರಿ. 8. ಕಾಮ.

9. ಕುದುರೆಯ ಸೇನೆ. 10. ಚಕ್ರವಾಕ (?) 11. ದೃಷ್ಟಿದಾಹಕ,

ಶಿವನು. 12. ಓಡಿಸುವೆನು. 13. ಕಮಲ ಶತ್ರುವಾದ ಚಂದ್ರ.

14. ಸುಮಾಸನೆಯಾದ ಹೂವನ್ನೇ ಬಾಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು — ಯಾರು ?

ಬೀರವ ನುಡಿದ ಮೂವರ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ಮಾರ ಮನ್ನಣೆಗೈದನವರ ||
 ಓರಂತೆ ಮುಂಚೂಣಿ¹ಯಲಿಂಬಿಟ್ಟು² ವಿ ಸ್ತಾರದಿ ತೆರಳ ಮುಂದೆಸೆಗೆ ||೨೪||
 ತೋರುತು ವಾಯಸನೆಡಗಡೆಯೆಡದಿದೆ | ಹಾಣತು ಹಂಗ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ||
 ದೂರುತು ಬಲದ ಭಾಗದೆ ಶಲ್ಲಿ ಮುಂಗಟ್ಟು | ಪಾಣತುವಾಸುಗಿವಕ್ಕಿ ||೨೫||
 ಎಡದೋಳು ಹಾಣತು ವಾಮಲೋಚನ ಬೆಂಬಿಡದಲಾಗಿತು ಮುಂದೆ
 [ನೋಡೆ ||

ಗಿಡುವೆದ್ದು ಪರಿದುದು ಮನ್ಮಥ ಬಲಗೂಡಿ | ನಡೆವಾಗಲೇನಹೇಳುವೆನು ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳವಶಕುನಂಗಳಾದೊಡೆ ಕಂಡು| ಮಡಮುರಿದೊಡೆ³ ಮಾನ
 [ಭಂಗ ||

ಮೃಡನ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವೆನೆಂದು ಕೋಪವ ತಾಳಿನಡೆದ ಮನ್ಮಥ ಸೂಟಿಯಲಿ⁴ ||
 ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಮುಖಿದರು ದೇವಪೂಜೆಯ | ತತ್ತಳಮಾಪ್ತರು ತಪದ ||
 ಜಿತ್ತವನೊಡೆದರು ಸನ್ಮುನಿವರರು ದಂಡೆತ್ತಿ ಮನ್ಮಥ ಬಹ ಭರಕೆ ||೨೬||
 ದಂಡಕೃಷ್ಣಜಿನ ಜಪಮಾಲೆಧೋತ್ರಕ| ಮಂಡಲು ಕೊಡೆ ಸಂಪುಟವ||
 ಕೊಂಡುಯ್ಯದೆ ಮುಖಿದೊಡಿತು ಮುನಿಗಳ| ತಂಡ ಮನ್ಮಥನಬ್ಬ ರಕೆ||೨೭||
 ಕಾಪಾಯಾಂಬರಕುಶಭಸ್ತ್ರಸಮಿಧೆಯಾ|ಪಾಸನಕೊಳವೆ ಸುಶಾಸ್ತ್ರ ||
 ಭಾಸುರಭೂತಿಘುಟಿಕೆಗಳಮುಖಿದು ಮು|ನೀಶರೋಡಿತು ಕಂಡಕಡೆಗೆ ||

ದೃಢಮುನಿಗಳ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ| ಬಿಡದೆ ರಾಜ್ಯವ ಸೂಚಿಗೊಳುತ||
 ಸಡಗರದೊಳು ಬಂದು ಕಂಡನು ಬಹುರಮ್ಯ|ವಡೆದಿದ್ ಭಾಗೀರಥಿಯ ||
 ರಾಕ್ಷಸಭೇದಿ⁵ಯಂಗುಪ್ಪಸಂಭವೆ ಭಾ | ಲಾಕ್ಷನ⁶ ಜಡೆಗಳನಿಜಿದು ||
 ಮೋಕ್ಷವ ಕುಡಬಂದ ಪರಮಪಾವನೆಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದ ಮನ್ಮಥನು ||
 ಅಗಣಿತಬುದ್ಧ ತೆರೆನೊರೆಸುನಾಭಿ|ವೊಗವೆತ್ತು ಜಂತು ಮೇಲಕ್ಕ ||
 ನೆಗೆವ ನೀರ್ವನಿಗಳು ಮುತ್ತಿನಂದದಿ ಕಣ್ಣೆ | ಸೊಗಯಿಸಿತಾವುಣ್ಯಗಂಗೆ ||
 ವಿಪ್ರಪೂರಿತವಾಗಿ ಸಾಸಿರವೊಗದಿ ಶೋ | ಭಿಸುವ ಘಣೀಂದ್ರನಂದದಲಿ ||
 ವಸುಮತಿಯೊಳು ಶುಭ್ರಸಂಕಾಶದಿಂ ಪ್ರವ | ಹಿಸುತಿರ್ದಳಾವುಣ್ಯಗಂಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗ. 2. ಹರ್ಷದಿಂದ ಇದ್ದುಕೊಂಡು.

3. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದೆ. 4. ವೇಗವಾಗಿ. 5. ನಿಷ್ಠು. 6. ಶಿವ.

ನಿರಾಣಿಯ ವೆತ್ತ ಸೊದೆಗಡ¹ಲಿಳಿಯ ತಾ| ತ್ವರಿಯದಿ ನೋಡಬಂದಂತೆ||
ಮುರಿಮುರಿದುವಿರ್ಯಾತಳದಲ್ಲ ಮುಂಕೊಂಡು | ಸರಿದಳುತುಂಗಬೆಳ್ಳಗೆ ||

ಸೊಂಡಿಲ ನೆಗೆಹಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ನೀರಾನೆಯ| ತಂಡನೆಗಲು² ವಿನಾಸಕಮಾರ||
ತಂಡತಂಡೆದಿ ಜಲಚರ ತುಂಬಿ ಕಣ್ಣಿ³ ಶ್ರೀ | ಬಂಡವಾಗಿದಳಾಗಂಗಿ ||೩೬||

ಆನದಿಯೆಡಬಲದಲಿ ಮಾಪ್ಪು ಹಿಂಡಪ್ಪ | ದಾನವ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಂದ ||
ನಾನಾವರ್ಣದ ಪಿತ್ತಗಳ ದಿವ್ಯವಿ | ಮಾನಗಳದರ್ವಿಕೈಲದಿ ||೩೭||

ಮಾನವರುಗಳು ಭಾಗೀರಥಿಜಲದಲ್ಲ | ಸ್ನಾನವ ಮಾಪ್ಪುರೊಮ್ಮುಬದಿ ||
ಆನನಪಂಚಕವೆರಸಿ⁴ ಪೋರ್ವಗಳ | ವಿನಾಸಾಂಕ⁵ ನೋಡುತ್ತೈತಂದ ||೩೮||

ಮಂದಾಕಿನಿದೇವಿ ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗಾನು| ಮಿಂದತತ್ಕ್ಷಣರುದ್ರನಹೆನು||
ಮುಂದಾತನ ಕೂಡೆ ಕಾದುವರಿಲ್ಲೆಂದು| ಕಂದರ್ಪ ನುಡಿದ ಜಾಹ್ನವಿಗೆ||೩೯||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಮಹದಾದಿಪಾತಕ ನಿನ್ನ ಮೂ|ರುತಿಯ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ
[ಬಯಲು ||

ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆ ಯಿಂಮಿಂದೊಡೀತನಹೆನುಭಾಗೀ| ರಥಿನಿನ್ನಹುಗಲಾಱಿತಾಯೇ ||
ನಿಡುಗಣ್ಣಿಂದೆ⁶ ನಿಟ್ಟಪೆನು ಮದ್ವಲ್ಲಭೆ|ಯಿಡಿಕಿರಿದಿದರ್ ಬಲ್ಲೊಲೆಯ ||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣಾ ದೊಡದೆಂತು ನೋಡುವೆನೆಂದು| ನುಡಿದ ಕಂದರ್ಪ ಜಾಹ್ನವಿಗೆ||೪೦||
ಭಾಗೀರಥಿ ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಿನ ತಂಗಾಳಿ | ತಾಗಿದ ಸಕಲ ಜಂತುಗಳು ||

ಯೋಗತೆವಡೆದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸೌಖ್ಯಂಗಳ | ಭೋಗಿಸುತಿಹರು ಸಂತಸದಿ ||
ಸಕಲಜೀವರ್ಕಳಲ್ಲ ರನುದುವಿಪಯದೆ | ಸೊಕಗೊಳಿಸಿದ ಪಾಪವೆನೆಗೆ||

ಪ್ರಕಿಟಿತವಾಗಿದುರ್ ಪೋಪುದೆಂದಸಮಸಾ | ಯಕ⁷ ಪೇಜ್ಜು ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ||
ಪರಮಪವಿತ್ರೋದಕವಹಸ್ತದೊಳಾಂತು| ಶಿರದೊಳುಧರಿಸಿಕೊಂಡೀಂಟಿ⁸ ||

ಸ್ತರನು ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ | ತೆರಳಿದ ತುಹಿನಾಚಲಕೆ ||೪೩||
ಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆಯರಸಂಜೆಮಯೂರಮೇಲ | ಳವಿಂಡುಸಹಿತಮನ್ಮಥನು ||

ತಳರ ರಥವನೇಹಿ⁹ ಮುಂದೆ ಪೋಗಲ್ಲಾ | ಚಳವೆಟ್ಟು¹⁰ ಕಣ್ಣಿ ರಂಜಿಸಿತು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ. 2. ಮೊಸಳೆ. 3. ಐದುಮುಖವುಳ್ಳವರಾಗಿ,
ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರಸಂತಾಗಿ. 4. ಮನ್ಮಥ—ಹೇಗೆ? 5. ಉದ್ಭವಾದ
ಕಣ್ಣು. 6. ಸಮವಲ್ಲದ ಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥನು—ಹೇಗೆ?
7. ಪಾನಮಾಡಿ. 8. ತುಹಿನಾಚಲ, ಹಿಮವತ್ಸರ್ದತ.

ಬಡರಾವಣನಿಂದ ಲಘುವಾದುದಿಲ್ಲ ವೆ | ಗ೦ಡೆಗೋಲಾದುದುಮಿಲ್ಲ ||
 ಮೃತನ ಕಾರ್ಮುಕವಾದುದಿಲ್ಲೆಂದು ಗುರುತ್ವ | ವಡೆದಿದುರ್ದಾಕುಳವೆಟ್ಟು ||
 ಶಿಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ಚೆಂತಾನುಣಿ ನಿರ್ಝರ | ಜಲಗಳೆಲ್ಲವು ಸಿದ್ಧರಸವು ||
 ಬೆಳೆದಿದ ವೃಕ್ಷವೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಪಕುಜವೆನೆ | ತೋಳಗಿರ್ದುರ್ದಾಕುಳವೆಟ್ಟು ||
 ಅನುರಾಧಿಪ ಭದ್ರಗಜಭುಜಗೇಂದ್ರಸ | ತ್ತಮದಿಂದೆ ತಸವಗಯ್ವಿಲ್ಲ ||
 ರಮಣೀಯವಿಶ್ವರೂಪಾದಂತೆ ಮೆಹಿಸಿದುದು | ಹಿಮದೊಟ್ಟೆಲು ನಗದಲ್ಲಿ ||
 ಯಮನಿಯಮಮೋದಲಾದಪ್ಪಯೋಗಂಗಳ | ಕ್ರಮದಪ್ಪದಮುನಿಸಿಕರ |
 ತನುತನುಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆಹಿಸಿದಗುಹೆಗಳಸಂ | ಭ್ರಮದಲಿದುರ್ದಾಕುಳವೆಟ್ಟು ||
 ತಪ್ಪದೆಬಾಲಕೇಳಯೊಳು ಮೇಗುಲುಗುಲು | ಗುಪ್ತಂಥೆಯ¹ ಹೂಡಿದಂತೆ ||
 ಬಪ್ಪುವಡೆದ ಹಿಮದಿಂಡೆಗಳೆನೆದುವು | ಪುಷ್ಪ²ಬಾಣನ ಕಣ್ತನಕೆ ||೫೦||
 ಬಾಲೇಂದುವೌಳಯ ತಪದ ತೀವ್ರಾಗ್ನಿಯ | ಜ್ವಾಲೆಯೊಳ³ ಕುದಿಗೊಂಡ
 [ಕುಳರು ||

ಮೇಲುಪ್ಪೊದಕದೊಣಿ⁴ಗಳಾಗಿರ್ದ | ಲೀಲೆಯನೇನ ಬಣ್ಣವೆನು ||೫೧||
 ಪುರುಷಾವೃಗಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದೂಲಭೀ | ಕರಿಸುವಕ್ರೋಡ⁴ ಭಲ್ಲೂಕ ||
 ಮರೆ ಸಾರಂಗ ಕುರಂಗ ಮತಂಗ ಸಂಚರಿಸಿದುವಾಬಿಟ್ಟದೊಳಗೆ ||೫೨||
 ಸಿಂಗದ ಮೊಲೆಯುಂಬ ಮಹಿಯಾನೆ ವ್ಯಾಘ್ರಕು | ಚಂಗಳಪೀಠವೆಹರಣ
 ಮುಂಗುರಿಯೊಡನಾಡುವೆಳನಾಗನ ಕಂ | ಡಂಗಜ ವಿಸ್ತೃತನಾದ ||೫೩||
 ರಾಗದ್ವೇಷಂಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮೃಗತತಿಮಹಾ | ಯೋಗದೊಳರೆ ಕಂಡುನಗುತೆ ||
 ಶ್ರೀಗೌರೀಶನ ವರತಪೋವನ ತಾ | ನಾಗಬೇಕೆಂದ ಮಸ್ತಥನು ||೫೪||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಶ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂದಿ ೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೭೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ವಿಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕಾಮದಹನ :—

ವನ್ನಗರಿಪುವಾಹನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯದೊಳಿರಿಸಿ ||
ಉನ್ನತವಪ್ಪ ಮೇಲ್ಗತವೇಲು ಕಾಂತ ಮ | ತೃಣದ ಜಡ ಪರಿವಂತೆ ||

ರೂಡಿಯೊಳತ್ಯಂತಸುಗುಣಿ ಕೇಳ ತಾಟಂಕ¹ | ಸೂಡಿದತನ² ಕಿವಿಗೊಳನ ||
ಕೋಡಿಬೀಜ್ಯಂತೆ ತುಂಬಿಸುವೆನು ಕಡುರುಚಿ ವಾಡಿ ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯ ||
ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಿನೀಕೇಳಾದೊಡಾಗಿರಿ, ತಪ್ಪಲೊಳ ಶಿವನಿರ್ದ ವಿಪಿನ ||

ಬಪ್ಪವಡೆದು ರಾಜಿಸುತಿದುರ್ದು ಕಂದರ್ಪನ ದೃಗುಯುಗಳಕ್ಕೆ ||೩||
ಮುತ್ತ ನೋಡಲು ಮಾಣಿಕದ್ವಿಜ³ ಮಾಣಿಕ | ವೃತ್ತ ಮಪಚ್ಚೆಯಂತಿಹುದು ||
ಮುತ್ತಾಸ್ಪದಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೋಭಿತನೀಲದ | ಮುತ್ತದ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುದವು ||೪||

ವನಧರ್ಮರಾಯ ಬೋರೆಯ ಭುಜಭೀಮಾ | ಜುಗನಸಹದೇವಧಾರೆಗಳ ||
ಮನಗೊಂಬ ಬಕುಲ ನೀಲಾಕ್ಷ ವೃಕ್ಷಂಗಳ | ವನವಿದುರ್ವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ(?) ||
ಎರೆಯಬೂಮಿಯ ಬಾಯ್ದರೆ ಧಾನ್ಯಮಾನ್ಯರ | ಕರೆನಗೋಳಿಗೆ ಗಂಡು
[ಮೊರೆವೆ(?) ||

ಉರಿನ ಕಬಾಳೆಯ ಪೊರೆವ ನಾಮಾಂಕಿತ | ವರವೃಕ್ಷ ವಿಪಿನದೊಳಹವು ||೫||
ವಟ ಬಿಲ್ವ ಮಧುಹರಿತಕಿ⁴ ಚೂತ ಪಿಚುಮಂದ⁵ | ಕುಟಿಜ⁶ ಕಪಿತಾ⁷
[ಮಲಕ⁸ ||

ಕಠಶಾಲ್ಮಲಿ⁹ ಪಿಪ್ಪಲಿ ಮುಖ್ಯ ವೃಕ್ಷಂಗಳ | ಟವಿಯೊಳನೆದುವೇನೊಬೆ ||೬||
ಹುತವಹನೇತ್ರನಿರ್ದಟವಿಯ ಕಂಡು ಮ | ನೃಥಮಹೀರಮೂ ಮುಂ
[ಕೊಂಡು ||

ಕೃತಕದಿಂದೊಳಪುಗಿಸಿದ ಬೇಗನರ ಚೈತ್ರ | ರಥ ಚಂದ್ರಮಂಡಾನಿಲರನು ||
ಕಳುಹಿದೊಡೊಳಹೊಕ್ಕು ವೃಕ್ಷಂಗಳ ನೆರೆ | ತಳುಗಿಸಿದನು ಚೈತ್ರಬಿಡದೆ ||
ಕುಳರ್ವ ಕರದ¹⁰ ಚಂದ್ರ ತಂಗಾಳ ಮೆಯ್ಯೊಂಕಿ | ಸುಜಿದುದು ಹರನ
[ಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೭||

ಕ. ಪ. ಅ.—1 ಬಿಚ್ಚೋಲೆ. 2. ನಿನ್ನ. 3. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. 4. ಆಳಲೆ
ಮರ. 5. ಬೇವಿನ ಮರ. 6. ಕೊಡಸಿಗೆ. 7. ಬೇಲ, ಬೆಳುವಲಮರ.
8. ನೆಲ್ಲಿ ಮರ. 9. ಎಲವದ ಮರ. 10. ತೀತಕಿರಣನಾದ.

ಫುಲ್ಲ¹ಶರನ ಮಾರ್ಬಲ ಬನದೊಳು ಪೊಕ್ಕು | ಚೆಲ್ಲ ವರಿದು ಹೀಡಿಸಲು ||
 ಸಲ್ಲವಿಸಲು ಸದನದೊಳಿಡ ರಿಸಿಗಳು | ಗಲ್ಲ²ಕೆ³ಕರವ ಸಾರ್ಜೆದರು ||೧೦||
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿಸುರ ಹೊನ್ನೆ ಸಂಪಗೆ | ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗರೇಡುವು³ ||
 ಜಲ್ಲಿ⁴ದುಂಬಿಗಳ ಝಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮುನಿಜನ | ಡಿಬ್ಬ⁵ಸಿ⁶ತೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೧||
 ಮಧುಮಾಸವಲ್ಲ ವಸಂತ ಬಂದಿದೆ ನೋಡಿ | ವಿಧುವು⁶ ಮೂಡಿತು
 [ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ||

ಇದು ಮದನೋತ್ಪಾತವೆಂದು ಮುನೀಂದ್ರರು | ವಧುಗಳನಮರ್ಪದಿದರು ||
 ಚಟುಲಕಾವೋದ್ವೀಪನದಿಂದೆ ಕಡುಧೂರ್ತ ವಟುಗಳಿರಿಸಿಕುವರಿಯರ |
 ಬಟುವೊಲೆಗಳ ಕೈದುಡುಕಿದುದು ಕೇಳೆಲೆ | ಸಿಟ್ಟಿಲಾಕ್ಷ⁷ತಪವಿದು ೩ ನದಿ ||
 ವಾತೋದ⁸ ಟ್ಟ⁹ದಿಂದತಿದೂರದಿ | ಕೇತಕಿಗುಳ್ಳೆತಂದು ||
 ಈತರುಣಿಗಳೆದೆಯಲಿ ತಾಗಿ ನಡಲು | ತ್ವಾತವಾದುದು ತಪೋವನದಿ ||೧೨||
 ನನೆಗೋಲಿ¹⁰ನುಪಟಳದಲಿಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿರ್ಪ | ವನಚರ ಪೂರಸಂಪಗೆಯ ||
 ಕೊನೆಗಳ ಮುರಿದಿಡಲಂಜೆ ತಾಸರೆಲೆ | ವನೆಗಾತಿಯರನಪ್ಪಿದರು ||೧೩||
 ಗಳರವಗಳ ಮೂಜ್ಜ ಬಗೆದರೆ ಹುಲುಬುವ | ಕೊಳವ್ವಕ್ಕಿ ಕೆಲವು
 [ಲಾವುಗೆಯ ||

ಬಳಸದ ದನಿಗಳ ಮುನಿಗಳ ಚಿತ್ತ ತ| ತ್ತಳವಾದು¹¹ದೇಸಿ ಹೇಳುವೆನು ||
 [ಹುಲುಬುವ ಗೌಜು ಕರ್ಕಟ ಕಪ್ಪುರಸೆಟ್ಟಿ | ಹೇಳುವ ಬೇವ ಕುಕ್ಕುಟಗ ||
 ಕಲುಕುಟಕಾದಿ ತೋಟದ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಕೊರ ಲುಲುಹಾದುದಾತಪೋವನದಿ ||
 ಬಟ್ಟವಕ್ಕಿ¹¹ಗಳಂಚೆಕೊಂಚೆಸಂಚರಿಸಿಬೊ ಬಿಟ್ಟು ದ ಕೇಳಿತಾವಸರು ||
 ಕೆಟ್ಟರು ಕೆಟ್ಟುದು ಸತ್ಯವೆಂದಲಸದೆ | ಟೆಟ್ಟಬ ನುಡಿದುದಾಬನದಿ ||೧೪||
 ಈತನ ಬಳಸಿದ ಸನ್ಮನಿವರರು ಪ್ರ | ಯಾಸವಾಂತರು ಕಂತುಬಲದಿ ||
 ಆಸಮಯದಲಿ ಮನ್ಮಥ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವಿಲಾಸವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೫||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅರಳಿದ ಹೂವು. 2. ಕೆನ್ನೆಗೆ. 3. ಕಾಂತಿಹೊಂದಿದುವು.
 4. ಚಾರಿಯ ಅಥವಾ ಕುಚ್ಚಿನಹಾಗೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಬರುವ. 5. ನಡುಗಿ
 ಹೋಯಿತು. 6. ಚಂದ್ರ. 7. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿರುವವನು—ಯಾರು?
 8. ಹೊಡೆತ. 9. ಹೂವಿನ ಬಾಣವುಳ್ಳ ಮನ್ಮಥ. 10. ತತ್ತರಿಸಿ
 ಹೋಯಿತು. 11. ಚಕ್ರವಾಕ.

ಉಗ್ಗಡಿಸುವ¹ ರಾಜಕೀರ ಜಾಣ್ವೆಕ್ಕಿಗ | ಳಗ್ಗಡೆ²ಯೊಳುಮುಂದೆ ಮೆ
[ಹಿ³ಯೆ ||

ಹೆಗ್ಗಾಳೆ ಕಲಕಂಠ ರಭಸದಿಂದಡರಿದ | ಭರ್ಗನ⁴ವರತಪೋವನಕೆ ||೨||
ಸಂದಿಸಿ ಹೋಗುವೆನೆಂದನಲು ಬಾಗಿಲೊಳದ | ನಂದೀಶ ಮುಖಿಯಲಿ
[ಕ್ರಿದನು ||

ಕಂದಿದ ಮೋರೆಯೊಳಸೆವ ಕಂದರ್ಪಗೆ | ಬಂದಿದಿರಾದಳಾಗಿರಿಜೆ ||೩||
ಬೆಸಗೊಂಡಳಾಕ್ಷಣ ಕಾಮ ನೀ ಬಂಗಳಕರ್ಕಶಗೊಂಡು ಬಂದುದೇ
[ಕೆನಲು ||

ಅಸಮಾಕ್ಷನ⁵ ಮೋಲೆ ಕುಸುಮತರಂಗಳ ಸೆಸಬದೆ ತಾನೆಂದು ನುಡಿದ ||೪||
ಗೊಲೆಗೊಳಿಸಿದ⁶ ಪ್ರಪ್ಪಚಾರ ಸರೋಜನ್ಯೆ⁷ ದಿಲಿಗೊಲ್ಲಳ ಕುಸುಕಿರಿದು
ತಲೆ ಬಲ್ಲಿತೆಂದು ಕಲ್ಲನೆ ಹಾಯ ಬೇಡ ಹೋ ಗೆಲೊಪಾಪಿ ಮನ್ಮಥ ಮನಗೆ ||
ರಜ್ಜು⁸ವದೆತ್ತ ದಳ್ಳುರಿಗರೊತ್ತಮ⁹ನೆತ್ತ | ವಜ್ರವೆತ್ತಾಳಿ ಕಲ್ಲೆತ್ತ ||
ಮಜ್ಜೀವಿತೇಶ್ವರನೆತ್ತ ನೀನೆತ್ತ ಕೇಳ | ದುರ್ಜಿವಿ ತೆರಳೆಂದಳೊಲಿದು ||
ನೋಡಪ್ಪ ನನ್ನ ಸಾವಸವ ನಿನ್ನಯ ಮೊಗ | ನೋಡದೆ ತಪಗಿಯ್ಯ
[ತಿವನ ||

ಗೂಢಸೃಷ್ಟಮಲವನೊಡೆಯೊಚ್ಚು ನಿಸಗೆ ಕೈಗೂಡದೆ ಬಿಡನೆಂದ ನಗುತ ||
ಇದು ನೀನೆನಗೊಸುಗ ಧೂರ್ಜಾಟಯ ಮೋ | ಲೊಂದು ಪೂಸರಲಿಂದ
[ಲೆಸೆಯೆ ||

ನೊಂದು ಲಲಾಟನೇತ್ರನ ತೆಹದರೆ ನಿನ್ನು | ಬೆಂದುಹೋದವೆ ಬೇಡ ಮಗನೆ ||
ಬರಂತೆ ನಿನ್ನೊಳಿತ್ವರ ಕೂಡಿದರೆ ಸತ್ತು | ವರಾದ ಪುಟ್ಟವ ಪುಟ್ಟಲೊಡನೆ ||
ತಾರಕನದಟ¹⁰ಬಂದಿಸನೆಂದು ಸುರರಿಗೆ | ನಾರಾಯಣನು ಪೇಟಿದನು ||೫||
ಕೇಶವ ಪರಮೇಷ್ಠಿ¹¹ಗಳಪ್ಪಣೆಯಿಂದೆ | ನಾ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ ||
ಪೂಸರಲಿಂದೆಚ್ಚು ತಿವನ ತಂದೀಗ ಸಂ | ಭಾಷಣೆಗೆಯ್ಯುವೆ ನಿಮಗೆ ||೬||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಹೊಗಳು. 2. ಎರಡು ಕಡೆ. 3. ತಿವನ.

4. ತಿವನ; ಹೇಗೆ? 5. ಸಿದ್ಧವಾಡಿದ, ಗೊಲೆ = ಧನುಸ್ಸಿನ ಕೊಪ್ಪು.

6. ಹಗ್ಗ. 7. ದಳ್ಳುರಿಯಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಮಹಿಮೆ
ಹೊಂದಿದ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ (೮). 8. ಪರಾಕ್ರಮ. 9. ಬ್ರಹ್ಮ.

[ಜನಸುತೆ ತಾಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ರುದ್ರನೆರೆದೊಡೆ|ನಿನಗೊರ್ವು ಸತ್ತುತ್ತನಡನು||
ಘನಕೌತ್ಯಯುತನಾದ ಬಳನ ಬಂಡಿಸಿ ಸುರ|ಜನರಿಗೆ ಸುಖವೀವನವನು] ||

ವಿಣಿನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆ¹ ಕೇಳು ಪಾರ್ವತಿ | ಬಾಣವಂಚಕನ ಕುಸ್ತುರಿನಿ ||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮುಖ²ಗೊಂಡು ನಂದೀಶ | ಕಾಣದಂತೊಳಪುಗಿಸಿದಳು||

ತಾನದಲ್ಲ ವಳಂತೆ ಸಾರ್ಧಳು ಪುರುಷನಿ | ಧಾನ ಶಂಭುವಿನ ಬೆಂಗಡೆಯ||
ನಾನಾಶಿಕ್ಷಾಪ್ರಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿದಳು | ಮೇನಕಾತ್ಮಜಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ||೨೧||

ಗಂಡಲರ್ವಕ್ಕಿ ತಿರುವಾಂತ³ ಕುಸುಮಕೋ⁴ ದಂಡವನೆಡೆಗೆಯ್ಯೊಳಾಂತು||
ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನೆಯ್ದಲೆಗೋಲ ತಿರುಹುತ | ಕಂಡನು ಕುಳಿತಿರ್ದ ಶಿವನ ||

ಕಂಜ⁵ ಬಾಂಧವಚಂದ್ರ ಶತಕೋಟಿ ತೇಜಃ|ಪುಂಜ ಶಾರ್ದೂಲಚರ್ಮದಲಿ||
ಸಂಜೋಗದೆ⁶ ಕುಳಿತಿರ್ದ ತಪೋಗ್ರತೆ|ಗಂಜದೆ ಕಾಮ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||೨೨||

ಬಿಗಿದ ಪದ್ಮಾಸನ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದ ದೃಗು | ಯುಗಳ ಸಂಚಲಿಸದ ಜಿತ್ತ ||
ಬಗೆದೋಲುತಿಹ ರಾಮನಾಮವ ಜಾನಿವ | ಜಗದೆಹಿಯನ ಕಾವ ಕಂಡ ||

[ಭೂತನಾಥನು⁷ ನೋಡದಿರಲತ್ತ ಪಾರೀನ | ಕೇತನ ಮದಮಹಾರಾಯ||
ಕಾತುರದಿಂದಿರ್ವಂದು ಕಂಡನು ರತಿ|ಪ್ರೀತ ಮೂಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ]||೨೩||

ಯತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ವಾಚಿಸ | ಶ್ರುತಿಗಳ್ಗೆ ನಿರುಪಮನೆನಿಸಿ||
ಅತಿರೌದ್ರಾಕಾರವಡೆದಭವನ ಕಂಡು | ರತಿರಾಜ ಹವಣಿಸಿ ನಿಂದ ||೨೪||

ವಿಲಸಿತ ಕುಸುಮಕೋದಂಡಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದ ಕಮ್ಮಲರ್ವಕ್ಕಿ ವೆದೆಯ⁸

[ಜೀವೊಡೆದು⁹]

ಗೆಲವಾಂತು ಕಿವಿನರೆದೆಗೆದೊಡ್ಡ ನೀಲೋ | ತ್ವಲಬಾಣದಿಂದಲೀಶ್ವರನ ||೨೫||

ತಾಗಿದು ಮರ್ಮಸ್ಥಾನವ ಕಡಿದು ವಿ | ಭಾಗಿಸಿದೃಢಜಿತ್ತವಿಡಿದು ||
ಭೋಗಿಭೂಷಣ ಕೋಪನ ತಾಳ ಕಿಡಿಕಿಡಿ | ಯೋಗಿ ಕಂಗಿಡಗಣ್ಣ ತುಡಿದ||

ಭುಗುಭುಗು ಭಟಭಟಲೆಂದು ಲೋಚನದಿಂದೊಗದದಳ್ಳುರಿಸುತ್ತಿ ಸ್ತುರನ
ಬಿಗಿದ ಬತ್ತಲಿಕೆ ಕರ್ಪುವಿಲ್ಲ ಸಹಿತ ಸು | ಟ್ಟುಗಿದುದು ಉರಿ ನಭಸ್ತಳಕೆ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂಕೆಯಹಾಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರವುಳ್ಳವಳೇ. 2. ಗಂಡು

ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ; ಅಲರ್ವಕ್ಕಿ-ದುಂಬಿ. 3. ಕಮಲ.

4. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಯೋಗದಲ್ಲಿ. 5. ರುದ್ರ. 6. ಹೆದೆ, ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ.

7. ಬೆಂಕಾರವಾಡಿ ; ಜೈ—ದೃಢ. 8. ಜ್ಯಾ

ಒಂದು ಬಿಲ್ವೈದಲಗೋಲಿನ¹ ಮೊನೆಯೊಳ್ಳು | ತಂದು ಮೂಜಗವ
 [ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ||
 ಕಂದರ್ಪದೇಹ ಹರನ ಕಣ್ಣು ರಿಯಿಂದ | ಬೆಂದುದು ನಿಮಿಷವನಾತ್ರದಲಿ ||೪||
 ಕರಗಸವೆತ್ತ ಕಂದಳ²ಯೆತ್ತ ಕಾಲಸಂ | ಹರನೆತ್ತ ಕಂದರ್ಪನೆತ್ತ ||
 ತರವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವ ನೆಗಟ್ಟಡೆ ಸುರ | ನರನಾಗಲೋಕ ಮೆಚ್ಚು ವುದೇ ||
 ಗಜವೆತ್ತ ಕಂಠೀರವವೆತ್ತ ರಜಃಯ | ವ್ರಜವೆತ್ತ ಭಾಸ್ಕರನೆತ್ತ ||
 ಭುಜಗಭೂಷಣನೆತ್ತ ಸ್ಮರನೆತ್ತ ಸೊಸಲೆ | ತ್ರಿಜಗದೊಳಾರು ಮೆಚ್ಚು ವರು
 ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಸತ್ಯವ ತಾನುಯದೆ | ಭುಜಬಲವಿಕ್ರಮರೋಡನೆ ||
 ಗಜಬಜದಿಂದೆ ಕಾದಿದೊಡೆಯಂತಹುದು ಪಂ|ಕಜಲೋಚನೆ ಚಿತ್ತೈಸು||೪೩||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿ ಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪ್ರೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೧೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ಪ್ರಲಾಪ —

ವೇದಶ್ರುತಿಯ ಬಾಯ ಬೀಯಗ ತರ್ಕವಿ| ಚ್ಛೇದ ಸಜ್ಜ ನಸಮಾಧಿಗಳ ||
 ಭೇದಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಪೇಟ್ಟಿತೆಯ ||೧||
 ಕುವಲಯದಳನೆತ್ತ ಕೇಳು ಕೇವಲ ಮೈ | ಪ್ಲವರಾಯರುಗಳದೊಸೆಯ ||
 ಪವನ ಬಂದೆಣಿಗೆ ಸನ್ಮತಿವೆತ್ತು ಪೇಳುವೆ | ಶ್ರವಣಕಾನಂದವೆಂದೆನಿಸಿ ||೨||
 ಕಂದರ್ಪನ ದೇಹ ಹತವಾಗಿ ಮರುತ, ಸು|ಗಂಧವಾಸನೆಯ ಕಂಡೆಹಿದು ||
 ಸಂದುದು³ ನಿಶ್ಚಯವಹುದೆಂದು ರತಿ ದುಕ್ಕ | ದಿಂದೆ ಪ್ರಳಾಪಿಸುತಿರಲು, ||೩||
 ರಾಜಶೇಖರನುರಿಗಣ್ಣಿಂದ ಸ್ಮರಗೆ ಪ್ರರಾಜಯವಾಯ್ತೆಂದು ರತಿಗೆ ||
 ಮಾಜದೆ ಪೇಟಲಾಕ್ಷಣ ಬಂದಳು ಸ | ರೋಜಾಕ್ಷಿ ಶಿವನಿದ್ದ ಬಚಿಗೆ ||೪||
 ಬಂದ ಮಾತ್ರದಿ ನೋಡಿ ಕಂಡಳು ರುದ್ರನ ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ಬಿಡುವಡೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಐದಲಗೋಲು = ಅರವಿಂದ, ಅಶೋಕ, ಚೂತ, ನವಮುಖಿಕೆ,
 ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳೆಂಬ ಐದು ಬಾಣಗಳು. 2. ಬಾಳೆಯಮರ.

3. ಧಾ. ಸಲ್—ಮರಣೇ.

ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ಭಸ್ತ್ರದಿ ತನ್ನ ವದನಾರ | ವಿಂದನ ಚಾಚಿದಳಲುತ ||೫||

ಬಿಸರುಹದಳನ್ನೇತ್ರೆಯ ಕಣ್ಣು ನಿಂದಿದ | ಕೊಸುಹಾದುಹೊಡಲ ತಾಪದಲಿ||

ರಸವಹಿತೊಡನೆ ಭಸ್ತ್ರೇಕೃತವಾಯ್ತು ಬ | ಣ್ಣಿಸ ಬಲ್ಲರಾರು ದುಕ್ಕವನು||

ಗಿಳಿದೊಜಿಗಳೆಲ್ಲಿ ಕವಿ-ಲ್ಲ ಮೊರೆವಬಾ | ಲಳವೆವೆ ಪೂಗೊಲ್ಲಗಳೆಲ್ಲಿ||

ತಳಿರ ಖಂಡೆಯು^೨ಮಿನಾಧ್ವಜವೆಲ್ಲಿ ತೋಹಿಂದ^೩ ಕಲೆಗುಂದಿ ಹಲುಬಿದಳಲುತ||

ವೀರಚಿಮ್ಮುರಿಯ ಪೆದು-ಹುಬೆಲ್ಲಿ ನೆಹಿ^೪ಯಂತೆ ರಾರಾಜಿಸ ನೊಸಲೆಲ್ಲಿ||

ಧೀರರ ಸಿಂಗಾಡಿಯ ಪೊಲ್ವ ಪುರ್ಬೆಲ್ಲಿ | ತೋಹಿಂದ ಹಲುಬಿದಳಲುತ ||

ಸಕಲಗಣಾಧ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಪತಾಕೆದೊಳಹ | ಮಕರಾಯತನೊತ್ರವೆಲ್ಲಿ ||

ವಿಕಸಿತತಿಲಪುಷ್ಪದಂತೆ ರಂಜಿಸುವ ನಾ | ಸಿಕವೆಲ್ಲಿ ತೋಹಿಂದಳಲುತ ||

ವರ್ಣಾಧಿಕ ಕ್ರಿಕಾರಂಗಳಂತಿರ್ಪ | ಕರ್ಣಂಗಳೆಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ ||

ಸ್ವರ್ಣದರ್ಪಣನನ್ನೇಪ ಕದವುಗಳೆಲ್ಲಿ | ಮನ್ಮಥ ತೋಹಿಂದಳಲುತ ||

ಹೊದರಾಂತ ಕೊನೆಮೊಸೆಯೆಲ್ಲಿ ವನಳವ ಪೊಲ್ವಧರವದೆಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ||

ವದನದೊಳಮಳರತ್ನಗಳಂತೆ ರಾಜೀರ | ರದನವ^೫ತೋಹಿಂದಳಲುತ ||೧೦||

ಅಂದವಡೆದ ಮಿಸುಸಿ^೬ಯಶಂಭಂತಿರ್ಪ | ಕಂಧರವೆ ಮೋಹಿ^೭ಬೆಸುಲಿ||

ಸೌಂದರತೆಯನಾಂತ ಭುಜಯುಗಳವ ತೋ^೮ಹಿಂದ ಹಲುಬಿದಳಲೆಡೆವಿಡಿದೆ||

ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳನೊಳಕೊಂಡು ರಾಜೀರ^೯ಮೆಲ್ಲ ದೆಗುಹುಹೆಲ್ಲಿ ತೋಹು ||

ಸಲ್ಲಲಿತಮಳ ತಳೊದರ ಸುಪಿನಾಭಿ | ಯೆಲ್ಲವ ತೋಹಿಂದಳಲುತ ||

ಅಪ್ಪುವ ನಳಿತೊಳ್ಳಗಳೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಚದ ಮೋಲೊಪ್ಪುವ ಸಿರಿಗೆಯ್ಗಳೆಲ್ಲಿ||

ಬೆಳ್ಳುವಡೆದ ಸೆಳ್ಳುಗುಗಳ ತೋಹಿ^{೧೦}ದು^{೧೧}ನೆಪಿನೊಳ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳು||

ಎಳವರೆಯದ^{೧೨}ಸಿಂಹಮಧ್ಯದಂತೊಪ್ಪುವ^{೧೩}ಸೆಳನಡುವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯ್ತು ||

ಪೊಳೆಯುವ ಪೊಂಬಾಚಿದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತು^{೧೪}ದು | ಹಲುಬಿದಳಲುತಾ

[ಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೫||

ತುಲುಗಿದ ಬಾಣತೋಣೀರ^{೧೫}ದಂತೊಪ್ಪುವ | ಕಿಹುದೊಡೆಮುಗಳವದೆಲ್ಲಿ||

ಮಿಲುಗುವಚರಣಾಂಗುಲಿಯೆಲ್ಲಿ ತೋಹಿ^{೧೬}ದು ಮುಲುಗಿದಳಬುಚಾಯತಾಕ್ಷಿ||

ಪಾತಕ ಹರನೊಳ ನೆಣಸಬೇಡೆನಲಾಗಿ^{೧೭}ಮಾತಾಡಲೊಲ್ಲ ದ ಮುನಿನೋ||

ಕ. ಪ. ಅ—1 ರಸವು ಬತ್ತಿಹೋಗಿ. 2 ಬಡ್ಕ, ಕತ್ತಿ. 3 ಚಂದ್ರ.

4. ಹಲ್ಲನ್ನ. 5. ಚಿನ್ನ 6 ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ. 7. ಬತ್ತಲಿಕೆ.

ನಾ ತಾಳಬಲ್ಲೆನೆ ವಿರಹವೆಂದಾಕೆ | ಭೂತಳದೊಳು ಹೊರಬೆದಳು ||೧೩||

[ಬಸನೆ ಸಕಲಕಲಾಪನೆ ಸತ್ಕುಲ | ದೀಪನೆ ಲಲಿತಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷು¹ ||

ಚಾಪನೆ ಮೋಹನರೂಪನೆ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಸವಿಯಲಿ ಬಾಚಿ² ಜೀಯ² ||೧೪||

ಪೂತಿಯೂಟದ ಚಂದ್ರಮನೆಲ್ಲಿ ಸರನೋ ಕಾಂತವಲಿಖ ಮಂದಮರುತ||

ಇಂತಾಗಲಪ್ಪದೆ | ನಿನ್ನನೊರವನ ಕಾ : ಲಾಂತಕಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ||೧೫||

ಬೋಧಿಸಿ ಪೋಷಿಸಿದೊಡನೆಯ ಮಾತ ವಿಪವೆಂದಾ ಸ್ವಾದಿಸಲೊಲ್ಲದೆ

[ಬಿಸುಟು ||

ವಾದಿಗಳಾಚಾರಿಯನಾಗಿ ಹರನೊಳು | ಕಾದಿ ಬೂದಿಯನೆಯ್ದಿದೆಯಾ||೧೬||

ಹುತವಹನೆಯೊಳು ಹುದುಗಿರ್ಗ ಜಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಬಂದಂತೆ||

ಚಿತ್ರಭಸ್ತ್ರಲಿಸ್ತದೊಹವಿದುರ್ದಾ ಪೂ ರಿತದೇವಕುಂಡಲದಂತೆ ||೧೭||

ಹೊಳೆನ ದೊಂಬೊಗರಿಗೆ ಬೆಸಬೆಕ್ಕ ಕೈಯಾರ ಬೆಳಗಿನೊಡೊಪ್ಪುವೆತ್ತ

ಅಜಲುವ ರತಿಯುರವ್ವಳದೆ ಭಸ್ತ್ರಾಂಕಿತ ಕಳಸಕೂಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||೧೮||

ಮಹಾದುಂಬಿ ಮೈಲವರ್ಗಗಳೊಳು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು | ಗಣಿ ಬೆಳವ

[ಣವಾದಂತೆ ||

ತುಣುಬೊಂದಾಕಾರವಲಿದು ಭಸ್ತ್ರಾಂಕಿತ | ನಿಯಗುರುಳ್ ಮೊಗವ

[ಮುಚ್ಚಿದುವು ||೧೯||

ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೊಲೆ ಮುಡಿ ತಿರುದು | ಲೆಕ್ಕಸನೆಯುದಾಯತನ ||

ದುಕ್ಕವಿನ್ನಂತುಟೊ ನೋಲ್ಪುರ ಕಣ್ಣ ನೀರೊಕ್ಕುವದೇನ ಪೇಳುವೆನು ||

ಅಜದವರಲುತಿರ್ದು ರತಿಕಾಂತನ | ನಜನಳಿಸುವ ಪ್ರಳಾಪವಲಿ ||

ಬಟಕ ಕಂಡೀಪ್ಪರಿ ಗಂಧೋದಕದಿಂದ | ತೊಳೆದಳು ರತಿಯ ನುಣ್ಣೊಗವ||

ಮುತ್ತಿನ ಸೊಗ ಮುಚ್ಚಿದಳು ಬಲ್ಲೊಲೆಗೆ ಪಿನ್ನೆತ್ತಿಯೊಳು ತುಣು

[ಬಸಿಕ್ಕಿದಳು ||

ಹತ್ತಿದ ಮೆಯ್ಯೊಳ ಕೊಡಂ ಕರವ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿ ದಳಬುಜಾಯುತಾಕ್ಷಿ ||೨೦||

ಬಂದೊಂದ ಹಜವಿಸಲೇಕೆ ನಿನ್ನಾಳನ | ಕೊಂದ ಮದೀಯವಲ್ಲಳನ ||

ಸಂದಲಕನನ ಮಾಡೇಬೆಂದು ಚರಣಾರ | ವಿದಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದಳು ||

ಲೋಲಲೋಚನೆ ಕಣ್ಣ ನೀರಿಂದೆ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನೆಗೆಯ್ದುಂಭಿಯುಗವ||

ಕ. ಪ. ೨-1. ಪಟಾಪಟೆಯ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಿಂದ ಮನೋಹರನಾದವನೇ. 2. ಸ್ವಾಮಿ.

ನೀಲೋತ್ಪಲದಿಂದೆ ಪೂಜೆಯ ವಿರಜಿಸಿದಾಲತಾಂಗಿಯ ಕಂಡ ಹರನು ||

ನುಡಿಸಿದ ಮಗಳೆ ನಿನ್ನಾಳನೆನ್ನಯ ತವ | ಗೆಡಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ ||

ಕಿಡಿ ಸುರಿವಕ್ಷಿಯಿಂದುರುಹಿದೆ ನಿಂದುಕ್ಕ | ಪಡಬೇಡೆವೆಂದು ಪೇಟಿದನು ||

ಸಿರಿಕರಯುಗಳದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪರಮತಾತ್ಪರಿಯದೆವೊಗವನಿಟ್ಟಸಲು ||

ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದೆ ಬಿನ್ನಹಗೆಯ್ದಳು | ಕರಿಚರ್ಮಾಂಬರ¹ನೊಡನೆ ||

ಬಂದಪರಾಧವ ಕಾಯರೆ ಕರುಣಾಸಿಂಧುಗಳಾಗಿರಿದವರು ||

ನೊಂದು ಸೈರಣೆಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ ಕೇಳಲಕ್ಷರ | ಕಂದರ್ಪನನೆಂತುಮುರಿದೆ ||

ಕೊಲ್ಲಲುದ್ಯೋಗಿಸಲಪ್ಪದೆ ರಸದಾಳ | ವಿಲ್ಲ²ನಂತವರುಗಳಹರೆ ||

ಬಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣುಗಂಡುಗಳನೊಂದಾಗಿಸ | ಬಲ್ಲ ಭಾವಜ್ಞರ ತೋರು || ೩೩ ||

ಪಾಪಕ್ಷಯಕೆಂದು ಗಂಗೆಯೊಕ್ಕಂದರೆ | ಪಾಪಿಯ ಮೊಸಳೆತೆಂದಂತೆ ||

ತಾಪಸ್ಥಿ ಸುರರಿಗೆ ಹಿತಗೈಯ ಬಂದ ಪ್ರಾಣೋಪನನುರಿಹಿದೆ ನೀನು || ೩೩ ||

ನಾರಾಯಣನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ತ್ರಿದಶೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ತರ ತನ್ನನೆಚ್ಚು ||

ಬಾರದ ಬಟ್ಟೆಯ ಬಟವಿಡಿದನೆ³ಬಿಟ್ಟು | ನೇರದಿ ಬಾಳೆಂದು ನುಡಿದ ||

ಪದಿನಾಲ್ಕು ಜಗದ ಜನಂಗಳು ಕರುಣಾ | ನಿಧಿಯೆಂದು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಪರು ||

ಕುದಿಗಣ್ಣೊ⁴ಳನ್ನಾಳನ ಸುಟ್ಟುನನಗೊಂದು ಬದುಕಿನ ತೆಹನ ಪೇಟಿ ಪಿರೇ ||

ಸರ್ವರೋಗಗೆ ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗಿದು ವೈ | ಧವ್ಯವನಾಂತು ಬಾಬುವೆನೆ ||

ಗರ್ವದ ನುಡಿಯಲ್ಲ ತನಗೆ ತನ್ನಾಳನ | ತರ್ವಾಯ ಮಾಡೆಂದಳುತ ||

ಕೊಂಡವ ತೋಡಿಸಬೇಡ ಶುಷ್ಕವ⁵ಸುಟ್ಟು | ಕೆಂಡವ ಮಾಡಿಸಬೇಡ ||

ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರ ಕಣ್ಣಿಜ್ಜೆ ನಿಂದೆನ್ನ | ಗಂಡನನುರುಹಿದಂತುರುಹು || ೩೩ ||

ಎಂದೆನಲಾಕ್ಷಣ ಪೇಟಿಳು ಗಿರಿರಾಜ | ನಂದನೆ ತನ್ನಾಳನೆಡೆಯ ||

ಕಂದರ್ಪನರ್ಥಾಂಗಿಯ ಮೇಲೆ ವೈದವ್ಯಪ್ರೊಂದದೊಲ⁶ ಮಾಡೆಂದಳೊಲಿದು ||

(ಜಡದಕುಟ್ಟಲಕುಚಾನ್ವಿತೆಯ ಕಂಬನಿಗಳ | ತೊಡೆದು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ

[ಬೋಳೈಸಿ ||

ವೃಡನು ತಾತ್ಪರಿಯದಿ ಕಾಮನರ್ಥಾಂಗಿಯ | ನೊಡಬಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದಿ ||)

ಕ. ಪ. ೮—1. ಆನೆಯ ತೊಗಲನ್ನು ಉಟ್ಟಿರುವನು—ಯಾರು ? 2. ರಸದಾಳಿಯ ಕಪ್ಪಿನ ಬಿಲ್ಲುಳ್ಳ ಮನ್ಮಥ. 3. ಸತ್ತುಹೊದವನು. 4. ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ. 5. ಸುಡೆ. 6. ಸುಡೆ.

ನಿನಗೆ ವೈಧವ್ಯಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ ಮನದೊಳು|ನೆನೆದೊಡೆ ಬರ್ಪ ನಿನ್ನಾಳ್ ||
ಮನಸಿಜ¹ನೆನಿಸಿ ಜೀವಿಪನೆಂದು ಮುತ್ತೈದೆ, ತನವಿತ್ತ ನೀಶ್ವರ ರತಿಗೆ ||೪೦||

ಅಡಿದ ಶಿವನ ವಾಕ್ಯವ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು | ನೋಡಿಳಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||
ಗಾಡಿಕಾಣನ²ಕಂಡು ಘನಪರಿತೋಷವ | ಮಾಡಿದಳಂತರಂಗದಲಿ ||೪೧||

ಸರ್ಪಾಭರಣ ಭೂಷಿತ ನಿಮ್ಮ ವರವಾಕ್ಯ | ತಪ್ಪದಿಂದೆನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ||
ಪುಪ್ಪಬಾಣನ ಕಂಡೆನೆನ್ನೊಂದು ಬಿನ್ನಹ|ದರ್ಪಕವೈರಿ ಚಿತ್ತೈಸು ||೪೨||

ಸಿತಗಿರಿಯಂತಿದೆ ಮದ್ವಲ್ಲಭನಂಗ | ಜಿತಭಸ್ತುಗೆಯ್ಯಬೇಕೆನಲು ||
ಕೃತಪುಣ್ಯನಾಗಲೆಂದಭವ ತನ್ನೊಡಲೆ ಧೂಳಿತವಮಾಡಲುಕಂಡಳಬಲೆ||೪೩||

ಅದುದು ಕಾಮಗಿಂದತಿಶಯಪುಣ್ಯವು | ಮಾದೇವ ಕೇಳೆನ್ನ ಪುರಿಗೆ ||
ಹೋದಪೆ ಕಳುಹ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದು ರತಿ, ಪಾದಕೆ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ||

ನಾಗಕಂಕಣ ಕರಯುಗದಿಂದೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಪೂಗೋಲನರ್ಥಾಂಗಿಗಾಗ ||
ರಾಗದಿ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಿತ್ತು ಕರುಣದಿ|ಪೋಗೆಂದು ಬೀಚ್ಚೊಡಲೊಡನೆ ||

ಕುಳಿರುವೆಟ್ಟೆನ³ಕುವರಿಯುಶ್ರೀಪದಯುಗ | ನಳನಸುಗಂಧವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||
ಅಳ⁴ ಬಂದೆಹಗುವಂತೆಹಗಲ್ಕೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ | ತಿಳುಹಿದಳವಳ ದುಕ್ಕವನು||೪೬||

ಚಂದನಗಂಧಿ ನಿನ್ನಾಳ್ ಜಿತ್ತಜನಾದ, ನೆಂದಳವಳು⁵ಯದಿರವ್ವಾ ||
ಕಂದರ್ಪ ಕೃಷ್ಣನಾತ್ಮಜನಾಗಿ ಪುನರಪಿ | ಬಂದಪನಾಂತು ವಿಗ್ರಹವ⁶||೪೭||

ಮಗಳೆ ನೀನಾತನ ಕೈವಿಡಿದೆಂದಿನ | ಬಗೆಯ ಸುಖಗಳನಾಂತು ||
ಮಿಗೆ ಜೀವಿಸುತಿರೆಂದುಡುಗೊಣಿ⁷ಗಳನಿತ್ತು|ನಗರಾಜಸುತೆ ಕಳುಹಿದಳು||೪೮||

ಮುಕ್ಕುಣ⁸ನರಸಿಯ ಬೀಚ್ಚೊಂಡು ರತಿದೇವಿ | ದುಕ್ಕದಿಂದಾಯಾಸ
[ಗೊಳುತೆ ||

ಅಕ್ಕರಿಗನ⁹ನೇಣಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರದಿ ಬಂದು|ಹೊಕ್ಕಳು ಕುಸುಮಾವತಿಯ ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||
— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೩೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ನೆನಸಿಕೊಂಡಾಗ ಹುಟ್ಟುವನು.

2. ಸುಂದರನ. 3. ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತ. 4. ದುಂಬಿ. 5. ಶರೀರವನ್ನು.

6. ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು-ಯಾರು? 7. ಗಿಳಿಯನ್ನು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯು ಶಂಬರಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದುದು.—

ಅಂಭೋರುಹನಾಭನ ಪಾದಪದ್ಮರೋಲಂಬ¹ ಕೇಳೆನ್ನಯ ಕಿವಿಗೆ ||
 ಸಂಭ್ರಮವಡೆದ ನಾನಾಶಬ್ದನಿಚಯವಿ| ದೆಂಬಂತ ಪೇಳು ಮೇಲ್ಗತಯ ||೧||
 ಬಾಳೆ ಮಂದಾಗ್ನಿ ಬಕ್ಕೆಯೊಳುಂಟು ಮಿಶ್ರಿತವಿಳೆಯೊಳ್ ಪುಟವೆರೆ
 [ದಿಹುದು ||
 ಕಾಳಿಂಗ ಹರಿಕಥಾವ್ಯುತಪಂಚಘಾರೆ ಸ|ಮೈಲವಾಗಿಹುದೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ(?) ||
 ರಾಜಮಂದಿರದೊಳು ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳುಸ|ರೋಜಾಕ್ಷಿ ತನ್ನವಲ್ಲಭನ||
 ತೇಜೋಮಯಚಿತ್ರಪಠನ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪ|ನೈಜವೆಂದೊಡಬಡಿಸಿದಳು||೨||
 ಇನಿಯ ಕೇಳೆಲವೊ ನಾ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೆಂಬುದಿನಿತಿಲ್ಲವೆಂದಿನಂತೆನ್ನ ||
 ಸ್ತನವ ಪಿಡಿದು ಮುಂಡಾಡಿ ಮುದ್ದಿಸಲೊಲ್ಲ|ದಿನಿಪರಿಯನು ಪೇಳು ಜೀಯ||
 ವಚನಂಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಣಲೆನ್ನಯ | ಕುಚವಿಸ್ತೃತ ಹಸ್ತದಲಿ ||
 ಕಚಚುಟುಕಾ²ಗ್ರವ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸ|ಸಚಳತ್ವ ಮೆಯ್ಯುಗ್ಗಿದುದೇ ||
 ಕೋಪವುಂಟಾದೊಡಾಜ್ಞಾ ಪಿಸುಕಮನೀಯ|ರೂಪನೀಕಣ್ಣಿಹಿದೆನ್ನ ||
 ಆಪಾದಮಸ್ತಕಪರ್ಯಂತ ನೋಟ್ಟುದೆ|ದೋಪಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ||೩||
 ನೋಡದೆ ನುಡಿಸದಿದೊಡೆ ಮಾಣುಸಂಜ್ಞೆಯ|ಮಾಡರೆ ಮನವೇ
 [ದನರು³ ||

ಕಾಡಲುಜಿತವಲ್ಲ ಕರುಣದಿಂದೆನ್ನೆದ್ದೆ|ಗೂಡ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದಳಬಲೆ ||೪||
 ಎಡದೆಡೆವೆರಲ ಸೆಳ್ಳುಗುರಿದೆ ಕಂಬನಿ|ಗಡಣವ ವೊಗೆದು ಸಿಂಪಿಸುತ ||
 ಸಡಗರವಾಂತನ ಚಿತ್ರಪಠದ ಪಾದ | ಜಡಜಕ್ಕ⁴ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ||೫||
 ಇನಿವಿಲ್ಲನ ಚಿತ್ರಪಠವಿದು ನಿರ್ಜೀವ|ದನಿದೋಲಲಯದೊಡೆನುತ ||
 ಮುನಿ⁵ದಟಲುವ ರತಿದೇವಿಯ ಕಂಬನಿ|ಯನು ತೊಡೆದರು ಕೆಳದಿಯರು||೬||
 ಚಂದನಸೌರಭ್ಯದೇಹಿಯ ವದನಾರ|ವಿಂದಕೆ ಪನಿನೀರ ನಾಡಿ⁶ ||
 ಹಿಂದಣ ದುಕ್ಕವ ಬಿಸುಡೆಂದು ಮಾಣ್ದರೆ|ಕಂದರ್ಪನಿರವ ನೋಡಿದಳು||೭||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಭುಮರ. 2. ಗಲ್ಲ. 3. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಳಿದವರು.

4. ಕಮಲಕ್ಕೆ. 5. ಮತ್ಸರದಿಂದ. 6. ತೊಡೆದು.

ನಿಡಿದೋಳು ಹಸ್ತಾಂಜುಜವಿದು^೧ ಮತ್ತು ಚ|ವಿಡಿದಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು ದೀಪರಿಯು||
ಬಿಡಿಬೀಸಿ ಬಿಟ್ಟನೆಂತು ಸೈರಿಪೆನೆಂದು | ಮಿಡುಕಿದಳಾತ್ಮವಲ್ಲ ಭಗೆ ||೧೧||

ವಾಚಾಳಿ ಮೌನವದೇಕೆಹೇಳಿಲೆ ಹಿಮ|ರೋಚಮಸ್ತು ಕ^೨ ನೋಳುಸೇನ||
ನಾಚಿದನೆನಬೇಡ ಗೆಲವು ಸಂಭವಿಸಿದೆ | ಯೋಚಿಸಿಕೋ ನಿನ್ನ ನೀನೆ ||೧೨||

ಜ್ವಾಲಾಂಬಕನ ತಪೋಭ್ರಷ್ಟನ ಮಾಡಿ|ದೋಲೆಯ ಕಾಣನದಾರು ||
ಮೂಲೋಕವಿಜಯ ಮೂಮುಡಿವೀರ ಕಮ್ಮಲ|ಗೋಲನಲ್ಲ ವೆಪ್ಪೆಜೀಯ||
ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸುವ ಲೋಚನಯುಗಳಕ್ಕೆ | ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ ಉಪ್ಪೆ

[ಮುಚ್ಚಿ ದುವೇ ||

ಥಗೆ^೩ವಡೆದೊಡಲೊಳು ಸ್ಫೋಟಕ^೪ವೆದ್ದು ನಾ|ಲಗೆ ನುಡಿಗಿಟ್ಟು ವೆ ಜೀಯ||

ಸುಟವೆತ್ತು ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ನೋಳು ಕಾದಿದುಷ್ಟ ಸಂ|ಘಟಿಸಿದ ತನುತಾಪಬಹಳ||
ಕುಟಲವರ್ಜಿತಚಂದ್ರಗಣೆಯಪ್ಪ^೫ತನ್ನ ಚೆಂ|ದುಟಿಯಪೀಡದೆಶೈತ್ಯವಹುದು||

ಕುಂಭಿನಿ^೬ಗತಿಜಾಣೆ ಕೇಳವ್ವ ಪಠಜಿತ್ರ | ಚುಂಬಿಸಲಹೆಯಾದೆಂದೆನುತೆ ||
ತುಂಬಿಗುರುಳ ತುಣುಬಿಕ್ಕಿ ದಾದಿಯರು ನಿ|ತಂಬಿನಿಯೊಡನೆ ಪೇಟದರು||೧೬||

ಬಹಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಚಿತ್ರವ ಕಂಡು | ಮುಣಗಿ ಮಾಡು

[ವುದೇನು ಮಗಳೇ ||

ತುಣುಗೆವೆಕ್ಕಣ ನಿಗಳನೋಸರಿಸದೆ | ಬಹಿದಿಹುದೇನವ್ವ ತಾಯೇ ||೧೭||

ವಾರಿಜಗಂಧಿ ನಿನ್ನಯ ಕಾಂತ ತಿರುಗದ|ದಾರಿಯು^೭ ಹೋದಾತ ಬಹನೆ ||
ಯಾರಿಯನಾಡದೆ^೮ ಮನೆವಾರತೆಯ ವಿ|ಚಾರಿಪುದೆಂದರಾಳಯರು ||೧೮||

ಬಗತನ^೯ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪ | ಮೊಗದಿಕ್ಕಿದವರಾರುಂಟು||
ಜಗದೇಕಜಾಣನ ಕಾಣದರಣ್ಯವ | ಹೊಗಬೇಕು ತಾನೆಂದಳುತ ||೧೯||

ಕರ್ತು ನಾನಾದಡೆ ಸ್ಮರಗೇಹದೊಳಗಿದ|ಮುತ್ತು ರತ್ನವನೊಯ್ಯುದಿಲ್ಲ ||
ಸತ್ತೆಡೆಯಾಡುವ ಸಡೆವೊನೊಲು ಕೈ|ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ ತೆರಳದೆನು ||೨೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಶಿವ. 2. ಉರಿ, ಶಾಖ.
3. ಹೊಪ್ಪಳಿ. 4. ಸದೃಶವಾದ. 5. ಭೂಮಿ. 6. ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಸಂಚರಿಸಿದನು ಹಿಂದಿರಿಗಿ ಬಾರನೋ ಅಂಥ ದಾರಿ, ಯಮಲೋಕದ ದಾರಿ.
7. ಭ್ರಮಿಸದೆ; ಯಾರಿ = ತಿರುಗುವ ಬುಗರಿ. 8. ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಆಳಯ¹ ಗೌತ್ಮಧಾತ್ರಿಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ | ಹೇಳಿ ಮಂದಿರವನಪ್ಪಿಸಿ ||
ತಾಳದ ವಿರಹಸಂತಾಪದಿ ಪೊಣಮುಟ್ಟಿ | ಳಗಾಣಿಗದಬಲೆಯರೊಡನೆ ||೨೦||

ಅಬ್ಬರಿಸುತ ಬರ್ಪ ಹೆಂಗಳ ಬೀಟಿ²ಯೊಡನೆ ಬಳು ಕೆಳದಿಯ ಕೂಡಿ ||
ನಿಬ್ಬರದಲಿ³ ಕಾಮನರ್ಧಾಂಗಿ ನಡೆದಳು | ಹೆಬ್ಬನವನು ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ||೨೧||
ಮಾಮರದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಣುಗಿದ ಗಿಳಿವಿಂಡು | ರೋಮಾಳ⁴(?) ಕಲಕಂಠ
[ನಿಜಯ ||

ಕೋಮಲರೋಲಂಬಗಳರ ನಿನ್ನಾಳದನ | ಕಾಮನ ತೋಣಿಯೆಂದಳುತ ||

ಹೊವಿನ ಬನದಲಿ ಹೊಗವಿಟ್ಟು⁵ ತನಿರರಸ | ತೀವಿದ ಪಣ್ಣಳ ತಿನಿಸಿ ||
ಓವಿದ ಕರ್ತನ ತೋಣಿಯೆಂದು ವರರತಿ, ದೇವಿ ದುಕ್ಕದಿ ಹಲುವಿದಳು ||೨೪||

ಗಜ ರಥ ತುರಗ ಪಾದಪ ಚಾತುರ್ಬಲ | ನ್ರಜ ವಿಸಾಲಯದಂತಿದರ್ ||
ಭುಜಗಭೂಷಣನ ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ಮಕರ, ಧ್ವಜ ದೇಹವ ಸಾರ್ಚ ಬಹುದೇ ||

ತಡೆಯದೆ ತಳತಂತ್ರ⁶ ನುಗ್ಗಿದೊಡೆ ಕಟ್ಟಿ | ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆ ಸಿಕ್ಕ ಬೇಕು |
ಬಡೆಯನನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೀವಿಂ ಬನ, ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರ ಬಹುದೇ ||೨೬||

ಭೂತಳದೊಳಗುಳ್ಳು ಸಿಂತಿ ತಪ್ಪುವುದೆ ಸತ್ತಾ ತನ ಬಾಯೊಳ ಮಣ್ಣು ||
ಚಾತುರ್ಬಲವಿದ್ದು ನೀ ಪೋದೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತ | ನಾಥ ಹಾಯೆಂದಳವಿದಳು ||೨೭||

ತಳಿರ ತೊಂಗಲ ತೂಗುವಣಿ⁷ ಯಲ್ಲಿ ಕೇಡಾ | ಕುಳಿಯ⁸(?) ಸರೋಜನು
[ಧ್ಯದಲಿ ||

ಸುಖದಾಡುವ ಮಂದಮರುತ ಮತ್ತಾಂತನ | ಬಟಿಗೆನ್ನ ಸಾರ್ಚಿಯೆಂದಳುತ ||

ಪೇಟಲದೊಳಗಿಸಬಾರದೆ ರಾಜನು | ರಾಳ ಬೊಮ್ಮಗೆ ಪೇಟಿ ತನ್ನ ||
ತೋಳೊಳಪ್ಪುವನ ಸೃಷ್ಟಿಸ ಕುಡಬೇಕೆಂದು | ಭಾಳವನಡಿಗೆ ಸಾರ್ಚಿದಳು ||

ಕುಚದ ವೃತ್ತತೆಯ ಕೊಟ್ಟಳು ಕೋಕವಕ್ಕಿಗೆ | ಕಚದ ಭಾರನ
[ಕೊಟ್ಟು ನವಿಲೆ ||

ವಚನಸುಸ್ವರ ತನಗೇಕೆಂದು ಶುಕಪಿಕ | ನಿಜಯಕ್ಕೆ ಹಂಚಿ ಹಾಯ್ಕಿದಳು ||

ಕಂಗೆಳಿಸುವ ನಾನಾವೃಕ್ಷದಡೆಯ ಪ್ಲವಂಗ⁹ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
ಅಂಗಜಾತನ ಕಂಡರೆ ತೋಣಿಸೆಂದಾಗ | ಭೃಂಗ ಕುಂತಳ ಹಲುವಿದಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ. 2. “ಒಚ್ಚತಮಿಲ್ಲಂಬುದರ್ಥ” ಚತು. ನಿ.

3. ನುಗ್ಗಿಸ. 4. ಸೇನೆ. 5. ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದರೆ.

6. ತೂಗುಮಂಚ. 7. ಕವಿ.

ಮುಂತಣ ವಿಪಿನಾಂತರದಲ್ಲಿ ವೀರ|ವಸಂತ ಪಾದಸನಿಚಯವನು ||
ಸಂತಸಗೊನರಿಸುತಿರುತಿರೆ ರತಿ ತನ್ನ ಕಾಂತನ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿಡಳು ||೩೦||

ಹಿಂಡಿನ ಪೂಸರಳುಗಳವೆ ನಿನ್ನ ಪರಮ ಸಂ. ಗಡಿಗ ಚೈತ್ರನ ಕಾಣಲಿವಕೋ
ನುಡಿನ ಪಿಕಾಳಗಳವೆ ತಳತಳಿಸುನ | ನಿಡಿಗಣ್ಣ ನಿಲ್ಲೆಂದಳಬುತ ||೩೧||

ಹಿಂಡಿನಗಲಿದ ಹುಲ್ಲೆಯ ನಸೆ¹ಯೊಳಗಿಪ್ಪ | ಗಂಡೇಣ²ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನ||
ಕಂಡುದುಂಟಾದಡೆ ತೋಣು ತೋಣಿಸುತಲಿ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಿದಳು||

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನಿಂದಿಹ | ಜಲ್ಲಿಯ ಮೃಗಸಕ್ಷಿಗಳರಾ ||
ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನ ಕಂಡರೆ ತೋಣಿಸಿಂದ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಳು ದೈನ್ಯದಲಿ ||೩೨||

ನೆಲನಾಕಾಶ ದಿಕ್ಕೆಂಟು ಪೋಡತಕೋಣ³ | ಜಲಗಿರಿ ನಳನಂಗಳರಾ ||
ಅಲರಂಬಿನ ಕಂಡರೆ ತೋಣಿಸೆಂದು ವ್ಯಾ⁴ಕುಲದಿಂದೆ ಹಲುಬಿದಳಬಲೆ||೩೩||

ಸ್ತನಜಘನನ ಪೊತ್ತ ಪದಮುಗಳಕ್ಕಲೋಚನತಪ್ತ ಜಲವ ಸಿಂಪಿಸುತ||
ಘನಪರಿತಾಪದೆ ರತಿದೇವಿ ಬಂದಳು | ಮನದೊಸುನ ನೋಡಿಕೊಳುತ ||

ಚರಣಾಂಗುಳಿಯೆಡಹಿದಡಾತಾವಿ | ಹರನಡಿ ಸಲಹಲೆಂದೆನುತ ||
ತರಹರದಲಿ ಬಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ಶಂಬರಾ|ಸುರನ ಪಟ್ಟಣವನೀಕ್ಷಿಸುತ||೩೪||

ತಪನನುಷ್ಣ ತಯಿಂದೆ ತನುಲತೆ ಬೆಂಡಾಗಿ|ಲಪನಾಂಭೋರುಹ⁴ಕೋಣಗಿ||
ಅಪರಾಹ್ಣ ಕಾಲದಿ ರತಿ ಶಂಬರಾಸುರ, ಸುಪನನವನು ಪೊಕ್ಕಳಂದು ||೩೫||

ಲೋಲಲೋಚನೆ ಬಲವಿದುದ ಕಾಣುತ ವನ, ಪಾಲರು ಪಕ್ಷಪಾತದಲಿ ||
ಬಾಲೇಂದುಕಾಂತನೋಪಾಸನೆ ಬಿಗಿದ ವಿ'ಶಾಲಸರಸಿಯ ತೋಣಿದರು ||೩೬||

ಪಳಕಿನ ಪಟ್ಟಕೆಯಲಿ ಪ್ರೊಂಬಾಟಿಯ | ಸುಖಿಯಲ್ಲಿ ರತಿಯ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ||
ನಳನಾಕ್ಷಿಯರೊಡತಿಯ ಕಾಲೆರಡುವಾಂ, ದಳರನು ಜಲದೊಳದ್ದಿದರು ||

ಹದಿನಾಣುಬಣ್ಣದ ನೊನ್ನೆಯ ಸರಳ್ಗಳ | ಕುದಿಗಾಸಿ ನೀರೊಳಟ್ಟಂತೆ ||
ಉದಿಸಿತು ಘುಳುಘುಳು ಘುಳುಘುಳು ಧ್ವನಿ ತಂ|ಗೊಳದೊಳು ತನು

[ತಾಪದಿಂದೆ ||೩೭||

ಲಾಲಿಪ ಪದ್ಮ ಕೈರವನಾಳ ಸತು¹ಗುಂದಿ|ಮಾಲಿದುವೆಪ್ಪಳು ಬಾಡಿ ||
ಅಲಿಗಳ²ಲುಗದ ವನಚರ ಬೆಂಡೆದ್ದು| ತೇಲಿದನುಷ್ಣ ಸಂಘುಟಿನ ||೩೮||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಾಮವಿಕಾರ. 2. ಗಂಡುಹುಲ್ಲೆ. 3. ಗು. ವಿದಿಕ್ಕುಗಳು.

4. ಮುಖಕಮಲ. 5. ಸತ್ಯ, ಪ್ರಕಾಶ. 6. ಕಣ್ಣುಗಳು.

ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬಂತೆ | ಶಕ್ರನ ಮೆಯ್ಯಣ್ಣಳಂತೆ ||
ವಕ್ರಾಂಬಕ ವಿರೋಧಿಯು¹ ಬಲು ಪಟದಂತೆ | ಪುಷ್ಕರ²ವಿಾಂಗಳೊ

[ಬೃದುವು ||೪೪||

ಬಿಸಿವಡೆದಾಸರೋವರದಲ್ಲಿ ವಿಾಂಗಳು ಬಿಸಿ|ತಾಗಿ ಬಾಯ್ವಿಡುವುದನು ||
ಅಸಿಯಳುಮುಲುಕದಿಟ್ಟೆಯಲಿ ನೋಡಲ್ಪಾಗ|ಪಸಿ ತಾಪ ಪರೆದುದಾಕ್ಷಣದಿ ||

ತೋಟಗ³ರೊಳಗೊರ್ವ ಶಂಬರದೈತ್ಯ ವ ಧೂಟಿಯ⁴ವರನಿದ್ದ ಬಲಗಿ||
ಸೂಟೆಯೊಳ್ಳೈತಂದು ರತಿಯ ಪ್ರಸಂಗವ | ನಾಟಸಿದನು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ||೪೬||

ವರವೋಹನ ತರಂಗಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಶಂಬರಾಸುರರ ಸಂಧಾನ —

ಉರಗನ ಬೆನ್ನು ಮೇಲೊಗಿದಿದ್ ತಾಳೇಬ⁵|ಸರಳಂದ ಕಡಿದ ರಾಘವನ||
ಪರಮಕಾರುಣ್ಯವಲೋಕನದಿಂದೆ ವಿ| ಸ್ತರಿಸೆನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ ||೧||

ಸಿಂಗರದೋಟದ ಸಿರಿಗಂಪ ಸುಜನರ್ಗ | ತಂಗಾಳ ತಂದೀವ ತೆಹದೆ ||
ಮಂಗಳ ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತವ ನಾನಿನ್ನು ಕರ್ಣಂಗಳಗೆಹಿವೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ ||೨||

ಕ್ಷಿ ತಿನಾಥರೆಯ ಚಿತ್ತೈಸು ಬಂದಾಕೆಯ|ರತಿದೇವಿಯೆಂಬರಾಕೆಯನು
ಅತಿವಿಶ್ವಸಿಸುವ ಕೆಳದಿಯರಿಂ ಕೇಳೆ | ಪತಿಕರಿಸೆಂದ ತೋಂಟಗನು ||೩||

ಭಾಸಿಪ ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಮಂಜುಘೋಷೆ ಮೋನಕೆ

[ಯರು ಸಹಿತ ||

ಸಾಸಿರಗಣ್ಣಿನ ಪಟ್ಟಣದಬಲೆಯ,ರೀಸುಂದರಿಗೇನು ಸಾಟ ||೪||

ಸಿರಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ಶಾರದೆ ಶಹೆ ಮುಖ್ಯರು | ಸರಿಯಲ ವಿವಳಚ್ಚು ಬೇಹಿ||
ಹರಿಹರವಿಧಿ⁶ಪುರಂದರರು ಬೇವಾವಧಿ | ಸ್ತರಿಸಲ್ಕೆ ಮೊಗವ ತೋಣುವಳೇ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥ; ಹೇಗೆ? 2. ಕೊಳ. 3. ತೋಟಗಾರ. 4. ಹೆ
ಣ್ಣಳು. 5. ಸಪ್ತತಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು-ಇಲ್ಲಿ ಮೂರ್ದಕಥೆ ಏನು? 6. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಹಿಂದೂ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತವಿನ್ನೆಂತುಬೋ | ಮಂದಸ್ಥಿತಮುಖಿ ನಿನ್ನ ||
ನಂದನದೊಳು ಬಂದು ಕೈಸಾರ್ಧಳು ರೂಪ|ಕಂದರ್ಪ ಕರಸಿಕೋ ಜೇಯ|

ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯ ಪರಮಲಾವಣ್ಯವ | ಬಿತ್ತರಿಸುವೊಡೆನ್ನ ಹವಣೆ ||
ಜೆತ್ತದೊಳಂಗೀಕರಿಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ನಿತ್ತಡೆ ತರಬಹುದೆಂದ ||೭||

ಎಂದೊಡಾಮಾತಿಂಗೊಡನೆದ್ದು ದೈತ್ಯ ಹೊನ್ನೆಂದಣ್ಣ^೧ದಣ್ಣ ರಕಳುಹೆ ||
ಸಂದಣಿಸಿದರಣ್ಣ ಗಳು^೨ನಿಯೋಗಿಗಳ^೩ | ಬಂದರು ರತಿಯಿದ್ದ ಬಟಿಗೆ ||೮||

ಬುದ್ಧರು ಕೊಜ್ಜಿ ಯರಾ^೪ದಾದಿಯರೊಂದಾ| ಮಧುರಸುಸ್ವರದಿ ಬಿನ್ನೈಸೆ
ಉದರಾಗ್ನಿಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಯಂದಣದೊಳು ಚುದುರೆಯನೊಡನೆ ಸಾರ್ಜದರು

ಮಾಣಿಕವೆಸದೆ^೫ಹೊನ್ನಂದಣದೊಳು ಕಂತು|ರಾಣಿಯ ಮುಜ್ಜೆ ಬೈತಿಟ್ಟು
ಓಣಿಯೊಳ^೬ ಮೊಹಿಸುತ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ | ಕಾಣಿಸಿದರು ಶಂಬರಗೆ||

ಘನಸೌಂದರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೊಡಾಕ್ಷಣಕೆ ಜೇ|ವನಕೆ ಸಂತಾಪತೋಱಿಸಲು
ವನಜಾಕ್ಷಿ ತನಗೆ ತಕ್ಕವಳೆಂದು ಮೂರ್ಛೆಯ|ಮನದಿ ತಾಳಿದನು ರಕ್ಕಸನು||

ಎಚ್ಚತ್ತು ಮಗುಳೆ ನೋಡಿದೊಡೆ ಮನ್ಮಥ ಬೀಜಲೆಚ್ಚನು ದೈತ್ಯೇಶ
[ನೊಡಲ ||

ಎಚ್ಚಲು ಪಲ್ಲಟವಾಗಿರೆ ಕಣ್ಣಿ^೩ದೇಚ್ಚತ್ತು ರತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||೧೦||
ಬಿಸರುಹದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ | ಪೆಸರಾವುದೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ||

ಅಸಮಾಕ್ಷ ನಾಣಿ ಮಾಜದೆ ಪೇಲು ಪೇಟೆಂದು | ಬೆಸಗೊಂಡ ವಿನಯೋ
[ಕ್ರಿಯಲಿ||೧೧||

ನೀಚೋಕ್ತಿಯ ದನಿಯನು ಕೇಳಿ ತಲೆಗುತ್ತಿ^೪ |ಲೋಚನತಪ್ತವಾರಿಯನು||
ಭೂಚಕ್ರದೊಳು ಹರಿಸುವ ದುಕ್ಕಿಯ ಕಂಡು|ನಾಚದೆ ಮಗುಳೆ ನೊಲ್ಲಿಸಿದ||

ಪುರುಷರ ನುಡಿ ಹೊಣಡದ ಮುನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರು | ಹರಿಸದೆ ಮೇ
[ಲಿಕ್ಕುವರು||

ವರಿಸಾಣುತಿಂಗಳು ನನ್ನ ನೀನಂಗೀ|ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಪೇಟೆದನು ||೧೨||
ಮುಖಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿದೊಡಮೇನೊ | ಸಕಲಕಲಾಭಿಜ್ಞ ನೀನು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

2. ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ನವುಂಸಕರು.

3. ಓಲೆಕಾರರು.

4. ಸದಾ ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾದ ನವುಂಸಕರು.

5. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ.

6. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು.

ಮಕರಧ್ವಜನುಪಟಳಕೆನ್ನನೊಪ್ಪಿಸಿ | ವಿಕಳನ ಮಾಡಲೇಕೆಂದ ||೧೬||

ವಿಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣಿನಾತನಾಡದೆ | ವಾಣಲೆಂದಸುರೇಶ ತನ್ನ ||

ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕರೆಸಿ ಪೂಬಾಣನರಸಿಯ ತೋಪಿಸಿದ ||

ಬಟ್ಟವೊಲೆಯ ಬಾಲೆಯೊಡಲ ಸಂತಾಪವ | ತಟ್ಟನೆ ತರಿದು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||

ನೆಟ್ಟನೆ ತನಗೀಡಮಾಡೆಂದು ಕೈಯೆಡೆ | ಗೊಟ್ಟ ಕುರಂಗಲೋಚನೆಯ ||

ಮಡದಿ ಮನೋನಾಥನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ | ಯೊಡಗೊಂಡು ಬಂದ

[ಳಾಲಯಕೆ ||

ಸಡಗರದಿಂದುಪಚರಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಪಡೆವಳಾ ರತಿಯ ಚಿತ್ತವನು ||೧೭||

ಸಾಸಿರವಗೆಯ ಬೋಜಿಯ^೧ ಮಾತ ಕಿವಿಯೊಳು | ಸೂಸಿ ಮಜ್ಜನ

[ಭುಕ್ತಿಯೈ ||

ಅಸತಿ ಬೆಸಗೊಳಲುಸಿದಳು ನರರತಿ | ದೆಸಿಗತನದ^೨ ಸುದ್ದಿಯನು ||೨೦||

ಹರಕುರಿಗಣ್ಣೊಳೆನ್ನಾಳ್ದ ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟ | ವಿರಹದೆ ದೇಶಾಂತರವ ||

ಭರವಶದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನಾನು ಮುಂದಕೆ | ಸ್ತುರನೆ ಶರಣನೆಂದಳವಳು ||

ಸತ್ತವರೊಡನೆ ಸಾವವರುಂಟೆ ಮಗುಳೊಂದು | ಚಿತ್ತೈಸುವೊಡೊಕ್ಕ

[ತನವ ||

ಮೃತ್ತ ಕುಚಾನ್ವಿತೆ ನಿನಗೆ ತನ್ನಾಳ್ದನ, ನಿತ್ತವೆನೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ||೨೦||

ನಾರಾಯಣಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ಬಹಳಾಪ ಚಾರದ ಮಾತ ಕೇಳಿದನು |

ಆರಾದೊಡೆ ಹದಿಬದೆಯರಿಗನುಭೋಗ | ಲೀಲಾಂಟಿ ಮತ್ತೊರ್ವರೊಡನೆ ||

ಮಿನಾಂಕ ಮೃತವನೊಂದಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ | ನೀನಾರಿಗೊಗೆತನಗೈವೆ ||

ನಾನಾಕಲೆವಂತೆನ್ನೆಯ ಪುರುಷನಿಧಾನವ ನೋಡೆಂದಳೊಲಿದು ||೨೪||

ನಿನ್ನ ಮೇಲಣಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಡದು ನಿಶಾಚರ | ತನ್ನ ಸಂತಾಪಿಸುತಿದನು ||

ಎನ್ನ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯ ನಿವಾರಿಸಬೇಡೆಂದು | ಬಿನ್ನಹಗೈದಳು ರತಿಗೆ ||೨೫||

ವಾಮಲೋಚನೆ ಕೇಳು ಜಗವ ಮೋಹಿಸುತಿದ | ಕಾಮನ ತೆಕ್ಕೆ

[ಗೊಂಡಿದ ||

ಕೋಮಲತರಬಾಹುಗಳಿಂದೆ ಪುರುಷವಿರಾಮದೇಹವ ಮುಟ್ಟಬಹುದೆ ||೨೬||

ಕ. ಪ. ಅ-1. ನಾನಾರೀತಿಯ ಮರುಳುಮಾತುಗಳನ್ನು ; ಬೋಜಿ-ಸವರುವಿಕೆ.

2. ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟತನದ. 3. ಧ್ವ. ಪತಿವ್ರತೆ.

ಜಡಜಕುಟ್ಟಲಕುಚಾಸ್ಥಿತೆ ನಿನ್ನ ಕಂಡೆ | ಬಿಡಲಾರ್ಪರೆ ಗಂಡುಜನರು ||
ಬಡಬಡದಿರೆ ಬಲುಹಿಂದಲಿ ಮತ್ತಾಂತ | ತುಡುಕದೆ ಮಾಣ ಕೇಳು ಮಗಳೇ ||

ಉಗ್ರ ಕಣ್ಣಿಂದಿ ಕಾಮನಸುಟ್ಟು ಮನಸಿಜವಿಗ್ರಹವನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ||
ನಿಗ್ರಹದಿಂದಿ ತೋಳ್ವಡಿಡದೆ ಶಾಪಾ | ನುಗ್ರಹದಿಂದಿ ಭಂಗಿಸುವೆ ||೨೮||

ಹರಣವ ಬಿಡುವುದೇನರಿದಲ್ಲ ಪೆಣ್ಣೆ ದುರ್ಮರಣ ಹೊಲ್ಲೆ ಹ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆ ||
ಕರಣವಿಕಾರ ಬೇಡೆಂದು ಪೇಜು ನಿನ್ನಯ ಹರಣವಲ್ಲ ಭಗಂದಳಲುತ ||

ತೊಡೆದಳು ರತಿಯ ನೇತ್ರಾಂಬುವನುಗುರಿದೆ, ಮಿಡಿದಳು ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರ ||
ಪಿಡಿದಳು ಗಲ್ಲವ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುದವೆತ್ತು | ನುಡಿದಳು ಖಳರಾಯನರಸೀ ||

ಲೋಕೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಹೆಂಗಳ ನೇಕೆ ನಿರ್ಮಿತವ ಮಾಡಿದನೋ ||
ಸಾಕೀಜನ್ಮವಿದೇಕೆಂದಾಕೆಯೋಳಾಕೆ ಪೇಜುದಳು ದುಕ್ಕವನು ||೨೯||

ಜಂತಾತುರ ಬೇಡವಬುಜಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವ ಖಳರಾಯಗಲುಹಿ ||
ಮುಂತಾವ ತೊಡಕಿಲ್ಲ ದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು | ಕಾಂತನ ಹೊರಗೈದಿದಳು ||

ಬಂದಳು ಭಾಮಿನಿರನ್ನೆ ನಿನ್ನೊಳಗೇ | ನೆಂದಳು ಬಿಡುನುಡಿಗಳ್ಳು ||
ಕೊಂದಳೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕೂರಸಿಯಿಂದೆ | ಕೊಂದಳೆ ಹೇಜಿಂದು ನುಡಿದ ||

ಬಯ್ಯಳೆ ಬಾಪ್ಪಳ¹ನೆಂದು ಕಣ್ಣೀರಿದೆ | ತೊಯ್ದಳೆ ಕಾಂತನ ನೆನೆದು ||
ಹೊಯ್ದಳೆ ನೆಲನ ಶಾಪಿಸಿ ನನ್ನ ಕೊರಲ ತಾ | ಕೊಯ್ದಳೆ ಪೇಜಿಂದು

[ನುಡಿದ ||೩೩||

ಕಂಡವರುಗಳು ದೂಷಣವ ಮಾಡ್ಪರು ಭ್ರಾಂತಿ | ಗೊಂಡಾಡುವ ಮಾತ

[ಬಿಡುತು ||

ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ಧೈರ್ಯವನಾಂತು ಕೋ ಎಂದು | ಗಂಡನನೊಡಬಡಿಸಿದಳು ||

ರಾಯ ನೀನಾರ ಬುತ್ತಿಗೆ ಚೇಟು ರೊಟ್ಟಿಯ | ಕಾಯ ಕೊಯ್ದು ಪೆ ಕೇಳು

[ಕುಸುನು ||

ಸಾಯಕನರ್ಥಾಂಗಿಯ ರೂಪ ಕಂಡು ವೃಥಾಯ² ದುಕ್ಕವ ಮಾಡಬೇಡ ||

ಮನದನ್ನ ಮದ್ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳು ನೀನುೂರ್ಪ³ | ತನದಿಂದಿ ಪಿಡಿದರೆ ನೀಣಿ ||

ಘನಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟುಯಿಕ್ಕಣ ಭೂಮಿಭಾ | ಜನನ ಮಾಡ್ಪಳು³ ಜೇಯ

[ನಿಮ್ಮ ||೩೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಾಹಿರ, ನೀಡ. 2. ವೃಥಾವಾಗಿ, ಬರಿದೆ. 3. ಎಂದರೇನು?

ಮಂಡಲದೊಳು ಹದಿಬದೆಯಿ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ಭಂಡ ತಾ ವಜ್ರಿಯು^೨

[ನೋಡು ||

ಗಂಡನುಳ್ಳವಳನೆಬೇಡೆಂದು ನೆರೆ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡೆಹಗಿದಳು ವಲ್ಲಭೆಗೆ ||೨೯||

ಮತ್ತೇಭಗವನೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನಂತೆ ಚೆಲುವಿನೊಳುತ್ತ ಮನಾರಿಯರುಂಟೆ ||

ಜೆತ್ತ ಜನಧಾಂಗಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯಲ್ಲಿ | ತೊತ್ತಾಗಿ^೩ ರಲೆಂದು ನುಡಿದ ||೩೦||

ಅಹಡಿ^೪ ಗುರುಳ ಮನಿನಿ ಕೇಳು ಕರ್ವಿಲ್ಲ | ಗಾಂನ ರಾಣಿ ರಕ್ಕಸನ ||

ನೀಡಿಯ ಮನೆಯ ತೊತ್ತಾದಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ವಿಠಲೋರ್ವರಿಗೆ ಸಾಧನವೆ ||

ಇನಿಯನ ವರವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಮನಿನಿ | ನನೆಗೋಲನಧಾಂಗನೆಗೆ ||

ಮೊನೆದೋಡದೆ ಮೃದುವಾಕ್ಯದಿಂದಡಿಗೆಯು | ಮನೆಗೆಲಸಕೆ ಸಾರ್ಜೆದಳು ||

ಕತ್ತಿದ ರತ್ನಾಭರಣಭೂಷಿತ ಬೋನ | ಗಿತ್ತಿ^೫ ಯಸುರವ್ವಾರಿ^೬ಗಳಿಗೆ ||

ಅತ್ಯಧಿಕಾರದಿ ನೀನಿಪ್ಪುದೆಂದು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳಾಯಕಗೆ ||೩೧||

ವಾಸಿಯೊಳು ತನ್ನನೊಲ್ಲದ ರತಿದೇವಿಯು | ದಾಸಿಯ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ||

ಭಾಷಿತಮಹದೈತ್ವರ್ಯಾದಿ ಮದನ | ದ್ವೇಷಿ ಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ||೩೨||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮನುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕು ಪದ ೫೬೪ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಂ —

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮಾರಜವನ :—

ಸೌಂದರಮಯಸುರಾರ್ಜಿತವಾದಪದ್ಮ ಗೋ | ವಿಂದ ಗೋವರ್ಧನೋ

[ದ್ಧರಣ ||

ಎಂದನವರತ ಕೀರ್ತಿಸುವ ನಾಲಗೆಯಿಂದೆ | ಮುಂದಣಕೃತಿವೇಲು ಮುದದಿ ||

ಬಾಟಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆಂದೆನಿಸ ಸುಡಾಳ^೭ ಬಲೋಲೆವೆತ್ತ ನೀಡೆ ||

ಕೇಳಲಾಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಸಂಮೇಳವ ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೃತಿಯು ||೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವತಿವ್ರತೆಯು, ಇಲ್ಲಿ ಅಹಲೈಯು. 2. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನಾದ ಇಂದ್ರನ.

3. ಸೇವಕಿಯಾಗಿ. 4. ಪಟ್ಟದ, ದುಂಬಿ. 5. ಅಡಿಗೆಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸು.

6. ಮೇಲುವಿಚಾರಣೆ, ವಾರುಪತ್ಯ (?) 7. ಒಳ್ಳೆಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ.

ಇನಿವಿಲ್ಲ ನರ್ಥಾಂಗಿಯು ಕೋಳುವಿಡಿದ ¹ಭೂ|ವನಿತೆಯವರ²ನೋಲಗದಿ||
ದನಿಗೆಯ್ಯು ಗೀತವಾದ್ಯವ ಕೇಳಿ ನಾರದ|ಮುನಿಮಾರಾಯ ಬಂದಿಟ³ದ ||೩||

⁴ಚಂದ್ರನಂದದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂತೆ ಮೃ|ಗೇಂದ್ರನಂತಹಿರಾಜನಂತೆ ||
ಇಂದ್ರನೈರಾವತದಂತೆ⁵ ನಾರದಮೌ|ನೀಂದ್ರ ಶಂಬರನ ಕಣ್ಣೆಸೆದ ||೪||

ಶಂಬರಾಸುರ ನಾರದನ ಕಂಡೆದ್ದು ಪಾ|ದಾಂಭೋರುಹಕೆ ವಂದಿಸಲು ||
ಮುಂಬರಿದಘ್ನಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ರತ್ನಕ | ದಂಬವಿಷ್ಟರವನೇಹಿಸಿದ ||೫||

ಪರಮಮುನೀಂದ್ರ ಗದ್ದುಗೆಗೊಳಲಸುರೇ|ಶ್ವರ ತನ್ನ ಪೀಠದೆ ಕುಳಿತು||
ಕರಮುಕುಳಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ ನೀಂ ಬಂದ | ಭರವಶವೇನೆಂದು ನಗುತ ||೬||

ರಕ್ಕಸರೆಂದೆಂಬ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಮೃ|ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವಿರಿ ನೀವು ||
ಕಕ್ಕಸದಿಂದೊಂದು ಬವರ⁴ಬಂದಡಸಿತು| ಬಕ್ಕಣಿಸಲು⁵ ಬಂದೆ ನಿನಗೆ ||೭||

ಸುಟ್ಟನೀಶ್ವರನೊಡೆಯುರಿದಿಹ ಕಾಮನ | ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ದುಕ್ಕವಲಿ |
ನೆಟ್ಟನೆ ದೇಶಾಂತರವೈತಲಾಗಿ | ದಿಟ್ಟಾಗಿ ಕೋಳೊಳ್ಳ⁶ಬಹುದೆ ||೮||

ರಾಣಿಯು ಕೈದುಡಿಕಿದನ ಕೊಲ್ವರೆ ಚಕ್ರ|ಪಾಣಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ||
ಕೋಣಿಯೊಳೊಡಲ ಪಿಡಿದುಬಂದ ಪೊಂ|ಡೆ|ಮಾಣಿಕ ⁷ಹರಿವಧೂಟಿಯಲಿ|

ಮುಗುಳಂಬ⁸ನೊಡಲ ಬೇಡಿದಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಗಂಡು | ಮಗನಾಗಬೇಕೆ
[ನಲೊಡನೆ ||

ನಗಧರ ಕೊಟ್ಟನಿವಳ್ಳೊಂದು ವರವನು | ಜಗತಿಗಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತ್ತು ||೧೦||
ಕಂಜದಳಾಯತಾಕ್ಷನ ಮಗನಾದ ಕೇ | ಳಂಜ ಮತ್ತಿನೊರ್ವರಿಗೆ ||

ರಂಜಕಬೇಡ ಮನ್ನಾಥ ಪಾಲಿಪುದು ಧ| ನಂಜಯಾಂಬಕ⁹ನಾಣೆ ನಿನಗೆ||೧೧||
ಬಳೆಯಗುಡದೆ ತನಗಹಿತರಾದವರನು|ಮೊಳೆಯೊಳೆ ಮುರುಟಿಸಬೇಕು||

ಇಳೆಯಾಣ್ಣ ರಾಯರಾಯತವಿದು ನಿನ್ನ ಮೈ|ವಳೆಯವದೇನೊ ನಾನಹಿಯೆ||
ಕಟಲೆಯ¹⁰ ನೆರದಲಿ ಜಿವುಟಲಹುದು ಮುಂದೆ¹¹ ಲಳಗೆ ¹¹ಕೂರುಗುರಿ

[ಗಂಜುವುದೇ ||

ಉಟ³ದ ಮಾತೇನು ಅಲಸ್ಯದಿಂದಮೃತವು|ಗಟಲನೆ ವಿಷವಾಗದಿದುದೇ ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ-1. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿಬಿದ್ದ. 2. ಶಂಬರಾಸುರ 3...3. ಚಂದ್ರ,
ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಬಿಳಿಯವಸ್ತುಗಳಂತಿರುವ, ಎಂದರೆ ಮಹಾಸತ್ಯಪ್ರಚುರನಾದ.
4. ಯುದ್ಧ. 5. ಹೇಳಲು. 6. ಸೂರೆಗೊಳ್ಳ. 7. ಸ್ತ್ರೀತಿರೋರತ್ನ.
8. ಮನ್ಮಥ. 9. ಈಶ್ವರ; ಹೇಗೆ? 10. ಬಿದಿರಿನಮೊಳೆ. 11. ಬಲಿತಬಿದಿರು.

ಗರುವರ ದೇವ ನಾರದಮುನಿ ಪೇಟ್ಟು ದು|ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು||
ಮರುತರೂಪದೆ ಕೃಷ್ಣ ನರಮನೆಯನು ಹೊಕ್ಕು | ತರುಣನ ತಂದು

[ಮರ್ದಿಸುವೆ ||೧೪||

ಆಸುರಕರ್ಮವಿದಹುದೆಂದು ಪೇಟ್ಟು ದೈತ್ಯೇಶನ ಬೀಜಕ್ಕೊಂಡು ಮುದದಿ||
ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಎನುತಲಾ | ಕಾಶಕೆ ತೆರಳ್ದ ನಾರದನು ||೧೫||

ಗಗನದೆಬರ್ಪನಾರದನಕಾಣುತಸೂರ್ಯ|ಭಗವಾಸುತನಗೊಬ್ಬ ರೊಡನೆ||
ಜಗಳವ ಗಂಟೆಕ್ಕದೆ ಬಿಡನೆಂದಂಜಿ|ಹುಗಲೊಡರ್ಚಿದ ಪಡುಗಡಲ ||೧೬||

ಮೂವಿಧಿಗೊಂಡುಮುನ್ನೀರ^೧ಬೀಜುತಚಂದ್ರ|| ಗಾವಿಯವಸನವತಳೆದು||
ಸಾವಿರಕ್ಕೈಯಿದೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ | ತೀವಿತು ಕಡುಸಂಜೆಗೆಂಪು ||೧೭||

ಬತ್ತರಿಸಿದ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ನುಂಗಿದ ಕ|ಗಗತ್ತಲೆಯೊಳು ನಿಶಾಚರನು ||
ಜತ್ತಾಯತ^೨ವೆತ್ತು ನಡೆತಂದು ಕಂಡ ದೇ|ವೋತ್ತಮನಿರ್ದ ಪಟ್ಟಣವ||೧೮||

ಮಿಸುನಿಯಕೊಟಿಕೊತ್ತಳದಿವ್ಯರತ್ನ ತೆ | ತ್ರಿಸಿದ ಹೊಂಗಳಸವೆತನಗೆ||
ಸನಿಸಿಟ್ಟ ಹಣತೆ^೩ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರದಂತೆ ರಂ|ಜಿಸಿತು ರಕ್ಕಸನ ಕಣ್ತನಕೆ||೧೯||
ಭೇರಿತಂಬುಟೊಳುಮುಂತಾದಬಹುವಾದ್ಯ|ಭೂರಿಬೊಂಬಾಳ ದೀವಿಗೆಯ^೪
ಪಾರಿಯ^೫ ಪಟುಭಟರುಗಳು ಸುತ್ತಿದರಾಳು|ವೇರಿಯ^೬ ವೇಲಿಡಿಕ್ಕಿಹುದು||೨೦||

ಎಚ್ಚಲು ಬಹಳ ಪೋಪರೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು|ಮಚ್ಚ ರವಣ^೭ದು ಕೊಂಡಾಡಿ||
ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಮಗುಳೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನೆಂದುಕೊಂ|ಡುಚ್ಚರಿಸಿದ ಮನದೊಳಗೆ||

ಗುಣನಿಧಿಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರದೆ|ಕ್ಷುಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂತ||
ಝಣಮಣಿಸದೆ ಶಂಬರಾಸುರವರ ಸಮೀ|ರಣ^೮ನಾಗಿ ಪೊಕ್ಕದ್ವಾರಕಿಯ||೨೧||

ಪುರವನಿಟ್ಟ ಸುತ ನಿರ್ಜರಭೇದಿ ಕೃಷ್ಣನ|ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ
ವರಸದನವಪೊಕ್ಕು ಕುವರನ ಕೊಂಡು ಶಂ|ಬರಪೊಣಮಟ್ಟನಾಕ್ಷುಣದಿ||೨೨||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ. 2. ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಚತನ. 3. ದೀಪ.

4. ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೋಲಿನ ತುದಿಗೆ ಬಟ್ಟಲಂತೆ ಸಲಾಕಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಸೇರಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆರಣಿಸಿದೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಉರಿಸಿ, ಮೆರೆವಣಿಗೆಗಳ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಅಂಥ ದೀಪ. 5. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗಸ್ತುತಿರುಗುವ(?) 6. ಕೋಟಿಯ ಪೌಳಿಗೋಡೆ. 7. ಗಾಳಿ. 8. ಮನ್ಮಥ.

ಬಿಸರುಹದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನೀನೆನ್ನ | ಬೆಸಗೊಳುತಿರ್ದಮೇಲ್ಕತೆಯ ||
ಅಸಮಾಸ್ತ^೧ತಾಯ ಮಗ್ಗುಲೊಳೊರಗಿರಲು ರ | ಕ್ಷನ ಮಾಯದಲಿ
[ಸೆಜಿ^೨ಕೊಂಡ ||೦೪||

ಸಖ^೩ಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣೆ ಕೇಳಿದೈತ್ಯನಾಯವಕ್ಯಪ್ಪ | ಸಖಿಯನೆಂದೆನಬೇಡವನ
ಮುಖಸಬೇಕಾಶಿಶುವಿನ ಕೆಯ್ಯೊಳದಲಿಂದೆ | ಕಲುಬರಂದದಿ ನೋಡುತಿರ್ದ ||
ಅಂತಕನೆಂಬಂತೆ ಕುವರನ ಕದ್ದುಕೊಂ | ಡಂತರದಲಿ ಪೋಪ ಖಳನ ||
ಅಂತರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬೇಡಿಕೊಂಡು | ಚಿಂತಾತುರವನಿಕ್ಕಿದನು ||೦೬||
ಈತರಳನ ಮರ್ದಿಸಿ ಬ್ರೂಣಹತ್ಯಾ^೪ | ಪಾತಕವನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳಲು ||
ಏತಕೆ ತನ್ನತಾನೇ ಸಾಯಲೆನುತೆ ಕೈ | ನೋತಂತೆ ಬಿಸುಟನಬ್ಧಿಯಲಿ ||೦೭||
ಏಣಾಂಕ^೫ಗಗನದೊಳುದು ತಾ ಪುಟ್ಟಿದ | ತಾಣವ ನೋಡುವಂದದಲಿ ||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಡಲಿಜಿ^೬ವಂತೆ ಮತಿ ಪಂಚ | ಬಾಣ ನೀರೊಟ್ಟಲೊಳ ಬಿದ್ದ ||
ಮತ್ತಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಂದಿಸಲಿಲ್ಲ ಕ | ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ನಿಶಾಚರನು ||
ನೆತ್ತರ ಕರಣೆ^೭ ನೀರೊಳು ಬಿದ್ದುದನು ಕಂ ಡತ್ತರು ದಿಗ್ವಿನಿತೆಯರು ||೦೮||
ಆನುವರಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದ ಶಿಶುವನು ಪೆಣ್ಣೀನು ನುಂಗಿತು ತತ್ಕೃಣದೆ ||
ತಾನೂರ ಹೊಕ್ಕ ಪೂರ್ವಾಚಲಶಿಖರದಿ | ಭಾನುಮಂಡಲ ಶೋಭಿಸಿತು ||೧೦||
ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ರಕ್ಕಸರಾಯ | ಭೂತೇಶನ^೮ ಪಾದಯುಗವ ||
ಶ್ವೇತಾಬ್ಜ ದಿಂದರ್ಜಿಸಿ ದಾನವ ಬುಧ | ವ್ರಾತಕೆ ಕೊಟ್ಟನುತ್ಸವದಿ ||೧೧||
ಅಗಣಿತ ದಾನಶೀಲನ ಮಾಡಿ ನನರ | ತ್ನಗಳಡಸಿದ ವಿಷ್ಣುರದೆ ||
ವಿಗಡರಕ್ಕಸರಾಯ ಕುಳತಿರ್ದ ನೊಡ್ಡೋ | ಲಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತರೊಡನೆ ||
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನರಾಕ್ಷಸರಾಜ | ನಿರಲಿತ್ತ ಲವಣಾಬ್ಧಿಯಲಿ |
ತರಳನ ನುಂಗಿದ ಪೆಣ್ಣೀನನೊರ್ವನು | ನರಕಟ್ಟುಗಾಳದೆ ಪಿಡಿದ ||೧೩||
ಮಾಣಿಕಮೆಯ್ಯಣ್ಣದ ಚಾಯಮಾನ ಕಂ | ಡಾಣಿಕಾರಿಕೆ ಜಲಗಾಣ ||
ಕೋಣೀಶ್ವರನಾಸ್ಥಾನಕೆ ತಂದು ಕೈ | ಗಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ರಕ್ಕಸಗೆ ||೧೪||
ಹರಗೆ ಹೆರಳು ಹದ್ದು ತೋಣನೆ ಕೆಮ್ಮೀನು | ತೋರೆಗಡಲೊಳಗುಂಟುಬಲ್ಲ ||
ನೆರೆದುರ್ಗಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಮಳವಾಂತು | ಮೆಹಿ^೯ವಂತೆ ತಂದೆ ಕೇಳಯ್ಯ ||೧೫||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಪಾಪ. 2. ಚಂದ್ರ; ಹೆಗೆ^೨ 3. ರಕ್ತದ ಹೆಪ್ಪು, ಗರಣೆ. 4. ಈಶ್ವರನ.

ವಿನಾ ತಂದವಗೆ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಭೂನಾಥ ತಾತ್ಪರಿಯದಲಿ ||
ತಾನೊರ್ವ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯ ಕೈಯ ಕಳುಹಿದ ಬೋನದ ಮನೆ¹ ಗೀವುದೆನುತ ||

ನಿಡಿದೇಹ ಸ್ವರ್ಣಾಚ್ಛಾಯೆ ಮಂಜಮ್ಮ² ಬಾಯ್ವಿಡುವ ಪೆಣ್ಣಿನ ತಂದವಳು ||
ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಮಾಯಾಂಗನೆಗಿತ್ತು ಬೇ | ಗಡಿಗೈಯ ಮಾಡಹೇಬ³ದಳು || ೩೩

ತಾ ಸಿರಿಹಸ್ತಯುಗ್ಮದೊಳಾಂತು ಪಿಡಿದು ವಾ|ರಾಸಿಯೊಳರ್ಧ ಪೆಣ್ಣಿನ ||
ಭಾಸಿತ ದಿವ್ಯದೇಹವ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೀರ | ಸೂಸಿದಳಖಿಳದುಃಖದಲಿ || ೩೪ |

ಸಾಗರದೊಳಗಿದ್ದು ಜಲಗನೆ⁴ ಬಲೆಯೊಳ | ಗಾಗಬರ್ಪುದೆನೀ ನಿನ್ನ ||
ಭೋಗ⁵ ಬೋಗ್ಗಾದುದೆನುತ⁶ ವಿಚ್ಛೇದನೋ ದ್ಯೋಗವ ನೆನೆದಳಚ್ಚಿಯಲಿ ||

ಮಿಸುನಿಯ ಕಾಲ್ಪಲಗೈಯ ಮೇಲೆ ಪೆಣ್ಣಿನ ಬಸಿ ಬಗಿವೆನೆಂದೆನುತ ||
ಅಸಿಧಾರ⁷ಯಲಿ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯ ಬಗಿಯಲಾ | ಶಿಶು ಪೊಣಮುಟ್ಟಿದಾಶ್ಚರ್ಯ ||

ಜಲಚರ⁸ ಗರ್ಭದಿಂ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಬರಲಾ | ವಿಲಸಿತಶಿಶುವ ರೂಪಿಗೆ ||
ಅಲರಂಬನರಸಿಯ ದೃಢಚಿತ್ತ ದೃಗುಸಂ | ಚಲಿಸದೆ ನಿಂದು ನೋಡಿದಳು ||

ನಿಟ್ಟಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಬೆಂಡೆದ್ದು ನವಿ⁹ಗುಡಿ ಗಟ್ಟಿತು ಬೆಮರ್ವನಿ ಮೊಳೆತು ||
ಪುಟ್ಟಿತು ಗದ್ದದ ಮೆಯ್ ರ್ಭುಮ್ಮುರುಮ್ಮೆಂದು | ತಟ್ಟಿತು ಮನಮೂರ್ಛೆ
[ರತಿಗೆ || ೪೦ ||

ಪರಮಪವಿತ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದು ತನಗೀ | ತರಳನ ಮೇಲೆ ಭ್ರಾಮಕವ ||
ಇರಲೀಯದೊಡಲನೀಡಾಡುವೆ ನೆನಲಾಗಿ | ವರನಭೋವಚನ ಸೊಲ್ಲಿಸಿತು ||

ಕಂದನ ಕಾದುಕೋ ವಿನಾ ಗರ್ಭದಿ ಪುಟ್ಟ | ಬಂದ ಮನ್ಮಥ ಶಂಬರನ |
ಕೊಂದಾಕ್ಷಣ ನಿನ್ನಾಳದನಾದಪ | ನೆಂದುದು ವರನಭೋವಚನ || ೪೪ ||

ಸತ್ಯವಿದಹುದು ನನ್ನಾಳದನಾದ ನಿ | ಮಿತ್ಯದಿ ಮನ ಮೂರ್ಛಿಸಿತು ||
ಅತ್ಯಂತ ಮಮಕಾರದಿ ಸಲಹುವ ಪಾರು | ಪತ್ಯನ ನೆನೆದಳಚ್ಚಿಯಲಿ || ೪೫ ||

ಬಿಸಿನೀರಿಂದೆ ಮೆಯ್ದೊಳೆದು ಪಕ್ಕೆಯೊಳೊರ | ಗಿಸಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂ
[ಮುಜ್ಜೆ ಹೊದಿಸಿ ||

ಭಸಿತವ¹ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟು ನಯನದೊ | ಳಸಿತಾಂಜನವನಿಕ್ಕಿದಳು || ೪೬ ||
ಗಂಡನ ಪಿಡಿದು ನುಂಗಿದ ವಿನಾ ತಾ ಜಿನಿ|ಖಂಡವ ಕೊಯ್ಯಂತೆಕೊಯ್ದು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆ. 2. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಲತೆ. 3. ಬೆಸ್ತನ.

4. ಮೈಯು. 5. ಪರಿಪಾಕವಾಗುವುದೆನುತ. 6. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು.

7. ಇಲ್ಲಿ ವಿನಾ. 8. ಕೂದಲು. 9. ವಿಭೂತಿಯನ್ನು.

ಸಂಡಿಗೆಯಲು ಶಸ್ತ್ರದೊಳೊಳಿ ವರಮೇಲು | ಗಂಡದಿ ಕರೆಯಕಾ

[ಸಿದಳು || ೪೭ ||

ಮಿಕ್ಕಮಾಂಸವ ಬಲುಕ್ಕೈಗೆಲಸಗಳಂದೆ | ಚೊಕ್ಕಟಗೊಳಿಸಿಭೀತಿಯಲಿ ||
ರಕ್ಕಸರಾಯಗಾತಿಥ್ಯವ ಗೆಯ್ದಳು | ಸಕ್ಕರೆವಿಲ್ಲನರ್ಥಾಂಗಿ || ೪೮ ||

ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಧಿಕವಾಗಿ | ಬೋನಗಾರ್ತಿಯರ ಕೈಯಿಂದೆ ||
ಭೂನಾಥಗುಣಬಡಿಸಿದೊಡ್ಡು ಮೆಚ್ಚಿದ | ವಿನಾಂಕನರ್ಥಾಂಗನೆಗೆ ||

ಅಡಬಲ್ಲ ಜಾಣೆ ಮೆಚ್ಚಿದನಾನದೊಂದೆ | ಪಡೆದಳೆ ಪತಿವ್ರತಸ್ತ್ರೀಯ ||
ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವಿನ್ನಾಲಯದೊಳಗೆ ವಿಂ | ಗಡವಾಗಿ ಸುಖಬಾಚಿದೆ || ೪೯ ||

ನೀ ಧರ್ಮಪ್ಪ ನಿರ್ಜರಮನೋಧರ್ಮನೆ | ಕ್ರೋಧವ ಬಿಡು ದೈತ್ಯೇಶ ||
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು ಸನ್ನಪ | ರಾಧನ ಮುಖಿಯೆಂದಳಬಲೆ || ೫೦ ||

ಮತ್ತೋರ್ವ ಸ್ತರವಿಳಸಿನಿ ನನ್ನೊಳು ಬಂದು | ಪೆತ್ತಳನ್ನೊಂದು
[ಶಿರುವನು ||

ಪುತ್ರನ ಸಲಹಲೊ ಬೇಡವೊ ಹೇಳಿದೆ | ದತ್ತಳು ಕಂಬನಿಗರೆದು || ೫೧ ||

ರೋದನೆಗೆಯ್ಯಲೇತಕೆ ಕೇಳು ಕೇಳು ತ | ಕೋದರಿ ನಿನ್ನೊಳು ಶಿರುವ ||
ಸಾದರದಿಂದೆ ನೀಕಾದುಕೋ ಎಂದು ವಿ | ನೋದದಿ ಪೇಜ್ಜು ನಾಯಕಗೆ || ೫೨ ||

ಕ್ಷಿತಿನಾಥನ ಕೈಯ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಳು | ರತಿದೇವಿ ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ ||
ಅತಿಜಾಣ್ಣೆಯೊಳೊಬ್ಬ ಕೆಳದಿಯ ಹಡೆದ ಬಾ | ಣತಿಯಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದಳು ||

ಕೆಳದಿಯ ವರಕುಮಾರಕನ ನಿಟ್ಟಿಸುವಂತೆ | ಕಳಹಂಸಗಮನೆ ಬಾಲಕನ ||
ತಳತಳಸುವ ದಿವ್ಯದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕಂ | ಗಳ ಹರಿದಳು || ೫೩ ||

ನಿಟ್ಟನೆ ಮೊಗನೋಡಿ ಮುದ್ದಿಪ ತರಳನ | ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳ ತಂದು ತನ್ನ ||
ಬಟ್ಟ ಬಲೊಡ್ಡಲೆಗಡರ್ಚುವಳು ಬಾಯೊಳು ಬಾಯ | ನಿಟ್ಟು ಗಲ್ಲವ

[ಪೀಡಿಸಳು || ೫೪ ||

ಸುತನಂತೆ ನುಣ್ಣೊಲೆವಿಡುವನು ಶತನಖಾಂ | ಚಿತಮಾಡುವನುರಸ್ತಳದಿ ||
ಕೃತಕದಿಂ ನಸುನಕ್ಕು ಮುದ್ದಿಸಲಧರಾ | ಮೃತವುಂಡು ಬಳಿದುಡಾಶಿರುವು ||

ತಿಂಗಳಾದುದು ತಿಂಗಳೆರಡಾದುದು ಮೂರು | ತಿಂಗಳಾದುದು ನಾಲ್ಕೈದು ||
ತಿಂಗಳಾದುದು ತಿಂಗಳಾಣ್ಣೆಯ ನೆರೆದೊಂಬ | ದಿಂಗಳಾದುದು ಕಂತುವಿಗೆ || ೫೫ ||

ನೂತನ ಮೊಳವೆಲ್ಲೊಗೆದುದು ತೊದಳ್ವಾತ | ಮೂತನಾಡುವ ಮುದ್ದು
[ಗೆಯ್ದು ||

ಭೂತಳದೊಳಗಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟು ನಡೆವಂತೆ | ಚೇತನವಾದುದಂಗಜಗೆ ||೫೯||

ಮಿಗಿಲು ಶೋಭಿಸುವ ಹೊನ್ನುಡೆನೂಲು¹ ಕಾಲಂ | ದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಘಾಣಿ

[ರೆಂಬ ರವದಿ ||

ಪಗೆವನೆಯೊಳಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿಹ ಬಾಲನ | ಬಗೆ ಲೇಸಾಯ್ತು ನೋಲ್ವರಿಗೆ ||

ರಾರಾಜಿಸುವ ಹೊಂದೊಡಿಗೆಯ ಕುವರ ನೀ|ನಾರವನೆಂದು ಕೇಳಿದೊಡೆ||
ವಾರಾ²ಸನರ್ಥಾಂಗಿಯ ಸಖಿ ವೆತ್ತ ಕುವರನೆಂದೋರಂತೆ ಪೇಟೆಂದರವಗೆ ||

ಅಕ್ಕಲುಂತಲೆದೋಹಿತವನಿಯೊಳಿಹ ಗಂಡು|ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕವೆನಿಪ||

ಚೊಕ್ಕನ ಪಿಡಿದು ಮುಂಡಾಡುತ ಗರುಡಿಯ|ಹೊಕ್ಕನು ದೈತ್ಯಸಾಧನೆಗೆ||೬೦||

ಈತರಳನನಾಗರುಡಿಯ ಜಗತಿಯ|ಭೇತಾಳನೆಡೆಯ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ||

ತಾ ತೊಡೆ ಚಟ್ಟಣವೆರಸಿ ಕಾಸೆಯ ಕಟ್ಟಿ|ಭೂತಾಕೃತಿವೆತ್ತು ನಿಂದ ||೬೧||

ನಿದ್ರೆವ³ ದೈತ್ಯ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಡಿ | ದಿದ್ವಿ ದಿದ್ಯವ ರತೀಶ್ವರಗೆ||

ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿತ ತೊಡಬಿದ್ದ ಭೇತಾಳ ದೇವರಿಗೆ ||೬೨||

ಪೊಡೆವಟ್ಟು⁴ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆದ್ದು ಸಾಧನೆಗೆಯ್ಯ|ತೊಡಗಿದ ಜಗಜಟ್ಟಿದೈತ್ಯ||

ಜಡಜಸಂಭವ ಮುಖ್ಯ ಸುರರಿಗೆ ಭೇದವ|ಕೊಡದ ಮಾಯಾವಿರಾಣವನು ||

ದೇನೆಯಿಂದೆ ದೇನೆಯಾವ ತಾಣಕ್ಕೆ ಹೊಡಿದ|ಹೊಸಮನೆವೆತ್ತು ಖಡ್ಗದಲಿ ||

ಕುಸಿವೆತ್ತು⁵ ಖಳನ ಮಸ್ತಕವ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ರಂ|ಜಿಸೆ ಕಾಮದೇವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ||

ಕತ್ತಿಯ ಹೊಳಹು ತೋಹಿತು ಸೂರ್ಯನ ಮೆಯ್ಯ|ಮುತ್ತಿದ ಕಿರಣ

[ಗಳಂತೆ ||

ಎತ್ತಿದ ಚಳಯ ವೃತ್ತ ತೆಯ ನೋಲ್ಪೊಡೆ ಕಣ್ಣ|ಕುತ್ತಿ ದುವೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ||

ಲಾಗಿ ಸಿ ನಭಕುಪ್ಪರಿಸುವ ಬಂದಿದಿ|ರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಭೂತದಂತೆ ||

ತಾಗುವ ಶಸ್ತ್ರ⁶ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಯಲಾಗಿ | ತಾಗಿ ಗರ್ಜಿಪ ಸಿಂಹದಂತೆ ||೬೪||

ವಿಧಿಯಿಂದೆ ಶುಕ್ರದೇವರು ತನಗಲುಹಿದ|ಹದಿನಾಲು ಶತವಿದ್ಯವನು ||

ತುಡಿ ಮೊದಲಿಂದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕಾಟಲ್ಯ|ನಿಧಿ ಶಂಬರಾಸುರ ಖಳನು ||೬೫||

ಕಂಠುಪಿತನ ಮಾನಸ ಮಾಯತಾಣವಿ|ನ್ನೆಂತುಟೊ ಶಂಬರಾಸುರನ ||

ಛಾಂತಿಗೊಳಿಸಿ ಮಹದಾದಿವಿದ್ಯವ ಸೈ|ಪಿಂ ತೋಹಿಸಿದನು ಕಂಠುವಿಗೆ||೬೬||

ಬಂದರೆಗಳಿಗೆ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿ ಕಾಣಬಂದುದಾವಿದ್ಯೆ ಕಂತುವಿಗೆ ||
ಸಂದುದು ಮಾನದಭಿಪ್ರಾಯ ಸತ್ಕರುಣಾ ಸಿಂಧು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||೨೦||

ಮರುಳು ದೈತ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ಸಾಧನೆ ಮುಗಿ ದರಲಂಬನವರಾವತಾರ ||
ತರಳ ಸಹಿತ ಪೂಜನುಟ್ಟು ಬಂದನು ಕೆಂಬರಲಂತೆ ಬೆನುರ್ವನಿದಳೆದು ||೨೦||

ಬಣ್ಣ ಬಂಗಾರವನುಡತೊಡಕೊಟ್ಟು ಹೊಂಬಣ್ಣ ಚಂದನವ ಪೂರೈಸಿ ||
ಜೊನ್ನ ನ ಬೀಜಕ್ಕೊಡಲೈತಂದ ರತಿಯೊಸ ಬಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಯೆನಿಸಿ ||೨೧||

ಈಗ ನಿಖಿಳರಾಯನ ಗರುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಗಲೈತಂದೆ ಬಾಯೆನುತೆ ||
ಪೂಗೋಲನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುಂಗಾರಿಯು¹ ದಾಗಮಾಂತರವ ಪೇಜಿದಳು ||೨೨||

ಆತನ ಮಾಯಾರಾಣದ ವಿದ್ಯಾ ವ್ರತವ ತನಗನುಗ್ರಹಿಸಿ ||
ಭೇತಾಳ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರರು ಕೊಟ್ಟರು ಕೇಳು|ಪೀತಾಂಬರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||

ಬಂದುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ|೨೦ದಣ ವರಮೂಲಶಕ್ತಿ ||
ಮುಂದಾವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಸುಖಬಾ ಅಂದ ಕಂದರ್ಪ ಮಾನಿನಿಗೆ ||೨೩||

ನೀಹಿ² ಕೇಳಿ ಮಾಯಕಾಂತನ ಮೂಲಶಕ್ತಿಯು | ತೋರಿಸಿ ಬಳೆದು
[ತೋರಿಸಿದ ||

ಗಾಣಾದ ಶಂಬರಾಸುರನೆಂದು ಕರ್ವಿಲ್ಲ ಗಾಣನ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ||೨೪||
ಸ್ವರರತಿದೇವಿಯಿರಲಿತ್ತು ಶಂಬರಾಸುರ ಮಿಂದು ಭೋಜನಗೆಯ್ದು ||

ವರರತ್ನಮಂಟಪವೆಡೆಗೈದು ಸಿಂಹವಿ ಪೈರದಲ್ಲಿ ಕೂಳಿತ ವೈಭವದಿ ||೨೫||
ಶಂಬರಾಸುರನೋಲಗ ನೀರೊಟ್ಟಿಲಿಂದೊಂತೆ³ ರಾಜಿಸುತಿರಲು ||

ಕುಂಭಸಂಭವ⁴ನೆಂತೆ ನಾರದಮುನಿರಾಯ ಮುಂಬಾಗದಲಿ ಬಂದಿಬಿಡ ||೨೬||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೊಂದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||
— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮುಂದಣಕಾರ್ಯ.

2. ಸಮುದ್ರದಂತೆ.

3. ಅಗಸ್ತ್ಯ: ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಭಾವವೇನು?

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶಂಬರಾಸುರನ ವಧೆ:—

ಭೂತಳದೊಳು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೋಸುಗ ಪಾರಿಜಾತವೃಕ್ಷವ ಕಿತ್ತು ತಂದ |
ಧಾತೂನ್ನತನ¹ ಕಾರುಣ್ಯದಿ ಮನ್ಮನೋನಾಥ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮೇಲ್ಗತಿಯು ||೧||

ನೆನೆಯಲಾತ್ಮನೊಳುದಿಸಿದ ಮಾತ ನಾಲಗೆ ಗೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಗೆಯ್ದು ||
ಇನಿಯಳ ಕೇಳಿ² ನಿನ್ನ ಕರ್ಣರಸಾಯನವೆನಲುಸಿರುವೆನೀಕೃತಿಯು ||೨||

ಲಿಪಿಕರ್ತುವಿನ³ ಮಾನಸಪುತ್ರ ಮತ್ಸರಮೃಗವಿಹಿನಕುರಾರ ನೀ ಬಂದ ||
ಗುಹಿತವ ಪೇಟೆಂದು ಬೆಳಗೊಳಲವ ಪುನರಪಿ ಪೆಟ್ಟ ಪಳರಾಯನೊಡನೆ ||

ವನಜಾಕ್ಷನಣುಗನ ಮರ್ದಿಸೆಂದೆನಲುದಾ ಸಿನವ⁴ ಮಾಡಿದೆ ಪಾಪಿ ನಿನ್ನ ||
ಘನಸತ್ಯ ಸಫಲವಲ್ಲದೆ ಪೋಪುದದ ಕಂಡು|ಮನನಿಲ್ಲದೈತಂದೆ ಮಗನೆ ||೪||

ತಂದು ನಾ ಬಡಕುವಾರಕನನು ಕಡಲೊಳ|ಗಂದೆ ಹಾಯಿಕಿ ಮರ್ದಿಸಿದೆ |
ತಂದೆ ನೀನೆನ್ನ ಮೇಲಣ ಮನುಕಾರದಿ|ಬಂದೆ ಬದುಕಿದೆನು ಜೀಯ ||೫||

ಇಲ್ಲ ರಕ್ತಸ ನೀನು ಕುವರನ ಕೈಯಾಣ ಕೊಲ್ಲದೆ ಕಡಲೊಳು ಬಿಸುಟೆ ||
ಹೊಲ್ಲೆಹದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿನು ಕಂಡೆಹಗಿ ಪೂ ವಿಲ್ಲನ ನೆಹಿ⁵ ನುಂಗಿತಾಗ ||೬||

ಬಬರ ಕಣ್ಣಿ⁶ ಗೋಚರಿಸದಂದದಿ ವಿನಾ ಗರ್ಭವ ರತಿವೇವಿ ಬಗಿಯೆ ||
ಅರ್ಭಕ ಪೊಳುಮಟ್ಟು ಬಂದನು ಪಳಚಂದ್ರ | ಸ್ವರ್ಭಾನು⁷ ತಾನೆಂಬಂತೆ ||೭||

ಲಲನೆ ತನ್ನಯ ವಿಲಾಸಿನಿರು ನಂದನನಂದ | ಸಲಹಿದಳಾಜ್ಞೆ ನಿನ್ನ ||
ಹಲವು ವಿದ್ಯೆಯ ಗರುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು ಕಲಿತನು | ಗೆಲುವುಂಟು ನೋಲ

[ಕೇಳಿ⁸ ನಿನಗೆ ||೮||

ಪುಟ್ಟ⁹ನೆಂದಿನ ಬೇಡ ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ತಂದು|ಕೊಟ್ಟನು ಕೃಷ್ಣ ಮ
[ನೃಧಗೆ ||

ಧಟ್ಟಿಸಿ ನೀಬಾಹುಬಲದಿಂದೆ ಕಾದಲು|ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕದೆ ಬಿಡನೆಂದ ||೯||

ಕುಡಿವೊನೆ ಕುಣಿದುವು ನಾಸಿಕ ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ|ಕಿಡಿಗಳನಕ್ಕಿಮುಕ್ಕುಳನೆ
ಜಡಿದನು ಕೆಯ್ಯ ಪಡ್ಗವ ಜಳಹಿಸಿ|ದೈತ್ಯನುಡಿದ ಕರೋರವಾಕ್ಯಗಳ ||೧೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಕ್ತಿವಂತನ. 2. ಬ್ರಹ್ಮ; ಹೇಗೆ? 3. ಉದಾಸೀನವೆಂದು
ಸರಿಯಾದ ಪದ. 4. ರಾಹು. 5. ಸಣ್ಣವನು.

ಸುಖನೆ ನೀಚ್ಛಿ ದಿಗ್ಗಜದ ಮಂಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಸುಖನೆ ಸುರಿವೆನ್ನೇಚ್ಛಿ ಡಲ |
ತಿಖ್ರನೆ ತಿರುಹುವೆ ಧರಣಿಯ ಮಹದಾದಿ ಪರ್ವತನನು ಕೀಚ್ಛಿ ನೋಡು ||

ಕೋಪವಿನ್ನೇತಕೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೊಳು ಕಾದ ಲಾಸಹಿ ಸುರನರೋರಗರು |
ಈಪಡುಚನೆ¹ ಕೆಯ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆನೆಂಬುದ ನೀಪರಿಕಿಸಿ ಕೇಳ್ವೊಯ ||೧೦||

ಅದಿಯೊಳಜ ಕೊಟ್ಟ ವರ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಧಿಸಿದನ ಕೆಯ್ಯ ನೀನು ||
ಭೇದಿಸಿಕೊಂಬ ಸುಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟೆಲವೊ ವಿಭೇದಿಸಿ ನೋಡಿಕೊ ಮಗನೆ ||

ನೀತಿಯಿದಹುದು ಸನ್ಮುನಿರಾಯ ನಿನ್ನಯ ಮಾತ ಮಿಕ್ಕವನಲ್ಲ ನಾನು ||
ಈತರಳನ ಕೆಯ್ಯಕೊಂಬೆನೆ² ಸಮರಕ್ಕೆ ಪೀತಾಂಬರ ಬಂದರೇನು ||೧೧||

ಅಂತಕಹರ ನಾದೊಡಾಗಲಿ ಬಹಿಬಾಯ ಪಂತದ ಮಾತ ಸೊಲ್ಲಿ ಪರೆ ||
ಎಂತಾದೊಡೆ ಕಾದಿದೊಡರಿಲ್ಲದೆ ಗೆದ್ದು ನಿಂತರೆ ನಿಜವೆನ್ನ ಬಹುದು ||೧೨||

ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವೇಚ್ಛಿ³ಗಳಿಗೆ ಪ್ಪಾಶ ಹುಡಿ ಗುಟ್ಟಿದು ತಾರಕಾಸುರನ ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಮುಖದು ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆಯ ಕೇಳ್ವೊಯ ||೧೩||

ಸಣ್ಣವನೆನಬೇಡ ಹರಿ ತನ್ನ ಪೆತ್ತನ ಳ್ಣನ ಮತುತಿ ಮೊದಿನಿಯ ||
ತಿಣ್ಣ⁴ ವನಿಬಿಡಿದ ಬಾಕುಬಲಾಢ್ಯ ರ, ಕಣ್ಣಾಹಿ ಕಂಡು ನೀನೊಯ ||೧೪||

ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನ ಸುತ ನಿನ್ನ ಕಪಟವಿದ್ಯೆಗಳ ಸಾಧಿಸಿದ ||
ಕಪಟಾನಿತಿತನೊಳು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಪೋಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟದಿ ಮಾತಾಡಿಬರಲೇ ||

ನಾರದಮುನಿಪುಂಗವ ನಿನ್ನ ಹೋಗಿನ ಬಾರದು ಬೇಡೆನಬಹುದೇ ||
ಅರ ಮೇಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಯಿದ್ದಂತೆ ಪರಮವಿಚಾರವ ಮಾಡು ಹೋಗಿಂದ ||೧೫||

ಬರಂತೆ ಮಧುಘೃತರಸದಾಳರಸಗೋಕ್ಷೀರದಂತೆಸೆವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ||
ನೀರಂತೆ ಕಡಜಿಗನೆಸಂತೆ ಪುಟಿಯಂತೆ ನಾರದ ಬಂದನಾಯೆಡೆಗೆ ||೧೬||

ಬೋಧಾರುಹನಾಗಿ ಮುನಿರಾಯ ನೀ ಬಂದ ಭೇದವ ತಿಳಿದೆನೆಂದೆನುತೆ ||
ಪಾದಕೆ ಪೊಡೆನುಟ್ಟು ರತಿದೇವಿ ಪರಮಪುಣ್ಯೋದಯ ಸಲಹೆದಳಲುತೆ ||

ಕೊರಲೊಳುಗದ್ದದ ಸುರಿವ ಕಣ ನಿ ಕೆಯ್ಯ ಬೆರಲನೆಗ್ಗಿ ಸುವ ಸಂಪಗೆಯು
ಅರಳುಂಡ ಪೆಣ್ಣುಂ ಬಿಯುಂದದಿನಿಯುಪ್ಪುಸರಲನ ತಂದು ತೋಚಿದಳು ||೧೭||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಸಣ್ಣವ. 2. ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವೆನೆ? 3. ಈಶ್ವರ; ಹೇಗೆ?

4. ಭಾರ. 5. ಕಡಜಿಗನೆಸರು- (?)

ಕಂಡನುಮುನಿರಾಯ ಕಮನೀಯಕುಸುಮಕೋದಂಡನ ತರಳವಿಗ್ರಹವ||
ಚಂಡವಿಕ್ರಮದೇವಿಯ ನೋಡಿ ಮನನೋತು:ಕೋಂಡಾಡಿದನು ಕೂ

[ಮೆಯಲಿ ||೨೪||

ಮುದ್ದಡಸಿದ ಜಿಣ್ಣ ತಾವರೆಗಿಣ್ಣನಿರುದ್ಧ ತಾತ್ಪರಿಯದಿ ನಿನಗೆ ||
ದುರ್ಧರಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ:ಕದೊದ್ದಯ್ಯದೆ ಕಾದು ಮಗನೆ ||೨೫||

ದೇವಾಧೀಶ ನಿನ್ನಯ ಸದುಹೃದಯರಾ| ಜೀವದೊಳಿರಲೆಂದು ಹರಸಿ ||
ಕಾವನ ಕೆಯ್ಯ ರಕ್ಕಸರಾಯನಾಯ ವ್ಯತಿರಿವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮುನಿಸ||೨೬||

ಮುರಹರಹೃದಯ ನಿನಾದ ಸನ್ಮುನಿ ನಿನ್ನ|ವರವಾಕ್ಯವಜ್ರಜೋಡಾಯ್ತು¹
ತರಳನೆಂದೆನ ಬೇಡ ತವಕಿಪ ದೈತ್ಯನ,ಹರಣವ ಕೊಂಬೆ ನೋಡೆಂದ ||೨೭||

ಶಿವನಿಂದಲೀಬಟ್ಟೆ ಬಂತು ಮತ್ಯಾಂತಗಿಂ ದಿನನಿಂದಲೇನಾದವುದೋ ||
ಅವಗಡವಾಗಿದೆಯೆನಗೆ ವಿಶ್ವರಿಸೆಂದು|ಯುವತಿ ತನ್ಮುನಿಗೊಗಿದಳು ||೨೮||

ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನ ಮಡದಿ ಕೇಳಿ ನಿನಗಾವು|ದಿಲ್ಲವೆಂದಾಡಿ ಮನ್ಮಥಗೆ|
ಗೆಲ್ಲಮಾತು ನಾರದಮುನಿ ಖಳನಿ ದ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನಾಕ್ಷಣದಿ ||೨೯||

ಬಾರದ ಮುನ್ನ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕೇಳ್ದಸುರಂಗೆ,ಮಾರನವಾಕ್ಯ ನಿಪ್ಪರವ ||
ನಾರದಮುನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ವ ಕರ್ಣಕ,ರೋರವನಾಂತು ಕೋಪಿಸಿದ ||೩೦||

ನೀರಜಭವನ ಮಾನಸಪುತ್ರ ನೀನಲ್ಲ|ದಾರಾದೋಡೀಮಾತುಗಳ ||
ಭಾರಾಂಕನಾಗಿಯೆನ್ನೊಡನೆ ಪೇಜಿದ್ದಾಡೆ ನೀ|ತೋರಣಗಟ್ಟ ಪೆನೆಂದ ||

ಕಂಡು ನುಡಿದರೆ ಕೋಪವೆ ಕುಸುಮಕೋದಂಡ ಕಾದಲಿಕ ಬಂದಿಹನೆ||
ಅಂಡಲೆದಾತನ ಪಿಡಿತಂದು ನಡುವಿಗೆ|ತುಂಡ ಮಾಡಲು ಬಿಡಿಸಿದನೇ ||೩೧||

ಪೊಟ್ಟೆಯ ನುಡಿಗಳಂತಿರಲಿ ನಾರದ ನಿನ್ನ ದಿಟ್ಟಗಚ್ಚ ರಿಯಿವೆನೆನುತ ||
ಜಟ್ಟಗ ದೈತ್ಯರ್ಗ ಬೆಸಗೊಟ್ಟು ಹಿಡಿತರ|ಲಟ್ಟದ ಖಳಕುವರನನು ||೩೨||

ಹಂತವ ಮುಖಯ ಬಂದಸುರರಿಗಿದಿರ್ವಂದು|ನಿಂತಿರೆ ಕಂಡು ಸೈರಿಸದೆ ||
ಮುಂತೋರ್ವ ತುಡುಕಲು ತಿವಿದ ಬಾಯೊಳಗಿದ್ದ|ದಂತವು ಕೆಲ ಸಿಡಿದಂತೆ||

ಮತ್ತೊರ್ವ ದಡಿಗದಾನವ ಬಂದು ಕೈವಿಡಿ,ದೊತ್ತಲು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವನ ||
ಕತ್ತಿಯಿಂ ತಿವಿಯಲ್ವ ಮೂಗುಬಾಯೊಳಗೆಲ್ಲ|ನೆತ್ತರುಬಸವಂತವಾಯ್ತು || ೩೩ ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಪಿಂತೆ ಮುಂತು ಬಂದಸುರರು|ತುಡುಕಲು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂ

[ಡವರ ||

ಮೃಡನ ನಾಟ್ಯವನಾಡಿ ದಂಡೆ ಕೈಕಾಲಿಂದೆ|ಹೊಡೆದುರ್ವಿಯಲಿ ಮಗ್ಗಿಸಿದ ||

ಮುಖದಿಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯ ಬಹುಕೊರ್ವನ ಕಾಲ ಮುಖದಿಟ್ಟ ನಿಟ್ಟಲುಗಳನು||

ನಿಖನಿಟಲೆಂಬಂತೆ ಕಿತ್ತು ಮಸ್ತಕವನು ತಿುಕಲ್ಲನಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಹಿಂದ||೩೩||

ಕಾದಿಯೊಳ್ಳು ವರನ ಪಿಡಿದರು ತಿರುಗದ|ಹಾದಿರು ಹತ್ತಿದರ¹ ಮಗಳ||

ಭೇದಿಸಲರಿದೆನೆ ಬಹುಕ ಹೆಬ್ಬಲವು ವಿ ರೋಧಿಯ ಮುತ್ತಿತ್ತೇನೆಂಬೆ ||೩೪||

ಕಾಯ್ದುರಿಯೊಳು ಕರ್ಬಾನದ ಮೊಲ್ಲಂಬದಿ|ಸಾಧನೆಗೆಯ್ದ ಪುಲ್ಲರದಿ ||

ಐದಿದ ದಾರಿ ತಾ ನಾಲುತೆಹೆ ತಾ ನಾಮದು ಬಂದ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ||೩೫||

ಮೃಡನ ಕಣ್ಣರಿ ಕಾನನ ಬಾಹುಬಲದೊಳ|ಗಡಗಿರ್ದು ತಲೆದೋ

[ಉನಂತೆ ||

ಬಿಡದೆ ಕಂತುವಿನ ಪ್ರತಾಪಾಗಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ|ಸುಡತೊಡಗಿತು ನಿಶಿಚರರ ||೪೦||

ಕದನದೆ ಮುಖದಿಕ್ಕಿ ಖಳರಾಯನ ಶಸ್ತ್ರ|ಸವನವ ಹೊಕ್ಕು ಲೂಟಿಯಲಿ||

ಹದವಿಲ್ಲ ಕೋಲ್ಗ² ಕೈಕೊಂಡುಬತ್ತಿಸಾ|ಯುಧನಾಗಿ ಪೊಣವಟ್ಟು ಬಂದ||

ಕೊಲುವುದೇನಚ್ಚರಿ ರಣರಂಗದೊಳು ನಿ:ವು|ಹುಲುರಕ್ಕಸರೆ ಮುನಿದರೆ||

ಚಲವುಳ್ಳೊಡೆ ಬರಹೇಟೆಂದು ಮನ್ಮಥ|ಕಲುಹೃದಯನ ಕರೆಸಿದನು ||೪೧||

ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೊರ್ವ ಬಂದುಸಿರಿದ ಕುವರನ ತುಡುಕಿದ ನಿಖಿರಾಕ್ಷಸರ|

ಮುಡಿ ತೋಳ್ತೊಡೆಗಳ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟನೆ ಕೇಳ್ದ|ಹುಡುಗನ ಪರಮಪೌರುಷನ||

ರಣಹೇಡಿಗಳಾದವರ ಕಣ್ಣನಕೆ ನೀರ್³ ನೋಣ ಗರುತ್ಕಂತನಂತಿಯದು ||

ಬಣಗರ ತೊಲಗಹೇಟೆನುತೆ ಮುಮ್ಮಡಿ ರಾ|ವಣನಂತೆ ನಿಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ||

ಬಟ್ಟಮುತ್ತುಗಳು ಕೇವಣಿಸಿದ³ ಪಾರಿಯ|ಪಟ್ಟವಳ ಚಲ್ಲಣನ ||

ತೊಟ್ಟು ವೆರೋಡೆಗೆ ಕೇಸರಿಮಧ್ಯಕೆ ಬಿಗಿ|ದುಟ್ಟಕಾನೆಯ ರಣೋತ್ಸವದಿ ||

ನೀರ ಜೆಮ್ಮುರಿಯ ಸುತ್ತಿದ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಮಂ ದಾರಮಾಯೆಯ ಸುತ್ತಿ

[ಹಣೆಗೆ ||

ರಾರಾಜಪ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಗಂಧನ|ಪೂರಯಿಸಿದನು ನುಣ್ಣೆಯ್ಗೆ ||೪೬||

ಬಿಡದೊದರುವ ಗಂಟೆ ಸರಪಣಿ ಸುರಹಾಜೆ|ದೊಡರು¹ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿನೆನೆವ
ಕಡೆಯ² ಪೆಂಡೆಯ³ ವಿಟ್ಟು ಕಾದುವ ರಣಧರೆ|ಯೆಡೆಗೈತಂದು ನಿಂದಿದ್ ||೪೩||

ಪರಿಮಳತಾಂಬೂಲ ಕಾಸೆ ಚೆಲ್ಲಣವೊಂ|ಬರಿಯಣ⁴ ದೊಳು ಕುವರನಿಗೆ|
ಸರಿಮೈಭಾಗವ ಕಳುಹಲು ಕೈಕೊಂಡು|ಪಿರಿದು ನಿಂಗರವಾಂತು ಬಂದ ||
ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ತೊಡೆಚಲ್ಲಣವಡಸಿದ್ || ಗೆಜ್ಜೆಯು ಗಲಿರೆಂಬ ರವದಿ ||
ನಿರ್ಜರರಿಪುವಿದ್ ಬಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದನು ಕಂತು|ದುರ್ಜಯಕ್ಕಪ್ಪ ಸಂದದಲಿ ||೪೪||

ಬಾಲನಂತೆನೆದನು ಸುಜನರ ಕಣ್ಣಿ ಪೂ|ಗೋಲನಂದದಿ ಪೆಣ್ಣನಕೆ ||
ಕಾಲನಂತೆನೆದ ಶಂಬರನ ಕ್ಷಾನ್ತನಿಗೆ|ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ ಚಿತ್ತೈಸು ||೪೫||
ಕಾಳಗಕಿದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾಡದೆ ಚಿಣ್ಣ|ಡಾಳಕತನದೊಳೊಡುವನು ||
ಕಾಳಾಸನ⁵ ಮಾಡಿನೆಂದು ಬಂಧಿಸಿದ ಮ⁶ರಾಳಾಸನ⁷ ಕಪಟದಲಿ ||೪೬||

ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ ಏಳರಾಯ ನೇವರಿಸಿ ಕೋ|ದಂಡವತೀವಿಜೇವೊಡೆಯ||
ಸೊಂಡಿಲ ನೆಗಹಿ ಭೂಮಿಯ ಹೊತ್ತ ಸತ್ವವೇ|ತಂಡ⁸ಗಳೊರಲಿದಂತಾಯ್ತು ||

ರಂಜಿತ ಹೊಂಗಟ್ಟನ ಬಿಲ್ಲ ಮನ್ಮಥ|ಸಿಂಜಿಸಿ⁹ ಗೊಳಿಸಿ ಜೇವೊಡೆಯ||
ಅಂಜಿದು ಫಣಿರಾಯ ತಲೆದೊನೆಯಲು ರತ್ನ|ಗುಂಜಿಯಂತೆನೆದು ಚೆಲ್ಲಿ ದುವು||

ದ್ವಿತಯಕಾರ್ಮುಕ ನಿಷ್ಕರದಿಂದಲಿಳಿದೆ|ವತೆಗಳೆಲ್ಲ ರ ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ||
ವೈಧಿಗೊಂಡು ಶಂಬರಾಸುರನೆಚ್ಚ ರಾದ್ರೋ|ನ್ನತಬಾಣದಿಂದೆ ಬಾಲಕನ ||

ಶರಸಂಧಾನವಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಬಂದ ನಿ|ಷ್ಕರಬಾಣನಿಚಯವ ಕಡಿದು ||
ಸ್ತರ ಬೊಬ್ಬಿ ಉದೆಚ್ಚ ಶಂಬರಾಸುರನ ಪೇ|ರುರದಲಿ ಧಟ್ಟುಗಿವಂತೆ ||೪೭||

ಇಂತು ಕೈಚಳಕದ ಬಿಲುಗಾಣತನ ಕಾಣ|ಬಂತು ನೀನೆನಗಿದಿವಂದು ||
ಗೊಂತಾಗಿ¹⁰ ನಿಲಬೆಡವೆನುತೆ ಕೂರ್ಗಣ¹⁰ಯಿಂದೆ|ಕಂತುವಿನೆದೆಯೊಳಕ್ಕಿ
[ದನು ||೪೮||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ದೇವತೆಗಳ ಆಕಾರವನ್ನು ಕೆತ್ತಿರುವ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ
ರುಳಿ; ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬಿರು
ದಿನ ಬಳಿ. 2. ದೃಢ. ಕಟಕ, ಕಡಗ. 3. ಮುತ್ತುಸರ.
4. ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆ. 5. ಕುಣಿಕೆ. 6. ನಾರದ. 7. ಒಲವುಳ್ಳ ಅನೆ.
8. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ. 9. ಗುರಿಯಾಗಿ. 10. ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ.

ಈಪಾಡುಪಂತದ ವಾತನಾಡುವ ಶರ|ಚಾಪಾಗಮಜ್ಜು ನೀನಹುದು ||
 ನಾ ಪರಣವ^೧ ಕೊಂಬೆ ನೋಡೆಂದು ದೈತ್ಯಚ|ಮೂಪನನಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ ಹೊದ|
 ಎಲೆ ಮಂಕುಮದನ ನಿನ್ನ ರಳಂಬು ಎಂಗಳ|ಮೊಲೆಗುಹಿದಾಗುವುದೆನ್ನ||
 ಕಲುವಕ್ಕದೊಳು ನಾಂಟಲಿಯವು ಹೋಗೆಂದು ಸಲೆ ಕೂರ್ಗಣಿಯೊಳ
 [ಕ್ರಿದನು ||೫೪||

ಪಂತಿ^೨ ನೀನೇನು ದೊಡ್ಡಿತು ನನ್ನ ಸರಲ ಮು | ಯ್ಯಾತು ಕೊಂಬೊಡೆ
 [ರುದ್ರಗರಿದು ||
 ವಾತುಗಾಹಿಕೆ ಬೇಡ ಹಿಡಿಯೆಂದು ಭಾಳದೆ ತೂತೇಟಲೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ ಹೊದ||
 ನಡವೆತ್ತ ನಿಲಾಚಲತಿಶರದ ಕಲ್ಲ^೩ ಪಡಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಕೆನ್ನೀರು ||
 ಬಡೆವಾಯ್ವಂತೆ ರೋಹಿತಧಾರೆ^೪ ಸುರಿದು ಕಿ|ಗ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ವಾಹಿನಿಯಾಯ್ತು ||
 ಸಿಟಲದೆ ಸುರಿನ ರಕ್ತವ ಕಟ್ಟುಗೊಳಿಸಿ ಧೂ|ರ್ಜಬಯ^೫ ಹೃತ್ಕಮಲದೆ
 [ನೆನೆದು ||
 ಸುಟವೆತ್ತು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಹೊದು ಸತ್ರಾಣಸಂ ಘಟಿಸೆ ರಕ್ತಸರಾಯನುಡಿದ|
 ಕಹಿಗೊರಲನ ಕಣ್ಣು ದಳ್ಳುರಿಯಲಿ ಬೆಂದ|ಕೊಹಿಗೊಳ್ಳು ನಿನಗೇಕೆ ಪಂತ ||
 ನೆಹಿ^೬ ಕೂರ್ಗಣಿಯಿದೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುನುತಾರ್ದು | ಪೊಹಿನೊಸಲೊಡೆಯು
 [ಲಿಕ್ರಿದನು||೫೫||

ಮಸ್ತಕ ಬಿರಿದು ಸುರಿನ ರಕ್ತವ ನಿರಿಹಸ್ತದಿನೊತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತೆ ||
 ದಸ್ತ ರಶರದಿಂದೆ ಕಡಿದ ರಕ್ತಸನ ಕ|ರಸಳದೊಳಗಿದ್ದ ಧನುವ ||೫೬||
 ಖಂಡಣಿಗೆಯ್ದ ಕಾರ್ತುಕದರ್ಧಭಾಗದ | ದಿಂಡನೆ^೭ತಿರುಹಿ ಮಸ್ತಧನ ||
 ಮಂಡೆಯ ಮೊಲೆ ಗಟ್ಟಿಸಲೊಡ್ಡಿ ಕೊಳಲು ಕೋ|ದಂಡ^೮ವಿಕ್ರದಿಯಾಯ್ತು
 [ಕರದೆ ||೫೭||

ಕಲಹದೆ ಖಂಡಿತವಾದ ಬಿಲ್ಲುಂಡನು | ಬಲರಾಮನಂದದೆ ಪಿಡಿದು ||
 ಚಲದಂಕಮಲ್ಲನ ರಣರಂಗದೆಡೆಯಲ್ಲಿ | ನಿಲಲೀಯದಟ್ಟಿಯಾಡಿದನು ||೫೮||
 ಅಸ್ಪಳಿಸಿದ ಗಾಯವಹುದೆಂದು ಸೊಂಟದ|ಮುಪ್ಪಿಡಿ^೯ಯನು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು
 ದರ್ಪಕನೆರ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಿವಿದು ರಕ್ತಸ ಬಹು|ದರ್ಪವಡೆದು ನಿಂದಿದ್ ||೫೯||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪ್ರಾಣವನ್ನು. 2. ಪ್ರೇತವೇ, ಪಿಶಾಚಿಯೇ. 3. ರಕ್ತಧಾರೆ
 4. ಹರ, ಅತ್ಯರ, 5. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಭಾಗ. 6. ಧನುಸ್ಸು. 7. ಕರಾರ.

ಎಡಗೈಯೊಳೆನು ಚಮತ್ಕಾರದಿಹಾರಿ ಹೊಡೆದು¹ ಮಟ್ಟವಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು||
 ದೃಢಗಲಿ ಖಳನುರಸ್ತಲದೆ ಕಠಾರಿಯ | ಬುಡಮುಟ್ಟಿ ಚಾಚಿ ಬೊಬಿ^ಬ ಹಿದ||
 ಹೊನ್ನಿನಹೊಳೆವಕಠಾರಿಯ ಮೊನೆಮೊಳೆ ಬೆನ್ನೊಳು ತಲೆದೋ^ಬಹಿಸಲು||
 ತನ್ನೆಡಗಾಲ ರಕ್ತಸನೆದೆಯೊಳು ಚಾಚಿ | ಬಿನ್ನಾಣದೊಳು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದ ||
 ಸುರಿದುದು ಖಳನ ಗಾಯದಿ ರಕ್ತ ಕಣ್ಣೀರು, ಸುರಿದುದವನ ಪೆಣ್ಣಿನಕೆ ||
 ಸುರಿದುದು ಪೂವಣಿ³ ಕಾಮಗೆ ನೇತ್ರದೆ| ಸುರಿದುದಾನಂದಾಶು ರತಿಗೆ ||೬೯||
 ಗೆಲವಾದುದಸುರನ ಕೀಲ್ವಡಿಸಿದ ಬಾಹು | ಬಲವಂತ ಕಾಂತನ ಕಂಡು ||
 ಲಲನೆ ಬಂದಮದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾದಿ ಕುಟುಕುದಂ ಬುಲವಿತ್ತು ಕಾಪ್ಪರಿಸಿದಳು||
 ಗಾಯದೊಳೊರೆವ ರಕ್ತವ ಕಟ್ಟಿ ಕುವರನ | ಬಾಯ ತಂಬುಲವನು
 [ಕೊಟ್ಟು ||
 ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರು ಬೀಳಿಸ್ಕೊಡಲಾಗಿ ರಕ್ತಸ| ರಾಯ ಬಂದಿಹಿದ ಶೂಲದಲಿ||
 ಶೂಲವ ಖಂಡಣಿಗೆಯ್ದು ಖಂಡೆಯದಿಂ ಪೂಗೋಲ ದೈತ್ಯನಕಡಿದುಲ್ಕೆ||
 ಕಾಲಭೈರವನಂತೆ ಗದೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಲಾ|ಬಾಲ ತದ್ಗದೆಯೊಳೊಡ್ಡಿದನು||೭೦||
 ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿ ಕೋ ಎನುತ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯದಲಿ||
 ಕುಟ್ಟಿದ ನಿಟ್ಟುರದನಿಗೆ² ಖಾತಿಯಲಿ ಕಂ ಗೆಟ್ಟಿದು ಸುರನಿಶಾಚರರು |೭೧||
 ಕೊಂಡಾಡುವಂದದೆ ಕಡಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ದ್ವಂದವೀರರ ಕೈಯೊಳೆನಿವ ||
 ತಂಡತಂಡದ ಖಡ್ಗಧಾರೆಯು ಕೆಂಗಿಡಿ | ಕೆಂಡದ ಮೆಚಿಯಾದುದಿಳಿಗೆ |೭೨||
 ಬಾಣಪಂಚಕನೊಳು ಬತ್ತೀಸು⁴ ಖಡ್ಗ ಪ್ರವೀಣತೆಯಲಿ ಕಾದಿ ದಣಿದು||
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನ ಕಲಿತಿದ⁵ ಮಾಯಾ, ತಾಣವನುದ್ಯೋಗಿನಿದ |೭೩||
 ಹರನರಸಿ⁶ಯೊಳಂದು ಸೇಸಿದ ಮಹಿಷಾ|ಸುರನೇನು ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದೆನುತೆ||
 ವರಸೈರಿಭನ⁵ ರೂಪಾಗಿ ಬಂದೆಹಗಿದ| ಸ್ಮರನೊಡಲೊಡನೊಡವಂತೆ |೭೪||
 ವಾರಿಜಲೋಚನೆ ನಿಂಕೇಳು ರಣಮಹಾ, ಮಾರಿಯಮುಂದೆ ಬೊಬಿ^ಬ ಹಿದು
 ತೋರಿದು⁶ ಕೋಣನ ತಲೆಗಡಿದಂತೆ ಹರಾರಿ ಖಂಡಿಸಿದ ಖಂಡೆಯದೆ ||೭೫||
 ಅದಲು ಮಸ್ತಕವುಡಿದುರುಚಿಸ್ಕೊಡೆ ಮತ್ತೊಂದು| ಮದಗಜರೂಪಿನೊಳಿ⁶
 [ಬರಲು ||
 ತ್ರಿದರಾರಾತಿಯ ನರಸಿಂಹನಂದದಿ | ಕದನದಿ ಮೆಟ್ಟಿ ನೀಚಿದನು |೭೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಾರಿಹೋಗುವಹಾಗೆ

2. ಭಯಂಕರವಾದ ಧ್ವನಿಗೆ.

3. ಮೂವತ್ತೆರಡು. 4. ಚಾಮುಂಡಿ. 5. ಕೋಣನ. 6. ದೊಡ್ಡದಾದ.

ಸೀಜಲು ಬಿಡಿಕೊಂಡು ಸಿಂಹರೂಪದಿ ಬಂದು | ಫೀಜಿಡುತುಗುರ್ಗಳ

[ನಿಹಿಯೆ |

ದಾಜಿಗೆ ಬೆದೊದೆ ಶರಭವಿಗ್ರಹದೇ ಛ | ತಾಳಸಿ ಮುಖದೊದರಿದನು^೧ ||೨||

ಗಂಡಾಳುತನದಿ ಸಿಂಹವ ಸೀಜ್ವ ಶರಭಭೇರುಂಡನೋಲ್ ಖಳರಾಯ

[ಬರಲು ||

ತುಂಡದ^೧ ಕುಂತದಿ ತಿವಿದರೆ ಕುಸುಮಕೋದಂಡನೊದೆನೆಗೆ^೨ ಲಂಘಿಸಿದ ||

ಮಕರಾಂಕ ವಾಯುವಿದ್ಯೆಯ ಗರುಡಿಯ ಚೋರಕನಾಗಿ ಕಲಿತ

[ಕೌತುಕದಿ ||

ಪ್ರಕಟಿತ ಘನವ 'ಜಾರ್'ದೆ ಖಳನಾಯಕನ ವಿಗ್ರಹವ ನೆಗ್ಗಿಸಿದ ||೧||

ನೆಲೆಗಾಣಿಸದೆ ಶಂಖರದೈತ್ಯ ಕರ್ಗ ತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಕುಸರನ ತುಡುಕೆ ||

ಸಲೆ ಭಾಸ್ಕರರೂಪ ತಾಳ್ದ ಮನ್ಮಥ ಮೆಟ್ಟಿ ಶಲೆಯ ಕಡಿದನು ಕೌತುಕದಿ ||

ನೂತನವಿದ್ಯೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಖಳ ವಿನಾ ಕೇತುನ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||

ಚೇತನಗಿಡದೆ ಮುಷ್ಟಿ ಕನಗಿ ಸಿಲ್ಲೆಂ ದಾತನ ಕರೆದು ಬೂಲಿ ಜೊದೆ ||೨||

ದರ್ಪಕ ದೈತ್ಯನಲ್ಲ ಭಸೋಗಿದಿರಾಂತು ನಿಶ್ಚುರದೆ ತೋಳ ಮೊದಲ ||

ಚವ್ವಳಗೊಳಸಿ ದಂಡೆನು ಹೂಡಿ ನಿಂದಿರು ವೊಸ್ಸವನೇನ ಬಣ್ಣಿ ವೆನು ||೩||

ತ್ರಾಣಾನ್ವಿತ ಶಂಖರಾಸುರನರಸಂಚ ಬಾಣರ ಬಿಹುಮುಷ್ಟಿಗಳು ||

ಚಾಣೂರಮಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ರ ಕಾಳಗವಾದು^೧ ದೇಣಾಯತಾಕ್ಷಿ ಚಿತ್ತೈತ್ತುಸು ||೪||

ಹೊಗುವರು ಹೊಡೆತುವರೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರಲ್ಲಿ ಬಿಗಿವರು ಬಿನ್ನಣಿಸುವರು ||

ತೆಗೆವರು ಕೆಳಗುಮೊಲಾಗುವರೊಡನೊಡನೆಗೆವರು ನಿಂದು ಕಾದುವರು ||

ಎಡಗೆಯ್ಯ ಮುಷ್ಟಿಯ ತಾಣದೊಳಗೆ ಕೆ ಯ್ಯಡಗಿ ತೂಗುವ ಪಾದ

[ದ್ವಯದಿ ||

ಪೊಡವಿ ತಲ್ಲಣಿಸಂತೆ ಖಳರಾಯ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯ ತಿವಿದು^೧ ||೫||

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೆಯ್ಯುಡದೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಣೆದು ಬೊ ಬಿಟ್ಟಿದಿರಾಂತು ರಕ್ಕಸನ ||

ಗಟ್ಟವಾಳಕೆಯ ವಂಚಿಸಿ ನೊಸಲೊಡೆಂತೆ ಹೆಟ್ಟದ^೨ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ||

ಹಣೆಯೊಡೆದುಗುವ ರೋಹಿತಧಾರೆ ಕಮ್ಮಲ^೩ ಗಣಿಯನ ಮೇಲೆ

[ಚೆಲ್ಲಿ ದುವು ||

ತ್ರಿಣಯನ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಗಿಡಿ ಬಂದುದೆನುತೆ ಘೋಷಣೆಯಿಂದೆ ಕಡಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ
[ದುವು ||೮೯||

ನಿಟಲರಂಧ್ರವ ಮುಚ್ಚಿ ಬಳನ ಕುಸುರಿಸಿದು|ಕುಟಲಾಳಕಿಯರಾಪಧವ||
ಸುಟನೆತ್ತು ಮದನಗೆ ರತಿ ತನ್ನ ತೊಂಡೆನ ಣ್ಣುಟೆಯ ಕವಳವಿತ್ತಳೊಲಿದು||
ಮಂಡೆಯನೊತ್ತಿ ಪೆರ್ಭುಜಗಳನೊರಸಿ ಹೊ ನ್ನಂಡೆಯೊಳ ಪನಿನೀ
[ರನಿತ್ತು ||

ಬಂಡೇಂದುವದನಬಾಲೆಯರು ಗೆಲಿಸಿಕುಡೆ ಗಂಡೊಂ¹ ಮಾತನಾಡಿದನು||೯೦||
ಪತಿಯಿಲ್ಲ ದನಳೆನುತೆನ್ನಯ ಮಿಂಡಿವೆ|ಡತಿಯ ಕೋಳೊಂಡಿಹ ಕುನ್ನಿ²||
ಫೃತಿಗಿಡಬೇಡ ಧೈರ್ಯನನಾಂತು ಬಾರೆಂದು ರತಿರಾಜ ಮೂದಲಿಸಿದನು ||೯೧||
ಎಂದೆನಲಿಸಿತೊಂದು ಗರ್ವದ ಬಿಡುನುಡಿ | ಚಂದವೆ ನಿನಗೆಂದು ದೈತ್ಯ ||
ಬಂದಡಹಾಯ್ದು | ರಟ್ಟೆಯ ಹಿಡಿದಡಲಾಗಿ ಕಂದರ್ಪ ನಿಂದನಾಗಸದೆ ||೯೨||
ಹಕ್ಕಿಗಳರಸ ಜೀಮೂತವಾಪನಗೆ ದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದೊಲೆಬಾಗಿ ರಕ್ಕಸನ ||
ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ತಲೆಮುಖನಂತೊದ್ದು ನೆಲದೊಳ ಗಿಕ್ಕಿದ ಕಾಮು ಖಾತಿಯಲಿ ೯೩||
ನಿಲ್ಲದೆ ರತಿಯ ಕೋಳ್ವಡಿವಾತನ ಪಾಣಿ ಪಲ್ಲವಗಳ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟ ||
ಫುಲಕರಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುರರು ಪೂಮುಟಿಗಿ³ದಿಲರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು||೯೪||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿನಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||
— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೪೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹದಿಮೂವನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ವಿವಾಹ:—

ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮ ಕಮಲಾಂಬಕ⁴ ಸಂಕ⁵ |ಮಾಲಾಸುಪ್ರಬಂಧವನು ||
ಆಲಸ್ಯ ಪರಿಹರವಪ್ಪಂತೆ ಪೇಜ್ ನನ್ನ | ನಾಲಗೆ ಪರಮಪವಿತ್ರ ||೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಂಡುತನಹೆಚ್ಚಿ, ಬಲಹೆಚ್ಚಿ.

2. ಮರಿನಾಯಿ.

3. ಅಡ್ಡಹಾಕಿ.

4. ಕೃಷ್ಣ.

5. ಯುದ್ಧ.

ಬಡಲಾಂತು ಹರಿಯು ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ಯದ ಜಿಹ್ವೆ | ಕಡಲ ನಾಲಗೆಯಾಗದಿಹುದೆ
ಮಡದಿ ಕೇಳದಂಗೆ ಕೃಪಾಚರಿತ್ರನ | ತಡೆಯದೆ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ||೧||

ಕಂದರ್ಪ ಖಳನೊಡಲಿಂದೆ ಸುರಿನ ರಕ್ತ ಚಂದನ ಬೊಟ್ಟುಟ್ಟು ರತಿಯ ||
ಹಿಂದಣ ನೋವ ಕುಸ್ತುರಿಸಲು ನಾರದ ಬಂದಂಗನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||೨||

ಶಂಬರಾಸುರನ ಮರ್ದಿಗಲಾಗಿ ತ್ರಿದಶಕದಂಬ^೧ ಸಗ್ಗದೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟ^೨ ||
ಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರವೈತಂದು ದಿ | ವ್ಯಾಂಬರಗಳನಿತ್ತರೊಲಿದು ||೩||

ಭೂರಿವೃಂದಾರಕಾ^೩ದಿಗಳು ಬಲ್ಲಂತೆ ಕೈವಾರಿಸಿ^೪ ಖಳನುಪಟಳನ ||
ತಿರಿಸಲಂಗಜಾತಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರಶಂಬ | ರಾರಿನಾಮನಿತ್ತರೊಲಿದು ||೪||

ಕುಂಭಕರ್ಣನವೊಡಲಂದೆ ಕೆಡೆದಿದ^೫ ಶಂಬರನೊಡಲ ರೋಹಿತನ ||
ಕಂಬನಿಯಿಂದೆ ನಿವಾರಿಸ ವಧುಸಿಕ್ಕು | ರುಂಬ^೬ವನೊನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೫||

ನಾರಾಯಣನಾತ್ಮಸಂಭವ ದೈತ್ಯಗ, ಭೀರಮಂತ್ರೀಶನ ಕರೆಸಿ |
ಊರೊಡೆತನದ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಪರಮವಿ | ಚಾರದ ಬುದ್ಧಿವೇಚಿದನು ||೬||

ರಕ್ತಸನೊಡಲಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರನನು ಮಾಡು^೭ ಬೊಕ್ಕಸ ಬಂಡಾರ ಜತನ ||
ಚೋಕಟವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳು ದ್ವಾರಕಿ^೮ ಹೊಕ್ಕು ಬರುವೆನು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ||೭||

ಪೊಪ್ಪನುಚಿತನಲ್ಲ ಜೆಯ ಕೇಳ^೯ ದೈತ್ಯಚಾಮೂಸನ ಮಹದೈತ್ವರ್ಪ ||
ನೀಪರಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ರತಿಯ ಪ್ರಾಣೋಪಗೆ ಖಳಮಂತ್ರಿಸುಡಿದ

ಬವ್ವನಡೆದ ಮಾತಹುದಿದು ಜೋಪಾನ | ತಪ್ಪದೆ ರಾಜಮಂದಿರವ ||
ಸರ್ಪ ನಿಧಾನವ^{೧೦} ಕಾಯ್ವಂತೆ ಕಾದಿರೆಂದಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟ ರಕ್ತಸಗೆ ||೮||

ನಿಗ್ರಹವಡಿಸದೆ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವ | ವೆಗ್ಗದಿಂ ತುಪ್ಪಿಬಡಿಸು ||
ಅಗ್ರಹಾರದ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮಾನ್ಯಂಗಳ | ಕುಗ್ರಾಸವಡಿಸಬೇಡೆಂದ ||೯||

ಮುರಹರನಾಣಿ ಘೋಷಣೆಯೆಲಿ ಜವಿಬೀ ಸರು^{೧೧} ಹೊಗದಂತೆ ನೀನಿರ್ದ ||
ಕರೆಯಲಟ್ಟದರೆ ದ್ವಾರಕೆಗೆಯ್ದು ವುದು ಚಕ್ರ ಧರನೊ^{೧೨}ಕೆಯಮಾಪ್ತನೆಂದ ||

ಎನಲಂಗಜಾತಗೆ ಪೊಡೆನುಟ್ಟು ಖಳಮಂತ್ರಿ ತನಗಿದ ತಪ್ಪಬೇಡೆನುತೆ ||
ಘನವಿಶ್ವಾಸವಡೆದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ | ಮನದಭಿಪ್ರಾಯವನಹುದು ||೧೦||

ಕ ಪ. ಅ—1. ದೇವತಾಸಮೂಹ 2. ಸಂತೋಷಸೂಚಕವಾದ ಬಾವುಟಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ. 3. ದೇವತೆಗಳು 4. ಹೊಗಳಿ, ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ 5. ಸಮೂಹ. 6. ನಿಧಿಯನ್ನು. 7. ಕೂದಲಷ್ಟು ಪಾಲುಮಾರಿಕೆ.

ಮಕರಕೇತನ ಕೇಳು ಮದ್ವಲ್ಲಭಸಲ್ಲಿ! ಸಕಲಲೋಕಕೆ ಸಂಚರಿಸುವ ||
ಅಕಳಂಕ¹ ರತ್ನಪುಷ್ಪಕವಿದೆ ನೋಡೆಂದು ಪ್ರಕಟದೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ||೧೪||

ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣೆ ಮಂಗಳವಸ್ತು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ | ಮೂಡಿದಂತಿರ್ಪ ಪುಷ್ಪಕವೆ ||
ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕೆ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ ವೆನುತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದನಧಿಕಸಂತ ದಿ ||೧೫||

ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯವು ನಿಧಿ ನಿತೆಂದು ನಿರ್ಜರ ಜನನ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟು ರಕ್ತಸನ |
ಮನಕೆ ಸಂತಸವಿತ್ತು ಬರಿಸಿದ ನಿಬಿಡಯಾ ವ್ವನ ವಧೂರತ್ನವನೆನಲು ||೧೬||

ಅತಿರಮ್ಯವಡೆದ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳ ತುಂಬಿ | ರತಿಸಹಿತಡರಿ ಪುಷ್ಪಕವೆ ||
ಗತಿಸೂತ್ರವ ಮೆಟ್ಟಿ² ತೆರಳಿದ ದ್ವಾರಾ ವತಿಯ ಮಾರ್ಗವನೋಡಿಕೊಳುತೆ ||

ವನ ಬಣ್ಣ ಸಬಪ್ಪುದು ರತ್ನಖಚಿ ವಿವಾನಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಕರವಾರ್ಗಾದಲಿ ||
ಮಿನಾಂಕನ ಕೊಂಡು ಬಂದುದಾಕ್ಷಣ ಪದ ಮಾನವೇಗವ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ||

ಬಡದ ಮುಗಿಲೆ ತೇಜವನಿಕ್ಕಿ ಹಂಸಾರಾಧ ನಾರದನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ||
ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ಪುಷ್ಪಕವಿಜಿದುದು ದೇವಚೂಡಾಮಣಿಯ ಪಟ್ಟಣಕೇರ್ಗ

ಸ್ತರನ ಪುಷ್ಪಕವ ಕಣ್ಣೊಳು ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನ ಅರಮನೆಹೆಂಗಳು ಮುದದಿ
ಪರಪುರುಷನನೀಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದು ಮಂದಿರವನು ಹೊಕ್ಕರಾಕ್ಷಣದಿ ||೧೦||

ಕಾಮನ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸುರಸಾರ್ವ ಭೂಮಾಶ್ರಿತ ಕೃಷ್ಣನೆಂದೆನುತೆ ||
ವಾಮಲೋಚನೆಯರು ತನುಪುಳಿತರಾಗಿ ಭ್ರಾಮಕವಡೆದಿದರಾಗ ||೧೧||

ಕೆಲಬರು ಕೃಷ್ಣನೆಂಬರು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲೆಂದು ಕೆಲಬರು ಜೂದಕಟ್ಟುವರು
ಕೆಲಬರು ನೀನೇನ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದಲಸದೆ ನೆಲೆ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಲಿಹರು ||೧೨||

ಘಣಿತಲ್ಪನಾದುದುಂಟಾದಡೆ ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿಯಿಲ್ಲ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿ ||
ಗಣಿಸಿದೊಡಚ್ಯುತನಿರವಿಹುದೆಂದು ರುಕ್ಮಿಣಿ ನಿಂದು ನೋಡಿದಳಾಗ ||೧೩||

ಇನ್ನಾವ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀ ತಪವಿದ್ದು ಪಡೆವಳೊ ಚೆನ್ನದ ಬೊಂಬೆಯಂತವನ
ಎನ್ನಯೆ ಕುವರನಿದ್ದೊಡೆಯಿಂತಹನೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊಗವ ನೋಡಿದಳು ||

ಪುಣ್ಯ ಮೆಯಾದುದು ಮುಖಚಂದ್ರಮಂಡಲ ತಣ್ಣ ಸವೆದೆಯೊಳಾದರಿಸೆ ||
ಕಣ್ಣು ಹಾಯಗೊಡ್ಡೆನು ಕರುಳ್^{*} ಲುದೆಂಬಂತೆ ಚಿಣ್ಣ ನ ತಾಯಿ ನೋಡಿದಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ-1. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ 2 ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರ
ಗಿಸಿ, ಎಂದರೆ-ಈಗಿನ ಮೊಟಾರುಬಂಡಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಯಂ
ತ್ರಗಳಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ.

ಗಂದೇಭಗಮನೆ ಕೇಳು ಬಲರಾಮಸಹಿತ ಗೋ ವಿದನೊಂದನೆಗೆ

[ಪ್ರೋಗಿದು ||

ಬಂದನಾಕ್ಷಣವೆ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದು | ಕಂದರ್ಪನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿದ || ೧೬ ||

ಈತನದಾರು ಬಂದಾತನೆಂದೆನುತಗ್ರ | ಜಾತನ ಬೆಸಗೊಳಲಾಗಿ ||

ಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಕ ನೀ ಬಲ್ಲೆ ಪೇಚಿಸೆಂದು ಪೀತಾಂಬರನ ಕೊಳದನು || ೧೭ ||

ನೆರೆದಿದ್ದ ಸತಿಯರು ಭಾವನ ನುಡುಗೊಳು ತಿರಲಂಜಿಹೊಕ್ಕರಾಲಯವ |

ದರಹಾಸಮುಖಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಕಾಂತರ ಹೊರಗೈತಂದಳುತ್ಸವದಿ || ೧೮ ||

ಕುಂಭಕುಚಾನ್ವಿತ ಕುವಲಯನೇತ್ರ ದಾಳಿಂಬದ ಬಿತ್ತಿನಂತೆನನ ||

ಕೆಂಬಲ್ಲ ರುಚಿದೋಹಿ ಬಿನ್ನವಿಸದಳು ಪೀತಾಂಬರಧರಗೊಂದು ಮಾತ ||

ಸಕಲಜೀವರುಗಳಂತರ್ಭಾವದಲಿ ವ್ಯಾಪಕಮೂರ್ತಿ ನೀನಿದ ಬಲ್ಲೆ ||

ಪ್ರಕಟವ ಮಾಡುವರಾರಿವ ಮನುಕುವೂ ರಕನಲ್ಲವೆ ಪೇಚು ಜೇಯ || ೨೦ ||

ಬಡಲೊಳಗೊಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊತ್ತಿದ್ದು ಪಡೆದೊ ಪರವಶವಾಯ್ತು ||

ಕಡೆಯೊಳಿದ್ದಾತನೆಂತಹಿವೆನು ನಾನೆಂದು ಮಡದಿಯೊಳೆ ಮಾತನಾಡಿದನು ||

ವಿಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣಿ ಕೇಳು ಸರಸಂಚ ಬಾಣನ ಕತೆಯ ಪೇಚುವೊಡೆ ||

ಮಾಣದೆ ರಾಜಹಂಸೆಯನೇಹಿ ಕಲಹಸ್ತ್ರವೀಣ ನಾರದನು ಬಂದಿಬಿದ || ೨೨ ||

ಬಂದನಾರದಗುಪಚರಗೈದುಮುನಿಯನು ಹೊಂದನಗಿ ದೊಳುಕುಳ್ಳರಿಸಿ ||

ಗಂಧಕತ್ತುರಿಯ ಲೇಪವನಿತ್ತು ದೇವಕಿನಂದನ ಮಾತನಾಡಿದನು || ೨೩ ||

ಹಕ್ಕಿ ಯನೇಹಿಯಾಯಸವಡುತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ | ತುಕ್ಕಿ ಬಂದಿರಿ ಪೇಚುವೆನಲು ||

ಸೊಕ್ಕಿದ ಶಂಬರಾಸುರನ ವಿಗ್ರಹವ ಸೀಚ್ಚಿಕ್ಕಿ ಸಿ ಬಂದೆನು ಜೇಯ || ೨೪ ||

ಪ್ರೀಜಗದೊಳದಟ್ಟುಳ್ಳ ದೈತ್ಯನ ಮಡುಹಿದ ಭುಜಬಲನಾರು ಪೇಚಿನಲು ||

ನಿಜಗಿ^೪ಯಿವನೀಗ ನೋಡೆಂದು ಮಕರಧ್ವಜನ ವಿಗ್ರಹವ ತೋಜಿಸಿದ ||

ಎನಲಿವನಾರ ಕುವಾರಕನೆಂಬುದ ಭುವಪೌರುಷದಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ||

ಕನಲದೆ ಪೇಚು ಪೇಚಿನಲಾಗಿ ನಾರದ ಮನವೊಲಿದೊರೆದನಾಯಕಗೆ || ೨೬ ||

ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಪೇಚಿ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೇತ ಮುನ್ನಲೀತ್ವರನ ಕಣ್ಣರಿಗೆ ||

ತನ್ನ ದೇಹವ ತೆತ್ತು ಮನಸಿಜನಾಗಿರೆ | ಗನ್ನಗತಕವಾದುದೊಡನೆ || ೨೭ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅಗಲವಾದ ಚಿನ್ನದ ಜಗಲಿ.

2. ನುಗ್ಗಿ.

3. ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ.

4. ಸತ್ಯವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ.

5. ಅಕ್ಕಗೆ.

ಭೂತಲದೊಳು ಶಂಬರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನಾತಗೆ ರತಿ ಸಿಲುಕಿರಲು ||
 ಆತನ ಕೊಲಲಂಗಜನು ದೇಹವ ಬಿಡಿದು ಪೀತಾಂಬರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ||೨೮||
 ಮಧುಮಥನನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಮಗೆ ತನ್ನಯ|ಯದುವಂಶದೆ ಬಹುದೆನಲು||
 ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳೆ ನಿನ್ನಯ ಜಠರದಿ ಬಂ ದುದುಭವಿಸಿದ ಕೇಳು ತಾಯೆ ||
 ಮುದ್ದು ಮುಖಾನ್ವಿತೆ ಶಿಶು ನಿನ್ನ ಮಗ್ಗುಲೊಳಿದ್ದುದ ಮಟವನಾಯಗೆಯ್ದು
 ಕದ್ದು ಕೊಂಡುಯ್ದು ಶಂಬರ ಶರಧಿಯೊಳಡೆ | ಬಿದ್ದು ದು ವಿನಾಸ ಬಾಯೊಳಗೆ||
 ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯ ನುಂಗಿದ ಪೆಣ್ಣಿನು| ಕಡಲೊಳಗಿರಲೊರ್ವಪಿಡಿದು||
 ಪೊಡವಿಯನಾಳ್ವ ಶಂಬರಗೀಯಲದನು| ಸೀಪ್ಪಡಿಗೆಯ ಮಾಡೆಂದ ರತಿಗೆ ||
 ಆಮಾವಿನಾಗರ್ಭವ ಸೀಪಿಬೊಳಗಿದ್ದ | ಕಾಮನ ತರಳವಿಗ್ರಹವ ||
 ಹೇವನಾಂಬುರುಹನೊಗೆ ಮೊಲೆಯ ಮಾನಿನಿ ಕಂಡು| ಭ್ರಾಮಕವಡೆದಳಾ
 [ಕ್ಷಣದಿ ||೪೩||

ಹಲವು ದಾಯವ ಪೇಜಿ ನಾ ಪೋಗೆ ಬಾಲನ|ಸಲಹಿದಳತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿ||
 ನಲಿದು ಶಂಬರನ ಮಾಯಾವಿದ್ಯದೊಟ್ಟಿಯ| ಹೊಲಬ ತೋಡಿದಳೊಳ್ಳದಿನಿಗೆ ||
 ಭೇದಿಸಲಹಿದೊಬ ಮಾಯೆಯ ವಿಧವ | ಸಾಧಿಸಿ ಶಂಬರನೊಡನೆ ||
 ಕಾದಿ ಬಂಡಣಿದೊಳು ಸತಿಪಿರೋನುಣಿಸು ಸಂ'ಪಾದಿಸಿ ತೆಗೆ ತಂದೆಂದೆಕೊ||
 ಮಾಧವನರ್ಥಾಂಗಿ ಮುಖಿಯದೆ ಕೇಳಂದು| ಪೋದ ತತ್ಪ್ರತಪುಣ್ಯದಿಂದೆ||
 ಕಾದಲೆಸಹ ಬಂದ ಕೈಕೊಂಬುದೆಂದು ಶ್ರೀಪಾದಕ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದನು ||
 ಚರಣದೊಳೊಗಿದ ತನಯನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಭರವಶದಿಂದೆ ತಕ್ಕೈಸೆ ||
 ತೊರೆದು ನುಣ್ಣೊಲೆವಾಲು ಕಂದನ ಮೈಮೇಲೆ| ಸುರಿದುದಿನ್ನೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ||
 ನೋಡುವಳಣುಗನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಬಿಡದೆ ಮುಂ'ಡಾಡುವಳ' ಮೊಲೆವಾಲು
 [ಸುರಿಯೆ ||

ಊಡುವ ಕರಯುಗದೊಳಗುಪಚಾರವ|ಮಾಡುವಳ' ಮುಖಿಯದೊಸೆಗೆ||
 ಮಗನೊಸೆಸಹಿತ ರುಕ್ಕಿಣಿ ಕಾಂತನಪಾದ|ಯುಗಳಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದಳು||
 ನೆಗಹಿದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಲ್ಲಭೆಗೊರ್ವ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಲೆನುತೆ ಹರಸಿದ||೪೯||
 ದೃಢಗಲಿಯಹುದೆಂದು ಮಗನ ಮಸ್ತಕವ ಮೊ|ಯ್ದಡಹಿ ತಕ್ಕೈಯೊಳ
 [ಟ್ಟುಕೊಂಡು ||

ಸಡಗರದಿಂದೆಬ್ಬ ಬಲರಾಮನಂಭುಗೆ | ಪೊಡೆಮಡಿರೆಂದನು ನಗುತ ||೫೦||

ನೀಲಾಂಬರ^೧ ಸತ್ರಾಜಿತಸುತೆಗೆ ಪೂ ಗೋಲ ವಂದನೆಗೆಯ್ದು ತನ್ನ ||
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ನಿಂದಿರಲಾಗಿ ಪರಮಾನುಕೂಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
[ನೋಡಿದನು ||೫೧||

ವಿನಯದೊಳಗ್ರಜಾತನ ಕೂಡೆ ಕೃಷ್ಣಯೋಚನೆಗೊಂಡು ಪೇಚಿದ ನಿನ್ನ ||
ತನಯಗೆ ತತ್ಪುರಸ್ಕಾರದ ಶುಭವೆತ್ತ ಮನೆಗೂಡಬೇಕೆಂದ ನಗುತ ||೫೨||

ಅಂಗಜಾತಗತಕ್ಕ ಮನೆಯಾವುದೆನುತ್ತಿ | ರಂಗನೊಳಬಲರಾಮನುಡಿದು ||
ಮಂಗಳಶುಭಮುಹೂರ್ತವ ಕೇಳಲೆಂದು ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಜ್ಞೆಯರನು ಕರೆಸಿ ||

ಬಂದರನೇಕಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಾಪೀರ್ವಾದ | ದಿಂದೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಿತ್ತು ||
ಅಂದನಡೆದ ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯು ಗೋ ವಿಂದಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ||೫೩||

ಕೇಶವಮುದವೆತ್ತು ಬೆಸಗೊಳನಿಖಿಲಜೋತಿಷರೊಳಧಿಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ||
ಭಾಸುರವೆತ್ತ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸದ್ಗೃಹದ ಪ್ರವೇಶಕರಿಸೋಡಿರೆಂದ ||೫೪||

ತಿಥಿವಾರನಕ್ಷತ್ರ ಯೋಗಕರಣಗ್ರಹ | ಗತಿ ನೆಲೆಗಳ ನೆಚ್ಚಿ ಗುಣಿಸಿ ||
ಮಿತಮಾಡಿದರು ಮಾಘಸಿಂಹಸಂಚಮಿ ಬೃಹ ಸ್ಪತಿವಾರನೊಳಗೊಳ್ಳತೆಂದು ||

ಗುಣಿಸುವರಾವೇನ ಬಲ್ಲೆವು ಶ್ರುತಿಶಿರೋ ಮಾಣಿಯ ಸರೃಜ್ಞ ನೀಬಲ್ಲೆ ||
ಘಣಿತಲ್ಪ ಸೂರ್ಯನಿದ್ದಾಂತ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಣ | ಕುಣಿಕೆಯೊಳಹುದೆಂದರವರು ||

ಸಾರದ^೨ ಮಾತನಾಡಿರಿ ನೀವಹುದೆಂದು ನಾರದನವರ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||
ಬಿರುತೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂದೆ ಶ್ರೀರಮ ಷೀರಮಣನ ಹೊಗಳಿದರು ||೫೫||

ನಿಗಮಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರವುಪನಿಷತ್ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳನವರತ ಕೊಂಡಾಡಿ ||
ಜಗದಧಿಸತಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಶ್ರೀಪಾದಯುಗಳವ ಕಡೆಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ ||೫೬||

ಅಜಭವೇಂದ್ರಾದಿವೈದಾರಕಮನುಮುನಿ ವ್ರಜದೊಳು ಪಿರಿಯು
[ಜ್ಞಾನಿಗಳು ||

ಭಜನೆಯ ಮಾಪ್ಪರು ಬಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಚತುರ್ಭುಜ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ ||
ನಾಟಕವಲ್ಲದೆ ನರರಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರ | ಪಾರರೆಪ್ರಶ್ನೆಗೇಳುವುದು ||

ಕೀಟಕರೇನ ಬಲ್ಲರು ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ಚುನ್ನಾಟ^೩ ಬೇಡೆಂದ ನಾರದನು ||೫೭||
ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರಸಿಜೋದರ ಕಂತು ರತಿಗೆ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವಮಾಡಿ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಲರಾಮ. 2. ಸ್ಥಿರವಾದ. 3. ಜ್ಯೋತಿಷರು.

4. ನಂದಿಯಾಟ ; “ ಚುನ್ನಮನೆ ನಂದೆ ” ನಿಘಂಟು.

ನಿರ್ವಾಣಗೊಟ್ಟು¹ ಬೇರಿಸೆಂದು ಮುನಿ ನಿರ್ಗಮದಿಂ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ||೬೦||

ಜನನಾಥ ಮುನಿಯ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ನಿಬಿಡ, ಸ್ತನಭಾರಭರಿತೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ||
ವಿನಯದಿ ಬೆಸಸಿದ ರತಿಕಂದರ್ಪಗೆ ಮಂಜು ನವ ಮಾಡಿಸು ಹೋಗಿನಲು ||

ಲೇಸನುತ್ಪತಂದು ಮಗನೊನೆಗೆಣ್ಣೆಯು | ಪೂಸಿ ಪೊಂಬಚ್ಚ ಲೋಳೆ ನಿಲಿಸಿ ||
ವಿಾಸಿದ² ಬಚ್ಚಿಕ ಸಿಂಗರಗೆಯ್ದು ರನ್ನದ ಬಾಸಿಗವನು ಕಟ್ಟಿದರು ||೬೧||

ದುಂಡುಮುತ್ತಿನ ರತ್ನ ಕೊವಣಿಸಿದ ಹೊನ್ನ | ತೊಂಡಲ ಸೂಡಿದು ಮುದದಿ
ಖಂಡೇಂದುಮುಖಕೆ ಕತ್ತು ರಿಯಿಟ್ಟು ವಿರ್ವರ | ಗಂಡಸ್ಥಳಕೆ ಕಜ್ಜಳವ³ ||

ಕೆಳದಿ ಕೇಳೆ ಮಾಣಿಕಮಯರತ್ನದಾರತಿ ಗಳ ತಂದು ಪೊಂಬರಿಯಣದೆ ||
ಕಳಸಕನ್ನಡಿವೊತ್ತ ಗೋಪಿಯರ ಶೋಭನ | ಗಳನು ಪಾಡಿದರು ರಾಗದಲಿ ||

ಏಣಿಸಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣಿಯರ ಸಂದೋಹ ಬಾಣಸಂಚಕರತಿಯರನು ||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ತಂದು ಸಂಭ್ರಮವೆತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣಮುಂಟವನ ಸಾರ್ಜಿದರು ||

ನೆಟ್ಟನೆ ತೆರೆವಿಡಿದರು ಕ್ಷತ್ರವಿಧಿಯಿಂದೆ ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸಿ ||
ಶ್ರೀಪಂರು ಮಂಗಳಾಪ್ಪಕದಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ | ಗೊಟ್ಟರು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ||೬೨||

ಮಧುಸರ್ಕ ತಂಡುಲಾರೋಪಣ ವೊದಲಾದ | ವಿಧಿಯಿಂದಲಾಪುರೋಹಿತರು ||
ವಧುವನನು ಸಾಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ ಧಾರೆಯ | ಪದುಮಾಸ್ತ್ರ ಗೆಜ್ಜಿದರುತ್ಸವದಿ ||೬೩||

ಶೂರ್ಪ⁴ ಸಾಮುದ್ರಿಕಗುಡಮುಖ್ಯದಾನವ | ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ||
ದರ್ಪಕ ರತಿಗೂಡಿ ತಾಯಮಂದಿರದೊಳ | ಗಿರ್ಪ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ||೬೪||

ಪ್ರಣಯೋಪಚಾರಗಳಿಂದೆ ಸದ್ವ್ಯಾಧ್ಯಪೋ ಪಣೆಯಿಂದೆ ಧನಗಳ ಶೋಭನದೆ ||
ಗುಣನಿಧಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಮರು ಸಕಲನಿಬ್ಬಣ | ಗೂಡಿ ಪೊಕ್ಕರಾಲಯವ ||೬೫||

ಮುತ್ತಿನ ಸೊಸೆಯೊಳಸೆವ ರತ್ನಂಗಳು | ತತ್ತಿದ್ವ ಹಸೆಯ ವಿಪ್ರರದಿ ||
ಹತ್ತಿದ ದಂಪತಿಗಳ ವಿಗ್ರಹಂಗಳು | ತತ್ತಿದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿತು ||೬೬||

ನೋಡಿದೊಡೊಂದೇ ದಿನಸದೆ ದಿನನಾಲ್ಕು | ಜೋಡಿಸಿ ಮೈವಾಹವಿಧಿಯು ||
ಮಾಡಿದರ ಮಂಗಳೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಹಣವನಿ | ಡಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗರ್ಗ ||

ಸಡಗರದಿಂ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಭೆಗೆ ಹೊನ್ನುಡುಗೆಗೊರೆಗಳನಿತ್ತು ಕಳುಹಿ ||
ಮಾಡಿದ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೂಡಿ ಮದವಕ್ಕಳ ತಂದು ಪೊಡೆಮಾಡಿಸಿದರು ನಾರದಗೆ ||

ಕ. ಪ. ೪—1. ಇತ್ತಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. 2. ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು.

3. ವಿಾಣಮಾಡಿಸಿದ. 4. ನೊರ. 5. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಒಹುವಾನಗಳ.

ಚರಣದೊಳಿಹಿದ ಚಾರುದಂಪತಿಗಳ್ಗೆ ವರವಿತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ||
ಮುರಹರಮುದ್ದು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಕೈಯೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಕರವ ಸಂತಸವನೈದಿಸಿದ ||
ಹೊನ್ನೊಡಲನ ಪುತ್ರ^೧ ಕೇಳು ಖೇಚರದಿಂದ | ಲೇನಾತ್ಮಜ ಬಂದ ಮನೆಗೆ ||
ನಿನ್ನಿಂದೆ ಕೈಸಾರಿದುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ನಾರದಗೆ || ೭೬ ||
ಅಪರಾವತಾರದ ಸಿರಿದೇವಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನ | ಲಪನಾಬ್ಜ ಮಿತ್ರ^೨ ಮಾಧವನ ||
ಕಪಟವಿಡಲು ದೆ ನಾನೇನ ಬಲ್ಲೆನೆ | ದುಪಮಿಸಿ ನಾರದ ನುಡಿದ || ೭೭ ||
ಹಮ್ಮನಾಡಿದೊಡಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ | ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ||
ನಮ್ಮನದಾರು ಬಲ್ಲರು ಮಠಕಿಯಮಾತ್ರ | ನಿಮ್ಮಾಣೆ ಕೇಳವ್ವ ತಾಯೀ ||
ಹೂಡುವ ಜಗವನೊಂದೆವೆಯಾಟದೆ ಬಯ | ಲ್ಪಾಡುವ ಮರಳ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ||
ನೋಡುವ ತಾನಲ್ಲ ದವನಂತೆಯೊಳಹೊಣ | ಗಾಡುವ ಚೇಷ್ಟಕನೀತ || ೭೮ ||
ಹಿತನೀತ ಶತ್ರುರೂಪಕನೀತ ವಿಧಿಭವಾ ಜಿತಪಾದಾಂಬುಜ ಸರ್ವ |
ಗತನೀತ ಘನವಿವೇಕದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ ಚ್ಯುತನೀತ ನೋಡವ್ವ ತಾಯಿ || ೮೦ ||
ಇತಿಹಾಸ ನಿಗಮಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರ | ಪೌರಾಣತತಿಗಗೋಚರನೆನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ||
ಮತಿಗೆಂತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬನು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ಲಾಲಿಸವ್ವ ||
ಸಾರಲಿಲ್ಲದ ಪೂರುಷನೀತ ದ್ವಿತೀಯಾನ | ತಾರದ^೩ ಶ್ರೀದೇವಿ ನೀನು ||
ಓರಂತೆ ಸೊಗವಾಲುವುದೆಂದು ಬೀಚ್ಚೊಂಡು | ನಾರದನಡರಿದ ನಭವ || ೮೨ ||
ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||
ಅಂತು ಸಂಧಿ ಗುಚ್ಛಂ ಪದ ೮೨೩ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಜಲಕ್ರೀಡೆ.—

ಗದೆ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಪಂಕ್ತೇರುಹಪಾಣಿಯ ಹೃದಯದೊಳಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ||
ಸೊದೆಗಡಲೊಳಗೆ ರೆಯಂತೆ^೪ ಮೇಲ್ಗ ತೆಯ ಮಾಣದೆ ಪೇಲುಮನೈನೋನಾಥ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನ ಮಗ, ನಾರದ. 2. ಮುಖಕಮಲಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ
ನಾದ. 3. ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಎರಡನೆಯ ಅವತಾರವಾದ ರುಕ್ಮಿಣಿ; ಮೊದ
ಲನೆಯ ಅವತಾರ ಸೀತೆ. 4. ಪ್ರೀರಸಮುದ್ರದ ಅಲೆ.

ಬಡನಡುವಿನ ಚೆನ್ನೆ ಭಾಮಿನಿಯರ ರನ್ನೆ | ಕೊಡವೊಲೆವೆಣ್ಣೆ ಪೂಗಣೆ ||
 ಸಡಗರದಿಂ ನಿನ್ನ ಕರ್ಣಕೆ ಕಡುರುಜಿ, ವಡಿಸುವೆ ಪೇಟೆ ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||
 ಮುದವೆತ್ತು ಕಮಲದಳಾಯತಾಕ್ಷ ಗೆಹಲಾ|ಯುಧವೇಲ್ಲ ಚದುರುವಾತಿನಲಿ |
 ಮದವಕ್ಕ^೧ಳೂಟವ ಮಾಡಲಾರೋಗಿಪ|ಸದನಕ್ಕೆ ತೆರಳೆಂದ ನಗುತ ||೨||

ಮಾಧವ ಕೇಳ್ವ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಮುಂತಾದ ವಧೂಟೆಯರೊಡನೆ ||
 ಭೂದೇವರುಗಳ^೨ ಬೀಟೊಟ್ಟು ಬಂದ ಶ್ರೀ ಪಾದನೂಪುರ ಜಣರನಲು ||೩||

ಅಕಳಂಕಮಣಿಸಾತ್ರೆಯೊಳಿಟ್ಟ ತಪ್ಪೋದಕವ ಹೊಂಗೊಡದಿಲ್ಲ ತಂದು ||
 ಪ್ರಕಟಿತಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನಗೆಯ್ದ ರಾ.ನಕದುಂದುಭಿಯ^೩ ನಂದನನ ||೪||

ಕರಚರಣಗಳ ತೊಳೆದು ಕೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕು ಮುರಹರ ಬಲರಾಮ

[ಕಾಮ ||

ಸುರುಚಿರರತ್ನಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು|ವರವಧೂಟೆಯರೊಂನುಗೂಡಿ ||೫||

ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಗಳ ಮುಂದೆ ನವರತ್ನ|ಕೆತ್ತಿ ದಡ್ಡಣಿಗೆಯ^೪ ಮೇಲೆ ||
 ತೆತ್ತಿ ಸಿ ಹೊಂಬರಿಯಣ^೫ ವಿಟ್ಟು ನೊಡರ್ಗಳ^೬ ನೆತ್ತಿ ದರುಭಯಪಕ್ಷದಲಿ ||೬||
 ಇಂತೆನೆದಿಹ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವೇಶನ, ಹಂತಿಯೊಳ^೭ ಸಮ್ಮೋಹನದ ||

ತಿಂತಿಣಿಯೆನೆ ಬೋನಗಾರ್ತಿಯರ^೮ ಬಡಿಸಿದ|ರಾಂತ ಸಂತೋಷದಿಂ ತೊಡಗಿ ||

ಆಗಾಗಳೊಗ್ಗರಿಸಲು ಬಿಸಿವಡೆದ ಮೇಲೆ|ಲೋಗದ ಪಳದ್ಯಪಲ್ಯಗಳ ||

ರಾಕೇಂದು^೯ ವದನೆಯರೆಡೆನೂಡುವ ನೃಪ|ಯಾಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿ ಪೆನು ||೭||

ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಪೆಮೊಲೆವೆಣ್ಣಳು ಹೋ|ಪಿಡಿನೊರೆಗಳ ಬೊಗ್ಗಯ್ಯ ||

ಪಿಡಿದರನೇಕ ಸತ್ಪರಿಕರಗಳ ತಂದು|ಬಡಿಸಿದರತಿಜಾಣ್ಣೆಯಲಿ ||೮||

ಸಿತರಾಜಾನ್ನದಕ್ಕಿಯ ನೈವೇದ್ಯ ಸ|ದ್ವೈತ ಪಳದ್ಯವನೆಸಲುಗಳ ||

ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ದಡಿಗೇಗಾರ್ತಿಯರುನೀಡಲ್ಪೆಯ|ಚ್ಯುತೆಹಂಗಳೊಡನೆಭುಂಜಿಸಿದ ||

ಗುಣಯುತಬಲರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ|ಪ್ರಣವಜ್ಜರುದ್ಧವಾದಿಗಳು ||

ಉಣಲು ಬಂದರು ವಧೂಜನಗೂಡಿ ಕೃಷ್ಣ|ರ್ಪಣವೆಂದು ತುತ್ತ ನೆತ್ತಿ ದರು ||

ತೋಯಾನ್ನವನುಂಡು ಬಟಕಾಜ್ಜ ಬಹುವಿಧ, ಪಾಯಸನಿಖಿಳಕಜ್ಜಾಯ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವಧೂವರರು. 2. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. 3. ವಸುದೇವನ.

4. ಕಾಲಿರುವ ಹಲಗೆ. 5. ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣ. 6. ದೀಪಗಳನ್ನು.

7. ಗುಂಪು. 8. ಅನ್ನ ಬಡಿಸುವರು. 9. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ.

ಪ್ರಿಯಾದಿ ದಧ್ಯನ್ನವನು ಕೈಕೊಂಡು ರ|ಸಾಯನಗಳ ನೀರಿನಿಂದರು ||೧೩||

ಉಚಿತವಹಿದು ಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣಳು ನವರತ್ನ|ಬಚಿತಭೂಷಣಹಸ್ತದಲಿ |

ರುಚಿವೆತ್ತು ಬಡಿಸಲ್ಪೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು ರುಚಿಗೆಯ್ದು ಸೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿದ||

ಬಡಿಸಿದರ್ ಮಂಡನೆ ಮಜಿಗೆ ಕೆಲಬರ್ಗ್ ನಿಡಿವೆತ್ತ ತಿಳಿ ಕೆಲಬರ್ಗ್ ||

ಹಿಡಿದೊನ್ನಹೂಜೆಗಳಿಂದ ಸೌರಭವೆತ್ತ|ಕುಡಿನೀರ ಕುಡಲಿಂಟಿದರು ||೧೪||

ಊಟವ ಮಾಡಿದುವಧು ಬಂಧುಗಳು ಚೆನ್ನಾಟದಿ ಕೃಷ್ಣಕೈದೊಳಿದು ||

ಮೀಟಾದ ಸಿರಿಗಂಜ ಕೈಕೊಂಡು ಕರ್ಪೂರ|ಕೂಟವೀಟಿಕೆಯನು ಸವಿದು ||

ಮಣಿಮೂರ್ತಿಗಳನೆ ವರಸತ್ಯಭಾಮೆ ರು|ಕ್ಮಿಣಿ ವಸಂತಾಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ||

ಘಣಿತಲ್ಪಂಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಮನದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೫||

ಭಕ್ತರಾಲಯ^೧ನಾಗ ಪೊಳಮುಟ್ಟು ಮಾಣಿಕ|ವೆತ್ತ ಪೊಂಬಾವುಗೆ^೨ವೆರಸಿ||

ರಕ್ತಾಧರೆಯರುಗ್ಗಡಿಸಲು ಹಿಂಸಕ|ನಕ್ತಂಚರಭೇದಿ^೩ನಡೆದ ||೧೬||

ಇಳೆಯನೀರಡಿನಾಡಿದ ಪಾದ ಜತನ! ಬಾಂ|ಬೋಜಿಯ ಪರಿಸಿದಂಘ್ರಿ

[ಜತನ! ||

ಹಜಗಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಮುನಿವಧುವಿಗೆ ಜಿವ ಕಳೆಯಿತ್ತ ಪಾದವೆಚ್ಚಹಿಕೆ! ||೧೭||

ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ಯಮಳಾರ್ಜುನರ ಬಿಂಕವ ಮುರಿ ದೊಟ್ಟಿದ ಪಾದವೆಚ್ಚರಿಕೆ ||

ತೊಟ್ಟಲಂತೆನಿದಿದ್ ರಕಟನ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ|ಮೆಟ್ಟಿದ ಪಾದವೆಚ್ಚಹಿಕೆ! ||೧೮||

ತಡರುಡೆಕಾಳಿಂದಿಯೊಳಗಿದ್ ಘಣಿಸನ ಹಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದ ಪಾದಜತನ! ||

ಸಡಗರದಿಂ ಹರ್ಯೋಗಗಿದ್ ಮಾವನ ಕಡಹಿ ಮೆಟ್ಟಿದ (ಪಾದ)ಜತನ! ||

ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಸಿರಿಮುಡಿಗಡರ್ಚುವ | ಮೆಲ್ಲಡಿ ಜತನವೆಂದೆಂಬ ||

ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯರುಗ್ಗಡಿಸಲು ಮಾ|ವಲ್ಲಭ^೪ನೈತಂದನೊಲಿದು ||೧೯||

ಪೊಗಲಬಿಡ್ ರಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯು|ರುಗಳು ಸಖೀಜನವೆರಸಿ ||

ಜಗದೀಶ್ವರನೆಡಬಲದಲ್ಲ ಬರಲು ಹೊ|ಮ್ಮಿಗವೇಂಟೆಯಂತಾದುದಂದು||೨೦||

ಬಾಲೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯುರ^೫ ಕೃಷ್ಣನು|ಕೂಲೆಯರ್ ಹೊನ್ನ

[ಹಾವುಗೆಯ ||

ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತ್ತೆತರೆ ರಂಗ ವಾಲಿಯ ಪಜ್ಜೆಯೊಪ್ಪಿದುವು||೨೧||

ಮುರಹರನರ್ಥಾಂಗಿಯರ ಕೋಮಲವೆತ್ತ|ಚರಣಾಂಗುಲಿಯಭೂಷಣದ

ಕ. ಪ. ೮—1. ಭಕ್ತರೇ ತನಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಕೃಷ್ಣನು. 2. ಪಾವು

ಕೊರಡು. 3. ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರಕನಾದ ಕೃಷ್ಣ. 4. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ.

ವರರತ್ನಗಳಡಿಯಿಡಲುದುರಿದ ಪುಡಿ | ಮೆಹಿದುದು ಮಣಿದೀಪದಂತೆ || ೨೫ ||

ವೆರೆನಾರಾಯಣನ ರಾಣಿಯರ ಪಾದದ ಹೊನ್ನ ಸರಪಳಿಯೆಚೆಯುತ್ತೆ

[ಬರಲು ||

ವರನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪೊಂಬಳ್ಳಿ ವೆರೆದಂತೆ ರೇಖೆದೋಹಿದುವು || ೨೬ ||

ತುಂಟರಕ್ಕಸರ ಹಾಡೆಗಳ ಮಧ್ಯದಹೊನ್ನ ಗಂಟೆಯನಾದವಂಘ್ರಿಯೊಳು |
ವೆಂಟಣಿಸಲು ಕೃಪೆ ನಂದು ಕ್ರೀಡಾಕುಲ ಮಂಟಪವನು ಸಾರ್ಧನೊಲಿದು ||

ನೋಡಲು ಕಣ್ಣೆಸೆದುವು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ | ಕ್ರೀಡಾಕುಲಗಳಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
ಜೋಡಣೆಗೆಯ್ದ ಸುವರ್ಣಮಂಟಪದ ಕೈ ವಾಡವನೇನ ಬಣ್ಣಿವೆನು || ೨೭ ||

ಕುಂಭಸ್ತನ ಬಾಹುಲತೆ ವಕ್ಷ ಮುಖಚಂದ್ರ ಬಿಂಬಲಾವಣ್ಯದೆ ಮೆಹಿಸಿ |
ಹೊಂಬುತ್ತಿಗಳಿಗರ್ಧುವು ರತ್ನಮಯ ಹೇಮ | ಗಂಧ ಚಾವಣಿಗಳಭ್ರದಲಿ ||

ನರ್ತನ ಕೋಲಾಟಹೊನ್ನಂಡೆಗಳ ನಾಂತು ಪ್ರುತ್ತಿ ಮದನಕ್ಕೆಯೆಡೆಯ ||
ಚಿತ್ತರಗೈದಿದರ್ಧ ಬಿನ್ನಾಣಗಳ ನೋಡಿ ಚಿತ್ತೈಸಿದನು ಕೃಪೆ ನಗುತೆ ||

ಮುಡಿವಾಳ ದವನ ಪಚ್ಚೆಯತೆನೆ ಸೌರಭ್ಯವಡೆದ ಪೊಂಬಾಳ ಪೂದಂಡೆ |
ನಿಡಿದಾದ ಮೃಗಝಲ್ಲಿ ನಿಖಿಳಪುಷ್ಪಂಗಳ ಜಡಿರೆ ಕೃಪೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ || ೨೮ ||

ಶಾಲೆಗಳೆ ಕುಚ್ಚುಗಳೆ ಕಮ್ಮಲ ಮಾರಲೆಝಲ್ಲಿ ಝಲ್ಲಿಯಿಂದೆ ||
ಬಾಲೆಯರುಗಳ ಕಣ್ತನಕೆ ರಾಟೊಂದು ಯ್ಯಾಲೆ ನಾಲೆ ಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕೆಳದಿ ಕೇಳಂತಪ್ಪ ಶಶಿಕಾಂತಕ್ರೀಡಾ ಕೊಳವಿರಲೊಂದೊಂದ ನೋಡಿ |
ಬಲರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಗೆಯಿತ್ತು ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ ನಗುತ || ೨೯ ||

ಅವರವರುಗಳುತಮ್ಮ ಯಪ್ರಾಣಕಾಂತರ ನಿವಹವೊಂದಾಗಿಯಾಕೊಳದಿ
ಬೆವಹರಿಸಿದರಾಯತವೆತ್ತು ಧರಣಿ | ಧನನೋಕುಲಗೆ ನೇಮಿಸಿದ || ೩೦ ||

ಲೀಲೆಗಾರ್ತಿಯ ರಚ್ಯುತನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಪೆ ಗಾಲ್ ಹೊಂದೊಂಬನು ನೆಗಡೆ |
ಕೀಲಣೆಗೆಯ್ದ ಸುವರ್ಣವೇತಂಡ ಶುಂಡಾಲದೆ ಸುರಿದುದು ಸುಲಿಲ || ೩೧ ||

ನಳನಾಕ್ಷಿಯರ ಕಂಧರದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಸುಲಿಲಪೂರಿತವಾಗಲೊಡನೆ ||
ಬಲಿದರು ಮೇಲೆ ಪೊಂದೊಂಬ ನವಾಂಬುವು ಚ್ಚಳಿಸಿತು ಸಿಂಗರಬನದಿ || ೩೨ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬೊಂಬೆಗಳ. 2. ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಲು. 3. ಕ್ರೀಡಾಸರಸ್ಸು ;
ಹೀಗೆ ಅರಿಸವಾಸ ಮಾಡಬಾರದು. 4. ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ. 5. ದೊಡ್ಡ
ಕಾಲುವೆ. 6. ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿಂದ.

ಹಿಮರುಚಿಕಾಂತತತ್ತ್ವೋಡಾಕುಟಿಗೆ ಕುಂ|ಕುಮದಲರ್ದುಳದೊಡೆಗಲಸಿ||
 ರಮಣಿಯರ್ ತಳರಡಿದಳೆದಿದರ್ ಲತೆಯಂತೆ|ರಮಣೀಯವಾಯ್ತು ಕನ್ನೀರಾ||
 ಸಕಲಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳ ಗಂಧೋದಕದಲ್ಲಿ ಹದಮಾಡಲೊಡನೆ ||
 ವಿಕಸಿತಕಮಲದಳಾಕ್ಷ ತನ್ನಯ ವಧೂನಿಕರಕೆ ಸೂಚನೆಗೆಯ್ದು ||೩೯||
 ಖಂಡೇಂದುಭಾಳದ ಸತಿಯರ್ಗಿ ರನ್ನಹೊನ್ನಂಡೆ ಜೀರ್ಣೋಪವೇ¹

[ಯೊಳ್ಳಲರ ||

ಚೆಂಡಲರಿನ ಪೊಟ್ಟಣ ದಿವ್ಯಚಂದನ,ದುಂಡೆಗಳನು ಕೊಟ್ಟ ನಗುತ ||೪೦||
 ಆರಾರಿಗೇನೇನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು,ತಾರತಮ್ಯದಿ ನಿಯೋಗಿಸಲು ||
 ತೋರನುಣ್ಣೊಲೆಯ ಮಾನಿನಿಯರುಗಳು ಕೃಂ ಗಾರವ ತಾಳ್ದರುತ್ಸವದಿ ||
 ಕೋವಿದೇ²ಕೇಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ|ದೇವಿಯರ್ ಕುರುಳ
 [ಬಾಸಣಿಸಿ |

ಪೂವಿಡಿಕ್ಕಿಹುದು ಪೆರ್ಜೆಡೆವೆಣೆದರು ಕೃಷ್ಣ|ಮೂವೀದಿಗೊಂಡು ನೋಪ್ಪಂತೆ
 ಭೃಂಗಕುಂತಲವನು ಬಾಗಿ ಸಿ ನಿಖಿಲಗೋ ಪಾಂಗನೆಯರು ಜಡೆವೆಣೆಯಿ||
 ತುಂಗಸ್ತನದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಾವ ಭು|ಜಂಗನವೊಲು ಬೆನ್ನೇಱುದುವು||೪೧||
 ಭರ್ಮ³ಕಲಕಕುಚೆಯರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ ತಮ್ಮೆರ್ದೆವನೆಯೊಳಂಬಿಡಲು
 ನಿರ್ಮಲಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳಸೆನಂತೆ ಪೆ|ರ್ಧವ್ವಿಲ್ಲ⁴ ಜಡೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ಜಡೆಗೆ ಪೂಸಿದರು ಕತ್ತರಿ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ⁵ ಕೇವಣಿಸಿ⁶ ||
 ತಡೆಯದೆ ಕಪ್ಪುರವಟ್ಟುಗಳನು ತಿರ,ದಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು ||೪೨||
 ನೊಸಲ ಕತ್ತರಿಯೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ಕರ್ಣದೊ|ಳಸೆವ ಜವಾದಿ

[ಮೆಯೊಳಗೆ |

ಬಿಸಜಗಂಧಿಯರಾಯತವೆತ್ತು ಕಾವನ | ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂತೆಸಯೆ ||
 ನೀಱಿಯರುಗಳಾಯತವೆತ್ತು ಬರಲಾಗಿ,ಬೇಱು ಬೇಱವರವರುಗಳ ||
 ಮೋಱಿಯ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಲು ಕೃಷ್ಣ ನ ಮನ,ಸೂಱಿವೋಗದೆ

[ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ ||೪೩||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ನೀರನ್ನು ಎರಚುವ ಜಲಯಂತ್ರ. 2. ವಿಧುಷಿಯೇ.
 3. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. 4. ತುರುಬು, ಕಬರಿ. 5. ಗುಂಪಾಗದಂತೆ,
 ವಿರಳವಿರಳವಾಗಿ. 6. ಸೇರಿಸಿ, ಮುಡಿದು.

ಇಂದುವಡನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು | ಇಂದುಗೆ ಘುಲಿರೆಂಬ ರವದಿ ||
ಬಂದು ವಸಂತಪೂಜೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆನ | ಲಂದು ಸಾಚಿದರು ವಸ್ತುಗಳ ||

ತೋರ¹ ತೆಂಗಾಯಿ ನಾನಾವಿಧಪಣ್ ಫಲಾ | ಹಾರವ ರಾಸಿಮಾಡಿದರು ||
ಬಿರಂತೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತ ಪುಷ್ಪ ನಿಖಿಲೋಪ | ಚಾರವಸ್ತುಗಳನಿಕ್ಕಿದರು || ೪೪ ||

ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ² ವಿಡಿವಮಳಗಾನೆಯರು | ಹಿಂದೋಳವಸಂತರಾಗದಲಿ ||
ಆಳಾಪಗೈದುತ್ಸವದಿ ಪಾಡಿದರು ಗೋ | ಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಮುದ್ರಿಕೆಯ || ೪೫ ||

ಬಲಿ³ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರುಗಳೋತು | ಪಳಕಿನ ಕಲ್ಲ ತಣ್ಣೋಳದಿ ||
ತಲುಕು⁴ ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಝಣಝಣಿಸಲು | ತುಲುಕಿದರ್ ಗಂಧೋದಕವ | ೪೬ ||
ನಡನಡುಗಿಸಿ ನಲ್ಲನೆದೆಯ ಧೈರ್ಯವ ಮೊಲೆ | ಗೊಡದಿಂದೆ ಮೊಗೆವಂತೆ

[ಮೊಗೆದು ||

ಅಡರ್ಪೊಂಗೊಡಮೊಲೆವೆಂಗಳುಮುಸುಕಿತು | ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯುಹಿತನ⁴ ||

ನೆಟ್ಟನೆ ವಿಧಿಭವೆಂದಾ | ದಿರ್ಜರರನು | ಕಟ್ಟಯಾಳುವ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ||
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಿದೆಂಬಂತೆ ತಂದಿಬಿ | ದಿಟ್ಟರೋಕುಟಿಯ ಮಸ್ತಕದಿ || ೪೭ ||

ಎಲೆಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ನಿಲ್ಲೆನುತೆ | ಕೋ | ಮಲೆಯರ ಕೆಯ್ಯ

[ಹೊಂಗೊಡನ ||

ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡುಹಿ⁵ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸುರಿದನು | ಮೊಲೆ ಮುಡಿಗಳು ತೋಯ್ದು

[ತೆಹದಿ || ೪೮ ||

ನೀರನು ಬಿಟ್ಟರಲಪ್ಪದೆ ಮತ್ಸ್ಯಾ⁵ವ | ತಾರ ನೀನೆಂದು ನೀಹಿಯರು ||
ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ಕುಂಕುಮಜಲದೊಳು | ನಾರಾಯಣನನದ್ದಿದರು || ೪೯ ||

ಕಮಲಾಕ್ಷ ನೀರೊಳು ಬಿಡು | ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗ | ತಮಚೋರನಲ್ಲಿಂದ

[ಹೊಣಟು ||

+ರನುಣಿಯರುಗಳಬಲೊಟ್ಟಲೆದೊಟ್ಟ ಕರ್ಬಣ್ಣ | ತಮವೆಂದು ಹಿಡಿದಾಕಿದನು ||

ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯು | ಮುಂತಪ್ಪ ಮೊಟು⁵ ವೆಣ್ಣುಗಳ ||
ಕುಂತಳ ತಮವೆಂದು ನಿಡುಜಡೆವಿಡಿದು ಶ್ರೀ | ಕಾಂತ ನೀರೊಳಗೆ ನೂಕಿದನು ||

ಕ, ಪ. ಅ—ದಪ್ಪವಾದ. 2. ವೀಣೆ. 3. ಹಾರ. 4. ಕೃಷ್ಣನ; ಹೇಗೆ?

+ ಬಲೊಟ್ಟಲೆದೊಟ್ಟನ ಕರಿಯಬಣ್ಣವನ್ನೇ ತಮವೆಂದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ; ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಯಾವುದು? 5. ಸೊಗಸಾದ.

ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಯರು ತೋಯ್ದು ಪೊಣಮಟ್ಟು ಬಂದಾಗ | ವಸನವ ಮುರಿದು

[ಹಿಂದಿದರೆ ||

ಎಸೆವ ನಿರ್ಮಲದೇಹಲಾವಣ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ | ರಸ ಸುರಿವಂತಾದುದಬಲೇ ||೫೩||

ಕೆಂಬಾವುಡೆ^೧ಯುಡಿಸಸನವು ತೋಯ್ದು ನಿಂತಂಬವು ದೃಶ್ಯತೆವಡೆದು ||
ಪೊಂಬಾಚಿದೊಡೆ ತೋಳು ನುಣ್ಣೊಲೆ ಮೆಹಿಯೆ ಹೀ^೨ತಾಂಬರ ನೋಡಿ

[ಹಿಗ್ಗಿದನು ||೫೪||

ಕಿಂಚಿನ್ನಮಕಾರದೆ ಕೃಷ್ಣಲಾವಣ್ಯ^೩ಲಾಂಛಿತ ವರವಧೂಟಿಯರ ||
ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರ್ವರೋಕುಚಿಯನಾಡೆಂದು ಪ್ರ^೪ಪಂಚ ತಾವೇಟ್ಟ ಕೇಳಬಲೆ ||
ತೋಳ ಮೂಲಗಳೊಡೆವಂತೆ ಪೆರ್ವೊಲೆಯ ಚಡಾಳದಿ ಮೆಹಿವ

[ಹೆಣ್ಣುಗಳು ||

ಆಳ ಹಂಚಿದರು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ^೫, ಮೇಳಕೆ ತಕ್ಕತಕ್ಕವರ ||೬೦||
ಎಡಗರೆದೋಣುವ ಸುಲಿಸಲ್ಲ ಪೊಳವ ಪೆ ಜೊಡೆಯಲವರಾಲೆ

[ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆ ||

ಬಿಡಯ^೬ವಿಲ್ಲದ ಹೊನ್ನಂಡೆಗಾತಿಯರುಬೆಂ^೭ಗಡೆಯ ಸಾರಿದರು ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ||
ಅತ್ಯಂತರೂಪಯೌವನಗಾತಿಯರುಹೊಂ^೮ಬುತ್ತಿ^೯ಯೆಡೆಯಾಡುವಂತೆ ||
ಕೆತ್ತಿದ ರನ್ನಜೀರ್ಣಾಜಮೆಯ ಕೈಕೊಂಡು | ಸತ್ಯಭಾಮೆಯನು ಸಾರಿದರು ||
ಪಲ್ಲವಾಧರದಂತ^{೧೦}(ಕುಚ ಪೊಗರುಗುವ^೧)ಧ ಮಿತ್ರಲ್ಲದೆಮೆಹಿವಹೆಣ್ಣುಗಳು ||
ಫುಲ್ಲ^೨ದಳಾಕ್ಷಗೆ ಪೊಸವೇಟ^೩ ಪುಟ್ಟುವಂ ತೆಲರಿಬ^೪ಗೆಯಾವರಾಗ ||೬೩||
ಉಚ^೫ವ^೬ದೊಲವೊಂದು ಮನದೊಳು ಮೊಳದೊರ್ವ^೭ಮುಚ^೮ರ^೯ವೊಂದು

[ಕಾಂತನಿಗೆ ||

ಹೆಚ್ಚಳವಡಿಸಲ್ಕ^೧ ಕೊಂಬು^೨ ಜೀರ್ಣಾಜವೆಯೊಳೆಚ್ಚಾಡುತಿದರೋರ
[ಕುಚಿಯ ||೬೪||

ಅಂಡೆಯ ನೆಗಹಿ ಕುಂಕುಮರಸದುಂಬಿಕ್ಕೆ ಯಂಡೆಯ ಕೊಚವೆಯ ಚಿಗಿದು ||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕೆಂಪುಬಟ್ಟೆ ; ಪಟ್ಟೀಸೀರೆ. 2. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ. 3. ಚನ್ನದ ಬೊಂಬೆ. 4. ಕಾಂತಿಯು ಪ್ರಸರಿಸುವ. 5. ವಿಕಸಿತವಾದ ಪುಷ್ಪ. 6. ಪೊಸತಾದ ವಿರಹ. 7. ತ್ವ. ಉತ್ಸವ. 8. ತ್ವ. ಮತ್ಸರ. 9. ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ; ಉಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ. 10. ಶೃಂಗ.

ಮಂಡೆಯ ನಿಡುಜೆಡೆವಿಡಿದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರ್|ಬಂಡೇಂದುವಕ್ತ್ರಭಾಮೆ
[ಯರು ||೬೫||

ಭೇದಿಸಲಂಗಜಾತಗೆ ಭದ್ರಗಜ ನೀರ|ಸೇದಿ ಸೊಂಡಿಲೊಳೇನ ತೊದೆ ||
ವಾದಿಸಿಕೊಳುತ ಜೇರ್ಕೊಟವೆಯಿಂದೆ(ಚ್ಚೆ ಚ್ಚು) ನಾದಿದರೊ^೧ಬ ರೊ
[ಬ^ಬರನು ||೬೬||

ಭೇರಿನುದ್ದಳೆ ಶಂಖಪಟಹಡಿಂಡಿನು ತೋಳು ಮೌರಿ ತಂಬಟದ ದನಿಗಳು ||
ಭೂರಿನಾದದೆ ಲಗ್ಗೆ ನಟ^೨ವೊಟಗಿದುವಲ್ಲಿ|ನಾರಿಯರ್ ಪೊಯ್ದಾಡುತಿರಲು||
ನವೊಳು ನಾವೆ ಪೊಯ್ದಾಡಲು ಬೇಕೆಂದು|ಕಮ್ಮಲಗಂದಗಂದಿಯರು||
ತಮ್ಮನಾಳುವ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ತುಡುಕಿದ ಪೆರ್ನೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೬೭||
ಬಂದುಗೆನಾಯ^೩ ಭಾವಿನಿ ಕೇಳು ಹೊಸಹೊನ್ನ|ಬಿಂದಿಗಿದುಂಬಿಯೋ
[ಕುಟಿಯ ||

ಇಂದಿಗೆ ಸುಖ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಚೆಲ್ಲಿದ|ರಂದು ಕೃಷ್ಣನ ತಕ್ಕೆಗೊಳಿಸಿ ||೬೮||
ಶತಪತ್ರದಳನೇತ್ರೆಯರ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ|ಚ್ಚುತನದಿವ್ಯಾಂಗದೊಳಮದುರ್
ಕೃತಪುಣ್ಯರಾದರು ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗಳು ಪುಳಕಿತರಾದರನಿಬರುತ್ಸವದೆ ||೬೯||
ರಮೆಭೂದೇವಿ ಮೂಲೋಕವೆಣ್ಣುಗಳಿಗು|ತ್ತಮೆಯರು ಸಲ್ಲಿಲೆಗೆಯ್ವು||
ಸಮಯದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಚೆತ್ತಕ್ಕೆ|ಬೆಮೆ^೪ಗೊಳಿಸದೆ ಪೋದರೇಕೆ||೭೦||
ಘಟೆತಲ್ಪ ಸುರನಿಶಾಚರರಿಗೆಯವ್ಯತವ|ನುಣಬಡಿಸಲ್ಕೆ ಕೋವಿದರು ||
ಗಣಿಸಲಚ್ಚರಿಯ ಮೋಹನಮೂರ್ತಿನಾರಾ|ಯಣಿಯಾಗಿಜಗವವೊಹಿಸಿದ||
ಹೆಂಗಳು ಭ್ರಮಿಸುವುದರಿದಲ್ಲ ವಿಧಿಭವರ^೫|ಕಂಗಳಿಗಾಕ್ಶರೈವಡೆನೆ ||
ಮಂಗಳಪುರುಷಾಕೃತಿ ಮೋಹನರೂಪ|ರಂಗನಲ್ಲವೆ ರಾಜ^೬ವದನೆ ||೭೨||
ನಿಜಲೀಲೆಯೊಳಗಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ|ಗ್ರಜಕನಿಷ್ಠರುಗಳು ತಮ್ಮ ||
ಗಜಗಮನೆಯರೊಂದುಗೂಡಿ ಕ್ರೀಡಾಕುಲ|ವ್ರಜದೊಳೋಕುಟಿಯನಾಡಿ
[ದರು ||೭೪||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಚ್ಚರಿವೆತ್ತ ತಣ್ಣೊಳದೊಳಗುನಾ|ಪತಿತಸದ್ಭವನಿ ಮುಂ
[ಕೊಂಡು ||

ಕ. ಪ. ೪—1. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನನೆಯಿಸಿದರು.

2 ಲಗ್ಗೆಯವಾದ್ಯ.

3. ಬಂಧೂಕದ ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ.

4. ಭ್ರಮೆ.

5. ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರು.

6. ಚಂದ್ರ.

ರತಿದೇವಿಸಹ ವಸಂತನನಾಡುತಿರ್ದನು|ಮತಿವಂತೆ ಕೆಳದಿ ಚಿತ್ತೈಸು||೨೫||
 ಶಂಬರ ಶರನಿಧಿಯೊಳು ತನ್ನ ಕೆಡಹಿದ ಪಿಂಬವಣಿಯನು¹ ತೋಯುವರೇ ||
 ಚೆಂಬಣ್ಣ ಗಂಧೋದಕದಲ್ಲಿ ಸ್ತರ ತನ್ನ|ಕುಂಭಕುಚೆಯನು ನೂಂಕಿದನು ||
 ಉಟ್ಟ ಸಾಲಿಯ ಸೀರೆ ಕೊಪ್ಪು ಪೇರುರದಲ್ಲಿ|ಬಟ್ಟ ಬಲ್ಲೊಲೆಯು
 [ಢಾಳಸಲು ||

ನೆಟ್ಟನೆ [ನೀರಿದೆ] ಬಂದು ಕಾಮಗೆ ಕೈ|ಗೊಟ್ಟಳು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ||೨೬||
 ಹರನುರಿಗಣ್ಣಿಂದೆ ಬಂದ ಸಂತಾಪ ಪೀ,ವರಕುಚಾಸ್ವಿತೆಯರ ತಾಪ ||
 ಸ್ತರ ನಿನ್ನಮೆಯೊಳಗಿದೆ ತಂಪುಗೊಳ್ಳೆಂದು|ತರಳ ನೂಂಕಿದಳು ತಣ್ಣೊಳದೆ||
 ನೂತನಕಾಮಕುಂಕುಮರಸದೊಳುತೋಯ್ದು|ಪೀತಾಂಬರನಾಗಿ ಬರಲು
 ಆತನ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪಿ ಲಲ್ಲೆ ಯನಾಂತು|ನೂತನಾಡಿದಳು ಮಾಯಾವಿ||೨೭||
 ಎನ್ನ ನೀ ಮೊದಲು ನೂಂಕಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ|ನಿನ್ನ ನಾ ನೂಂಕಿದೆನ್ನೆ||
 ಇನ್ನಾವ ತೊಡಕು ಬೇಡೆನುತ ಮಸ್ತುಥ ರತಿ,ಪೊನ್ನಂಡೆಗಳ ತುಡುಕಿದರು||
 ಕುಂಕುಮಜಲವ ಹೊನ್ನಂಡೆಗಳೊಳು ತುಂಬಿ,ಮುಂಕೊಂಡು ಹೊ

[ಯ್ದಾಡಲವಳ ||

ರಿಂಕಿದ² ಕುಚೆಯುಗ ಬಾಹುಮೂಲಂಗಳ,ಕುಂಕುಮ ಜಗವ ಮೋಹಿಸಿತು||
 ಹೊಗರುಗುವಂಗೋಪಾಂಗ ವಕ್ಷದೊಳು ಪೊಂಬೊಗರಿಯಂತಿರ್ಪ
 [ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ||

ದೃಗುಯುಗಳದಿ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಹಿಂಗಳಾಡಿದೆ|ಮುಗುಳಂಬನಮರ್ದಪ್ಪಿದನು ||
 ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ನಿರ್ಜರವೈಕ್ಲವ ಕಲ್ಪ|ವಲ್ಲಿಯು ತೊಡರಿ ಕೊಂಬಂತೆ ||
 ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ನುಣ್ಣೊಳಿಂದೆ ರಸದಾಳ|ವಿಲ್ಲ ನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ||೨೮||
 ಇನಿವಿಲ್ಲ ರತಿದೇವಿಯರ ಮುಂದೆ ವರವಿಲಾ ಸಿನಿಯರು ಹೊನ್ನಂಡೆದಳೆದು||
 ತನಿಮೋಹರಸಮೊಸರ್ವಂತೆ ಪೊಯ್ದಾಡಿದ,ರನಿಬರದೇನ ಬಣ್ಣಿವೆನು ||೨೯||
 ಎಡಬಲದೊಳು ಪಿಂತೆ ಮುಂತೆ ಕೋಭಿಸುವ ಪೊಂ ಗೊಡಮೊಲೆಯು
 [ವರೋಕುಚೆಯ ||

ಎಡವಿಡದೊಬ್ಬ ರೊಬ್ಬ ರ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲುವ|ಸಡಗರವೇನ ಬಣ್ಣಿವೆನು||೩೦||

ಅಳಿಯರು¹ಗಳಣೆ ಸೆಯೊಳು ನೂಲುಲು | ಜೋಳ²ಜೋಳಯೊಳೊಂದು

[ಗೂಡಿ ||

ಗೀಳಟ್ಟು ಪೂವಾಲೆಗಳಂದೆ ಕಡುಗೆಲ್ಲ | ಗೂಟುಗಳ್ ಪೊಯ್ದಾಡುವಂತೆ || ೪೬

ಕಟ್ಟಲುಜ್ಜು ಗವೆತ್ತ ಪೂಜೆಂಡು ಪನ್ನೀರ | ಪೊಟ್ಟಣ ಯಕ್ಷ ಕರ್ಧಮವ ||

ಬಟ್ಟ ಕಂತುಕ³ದಿಂದೆ ಬಲೊಲೆ ಬಿದಿರುವಂ | ತಿಟ್ಟಾಡಿದುದು ಸಖಿನಿವಹ || ೪೭

ಸಿಂಗಾರವಡೆದ ಉಟಳದಯ್ಯಾಲೆಯ | ಮಂಗಳವಿಭವದಿನಡರ್ ||

ಅಂಗಜಚಕ್ರದಿಗ್ವಿನಿತನುರೆಂಬಂತೆ | ತುಂಗಯೌವನೆಯರಾಡಿದರು || ೪೮ ||

ನೋಟವಿಪಯದಿಂದೊಳಗಾದ ಪುರುಷರ | ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಸುತೆ ||

ಅಟವಿದೆಂಬಂತೆ ತಿರುಗಿಸುತಿದರು | ಉಟಳದಯ್ಯಾಲೆಗಳನು || ೪೯ ||

ಸಹಮಿಂಡಿವೊಳ ಕೊರಲಹಾರದಮುತ್ತು | ಪಹುದುದಿರುವನುಣಿಸಿಚಯ ||

ಬಿಣುವಟಿಯೊಳಗಾಲಿಕಲ್ಲುಗಳಂದದಿ | ತುಣುಗಿದುದಯ್ಯಾಲೆಯಡಿಯ || ೫೦ ||

ಉಡುವಸನಂಗಳು ತೋಯ್ದು ಕೆಂಬಣ್ಣಕಿ | ಮೃಡಿರುಜೆದೊಣುತಲಿರಲು ||

ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣ ಬಲೆಯರುಗಳು ತಣ್ಣ ಸವೆತ್ತು | ನಡುಗಿದರ್ ಮೇಲೆ ನರ್ತಿಸಲು ||

ವೇಡೆಯವಡೆದು⁴ ನಿಂದುದು ಪೆಣ್ಣು ಹರಿ ಜಲ | ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿದ ಬಜಕ ||

ಕೂಡೆ ಸದ್ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯವ | ಜೋಡಣೆಗೆಯ್ದ ಶ್ರೀಧರನು || ೫೧ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೧೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಕಾಂತವನ್ನು ಮನೆದುಂಬಿಸಿಕೊಂಡುದು—

ಮೂಣಕ್ಕ ರದ ಕೀರ್ತನೆಗೊಟ್ಟು ಮುಕುತಿಯ | ತೋಣಲುಜ್ಜು ಗಿಸಿದಹರಿಯ

ನೀಣನ ಮಡದಿಯ ಬಲಗೊಂಡು ಕವಿತೆಯ ಬೀಣಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಲೇಸನಿಸಿ || ೧ ||

ಅಕ್ಕರಿಗನ ಕುಲವೃದ್ಧನ ಮಡದಿಯ⁵ | ಧಿಕ್ಕರಿಸದೆ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||

ಕ ಪ. ಅ—1. ಚತುರ್ಗಾತಿಯರು.

2. ಜೋಡಿ.

3. ಸೆಂಡು.

4. ಸುತ್ತಿನಿಡು.

5. ಸರಸ್ವತಿಯ; ಹೇಗೆ?

ಸಕ್ಕದ ಕನ್ನಡವೆರಸಿದ ಕವಿತೆಯ|ನೊಕ್ಕಣಿಸುವೆ ಕೇಳು ಕೆಳದಿ ||೨||

ಅಹಿಯಟ್ಟಿ^೧ ಬಳರ ಬಂಡಿಸಿ ಬಿಸಿರಕುತಕೆ|ದೊಹ^೨ಯೊಳು ತೊಳೆದ

[ಚಕ್ರವನು ||

ಬಹಿಯೊಳು ಕೃಷ್ಣ ಬೈತಿಡುವಂತೆ ಪಡುವೆಟ್ಟಿ|ಮಹಿಗೊಂಡು ರವಿ

[ಮುಬುಗಿದನು ||೩||

ಕಂಜಬಾಂಧನನನ್ನಮಿಸೆ ಪಡುವಣವೆಣ್ಣು|ಮುಂ ಚೇತನಗುಂದಿ ತನ್ನ ||

ಮಂಜುಲವದನದ ತಂಬುಲವುಗುಟ್ಟಂತೆ|ಸಂಜೆಗೆಂಪೆನೆದಿದುದಾಗ ||೪||

ಸುಟೆನೆತ್ತು ಮುಗಿಲಗಲದಿ ಪರಿವಾಕಾಶ ತಟನಿಯ^೩ಬುದು ದದಂತೆ ||

ಪಟುವಾಗಿ ನಿಖಿಲನಕ್ಷತ್ರಸಂದೋಹ ಸಂಘಟಿಸಿತು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೫||

ವಿಾಟಾದ ರೂಪುಜವ್ವನ ಬಿಡುವೊಳ್ಳೊಳು^೪ ಬೇಟನ ಮಾಬ್ಬುದನ್ಯಾಯ||

ಕೂಟಕೆ ತರಣಿ ಬಂದರೆ ವೃದ್ಧನೆಂದು ಕ|ವಾಟನ ಮುಗಿದುನಂಭೋಜ||೬||

ಕೋವಿದೆ ಕೇಳುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಯನಮುಂದೆ|ತೀವಿರ್ವಕಮಲವಲ್ಲರಿಯ||

ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲೆಂಬಂದದೆ ಬೊಂಬಾಳ|ದೀವಿಗೆ ಮೊಹಿಸುವಿಕ್ಕಲದೆ||೭||

ಸ್ತನವೆ ಬುಜ್ಜಣಿಗೆ(?)ಮೈಲಾವಣ್ಯರಸ ತೈಲ|ವನಜಾಕ್ಷಿಯರತೋಳೆ ದಂಡ

ಘನಕಾಂತಿವೆತ್ತ ಮಾಣಿಕ್ಯದುಂಗುರವೆ|ರಲ್ಲಿನುಗಿನ ಸೊಡರೊಪ್ಪಿದುವು ||೮||

ಪರಿಪೂರ್ಣತೇಜೋಮಯಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ|ಸಿರಿವೊಗಕಾಂತಿಯಮುಂದೆ||

ತುರಿಯದಿಂ ತನು ಹೊದ್ದದಿರಲೆಂದುನಿಂದಿ|ರ್ದುರಿಸ ಸೊಡರ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||

ನಳಸಬಾಂಧನನ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳು ಮಿಗೆ ಮಿಂಚು|ಬುಬುವಿನ ಮಿನುಗು

[ರಂಜಿವುದೇ ||

ದಳತಪ್ರಕಾಶಕೃಷ್ಣ ನ ಮುಂದೆ ಸೊಡರ್ಗಳು|ಕಳಿತುವು^೪ನಸುಕಾಂತಿವೆರಸಿ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಹೊಂ|ದೊಡವಿನರತ್ನದೀಪ್ತಿಗಳ||

ಪಡೆದ ತಾಯೆಂಬಂತೆ ಕಾಸ್ತುಭ ರಮ್ಯತೆ|ವಡೆದುದು ಹರಿಯುರಸ್ತಳದಿ||೧೧||

ಗಂಧೇಭಗಮನೆಯರುಗಳಂಘ್ರಿಸಂದೋಹ|ಚೆಂದದೆ ಘಣಿರೆಂಬ ರವದಿ ||

ಬಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ವರರತ್ನಮಂಡಪ|ಹೊಂದವಗದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದರ್ ||೧೨||

ಕ. ಪ. ಅ-1. ಹಿಂದಟ್ಟಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ.

2. ಕೆಂಪಾದ ಪ್ರವಾಹ.

3. ಆಕಾಶಗಂಗೆ.

4. ಕಾಂತಿವಿಹೀನವಾದುವು

ವಿಘ್ನದಾಯಕಶ್ರೇಷ್ಠನೆರ್ದೆಗೇಡಿಯ¹ ಪ್ರಲಂ² ಬಘ್ನ³ ತಾನೊಡಗೊಂ

[ಡುಬಂದು !

ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆದುಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು|ಲಗ್ನವ ಪೇಟ್ಟ ನನುಜಗೆ ||೧೩||

ದಾನನಮದವಿದಳತ ಮುಸಲಿಯ ಮಾತಿ|ಗಾನಂದವಡೆದೊಕ್ಕೊಡಿ ||

ವಿನಾಸಧ್ವಜರತಿದೇವಿಗೆ ತತ್ಪರ|ಸಾ ನಗೇಹವ ತುಂಬಿಸೆಂದ ||೧೪||

ಕಡುಲೇಸಾದಾಚ್ಯುತ ಕಾಮರತಿದೇವಿ|ಗುಡುಗೊರೆ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಗಳ ||

ಕುಡು ಕೊಂಡುಯ್ದುಮಂದಿರವತುಂಬಿಸರೆಂದು|ನುಡಿದಮರಾಮನಚ್ಯುತಗೆ ||

ರಾರಾಜಿಸ ನನ್ಯವಸ್ತ್ರಸಂತತಿ ಸಪ್ತ|ವಾರ ಮೆಯೊಡಿಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕದ||

ಹಾರ ಕಿರಿಟ ಪೆರ್ದುಬಿನೊಳೊಪ್ಪುವ|ತೋರಮುತ್ತುಗಳ ಪಾಲಿಸಿದ ||

ಚಿನ್ನದ ಕಾಲ ಬೆಳ್ಳಿಯಕಾಲಮಂಚ ಸು|ವರ್ಣದಡ್ಡಣ್ಣಿ³ ಸುಪ್ಪತಿಗೆ ||

ರನ್ನವಿಟ್ಟರ⁴ ರತ್ನಗಂಬಲಿ⁵ ತಲೆಗಿಂಬ⁶|ಹೊನ್ನಾಂಬರನಿತ್ತ ಮಗಗೆ ||೧೫||

ಮಿಗೆ ರಮ್ಯವಡೆದ ಹೊಂಬರಿಯುಣತಳಗೆ ತಂ|ಬಿಗೆಗಿಂಡಿಗಿಣ್ಣಿಲುಗಳನು ||

ನಗೆವೊಗದರ್ಪಣ ಹಂಸೆ ಪುತ್ರ⁷ಯ ದೀ|ವಿಗೆಗಂಬಗಳನಿತ್ತ ನೊಲಿದು||೧೬||

ಸೊಡಗಡಿಗಳ ಸ್ವರ್ಣಬುಜ ಣಿಗೆಗಳ ಪೇ|ರ್ಗೊಡಪಾಸಿಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ||

ಅಡಲೊಡರ್ಚುವಪೊಂಭಂಡಗಳ ಕರಬೋನ|ಗಡಣವ ಕೊಟ್ಟನುತ್ಸವದಿ ||

ನೆಗಳ ನೊಂಡಿಲ ಜಿನ್ನದಣಿಸಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ|ಸೊಗಯಿಪ ರತ್ನವಿನಾನ ||

ಮಿಗೆ ನಲ್ಲುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿಮುಂತಾದವ ಸ್ತು|ಗಳನಿತ್ತ ನುಕ್ಯಪ್ಪ ಮಗಗೆ||೧೭||

ಕಣ್ಣನಂಗಳಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವನೆಯ್ದಿಸುತಿರ್ಪ ನುಣ್ಣೊಲೆಗಳನುಣಿಸಿಮೆಣಿಸಿ ||

ಪೆಣ್ಣಾಣಿಕಗಡಣವನಿತ್ತ ನೆಯ್ದಿಲ ಗಣ್ಣಿಯ್ಯ ರತಿಮನೋಧವಗೆ ||೧೮||

ದಂತಿಘೋಟಕ⁸ ಧೇನುಮುಖವಿವತ್ಸಂಗಳ|ನಿಂತಿರಿಸಿದರು ಸಾಲೊಳಿಸಿ ||

ಇಂತವು ಮೊದಲಾದ ಬಲುಮಣಿಗಳ ಕೃಪ್ಪ|ಕಂತುವಿಗತ್ತ ನುತ್ಸವದಿ||೧೯||

ತೊಂಡಿಲು ಬಾಸಿಗವನು ಸೊಡಿದರು ಚಂದ್ರ|ಮಂಡಲರತಿಮನ್ಮಥರ್ಗಿ||

ಸೊಂಡಿಲಿಂದೆಸೆವ ದಂತಿಯನೇಣಿಸಿದರಾ|ಖಂಡಲ ಶಚಿಯ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ||೨೦||

ನಿಜ್ಜ ಣಿಗೆಯ ಪಂಜು ನಿಜಪಂಜು ಸೂರ್ಯನೊಳ್|ಮಂಜು ರಿಸುವಮಾವಂಜು||

ಕ. ಪ. ೮—1 ಮನ್ನಧ; ಹೇಗೆ?

2. ಪ್ರಲಂಬಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದ

ಬಲರಾಮ.

3. ಮೂರುಕಾಲುಳ್ಳ ಮಣಿ.

4. ರತ್ನಾಸನ.

5. ತಲೆಯ ದಿಂಬನ್ನು.

6. ಕುದುರೆ.

ಉಚ್ಚೈಃ ಸಿದುವು ಮನ್ಮಥರತಿ(?) ಲಯಕಾಲಕಿಚ್ಛಿ ನ ಬಳಗವೆಂಬಂತೆ || ೨೪ ||
 ಎಡೆಯ ಪಂಜುಗಳಿದ್ದುವು ನಾಗನಾಥನ | ಹೆಡೆವಣಿಗಳ ದೀಪ್ತಿ ಯಂತೆ ||
 ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯದೆ ಪೆಣ್ವೆಂಡು | ನಡೆಗೊಂಡುದೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು ||
 ಇಡಿಕಿಹಿದವ ಬಟ್ಟೆ ಮೊಲೆಯ ಹೊಂಗಳಸ ಕ | ನ್ನಡಿಯಂತೆ ನುಣ್ಣೊಗ
 [ಮೆಸೆಯೆ ||

ನಿಡಿದಾದ ಕಪ್ಪುಗಣ್ಣುಗಳ ವಾರ ನಾರಿಯ | ರಡಿಯಿಟ್ಟು ರರಸಂಚೆಗಮನೆ || ೨೫ ||
 ಬಾಣಸಂಚಕ ರತಿದೇವಿಗೆ ಪೊಂಬರಿ ಯಾಣದಿಂದಾರತಿ ಬೆಳಗೆ ||
 ಮಾಣದೆ ಧವಳಶೋಭನವ^೧ ಪಾಡಿದರು ಗೀರ್ವಾಣನಾರಿಯರ ಕೀಲ್ಪಡಿ ||
 ಕರಣೇಂದ್ರಿಯ ಚಿತ್ತ ಯೋಗಿಗಳೆದೆ ತಪಃ | ಕರಣವನೊಡೆದುಬಿವಂತೆ |
 ಚರಣಾಭರಣದೀಪ್ತಿ ಯೋಳಂಗೊದ್ದವ | ಸ್ಮರಣದ ಹೆಂಗಳೊಪ್ಪಿದರು || ೨೬ ||
 ದುಸ್ತರಗೀತಳಬ್ಬವ ಕೊಂಬ ಪಾತ್ರಸ ಮಸ್ತವಿದ್ವಜ್ಜ ನರಿಗೆ ||
 ಹಸ್ತದಿ ಹೊಮ್ಮುತಿಗಿಹಿದನು ಯಾದವ, ಮಸ್ತಕಮಣಿ ಕೃಷ್ಣ ನೊಲಿದು || ೨೭ ||
 ಅಗಣಿತಕನಕದಂಡದ ಪಲ್ಲವಭತ್ತ ನೆಗಹಿರೆ ರತ್ನ ತೆತ್ತಿಸಿದ ||
 ಸೊಗಯಿವ ಮಣಿಸೊಡರ್ವೆಗಳಿನ್ನೊಳ್ ಮೆಹಿದುವು | ಗಗನತಾರಕಿಯ
 [ಕೀಲ್ಪಡಿ || ೨೮ ||

ಸಿರಿವೆತ್ತ ಕನಕದಂಡದ ಚಾಮರ ಸೀ ಗುರಿ ನಡೆದೊರಣವಿಚಯ ||
 ಪರುರವಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧ ಟಿಕ್ಕೆಯ^೨, ತೆರಳಿತು ನಭವನಳ್ಳಿದು || ೨೯ ||
 ಅಂಗಡಿಯೆಡಬಲದಲಿ ರಮ್ಯತರಹ ವ್ಯೂಹಗಳ ತುದಿಯ ಮಂಟಪದಿ ||
 ಹೆಂಗಳು ರನ್ನೆಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು ವಿನಾ | ನುಗಳವರಿಯರ ಜುಹಿದು || ೩೦ ||
 ಸೌಂದರಮಯವೆತ್ತು ರತಿ ಕಾಮಸಹ ಗಜ ಕಂಧರದೆಡೆಯಲಿ ಕುಳಿತು ||
 ನಿಂದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗೀತಗಳ ನೋಡುತ್ತಲೈ ತಂದರು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ || ೩೧ ||
 ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದ ಹೊನ್ನಮಗಿಲ^೩ ಗ್ರದಿ ಕತೂ^೪ದರಿ^೪ ರಮ್ಯ ರತ್ನಗೋಪುರದಿ ||
 ಸಿರಿವೆತ್ತ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ಕಂತು | ಕರಿಯ ಮಸ್ತಕದಿಂದಲಿಬಿದ ||
 ಬಿಡೆದೊದರುವ ನಾನಾವಾದ್ಯಶ್ರುತಿಗೂಡಿ ಮಡದಿಯ ಧವಳಶೋಭನದಿ ||
 ಸೊಡರಿಟ್ಟು ಮೆಹಿವ ರತ್ನಾಂಚಿತದುರುಹೊನ್ನ^೪ ಗಡಣದಾರತಿಯನೆತ್ತಿದರು ||

ಕ. ಪ. ಅ—೧. ಧವಳದ ಹಾಡೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾಡು.

೨. ಧ್ವಜ. ೩. ಪ್ರಾಕಾರ. ೪. (?)

ಸೊಲ್ಲಿಸಿದರು ಜಾಗು ಬೊಲ್ಲು¹ ಶಬ್ದವ ಕೆಂಬಲ್ಲ ತಳಗೆಗಾರ್ತಿಯರು||
 ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಾಸನಹೂವ ಸಂಪಗೆಯಂತೆ|ಚೆಲಿ ತು² ಬಣ್ಣ ಗೂಲುಗಳ³ ||೩೬||
 ರಥಹಸ್ತಿವಾಜಿಸಲ್ಲವ ಛತ್ರಟೆಕ್ಕೆಯ|ಶತಕೋಟಿ ಬಾಹ್ಯದ ಮೆಹಿಯೆ||
 ಹಿತವಾದ ಯದುವಧೂಟಿಯರೊಂದುಗೂಡಿ ಮುನ್ನೃಥ ಹೊಕ್ಕ ರಾಜ
 [ಮಂದಿರವ ||೩೭||

ಶಶಿವದನೆಯರೊಂದುಗೂಡಿ ತದ್ವಿಧಿಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಹದಾಗವೋಕ್ತಿಯಲಿ
 ರಸಿಕಶೇಖರ ರತಿಕಾಂತನ ಮನೆಯ ತುಂಬಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಮರಳ ಮಂದಿರಕೆ||
 ವರವೋಹನತರಂಗಿನೆಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಚಂದ್ರಮಾರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹದಿನಾಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ಗರ್ಭಾದಾವ:—

ಹೆರೆಯಾಳ⁴ ದೆಯಾಡುವನ ಸಡಗರ್ಬದ⁵ ದೊರೆ ದೇವದೇವಾಧಿಪನ ||
 ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದೆ⁶ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿನೇಲುಬಂಡಕ ಕರೆಯಂತೆಸವಿವಾತುವೆರಸಿ||
 ಸುತೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿದನೈಯನ⁷ ಪುಣ್ಯ|ಕಥೆಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಡೆ ||
 ಜತೆಯಗಲದೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಕೇಳುವ ಗುಣಾಸ್ವಿತೆಯರ ತೋರಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧||
 ಮುರಹರ ನಿಖಿಲಯಾದವರ ಬೀಚಿಕ್ಕಟ್ಟು ತನ್ನರಮನೆವುಗಲತ್ತಲಿತ್ತು ||
 ವರಚಂದ್ರಕಾಂತಮಂಟಪಕ್ಕೆದಿ ಸಿಂಹವಿ|ಪ್ರೃಥದಲ್ಲಿ ಮದನನೊಪ್ಪಿದನು ||೨||
 ವಾಮದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿ ಮುಗ್ಧ ಸತಿಯರ ಸೋಮ ನಿಂದಿರೆ ಸಾಲಾಗಿ ||
 ಹೇಮದಂಡಾನ್ವಿತೆಯರು ನಿಂದಿರ್ದರು | ಕಾಮನ ಕೈವಾರಿಸುತ⁸ || ೩ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶುಭಸೂಚಕಗಳಾದ ಮಾತುಗಳು. 2. ಚೆಲ್ಲಿದರು.

3. ದೃಷ್ಟಿಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಅನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿವಾಳಿಸಿದರು.

4. ಶೀಘ್ರ. 5. ಸಡಗರಿಸಿದ; ಅಲಂಕರಿಸಿದ. 6. ಮೋಸವಿಲ್ಲದೆ; ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ. 7. ಎಷ್ಟು; ಹೇಗೆ? 8. ಹೊಗಳುತ್ತ.

ಜಂಭಭೇದಿಯ ಮಾನಮರ್ದನ^೧ ಜಯ ನಿಟ|ಲಾಂಬಕತಪೋವಿಘ್ನಜಯತು ||
ಪೊಂಬನಿಜನ ಬಾಯ ಬೀಯಗ^೨ಜಯಯೆಂದು|ಶಂಬರಾರಿಯಹೊಗಜಿದರು||

ನೇಸಲ ಗರ್ವಪರ್ವತವೆಜ್ಜ^೩ ಜಯತು ಪ|ರಾಶರಚಿತ್ತವಿಭೇದ^೪ ||

ದೋಷಾಕರತುಂಗಭಂಗ^೫ ಪರಾಕೆಂದು|ಪೂಸರನನು ಹೊಗಜಿದರು ||೬||

ನಾಡೊಳು ಹನುಮಂತಶುಕನಿಧಿ ರಾಮರ^೬ ಕೋಡಗಮರುಳ್ಳೆಂದುಜಿದು||
ಗೂಡ^೭ ನಿರ್ಜರನರೋರಗರ ಭಂಗಿಸುತಿರ್ಪ|ಗಾಡಿಕಾಣನ ಹೊಗಜಿದರು||

ಎತ್ತ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಮಲೆತಿರ್ದ^೮ ಮೊತ್ತದ ವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ||
ತೊತ್ತಜದುಜಿದ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಜಯಯೆಂದು|ಚಿತ್ತಜನನು ಹೊಗಜಿದರು||

ಸೆಣಗು ಸಂಭಾಳೆ ಬಹುಭೂಷಣಗಳೆ|ಚ್ಚು ಮೇಲಪ್ಪಾವಧಾನ ||
ಹೆಣಿನೊಸಲಬಲೆಯದಿಟ್ಟು ಪರಾಕು ಮಿಂ|ಗುಣುಹಿನ ಜೇಯ ಚಿತ್ತೈಸು||
ಗಾಣೆಯರುಗಳ^೯ ಚಿತ್ತೈಸು ನರ್ತನದ ಸು ಜಾಣೆಯರುಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು||
ವೀಣಾಪಾಣಿಯರುಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು ಪೂ ಬಾಣ ಪರಾಕೆಂದರೊಲಿದು ||೧೦||

ಗುತ್ತಿಗೆವಿಡಿದಂತೆ ನೆಣ^{೧೦} ಸಾಧಿಸಿದಲು|ವತ್ತು ನಾಲಕು ಬಿಜೆ ಗುಣುಹೆ ||
ವೃತ್ತಕುಚಾನ್ವಿತೆಯರ ಪರಿಕೆಯ^{೧೧} ನೋಡು|ಚಿತ್ತಯಿಸೆಂದರಂಗಜನ||೧೧||

ಸಕಲಕಲಾಭಿಜ್ಞೆಯರ ಕುಸ್ತುರಿಸಿದು|ಮಕರಕೇತನ ತನ್ನ ಸತಿಯ ||

ಮುಖಪದ್ಮವ ನೋಡಿ ವಿನಯಾತುರದಿಂದೆ|ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು||೧೨||

ನುಡಿಸಿದ ಕೆಲರ ನೋಡಿದ ವಿನಯದಿ ತೃಪ್ತಿ|ವಡಿಸಿದ ಪೆಣ್ಣಿನೋವ್ಯಥೆಯ||
ಬಿಡಿಸಿದ ಬೆಮರ್ವಸಿಗಳನೆಲರಿಗೊತ್ತು|ಕೊಡಿಸಿದ ಸಕಲಸನ್ನಹವ^{೧೧} ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಇಂದ್ರನನ್ನು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು. 2. ಬ್ರಹ್ಮನ ವದನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತನಗೆ ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡವನಾದ್ದರಿಂದ, ಬಾಯಬೀಗವಾದನು. 3. ಐಗಚ್ಛಕ್ಷುವಾದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಕೂಡ ಪತ್ತೀವಿಶಿಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನಾದ್ದರಿಂದ. 4. ಪರಾಶರಮುನಿಗೂ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವನು; ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆ ಏನು? 5. ದೋಷಾಕರ=ಚಂದ್ರ, ತಾರಾದೇವಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅವಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವಹಾಗಿ ಮಾಡಿದವನು, ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಕಥೆ ಏನು? 6. ಹನುಮಂತ, ಶುಕ, ಸಿದ್ಧರಾಮ—ಇವರು ಹುಟ್ಟುಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು. 7. ಗೂಢವಾಗಿ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ. 8. ಗರ್ವದಿಂದ ಇದ್ದ. 9. ಗಾನಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು. 10. ಪರೀಕ್ಷೆ. 11. ಸನ್ನಹವನ್ನು.

ಸೆಳೆನಡುವಿನ¹ ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೊಲೆ|ದಳದ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈವಿಡಿದು ||
 ಕಳೆವೆತ್ತ ಕಂದರ್ಪ ಮಣಿಸೊಡವೆಗಳಗಿನ|ನಿಳಯವ ಹೊಕ್ಕನರ್ತಿಯಲಿ ||
 ಚಿತ್ರಮುದದ ಗೋಡೆ ಕಂಭ ಚಾವಡಿಹೊನ್ನ ಪುತ್ತಲ² ಮದನಕೈ³ ರತ್ನ ||
 ತೆತ್ತಿಸಿದಮಲಬೋದಿಗೆ ಲೋವೆ ಪಲಗೆಯೊಳ್ಪುತ್ತಿ ನ ಕುಚ್ಚುಗಳ⁴
 [ಮೆಹಿ⁵ಯೆ ||೧೫||

ಜಾದಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲೆ ಸುರಹೊನ್ನ ಸಂಸಗೆ | ಪಾದರಿ ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿ ||
 ರಾಜೀವ ನಿರ್ಜರಸುಮನಾಲೆ⁶ ಕಣ್ಣಿ ವಿ ರಾಜಿಸಿದುವು ರತೀಶ್ವರಗೆ ||೧೬||

ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತಮಾಲಿಕೆಗಳು ಮೃಗ ಝಲ್ಲಿ ಕುಂದಣವೊಗಪಿಸಿದೆನೆನ ||
 ಬಂಧಗತಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟ⁷ ನಿಂದ ಚೆಲ್ಲಾದುದಾನಿಳಯ ೧೭

ಕಾಂಚನನವರತ್ನಕೀಲಿತ ಶಕುನಿಯ⁸ |ಮಂಚಕೆ ಬಿಗಿದ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟ⁹ ||
 ಅಂಚೆದುಪ್ಪುಪ್ಪಾಸಿನ¹⁰ ಮೇಲೆ [ಸತಿಗೂಡಿ] |ಪಂಚಾಸ್ತ್ರಕುಳಿತನುತ್ತವದಿ ||
 ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ದವನ ಬೆಳ್ಳಿದಂಗಳ ಸಖಿಯಿರವಂತಿ ||

ಹೊಂಗೇದಗೆಯದಿಗಂಜಿ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ ತೊಂಗಲು ಮೆಹಿದುವಭ್ರದಲಿ||೧೮||
 ಪೀನಕುಚಾನ್ವಿತ ಚುತುವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಕೈಗೈದು⁷ ||

ವಿನಾದ್ವಜನ ಮಂಚವ ಸಾದುರ್ಗ ನಿಂದಿದರ್ಗಳೇನೆಂಬೆನವಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ||೧೯||

ಕಡೆಯಾಣಿ⁸ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಹುಣಿಯಿಸು ತೊಡೆದೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿದಂದದಲಿ ||
 ಬಡನಡುವಿನ ಬಲ್ಲೊಲೆವೊಗದಿಂದ ರಯ್ಯ ವಡೆದಿದರ್ಗಳೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ||೨೦||

ಭಾರತಿ ವೊದಲಾದ ಸುರವೆಣ್ಣಿಗಳೊಳು ಗಾಡಿ|ಕಾಂತಿ ರೂಪಯೌವನದಿ ||

ಕೀರತಿ⁹ ವಡೆದಿದರ್ ರತಿ ಜಗನ್ನೋಹನ, ಮೂರುತಿ ಕಂಗೆಳಿಸಿದಳು ||೨೧||

ಸಲೆ ಜಗತ್ರಯವ ವೊಳಿಹುಪ ಕಾಮಕಲೆಯಿಂದೆ|ನಲಿನಾಕ್ಷಿ ಕಾವನ ಕಣ್ಣಿ ||
 ಮೊಲೆಯು ಸಡಾಳ¹⁰ ವೃತ್ತತೆಯಿಂದೆ ದ್ವಿತೀಯಸಂ|ಕಲೆಯನಿತ್ತಳು ತೋ

[ಯಜಾಕ್ಷಿ ||೨೨||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಿತ್ತದಂತೆ ಸಣ್ಣನಾಗಿರಲು ನುಣುಪಾಗಿರಲು ಇರುವ ನಡುವುಳ್ಳ. 2. ಕಂಭಗಳ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೋದಿಗೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ವಣಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ನಕಾಸುಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಮರದ ಮುಟ್ಟು. 3. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವುಷ್ಟಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಜರ-ದಿವ್ಯವಾದ ಮಾಲಿಕೆಗಳು. 4. ಗಿಳಿಯು. 5. ಬಿಳಿಯ ಒಟ್ಟು. 6. ಹಂಸಗಳ ಗರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ. 7. ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು 8. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. 9. ಕೀರ್ತಿ. 10. ಕಾಂತಿಯಿಂದ.

ಅತುಲುಗವೆಗಣ್ಣು ಕಟಾಕ್ಷ ಕಂಬಲಗಳ ಮಿಲುಗುವ ತೊಂಡೆವಣ್ಣು ಟಮ ||
ಬೆಣಗಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು ಬಂದುಗೆವಾಯ|ನಣುಗಂಪು ಸೂಸಲಂಗಜಗೆ ||

ವನಿತಾಶಿರೋರತ್ನ ಬಿನ್ನ ವಿಸಿದೊಡಿಕಡ್ಡು | ಧನುರ್ಧರ ಕೇಳಿ ಕಾತರಿಸಿ ||
ಇನಿವಾತುಗಳೆಂದೆ ನೆರೆದಿದರ್ ಸದ್ವಿಳಾ|ಸಿನಿಯರ ಹೋಗಿಂದ ನಗುತೆ ||೨೫||

ವರನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ರತಿ ರಮ್ಯವಡೆದ ಪೂ|ಸರವಿಳಾಸಿನಿಯರೆಲ್ಲ ರನು||
ತರವಣಿತುಪಕರಣಂಗಳನಿರಿಸೆಂದು ಕರಸಂಜ್ಞೆಯೊಳು ಪೇಟೆದಳು ||೨೬||

ಪೊಂಬರಿಯಣದಿಪೋಳ್ ಶ್ರೀಮಯವಡೆದಿದರ್ ಸಂಬಳಗೆಯಪರ್ಣ¹ ಚೂರ್ಣ² ||
ಕೊಂಬ ಕರ್ಪೂರಕರಂಡವ³ ಸ್ಮರನ ತಲೆ|ಗಿಂಬಿನೊಳ ತಂದಿರಿಸಿದರು ||೨೭||

ಗಂಗೋದಕಹೂಜಿ ಘನರತ್ನ ಕೀಲಿತ ಹಿಂಗಾಣೆಗಂದ⁴ ಲದ್‌ಫಟ್ಟಿ⁵ ||
ಹೊಂಗಾಳಾಂಜಿಯ ಹೊಳೆವ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯ ಹೆಂಗಳು ತಂದಿರಿಸಿದರು ||೨೮||

ಭಿನ್ನ ವಿಲ್ಲದ ಸಂಭಾರಾನುಕೂಲತೆ ಸನ್ನಾಹಗೆಯ್ದು ದೀಪ್ತಿಗಳ ||
ಹೊನ್ನ ಪುತ್ರ⁶ಯ ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಬೀಜಿಸ್ಕಾಂಡು ಚೆನ್ನೆಯರ್ ಪೊಣ

[ಮುಟ್ಟರಾಗ ||೨೯||

ಚಂದಿರವದನೆಯರ್ ಚಾರುಕವಾಟವ|ಬಂಧಿಸಿ ಪೊಣಭವಂತಿಯಲಿ⁶ ||
ನಿಂದಿರಲೊಳಗೆ ಕಾಮನ ಕೂಡ ಕಸ್ತೂರಿ ಗಂಧಿ ಕೈಮೇಳವಿಸಿದಳು ||೩೦||

ಕುಂದಣದಗಡಿನಂತಿರ್ಪ ಬೆಳ್ಳೆಲೆಗಳ|ನೊಂದಣಿಗಳೊಂದ ಕೇವಣಿಸಿ ||
ಹೊಂದಾವರೆಯಂತ ವಾನುಹಸ್ತದೊಳಾಂತ ಚಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೩೧||

ತನ್ನಯ ರೂಪಿಗೆ ಸೇಸುವ ಸತಿಯರ|ಬೆನ್ನ ಪಟ್ಟಿಯನೆತ್ತು ವಂತೆ ||
ರನ್ನದುಂಗುರವನೆಟ್ಟಿಳವೆರಲುಗುರಿದೆ, ಪರ್ಣದ ನಾರನೆತ್ತಿದಳು ||೩೨||

ಕೇಳಿಯೊಳನಿಯಂಗೆ ಸುಖವನೆಯ್ದಿಸದೆ ಭಡಾಳಿಸಿದವಳ ಪೇರುರವ ||
ಬಾಳಿನೊಳ⁷ ಸಿಗಿವಂತಕೂರುಗುರ್ಗೊನೆಯಿಂದೆ|ನೀಟದಳೊಂದು ಬೆಳ್ಳಿ

[ಲೆಯ ||೩೩||

ಬಣ್ಣ ದಾವರೆಮೊಗೆ ಮೊಲೆಯು ಮಾಸಿನಿ ತನ್ನ|ಕಣ್ಣಾ ಣಿಕಂಡುಮಚ್ಚರಿವೆ||
ಹೆಣ್ಣಾ ವಳವಳ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆವಂತೆ ಸುಣ್ಣವನೆಲೆಗೆ ಪೂಸಿದಳು ||೩೪||

ಕ. ಪ. ಅ-1. ಎಲೆ. 2. ಸುಣ್ಣ. 3. ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರದ ಭರಣಿ. 4. ಬಟ್ಟಲಿ
ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಗಂಧ. 5. ವುಷ್ಪವಿಟ್ಟ ತಟ್ಟಿ. 6. ಮುಂದಣಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.
7. ಕತ್ತಿಯಿಂದ.

ತಿಳಿದು ನೋಡಲು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯನೊಂದರೆ|ಗಳಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಕತ್ತುರಿಯ||
ಗುಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೋಳ ಕಾಂತನ ವರಹಸ್ತ|ನಳನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಳು ಯಲಿ ||

ಸಿತಪರ್ಣಘಟಕವಿಡಿದ ಹೋಳ ಕೃಪ್ಣಾ|ರ್ಪಿತವೆಂದು ವದನದೊಳ್ಪಡಿದು||
ಕೃತಪುಣ್ಯವರವಧೂಟಿಯ ಕೆಯ್ಯ ಪಿಡಿದು ಮ|ನ್ಮಥ ತೊಡೆಯೆಡೆಗಡ

[ರ್ಚಿದನು ||೨೬||

ವಾಮಹಸ್ತವ ತುಲುಬಿನೊಳಟ್ಟು ಬಲಗೆಯ್ಯ|ಪ್ರೇಮದಿಂ ಚುಂಬುಕಾಗ್ರ

[ವಿಡಿದು ||

ಕೋಮಲವಡೆದ ಬಂದುಗೆವಾಯ್ ಪೋಳ್ಪ್ದಂಬಿ|ಭ್ರಾಮಕವಡೆದು ಚುಂಬಿ

[ಸಿದ ||೨೭||

ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಲುಗಳೆದುದು ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ| ಬಟ್ಟಪಾವುಡೆ ಸಹವಾಗಿ ||
ಕಟ್ಟಯವಡೆದಿದನಂಗಜನಲಗೋಲ|ತೊಟ್ಟ ಮೋಡನಶಕ್ತಿಯಂತೆ||೨೮||
ಪೊಸವೆಗೆವಿಡಿದಿನಿಯಳ ರೂಪ ಕಂಡು ಸೈ|ರಿಸಲಾಡಮದರ್ಪಿ ಕೊಂಡು ||

... ..

... ..

... ..

... ..

ಉದ್ದೀಪನ ತಲೆದೋರುಲು ಕಂದರ್ಪ|ನೆದ್ದು ಕೈಕಾಲ್ಗಳ ತೊಳೆದು ||

ಮುದ್ದುಮುಖಾನ್ವಿತ ರತಿದೇವಿ ಸಹಿತೋರು ಗಿದ್ದನು ಮಣಿಮಂಚದಡೆಯ ||

ಬಸಳ ಗುರುಕುಚಯುಗಳವ ಪುಂತ್ರೇಕ್ಷು|ಚಾಪ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುನಿಟ್ಟಸಲು|
ಸ್ಥಾಪನವಡೆದಿದರ್ ಬಾಲೇಂದುಗೆಂಪಿ ಸುಸ್ವ|ರೂಪವಾಗಿದರ್ಪದೇನೆಂಬೆ ||೩೦||
ಹೆಚ್ಚಿಯೊಡಲುದಿನನೂತನದೇಹವನುತಳೆ ದಿರಲದ ಕಂಡು ಮುಂಕೊಂಡು||

ಕಳೆಗೋಸುಗ ಬಂದನೆಂದು ಮನ್ಮಥನಂದು|ಎಳವೆಂಪಿಗುಪಚಾರಗೆಯ್ದ ||೩೧||

ಗಂಧಕತ್ತುರಿಯನುಲೇಪನಗೆಯ್ದೊಲ ವಿದೆ ಮನ್ಮಥ ತನ್ನ ಸತಿಯ ||

ಕುಂದಣವರ್ಣದ ಕುಚಗಿರಿಯಲಿ ಸಖ|ಚಂದಿರನಿರಲಪ್ಪಿದನು ||೩೨||

ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆಯ್ದ ರತಿಕಾಮರಿಗೆ ಪ್ರ|ಸನ್ನತೆವೆತ್ತ ಪೂರ್ಣೇಂದು||
ಹೊನ್ನಿನುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಟ್ಟು ಪಂಜರದಲ್ಲಿ|ಜೊನ್ನವ ಸುರಿದನಪ್ಪಿಯಲಿ||೩೩||

†ಚಾರಿವರಿದು ಚಂದ್ರಸುರಧೇನುಕೂರ್ತುಚ|ಕೋರವತ್ಸಗೆಮೊಲೆಗುಡಲು
 ಪೂರಿಸಿ ಕಡೆವಾಯೊಳಜ್ಜನ ತಣ್ಣಲೆನೆ, ಸೋರಿತು ಬೆಳ್ಳಂದಗಳಿಗೆ ||೫೫||
 †ಸೂರಿಯರಥಚಕ್ರಸಡಿಲಿದೊಡಿರುಳೋಜ್ಜ^ಬ|ಹೋರಿಸಿ ಹೊನ್ನ ಪಟ್ಟಿಯನು||
 ಸೇರಿಸಿ ಬಲಿದಂತೆ ವರಚಂದ್ರಪರಿವೇಷ | ರಾರಾಜಿಸಿತು ನೋಬ್ಬರಿಗೆ ||೫೬||
 ನೀಲೋತ್ಪಲಗಾಡಿ ವಿರಹಿಗಳೆದೇಗೇಡಿ | ಜ್ವಲಾಂಬಕಪುತ್ರಶತ್ರು^೨ |
 ಹಾಲಾಹಲಬಂಧು^೩ ತ್ರಿದಹಾಮೃತಸಿಂಧು^೪ | ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ನೋಡಪೊಣೊಂದು||
 ಅಚ್ಚ ವೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಸಿರಿಯಂತೆ ಮನದೊಳು|ಮಚ್ಚ ರವಿಲ್ಲದೆನ್ನೊಡನೆ ||
 ಸ್ವಚ್ಛ ದೊಳರಲು ಬೇಕೆನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ|ದುಚ್ಚ ರಿಸಿದಳು ಮನ್ಮಥಗೆ ||
 ಪಲ್ಲವಾಧರವ ಕರ್ಮಂಕಿದು ಪೊಳೆವ ಕೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ರಸದಂಬುಲವೆ ||
 ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸಾರ್ಜಿ ನಾಲಗೆಯಿಂದೆ ರತಿದೇವಿ | ಬಲ್ಲಂತೆ ಶಾಖಮಾಡಿದಳು||೫೯||
 ಈತೆಹದಿದಿವರ್ತರು ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ|ಪ್ರೀತಸ್ಥ ರಾಗಿ ತಕ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಭೂತೇಶ^೫ ಶಂಬರಾಸುರನ^೬ ಪ್ರಸಂಗವ|ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರೊಲಿದು ‡ ||೬೦||
 ಇರಲಾಸಮಯದೊಳೆಚ್ಚ ತು ನೀಲಕಂಧರ ಕಲಕಂಠ ಕೂಗಿದುವು ||
 ಮೊರೆದುವು ಪಟ್ಟದ ರಜನಿ ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿದುದು ಪ್ರಭೆ ಮೂಡಲೊಡನೆ||
 ರೂಢಿಯೊಳದಿತಿಯ ಪುತ್ರನಂಬುಜಮಿತ್ರ^೭ ನೋಡಲು ಗುಟ್ಟು ಕೆಂಬೊಟ್ಟು||
 ಬೇಡಿದನೀವೆ ಮಾಡೇವ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳ^೮ |ಮೂಡಿದ ಸುತ್ತನಾದಿತ್ಯ (?) ||
 ಆಸಮಯದಿ ತಾಳದಂಡಿಗೆವಿಡಿದು ಸು|ವಾಸಿನಿಯರು ಬಂದು ನಿಂದು ||
 ದೇಶಾಕ್ಷಿ ನಾರಾಯಣಿ ಘೂರ್ಜರಿಯಿಂ^೯ ರ ತೀಶನ ಪಿತನ ಪಾಡಿದರು ||೬೩||
 ನೂತನ ಯಾವನಾಂಗಿಯರುಪಾಡುವಸುಪ್ರ^{೧೦} ಭೂತಕೀರ್ತನೆಯನುಕೇಳ್ದು ||
 ಶ್ವೇತಾಬ್ಜ ದಳನೇತ್ರರತಿದೇವಿಸಹ ವಿನಾ, ಕೇತು ಮೆಯ್ಯುಹಿದೆದ್ದ ನೊಲಿದು||

ಕ. ಪ. ಅ—† ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರವೇನು?

1. ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಕವ್ಯಾರನು. 2. ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರನಾದ ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ಶತ್ರು, ಇಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಏನು? 3. ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷವೂ ಚಂದ್ರನೂ ತ್ರೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲವೆ? 4. ದೇವತೆಗಳು ಚಂದ್ರಕಿರಣವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. 5. ದಿಗಂಬರನಾದ ಶಿವ. 6. ಸಹಸ್ರಬಾಹುವುಳ್ಳವ. 7. ಎಂಬ ರಾಗಗಳಿಂದ. 8. ಈ ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು?

ವೆರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೊಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯವೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧ ಜವನ:—

ಮೆಚ್ಚಿಗಾಲದ ನೀರು ಶರಧಿಯೊಳಡಗುವಂ'ತೀಳಯ ದೇವಾರ್ಚನೆಗಳನು||
ಕಳೆಯದೆ ತಾನೊಪ್ಪುಗೊಂಬ ದೇವನ ದಯೆ | ಮೊಳೆಯಲ್ವೆ ಪೇಟು

[ಮೇಲ್ಗತಯ ||೧||

ಎನ್ನೆರ್ದೆಯಲರ್ದುಂಬಿ ಕುರುಳಾಂತಪೆಣ್ಣಲೆ, ರನ್ನಕೇಳು' ರತಿದೇವಿಯಳಿಗೆ||
ಸೊನ್ನ ಗೇದಗೆಯ ಪೂವೊಡೆಯಂತೆ ಒಸಿಹು'ನ ಜಿನ್ನ ದೋಹಿದುದು

[ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ||೨||

ಬಾಲನ ಬಯಕೆಯೊಳವಳು ಕಪೂರತಾಂ ಬೂಲವ ರುಚಿಗೈಯ್ಯದಿರಲು||
ಅಲತಾಂಗಿಯ ದಂತ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳಂತೆ ಸಾಲಾಗಿ ಕಣ್ಣೆ ರಾಜಿಸಿತು||

ನೊಕ್ಕಿ ಗಂಡುಮಗನೆನಗಾದರೆ ಮೇಲುದ|ಮಹಿಮಾಡಿಕೊಂಡಮದಪ್ಪಿ||
ಹೊಕ್ಕಿಹಿಂಗದೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸುವೆನುತ ಬಾ ಯೋಹಿ ನೀರ ಮುಕ್ಕುಳ

[ಸಿದಳು ||೩||

ಹುಟ್ಟಿದರಿದ್ರಗೆ ಬಹಳಸಂಪದನರೆ|ನೆಟ್ಟನೆ ಕೊರ್ವುವಂದದಲಿ ||

ಕಟ್ಟಾಯತಿವೆತ್ತ ಸತಿಯ ತಳೊದರ ನೆಟ್ಟನೆ ಹೊಣಹೊಮ್ಮಿತಾಗ ||೪||

ಎವೇಚ್ಚಿ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿ ಸಂತಸದಿಂದೆ ತಾಪತ್ರಯ ಬೀಡುದೆನಲು ||

ಅಪದ್ಧಪತ್ರಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ತ್ರಿವಳಸ್ಸು | ರೂಪುಗಳ ಮೆಯ್ಯರೆಗಿದುವು ||೫||

ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆಯದ ಮಡದಿಯ ಸಂಸಾರ ದುಕ್ಕದ ಮಡುವಿನಂತಿದ್ ||

ಹೊಕ್ಕುಲು ಗುಣ್ಣು^೪ಗೆಟ್ಟುದುವೊಡಲೊಳು ಶಿಶು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಜೀವಿಸಲು||

ನೆಲೆಗೊಂಡ ಪಿಂಡಭಜತ್ವವೆಂದೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ ಕಾಯ ಜಠರದೊಳಿರಲು||

ಸಲೆ ಪೊಣಮಡಿಸಿದನೆಂಬಂತೆ ಸತಿಯ ನುಣ್ಣೊಲೆದೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡರಿದುವು|

ಜಡೆಗನ¹ ತಪಗೇಡಿಯ ಸೂನು ತನ್ನಯ|ಪೊಡೆಯೊಳಗಿರಲು ಬಾಲಕನ||
ನಿಡಿದೊಳ ವೊದಲ ಭೂಭಾರವ ನೆಲೆದಾಳು||ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಬಿಸುಸುಯ್ದಪಳು||

ಸೃರ್ಭಾನು²ಭಯವಿರಹಿತಚಂದ್ರವದನೆ ಕೇ|ಳರ್ಭಕಸತಿಯರಾಗಮದಿ||
ಪೆರ್ಬಯಕೆಯ ಭುಕ್ತ ನವ್ಯಾಂಬರಗಳ | ಗರ್ಭಾಂಗನೆಗುಡಿಸಿದರು ||೧೦||

ಕುವಲಯನೇತ್ರಗರ್ಭವನಾಂತಹರುಷದಿಂದವಯವ ತುಂಬಿ ಮಸ್ತ ಕದಿ||
ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಸಿರಿಮುಡಿ ನಿಲ್ಲಲಾಡಿದೆ|ಕವಲೊಡೆಮವು ಕೇಶಪಾಶ ||೧೧||

ಕುಂಭಿನಿ³ಯೊಳುರೂಪುವಡೆದಿದ ಸುಗುಣಾವ|ಲಂಬಿನಿಯರ ಶಿರೋಮಣಿಗೆ||
ತುಂಬಿತು ನವಮಾಸ ಮಣಿಮುಂಚದೆಡೆಯ ನಿ.ತುಂಬಿನಿ-ನವ ಸಾರ್ಜದಳು ||

ಮುತ್ತಿನ ಮುಡಿಯವಿಲಾಸಿನಿಯರುಸೂಲ|ಗಿತ್ತಿಯ ಕರೆ ಪುರೋಹಿತರ||
ಸುತ್ತಿ ನುಂಗುರ ಮದ್ದು ಮಣಿಯಾಂತ್ರಗಳ ತಂದು|ತತ್ತಿಸಿದರು ಕಾಲ್ದೆಸೆಯ ||

ಅರಗಿಳಿಯೆಂಬಂತೆ ನಡೆವಳು ಕೋಕಿಲ|ಸ್ವರದಿಂದೆ ಕೂಗುವಳೊಡನೆ ||
ಮೊರೆವಳು ಪೊಂದಬಿಯೆನೆ ಹೆಜ್ಜಲಾಡಿದೆ|ನರಳುವಳಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದ|ವಾಸುದೇವಾಚ್ಯುತ ತನ್ನ ||
ಬೇಸು ಪರಿಹರಿಸುವುದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಸ ವೇಶನಾಮದಿ ನರಳದಳು ||೧೫||

ಎಡರೆಂಬಲವನಾಬ್ಧಿಯನೀಂಟುವನೆರೆ|ಕೊಡಸೂನು⁴ಕೃಷ್ಣ ನಂಘ್ರಗಳ||
ಬಿಡದುಚ್ಚರಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತರು ಮೋಕ್ಷವ|ಪಡೆವಂತೆ ಪಡೆದಳರ್ಭಕನ ||೧೬||

ಪ್ರಥಮದಿಗ್ವಿನಿತಯ⁵ಜರರದೊಳರ್ದು ಸು ಪ್ರಥಿತ⁶ಸೂರಿಯನುದಿವಂತೆ||
ಸಿತಕಂಜದಳನೇತ್ರೆಯ ಪೊಡೆ⁷ಯೊಳಗಿದರ್ದ ಸುತ ಪೊಣಮುಟ್ಟ ರೋದಿಸುತ||

ಸುತ್ತಣ ರಜನೀಚರಕುಮಾರಕರಿ ನ್ನೇತ್ರ ಸಾರ್ಧಪರು ನಿನ್ನಿಂದ ||

ಸತ್ತ ರಕಟಕಟ! ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯ ತಾಳದತ್ತ ನು ಮುಖ⁸ಸಿಂಗದಂತೆ ||೧೮||

ಕಂಡರು ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರಾಗ ಹರಿಸದಿ | ಗಂಡಾದುದೆಂದು ಬಕ್ಕಣಿಸಿ ||
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡಾದಿಗಳು ಹಿಗ್ಗಿದರು ||

ಹೊಗರಾಂತ ಹೊಸಹೊನ್ನ ರಸ ಕಾಯ್ದರೆ ಕಂಡು | ಸೆಗಣಿಯೊಳಿಹ⁹

[ವಂತೆ ಮೊಲದಿ ||

ಮೃಗಮದಗಂಧಿಯರ್ಗೋಮಯ⁸ದಿಂಮುದ್ದ ಮಗನದೇಹವಸಾರ್ಜಿದರು||

ಕ. ಪ. ಅ—1 ಈಶ್ವರನ. 2. ರಾಹು. 3. ಭೂಮಿ. 4. ಅಗಸ್ತ್ಯ.

5. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕೆಂಬ ಹೆಂಗಸು. 6. ಪ್ರಸಿದ್ಧ. 7. ಉದರ. 8. ಸೆಗಣಿ.

ಬಳ್ಳಯ ಶಾವಲಿ ಪುಟ್ಟದೆ ಮುಖವುಟ್ಟಿತಳ್ಳಯ ತೋಡಕು ಬೇಡೆನುತ ||
 ಬೆಳ್ಳಯ ಪಿಡಿಯ ಕತ್ತಿಯ ತಂದು ಹೊಕ್ಕುಟ | ಬಳ್ಳಯಕೊಯ್ದು
 [ರರ್ಭಕನ ||

ವೃತ್ತಕುಚಾಸ್ತಿತೆಯೊಡಲಮಾಸಿನಬೀಜ|ಮತ್ತೊಂದುಶಿಶುವಾಗಲೆನುತ ||
 ಬಿತ್ತಲುದ್ಯೋಗಿಪ ತೊಡಿದೆ ಪೂಟಿ ರು|ಜಿತಾಯವೆತ್ತ ಪೊಮ್ಮೋಗೆಯ ||
 ಮಜ್ಜ ನವಡಿಸಿ ಸುವರ್ಣಶೂರ್ಪದೊಳಾಂತು | ನೆಜ್ಜೆಗೆ ತಂದರಾಶಿಶುವ ||
 ನಿಜ್ಜ ರವನಿಕೆಯ ಪಕ್ಕದೊಳಟ್ಟರು|ಸಜ್ಜ ತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂತೆ ||೨೩||
 ಕಂದನಕಮನೀಯಮಣಿಮಂಚದೊಳಗಿಟ್ಟು | ಮಿಂದಳು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿ||
 ಬಂದಳು ರತಿದೇವಿ ನನ್ಯತಲ್ಪದೊಳಾ|ನಂದದಿಂದೊಹಗಿದರ್ಗಳಂದು ||೨೪||

ಸೂಲಗಿತಿಯರುತ್ಸವದಿಂದ ಮಿಂದು ದು|ಕೂಲವ ನಿಹಿವಿಡಿದುಡಲು ||
 ನೀಲಕುಂತಳೆಯಕ್ಷುತ ಗಂಧ ದಿವ್ಯತಾಂ|ಬೂಲವನಿತ್ತಳಲ್ಲರಿಗೆ ||೨೫||

ಸರ್ವರಬೀಜ್ಕೊಟ್ಟು ಪಿಚುಮಂದ | ರಸವೀಂಟೆ|ತರ್ವಾಯಭರದಿತಂಬುಲವ||
 ಚರ್ವಣಗೆಯ್ದು ದಾದಿಯರಿಗೆ ಸುತರಕ್ಷ | ನಿರ್ವಾಣಗೊಟ್ಟಳುತ್ಸವದಿ ||೨೬||
 ತೋರನುಣ್ಣೊಲೆವೆತ್ತ ವನಿತೆಯರುಗಳು ಕು|ಮಾರನಪುಟ್ಟಬಾಯೊಳಗೆ||
 ಚಾರುಜಲವನುಹಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಳಿತ ಜಂ|ಬೀರದ್ರವನ ಹಿಂಡಿದರು ||೨೭||

ಪುಟ್ಟ ನೀನಹಿತಭೂಮಿಪರ ಕುಮಾರರು|ಬೆಟ್ಟಗರ್ಜಲು ಕಾವುದೆನುತ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ಮಧುಶರ್ಕರೆಯೊಡೆವೆರೆದಿರ್ಪ|ಬೆಟ್ಟ ನೀಪಿಸಿದರರ್ಭಕಗೆ ||೨೮||

ದಾದಿಯರಬಲಂಗೆ ಮೊಲೆಗೊಟ್ಟು ಬೆಣ್ಣೆಯ|ನಾದಲಿಕೊಳಗಿತ್ತ ಹೊಹಗಿ||
 ಮೇದಿನಿಯಮರರ ಕರಳಿದ ದೈತ್ಯವಿ|ರೋಧಿ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ||೨೯||

ತಳರುಗಾಸೆಯ ಧೋತ್ರ ಬಹಿರ್ವಾಸ ಮೂಗಿನಿಂ | ದಿಟದ ನಾಮಗಳ

[ವೈಷ್ಣವರು ||

ಗಳಲನೆ ನಿಳಯದಿಂ ಬಂದರೊಮ್ಮೊಗವೆತ್ತು | ನಳನಸಂಭವನಂದದಿಂದೆ||೩೦||

ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂ ಕಂಡರು ದೈತ್ಯವಿ|ನಾಶಿಯ ಪಾದಪಂಕಜವ ||

ಸಾಸಿರ ಬಗೆಯಿಂದೆ ಹೊಗಟಿ ಕೇಳ್ದನು ಗಂಡು|ಗೂಸಿನ ಜನನಸಿ ತಿಯ ||

ಆನಂದಸಂವತ್ಸರ ಮಾಘಶುದ್ಧ ನ|ವಿನ ಪಂಚಮಿಯಾದಿವಾರ ||

ಭಾನುವುದಯದ ಸ್ವಾತಿಯನಕ್ಷತ್ರದೆ ತಾನುದಿಸಿದ ಗಂಡುಮಗನು ||೩೧||

ಮಾಧವ ಬೆಸಗೊಳಲುಸಿದ್ಧರು ಸುತನ ಶಿರೋದಯಲಗ್ನವ ಗುಣಿಸಿ ||
 ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚ ಸುಕೃತದ್ವ್ಯಕ್ತವ ಬರೆದೋದಲು ಸೋಜಿಗವಾಯ್ತು ||
 ಜಾತಕದೋಲೆ ಚೆನ್ನಾದುದೆನುತ ಶ್ರೀನಾಥ ಪುರೋಹಿತಗೊಳಿದು ||
 ನೂತನವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ್ರವ್ಯವ ಬುಧವ್ರಾತಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ||೨೪||
 ನೋಡಲು ದೇವೇಂದ್ರಗೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡಲು ಘಣಿರಾಜಗರಿದು¹ ||
 ಮೋಡಶವಿಧದ ದಾನಂಗಳಕಾಡುವ ಕೈವಾಡ ಭೂಸುರರ ಸೊಕ್ಕಿಸಿತು ||
 ಸುರಧೇನು ಜಂತಾಮಣಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ ಬರಡವು ಕಲ್ಪರವೆನಿಸಿ ||
 ಮುರಹರ ತ್ಯಾಗವ ಕುಡುತಿದ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರನಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ||೨೫||
 ತನಯನ ಪುತ್ರೋತ್ಸವದಿಂದ ಬಲುಸೆಂಟೆ² ವನೆಗಳ ತೊಳೆದರಾಕ್ಷಣದಿ ||
 ನನೆಗೋಲನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗುಡಿ ತೋರಣಗಟ್ಟಿ ವಿವಿಧೋಗ ನೆಗಟ್ಟು ದಾಪುರದಿ ||
 ಪಾಳೆಯ ಪಾಳೆಯದೊಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ಸೂಜಿ³ ವಿಳೆಯಹಿಡಿದೊನ್ನು ವರಹ⁴ ||
 ಸೂಳೆಯರ್ ವಾಣಿಜ್ಯವಿಧಿಯೋಳ್ ಕುಂಕುಮ ದೂಳೆದ್ದುದಾಗಸದೆಡೆಯ ||
 ಕುಂಭಿನಿ ಬೆಸಲಾದುದೆಂಬಂತೆ ಹೊಂಗೊಡಗಂಬಿಯೋಳ್ ತೈಲಹರಿದ್ರ⁵ ||
 ತುಂಬಿದ ಪರಿಯಣದಬಲೆಯರ್ಪಾಡುತ ಮುಂಬರಿದರು ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ||೨೬||
 ಸರಸಿಜಗಂಧಿಯು ಧವಳಶೋಭನ ಶ್ರುತಿವೆರಸಿ ಪಾಡುವ ರಾಗರಸದಿ ||
 ಪರೆದುದು ಮನಸಾಪ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಎಣ್ಣೆಯರಿಸಿಸಗೊಟ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೨೭||
 ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಸಂಭ್ರಮವೆಡೆವಿಡದೆ ಮೂ ವಟ್ಟಲಮಾಡಿದರೊಲಿದು ||
 ತೊಟ್ಟಲಿಕ್ಕು ವೆವೆಂದು ಹನ್ನೆರಡಿರುಳಿಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಕೈಕೊಂಡರೊಲಿದು ||೨೮||
 ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದರಾಗ ಮನದಲ್ಲ ಹವನವ ತಿದ್ದು ತೆ ದಾನದಕ್ಷಿಣೆಯು ||
 ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿದು ಮನೆಯ ಸುಲಗ್ನದಿ ಬದ್ಧಿಸಿದರು ಮೌಹೂರ್ತಿಕರು ||
 ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ನೀರ ಮಿಂದಳಾಗಮವಿಧಿ | ತಪ್ಪದಾರೋಗಿಸಲೊಡನೆ ||
 ಪುಸ್ಪಸರನ⁶ ರಾಣಿಗೆ ಮೆಯ್ದೊಡವನು | ವೊಪ್ಪಿಸಿ ತುತಿಯ ಮಾಡಿ
[ದರು ||೨೯||

ಕ. ಪ ಅ—1. ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ನೊಡುವುದಕ್ಕೂ, ಎರಡುಸಾವಿರ ನಾಲಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಆದಿಶೇಷನಿಗೂ ಹೊಗಳುುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು, ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಅತಿಶಯವಾಗಿದ್ದಿತು. 2. ಅಂಗಡಿಬೀದಿ. 3. ಅರಸಿನ 4. ಮನ್ಮಥನ.

ಮಡದಿರನ್ನೆಯ ಸಿರಿಮುಡಿಗರಿಸಿನದ ಪಾ | ವ್ರಡೆಯ ಬಂಧಿಸಿ ಕೆಲದಿಟ್ಟು ||
 ನಡದಂತೆ ಹಣೆಗೆ ಕಪ್ಪಿನ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟರು | ಉಡುವತಿಯೊಡಲಿಂದಿನಂತೆ ||
 ಗಾಡಿಕಾಣನ ತಾವರೆಗೋಲೆ ಚಾವನ | ಮಾಡಿ ಪೂರಿತಗಯ್ಯತೆಹದಿ ||
 ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ರತಿದೇವಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಕಾಡಿಗೆವಿಡಿದೆಜೆ ದರು ||೪೫||
 ಅಂಭ್ರಮಸ್ತ ಕಮೋದಲಾದವಯವದೊಳು | ರಂಗಿಪ ರತ್ನಭೂಷಣವೆ ||
 ನುಂಗಿತು ಲಾವಣ್ಯರಸಪೂರಿತ ಕೋಮ | ಲಾಂಗಿಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸುವೆ ||೪೬||
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಾತ್ಮೇಶ್ವರನ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ರೂಪಾ | ಗಾಣಿಸಿ ಬಾಯಾಳುಸುತೆ ||
 ಬಾಣತಿರೂಹಿಂದೆ ಬಂದಳು ಹರನೀಲ | ವೇಣಿ ತೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವೆಡೆಗೆ ||೪೭||
 ಪಡಿಯಿಡಲಿರಿದುಮುತ್ತೈದೆವೆಂಗಳುಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಪೂದಂಡೆಗಳೊಡನೆ ||
 ಹಿಡಿಯಕ್ಕಿದಳೆದು ಬಂದರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿ | ವಿಡಿದಾರತಿದೇವಿಯೊಡನೆ ||೪೮||
 ಸುರುಜೆರರತ್ನದ ತೊಟ್ಟುಲ ಪೂಜಿಸಿ | ತರಳನ ತುಂಬಿ ಸದ್ವಿಧಿಯಿಂ ||
 ವರಮಂದಿರದ ಮೇಲ್ವಲಗಿಯ ಕೊಂಡಿಗೆ | ಸರಪಳಯನು ತೊಡಚಿದರು ||೪೯||
 ದಶಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಮದಲಿ ಕೃಷ್ಣವೋ | ಡಶನಾಮಗಳನೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ||
 ಹೆಸರನಿಕ್ಕಿದರನಿರುದ್ಧನೆಂದೆನುತೆ ತೂ | ಗಿಸಲೊಡರ್ಚಿದರು ಜೋಗುಳವ ||೫೦||
 ಮಾಧವನಾತ್ಮ ಸಂಭವಸೂನು ಜೋಜೋ | ಯಾದವಕುಲರತ್ನಜೋಜೋ
 ಶ್ರೀಧರಣೀಧವ ಜೋಯೆಂದು ನಿಬಿಡಪ | ಯೋಧರೆಯರು ಪಾಡಿದರು ||೫೧||
 ಬೊಮ್ಮನ ವರಸಹೋದರನಸುತ ಜೋಜೋ | ಕಮ್ಮಲಗೊಲನೆ
 [ಜೋಜೋ ||
 ನಿರ್ಮಲ ಸುಭಗಶೈಶವರೂಪ ಜೋಯೆಂದು | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೊ⁴ಲಿದುಪಾಡಿದರು ||
 ಅಂಗಜನಧಾರ್ಗಿಯ ಸೂನು ಜೋ ದೇವ | ಗಂಗಾಜಾವಾತ⁵ಜೋಜೋ
 ಏಂಗದಮುಖೆಯ ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾಡಿದ | ರಂಗನೆಯರು ಕುವರನನು ||
 ರತಿದೇವಿ ಬಸಿಣಾಂತು ಪಡೆದ ದುಕ್ಕವ ಸುತ | ವತಿಯಾಗಿ ನೋಟ್ಟು
 [ಸಂತಸವ ||
 ವಿತ್ತಿಗೆಯ್ದನೆಂದು ತೊಟ್ಟುಲ ತೂಗಿದ | ಚತುರಯದಿಂದೆ ಕುವರನ ||೫೪||

ಕ ಸ. ಅ—1. ಚಂದ್ರನ ಮೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕರೆಯಂತೆ. 2. ಭಯ. 3. ಹೋ
 ಲಿಸು. 4. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. 5. ಗಂಗಾವದಿಯ ಅಳಿಯ; ಹೇಗೆ.

ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ | ರಿದ್ದ ವ ಗೋಪಕನ್ಯೆಯರು ||
 ಉದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿ ಬಲರಾಮ|ನರ್ಧಾಂಗಿಯರು ಪಾಡಿದರು |೫೫
 ಸಡಗರದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಯಾದವ|ಗಡಣಕ್ಕೆ ರತಿ ಪೊಡೆಮಡಲು||
 ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಸಂತಸದಿಂದೆ ಬೀಜಿಸ್ಕೊಂಡು ನಡೆದರು ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ||
 ಕಾಮಂಗೆ ಕುಂಬಿಡ¹ ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಸತ್ಕೋಮಲಾಂಗಿಯ ಪೇ
 [ರುರದಿ||

ಹೇಮಾಬ್ಜ ಮುಕುಳಸ್ತನ ಬಿಗಿವಡೆದಿರೆ. ಭ್ರಾಮಕಗೊಂಡು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ||
 ಶುಭಗುಣವಾಂತ ನೀ ಮುಖವುಟ್ಟೊಳು ಪ್ರಾಣ | ವಿಭುವಾಗಿ ಬಂದೆ
 [ಬಾರೆನುತೆ||

ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುಂಡಾಡುತಂ|ದಬುಜಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿ
 [ಸಿದ ||೫೬||

ಮಂಗಳಕಾಯ ನಡೆದ ಬಾಲನ ದಾದಿ | ವೆಂಗಳ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ||
 ಅಂಗಜರತಿದೇವಿಯರ ಸಂತಸ ತುಂಬಿ | ತಿಂಗಳಾದುದು ಕುವಾರನಿಗೆ||೫೭||
 ಮಾಸೋತ್ಸವಗೈದರು ಕೂಡೆಕೂಡೆ ಮೂ|ಮಾಸಗಳಾದುವಂದೊಡನೆ ||
 ಮಾಸ ನಾಲ್ಕೈದಾಹೀನಾದುವು ಶಿಶು | ನೇಸಹಂದದೆ² ರಂಜಿಸಿದ ||೬೦||

ಪೆಡೆವಣಿದಳೆದ ನಾಗರಮುಖಿಯೆಂಬಂತೆ|ಹೊಡೆಮರುಳುವ³ ತನ್ನ ತಾನೆ||
 ಪೆಡೆಯಿಕ್ಕುವ ಮುತ್ತಿ ನರಳೆಲೆದಾಳ್ದು ಕೆಂ|ಜೆಡೆಮುದ್ದವೊಗದಲ್ಲ ನಲಿಯೆ||
 ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನರ್ಧಾಂಗಿಯು ಸುತವಾ | ತ್ಸಲ್ಯದ ಬಿಗಿಯುಟ್ಟಿಕೊಂಡು||
 ಚೆಲ್ಲಿದಳವನವಯವದಲ್ಲ ದಿಟ್ಟಿಯ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಳು ಮುದ್ದಗೆಯ್ದು ||೬೧||
 ಚಿಣ್ಣ ನ ಮೊಗಗಂಡು ಮುದ್ದಿಪಳ ತರಳಂಗೆ|ಕಣ್ಣೆಂಜಲೆಂದು⁴ ತೂಪಿರಿದು||
 ಬಿಣ್ಣ ದಾವರೆವೊಗೆ ಮೊಲೆಯ ಬಾಯೊಳಗೂಡಿ | ಯುಣ್ಣಲೆ^೫ ಪೇನೆ ದಕು
 [ವಳು ||೬೨||

ಕೊರಲ ಮೂರೇಖೆಯ ಮಣ್ಣೊಡೆವಳು | ಸಣ್ಣ ಬೆರಲ ಕೈರೇಖೆಯು
 [ಜು ವಳು ||

ತರಳನ ಪುಟ್ಟಪಾದದೊಳರ್ಧ ತಾವರೆ ಯರಲನು ನೊಸಲಿಗೊತ್ತು ವಳು||೬೪

ಕ. ಪ. ಅ—1 ನಮಸ್ಕಾರವಾಡ 2. ಸೂರ್ಯನಂತೆ. 3. ಮಗ್ಗುಲಾಗುವ.
 4. ದೃಷ್ಟಿದೋಷವೆಂದು.

ರಾಜಾಧಿಪನೆಂಬನೆ ನವ್ಯಪುಷ್ಪ ಸ | ರೋಜಾಪ್ತನೆಂಬನೆ ಬಿಸಿಗ ||
ತೇಜೋಮಯ ಕಂದ ಬಾರೆಂದು ರತಿ ಬೃಹದ್ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಮುತ್ತುನಿಕ್ಕುವಳು ||
ತೊರೆದ ನುಣ್ಣೊಲೆಯನೀಂಟುತೆ ವೆಸರ್ಗಾಯದ ಬೆರಲೊಳು ಮೊಲೆ

[ದೊಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ||

ಮರಳುಣೆ ನೆತ್ತಿ ಗೇಱಲಿಕುಸಿರೂದುತಿ | ತರಳಾಕ್ಷಿ ಬೆಚ್ಚು ವಳು || ೬೬ ||

ಜಕ್ಕುಲಿಗೊಳಿಸುವಳು ಮುನಿದು ನೋಡುವಳು ತಾ | ನಕ್ಕು ತನ್ನೊಳಗೆ

[ಹಿಗ್ಗುವಳು ||

ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವಜೊಲ್ಲು ವಾಯಿಗೆಕಡುನೇಹ | ಸೊಕ್ಕಾಂತುಮುತ್ತುನಿಕ್ಕುವಳು

ಮಾತಾಡು ಮಜ್ಜನೈದುಖವಿಚ್ಛೇದನ ಮಾತಾಡು ಮತ್ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆ ||

ಮಾತಾಡು ಮತ್ಪುತಕುಂಜರ ನೀ ಮುದ್ದು ಮಾತನಾಡೆಂದಳರ್ಭಕನ || ೬೭ ||

ನಿಲ್ಲುವ ನಿರಿವಸನವ ಮೆಟ್ಟಿ ನಲಿದಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಪುಟ್ಟಕ್ಕೈಗಳಲಿ ||

ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿವ ಮುದ್ದು ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆಯಾಂತು ಸೊಲ್ಲಿ ಸುವನು ತೊದ

[ಳ್ಳುಡಿಯ || ೬೮ ||

ಇಳೆಯೊಳು ರತಿಕಾಮದೇವರ ಪರಿತೋಷ ಬೆಳೆಯಂಕುರಗಳೆಂಬಂತೆ ||

ಎಳೆಯನಪುಟ್ಟ ಬಾಯೊಳು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೊಳೆವಲ್ಲಿಗೊಡೆದುಮೂಡಿದುವು

ಭೂಲೋಕಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಕೇರಂಬಲಿಲೆಯೊಳು ಕುಳಿತಾಡ ಕಲಿತ ||

ಬಾಲಾಭ್ಯಾಸ ದಂಡೆಯ ನೂಂಕುವಂತೆ ಬೆ | ಗಾಲಿಕ್ಕು ತೊಡಗಿದನೊಲಿದು || ೬೯ ||

ದಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಹಿತಭೂಭುಜಕುಮಾರರಸಿಕ್ಕ ಮೆಟ್ಟಿ ಬೆಂಕೆಂಬ ಸತ್ವದಲಿ ||

ಪುಟ್ಟಪಾದಗಳ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಘುಲಿರೆನೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಡತೊಡಗಿದನು || ೭೦ ||

ತಾಯೊಡನುಂಬತಂದೆಯೊಳುಭುಂಜಿಸುನಕ | ಜಾಯಪಣ್ಣಾಯ್ಗಳ ಮೆಲುವ ||

ಕಾಯಕಾಂತಿಯ ಪಸರಿಸಿ ಬಳಿದನು ಕಂತು | ರಾಯನ ಸತ್ಪುಮಾರಕನು ೭೧ ||

ವತ್ಸರವೊಂದೆರಡಾಗಲೊಡರ್ಪಿದ ರುತ್ಸವ ಮೂಱುನಾಲ್ಕೈದು ||

ನಿಜ ಲೋದೊಂದು ವಿನೋದವಿಹಿವನ | ನಜ ರಿಯೆನೆ ತೋಱುತಿರ್ದ || ೭೨ ||

ಬಕ್ಕಣಿಸುವ ಬಾಲಭಾಷೆಯ ಕೆಳೆಯರೊಳು ಕೆಕ್ಕಸ ಕಲೆದಾಡಿನಗುತ ||

ಮಕ್ಕಳಾಟದಿ ತನ್ನ ಹಡೆದ ತಾಯ್ತಂದೆಗೆ | ಕೆಕ್ಕಳದೋರ್ಪ ಸಂತಸದಿ || ೭೩ ||

ಕಾಗಿನ ಚೊಗೆ | ಯಾಂತು ಒಲರಾಮದೇವನಂ ತಾಗಿರ್ಪ ಜನರ ಕಣ್ಣನಕೆ

ನಾಗಣಿಯಾಣ್ಣನ ಪಡೆದುಬಿಡವನಂತೆ ರಾಗಿಪ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೭೬||

ಉಡಿಗೆಯನುಡಕಲಿತನು ರತ್ನಖಚಿತದ|ತೊಡಿಗೆಯ ತೊಡಲೊಡಂಬಟ್ಟ||
ಹುಡುಗಿಯ ಕೇಳಮೇಳದೊಳರುತಿರ್ಪ ಸಂ|ಗಡಿಗರ ಟಕ್ಕರಿಗಳವ¹ ||೭೭||

ಓದಲಿಕ್ಕಿದೊಡೊಡುವನು ಮಾಣಿಯರಿಗೆ² , ಬೋಧಾರ್ಹನ ಸುಖಿ

[ಕ್ಷೇಯಲಿ||

ಸಾಧನೆಗೈವ ಸದ್ಗುಣಿಯೊಳ್ ಭೇತಾಳ|ನಾದಂಗೆ ನೃಪಕುಮಾರರಿಗೆ ||೭೮||

ಎಳೆಗನ³ ನೇಣಿಸುತಿರ್ಪನು ದಾವಾ ನಲನಂತೆ ಸುಪ್ರತಾಪದಲಿ ||

ತೋಗುವ ತುರಗಾರೋಹಣದಲಿ ನಿರ್ಮಳ ಶಾಲಿಹೋತ್ರ⁴ ನಂತೆನಿವ||೭೯||

ಗಜವೈಹಾಳಯ⁵ ಮಾಡುತೆ ನಿಖಿಳಭೂ ಭುಜರ ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ||

ನಿಜದೆ ಬಿಲ್ವಿದೈಯ ಕಲಿತನು ದಶವರೂ|ಧಜನ⁶ ಕೈಚಳಕವೆಂಬಂತೆ||೮೦||

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದನು ಚೌಪಟ್ಟಿ⁷ ವಿದ್ಯದೆ ಪರಿಣತನಾಗಿ |

ಚೋದ್ಯಚೋದ್ಯಂಗಳ ಮಾಪ್ಪ ದ್ವಾರವತಿಯು ಮಧ್ಯದೊಳನಿರುದ್ಧನೊಲಿದು||

ಪಿಕ್ಕಳದ್ವಿತಯಲಾವುಗೆ ತೋರಗಿರುಜೆಯು|ಕುಕ್ಕುಟತಗಲುಕೋಣಗಳ
ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳ ಕಾದಿಸುತಿರ್ಪ ದೊರೆಗಳ|ಮಕ್ಕಳಕೂಡೆ ಬೀದಿಯಲಿ ||೮೧||

ಪದಮಾಡಿ ತಳುವಿಕ್ಕಿ ಪೊಳವ ಬತ್ತಿಸಾ|ಯುಧವಿಡಿದಭ್ಯಾಸಿಗಳ ||

ಮದವೆದ್ದ ಗಜಘಟೆಗಳ ಕಾದಿಸುವ ಕೋ ವಿಡಶಿರೋಮಣಿಯನವರತ ||

ಬಾಲಕೇಳಿಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಯೌವನದಳ ದೋಲೈಪ ಪಿತ್ರಪಿತಾಮಹರ ||

ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಯರೊಳಾಯಿತು ಜೆತ್ತ ಕಮ್ಮಲ ಗೋಲನ ವರತನುಜಂಗೆ||೮೨||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ— 1. ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುವನು

2 ಓದುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ.

3. ಹುಡುಗರು ಹತ್ತಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕುರಿ.

4. ಕುದುರೆಯು

ವೈದ್ಯವನ್ನು ಬರೆದವನು.

5. ಸ್ವಾರಿಯನ್ನು.

6. ದಶರಥನ

ಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ.

7. ಅರುವತ್ತು ನಾಲ್ಕು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧನ ವಗರಶೋಧನೆ.—

†ಪಿಪ್ಪಲದೊಳಗಿರ್ದ ಪತಿವ್ರತೆಯರಗೆದ್ದು ಮುಪ್ಪುರಗೊಂಡ ಮಾಧವನ||
ಅಪ್ಪಣೆವಡೆದು ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಕೃತಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ತೊಣಿಯಾಗಲೆಣಿಯಾ||

ಶಶಿಲಾಂಭನಮುಖಾಸ್ಥಿತೆ ನಿನ್ನ ಪಿರಿದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಶ್ಚರ್ಯಶಬ್ದಗಳ ||
ಬೆಸಲಾದುದೆನ್ನ ನಾಲಗೆಯೆನೆ ಪೇಳುವೆ, ಕುಶಲನ ಕೇಳ ಬೆತ್ತೈಸು ||೨||

ಮೇರುಪರ್ವತವ ಸುತ್ತಲು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ತೀರುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಸೂರ್ಯ||
ವಾರುವ^೨ ರಥಗೂಡಿ ಪಡುವೆಟ್ಟ ಶಿಖರದ ನೀರೊಟ್ಟೆಲೊಳು ಬಿದ್ದ ಮುದದಿ ||

ಮಿತ್ರನಾವುತ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಸೇರ್ಗಡೆಯ್ದ ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರ ಸೂರಿಯಲಿ||
ಎತ್ತಲೆಂದಣಿಯದೆ ಸರಿದಾಡುವಂತೆ ಕರ್ಗತ್ತಲೆ ತೀವಿತುರ್ವಿಯಲಿ ||೪||

ತಡೆಯದೆ ಭಾಸ್ಕರ ಮುಂ ಪ್ರೋಗಲಾಸತ್ತು ನಡೆಗೆಟ್ಟ ಕಿರಣಸಂದೋಹ||
ಎಡೆಗೆಯ್ದಂತೆ ವೀಧಿಯೊಳರ್ಪ ಮಣಿದೀಪ, ಕಡೆಯಿಲ್ಲದೆನೆದುದಾವುರದಿ||೫||

ಭೂರಿಭೂರಾಹಶಿಖರಿಯನಡರಿತು ಹಕ್ಕಿ | ವಾರಿಜ ಮುಗಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
ಭೇರಿ ಮದ್ದಳೆ ಸಂಕು ನಗರಿ ಹೆಗ್ಗಾಳಿಗಳ್, ಚೀರಿದುವಖಿಲದೇಗುಲದಿ ||೬||

ಗುಡಿಗುಡಿಗಳ ನರ್ತನಗಾತಿಯರೊಳು ಪೆ | ಬರ್ಡಿಸುವ ಗೀತಶಬ್ದಗಳ ||
ವಡಿ ತಪ್ಪದೆ ಕೋಲಚಾರಿಗಳಿಂದ ಜಕ್ಕುಡಿ ಮೆಣಿದುವು ದೇವಾಲಯದಿ ||೭||

ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ದೇವತಾಣ ನೋಟಕರ ಸಂದೋಹ||
ಮಾಣದೆ ಮಣಿಸೊಡರ್ವೆಗಳಿನೊಳು ಕೃಷ್ಣದಿ, ವಾಣ^೪ ದೊಳರ್ಧನೋಲಗದಿ||

ಶ್ರೀನಾಥನಿರಲು ಮಾಣಿಕಪೀಠದೊಳುಗ್ರ ಸೇನನಕ್ರೂರನುದ್ಧವನು ||
ಅನಕದುಂದುಭಿ ನೀಲಾಂಬರ ಸುಪ್ರಧಾನರು ಕುಲನೈದ್ಧರುಗಳು ||೯||

ನಿರ್ಮಲಹೃದಯನುದ್ಧವ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಯಾದವರು
ಭರ್ಮರತ್ನಾಂಜಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ, ವೆರ್ಮೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೧೦||

ಬಲದಲಿ ಹನುನು ಜಾಂಬವವಿಭೀಷಣಧ್ರುವ ನೆಲದಲಿ ಬಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ||
ಜಲಜೋದ್ಭವ ಶೌನಕ ಶುಕ ವಿದುರ ಕೇ ವಲವಿಷ್ಟ ಭಕ್ತರೊಪ್ಪಿದರು ||೧೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೆತ್ತುದು.

2. ಕುದುರೆ.

3. ವೇಗ.

4. ದರ್ಬಾರು ಹಾಲು; ರಾಜಾಸ್ಥಾನ.

† ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಹಿಂದಣ ಕಥೆಯೇನು?

ಬೋಧಾಯನ ಭೃಗುನಾರದ ಕಪಿಲ ವಿ|ಬೋಧ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಕಣ್ವ ||
 ಬಾದರಾಯಣ ಪರಾಶರ ಜಹ್ನುಧಾಮ್ಯ ಮುಂ| ತಾದ ಸದ್ಭಕ್ತ ರೊಪ್ಪಿದರು ||
 ಶೇಷ ಗರುಡ ಬಕ ದಾಲ್ಘ್ಯರೋಮಶ ದು| ವಾಸನಾರ್ಕಾಂಡೇಯ
 [ಮುಖರು ||

ವಾಸಿಪ್ತ ರತ್ನಿಭರದ್ವಾಜರೆಂಬ ಮು| ನೀಶರೊಪ್ಪಿದರೋಲಗದಿ ||೧೩||
 ಸಪವೆತ್ತು ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ಮಂಜುಘೋಷೆ ಮೇ|ನಕೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆ
 [ಮೊದಲಾದ ||

ನಿಖಿಳಾಪ್ಸರವಧು ನರವೇಣ್ಣಿಗಳೆಸೆಯೆ ದೇ| ವಕಿಯ ನಂದನನೆಡಬಲದಿ ||೧೪||
 ಸುರನದಿಯಣುಗಭೀಷ್ಠಕ ಸತ್ರಾಜಿತು ಯುಧಿ| ಪ್ತರ ಭೀಮಾರ್ಜುನ
 [ಮಾದಿಜರು ||

ಸ್ತುರಟೆಕ್ಕೆವೆಸರ¹ ಪಾಂಚಾಲ ಮುಂತಾದ ಭೂ| ಧರದಿರಡದ ಭಾಗದಲಿ||
 ಮಾಣದೆ ಮದಜಲಸುರಿವ ಬೆರ್ಗಜ ಕುಣಿ| ಕೋಣಮನುಜ ವೊಸಚಿ
 [ಗಳು ||

ಏಣಿ²ಘೋಟಿಕ ನಂದಿ ವಾಹನಸಹಿತ ಗೀ| ವಾಣರೊಪ್ಪಿದರೋಲಗದಿ ||
 ಅವರವರುಗಳ ವಿದ್ವೆಯ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ|ದ್ವಿನರದಿಂದುಡುಗೊರೆ
 [ಯಿತ್ತು ||

ಸವಿವೆತ್ತು ಸುರನರೋರಗರ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಟ್ಟ ಮಾ | ಧನ ಪೊಕ್ಕ ಮಣಿ
 [ಸಜೆ ವನೆಯ ||೧೫||

ಪೀತಾಂಬರನೋಲಗದಿಂದೆ ವರವಿನಾಸ| ಕೇತನ ನಿಳಯಕ್ಕೆತಂದು ||
 ಆತಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಸುತಗೂಡಿ ಭಂಜಿಸಿ | ತಾ ತನ್ನ ನಿಳಯಕ್ಕೆದಿದನು ||೧೬||
 ನಿರ್ಜರಹಿತ ಕಂತುಸುತ ಕೊಂಡು ಬಂದನು| ಕಜ್ಜಾಯ ತುವ್ರಸಕ್ಕರೆಯ||
 ಕೊಜ್ಜೆಯರಿಗೆ³ಮೆಲ್ಲಿಸುತ ಮಿಕ್ಕುದ ಬಾಗಿಲಜ್ಜಿಯರಿಗೆ⁴ ತುತ್ತಿಸಿದ ||
 ದಾದಿಯರುಗಳ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಬೊಕ್ಕಸದರ| ಬೊಕ್ಕಧಿಸಿ ಪೊನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ||
 ಭೇದಿಸಿ ತೆಗೆದು ನಾನಾವಸ್ತುಗಳನು ಸಂ|ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನರ್ತಿಯಲಿ ||೧೭||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥನ ಧ್ವಜವಾದ ಮತ್ಸ್ಯದ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು, ಎಂದರೆ
 ಮತ್ಸ್ಯದೇಶಾಧಿಪನಾದ ವಿರಾಟರಾಯ. 2. ಚಿಂಕ.

3. ನವುಂಸಕರು; ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರರು. 4. ಮುದುಕಿಯರಿಗೆ.

ನೀಲಾಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ ಕಾಗಿನ | ಚೇಲವ ಹೊದ್ದು ಸುಗಂಧ |
ನೂಲಾಬಂಕೃತನಾಗಿ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಾನು | ಕೂಲ ನೇಹಿಗ^೧ರೊಂದು
[ಗೂಡಿ ||೨೧||

ಚಿತ್ತಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬರ್ಪ ವೀಧಿಯೊ | ಉತ್ತಮಜಾರನಾರಿಯರು ||
ಕತ್ತ ಲೆಖುಭಿನಾನದೇವತೆ ಬಹುರೂಪು ವೆತ್ತಂತೆ ಸುಖದಾಡುತಿಹರು ||೨೨||
ಕಂಗಾಣಿಸದೆ ಪಾರಿಯಪಟ್ಟ ಕರ್ವಣ್ಣ | ಗೊಂಗಡಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು |
ಛಂಗಡಿ ನೊಡಗೊಟ್ಟ ದೇಗುಲದಡೆಯ ದು | ಸ್ಸಂಗದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||

ಕಳವಿನ ಕಾಮವಿನ್ನೆಂತುಬೋ ಮರ್ಮ | ಸ್ಥಳವಕ್ಕು ಕೈಮುಟ್ಟಿದೆಯೊ ||
ಣೀಳವ ರೋಮಾಂಚದ ಗದ್ದದರಭಸವ | ತಳದಿರ್ದರತಿಥೈರ್ಯಾದಿ ||೨೪||

ಗದೆಗುದುಗೆಯ^೨ ಝಲ್ಲು ಝಲ್ಲೆಂದು ತಳವಾರ ರಿದೆ ಬಂದರೆಂದು ಕಾತರಿಸಿ ||
ಬೆದೆಗಾತಿಯರನು ಬಿಟ್ಟಗಲುವ ವಿಟರುಗ ಳೆದೆಗೇಡನೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ ||೨೫||

ತೊಲಗಿ ಪೋದಬೆವೆಂದು ಪೋವರು ಕಾಲೆಟಿ | ದೊಲವಿದೆ ಮಗುಟಪ್ಪು
[ವರು ||

ಜುಲಜಾಕ್ಷಿ ಯಾರ ಕುಸ್ತುರಿಸಿವಿಯೋಗವಾಂ | ತಲರಂಬಗೆರ್ದೆಯನೊಡ್ಡುವರು ||
ಸೋದರಮಾವ ಮೈದುನ ಭಾವ ತಳವರ | ನಾದರೆ ತಾನಡ್ಡ ಬರಲಿ ||

ಪಾದರಿಗರನಿಂತು ಪೂಗೋಲೊಳಕ್ಕು ವು | ದೇ ದೊರೆತನವೆಂದರಲುತೆ ||೨೭||
ಪಂಕೇರುಹಜಾತ ಪಾಪಿಪ್ಪ ಮನೆಗೊರ್ವ | ಮಂಕ ತೊಡರ್ಪದ ತನ್ನ ||

ಸೋಂಕಲೊಪ್ಪುವ ಕಾಂತನ ವೈವಾಹಕೆ | ಕಂಕಣಗಟ್ಟೆಂದರಲುತೆ ||೨೮||

ಉದ್ಯೋಗ ವೆವಹಾರ ನೃಪಸೇವೆಯಾಳ್ವರು | ಮಧ್ಯರಾತ್ರಗೆ ಬರ್ಪನಕ ||
ನಿಡ್ಡಿ ಗೆಯ್ದಂತೆ ಮಂದಿರದೊಳು ಹಾದರ | ವಿದ್ವೆಯಂಗನೆಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||೨೯||

ಪೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳ ಕಾಲವೆ | ಮಾಡಿಭಾಸ್ಕರ ಹೋಗಲೊಡನೆ ||
ಕ್ರೀಡಿಸ ಜಾರಚೋರರ ಶಿಕ್ಷೆವೆನೆಂದು | ಮೂಗಿದ ಚಂದ್ರ ತಾರೆಂದ್ರ^೩ ||೩೦||

ನೇರಂದವಾಗಿದ್ದ ಮುನಿವತ್ತಿಗೆ ಸತ್ತು | ಮಾರನ ಕೊಟ್ಟ ಸಾತ್ವಿಕನು ||
ಚೋರರ ಕೊಲಬಂದ ನೋಡೆಂದು ನೆಯ್ದಿಲೆ | ನೀರೊಳು ನಸುನಕ್ಕುವಾಗ ||

ಕ. ಪ. ೨-1. ಸ್ನೇಹಿತರು. 2. ದೊಣ್ಣೆಯು. 3. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗೆ ರಾಜ.

† ಈ ಪದ್ಯದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆಯೇನು ?

ಬಸರಿತು ಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆ ನೋದೆಗಡಲ ಚುಂ| ಬಿಸಿತು ಚಕ್ರೋರಿ

[ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ||

ಬಿಸರುಹ ರಥವಕ್ಕಿ ತನ್ನರ ಜಾರಗ್ಗ| ಬಿಸವಾದುದು ಶಶಿಕರಣ ||೨೨||

ಜೊನ್ನವೆಳಗು ಭದ್ರಮಂಟಪನಿಜಯದ| ನೋನ್ನಯಾಳಕೆಯ ಶಾಲೆಗಳ||

ರನ್ನದೊಡವನಿಟ್ಟ ರಮಣಿಯ ಕಣ್ಣೆ| ಗುನ್ನತವಾಯ್ತು ಬೀದಿಯಲಿ||೨೩||

ತೋರಿಯ ನಿಖಿಳ ಪೊಂಗಳಸದಿ ಮೊಹಿತ ಚೌ| ತೋರಿಯ ಹಮ್ನಾದ

[ಮುಂದೆ ||

ವಾರಿಜದಳಲೋಚನೆಯರೊಪ್ಪುವ ಸೂಳೆ| ಗೇರಿಯ ಸೊಬಗ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ||೨೪||

ಜಾಣಶಿಲ್ಪಕನಿರ್ಮಿತ ಚಂದ್ರಕಾಂತಪಾ| ಪಾಣವೇದಿಕೆಯ ಸಾಲಗಳು ||

ಏಣಾಕ್ಷಿಯರ ಮಂದಿರಗಳದ್ದುವು ಪಂಚ| ಬಾಣನ ರತಿಗೇಹವಂತೆ ||೨೫||

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುಲಿದೊಡೆದೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿದ ಚೋಕ್ಕ| ಚೆನ್ನದ ಪತುಮೆಗಳಂತೆ|

ರನ್ನದ ಮುತ್ತ ಹಾರವನಿಟ್ಟು ಸುಗುಣನಂ ಪನ್ನೆಯರಿದರಿಕ್ಕಲದಿ ||೨೬||

ಬಾಲೆಯೊರ್ವಳು ತನ್ನ ಲಲಿತಗೊಹದ ಭದ್ರ| ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ನಿಂದು

[ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ||

ಮೇಲಿಹ ಸೆಣಗ ಪಿಡಿದು ನೋಡಿದಳು ರತಿ ಗೋಲೆಯ ನೋಡಿಕೊಂಬಂತೆ||

ಮಡಚೆಲ್ವ ಮೈದುಪಾದಂಗಳುಳ ಜಾನು ಜಂಘೆ ನುಣ್ಣಡಿಸಿದ ಕರಿಕುಂಭ

[ಜಘನ ||

ಬಡನಡು ಬಟ್ಟಬಲ್ಲೊಲೆ ಕಂಬುಕಂಧರ| ವುಡುರಾಜಮುಖವು ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ||

ಮಾತನಾಡುವ ತಾವೊಳು ಬೆಮರ್ವೆಯೊಳು| ಶ್ವೇತನಾಣೊರೆವ

[ತಾವಿನಲಿ ||

ನೂತನ ಕ್ರಮುಕಯವ್ಯನ ಜೋಳ ಪೊಂಬಾಳ| ನಾತ ಸರ್ವಾಂಗ ಶಂಖಿನಿಗೆ ||

ನೆತ್ತಿಯೊಳಟ್ಟ ಪೆರ್ದುಲುಬು ಕಂಧರದಲ್ಲಿ| ಮುತ್ತಿನಸರ ಕುಂಭಕುಚದಿ||

ಬತ್ತಿದ ತಾವು ನಾಣೊಸರ್ವ ಮರುಳ್ಗೆಯ್ವ| ಚಿತ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||

ಶಸ್ತದೊಳೊಲಿದು ಸಂಚರಿಸುವ ರತ್ನಗಂಭಸ್ತಭೂಪಣವಿಟರುಗಳ ||

ಸ್ವಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಮೇಲಣ ಭ್ರಾಂತ ಬಿಡಿಸುವ| ಹಸ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿ

[ದರು ||೩೦||

ಸೋತ ಸೋಲಕೆ ಶಿವನೊಳು ಸೇನಸುವ ಮೀನು| ಕೇತನಪರಿವಾರದಂತೆ||
ನೂತನಾನವಯವ ಸದ್ಗುಣ ರೂಪು ನಾಲುಕು| ಜಾತಿಯಂಗನೆಯರೊಬ್ಬಿದರು||

ತರಳಾಕ್ಷಿ ತನ್ನೊಳು ಪಾಡುವರಿಲ್ಲೆಂದು| ಕೊರಲೊಳಟ್ಟುಳು ಕಂಠಸರವ||
ಪೆಂಚೊರ್ವೆ ವೀಣೆಗಾರ್ತಿಯರಿಲ್ಲೆನುತವೆ| ಬೆರಲೊಳಟ್ಟುಳು ಮುದ್ರಿಕೆಯ||

ಆಯತವಿಡುಪು ಸುಸ್ವರ ಪಡ್ಜ ಪಂಚಮ| ಸ್ಥಾಯಿ ಸಂಚರ ತಾಯೆ ನೇಮ||
ಬಾಯಿದೊಡೆಯನಾಣೆಯಾಯ ತಪ್ಪದ ಗೀತ| ಗಾಯಕಿಯರುಗಳೊಬ್ಬಿದರು||

ರಂಭಾಸ್ತ್ರೀಯನೇಡಿಸಿ ಗೀತ ಕಡೆಗಟ್ಟ| ಕೊಂಬರು ಶುದ್ಧ ಚಾರಿಯಲಿ||
ಜಂಭಭೇದಿಯಮುದ್ದು ವೂರ್ವಶಿಯನೆಗೆದ್ದು| ಬೊಂಬೆಯಕಾಲೊಳಟ್ಟಹರು ||

ಹಸ್ತವಾವುಜ ವೀಣೆ ಮದ್ದಳೆ ರಾವಣ| ಹಸ್ತ ಕಿನ್ನರಿ ಜಂತ್ರವುಡುಕು ||
ದುಸ್ತರಸ್ವರಮಂಡಲಮುಖ್ಯ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯರಿದರ್ಕ್ಕಿಲದಿ ||೪೬||

ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳ ಮೂಲಾಗ್ರವ ನೆಹಿ| ಬಲ್ಲಂಥ ವಾರನಾರಿಯರು ||
ಫುಲ್ಲಶರನ ರೂಪನೇಡಿಸುತಿಹ ಪ್ರಾಣ| ಎಲ್ಲ ಭರೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸರು ||೪೭||

ಕೂಟದಿ ನಾಗರಿಕನ ಮುಖದೊರಗಿಸಿ | ಪೀಠಮರ್ಧನನ ಸೊಕ್ಕಿಪರು ||
ಕೋಟಲೆಗೊಳಪರು ವಿಟವಿದೂಷಕರ ಕಣ್ಣೀಟದಿ ಮರುಳುಮಾಡುವರು||

ಲೇಸಿನ ವಿಟರವಯವದಲಿ ಮೋದದೆ| ಚಾಶೀತಿ^ಬ ಬಂಧದೆ ಕೂಡಿ ||
ಗಾಸಿವಡೆದು ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳ ತಂಗಾಳು| ಬೀಸಿದೊಡೆದೆಯನೊಡ್ಡುವರು||

ವಕ್ಷದೊಳಹ ಕುಚದರ್ಶನದುರುತಾಪ | ಪಕ್ಷಪಾತವ ನಿವಾರಿಸಿತು ||
ತಕ್ಷವಿಲೋಮಸೌಖ್ಯವ ಕಂಡ ಯತಿಗಳು| ಭಕ್ಷವ ತೊಡುತು ದುಕ್ಕಿಪರು||

ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರಯೌವನರೂಪವಿಭವವ| ನೋಡಿದವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು||
ಸೂಡಿದ ಜಡೆಯನಿಬುಹಿ ತಲೆಬೊಟ್ಟುಳ | ಮಾಡಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೪೮||

ಮೊಡವಿಯ ಮೊಳೆಯನೊತ್ತುತ ಕಕ್ಷಸೊನೆಬೆವು | ವರ್ಡೆದ ಸೊಗಡ
[ವಾಸಿಸುತ ||

ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದ ಕುಚ ಬಿಗುಹೊಣಿ ರುತುಕಾಲ ವಡೆದ ಪುಟ್ಟಣಿಯರೊಬ್ಬಿದರು
ಮುಟ್ಟದಿರಾಳ್ದ ಮುಟ್ಟುವೆನಾತ್ಮೀಶ್ವರಿ| ಮುಟ್ಟಲಾಯುವು ಕ್ಷೀಣವಹುದು||

ಮುಟ್ಟದೊಡಸು ನಿಲ್ಲದೆನುತೊರ್ವತೊಲಗಿದು| ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆಯನಪ್ಪಿದನು||
ಮಂಗಳಾಚಾರವಂತರ ಮೇಲೆ ಕುಸುಮಶ ರಂಗಳ ಕಣಿದು ಮನ್ಮಥನು||

ಹೆಂಗಳವೊಲೆ ಕಣ್ಣು ಬೆಳಗ ತೋಣಿಸಿದು ಮಾ|ಗ್ಗಂಗಳ ಮಾಡುತ್ತಲಿಹನು||
 ಸೊಗಯಿಪ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಭಿತ್ತಿಯೊಳು ತನ್ನ|ಯುಗಳಸ್ವರೂಪ ಬಿಂ
 [ಬಿಸಲು ||

ಅಗಲ್ದಿನಿಯನ ತೋಣಿಸು ಬಾಬಾಯೆಂದು| ಮುಗುದೆ ಬಿದ್ದಳು ಚರಣದಲಿ||
 ರಂಭಾಮೂಲವಲ್ಲ ವಯೋಗ ಕದಳೇ | ಸ್ತಂಭರಥಾಂಗ ತತ್ಸಂಗ ||
 ಕೆಂಬಲ್ಲಳಬ ಬಜ್ಜ ರ¹ಕೂಟ ದುಗುಡಾವ|ಲಂಬಿ ಮಾನಿನಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||
 ಕತ್ತಲೆ ಪೆಣಿ [ಕಾರಮುಗಿಲು ಸೂರಿಯ ತೋರ] | ಮತ್ತು ದಾಡಿದು
 [ಶಂಖಚಕ್ರ ||

ವೃತ್ತಸಿಂಹಾದ್ರಿಯು ಪೊಂಬಾಜಿ ಮಾಂದಳ | ಮೊತ್ತದಂತಿದುಲ್ಲಲ್ಲಿ||
 ಪಿಂತಣ ಲೋಕದ ನಳಕೂಬರರ ಜ|ಯಂತಾದಿಗಳನು ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ||

ಸಂತತ[ವಿಟರು ವೇಶ್ಯೆಯರೊಳು| ವಶ್ಯಾ! ಕ್ರಾಂತರು ಸುಖದಾಡುತಿದರು||
 ತುಂಗಸ್ತನೆಯರನೊಕದೇಶದ ಸದ್ಭು| ಜಂಗರೊಳು ಕೊಣಿತಾಡುತಿದು||
 ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಲಾವಣ್ಯವ | ಕಂಗಳಂ ನೋಡಿದರೊಲಿದು ||೫||

ಕಾಣಬಾರದು ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷು ಕೋದಂಡನೊ| ಬಾಣ ಪೂಸರಲುಗಳಲ್ಲ ||
 ಏಣನೇತ್ರಿಯರ ಮನವನಿರ್ಕುಳಿಗೊಂಬ| ಜಾಣನಾರೆಂದು ನೋಡಿದರು ||

ಸೋಮನಾದರೆ ಕಂದುಕುಂದಿಲ್ಲ ಮೇಣುಸು|ತ್ರಾನುನಾದರೆಭಂಗ ನಾಸ್ತಿ||
 ಕಾನುನಾದರೆ ಕೋಳಿವರಿಯಿಲ್ಲ ಸದ್ಗುಣ| ಧಾನುನಾರೆಂದು ನೋಡಿದರು ||

ನೊಸಲ ಕತ್ತರಿ ಬಾಗಿಡ ಪುರ್ಬು ತಾನರೆ |ಯೆಸಪನೇಚಿಪ ನಿಡುಗಣ್ಣು||
 ಪಸರಿಪ ತಿಲಪುಷ್ಪನಾಸಿಕ ಸತ್ಕರ್ಣ| ಪೊಸರೂಪ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ||೬||

ಗಂಡಸ್ಥಲವನ್ನೆ ಕೊನರುವ ಕರ್ಮಾಸೆ ತೊಂಡೆವಣ್ಣುಟ ದೋರೆವಲ್ಲ||
 ಮಂಡಳಿಸುವ ಕಂಠಸರದ ನುಣ್ಣೊರಲನ | ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಸೋತರೊಲಿದು ||

ಈತನೊಳೊಡಗೂಡದಿದ್ದರೆ ಪೆಣ್ಣು| ವೇತನದೆಮ್ಮ ಮೆಲ್ಲೆದ್ದೆಯ ||
 ಕಾತರದಿಂದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಾರದಿರೆ ವಿನಾ| ಕೇತನಗೊಳಗಾದರಾಗ ||೭||

ಇಕ್ಕಲದಬಲೆಯರ್ ಮಾತಾಡಿದರು ತಮ್ಮ| ಪಕ್ಕಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡವನ||
 ತಕ್ಕೆಯೊಳೆದ್ದೆಗಡರ್ಚದ ಮೊಗ್ಗಿ ಮೊಲೆಗಳು| ಮೆಕ್ಕಯಕಾಯಳೆದೆನುತ||
 ಕಾಂತಬಾಕಮನೀಯರೂಪಬಾಪರಮೇ|ಕಾಂತ ಮದ್ಗೃಹಕೆ ಬಾರೆಲವೋ||

ಇಂತಪ್ಪ ಸತ್ಕಲಾವಿದ ಸೋಲವಾಂತರ¹ | ಸಂತವಿಸದೆ ಪೋಗಬಹುದೇ ||೬೬||

ಕಚದ ಹೂವನು ಕೊಡಹುವೆನೆಂದು ನುಣ್ಣೊಲ್ಲ | ಕುಚದ ವೃತ್ತ ತೆಯು
[ತೋರುಸುತ ||

ಸಚಲಾಸ್ಥಿತವಾರನಾರಿಯರುಗಳ ನಿರ್ವಚನವ ಕುವರನಾಲಿಸಿದ ||೬೭||

ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದಬಲೆಯರುಗಳ ಮೆಲ್ಲೆ ರ್ಡೆಯ ಸತ್ಕಲೆಯುಂಟೆಡೆಗೂ
[ತಡಿದರ್ಪ ||

ಕೊಲೆಗೇಡಿಯ ಸೃಜಿಸಿದ ಪಾಪಿ ವಿಧಿ ನಿನ್ನ | ತಲೆಪೋದುದನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ||೬೮||

ಕೇಳದನವರ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯನು ಹರಿಸವ | ತಾಳದನನಿರುದ್ಧ ತನ್ನ ||

ಉಪಗದವರ್ಗ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುವನಿತ್ತು | ಬೋಳೈಸಿದನು ಹೊನ್ನನ ||೬೯||

ದಂಪತಿಗಳಮಾಡಿ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟು ಕಳೆಯರು | ಮುಂ ಪೋಗಲನಿರುದ್ಧ
[ನೊಡನೆ ||

ಚಂಪಕಧಾಮಕೋಮಲೆಯರು ಮರುಳ್ಳೊಂಡು | ಮುಂ ಪೋದುದೇನೆ

[ಪೇಟುವೆನು |೭೦||

ನಿಲುಗಳಚುವುದು ನಾಣೊಸರ್ಪುದು ರೋಮಾಳ | ತುಲುಗಿರ್ಪುದವಯು

[ವದೊಳಗೆ ||

ಮುಖವಿಂಗಣ್ಣು ಬೆಂಡೆರ್ದು ಮೂರ್ಛೆಯ ತಾಳ್ದರು ಪೋಪೆವೆಂದವರೊ

[ತನೆ ||೭೧||

ತೊಂಡೆವಣ್ಣು ಟಿ ರಸವಣ್ಣು ಮಾತಾಡುವ | ಪುಂಡರೀಕಾಯತಾಕ್ಷಿ ಯರ ||

ಕಂಡನಿರುದ್ಧ ಕುಸ್ತರಿನಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬೀ | ಚ್ಚೊಂಡೈದಿದನು ಬೀದಿಯಲಿ ||

ಗುಣವ ತೋರುಸಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ರೀತಿಯ ಕಂಡು | ಹಣವ ತೆಕ್ಕೊಂಡು

[ಥಾಳಕರ ||

ಕ್ಷಣದೊಳೆಬ್ಬಿಟ್ಟು ಮಚ್ಚ ದಿರೆಂದು ಮಗಳಿಗೆ | ಬಣಗುವೈದ್ದಾ ಪೈ ಹೇಳಿದಳು ||

ತಾಯ ಮಾತಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸಿ ನುಡಿದಳು ಪಾಪಿ | ಸಾಯದೆ ಬದುಕುವ

[ರುಂಟೆ ||

ಪ್ರಾಯವೇನಿದು ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ಹಣವ ಸುಡು | ಪ್ರೀಯನೊಳೆನೆಂದಳವಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮೋಹಿಸಿಹೋದವರ.

†. ಇಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಕಥೆಯೇನು?

ಹೊಸಹರೆಯದಲಿ ದ್ರವ್ಯವ ನೆಹಿಕೂಡಿಸು|ಹೆಸರಾಗುವಸ್ತುಭೂಷಣದಿ||
ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಪ್ರೌಢನೊಳೊಗದಿರೆಂದು ರಕ್ತಸಿಮುಂಡೆ ಮಗಳ ಹಿಂಡಿದಳು ||

ರಿಂಕಿದ ಕುಚ ತೋಳು ಗಳ ಗಲ್ಲದೆಡೆಯ ನೆಬಾಂಕಿತ ಪಲ್ಲರ್ಚಿದುವೇ ||
ನೋಂಕಿದ ಬೊಳನದಾವನೊ ತೋಡುಂ|ಝಂಕಿಸಿದಳು ತಾಯಿ ಮಗಳ ||

ಬೊಳ ಕುಂಟಣಿಮುಂಡೆಯನಗೆ ನೀ ಪೆಟ್ಟು ಬೆ | ಹಾಬಾದ ಕುಚಯುಗ

[೪ದಲಿ ||

ಬಾಳರಕ್ತವನೀಂಟುವ ಜಿಗುಟಿಯೊಲಿರ್ಪ|ತೋಳ ಮೇಗಳ ನೀಳ್ಗೆಲೇ||

ತಲೆಯಲಿ ಕರಿದು ಕೂಂದಲುಗಳೌಪಧಿಗಿಲ್ಲ | ಸಲೆ ಕುಚಯುಗಳ ವಿಂಗಿ

[ದುವು||

ಹೊಲೆಗೆಟ್ಟು ಹೊಸಬೇಟಗೆಯ್ಯಪಾತಕಿ ಮೊಗ್ಗಿ|ಮೊಲೆವೆಂಗಳಿಗೆ ಪೇಟ್ಟು ಪರೇ

..... ||೩೯||

ಜಗಜವಾಡುವರಲ್ಲಿ ಕೆಲರು ಮಾತಯರಿಕ್ಕಿ|ದುಗಟ ದಾಂಟಿದರಂದು

[ಕೆಲರು ||

ಹೊಗಳಲಚ್ಚರಿಗೆಯ್ಯ ಚಕಿತನಾರಿಯರನು| ಮುಗುಳಂಬನಣುಗನೀಕ್ಷಿಸಿದ||

ಗಾನವೇತ್ತರು ಕೆಲಬರು ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ| ಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ||

ನಾನಾದ್ಯೂತವಿದ್ಯದಿ ಕೆಲರಿರೆ ಮದ್ಯ| ಪಾನಗೋಷ್ಠಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೪೦||

ಮನೆಯ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ಭೋಂ|ಕನೆ ಭಕ್ತ್ಯಭೋಜ್ಯವ

[ಸವಿದು ||

ನನೆಯಕ್ಕಿ ಕಡಲೆ ಪಣ್ಯಾರದಿ ನಿಖಿಲಾ| ಚರ್ಚನೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾರ್ಜಿದರು||

ತಂಡುಲರಾಶಿಯೊಳ ಕೊಡನಿಟ್ಟು ಬೇವಿನ|ದಂಡೆಯ ಕೊರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಗಂಧ||

ಭಂಡಾರವನಿಟ್ಟು ಧೂಪದೀಪಾರತಿ| ಕಂಡವ ಸುಖಿಸಿದರೊಲಿದು ||೪೩||

ರುಚಿವೆತ್ತು ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಪಾದಪೂಜೆಯ|ರಚಿಸಿದರಾಗಮೋಕ್ತದಲಿ ||

ವಜಿಸಿ ತನ್ಮಂತ್ರಕರ್ಮದಿ ಹೇಮನವರತ್ನ| ಪಜಿತಪಾತ್ರೆಯೊಳಂಟಿದರು ||

ರಂಭೆ ಕೋ ರತಿಯುಸ್ವರೂಪೆ ಕೋ ಹೊಸ ಹೊನ್ನ| ಬೊಂಬೆ ಕೋ

[ನೆಹಿವೆಹಿ¹ ಮೊಗದ ||

ತುಂಬಿಗುರುಳ ತುಣುಗೆವೆಣ್ಣ ಕೆಳದಿ ಕೊ|ಳ್ಳೆಂಬ ಮಾತಿನಲೀಂಟಿದರು ||

ನಲ್ಲ ಕೋ ನಾಗರೀಕನೆ ಕೊಳ್ಳೊ ರಸದಾಳ|ವಿಲ್ಲ ನರೂಪಕೊಳ್ಳಲವೋ||
ಬಲ್ಲದೊಡೆನ್ನ ಕೊಂದಪೆಯೆನುತೀಂಟಿಸಿ|ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರೀಂಟಿದರು ||೧೬||

ಸಂಡಿಗೆ ಸಂಭಾರಗಡಲೆ ಪ್ರಾಸಕಕುಕ್ಕು| ಟುಂಡವನವಲಕ್ಕಿಗಳನು ||
ದುಂಡರಗ್ಗಡಲೆ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಬಡ್ಡಿಸಿಕೊಳು| ತುಂಡರು ನೆಹಿ ಸೊಕ್ಕುವನಕ||
ಅಪ್ಪಕೊಳ್ಳಲವೊ ಅಗ್ರಜ ಕೊಳ್ಳೊ ಹಿಂಡಿಯ| ಸೊಪ್ಪ ಕೋ ಸುಲಿವ
[ಒಳವೆ ಕೋ ||

ಜೆಪ್ಪ ಕೋ ಕುಡಿಯೆಂದು ಕುಡಿಸಿ ತಾ ಕುಡಿದು ಕೈ| ಚಪ್ಪಳಿಗೊಲೆದಾಡು
[ತಿಹರು ||೧೭||

ಕೋಪದೆ ಗಜಋವರೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸರು ಪ್ರ'ಲಾವವ ಮಾಪ್ಪರು ರತಿಗೆ||
ದೀಪನಗವಳವಿದೆನುತ ಚೆಂದುಟೆಯ ಪ್ರಾಣೋಪನ ಬಾಯೊಳಕ್ಕುವರು||
ಏಟೆನ್ನ ವಕ್ಷ ಮಾನಸದಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಮು|ರಾಳಗಮನೆ ನೀನೇಟೆನುತ||
ತೋಳರಡಹಿೊಳಪ್ಪಿ ತೊರೆದು ತೊಟ್ಟಡುವ ಪ್ರ ವಾಳಾಧರವ ಚುಂಬಿಸಿದ||

ಕಾನನದೊಳಗಿರ್ದ ಬೆಟ್ಟದ ಗಿಡುಗಾಡು | ತಾನೆನ್ನ ಮಹಿದೊಳಗಿನಿತು||
ಪೀನಕುಚಾನ್ವಿತ ನಿನ್ನಧರಾಮೃತ| ಪಾನ ಸೊಕ್ಕಿಸದೆ ಮಾಣ್ಣಪುದೇ ||೧೮||
ಮೆಚ್ಚೆ ದಳನಿಯನಾಡಿದ ಮುದ್ದು ಮಾತಿಗೆ|ಮುಚ್ಚೆ ದು ದೈಗುಯುಗಳವನು ||
ಬಿಚ್ಚೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪಾದಕೆಳಗಿಯುಂಗುಟವನು| ಕಚ್ಚೆ ದಳ ತರಹರಿಸುತಲಿ ||೧೯||
ಮೊಹಿತಿಗೆಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವರು ಪಾಡುವರು ಕೈ| ಪಹಿತಾಳಗತಿಗೆ
[ಜಗ್ಗುವರು ||

ಮೊಹಿನೊಸಲೊಳು ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ಕ|ಣ್ಣೊಹಿಯದೆ ಮಹಿದೊಳು
[ಗಿಹರು ||೨೦||

ಮಲಯಜಗಂಪ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಪರ್ಬಿಸುವ ಕೋ| ಮಲೆಯರು ತಮ್ಮ
[ಜವ್ವನವ ||

ಬೆಲೆಗಟ್ಟುವರೆ ತಂದಿರಿಸಿದಂದದಿ ಬಟ್ಟು| ಮಾಲೆ ಮುಡಿದೊಡೆದು ಬಿದ್ದಿಹರು ||
ದರ್ಪಕ ಮಡಗಿರ್ದ ದ್ರವ್ಯಪೂರಿತ ಹೇಮ| ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕುಡಿರೆನಲು||

ಬಪ್ಪವಡೆದ ವೃತ್ತ ಕುಚ ತೋಹಿದುವು ತೋಹಿ ದಿಪ್ಪುವು ಮಿಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳ||
ದಾಪ್ಪಿಕತನಗೆಟ್ಟು ದರಹಾಸಮುಖಿ ಪರಿ| ವೇಷ್ಟಿಸಿದಮಳಸೊಂದರದಿ ||
ಚೇಷ್ಟಿಸ ವೇಶ್ಯಾಭುಜಂಗರ ಮಧುಪಾನ ಗೋಷ್ಟಿಯ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||

ಅಂಗಡಿಯೆಡೆಬಲದಲಿ ನಾನಾವಿಷಯಗಳ ನೋಡುತ್ತೆಂದು ||

ಸಂಗಡಿಗರ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಟ್ಟು ಕುವರನಂತ | ರಂಗದ ಹೊಕ್ಕನಾಲಯವೆ||೯೩||
ಬಾಗಿಲ ಬೀಗಮುದ್ರೆಯವಾಡಿಸಿಕೊಂಡು| ಪೋಗಿತತ್ತಿಗರ^೧ಬೀಚಿಕ್ಕೊಂಡು||
ರಾಗಿಸಿ ಮಣಿಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯೊಳುಭ್ರಾಮಕವಾಗಿ ಮಂಚದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ||

ಮಿಂಡಿಯರ್ ಪೊಂಬಡಿಗವ ಸಾರ್ಚಿ ಬಿಸಿನೀರ | ಗಿಂಡಿಯೊಳ ತಂದು

[ಕಾಲ್ಕೊಳೆಯೆ ||

ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿಯ^೨ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತವೆ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮನೊಳಗಿದನು ||೯೪||

ನಾರಿಯರ್ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿ ಕೈವಾರಿಸಿ ತೊಡೆದಟ್ಟಲೊಡನೆ|
ಪಾರಿಯ^೩ವಾದ್ಯಘೋಷಣಿಸಲ್ತೆ ದಿವ್ಯವಿಭೇರಿಯಹೊಡೆದರೂರೊಳಗೆ ||೧೦೦||

ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವದೊಳು ನಿಖಿಳನೀರ್ಮಸುಜರು ಪಾರವ^೪ಬೆದಕುವಂದದಲಿ||
ಪೂರಾಯ ಬೆಳ್ಳಂದೊಳೊಳು ಬೇಡರೊಗ್ಗಾಗಿ| ದ್ವಾರಾವತಿಯನು ಸುತ್ತಿ ದರು||

ಅಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಡಗಿತು ಮಂದಿ ಮಜಿಗೆಯೊ| ಇಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಂದೊತ್ತರಿಸದೆ ||
ಮಲ್ಲಿಗೆಮರಳೊಡಿ ಪಾಲ್ಕುದಂದದಿ | ಚೆಲ್ಲಿತು ಬೆಳುದಿಂಗಳೆಗೆ ||೧೦೧||

ಹೊಳೆವ ಕಠಾರಿ ಕೈಗತ್ತಿ ತೋಮರ ಬಿಲ್ಲು | ಬಲುದಡಿ ಪಿಡಿಚಕ್ರದಲಿ ||
ಕಳಬಂಟ ಕಂಠವಿಜ್ಞೇದ ವಿನೋದದ | ತಳವಹರೂರ ಕಾದಿಹರು ||೧೦೨||

ಮೆಟ್ಟದ ಕೆಪುಗಳೂಡೆಯ ಬದ್ದುಗೆ^೫ದಾರ| ದಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ವಂಕುಡಿಯ^೬ ||
ಕಟ್ಟದ ಹೊದೆಯೊಡನೆ ಬಿಲ್ಲೊಲಿನ| ಗಟ್ಟವಾಳರು^೭ತಿರುಗಿದರು||೧೦೩||

ಗುತ್ತಿಗಿವಿಡಿದ ವೇಷ್ಯಾಕಾಂತವ್ಯಭಿಚಾರ|ಕರ್ತರ ಕರ್ಣಯುಗ್ಮವನು ||
ಕಿತ್ತ ಕಠಾರಿಯೊಳ ತಿವಿದಂತೆ ಸುಸ್ವರ| ವೆತ್ತಿ ಕೂಗಿದುವು ಕೋಟಿಗಳು||

ಆವಾಗ ತನ್ನೆದೆಯಡಗನೆ ಕೊಯ್ತಿಂಬ | ದೇವರ್ಕಳಟ್ಟುಳಯಿಂದೆ ||

ಸಾವುದೆ ಸುಖವೆಂದು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯೊಳು | ಜೀವನ ತೊಡಿಸಿದ ಚಂದ್ರ

[ಮನು ||೧೦||

ಪೋಗಲಾಣ್ಣನ ಕೂಡೆ ನಕ್ಷತ್ರನಿಶಿವೆಣ್ಣು | ಸಾಗಮನವನೆ ಮಾಡಿದುವು ||
ಪೋಗಲಾಣ್ಣನೆ ನೆಯ್ದಿಲೆ ಮುಂದೆ ಮುಜ್ಜೆ ತುಮೂಗಾಯುಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗಳು

ಕ. ಪ. ೮—೧. ಸ್ನೇಹಿತರ.

೨. ಗಿಳಿ.

೩. ಗಸ್ತು ತಿರುಗುವಿಕೆ.

೪. ತೀರವನ್ನು.

೫. ಸಡುಕಟ್ಟು.

೬. ಬಾಗಿಲ ಕತ್ತಿ.

೭. ದೃಢಾಂಗರು.

ಪರೀನಿಸಿತು ಪಂಕಜದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ವ ಟ್ಪ ರಣ-ಧಾಂಗಪಕ್ಷಿಗಳು ||
 ತರುಣಾರ್ಕಗರುಡಿಯು ಕೆಮ್ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ಯ ರುಣೋದಯವು ತೋಪಿಸಿತು
 ಮಡಿವಸ ವನುಟ್ಟು ಪೂರ್ವದಿಗ್ವಿನಿತಯ ಮುಡಿಯೊಳು ಹೊತ್ತ ಹೊಂ
 [ಗಳಸ ||

ನಿಡಿನಿಂದ ರಥದ ಮೇಲಡರ್ಜಿದ ರನ್ನಗ ನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸೂರ್ಯ ಮೂಡಿದನು ||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿನಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತಂಜಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||
 — ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ೧೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೩೧೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಬೇಟೆಯವರ್ಣನೆ:—

ನಾರಾಯಣನಾವಾಪ್ತೃತಜಂಬೂಫಲರಾಜ ಕೀರಿಸಿನ್ನಯ ಸವಿವಾತು ||
 ಅರಾದೊಡು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೊಡೆ ಸಂ ಸಾರಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಿಡುವುದು
 ಕಂಚೆ ಕೇಳಧಿಕ ಕೇವಲಜಾಣೆ ರಹಿತವ್ರ ಪಂಚೆ ಮತ್ಕೃತಿ ರಸವೂತ ||
 ಬೆಂಚೆಯೆಂದಿನವೊಡ ಶೃಂಗಾರರಸಪೂರ್ಣ ವಂಚೆನಡೆಯಳ ವಿಶ್ರಮಿಸೆ ||
 ಮೊದಲೋಪಣೆ ವಿಶ್ರಮಿಲಯದೆ ಸಂಗೀತ ನಾದ ಗಾಳಾರುಗಳೂಲಯದೆ ||
 ಅದುದನೊಕದೇವಸಾಧನದೆ ವಾದ್ಯ ನಾದ ಪೂಜೆಗಳ ಮಾಡಿದರು ||
 ಉದಯಸತ್ಕರ್ಮದೇವಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ದು ಸದ್ಧೃದಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಯೋ
 [ಗಿಗಳು ||

ಪದಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ಬಂದರ ಮನೆವಾಗಿಲ ಕಡಬೀಯುಗವ ತೆಗೆಸಿದರು ||
 ಬಗ್ಗುವಡೆದ ಕೃಷ್ಣ ಬಲಭದ್ರರಾನು ಕಂ'ದರ್ಶಕಾದ್ಯಖಿಲಯಾದವರು ||
 ತನ್ನದೆ ನಾವ ತೀರ್ಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂ ದರ್ಶನ ಸುತ ಬಂದಹೊಪ್ಪಟ ||
 ಹೊಗಟಲದ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧ್ಯ ಗ್ರಾಮಸಿಂ ಹಗಳಕ ಧಂಪಿತವಿಡಿದು ||

- ಕ ಪ ೨ — | ನಾರಾಯಣನ ನಾಮವೆಂಬ ಅಮು ತಪಾ ಯವಾದ ನೇರಲೆಯ
 ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಅರಗಳೆಯ 2. ಕೊಳ.
 3. ಗಾನ ಮಾಡುವವರು. 4. ನಾಯಿಗಳು.

ನಿಗಳವ ತಾಳ್ದ ಕಾಲ್ವೇಂಟೆಕಾಣರು ಕೂಡಿ ಮೃಗಯಾತ್ರೆಗೆ ತೆರಳಿದರು ||

ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ರಾಜಕು ಮಾರಸಂದೇಗೇಹ ಸಂದಣಿಸಿ ||

ವಾರುವಧನುರ್ದ ಹಯವೇಣಿ ತೆರಳೆ ಕಾಂ ತಾರತಿವಿತು ವಾದ್ಯರವದಿ ೩ ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಹೊಂಗಳಟ್ಟಿನ ಭಿಲ್ಲರ ಗಡಣ ಚಾನುರಭತ್ತನೆರಸಿ ||

ಕಡೆಮು ಪೆಂಡೆಮು! ಸರಸಳ ಗಂಟೆಯುಲುಹಿಂದೆ ನಡೆದರು ಮುಂದೆ ಬೋ

[ಬಿಡುತೆ ೧೪]

ಮಾಣಿಕ್ಯರಜಿತ ಕೆಂಬಟ್ಟೆ ಪೊಂಬುಸಿನ ನೇಣ ಚತುಷ್ಪಾದಿಗಳ ||

ಪಾಣಿ^೨ಯೊಳಂತ ಪೆ ರಡಿಗಳ ಲುಬ್ಧಕ ಶ್ರೇಣಿ ಬೋಬಿಡುತಲೈದಿದುದು ||

ಮೇಲುತರದ ಕಟ್ಟೆ ವರಸೂವು ಸಕಲಾತಿ ಜೂಲುಗಳಿಂದೆ ರಂಜಿಸುವ ||

ಕಾಲುನೇಗದ ಶಾಸಿವಿಡಿದ ಕಿರಾತರು ಸಾಲಿಟ್ಟು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೧೬ ||

ಹೆಮ್ಮಿಗೆ ವರದನುಮನ ಬಾಲ ಹೊಂಟೆ ಹೊಮ್ಮೇಳದ ಕಠಾರಿಗಳು

ಚೆಮ್ಮಿನ ಕನಕದಂಡದ ಚನುರದ ಬೇಡ ರಿಮ್ತೆಯೊಳೊದವಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ

ಉಡು ಮೊಲ ನಿರುಹಲ್ವೆ ಮರೆ ಸಾರಗಳ ಕಂ ಗಿಡಿಸುವ ಜಂಘಾಲಿಗಳು^೩ ||

ನಡುವಿನ ರತ್ನಮೋಖಲೆಯಾಂತು ಬಾಲವ ಬಡಿಯುತೆ ನಡೆದುವೊಗ್ಗಿನಲಿ

ಉಳಿಸುತ ಬಾಯಿ ಸವರಿಯೊಗ್ಗಿನುತ ಕ ಮೂಗಿಂದ ನೆಲನ ವಾಸನಿಸಿ ||

ಮೇಘಾಳಯನಾರೈನ ಚತುಷ್ಪದಿ ವೇಗದಿ ನಡೆದುವಾಕ್ಷಣದಿ ೧೭ ||

ಥಗೆ ಹೊಡೆದಳೆ ಹೆಂ ಮ್ಯಾತ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ನಾ ಲಗೆ ನಿರು ತಟ್ಟುಗಟ್ಟಿಸುರಿದೊ

ಮಿಗೆ ಪಿಡಿದವನ ಮುಂಬರಿ ಬೀಜಲೆಚೆವ ನಾ ಯಿಗಳಡಸಿದುವೆಡಬಲದೆ ೧೮

ಗಗನದೊಳಗೆ ಹುಣ್ಣು ಮೆ ಹೋದ ಮುಡಿದಿನ ಪಗಲೆನೆದಿರಲಾತನೊಡಲ^೪ ||

ಮೃಗವೊಲಗಂಡುವೊಗ್ಗಿನು ವೊಂದಂದದಿ ಮೊಗವೆತ್ತಿಗಳಹುತೆಯಿದ್ದುದುವು

ಪಿಡಿನಲೆ ಸೆಚಿನಲೆ ಕಾಲ್ವಲೆ ಕೊರಲ್ವಲೆ ನಿಡಿನಲೆ ಪಾಜಿ^೬ ಬೆಳ್ಳಾರ^೭ ||

ಬಡಿನಲೆ ಬಲುವಲೆಗಾಣರು ಕೂಗಿ ಬೋ ಬಿಡುತಲೈದಿದರು ಮುಂಗಡೆಮು ||

ಮುಟ್ಟುವ ಘಣಿ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹದ ಬಾಸು ಕಟ್ಟೆ ಬೇಂಟೆಯು ನಡೆ

[ಮುರುಹೆ ||

ಕ. ಪ. ೮—1. ವಾಯವಟ್ಟ, ಕಾಲುಗಡಗ.

2. ಹಸ್ತ.

3. ನಿಲ್ಲದೆ

ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ನಾಯಿಗಳು.

4. ಹುಣ್ಣುಮೆಸಸಾದ ಮರು

ದಿನ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಳ್ಳಿರುವ.

5. ಬಗಳುತ್ತ.

6. ಸಣ್ಣ.

7. ಬಂದು ವಿಧವಾದ ಬಲೆ.

ಬೆಟ್ಟವ ಕಾಲ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಲ್ಗೆ ದಾಳಡ|ಗಟ್ಟುವ ಬೇಡರೈದಿದರು ||೧೩||

ಬೇಸೂದುಲಿನ ಬೇಂಟೆಯ ರವ ಬಹುವಾದ್ಯಃ ಘೋಷಣೆಯಿಂದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ||

ಅಸಾರಗಮುಖ್ಯವೈ ಗವೋಡಲು ನಾಯ|ಹಾಸನ ಕಳಚಿದರಾಗ ||೧೪||

ಅರೆಯಟ್ಟ ಬರ್ಪ ನಾಯಿಗೆ ಮೈಗನಿಜಯ ಕೈ|ಸೆಹಿಗೊಟ್ಟು ಪೋಪಂತ

[ಭಯದಿ ||

ನೆರೆ ಗರ್ಭದ ಕೂಸುಗಳುರ್ಜೆ ಬೀಳ್ವಂತೆ, ಮುರಿದುವು ಮಿಟ್ಟು¹ ಗಳಿಸಿ ||೧೫||

ಹಿಡಿನ ಮಿಗಂಗಳ ಬಿಡದಿರೆ ಬಾಯೊಳು|ಬಡಗೋಲ್ಲಳನಿಕ್ಕಿ ಕಿವಿಯ ||

ಬಡೆನುರುಹಿದೊಡೊದರುವ ಕಬ್ಬ ಮಿನಿದೊ|ಳಡೆಗೊಂಡುದೇನಬಣಿ ಸುವೆ

ಕಾಬಾಟಿ ದೀಪದ್ರಾಕ್ಷೆ ಕೇತಕೆ ತೋರ|ಸೀಬಾಂತ ಬಿದಿರ್ವತ್ತಗಳ ||

ಲೋಬಾನ ಚಂದನಗಾಡಿನೊಳ್ಳಂದಿ ಮ|ತ್ತೇಭಂಗಳರೆ ಕಂಡರವರು ||೧೬||

ತೊಡಗಿಕ್ಕಿ ಬಿಲ್ಲಳನೇಹಿಸಿ ಹೆದೆಯ ಜೇ|ವೊಡೆಯಲ್ಗೆ ಮಿಗವಿಂಡು

[ಬೆದಲು ||

ಹೊಡೆನುಗ್ಗಿದೊಡಲನಡ್ಡಿಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ|ಕಡೆಯೆಂದುಬೀಟಲಿಕ್ಕಿದರು

+ ಎಚ್ಚೊಡುಚ್ಚಳಿಸಿದ ಬಾಟು ಹೆಬ್ಬ ದಿರ್ಗಳ|ಕೊಚ್ಚಲು ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಟರ್ಗ

ಮುಜ್ಜೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳುದುರಿತು ಪೇಟೆ ಲಚರಿ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೭||

ಅಂಗಜನಣುಗನ ಬಲಗೊಂಬ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ|ರಂಗವಾಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಂತೆ |

ತುಂಗವಿಕ್ರಮರಂಜುಗಡಿಯಿಂದೆ ಸುರಿದ ರ|ತ್ನಂಗಳೊಪ್ಪಿದರ್ವಾಬನದಿ ||೧೮||

ತಡೆಯದೆ ಮಗುಳೊರ್ವ ಶಾರ್ದೂಲವನೇಚ್ಚೊ|ಡೊಡೆ ಹಾಯುತುವಿ

[ಚಂದನವ ||

ತಡೆಗಡಿಯಲು ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದರ್ ನಾಗರ|ಹೆಡೆವಣಿ ಸುರಿದುವೇನೆಂಬೆ ||೧೯||

ಚಂದಿರದೊರೆ² ಬಾಣದಿಂದೊಬ ಕೊಚ್ಚಿದ|ಹಂದಿಯನದಣಕೋಡುಡಿ ||

ಮುಂದುರುಟಿದುವು ವರಾಹ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತೋಳ|ಬಂದಿಯನುರ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ ||

ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳದಿರ್ವಂದೊಡೆ ತಲೆಗಳ|ಚಕ್ಕನೆ ಕಡಿದ ಲುಬ್ಧಕನು ||

ಹೆಕ್ಕಳದಿಂದೆ ಹೊತ್ತನು ವಿಘ್ನರಾಜನ | ಮಕ್ಕಳ ಬಳಗವೆಂಬಂತೆ ||೨೦||

ಕುಂತಳಮಯವಾಗಿದರ್ ಪೆರ್ಗರಡಿಯ|ಕೊಂತದಿ ಕಡಿದ ಪೆರ್ದಲೆಯ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮೃತ್ಯು.

+ ಬಿದಿರನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

2. ಚಂದ್ರನಹಾಗೆ ಗುಂಡಿಗಿರುವ,

ಸಂತಸಬಿಡದೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು ಅಜಾಂಬ' ವಂತನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಂತೆ ||೨೪||

ಭಾಸುರವಡೆದ ಕಾಜ್ಜೋಣನ ತಲೆಗಳ ನೋಸರಿಸದೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ಬೇಸಹದೈತರ್ಪ ಬೇಡರಿದರು ಮಹಿ ಪಾಸುರಬಹುರೂಪಿನಂತೆ ||೨೫||

ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ ಕೇಸರಿಯ ಮಸ್ತಕವ|ಬಾಣಂಗಳಿಂದಿಲುಹಿ ತಾಳ್ದವರು ||
ಕಂಗೆೊಳಸಿದರು ಕಾಂತಾರದೆ ಸಿರಿನರ ಸಿಂಗನ ಲೆಂಕರೆಂಬಂತೆ ||೨೬||

ಬೇಡರ ಬೀಲೊಲ್ಲಿಂದಲಿಸುವ ಕೈ ವಾಡವ ಕಂಡು ತನ್ನದಟೆ ||
ನೋಡಬೇಕೆಂದು ವಾಜಿಯನಿಜಿದನುವಾದ ಕಾಡೆರಳೆಯ ಕಾಂತನಂತೆ ||೨೭||

ಚರಣದೊಳನೆವ ಜೆಮ್ಮಿಯಕೆಂಪುಬಿಗಿದುಟ್ಟ ಮರಕತವಟ್ಟೆಮಾಂದಳರು
ಸಿರದಲಿ ಮೆಹಿಯೆ ಸಿಂಜಿನಿಗೈಯ್ದ ಬಲುಬಿಲ್ಲ ಕರದೊಳಗಾಂತುಬೇವೊಡೆದ ||

ಬಿಲ್ಲ ಝಂಕಾರವ ಕೇಳಿ ಜೀವಾದಿಗಳೆಲ್ಲವು ನಿಲ್ಲದೊಡಿದುವು ||
ಫುಲ್ಲ ಶರಾತ್ಮಸಂಭವನ¹ ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು ಹೊಲ್ಲೆಹ ಮೈಗವೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ² ||೨೮||

ಹೇರಾನೆಯ ತಲೆಯಡಗ ಭಕ್ತಿಸುವ ಕಂ ರಿಂರವನೊಡಲ ನೆಗೊತ್ತಿ ||
ಘೋರಾಕೃತವೆತ್ತು ಹಿರಿತೀಬ ಶುಭ ಹೂಂ ಕಾರದಿಂದಿದಿವರ್ಪಂದುದಾಗ³ ||೨೯||

ಹೊಳವ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದೆಕ್ಕನ ಪೆರ್ಗಳದೊಳು ಸುರಿವ

[ರೋಹಿತದ⁴ ||

ನೆಲಲೊಳು ಕಣ್ಣೆ ಕಾಣಿಸಬಂತು ಗಗನ ಸ್ತಳದಲಿ ಹೊಳೆವಂತೆ ಮಿನ||೩೦||
ಸೊಂಡಿಲೊಳ ಕೊನೆವೆತ್ತ ಮದಹಸ್ತಿಗಳಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದರ್ಕೆಂಸರಿಗಳನು ||
ತುಂಡದೊಳೆರಡು ಕಾಲ್ಗಳೊಳೆರಡಾಂತ ಭೇರುಂಡನ ಬೀಜಲಿಕ್ಕಿದನು ||೩೧||

ಬಿದ್ದುದು ವೃಕ್ಷವೃಕ್ಷದಮೇಲೆ ಮದಹಸ್ತಿ|ಬಿದ್ದುದು ಕೇಸರಿಯೊಡನೆ ||
ಬಿದ್ದುದು ವಿಹಗೇಶ ಬೀಜುವ ನೆಲದೆ ನಿಂದಿದರ್ ಕಿರಾತರೋಡಿದರು ||೩೨||

ಭಟ್ಟರ⁵ ಗುರುಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ಕುವಾರನ ಬೊಟ್ಟಿ⁶ ಪೊಗ್ಗುಲುಬ್ಬಕರು ||
ಕೊಟ್ಟರೊಂದೊಂದು ಕೂರ್ಗಣೆಗಳು ಬಿದ್ದು ವೆರ್ಬೆಟ್ಟಕಮಿಗಿಲಾದುದೆನಿಸಿ ||

ಅರಿದೆನೆ ತೋಡಿದ ಕೈಚಳಕವನಿನ್ನು|ಕುಯ್ಯಿನ ಬಿಲ್ಲುಜನೆನಿಸಿ ||
ಬಿರುದಿನ ದಿವ್ಯವಾಜಿಯನೇಜಿ ಜಯವಾಂತ ಪರಿಯನು ತೋರ್ದನಾಲ್ದಿಸೆಗೆ ||

ದೂರತ್ತಲೋಡಿದ ಚಮರೀಖಡ್ಗ ಸ ದ್ವಾರಾಹನಿಂದೆ ಕೈಮಗುಜೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥನ ಮಗನ. 2. ರಕ್ತದ. 3. ಹೊಗಳುವವರ.

4. ಬೆರಳಿತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ.

ತೋರಫಲೆಯಾದಿಂದೆ ಹೊಡೆದ ಹೊಮ್ಮಿಗನ ಕಾಂ ತಾರದಿ ಜರಿಯ

[ಕುಟ್ಟಿದನು ೪೦]

ಕೋಣನೆಂದುಬಿಡು ಜನನಿಂದೆ ಸಲೆ ಜಗ ತ್ರಾಣ ಚಂದಿರನ

[ಧೂರ್ಜಟಿಯು ೪

ವಿಣಗಳ ಮೂಯಿಬಿಡುವು ಮಿಕ್ಕ ಮೃಗಗಳ ಗೋಣಬಂಡಿಸಿದ ಪಂಡೆಯದಿ||

ಮಕರಕುಂಡಲ^೧ ಪರಮೇಷ್ಟಿ^೨ ನಾರದ^೩ ಪೆಣ್ಣು ಪವಾಹನಂಗಳನುಬಿಡು||

ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿದಾ ಪಗನಿಜಯನ ಕುವಾ ರಕ ಬೇಂಟೆಯೋಗೆ ನೆಗ್ಗಿಸಿದ

ಉದುರಿತು ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಕುವರನ ಬೇಂಟೆಗೆ ಸ್ನಿ ದಿರಿಲ್ಲ ವಿಪಿನಾಂತಂದೆ ||

ಬೆದರಿಸಿಕೊಳಬೇಕೆಂದು ಭಾಸ್ಕರ ಬಿಸಿ ಲ್ಲ ದುರೇಸು ಪೌಜನಟ್ಟಿದನು ೪೨ |

ದಪ್ಪಗನಣುಗನ^೪ ಒಲದ ಮಸ್ತಕದ ಮೇ ಲವ್ವಳಿಸಿದ ಬಿಸಿಲ್ಗಿಡಿಗೆ ||

ಕುಪ್ಪಟೆಯಾದುದುರವೀರುಹ ಕಳತಿದ್ಧ|ತಪ್ಪಲ ತಹಗಲೆಯಾಯ್ತು || ೪೪ |

ಕೋಣೆಯೊಳಬಿಟ್ಟು ಸಿಲಿಂದೆ ಕಡುಗದ ಬಾಣಲಿಯೆಣ್ಣೆಯೊಳಬುಡು^೬ |

ಹೂಣಿಸಿ ಕುದಿಗೊಂಡು ಮಂಚದ್ದು ವನಚರ ಶ್ರೇಣಿ ಬೆಡೆದ್ದ ತೊಲಿದುವು

ಗಾಳ ಘುಮಾಂಬುವೊತ್ತುದು ಭೂಮಿ ಬಿಕ್ಕನೆ ಸಿ ಬಿಡುಕೂರ್ಮನುಬಿಟ್ಟು ||

ಹೋಳಿಗೆವಡದುದು ಬಲುಬಿಸಿಲೊಂದು ಚ ಡಾಳಕೆ ಜಗವ ಂಗಿಸಿತು ||

ಛಿಟಿಛಿಟಿಲೆಂಬ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ನಿಟಲಾಕ್ಷ ಭಿ-ತಸ್ಸ ನಾಗಿ ||

ಕುಟಲವರ್ಜಿತ ನಿಡುಜಡೆಯೊಳಗಂಕಾಕ ತಟಿನಿಮ^೭ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದನು ||

ಆರ ಕೈಕೊಂಬುದೀಬಿಸಿಲು ವೈಕುಂಠದಿ ನಾರಾಮಣ ಸಿಲಲಂಜಿ ||

ನೀರೊಳು ಮಿಡುಕಿ ಮಿನಾದ ಮಿಕ್ಕಿನ ದೇಹ ಧಾರಕರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಹುದೆ ||

ಹರನುರಿಗಣ್ಣ ಚಡಾಳವಿದಾರಣ ನರಸಿಂಹನಕ್ಷಿ ಯಿಂಗಳದ^೮ ||

ಉರವಣಿಗೆಮೃಡಿ ಬಿಸಿಲಿಂದೆ ಭಟರು ವೆ ಮರ್ಠಗಿ ಸುನೇಲ ಸಾರಿದರು || ೪೯

ಬಿಲದಿ ರತಿರಾಜನಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಪಾಯ ದಟದೊಳು ತೇಜಃಧ್ಯರಿಗೆ ||

ಹೊಳೆನ ಸುವರ್ಣಕಾರಂಡದ^೯ ಕಡುಶೈತ್ಯ ದಳದ ಕಪ್ಪುರವ ವೆಚ್ಚಿ ಸಿದ ||

ಬಿಸಿಲ ಚಡಾಳದ ಮೆಯ ಬೆಮದೊಡಲು ಧೂ ಪಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಕಂಡು||

ಮಸಿವಣ್ಣದ ಬೇಡರಡವಿಯೊಳ ಪೊಕ್ಕುನಿ ಟ್ಟಿಸಿದರು ನೀರಜನನ^{೧೦} | ೫೧

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗರುಡ. 2. ಹಂಸ. 3. ನವಿಲು. 4. ಅನಿರುದ್ಧನ.

5. ಅಗ್ನಿಪ್ರಗ. 6. ಸಮುದ್ರ. 7. ಗಂಗೆಯನ್ನ.

8. ಕಣಿ ನ ಬೆಂಕಿಯ. 9. ಬರಣಿ. 10. ಕಮಲನ, ಕೊಳ.

ಗಿರಿಶಿಖರದೊಳುದು ನಿರ್ಝರಜಲವುಕ್ಕಿ ಪರಿದು ಸಾಲ್ಮಡುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು |
ಸಿರಿವೆತ್ತೊಬ್ಬನ ಕಣ್ಣಿ ರಂಜಿಸಲು ಕಂಡರಿದರು ಡಗೆಯ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ||

ತೇಜಃಧ್ಯರುಗಳು ಮುಂಪೋಗಿ ವಿಮಲಸಾರೋಜಪತ್ರಕೆಯ ಪೊಟ್ಟಣದಿ |
ರಾಜಾವೃತ್ತವೆನೆ ತಣ್ಣೀರ ತಂದಿತ್ತು ರಾಜಿತಕಂತುನಂದನಗೆ ||೫೩||

ತೊಡೆ ಯೆರ್ದೆ ಕೊರಲ್ಲದ್ದ ಸಲಿಲವಾವೆಡೆಯೆಂದು ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ

[ನೀಗುಗಡಿದು |

ಪೊಡವಿಗೆ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಕಳವಣ್ಣಳ ತಿನ ತೊಡಗದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೫೪||
ಮಾದಲ ಪಲಸು ದಾಡಿನುದ್ರಾಕ್ಷ ಬರ್ಜಾರ ಮಾದಿಹ ಬಾಚಿ ಕಾಬಾಚಿ ||
ಮೋದ ಸಕ್ಕರೆಮಾವು ನೇಣಿಲವಣ್ಣಳ ಯಾದವರಿತ್ತರಾಳ್ದನಿಗೆ ||೫೫||

ಬೆಳಲು ಬಿಲ್ವತ್ರಘೋಟಕಿ ಬಿಕ್ಕ ನೇಮಿ ಹೆಗ್ಗುಟ ಕಡಸು ಕಾರೆ ಬೋರೆ |
ಗುಳವತ್ತಿ ತುಂಬುರು ನಗರೆ ಮುಂತಾದ ಪಣ್ಣಳ ತಂದರಾಳ್ದನ ಬಚಿಗೆ |

ಪಾದರಿ ಕಾಡಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಹೊಂಬಣ್ಣ ಕೇದಗೆಯೆಲ್ಲ ಹೂವುಗಳ |
ಸ್ವಾದ ಸೋಣುವ ಜೆನೊಡನೆ ಸದ್ಭಟರು ವಿ ನೋದದೆ ತಂದರಾಳ್ದನಿಗೆ ||

ತಡೆಯದೆ ಗಜಮಸ್ತುಕವೆಚ್ಚು ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯನಂತರಿಸಿ ಸೇವ್ವಕ್ಕಿ ||
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ತಂದದ್ವಿತಯರತ್ನಂಗಳ ತಡೆಯದೆಲ್ಲವ ಕೊಟ್ಟರವಗೆ ||೫೬||

ಅನಿರುದ್ಧ ಸರ್ವಿಸೇನೆಗೆ ಪರಿಮಳದಲರ್ | ತನಿವಣ್ಣನಿತ್ತು ತಾ ಸವಿದು |
ಪನಿಸೀರನೀಂಟುತೆ ದಿವ್ಯತಾಂಬೂಲವ ನನಿಬರಿಗಿತ್ತು ಸುತಸದೆ ||೫೭||

ಹಸಿವು ನೀರಡಕೆ ಸಂತಾಪವ ನೆರೆ ವಾ ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲಗೂಡಿ ತೆರಳ್ದು |
ರಸಿಕರಾಜೇಂದ್ರ ಮುಂಬನದಲಿ ಕಂಡು ರಂ ಜಿಸುವಜೆಂಜಿತಿಯ ರಾಟಗಳ ||

ಚೆತ್ತಜವಿಧಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ರಂಗುನೀಲದ ಪುತ್ರಪುತ್ರಗಳಿಗೆ ಚೇತನವ ||
ಇತ್ತ ರೀಬನದೊಳು ಬಂದರೆಂಬಂತೆ ಪೆಣ್ಣೊತ್ತವೊಪ್ಪಿದುದಲ್ಲಲಿ ||೫೮||

ತೊಣ್ಣವನ್ನದ ಜೆಂಜಿತಿಯರ ಮೆಯಕಾ ಬಣ್ಣದ ಚೆಲ್ವ ನೋಬ್ಬರಿಗೆ |
ಹುಣ್ಣುಮೆಯಾಳ್ದ ತನ್ನೆಸಕವನವರೆಸ ಬಣ್ಣೊಳು ಸಂಜೊದಂತಿಹುದು ||

ಮದನಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿದವೊಲು ತಳರಾಡೆ

[ಮೊಖಿಯು |

ಹೃದಯಮಂಟಪಶಿಖರದ ಜೋಡಿಗಳ ಸದಂ | ತೆದೆಯೊಳದೂವು ಕುಚಯುಗಳ

ಲೆಕ್ಕಿ ಪರಾರು ಕಲ್ಲ ರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧು | ಮ್ನಿಕ್ಕಿ ನೃತ್ಯವನಾಡುವಂತೆ ||

ಸೊಕ್ಕಿದ ಗಜದಂತಮುಸಲದಿ ಪೆರ್ಬಿದಿ | ರಕ್ಕಿಯ ಮಿದಿವ ಹೆಣ್ಣುಗಳ || ೬೪ ||

ಕದಲುವ ಚರಣ ಕಂಪಿಸುವ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳ | ಬಿದಿರುವ ಜಘನ ತೆಳ್ಳನಿಲು ||

ಅದಿರುವ ಮೊಲೆಗಳಾಡುವ ತೋಳ್ಳು ರುಬೆಯರ್ | ಮಧುರಸುಸ್ವರದೆ ಪಾ

[ಡಿದರು || ೬೫ ||

ಸುವ್ವಿ ಪೂರಿತಕಾಮ ಸುವ್ವಿ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ | ಸುವ್ವಿ ಸುರೇಂದ್ರಲಲಾಮ ||

ಸುವ್ವಿ ಸರ್ವರ ಭಾಮ ಸುವ್ವಿ ರಾಘವರಾಮ | ಸುವ್ವಿ ಸಾಸಿರಪುಷ್ಪನಾಮ ||

ನಿಗಮದುರ್ಲಭ ಸುವ್ವಿ ನಿರ್ಜರಾರ್ಜಿತ ಸುವ್ವಿ | ಯಘುಹರ ಭವದೂರ ಸುವ್ವಿ ||

ಗಗನಚರಣ ಸುವ್ವಿ ಗರುಡಗಮನ ಸುವ್ವಿ | ಜಗದಧಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಸುವ್ವಿ || ೬೬ ||

ಪರಮಾತ್ಮಕ ಸುವ್ವಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಪಿತ ಸುವ್ವಿ | ವರಚತುರ್ಮುಖತಾತ ಸುವ್ವಿ ||

ಹರಬಾಂಧವ ಸುವ್ವಿ ಹವ್ಯಪ್ರೊಪಕ ಸುವ್ವಿ | ನರನಾರಾಯಣ ಸುವ್ವಿ || ೬೭ ||

ಮಂದರಧರ ಸುವ್ವಿ ಮಾಮನೋಹರ ಸುವ್ವಿ | ವೃಂದಾವನವಿಭು ಸುವ್ವಿ ||

ನಂದನಂದನ ಸುವ್ವಿ ನತಜನಹಿತ ಸುವ್ವಿ | ಯೆಂದವರೊಲಿದು ಪಾಡಿದರು || ೬೮ ||

ಪಾಡುವರ್ ಕೆಲರು ಪೆರ್ವೊಡೊಳಕ್ಕಿ ಯನಿಕ್ಕಿ | ಮಾಡುವರ್ ಕೆಲರು

[ಬೇಂಟೆಗಳ ||

ನೋಡುವರ್ ಕೆಲರು ಬಿಲ್ಲೊಲ್ಲಾಂತು ನಿಂದುದು | ಬೇಡವೆಣ್ಣು ಕಣ್ಣೆ

[ರಮಿಸಿ || ೬೯ ||

ಗಂಡನ ಮೇಲಣಪೇಕ್ಷೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮೂಲು | ತುಂಡಾದುದೀ ಕುವಾರಕನ ||

ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ ಜೆಂಚೆತಿಯರ ಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡನ ಸರಲಗಳೆದೆಯು ||

ಬುಂತೆ ಮರಳಾದುದು ಕಣ್ಣು ವೇಟೆ ಕಾಂ | ತಾರದ ಮಿಗವೆಣ್ಣುಗಳು ||

ತೋರ ನುಣ್ಣೊಲೆಯದೆ ದಿಗಿಲಾಂತು ಪತ್ರೋ | ಪಹಾರವ ತಂದಿತ್ತರನೆಗೆ ||

ಬಿದಿರಕ್ಕಿಯಿನಿಜೇನುತುಪ್ಪ ಕರ್ಜುರದ್ರಾ | ಬದರಿಮುಂತಾದ ಸತ್ಪಲವೆ ||

ಉದುರಿದ ಕಣಿವೆ ಪೊಟ್ಟಣಂಗಳ ತಂದು | ಇದಿರಿಕ್ಕಿದರು ಮೇಲ್ಮೇಲೆ || ೭೦ ||

ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ ಕೋಡು ವರಹದಂತಿಯ ದಾಡೆ | ನಾಡೆ ಕಾರ್ಡಲಸಿಂಹಗಳ

ಗೂಢ ಪಾದಾಂಗುಳ ನಖ ಭೇರುಂಡನರೂಢ | ಪೆರ್ಗಣಿಯಿತ್ತರೊಲಿದು || ೭೧ ||

ಕರಿಯು ಝಲ್ಲರಿಗಳು ಬೆಳವ್ವಾದಿ ಕ ತು ರಿಯೋಣ ಪುಣುಗಿನ ಚೆಟ್ಟು ||
ಹರಿಣಗೋರೋಜನ ಕೃಪಾ ಜಪುಲಿಚರ್ಮ ನರಿಗೊಂಬುಗಳ ಸಿತ್ತ ರೊಲಿದು ||

ತುಣುಬಿಂಗೆ ನವಿಲು ಬಲೋಲೆಗಳ ಗಣಿವಕ್ಕಿ ಯುಣುವ ಮಧ್ಯಕೆ ತೋರ್ಪ
[ಸಿಂಹ ||

ಮಿಣುಗುವ ಮೆಲ್ಲಡಿನಡೆಗಳೆ ಹೆನೆಯ ಮುಳಿಗಳ ಕೊಟ್ಟರುತ್ತವದಿ ೨೬ ||
ಪಾಡುವಿಂಚರಕೆ ಕೊಗಿಲೆ ತೊದಲ್ಪಡಿಯು ಮಾ ತಾಡುವುದಕೆ ರಾಜಕೀರ ||
ನೋಡುವುದಕೆ ಹುಲ್ಲೆ ಮ ಹೊಣು ಮುಳಿಗಳ ಜೋಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರುತ್ತವದಿ ೨೭ ||
ಮುಳಿಯದೆ ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದುದೆಲ್ಲ ನ ಜಗ ದೊಳಿಯನ ಪಾತ್ರಗೆ ಸಾರ್ಚಿ ||

ನೆಳಿಯದ ಕಡಮೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನವ ಕೈ ನೆಳಿಗೊಟ್ಟರಡವಿವೊ ಗಳು ||
ಅಸಮಯದೊಳ್ಳೆತಂದರು ತಪವಿ ನ್ಯಾಸಮುದ್ರೆಯ ಮಹೋನ್ನತರು ||
ಪೂಸರನಾತ್ಮ ಸಂಭವಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಲೋಸಾಗಲೆನೆ ಪರಸಿದರು ೨೮ ||

ವಿಕಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಪನ್ನಗವೇತ್ರ | ಕಾಕಮೃತ್ತಿಕೆ ಬಲಸಂಕು ||
ಬೇಕಾದ ದಿವ್ಯಾಪಧಗಳ ಮುನಿವರ ರಾಕುಸರನಿಗೆ ಸಿಡಿದರು ೨೯ ||

ಅನಿರುದ್ಧನ ಸಮ್ಮುಖದ ಚಂದನಗಾಢ ವನಿತೆಯರ್ ನಿಂದಿರಲವರ ||
ತನುರುಚಿ ನುಣೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟಿದು ಮುನಿಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣು ನೋಟ
ಅಚ್ಚರಿನಡೆದ ಭೂಲತೆ ಸಿಂಗಾಡಿ | ಗಳೊಜ್ಜೆ 'ರೇಗಣ್ಣು' ಪೂ - ರದ ||
ಎಚ್ಚಲು ವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರೆದೆಯನು ತಟ್ಟುಚ್ಚಲು ವನವಧಾಟಿಯರು
ಯತಿಗಳು ಜಡೆಮುಡಿದಾಳ್ದರೆ ತಂದರು ಸತಿಶತ್ರು ಶಿವನೆಂದುಬಿದು

ರತಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂತು ಜಯಿಸಿ ಬಂದಂತೆ ಜಿಂ ಚೆತಿಯ ರೊಪ್ಪಿದು ಬಿಲ್ವಿದಿದು
ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿದ್ದ ವನಿತೆಯರಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಟ್ಟವ ಮುಳಿಗೊಂಡೊಡ್ಡಿ
ಬಟ್ಟ ಬಲೋಲೆಯು ಚಿಂಚೆತಿಯರಟ್ಟುಳ ಬೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟುದಲ್ಲೆಂದಬಲಿದರ ||

ಅಮುನಿಗಳ ಬೀಜೊಟ್ಟು ನೀಲೋತ್ಪಲ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗಿಯರ ಕುತ್ತರಿಸಿ
ಕಾಮನ ವರಕುಮಾರಕ ಬೆಂಟೆ ಮಾಡಿ ಸುಕ್ಕೊಮದೆ ಬಂದ ಪಟ್ಟಣಕೆ

ಹಿಡಿಮಿಗವಕ್ಕಿಯ ತುಂಡುತುಂಡುಗಳನು ಸಡಲದೆ ನೊಪ್ಪಿನೊಳ್ಳುದಾಗಿ
ದಡಿಗಿಕ್ಕಿ ಹೊತ್ತವನಿತಿನಿತೆಂಬುದ ಪಡಿಗಾಣೊಡೆ ಶಕ್ಯನು ೩೦ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಿಲ್ಲು

2. ಬಂದು ಬಗಸೆಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಣ್ಣು.

3. ಸರಿನೋಡಬೇಕಾದರೆ.

ನೆಲ ಬಿಡುವಂತೆ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿ ಕುಲಗಿರಿ ನಡನಡುಗಿದುವು ||
 ಜಲನಿಧಿ ತಳಮುಬಲಪ್ಪವೊಲನಿರುದ್ಧ ಬಲಗೂಡಿ ಬಂದ ಪಟ್ಟಣಕೆ .೧೭||
 ವರವೋಹನತರಂಗಿನೆಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ ಬರೆದೋದ ಕೇಳದ ಜನರ ||
 ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ .
 — ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತಕ್ಕಂ ಪದ ೧೫೦೨ ಕ್ಕಂ ಮುಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಬಾಣಾಸುರನ ಶೋಣಿತಪುರದ ವರ್ಣನೆ.—

ಬಕತನದೋ ಗಿರಿದಂದಾವ್ನಾಯಿ^೧ ವರಚೋ ರಕನಮದಿಸಿವೆದಗಳನು
 ಮುಖಚತುಷ್ಟಯ^೨ಗಿತ್ತ ದೇವನ ಕೃಪೆವೆತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸು ತನಗೆ ಮೇಲ್ಗ
 [ತೆಯು ||೧||

ಏಸುಜನ್ಮದ ತಪಸಿನ ಫಲವಿದುರ್ದೋ ವಾಸುದೇವನ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯು ||
 ಲೇಸು ಬರ್ಪಂತೆ ನಾನಿನಗುಸಿರುವೆ ಹೆಂ ಗೂಸುಗಳಧಿದೇವಿ ಕೇಳು ||೨||

ಪರವೋತ್ಸವದೊಳಗೂರನು ಪೊಕ್ಕು ಹಿತನೊಡ ನಿರಲನಿರುದ್ಧ ಮೇಣಿತ ||
 ಹರವೊದಂಕೇರುಹಬ್ಬಂಗ ಬಾಣಾ ಸುರನಿದ್ದ ಶೋಣಿತಪುರದಿ ||೩||

ಸ್ತು ರಹರಭಕ್ತನಾಳುವ ದುರ್ಗ ಶೋಣಿತ ಪುರವೆ ಬುದೊಕಾದದೊಡೆಯ ||
 ಸರಸಜದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನಿಗೆ ವಿ ಸ್ತರಿಸುವೆನದಣವತೆಯನು ||೪||

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬ ಕಂಡವರ ಕಾಣದ ರಿಪು ಶ್ರೇಣಿಯು ತಜ್ಜಿದ ರೋಹಿತದಿ ||
 ಹೂಣಿಸಿ ಕೆಸಗೂಡಿ ಕೊಟೆಯ ರಜಿಸಲ್ಕೆ ಶೋಣಿತಪುರವೆಂಬುದಾಯ್ತು ||

ಸಂತತ ಪ್ರಥಮಕೂರ್ಮದ ಬೆನ್ನ ಬಳಸಿದ ಸಂತ^೩ ಸಂತಿದುರ್ದಾಕೊಂಬೆ ||
 ಪಂತದಿಂದವನಿಯ ಹೊತ್ತ ದಿಗ್ಗಜದಂತೆ ನಿಂತ ಕೊತ್ತಲಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೫||

ಸಕಲಲೋಕನ ನಿರ್ಮಿಸಿ ವಿಧಿ ಕುಳಿತಿದ ಏಕಸಿತಾಂಬುಜದಸಂತ ||
 ಅಕಳಂಕ ಶೋಣಿತಪುರದ ಕೋಟೆಯು ತನೆ ನಿಕರಮೊಪ್ಪಿತು ನೀಲವೇಣಿ ||

ಬೆಟ್ಟವ ಕಿತ್ತು ತಂದಿರಿಸಿದಂದದಿ ಮುಗಿ ಲಟ್ಟಣಿ ತೆನೆಗಳಗ್ರದಲಿ ||

ಬಟ್ಟರನ್ನಗಳ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂಗಲಸಂಗ, ಳಟ್ಟರ್ದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೪||
 ಅಂಕಕ್ಕೆ¹ ಬರ್ಪ ರಾಯರ ಗಂಡನೆಂಬ, ಡೆಂಕಣಿ ಮರುಳೆಯ ಳೊಡನೆ||
 ಭೋಂಕನೆ ಮಿಡಿದ ಲಾಳಯ ಬಿಲ್ಲು ಪಟ್ಟಳ ಸಂಕುಲವಿದುದಲ್ಲ ||೫||
 †ಗುಟ್ಟಿಬಿಡು ಮುನಿವರನಿಂದೆ ಕ್ಷೇತ್ರವ, ಬಿಟ್ಟು ಭಾರ್ಗವ ಶರಣೆ||
 ಕಟ್ಟುಗೊಂಡು ಮೂಲು ಭಂಗವೆಂಬುದಿಯ, ಬಿಟ್ಟೊಡಿತಾಪುರದಗಲು||
 ನೆಗಲು² ನೀರಾನೆ ಪಾತೀನ ಕಚ್ಚ ಪ ಕರ, ಯುಗಳ³ ಕರ್ಕಾಟಕನಿಚಯ||
 ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪ ಶತ್ರುಗಳ ಖಂಡಿಸೆವೆಂ ದಗಲೊಳು ಘುಳುಘುಳಿಸಿದುವು ||
 ತಿಕ್ಕಪುತ್ಸ⁴ ಪದಚತುಷ್ಟಯ ಗೂಢತಾ|ನಕವಡೆದುಭಯವ್ಯಾಘ್ರಗಳು||
 ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನಿಂದಂತೆ ದ್ವಿತೀಯಕೂತ್ಯ ಹುಲಿ|ಮುಖವಿದುದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ||
 ಮದಹಸ್ತಿಗಳ ಕೈಯ⁵ ನೂಕಿ ಬಂಧಿಸುವ ಪೆ ಗದವಜ್ರಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ
 ಅದಟನ ದ್ವಾರಾಪ್ತಕವ ವರ್ಣಿಸುವೊಡೆ ಪದಕವಿ⁶ ಗಳಗಗೋಚರವು ||೧೩||
 ಪದಿನಾಲು ದಿಡ್ಡಿ ಬತ್ತೀಸ ಬಿಲದ್ವಾರ|ವಿಧುಮಿತ್ರದ್ರುಪಲದಿಂ⁷ ಬಿಗಿದ ||
 ರುಧಿರಾವುರ⁸ ದಾಳುವೇರಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದುಡಯವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೧೪||
 ಏನ ಹೇಳುವೆ ವೀಧಿವೀಧಿಗಳೊಳು ಶಿವ|ಸಾ ನದ ಕಡೆಯ ಕಾಶಲೆಯ ||
 ನಾನಾವಾದ್ಯ ಗೀತತಾರಾದಂಬುಧಿ ಧ್ವಾನಘೋಷಣಿಯೆಂಬ ತೊಡಿ ||೧೫||
 ವಿಲಸಿತಸೋಮಸೂರಿಯ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯೊಳವಟ್ಟ ನಿಖಿಲಗೋಪುರದಿ||
 ತೋಗುವ ನವರತ್ನಗಳು ತೆತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂ ಗಳಸಂಗಳನೆದುವಗ್ರದಿ ||೧೬||
 ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತು ರನ್ನಂಗಳಡಸಿದ, ಮೊಲೆಗಟ್ಟ ಕಾಸೆ ಕಾಲ್ಗೆಸೆವ ||
 ಸಲೆ ಶುದ್ಧಗೀತಾರಿಗೆ ಬಲು ಬಿರುದಾಂತ|ಕಲೆಯ ನರ್ತಕಿಯರೊಪ್ಪಿದರು||
 ಇಂತೆನೆದಿದ್ ಮೈಭೋಗಸಮೇತ ಕಾ ಲಾಂತಕಾಲಯಕೋಟಿ ಕೋಟಿ||
 ಜಂತದುಪ್ಪರಿಗೆಯವೈಶ್ವರ್ಯ ಭವನವ|ನಂತವೊಪ್ಪಿದುವಿರ್ಕೆಲದಿ ||೧೭||
 ನುಡಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳ ಳಡಿಗಿಹಿದೈಶ್ವರ್ಯವಡೆದ ||
 ಪಡಿಗಟ್ಟ ಬಾರದ ರತ್ನಂಗಳಡಸಿದಂ|ಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವಿಕ್ಕಲದಿ ||೧೮||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ.

† ಇದರಲ್ಲಿ ನೂತನವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ. 2. ಮೊಸಳೆ.

3, 4 = (?) 5. ಸೊಂಡಿಲನ್ನು. 6. ಪದಗಳನ್ನು ಪದ್ಯವಾಗಿ

ಜೋಡಿಸುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ನಾಡಾಡಿಕವಿಗಳು.

7. ಸೂರ್ಯಕಾಂತಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಗಳಿಂದ. 8. ಶೋಣಿತವುರ.

ಕುಂದನವರತ್ನ ಖಚಿತ ಚೌಭಾರಿಯ | ಷುಂದನ ನಾಲೆ ಸೆಗಳಲಿ ||
 ಸಂದಣಿಸಿದರು ಭಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ಜನ ವೃಂದ ಜೂದಿನ ವಿಷಯದಲಿ || ೨೦ ||
 ಭಂಗ ಬಾಣನ ಕೂಡೆ ಸೇನಿಸಿದರ್ಗಲ್ಲದೆ ಭಂಗ ಬಾಣನ ಪುರಕಹುದೆ ||
 ಭಂಗ ಬಾಣಿಯ ಹಣ್ಣು ತೆಗೆಯೆಂದು ಸುಭಟೋ ತ್ತುಂಗ ಭೇದಿಸಿದ ಜೂದಿ
 [ನಲಿ || ೨೧ ||

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ರೂಪು ನಿನಗೇಕೆನುತ ನಾರಿ ಕೇಳಫಲವ ಕಟ್ಟಿ ತೂಗಿ ||
 ಬೀಜಲಿಂದು ಕೊಲುನಂತೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯ ಹೋಜಿ ನೂಡಿದರು ಜೂದಿನಲಿ
 ನಳನೇತ್ರೆಯರೊಳು ನೇಹಗಲಹವಾಂತು | ಮುಳದರೆ ಸ್ಮರ ತಮ್ಮದಿಸಲು ||
 ಬಟಿಯ ಕಬ್ಬುಗಳು ಬಿಲ್ಲಹವೆಂದು ಮನೆದ ಕಂ ದುಟಿಯಿಂದ ಕಡಿದ
 [ಜೂದಿನಲಿ || ೨೨ ||

ಬೆಲ್ಲವೆ ನೀ ಮುದ್ದುವೆಗಳ ವೃದುವಾಯ ಬೆಲ್ಲವಾದಿರದೆ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ||
 ಹೊಲ್ಲೆಹ ನೋನ ಮುತ್ರಿಸಿಕೊಳಬೇಡೆಂದು ಬೆಲ್ಲವನೊಡೆಯೆ ಗುದ್ದಿದನು ||
 ಲೆತ್ತ ಪಗಡೆ ರಾಯ ಬೋಗಿ ಸೊಲ್ಲೆಹ ಬಾರು ಗುತ್ತದೊಪ್ಪಿಯು ಸರಿ
 [ಬೆಸದಿ ||

ವಿತ್ತನಾಕವ ಮಾಡುವ ಜೂದುಗಾಣರ ಮೊತ್ತ ವಿದುದು ಮನೆಮನೆಗೆ ೨೫
 ಜೂಜಾಟಿಕೆ ಸೂಳಬಂಟಿಕೆ ರೂದ ಸಂ ವಾಜ ವೆರ್ಗುಡಿಗಳ ಚರ್ಚೆ ||
 ರಾಜವೀಧಿಯೊಳುಡಾಡುವ ಸಂದಣಿ ಮಾಡದು ನಿತ್ಯಕೃತ್ಯದಲಿ ೨೬

ಸಂಭ್ರಮವಡೆದಿದ್ ರಥಹಸ್ತಿಹಯನಿಕು ರುಂಬ ಪದಾತಿ ಸಂದೋಹ ||
 ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರನ ಸದ್ಭವನವ ಲಂಬವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹವು || ೨೭
 ವರಮದಧಾರೆಸೋಪಾನ ಗಜರಥಗಳ ತುರಗತತಿಯನಿನಿತೆಂದು ||

ಬರೆದು ಲೆಕ್ಕಿಪೊಡೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡವಾಬಾಣನ ಪುರವನಕಾಮುದ್ದಿಕೊಂಡಿಹವು
 ಮಂಡಳಿಸಿದ ಹೊನ್ನಮಗಿಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ತ್ರಿ ಖಂಡ ಹರ್ಷಗಳ ಹೊಂಗಳಸ
 ಚಂಡವುತ್ತುರದಕ್ಷಿಣವೀಧಿಗೊಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಡುಕಿ ನಾಟಿದುವು ೨೮
 ಬಪ್ಪವಡೆದ ಯಾಗಶಾಲೆ ಸದ್ಗುಹಾರ ದುವ್ವರಿಕೆಯೊಳ ಜೋಯಿಸರು ||
 ತಪ್ಪದೆ ಗಟಿಗೆಗೊಮ್ಮೆ ಮೈ ಭೋರಿಯ ಹೊಯ್ಯು ತಿಪ್ಪದದೊಂದು ಬಾಗಿ
 [ಲೊಳು || ೨೯ ||

ಕಂಗಳೊಳಸುವ ರಮ್ಯರತ್ನಕೀಲಿತನವ|ರಂಗಕೂಟಸ್ಥ ಬಾವಡಿಯ ||
 ಸಿಂಗವಿಟ್ಟಿರ^೧ದೊಳೊಡ್ಡೊಲಗಗೊಟ್ಟಿದ್ಲ|ಲಿಂಗಾರ್ಚಕಜಾಣಬಾಣ||೨೦||
 ಬಾಣನ ಮಹದಾಸಾ ನದುಗಾ ಬಿಡಿಯ|ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಪೆರ್ಜೆಸುವ ||
 ವಣಾಂಕ^೨ತಾನೆಂಬಂತೆ ಕುಂಭಾಂಡಸು|ಜಾಣ ಮಂತ್ರಿಕನೊಪ್ಪಿದನು ||೨೧||
 ರಜನೀಚರಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದು ಕೆಲರು ಸ|ದ್ವಿಜಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದುಕೆಲರು||
 ನಿಜನಾಗಣಿಕಮನ್ನೆಯರೊಂದು ಕೆಲರು ಭೂ|ಭುಜುರಿದರೊಡ್ಡೊಲಗದಿ||
 ಪೊಸಬಗವೇಟ್ಟು ಕಬ್ಬಿ ಗರು ವಾಗ್ಗಿಕ ಜೋ|ಯಿಸರಾವನ್ನಾಯಶಾಸ್ತ್ರ|ಗಳು
 ವಿಪಮತಾರ್ಕಿಕರು ವಿನೋದಾರ್ಥಿಗಳು ಕ|ಣ್ಣೆನೆದಿದರೊಡ್ಡೊಲಗದಿ||೨೨||
 ಸಗುಣಗುಣಾತ್ಮ ಭೂಪತಿಗಳೇಕಾಂತದಿ|ಮಗುಟಗಳೊಂದೊಂದೊರಸಿ ||
 ಉಗುವ ನಾಣಿಕದೇವರಜ ನೂಲುಕೋಟಿಗೆ|ಮುಗಿದು ಕೊಟ್ಟೆಹರು
 [ವೈಶ್ಯರಿಗೆ ||೨೩||

ಮಲ್ಲರು ಮಾರಾವುತ ರಮ್ಯರಸಿಕರು|ಬಲ್ಲಿದ ಗಜವಾಹಕರು ||
 ಬಿಲ್ಲಿನಡ್ಡೊದ^೩ದಟರು ಮುಂತಾದವ|ರೆಲ್ಲರೊಪ್ಪಿದರೊಡ್ಡೊಲಗದಿ ||೨೪||
 ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯದ ನಟ್ಟುವರು ಮದ್ದಳಗರು|ಗಡಣೆಯ ತಾಳಧಾರಿಗಳು||
 ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದ ಗೀತವಾದ್ಯವಿದ್ಯಾಧಿಕ|ಪಡೆಯಿದುರ್ದೊಡ್ಡೊಲಗದಿ ||೨೫||
 ಮನುಮುಠನರ್ಥಾಂಗಿಯರೂಪಿಗಿಮ್ಮಡಿ|ತನುರುಜಿತೋರನುಣ್ಣೊಲೆಯ||
 ಮಿನುಗುವ ದಾಳಿಂಬದಂತಪಬ್ಬ^೪ಯ ವಾರ|ವನಿತೆಯರಿದರಿಕ್ಕಲದಿ ||೨೬||
 ಸಿವುಡೆಯರೆನಿಸಿದ^೫ ವೀರರ ಮೂಗಿಗೆ|ಕವಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ ನೀರ್ತರಿಸಿ ||
 ಡವುಡೆ ಜೇಗಟೆ ಮಲಹರಿಯ ಜಾಡಿಸಿಕೊಂಬ|ಪ್ರವುಡೆ^೬ಯರಿದರಿಕ್ಕಲದಿ||
 ನಾಟಕ ನವವೃತ್ತ ಕಂದವಚನ ಪೂರ್ವ|ಚಾಟಿನದಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ||
 ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ಳುದುಚ್ಚರಿಸುವ ಸರ್ವಜ್ಞ|ಪಾಠಕರಿದರಿಕ್ಕಲದಿ ||೨೭||
 ಬಲಿಚಕ್ರನರ್ತಿಕುಮಾರ ಹಮ್ಮಾರ ನಿ|ರ್ಮಲಿನತರಂಗ ಸತ್ಸಂಗ ||
 ಕಲಿಗಳ ಕರ್ತ^೬ ಸಮರ್ಥ ಎಂದಾಶ್ರಿತ|ರೊಲಿದು ಪೊಗಟ^೭ದರು ಪಳನ^೮||
 ರುದ್ರಾಶ್ರಿತಪಾದಾಂಬುಜಮಧುಪ ಸ|ಮುದ್ರಾಂತಧರಣೀಶನಾಶ ||

ಕ. ಪ. ಅ - 1. ಸಿಂಹಾಸನ.

2. ಚಂದ್ರ.

3. ಗುರಾಣಿಯ.

4. ಸಿವುಡೆ = ಸಿಂಬ; ಹುಲ್ಲಿನ ಸಿವುಡು ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದಿನ ಬಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ.

5. ಪೌಢೆ.

6. ಅಧಿಕಾರಿ, ಮುಖಂಡ.

ಭದ್ರಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಸತ್ಕ್ರೀಡ ದಾ|ರಿದ್ರವಿದ್ರಾವಣ ಜಯತು ||೪೦||

ಬಾಣ ಸುಮೇರುಬಾಣಾಸನಧರ^೧ಭಕ್ತ ಬಾಣಪಂಚಕವಿಶ್ವರೂಪ |

ಬಾಣ ಗೀರ್ವಾಣಸೇವಿತಪಾದಪಂಕಜ| ಬಾಣಭಾಸ್ಕರ ಜಯಜಯತು||೪೧||

ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತು ಕಾದುವ ನೃಪೋತ್ತಮರಲ್ಲ|ರೊಕ್ಕವ ಸಲೆ ತೆತ್ತು ತೆತ್ತು ||

ಬಕ್ಕಲ ನಿನ್ನೊರೊಳು ಕಟ್ಟಿ ತೊತ್ತಿನ| ಮಕ್ಕಳಂತೋಲಗಿಸುವರು ||೪೨||

ಶಿವ ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿದ ಕಮಲಸಂ ಭವ ನಿನ್ನಮನೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ||

ಜವನಿಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ನಿನ್ನೊಲಗ|ದವರಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಾದಿದರು||೪೩||

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಸಾಸಿರ^೨ತೋಳ ಪಡೆದೊಡದಕೇನು ||

ಕಾಳೆಗದೊಳಗೆ ನಿನ್ನಿದಿರಾಗಿ ನಿಲುವ ಕ ಟ್ವಳೊರ್ವನಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ||೪೪||

ಭಟ್ಟನ ಮಾತು ಬಾಣನ ಕರ್ಣದೊಳು ಬಿದ್ದು ನಟ್ಟಿದು ನಾಗೇಶಾಭರಣ

ಕಟ್ಟಳವಿಯಾಲಿ ನಿಂದಿದಿರಾಡುವಹಿತನ ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಂದು ಚೆಂತಿಸಿದ ||೪೫||

ಮಥನವ ಪಡೆವೆ ಮತ್ತಿವನಲ್ಲದೆನುತೆ ಮಾ ಗತಲಿಂಗ ಪೊಂಬಟ್ಟಲೊಳಗೆ

ಸಿತವರ್ಣ ಪೂಗಭಾಗವನಿತ್ತ ದ್ವಯ^೩ಪಂಚ ಶತಬಾಹು ಬಲವಂತ ನಗುತ||

ಉಭಯವಕ್ಷದೊಳೋರಣಿಸಿದ ಎದ್ದು ತ್ಸಭೆಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ||

ಅಭಯವಹಿತರ್ಗ ಕುಡಲಾಗಿ ಗಳಹಾರ ರಭಗಂಟೆಯೊಲಿದು ಚೇರಿದುದು ||

ಪೋಡಶಘಟಕೆ ಸಂದುದು ಮಹದಾಸಾನ ವೇಡೈಸಿದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ||

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾಣರು ಕೊಂಡಾಡಲ್ಕ ಕ್ಷಣದೆ ಚೇಷ್ಟಿಸಿದ ||

ನಿಗಳದ ಕೆಯ್ಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾಣರೊಡೆಯನ|ವೊಗನೊಡಿ ಸನ್ನೆಯನೊಂದು ||

ಸುಗುಣಶೇಖರ ಜಿತ್ತೈಸೆನುತೊಡ್ಡೋ|ಲಗವ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಳಿಸಿದರೊಲಿದು ||

ಜಿನ ವೈಷ್ಣವಗಾಣಾಪತ್ಯ ವೊದಲಾದ ದಿನಕರಾರ್ಚಿತರ ಜಿತ್ತೈಸು ||

ಮನಗೊಂಬ ನಿಖಿಹೊನ್ನಂದಣದಣಿಸಿನ ಘನಮಾನ್ಯರುಗಳ ಜಿತ್ತೈಸು ||

ಮಕರಧ್ವಜಮಾನಮರ್ದನವಿಷಯದೆ|ಸುಖರಹಿತಾತ್ಮವಿಚಾರ ||

ಪ್ರಕರವನಾವಗ ಹಸುಗೆಗೆಯ್ಯುವ ಶಿವಾರ್ಚಕರ ಜಿತ್ತೈಸೆಲೆ ಜೆಯ||೪೬||

ಜೊಡುಸು^೪ಸಕವಾಂತ ಸಬಳಗರೊತ್ತಂಡ ಚೂಡಾಯ್ತ^೫ಹರಿಗೆ^೬ಬಿಲ್ಲವರ||

ಖೇಡೆಯವಡೆದ ರಾವುತ ಜೋದ ರಥಿಕರ ನೋಡ ಚಿತ್ತೈಸೆಲೆ ದೇವ ||೪೭||

ಕ. ಪ. ಅ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ;

ಯಾರು ? ೨. ಎರಡು.

೩. ಕಿರೀಟಧಾರಿ.

೪. ಗುರಾಣಿ.

ವಾರನಾರಿಯರ ಚಿತ್ತೈಸು ಸತ್ಕುಮರಕಂಠೀರವರುಗಳ ಚಿತ್ತವಿಸು ||
ತೋರ ಧನಾಧ್ಯಶ್ರೀಪ್ರಿಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು ಮಯೂರಧ್ವಜಾಂಕ ಚಿತ್ತೈಸು ||
ಜಂಭಾರಿ ಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರದೈತ್ಯನರ ನಿಶುರುಂಬ ಭೂಭುಜರ ಚಿತ್ತೈಸು ||
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರೀಶ್ವರನ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಪ್ರೊಂಬಾರಿಕರು ಪೋಗಟದರು ||

ಕನಕರತ್ನಾಂಚಿತದುಸಕರಣಗಳ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗದವರ ಚಿತ್ತೈಸು ||
ಧನದತ್ತವಾಗಣಿಕಾಣಿ ನಿಯೋಗಸಜ್ಜನರ ಚಿತ್ತೈಸೆಲೆ ದೇವ ||೫೩||

ಗಟ್ಟಿ ಚೆನ್ನದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗುದಿಗೆಯ ಕೆಯ್ಯಿಗಟ್ಟಿಗಳ ನಿಖಿಳಬೋಳಕರ ||
ಕಟ್ಟಿಗೇಗಾಣರನೇಕವುಗಡೆ ಬೊ ಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯನೊಟ್ಟಿಯಲಿ ||೫೪||

ಕೋಣಪಸುರವಾನವ ಕುಂಭಾಂಡರು ವಾಣದೆ ಮನೆಗೆ ಸಾರಿದರು ||
ಬಾಣಾಸುರ ಪ್ರೊಂಬಾವುಗೆವೆರಸಿ ದಿವಾಣವ ಪುಗಲೊಡರ್ಪಿದನು ||೫೫||

ಸೂಲದೇಹವ ತಾಳ್ದ ಕೊಜ್ಜೆಯರ ಬಹಳವ ಕೋಲಗೋಲ್ಲಾಳ
[ಚಿತ್ತೈಸು ||

ಕೂಲಮುದ್ರರಪಟ್ಟಿಮುಸಲಾಂಚಿತ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನು ಚಿತ್ತಯಿಸು ||೬೦||
ಜೋಳಜೋಳಿಯೊಳಿಗುವ ಸಕಲರ ಮಕುಟಾಳವಾಣಿಕೈದಿಪ್ಪಿಗಳ ||
ಏಟಿಪ ರನ್ನವಾವುಗೆವೆಜ್ಜೆ ಜತನ ಸಂ ಭಾಳಕೆ ಬಹು ಪರಾಕಯ್ಯ ||೬೧||

ನಿಟ್ಟುನಿಂದೆ ಕೀರ್ತಿಪ ಹೊನ್ನ ಸೆಳೆಗೆಯ್ಯಿ ಗಟ್ಟಿವರುಗಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ ||
ಮುಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗದ ಬೋಳುಕರನೆಲ್ಲ ರ ಬೀಟು ಕೊಟ್ಟೊಳಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವದಿ ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪ್ರೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೬೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರನ ಶಿವಪೂಜೆ:—

ಹೊಂದಾವರೆಗೊಳ ಹೊದರೆದ್ದ ತುಲಸಿಯ ನಂದನ ನಾಟ್ಯಕೀರ್ತನದಿ ||
ಸಂದರ್ಶನದೊಳುಬ್ಬ ವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೂರ್ತು ಮುಂದಣ ಕೃತಿವೇಟು
[ಮುದದಿ ||೧||

ಲಿಲೆಗಾತಿಯರ ಮಸ್ತಕದಲಿ ಮೊಹನ ಪೂಮಾಲೆ ಮದ್ದುಲ್ಲಭ ಕೇಳು ||
ಬಾಲೆಯ ಕೈಲಾಗೊಳು ಬಾಣ ಮಜ್ಜನ ಸಾಲೆಯ ಸಾರ್ಧನಜ್ಞಿಯಲಿ ||೧||

ಹೊಂಗಲಸದ ಪೊಜ್ಜ ಪದುಮವಿಟ್ಟರದೊಳು | ಮಂಗಲಮಜ್ಜನಗೆಯ್ದು ||
ಅಂಗಸುವಸ್ತ್ರಭೂಷಿತನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾ ರಂಗಸ್ಥಳವ ಸಾರಿದನು ||೨||

ಮಿಠಾದ ರಮ್ಯರತ್ನಗಳಡಸಿದ ಕೂರ್ಮ | ಪೀಠದೆ ಕುಳಿತು ನಿಟ್ಟಿಸಲು ||
ನೋಟಕಜ್ಜರಿವೆತ್ತ ಸೊಡಗಂಬದಲ್ಲ ವಿರಾಟದೀಪ್ತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೩||

ಕತ್ತುರಿಯಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಜನೆಗೆಯ್ದ ಪರ್ಮುತ್ತುಗಳೊಡನೆಮಾಣಿಕವ ||
ಪತ್ತುಗೆಗೊಳಸಿದ ದುರಂಗವಾಲಿಯ | ಬಿತ್ತರಿಸಿದರು ತೀಕ್ಷ್ಣನಿಧಿ ||೪||

ಗಾಢಿಕಾರ್ತಿಯರೀಶ್ವರಪೂಜೆಗೆಲಸನ | ಮಾಡೆ ನಿಂದಿರಲೆಡಬಲದಿ ||
ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದೊಳುಪಕರಣಂಗಳ | ನೀಡಿ ಕುಡುವುದೇನು ಸಂಜ್ಞೆ ||೫||

ಜಲರುಹದಳಲೋಚನೆಯ ನೋಡಲು ಸ್ವೇದ | ಜಲಬಿಂದು ನಿಟಲದೆಪೊಳೆಯ ||
ಜಲಧಿಯುಭಿನಾನದೇವಿಯಂದದಿ ಸ್ವರ್ಣ | ಜಲಪಾತ್ರೆಯ ನಿಲಿಸಿದಳು ||೬||

ಕುಂಭಸ್ತನೆಯ ದಿಟ್ಟಿಸಲು ತನ್ನಯ ಕುಂಭ | ಕುಂಭಸಮಾನವೆಂದೆನಿಸ ||
ಕುಂಭೋದಕವ ತುಂಬಿಸಿ ದ್ವಯವರಹೇಮ | ಕುಂಭವ ತಂದಿರಿಸಿದಳು ||೭||

ಗಂಧಸುಗಂಧಗಂಧಿಯ ಮೊಗ ನೋಡಲು | ಗಂಧಕುಂಕುಮರಸಭರಿತ ||
ಗಂಧವ ಗಂಧೋದಕದಿಂದ ಹದಮಾಡಿ | ಗಂಧವಟ್ಟಲನಿರಿಸಿದಳು ||೮||

ಅಕ್ಷಯರೂಪವತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ತ್ರಿಯಾಕ್ಷನ^೧ ದೇಹದ ದ್ವಿತಯ ||
ಅಕ್ಷತೆಯೊಳುಕುಂಕುಮದಲರ್ಗಾಡಿ ಶೋಭಾಕ್ಷ ತವಟ್ಟಲಿಟ್ಟಹಳು ||

ಬಟ್ಟ ಚಂದಿರಮುಖದವಳ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗಿ | ಬಟ್ಟಜವ್ವನ^೨ದೊಲಪಿಂದೆ ||
ಬಟ್ಟ ಘೋಟಕಚಾರ್ಣಾಕೃತ ವಿಭೂತಿಯ ಪೊಂಬಟ್ಟಲ ತಂದಿರಿಸಿದಳು ||

ಮಂದಸ್ತಿತಮುಖದವಳ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗಿ | ಮಂದಾರಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆಯ ||
ಮಂದಸಾರಭ್ಯಸಂಪಗೆ ಕುಸುಮದ ಸಂಬಂಧಪಾತ್ರೆಯನಿರಿಸಿದಳು ||೧೦||

ಏಕಾದಶವಕದಕ್ಷರಪ್ರಾಯದಿಂದಲ | ನೇಕ ಹೆಂಗಳ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ||
ಏಕಸ್ವರೂಪಿ ತಾನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲೆಂದು | ಏಕಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೧||

ಪಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಭೂಮಿಪ್ರಪಂಚದ ನಾರಿಗಳರಲಿ ||
ಪಂಚಬಾಣನ ರಾಣಿ ತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು | ಪಂಚಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೨||

ಮೃಗಧರತರಣಿಕಿರಣವ್ಯಾಪ್ತಿ ಭೂಮಿಯ|ಮೃಗಮದಗಂಧಿಯರೊಳಗೆ ||
ಮೃಗನೇತ್ರ ತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪುರುಷಾ ಮೃಗದಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೫||
ನೀಲಾಳಕ ಬದ್ಧಧಮ್ಮಿಲ್ಲ ಶೋಭಿತೆ| ನೀಲೋತ್ಪಲದಳನೇತ್ರ ||

ನೀಲಮೌಕ್ತಿ ಕಹಾರಮಾಲಾಲಂಕೃತೆ| ನೀಲಾಂಜಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೬||

ರೂಪಾರತಿ ಕಪ್ಪುರದಾರತಿ ರತ್ನ|ದೀಪಾರತಿ ಕಡ್ಡಿ ಬತ್ತಿ ||

ಅಪಾರಮಹದಾರತಿ ದಿವ್ಯಶಿವಪೂಜೆ|ಸೋಪಸ್ಕರವನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೭||

ಚರಣಮಸ್ತಕದಿವ್ಯದೇಹದಿ ರತ್ನ|ಭರಣದೀಪ್ತಿ ಗಳುಜ್ಜಲಿಸೆ ||

ಶರಣೋತ್ತಮ... ಲೋಕಗುಭಯಪಕ್ಷದೊಳುವ|ಕರಣಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ||

ಸಂಕಜಮುಖಿಯರು ಗಾಡಿಸುತಿದ ಗಂಟೆ ಸಂಕವನಾರಾಧ್ಯನಿಜಯ ||

ಹೂಂಕಾರ ಶೋಣಿತಪುರವರದುರಿತಭ ಯಂಕರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು ||೧೮||

ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ ಕಳೆದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ ತಳೆದು||

ಮಣಿಮಾಲಿಕೆಗಳ ಬಿಟ್ಟನೀಶ್ವರಚಕ್ಷುಃ|ಮಣಿಮಾಲಿಕೆಗಳ ತೊಟ್ಟ ||೧೯||

ದಾನವಪ್ರಭು ವಿಭೂತಿಯನಾದಿಮಂತ್ರವಿ|ಧಾನವಿನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕದಿ ||

ಧ್ಯಾನನಮಾಡಿ ಲಲಾಟನೇತ್ರವಯವ ಸ್ಥಾನದಿ ಭಸಿತವಿಕ್ಕಿದನು ||೨೦||

ಶಿರದೇಯೊಳಗಿದರ್ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರ|ಪರಮವಸ್ತ್ರವ ಬಿಚ್ಚಿ ತೆಗೆದು ||

ವರರತ್ನಾಂಚಿತವೃಷಭಮುದ್ರೆಯನಿಟ್ಟ|ಕರಕಂಜದೊಳಗೆ ಸಾರ್ಜೆದನು ||

ಸೂರ್ಯ ಕುಸುಮಸೌರಭವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ಮಾಡಿ ಮುದದಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ||

ಊರ್ಧ್ವ ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿಯ ನಿವಾರಿಸಿ ನೋಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮಕನ ||೨೧||

ವಿಸ್ತರಗೆಯ್ದು ನೋಡಿದಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸ|ಮಸ್ತನಿನ್ನೊಳಗಡಗಹುದು||

ಪ್ರಸ್ತವಿದೇನು ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆನ್ನ|ಹಸ್ತಾಬ್ಜದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದೆ ||

ಹಡೆ ತಾಯಿಲ್ಲ ತಾಯುಳ್ಳೊಡೆ ತಲೆ ಹೀಗೆ| ಜಡೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾ

[ಸಿಹುದೇ ||

ಮಡದಿಯರಿಲ್ಲ ಮಂಡೆಯ ಸಿಕ್ಕನೊಡವರೆ|ನ್ನೊಡೆಯ ಕೋ ಎನುತೆ

[ನೀರೆಯೆಂದ ||೨೨||

ಸಾಸಿರ ಕಮಲದೊಳೊಂದನು ಶಿವಗಿತ್ತು|ಸಾಸಿರಕಮಲದಂದದಲಿ ||

ಸಾಸಿರಮೋಗಪೂರ್ಣಕಲಶಾಭಿಷೇಕವ|ಸಾಸಿರ ಬಾಣ ಮಾಡಿದನು ||೨೩||

ಕ. ಪ. ೮—೧. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು.

ಗಂಗಾಧರ ನಾಗಹರ ದೇವ ದೇವೋತ್ತಮಗುಣಜಂಗಭೂಷಣಗೆ ||
 ಅಂಗಜಭಸ್ತೃವಿಲೇಪ ನಿರ್ಲೇಪಂಗಿ ಮಂಗಳೋದಕವನರ್ಪಿಸಿದ ||೨೭||
 ಕಂದರ್ಪನ ಸುಟ್ಟ ಪಣಿಗಣುವಚ್ಚ ದೊಡೆಂದಾದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ತೆಹಿದು ||
 ಬೆಂದ ಪಾಪಿಯ ಬೇಯಿಸಬೇಡವೆಂದು ಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಮೆತ್ತಿದನು ||೨೮||
 ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ತೆರೆಯದಂದದೊಳುಂಟೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಜೆಡೆಯಿಡಿನೊಳಿದ್ದ
 [ಹೆಣಿಯು ||
 ಬಿಡಿಸುವಂದದಿ ದಿವ್ಯಾವೋದಪುಷ್ಪಂಗಳ ಮುಡಿಸಿದ ಶಿವನ ಮಸ್ತಕದಿ ||೨೯||
 ವ್ಯೋಮಕೇಶಗೆ ಭವಭೀಮಸುರೇಶಂಗಿ ಸಾಮಂಜು ಚರ್ಮಾಂಬರಗೆ ||
 ರಾಮಣೀಯಕಬಾಲಸೋಮಜೂಟಗೆ ಧೂಪಧೂಪವನೊಲಿದರ್ಪಿಸಿದ ||
 ಸ್ತುರಭಸ್ತೃಕೃತ ಜಯತು ಜಯತು ತ್ರೈಪುರಭಸ್ತೃಕೃತ ಜಯಜಯತು ||
 ಶರಣದುಷ್ಕೃತಭಸ್ತೃಕೃತ ಜಯವೆಂದು ಕರದೊಳಾರತಿಯನೆತ್ತಿದನು ||೩೦||
 ನುತಸಾಸಿರಕಿರಣದಿ ಸೂರ್ಯ ಮೇರುಪ ವರ್ತವ ಬಳಸಿ ಬರ್ಪಂತೆ ||
 ಹುತವಹನೇತ್ರಮಂಡಿತ ಹಸ್ತವೇಷ್ಟಿತ ಕರದಾರತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೩೧||
 ಪರಮಭಕ್ತನ ಸಾಸಿರಕೆಯ್ಯ ನೊಡರೊ ಶ್ವರನ ಮಂಡೆಯು ಸುತ್ತಿ ಬರಲು ||
 ಹರ ನೋಡಿ ಸ್ವಸ್ಥದೊಳರಲಂಜಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷಿಯ ನೆನೆದ ||೩೨||
 ವಿಭುವೆ ನೀ ಬೆದರಬೇಡೆನುತ ಮಂಡೆಯಮೇಲೆ ಯುಭಯಹಸ್ತವು
 [ನಿಕ್ಕುವಂತೆ ||
 ಸೊಬಗಿಡಿದಬ್ಬ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ನಿಗಮನ ಲ್ಲಭನ ಮಸ್ತಕದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿದ ||೩೩||
 ಅಲಿಗಳವೆಯಲುಗದೆ ಬಕುತಿಯಲಿ ತ್ರಿಶೂಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿನವ ||
 ಕೀಲಿಸಿದನು ಕೀಳದಂತೆ ಹಸ್ತದಿ ಜಪವಾಲಿಕೆಯನು ತುಡುಕಿದನು ||೩೪||
 ಗಣಿಸಲನಂತವೇದಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಫಣಿಭೂಷಣದಿವ್ಯನಾನು ||
 ಎಣಿಸಲೈ ಪರಮಭಕ್ತನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದಂತೆ ಮಣಿಮಾಲೆ ಕರದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ವದನದ ಕುಣವ ನಾಲಗೆ ನಟಿಸುವ ತುಟಿಸದಮಳಮಂತ್ರಕೀರ್ತನದಿ ||
 ಹೃದಯದೊಳೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗಳೊಡಗಿತು ಪರಶಿವನಾನು ||
 ಈತನೆ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾನಾತನೊಳಾತ ತನ್ನೊಳಗೆ ||

ಏತರೊಳರವಿಲ್ಲ ದಿದರ್ಶರು ಬೀಜವೃಕ್ಷ ಕ್ಷಾತವ ಪರಿಹರಿಸಿದುವು ||೩೮||

ಧ್ಯಾನದೊಳದರ್ಶ ಲೋಚನಯುಗಳವ ಬಿರ್ಚೆಯಾನಂದ ಮನದೊಳು

[ಪೆರ್ಚೆ ||

ದಾನವಪ್ರಭುಶಂಭುವಿಭುವಿಗೆ ನಿಖಿಳನವೀನಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸಿದನು ||೩೯||

ದರ್ಶಕಹರನಿಗೆ ನಿಖಿಳಾರತಿಯ ಸಮರ್ಪಣೆಗೆಯ್ದ ನಟಿಯಲಿ ||

ಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸುವ ಮುಡಿಸಿ ನಿವಾರಿಸತಪ್ಪದೆ ಮಗುಳ ಪೂಜಿಸುವ ||೪೦||

ಕಳವೆಯೋದನಸೂಪ ಘೃತ ಪೆರ್ದಡಿ ಪತ್ರಫಲಶಾಕ ಸಿಹರಣಿಸಾಲು ||

ಪಲವಿಧಪರಮಾನ್ನ ಬಹುಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯವಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೀಶ್ವರಗೆ ||

ತಲೆವೆಲೆ ಪೂರ್ಣಭಾಗದ ಕಪ್ಪುರದ ಬೆಳ್ಳಲೆಗೆ ಚೂರ್ಣಾಂಕಿತಗೆಯ್ದ ||೪೧||

ಲಲನೆಯರೊಬ್ಬಳಿಗೆಯ್ದಿತ್ತ ವೀಳ್ಯವಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೀಶ್ವರಗೆ ||೪೨||

ಪುಲಿದೊವಲುಡೆಯಂಗೆ ಪುನರಪಿ ರತ್ನಪ್ರಜ್ವಲದಾರತಿಗಳ ಬೆಳಗಿ ||

ಸಲಿಲಜಮಂದಾರಮಲ್ಲಿಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಮಾಡಿದ ಮಹೋತ್ಸವದಿ||೪೩||

ಅಸಮಾಕ್ಷಗಪ್ಪವಿಧಾರ್ಚನೆಸಹಿತ ಪೋಷಕಮಹದುಪಚರಗೆಯ್ದ ||

ಬನೆದೊಡರ್ಚಿದನೊಂದಲು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ರಾಜಸತಾಮಸಂಗಳನುಟಿದು ||

ಭತ್ತಚಾಮರಗಿಂಡಿ ಹಡಪ ಬಿಜ್ಜಣವ ಪವಿತ್ರಕಾಳಂಜಿಕಜ್ಜಲವ ||

ಜೆತ್ತಪಾವುಗೆ ವಾದ್ಯಗೀತನೃತ್ಯಾದಿ ಬಾಹತ್ತಸದ್ವಿನಿಯೋಗಗೆಯ್ದ ||೪೪||

ಮೃತನಂಘ್ರಿಯುಗಳವ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆಯನಾಡಿ ಪೊಡೆಮುಟ್ಟಿ ಪುಣ್ಯ

[ಕೀರ್ತನೆಯ ||

ಜಡವಿರಹಿತಜಾಣ ಬಾಣ ಕೈವಾರಿಸತೊಡಗಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೪೫||

ಅಮರೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಪಾದಪೂಜೆಗೆ ಕರಕಮಲ ಸಾಸಿರವ ಪಾಲಿಸಿದೆ ||

ಯನುಳಸಾಸಿರ ಚಕ್ಷು ಜಿಹ್ವೆಯಿದ್ದಡೆ ದೇವೋತ್ತಮ ನಿನ್ನನೋಡಿ ಕೀರ್ತಿ

[ಪೆನು ||೪೬||

ಏತರ ಪೆಂಪು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು ವಿಷಭೀತಸ್ಥರಾಗಿ ಕಂಗೆಡಲು ||

ನಾಥ ನೀಧರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಕಾದೆ ಸದ್ಯೋ ಜಾತಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ||೪೭||

ದೇವದೇವೋತ್ತಮ ದೇವಶಿಖಾಮಣಿ ದೇವರೆಲ್ಲರ ಕಾನದೇವ ||

ದೇವ ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿದೇವ ರಹಿತ ವಾಮದೇವಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ||೪೮||

ಘೋರಸಂಸಾರವಿದೂರೀಕೃತಭಕ್ತ | ಘೋರದುರಿತಸಂಹಾರ ||
 ಘೋರಪಾತಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ನಾನಾಂಕಿತಾಘೋರಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣ ||
 ಮಾನ್ಯನಹುದು ಮಹದೇವಾದಿಗಳೊಳು | ಶೂನ್ಯನಹುದು ಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆ ||
 ಧಾನ್ಯವಾಲಿನಿಪ್ರಣೀತತಾತ್ಪರ್ಯಯಾ ಶಾನ್ಯಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣ ||೫೧||
 ನಾಟಕಧರ ಹರ ಪರಮೇಶ್ವರ ಚಂದ್ರ | ಜೂಟ ಲಲಾಟಲೋಚನನೇ ||
 ಬೇಟದಿ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾದ ಮಾಯಾವಿಯು | ಕೂಟಕೊಳದ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣ ||
 ಮುಖಚತುಷ್ಟಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಾತ್ರ ತ್ರಿಣೇತ್ರಪ್ರಾಣ್ಯುಪಜನನೀ
 [ಕಾಂತ ಶಾಂತ ||
 ಮುಖಹಸ್ತ ನರದೇಹಿಕನ¹ ಪಡೆದ ಪಂಚ | ಮುಖ ಪರಮೇಶ್ವರ ಶರಣ ||೫೨||
 ಈಶ ಸೂರಿಯಕೊಟತೇಜಃಪುಂಜ ಬಿ | ಲೇಶಭೂಷಣ² ದೋಷನಾಶ ||
 ವಾಸವ ವಿಧಿಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶಾಧೀಶ ಮ | ಹೇಶ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಶರಣ ||೫೩||
 † ಆವಂಗೆ ಮೇರು ಕಾರ್ಮುಕ ಶೇಷ ಸಿಂಜಿನಿ | ಯಾವಂಗೆನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ ||
 ಆವಂಗೆ ವಿಧು ಮಿತ್ರ ಭೂರಥ ವಾಜಿ ಮ | ತ್ತಾವಂಗೆ ಶ್ರುತಿ ಕರ್ತ ಸೂತ ||
 ಯೋಚನೆಗರಿದು ತನ್ಮಹಿಮಾಂಭೋನಿಧಿ | ಯಾಚೆಯೊಳಜಸುರಾದಿಗಳು ||
 ಆಚೆಯ ತಡಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಕಂಡಹಿಯರು | ಲೋಚನತ್ರಿತಯ ಮೆಯ್ದೊಲ್ಲ ||
 ತಾಮಸಗುಣ ರಾಜಸಗುಣ ಸಾತ್ವಿಕ | ಸ್ತೋಮಸದ್ಗುಣ ನಿರ್ಗುಣನೇ ||
 ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ದೇವೇಶ ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿ ರೋಮಣಿ ಮೆಯ್ದೊಲ್ಲ ಸೆನೆಗೆ ||೫೪||
 ತತ್ವವ ನುಡಿನ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಮ | ಹತ್ವವ ಮೊಹಿಯಬೇಕೈಸೆ ||
 ತತ್ವವನೂಯದ ಮೂಢನೊಳನಿತು ಮ | ಹತ್ವಮ ಮೆಯ್ದೊಲ್ಲ ಸೆನೆಗೆ ||೫೫||
 ಬಂದೆರಡಲ್ಲದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳ | ಚಂದಮನಹುದು ಕೀರ್ತಿಪೊಡೆ ||
 ವೃಂದಾರಕರಿಗಚ್ಚ ರಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣದ | ಕಂದನೆಂದೆನೆಗೆ ಮೆಯ್ದೊಲ್ಲ ||೫೬||
 ಏಣಾಂಕಧರ ತನ್ನ ಭಕ್ತ ಕೀರ್ತಿಸುವ ಸು | ಜಾಣವಾಕ್ಯಂಗಳ ಕೇಳ್ದ ||
 ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಳು ತಾನಾಗ ಮೆಯ್ದೊಲ್ಲದ | ಬಾಣಾಸುರನ ಕಣ್ಣನಕೆ ||೫೭||
 ರದನಚ್ಚ ವಿ ಮಿನುಗುವ ಚಕ್ಷು ದಶಪಂಚ | ವದನಚ್ಚ ವಿ ಜಟಾಗ್ರದೊಳು ||
 ವಿಧು ನವ್ಯಮೂರ್ತಿಮಂದಾಕಿನಿಯ ಪಟ್ಟದ ನವಿಲ್ಕಡಿಯ ತೋರಿಸಿದ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಜಾನನ, ವಿನಾಯಕ. 2. ಸರ್ಪ ಭೂಷಣ, ಶಿವ.

† ತ್ರಿವರ ಸಂಹಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದುವುಗಳು ಆದುವು.

ಕಂಧರದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸುತಿರ್ಪ ವಿಷನಾಗ|ಬಂಧ ಭೂಷಣಕಳೇವರದಿ ||
 ಕಂದರ್ಪಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯಶ್ರೀಪದನಖ|ಚಂದನ ತೋಜಲೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೬೦||
 ಇಂದೀವರಮಿತ್ರಮಯೂಖವಾಹ ಸಂ|ಮಂಧಿರದಹ ಪಾದಾಂಬುಜದಿ||
 ಸಂಧಿಸಿ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮದಿ ನೋಡಿ ನೊಸಲಿಟ್ಟು|ವಂದಿಸಿದನು ಮಹೋತ್ಸವದಿ||
 ನಿಗಮಾತೀತ ನಿರ್ಜರವ್ರತನಾಥ ಪ|ನ್ನಗಭೂಷ ದೋಷವಿನಾಶ ||
 ನೆಗೆದು ಖಳನ ನಿರ್ಮಲಬಾಹು ಬಲನನು|ಮೊಗನೋಡಿಶಿವಮುದ್ದಿಸಿದನು ||
 ಮಗನೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಬೇಡುವುದು ಬೇಕಾದುದು|ನಗಣಿತವೀವೆನೆಂದೆನಲು ||
 ಮೃಗಧರ ನನಗೆ ನೀಕೋಟ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮೂ ಜಗದೊಳೊವರಿಗಳವಲ್ಲ||
 ವಿಲಸಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿದ್ದ ರೌಪ್ಯ|ಚಲವಾಸನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ||
 ಅಲಸದೆ ಬಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯದೊಳೆನ್ನ ಬಾ|ಗಿಲ ಕಾಯುತಿರುವುದು ದೇವ ||
 ಭುಜಗಾಭರಣ ತಚ್ಛರಣಂಗೆ ಸಂಸಿರ|ಭುಜಬಲವ್ರಜನ ಪಾಲಿಸಿದೆ ||
 ಭುಜಬಲದಿಂದಲೆನ್ನೊಡನೆ ಕಾದುವನೊಬ್ಬ|ಭುಜಬಲಾಧಿಸನ ಪಾಲಿಪುದು ||
 ನೊಲ್ಲಿದು ಹಸನಾದುದೆಲೆ ಕಂದ ಕೇಳು|ನಿನ್ನ|ಗಿಲ್ಲ ವರುಂಟು ನೀನೇನು||
 ನಿಲ್ಲ ಕಾತರಿಸದಿರಾಹವದೊಳು ನಿನ್ನ|ಕೊಲ್ಲುವ ಕ್ರೂರಿ ಬಂದಪನು||೬೧||
 ಆದೊಡಿಂದಾನು ಸಂತಸವಾಂತೆ ಶಿವ ನಿನ್ನ|ಪಾದಸಂಕಜದ ಸಮ್ಪ್ರದಿ ||
 ಕಾದಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತು ಕಡಿದಾಡುವೆ ಕೃಷ್ಣ|ಯಾದವಬಲಗೂಡಿ ಬರಲಿ ||೬೨||
 ಮಾರಧ್ವಂಸಿ ಮದೀಯ ಕಾಳಗವೆಪ್ಪು|ದೂರವೆಂದೆಂದಿಂಗನಲು ||
 ಭೋರನೆ ಬಹುದು ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ರರಥದ ಮು|ಯೂರಕೇತನ ಮುರಿದೊಡನೆ||
 ಭೂಪ ನಿಮ್ಮಭಿಮತವಹುದೆ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿವೆ ನಾವು ಪೇಟೆನಲು||
 ಚಾಪಳತ್ವದೊಳುಪಚರಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರಾಣೋಪನ ಬೀಟಿಸ್ಕೊಟ್ಟ
 [ವನಕೆ ||೬೩||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೩೩೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಸ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರವ ಭೋಗಲೀಲೆ:—

ಪರಿಸಿದ ಕೃತಿಯಲ್ಲ ಕೃತಿವೇಬಲಮೃತದ ಘುಟಕೆಯಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕವಿತೆ |
ಘುಟಿಸಿತು ನರಕಂಠೀರವ¹ ಕರುಣದಿ ತುಟಿಬಿಜ್ಜೆ ಪೇಟು ಮೂಲಗತೆಯ ||೧||

ಸುಮನಸದಿಂದೆ ಕೇಳಾದಡೆ ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಮದೆ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಣ ಸ್ವರ್ಣ ||
ಯಮಳತಾಟಂಕನಾಣಿಕವೆನೆ ಪೇಟುವೆ² ರಮಣೀಯವಾದ ಸತ್ಕೃತಿಯ ||೨||

ವಸ್ತ್ರದೊಳವ ಧರಿಸಿದ ಬಾಣಲಿಂಗವ | ಮಸ್ತಕದಲಿ ತಾವುಗೊಳಿಸಿ ||
ಸೊಸ್ಮದೊಳಗೂಟವ ಮಾಡಿ ಕೈದೊಳವೆನ್ನ³ ಕಸ್ತಮಿಸಿದ⁴ ಕರ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ ||೩||

ಕಾಲವನು⁵ ಕರ್ಮವ ತಿದ್ದಿ ಪುನರಸಿ⁶ ಶೀಲದಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||
ಚೇಲಾ⁷ ಭರಣವಾಲಾ⁸ ನುಲೇಪನತಾಂ⁹ ಬೂಲವ ಕೈಕೊಂಡನೊಲಿದು ||೪||

ರಾಜಾಕೃತಿಮುಖಿಯರು¹⁰ ರಮ್ಯವಡೆದ ಸ¹¹ ರೋಜಸುಗಂಧಿಯರೊಡನೆ ||
ಭೋಜನಶಾಲೆಯ ಪೊಟುಮಟ್ಟ ಭಾಸ್ಕರ¹² ತೇಜದೆ ಪಂಜು ರಂಜಿಸಲು ||೫||

ಪಚ್ಚೆಯಪಾವುಗೆಯವಧಾರು ಜೆಯೆಯೆಂದೆಚ್ಚಲು ಪೇಟ್ಟು ಪೇಟ್ಟು ನಿಗೆ ||
ಉಚ್ಚವನಡೆದು ಬಾಣಾಸುರ ಹೊಕ್ಕನು¹³ ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಮಣಿಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯ ||೬||

ಭಿತ್ತಿಯೊಳ¹⁴ ಪೊಟುಮಟ್ಟಿ¹⁵ ಚಾವಡಿ ಮದನಕ್ಕೆ¹⁶ ಯೆತ್ತಿದ ಪದೆಪುದಂಡೆಗಳು ||
ಕೆತ್ತಿದ ನಿಖಿಳಮಾಣಿಕವಟ್ಟಿ ಮೇಲಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು ರಂಜಿಸಿತು ||೭||

ಕೂಂದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸಂಪಗೆ ಸುರಹೊನ್ನೆ¹⁷ | ನಂದ ಪಾದರಿ ಪಾರಿಜಾತ ||
ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ನಾನಾಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾದುದಾನಿಳಯ ||೮||

ಇತ್ತರದೊಳು ಸಿಂದಿಹ ಜೇವರನ್ನದ¹⁸ ಪುತ್ರಳಿಗಳು ಸೊಡರ್ಪಡಿದು ||
ಮುತ್ತಡಿಸಿದ ಮಹದುಪಕರಣಗಳಂದೆ¹⁹ ಚಿತ್ತಯಿಸಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೯||

ರುದ್ರಪಾರ್ವತಿ ವಿಘ್ನರಾಜ ಪಣ್ಮುಖ ವೀರ ಭದ್ರನಂದೀಶ ಮುಂತಾದ ||
ಜೆದ್ರೂಪಪ್ರಮಥಾದಿಪರಮವಿಗ್ರಹದ ಸ²⁰ ಮುದ್ರವ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ||೧೦||

ಕೆಲಸಿತನದ ವಿದ್ಯವ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಗೆ ಕಲಿಸಿದಾಚಾರ್ಯ ತಾನೆನಿಸಿ ||
ವಿಲಸಿತರತ್ನನಿರ್ಮಿತ ದಿವ್ಯಪ್ರತಿಮೆಯು²¹ ಸಿಲಿಸಿದ ಮಯನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||೧೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನರಸಿಂಹ.

2. ಕೈದೊಳವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅಸ್ತನಾದ.

3. ಸೂರ್ಯ.

4. ತಿರಿಗಿ.

5. ವಸ್ತ್ರ.

6. ಚಂದ್ರಮುಖಿಯರು.

ದಪ್ಪಕ ರತಿಯ ವಸಂತಕೇಳಿಯ ಜೆತ್ತ|ವಿಪ್ಪದ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ||
 ಚಪ್ಪರಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಂಕುಮದಲ|ಸುಪ್ಪತ್ತಿ ಗೆಯಲಿ ಮುಂಡಿಸಿದ||೧೦||
 ಕರಿಗಮನೆಯರುತಂದರುರತ್ನಮಯ ಹೊನ್ನ|ಹರಿವಾಣದುಂಬಿದಾರತಿಯ||
 ತಿರುಹಿ ನಿವಾಳನ ಜಾಂಗುಬೊಲ್ಲೆಂದೆಂದು|ಸಿರಿವೆತ್ತು ನಿಂದರಿಕ್ಕಲದಿ ||೧೧||
 ನೋಡಿದ ವರವಧೂಟೆಯರ ನುಣ್ಣೊಗವಮಾ|ತಾಡಿದವಿನಯೋಪಚರದಿ||
 ಬೇಡಿದ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಪರಿಮಳವಿತ್ತು|ಮಾಡಿದ ಮನಕೆ ಸಂತಸವ ||೧೨||
 ಇಳೆಯಾಣ್ಣನ ಮನದಿಂಗಿತವಣಿತು ಹೊಂ|ಜೆಳೆವಿಡಿದಬನ್ನೇತ್ರೆಯರು ||
 ಎಳವೆಣ್ಣುಗಳ ಜೆತ್ತೈಸೆಂದು ಸತಿಯರ ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಬೀಜ್ಜೊಡಿಸಿದರು||೧೩||
 ರಾಣಿಯರೋಲಗ ಹರೆದುದು ಪೆಣ್ಣಂಡೆ|ಮಾಣಿಕವಹ ಪಟ್ಟದರಸಿ ||
 ಚೂಣಿನೋಟದ ಸೊಬಗಿಂದೆ ಪೂಗೋಲನ|ಕಾಣಿಸಿದಳು ಕಾಂತನೆಡೆಗೆ ||೧೪||

*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*

ಸುಖವೇನು ಲಕ್ಷ್ಯಸುರಾರ್ಚಿತಪದರುದ್ರ|ಬಕುತಿಯ ಮಾಪ್ಪಿನೇಟಿನುತ||
 ಅಕಳಂಕಜಾಣ ಬಾಣಾಸುರ ತನ್ನಿಯ'ಮುಖವನಜವನಲರಿಸಿದ ||೧೫||

ದಪ್ಪಗನರ್ಥಾಂಗಿಯ ರೂಪಿಗಿಮ್ಮಡಿ|ಸುಪ್ರಾಧಾನ್ವಿತ ಕೇಳು ||
 ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಗಂಧಿಯರು ಬಂದರು ಬಾಣ|ನುಪ್ಪವಡವನು'ಪಾಡುವೊಡೆ ||
 ಮೇಳವ ಮಾಡಿ ದಂಡಿಗೆವಿಡಿದರು ಶುದ್ಧ|ಸಾಳಗ ಸಂಕೀರ್ಣವಿಧದಿ ||
 ಆಳಾಪ ರಾಯೆ ನೇಮಗಳಿಂದೆ ನೂಣಿಂಟು|ತಾಳಗೀತಗಳ ಪಾಡಿದರು||೧೬||

ನಾರಾಣಿ ದೇಶಾಕ್ಷಿ ಗುರ್ಜರಿ ದೇವಗಾಂ|ಧಾರಿ ಗುಂಡಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ||
 ಆರಭಿ ಸಾಮಂತ ಮಲಹರಿಯಿಂದೆ ಕೈ|ವಾರಿಸಿ ಖಳನ ಪಾಡಿದರು ||೧೭||
 ಬಲಿಗರ್ಭಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ ಪೆ|ಬುಲಿಸಮ್ಮವಸನತದ್ವಳನ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ತೋಳ ತೆಕ್ಕಸದ್ದಕ್ಕಂ|ದೊಲಿದೇಬಪೇಟ ಪಾಡಿದರು ||೧೮||
 ಅಪ್ಪದಿಗ್ವರಮನೋಭಂಗ ನಿಶಾಚರ|ಭೀಪ್ಪ ಸಾಸಿರ ಭುಜೋತ್ತಂಗ ||
 ಪವಾಸ್ಯಪಿತ ಪಾದಭೃಂಗ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗ'ನಿಪ್ಪ ಏಟಿಂದು ಪಾಡಿದರು ||೧೯||

ಕ. ಪ. ಅ-1. ಸುಪ್ರಭಾತದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು. 2. ಚರ್ಮ.

3. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಶಂದೆಯಾದ ಶಿವನ.

ತುಣುಗಿತು ತುಂಬಿ ಕತ್ತ ಲೆಭಾಸ್ಕರಗಂಜಿ ಮುಖದೋಡಿಬನವಹೊಕ್ಕಂತೆ ||
ಮುಣುಗಿದುವೆಳಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ ಕಾಸಾರದೆ | ಮುಖಗಣ್ಣು ವಿಹಗ ಕೂಡಿದುವು ||
ಮೃದುನುಡಿಗಳ ರಾಜಕೀರ ಕೋಕಿಲಸ್ವರ ವುದುಗೂಡಿದಂತೆ ಗಾನೆಯರ ||
ಮಧುರಾಳಾಪಗೀತವಕೇಳ್ದು ಪಳರಾಯ | ಚದುರ ಮೆಯ್ಯು ಒದೆದ್ದನೊಲಿದು ||
ಗಂಗಾಜೂಟ ಲಲಾಟಾಕ್ಷ ಜಯಯೆನು | ತಂಗೆಯ್ಯ ಸಿಖಿಲಾಂಗುಲಿಯು ||
ಮಂಗಳವೃಷಭಮುದ್ರೆಯು ನಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ | ಭೃಂಗಕೂಂತಲೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||
ಅಚ್ಚ ಕಪಿಲವರ್ಣದ ಪಶು ಋರಶೃಂಗ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಸ್ವರ್ಣಕೋಹಳಕೆ ||
ವಚ್ಚ¹ ಸಹಿತ ಬಂದಿರೆ ಪುಚ್ಚ ವನೋಡಿಯುಚ್ಚ ವಿಸಿದ ಬಾಣಾಸುರನು || ೩೮ ||
ಜಲಮಲಗಳೆದು ಶೌಚವ ಮಾಡಿ ರನ್ನ ಬ | ಚ್ಚ ಲವೇಣಿ ಮಿಂದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||
ವಿಲಸಿತದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟು ಹೊಂ | ಗೆಲಸವಾವುಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದನು ||
ರಾಜಾರ್ಕಶಿಖಿನೀತ್ರನ² ಭಕ್ತವರದೇವ | ಪೂಜೆಯ ನಿಳಯವ ಹೊಕ್ಕು ||
ಓಜೆಯೊಳಡೆಮಾಡಿದ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ | ತೇಜೋಮಯದೆ ಮಂಡಿಸಿದ || ೪೦ ||
ಜಾತಿರುತ್ತಾಕ್ಷೆಯು ಮಣಿನಾಲೆದಳೆದು ವಿಭೂತಿಯು ಧರಿಸಿ ಹಸ್ತದಲಿ ||
ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವ ಪಡಿದಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ ಚಾ ಚಿದ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ || ೪೧ ||
ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ಸೇವಂತಿಗೆ ಕತ್ತುರಿ ಸಿಂಗದ ಮುಡಿವಾಳ ದವನ ||
ಮಂಗಳತುಳಸಿ ಬಿಲ್ವದಪತ್ರಗಳ ಶಿವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದನು || ೪೨ ||
ಹೊತ್ತಿದೇಕಾರತಿ ಪಂಚಾರತಿ ಕಡ್ಡಿ | ಬತ್ತಿ ನೀಲಾಂಜನವಲಗೆ ||
ಮತ್ತೆ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿಂ ಮೊಳಗಲು | ಯೆತ್ತಿದ ಮಹದಾರತಿಯು || ೪೩ ||
ಧೂಪದೀಪಾರತಿ ನೈವೇದ್ಯ ತಾಂಬೂಲ | ಶ್ರೀಪರಮೇಶಗರ್ಹಿಸಿದ ||
ಆಪಾರಮಹಿಮನ ವಸ್ತ್ರದೊಳಡಗಿಸಿ | ಸ್ಥಾಪನೆಗೆಯ್ದು ಮಸ್ತಕದೆ || ೪೪ ||
ಕಾವನೆಂದರೆ ಕೊಲ್ವ ಕೊಲ್ವನೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ | ಕಾವನಂಘ್ರಿಯು ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||
ದೇವಪೂಜೆಯು ಸದನವ ಪೊಣವುಟ್ಟನು | ಚಾವಡಿಗೈತಂದ ಮುದದಿ || ೪೫ ||
ಅದೆ ಬಂದ ರಾಯನೆಂದೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಮನ್ನೆಯ | ರೆದೆಗೆಟ್ಟು ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ||
ಮದಗಜಯೂಧ ಕಂಠೀರವ ಬರೆ ಕಂಡು | ಗದಗದಿಸಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿದರು || ೪೬ ||
ದಾಸಮಂಟಪ ಸಿಂಹಾಸನದಲಿ ಬಂದು | ದಾಸವಾಧೀಶ ಮಂಡಿಸಿದ ||
ದಾಸಸತ್ಪಾತ್ರರ ಬರಹೇಳು ವಿಬುಧಪ್ರಧಾನ | ಸಂದೋಹವೈತರಲಿ || ೪೭ ||

ಯಾಗಪೂರ್ಣಾಯತಿಯನುವಾಡಿ ವರಹವಿಭಾಗದಂಗಾರಕಜ್ಜಳವ ||
ರಾಗದಿ ಪೌರೋಹಿತತಂದು ತನ್ಮತ್ರಯೋಗದಿ ನೊಸಲಿಗಿಕ್ಕಿದರು ||೪೮||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಮಸಂಪನ್ನರಾಶೀರ್ವಾದದಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ||
ಭೂಧವಗಿತ್ತು ಮಂಡೆಯಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದೊಡಾದುದನೇಕರಾಶಿಗಳು ||೪೯||
ಜಿಂದಿಯ ತೆಗೆದು ಕಾಂಕುಳೊಳಟ್ಟು ನಿಟಲಮೊಳೊಂದಿದ ತ್ರೈಪುಂಡ್ರ
[ದ್ವಿಜರು ||

ಬಂದಿದಿ ತಾಕುತಾಕಲಿ ತಿದ್ದಿ ಕಳುಹುವೊಡೆಂದಿಗುಂ ತೀರದೆಂಬಂತೆ ||೫೦||
ಜಿತಪಾರದಿಂದೊಡುವ ಕರಣಿಕಪುರೋಹಿತವಾಕ್ಯದಿಂದಿ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ||
ಶತಸಾಸರಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಗೋದಾನವಮಿತಿನಾಡಿ ಧಾರೆಯನೊಡ ||೫೧||

ನೋಡಲು ವೇದಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರನಿಪುಣಗೋಪೋಡಶದಾನವನಿತ್ತು ||
ನಾಡಾಡಿ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ವಿತ್ತವ ಮತ್ತವರ್ಬೇಡಿದಂತಿತ್ತು ಬೀಚಿಕ್ಕೊಟ್ಟು ||೫೨||
ಹೊನ್ನಮೊಟ್ಟೆಯಹೊತ್ತು ವಿಸ್ತರಾರಿದ್ರ್ಯವಿಜ್ಞಾನವಾಯಾಸಮಯದಲಿ ||
ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಕುಂಭಾಂಡದೊಳ ಬಂದುಭವಪನ್ನದೇಶದ ರಾಯರುಗಳು ||
ಹೆದೊರೆಗಳು ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಿತ್ತಡ್ಡ ಬಿದ್ದರು ಬಿಂಕವ ಬಿಸುಟು ||

ಇದ್ದರು ಬಿನ್ನಹಗೆಯ್ದೆಡಬಲದಿ ನಿಂದಿದರು ಕುಂಭಾಂಡ ಸಹಿತ ||೫೪||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಕಂದ್ರನುರಾಳ್ಯನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೫೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ--

ಇಸ್ಪತ್ತಮೂಞನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷಾದೇವಿಯ ಶೃಂಗಾರ :-

ಗುಟ್ಟುಡರದೆ ಕಾದ ಜಿಲುಪಾಲು ಮುಕ್ಕಿ ಕೋಜಿವ್ಯವಿಲ್ಲದ ಜೇನುತುಪ್ಪ ||
ಕಟ್ಟುಬೀಜದ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದಿ ಸವಿವಾತನೆಟ್ಟನೆ ಪೇಚ್ಚಿದೊಡನೆ ||೧||

ಮಡದಿಯ ಮಂಡೆನೂಣಿಕವೆ ಕೇಳೊಸರ್ವ ಜೀನೊಡದಂತೆ ಮತ್ಯಾ
[ವೈರುಚಿಯ ||

ಮೃಡಭಕ್ತ ಬಾಣ ಗೀರ್ವಾಣನೇವಿತ ರಮ್ಯವೆಡೆದಿದ್ ಸಿಂಹವಿಪ್ರರದಿ||೧||
ಹೊಗಲುಮರಾಳಾಪಿಸುವರೋದುವರು ವೀಣೆಗಳ ಬಾಜಿಸುವ ಪೊನರು||
ಯುಗಳಪಕ್ಷ^೧ದೊಳೆದಿರಲು ಕುಂಭಾಂಡನ| ಮಗಳೈತಂದಳಾಕ್ಷಣಿ^೨ ||೨||

ಬಲಿಕುಮಾರಕನ ಪಾದವ ಕಂಡು ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿವೆತ್ತು ಕಾನು
[ರೂಪುಗಳ |

ಬಲಿದೊಂದೊಂದ ತೋಱಿಸಿ ಜನರರ್ಥಿಯ^೩ ಸಲಿಸಿದಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
ಎಕೆ ನೀ ಬಂದೆ ಭಾಮಿನಿಶಿರೋಮಣಿಚಿತ್ರ|ಲೇಖೆ ಬಿನ್ನಹವನಾಡೆನಲು||
ಲೋಕೊಳನ ಕಂಡು ಬಹೆನೆಂದು ತವಪುತ್ರಿ' ತಾ ಕೇಳಕಳುಹಿದಳೊಡೆಯ ||

ಆದೊಡೊಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು ಗಿರಿಜೇಶನೊಳ್|ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಾಯಿಲಿ ||
ಪಾದಪದ್ಮವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಬೇಗ ಬಹುದೆಂದು| ಭೂಧವ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟನವಳ||೩||

ಅಪ್ಪಣೆವಡೆದು ಬಂದುಸಿದ್ಧಳು ಬಾಗಿಲೊಳಪ್ಪಖೊಜ್ಜೆಯ^೪ ದೈತ್ಯರಿಗೆ||
ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನೇಱಿ ಕುವರಿಯ ಮನಸಿಗೆ| ಬಪ್ಪಂತೆ ಸುದ್ದಿವೇಚಿದಳು||೪||

ಗಂದೇಭಗಮನೆ ಚಿತ್ತವಿಸು ನಿನ್ನಯಹೆತ್ತ^೫ ತಂದೆ ಬಿಚ್ಚೊಟ್ಟಧೂರ್ಜಟಿಗೆ||
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಶರಣೆಂದು ಬರ್ಪವೇಚಿದೆನಲವಳು ಹಿಗ್ಗಿದಳು ||೫||

ಜಾತಿಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಸಂ ಗಾತಿಯು ಪಿರಿದು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||
ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನ ತೋಱಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಸಲಿಸಹೊಡಳು ||೬||

ತುಂಡವ^೬ ಪಿಡಿದುಮುದ್ದಿ ಸಲೇಕೆನೀನೊಪ್ಪು' ಗೊಂಡೊಡೆಮನ್ತ್ರನೋವಾಂಛೆ||
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಸಿಂಗರವಾಗು ಮೇರುಕೋದಂಡಗೆ^೭ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬಹೆವು!

ಎನಲುಪಾದೇವಿ ಸಂತಸಗೊಂಡುಮಿಟುಜ|ವ್ಯನೆಯರಿಗಂದು ಸೂಚಿಸಲು |
ಮನಗೊಂಬ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನವತಂದರು ಕುವಾರಿತಿಗೆ ||

ಅಗುರುಕುಂಕುಮ ಪಚ್ಚೆ ಗಪ್ಪುರ ಪನ್ನೀರು|ಮೃಗನಾಭಿ^೮ ಮುಖ್ಯಲೇಪನದಿ||
ತಿಗುರನಿಕ್ಕಿದರಾಳಯರು ಸತ್ಕುಮರಿಯ|ಹೊಗರೇಷ್ಟು ಹೊಂಬಣ್ಣಮೆಯೈ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಎರಡುಕಡೆ. 2. ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು.

3. ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರರಾದ ನವುಂಸಕರು. 4. ಮುಖವನ್ನು

5. ಈಶ್ವರನಿಗೆ. 6. ಕಸ್ತೂರಿ.

ವರಚಂದ್ರಕೆಯ ಪಾವುಡಕೆಬೋಭಿಸುವ ಪೊಂಬರಹದ ಶುಭ್ರದೂವಟವ |
 ಸ್ತುರಬಾಣಗುಣಿಯಂತೆ ನಿಲುವಿಡಿದುಡಿಸಿದಂ ದರಹಾಸಮುಖಿಗೆಸಂಭ್ರಮದೆ ||
 ಮಕರಾಂಕ ಮಂಡಿತ ಪೊಂಗಣೆಗಳ್ಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕಮಾಂಟೆಯ ಸಾರ್ಚಿದಂತೆ ||
 ನಖಚಕ್ರದಶಕದಿಂ ಬೆರಲ್ಲಳೊಪ್ಪಿದುರ್ವಾಯಕ^೧ ನಂಘ್ರಿಯುಗಳಪಲ್ಲವದಿ ||
 ಪಡೆದೊಡನೆಸೆವ ಹೊಮ್ಮಿಗಮುಖಮುಸುಡಿನೊಳ | ಮಡ ಶೃಂಗದೇಜ್ಜಿ
 [ತತ್ಪರಡು^೨ ||

ಜಡಗಂಧರಹಿತಕೆಮ್ಮಿನ್ನಳಂದದಿ ಕಿಣುದೊಡೆ ಮೆಹಿದುವು ಕುಮಾರತಿಯ ||
 ಶಂಬರಜಿತು^೩ ಗೋಹದ್ವಾರತೋರಣಹೇಮ ಗಂಭಂಗಳ್ ಚೈತನ್ಯವಡೆದು ||
 ಮುಂಬರಿದೆಡೆಯಾಡುವಂತೆ ತತ್ಕವರಿಯ ಹೊಂಬಾಚಿದೊಡೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ನಗಜಾವರಶತ್ರು^೪ ಗರಾಡಿಯೊಳ ಬಾಹುಮೂಲಗಳಸತ್ರಾಣಿಸಲೆನುತೆ ||
 ನೆಗಹುವ ಹೊಸಹೊನ್ನ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಗಳಂತೆ ಜಘನದ ತಳಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ಕಡುಜಾಣೆರತಿಯ ನರ್ತಿಸಿಲಾಗತಿವಟ್ಟ | ಗುಡುವ ಕಾಮನಕೆಯ್ಯಹೊನ್ನ ||
 ಉಡುಕಿನ^೫ ಮಧ್ಯಕಿಂದತಿಶಯಮಹ ಸಣ್ಣ ನಡು ವಿರಾಜಿಸುತಿದುರ್ದವಳ || ೧೮ ||
 ನಳನಪತ್ರಾಯತೇಕ್ಷಣಿಯಂಗದೇಶದೊಳ | ಪುಳಸಿದ^೬ ಲಾವಣ್ಯವನದಿ ||
 ಉಳವೆತ್ತು ರತಿಕಾಮದೇವರಾಡುವ ಕಾಸು^೭ ಗುಣ^೮ ಯೆನೆ ಹೊಕ್ಕುಚ್ಚೊಪ್ಪಿ
 [ದುದು || ೧೯ ||

ಸುರಸರನಾಗಲೋಕದಿ ನರ್ತಿಸುವ ಸೌಂದರವೆಣ್ಣು ಬಾಣನಂದನೆಯ ||
 ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೂವೆರಲಿಂದೆ ರತಿರಾಜ | ಬರೆದಂತೆ ತಿವಳ ರಾಜಿಸಿತು ||
 ರಾಮಣೀಯತೆವೆತ್ತ ಸುಖನಾಭಿಕುಚಮಧ್ಯ ಸೀಮೆಯನೊಲಿದೀಕ್ಷಿ ಸಲು ||
 ಕಾವೋಜ^೯ ಪಿಡಿದಸೂತ್ರದ ಕರ್ಗೊಳಿಯೆನೆ ರೋವನಾಳನಸುಪರ್ವಿತೊಡಲ ||
 ಕಲೆವಂತ^{೧೦} ವಿಧಿ ಜಗತ್ರಯವ ಸೌಂದರದೆ ಕೋಮಲೆಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ
 [ಸೊಬಗ ||

ಸಲೆ ರಾಸಿಯೆರಡನೆ ನೆರೆದಂದದೆ ಬಟ್ಟ | ಮೊಲೆಮೆಹಿದುವು ಕುಮಾರತಿಯ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಆ ಅಕ್ಕನ. 2. ಅವಳ ಹರಡು, ಗುಲ್ಲ. 3. ಮನ್ನದ.

4. ಕೃಶವಾದ. 5. ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ(?) 6. = (?)

7. ಕಾಮನೆಂಬ ಓಣ. 8. ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚತುರನಾದ.

ಹೊರಡಾಗದಂತೆ¹ ನಾಲೊಗ ಜಂತದಲಿ ಹೊಂ|ಗರಡಿಗೇಗಡೆದುಕರ್ಮಣಿಯ||
ಬಿರುಡೆಯ ಬಿಗಿದಿಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ ಬಲ್ಲೊಲೆ,ಯೆರಡರಮೊಗವು ತೋಣಿದುವು||

ಈಪೂತ್ರಿತಯಾ²ದಿಗಳ ನೆಗ್ಗಿಸುವ ಮು|ನೀರಮುಂತಾದ ಗ್ರಾಹಕರ||
ಭಾಸರೆಂದೆನಿಸಿ³ಬಂಧನನ ಮಾಡುವ ಕಾನು|ಪಾಶವೊ ಉಪೆಯ ತೋಳಿ

[ರಡೊ||೨೪||

ಪರವಕದಿಂದೆ ಮಾತಾಡುವ ಸಿತಶಂಖ|ವರನಾದ ಪೂತನಲ್ಲೆಂದು||
ಸ್ವರತ್ರಿಸಪ್ತ ಕರಾಗರಸವೆಂದು ಕಂಬುಕಂ|ಧರ ಮೆಣಿದುವು ಕುಮಾರತಿಯ||
ಕಂದಳರ್ ಕುಂದ ಸಂಪಗೆ ನೈದಿಲು ಪಿಚು|ಮಂದಪತ್ರಿಕೆ ಚಂದ್ರಭಾಗ||
ಗಂಧಪೋಷಕ ಶಶ ಮಿಶ್ರಿತ ವದನಾರ|ವಿಂದ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದುದವಳ||೨೬||

ಪೂರ್ಣಾಬ್ಜ ವದನೆಯು ತನುಲಾವಣ್ಯ|ಮ ಹಾರ್ಣವದೊಳಗೆ ತೋರಿ ಸುವ||
ಸ್ವರ್ಣಮೌಕ್ತಿ ಕದ ಚೆಪ್ಪುಗಳೆಂದೆಂಬಂತೆ|ಕರ್ಣಗಳ್ ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು||೨೭||

ವಿಕಸಿತವದನಾಂಭೋರುಹ ಭರಿತಸ|ನ್ಮಕರಂದ ಜಲನ ಚೇತ್ಕರಿಸಿ||
ಸೊಕವಡೆದಲರ್ವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ನೀಲಾ|ಳಕವಿದುದವಳ ಮಸ್ತಕದಿ||೨೮||

ಕಿಣವೆರಲುಗುಂದೆ ಬೈತಲೆದೆಗೆದಾಗ|ಮಣಿದುಂಬಿಗುರುಳ ಮಾನಿಸಿಗೆ ||
ತುಣುಬನಿಕ್ಕಿ ದರು ನೋಟ್ಟುರ ದೃಷ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ|ಕಣುಬನಿಕ್ಕಿದರೆಂಬಂತೆ||೨೯||

ಜಾತಿಮುತ್ತುಗಳು ಕೇವಣಿಸಿದ್ಗ ವರ ರತ್ನ|ಕೇತಕಿಯೆಸಲ ಕಟ್ಟಿದರು||
ಜಾತಿವಡೆದ ಪೆದ್ದುಣುಬಿನ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣಾ|ತಿಮಾಣಿಕವ ಕಟ್ಟಿದರು||೩೦||

ಕೇಳಾಕುವರಿಯ ನೊಸಲಿನಧೇಂದು ಸಂ|ಮೊಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ತಾರಕೆಯ||
ಜಾಳವೆಂಬಂತೆ ಮುತ್ತಿನ ಬೈತಲೆಯ ಸು ಡಾಳಮಾಲಿಕೆಯ ಕಟ್ಟಿದರು||೩೧||

ಅಂಗಜದೇವನ ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಪ್ಪ|ಸಿಂಗಾಡಿ ಸೆಡೆವಿಡಲೊಡನೆ ||
ತುಂಗಕಜ್ಜಲವ ಲೇಪಿಸಿದಂತೆ ಕಾಶ್ಮೀರ⁴|ಮಂಗಳ ತಿಲಕವಿಕ್ಕಿದರು||೩೨||

ನೋಡಿದೊಡುಭಯ ಲೋಚನ ನೀಳ್ವ ಕರ್ಣವ|ಕೂಡುವುವೆಂದು

[ಭಿನ್ನತೆಯ||

-
- ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೊರಳದೆ ಇರುವಂತೆ. 2. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮೂರು ಅಸೆಗಳು: ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ—ಹೊನ್ನಿನ ಅಸೆ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಸೆ, ಮಕ್ಕಳ ಅಸೆ. 3. ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಧವರೆಂದು ಮಾಡಿ. 4. ಬಿಲ್ಲು. 5. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

ಮಾಡಿ ಮಂಡಲವಲರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಕಣ್ಗಳ್ಳಿ ಕಾಡಿಗೆ ವಿಡಿದೆಚ್ಚಿ ದರು || ೩೩ ||
 ಚಂದಿರ ಸ್ವರವಾಗಿ ಪೊಣವಟ್ಟು ಬಹ ಮಾರ್ಗ | ವೆಂದು ನಾಸಾಪುಟಗೆಲದಿ ||
 ನಿಂದಿಹ ರೋಹಿಣಿನಕ್ಷತ್ರವೆಂಬಂತೆ ಯೊಂದಿಸಿದರು ಮೂಕುತಿಯ || ೩೪ ||
 ಚಿತ್ರಕಾಮರುಗಳ^೧ ಜಯಿಸುವ ಮನ್ಮಥ^೨ ರಥ ಚಕ್ರಯುಗಳವೆಂಬಂತೆ ||
 ಶತಕೋಟಿ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯದೋಲೆಯ ಬಾಣ | ಸುತೆಯ ಕರ್ಣದೊಳು
 [ಸಾರ್ಚಿದರು || ೩೫ ||

ಅತ್ರಿಯನೀಶನಂದನಜೂಟಭಕ್ತನ^೨ | ಪುತ್ರಿಯ ಗಂಡಯುಗಳದೆ ||
 ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತೆ ನಾನಾವರ್ಣದಲಿ ಕರ್ಣ | ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದುವು || ೩೬ ||
 ದರ್ಪಕಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮತ್ರಯೋಳಿ | ದಿವ್ಯ ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು ||
 ತಪ್ಪಿಸೆ ಶ್ರವಣನಾಳವ ಮುಚ್ಚು ವಂದದೆ ಕೊಪ್ಪನಿಕ್ಕಿದರು ಕರ್ಣದಲಿ || ೩೭ ||
 ಕಾಂತಾಕಚಭಾರದಿಂದೆ ನುಣ್ಣೊ ರಲು ಮುಂದೆಂತಹುದೆಂದು ಸಂದೆಗದೆ ||
 ಸಂತತ ಬಣ್ಣಗಲ್ಲುಗಳ ಕೇವಣಿಸಿದ | ಚಿಂತಾಕ^೩ ಬಲುಹನಿಕ್ಕಿದರು || ೩೮ ||
 ಕಾಯವ ನೋಡಿ ಶಸ್ತ್ರದೊಳಿರಿದೇಣಿಂದೆ | ಸಾಯದೆ ಶ್ರೀಯ ಲೋಭದಲಿ ||
 ತೋಯಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಂಠಮಾಲೆಯ ಕುಚಮಧ್ಯ | ನಾಯಕರತ್ನ ರಂಜಿಸಿತು ||
 ರಜನೀಚರಹರ^೪ ನಾತ್ರ ಸಂಭವ ತನ್ನ | ಗಜಮಸ್ತಕದರಳಲೆಯ ||
 ನಿಜಲೀಲೆಯೊಳಮರಿಸಿದಂತೆ ಕುಮರಿಗೆ | ಭುಜಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಾರ್ಚಿದರು || ೪೦ ||
 ಕಡುಗಲಿ ಕಾಮ ತನ್ನ ಭಯಹಸ್ತದ ಗದೆ | ಗಡಚ್ಚಿದ ಮಣಿಗಟ್ಟಿನಂತೆ ||
 ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಕುಮರಿಯ ತೋಳ ಭಾಪುರಿ | ಕಡಗ ಕಂಕಣವನಿಕ್ಕಿದರು ||
 ಅಂಗಜಾತನ^೫ ಪುಷ್ಪಶರ ಬಿರಿದಪುವೆಂದು | ಹೊಂಗಟ್ಟುಗಳ ಬಿಗಿದಂತೆ ||
 ತೊಂಗಲು ಸೆಳ್ಳುಗುವೆರಲಿಗೆ ಮಾಣಿಕ | ದುಂಗುರಗಳನಿಕ್ಕಿದರು || ೪೨ ||
 ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯ ಹೇಮವಕ್ಷವನಾಂತ | ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಯ ||
 ಅಂಗನೆಯಡಿಯಿಡಲಾಗಿ ಜಗ್ಗು ವುದೆಂದು | ಮಂಗಳ ರವಕೆಯಿಕ್ಕಿದರು || ೪೩ ||
 ಏಣಲೋಚನೆಯ ಬಲೊಲ್ಲೆಯಭಾರಕೆ ನಿ | ತ್ರಾಣಿಸಿ ನಡು ನಿಲ್ಲದೆನುತೆ ||
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ರತ್ನಕೀಲಿತ ಸ್ವರ್ಣದೊ | ಡ್ಯಾಣವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು || ೪೪ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಾಮಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದವರನ್ನು. 2. ಚಂದ್ರಚೂಡನಾದ
 ಶಿವನ ಭಕ್ತನಾದ ಬಾಣಾಸುರನ. 3. ಅಡ್ಡಿಗೆ. 4. ವಿಷ್ಣು.
 5. ಮನ್ಮಥ.

ಸಾಮಾಜಿಕಂಧೀರವ¹ ಮಸ್ತಕಮಧ್ಯ² ನೀನೆಯ ರೇಖೆಯೆಂಬಂತೆ ||
 ಕೋನುಲ ಬಿರುದಿನೊಳ್ಳುಟಸೂತ್ರಕಾಂಚೀದಾಮವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು ||೪೫||
 ಆಯತಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳೇನು ಗಹನವೆಂಬ | ಬಾಯಿಬಡಿಕ ತನಗಿಗಳ ||
 ತಾಯಿ ನೀ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿನುತೆ ಕಾಲಂದುಗೆ | ಪಾಯವಟ್ಟವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು ||೪೬||
 ಸೆಕೆಯಿಲ್ಲ ದಾವಗಮುರಿವ ಕೆಂಗಿಡಿಯ ಮಾ³ಲಿಕೆಯಂತೆ ಮಂಗಳವಡೆದ ||
 ನಿಖಿಳರತ್ನಂಗಳಡೆದ ಮುದ್ರಿಕೆ ಮಂಟಿಕೆಯನಿಟ್ಟರು ಬೆರಲ್ಲಗಳಿಗೆ ||೪೭||
 ಕಟ್ಟುಳುಕಾಮದೊವನ ತಾತ್ಪರಿಯದ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನು ಬಂಧಿಸದೆ ||
 ಬಿಟ್ಟುದುಂಟಾದೊಡೆಲ್ಲ ರಜಗುಳ್ಳುಜಿವುದೆಂದಿಟ್ಟರು ಕಾಲ್ನಿಗಳವನು ||೪೮||
 ಅಪಾದಮಸ್ತಕ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹದ ಸ್ವರೂಪವೊಂದೊಂದ ನೋಡಿದೊಡೆ |
 ಶ್ರೀಪತಿಯಾತ್ಮಸಂಭವನ ಪೂಗೋಲ ಸಂತಾಪಕ್ಕೆ ಬೀಜದರಾರು ||೪೯||
 ಮೊಗ ಬಾಹುಮೂಲ ನಿರ್ಮಲಕಕ್ಷ ಗುರುಕುಚೆಯುಗಳದೆ ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟ
 [ಯನು ||

ತೆಗೆವನದಾವ ವೀರಾದಿವೀರನು ಪನ್ನಗನರಸುರಲೋಕದೊಳಗೆ ||೫೦||
 ಭುಜಗಾಭರಣನ ಮರಳ ಜೈಸುವೆನೆಂದು ಅಜಸಹೋದರ ಕೂರ್ತುತನ್ನ ||
 ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದನೆಂಬಂತೆ ಬಾಣಜಿಯಿರ್ದಳತಿರೂಪವಡೆದು ||
 ಆಕೆಯ ರೂಪಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆನೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಸಂಗರಿಸಿದರು ||
 ಈಕೆಯ ಕೊಂಡಾಡುವೊಡೊಂದು ನಾಲಗೆ | ಸಾಕೆನಿಸದು ಸತ್ಕವಿಗೆ ||೫೧||
 ಚೆಲುವೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಂಗರವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮನದೊಲವಿದೆ ನೋಡಿ ದಾದಿಯರು ||
 ಉಲಾಹಿಗೆ ಹರಳುದುಂಬಿದ ರತ್ನಮಯ ಹೊನ್ನ ನಿಲವುಗನ್ನಡಿಯ
 [ತೋರಿದರು ||೫೨||

ಪುರ್ಬಗಳಂತೆ ಲೋಚನದಂತೆ ಕುಚದಂತೆ ಪರ್ಬದ ನಳತೋಳಗಳಂತೆ ||
 ಇರ್ಬರ ರೂಪು ತಾತ್ಪರಿಯಾಗಿರೆ ಕಂಡುಬಿಡರತಿಹರ್ಷದಲಿ ||೫೩||
 ಗಾಡಿಕಾತಿಯಿರಿವರ ಲಾವಣ್ಯವ | ನೋಡಿ ರಕ್ಷೆಯ ಬೊಟ್ಟಿನಿಟ್ಟು ||
 ಜೋಡಿಸಿ ಸಕಲ ಸನ್ನಿಹಿದಿದೆ ಪಯಣವ | ಮಾಡಿ ಹರ್ಷವನಿಹಿಸಿದರು ||
 ಮೇಲೇಬುಲೋಕವ ಜಯಿಸಮಾಯಾಂಗನೆಲೀಲೆಯಿಂದಿಳಗಿದ್ದು ವಂತೆ ||
 ಬಾಲೆ ಹರ್ಷವನಿಹಿದೈತಂದಳಾಚಂದ್ರ ಶಾಲೆಯ ರಂಗಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ||೫೪||

ಬಿಸರುಹಗಂಧಗಂಧಿನಿ ಕರೆಸಿದಳು ಜೋಯಿಸರ ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯನು ||
 ಅಸಮಾಕ್ಷ ¹ ಪದದರ್ಶನಕೆ ಪ್ರೋದವೆನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೊಳತೆಂದು ನುಡಿದ ||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪ್ರೋವಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೫೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ—

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ನಳನಪತ್ರಾಯತೇಕ್ಷನ ಭೃತ್ಯ ನಿನ್ನಯ | ಹುಚ್ಚಿಹೊದ್ದದಿನಿವಾತುಗಳ ||
 ಗಳಲನೆ ಬಂದು ಕರ್ಣವ ಹೊಕ್ಕು ಮನಮನಿ ಕುಳಗೊಳ್ಳು ² ಲುಸಿರು
 [ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸು ಚೆಲ್ವಡರಿದ ನಿನ್ನ | ಕರ್ಣಾಂತರದಲಿ ಮೆಹಿವ ||
 ಹೊನ್ನಹೂವಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಬರೆ ಪೆಚುವೆ | ಬನ್ನಣೆಗಾರ್ತಿ ಚೆತ್ತೈಸು ||೨||

ಸಾಸಿರಗೆಯ್ಯು ³ ನಂದನೆಯಲಾಪಣ್ಯಾಂಬು | ರಾಶಿಯನೊಡಗೂಡಿ ಮೆಹಿವ ||
 ಭೂಷಿತವಾಹಿನೀನಿಜಯನೆಂಬಂತೆ ಸು | ವಾಸಿನಿಯರು ಕೂಡಿದರು ||೩||

ಚೆಲ್ಲಣ ಕಾಸೆ ಕುಸ್ಪಸ ವೊಲೆಕಟ್ಟುಗಳ್ | ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಭೂಷಣದೆ ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಜಗವ ಮೋಹಿಪ ಮಿಂಡಿವೆಂಗಳು | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಸಾರ್ಜಿದರು ||೪||

ಹತ್ತಿದರೊರ್ವರೊಂದೊಂದು | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳ್

[ಮೆಹಿಯೆ ||

ಸತ್ತಿಗೆ ಶತಸಾವಿರ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಗಳ್ | ತಿದ್ದುವಿನನ ಮಂಡಲಕೆ ||೫||

ಭೇದಿಸಲರಿದೆನೆ ಪರಮಸಿಂಗರವ ಸಂ ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||

ಸಾಧಿಸಿ ಕಲಿತ ನಾನಾವಿದ್ಯಾನಿಜಯವ | ನಾಡಿಸಿದರು ನಾರಿಯರು ||೬||

ಬಿಡದೊದರುವ ವಾದ್ಯರಭಸ ಪಾಠಕಿಯರು | ಗೃಹಣೆಯ ಶಬ್ದಗೀಳಡಲು ||
 ಮಡದಿರನ್ನೆಯರುಡಿದಾರ ಕಿಂಕಿಣಿಯಿಂದೆ | ನಡೆದರು ರಾಜವೀಧಿಯಲಿ ||೭||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಈಶ್ವರ.

2. ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೋಗದಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು.

3. ಬಾಣಾಸುರ.

ಸಂಬಳಗೆಯು ಸಂಜೆ ಮೊಗವಾವ್ರಾಡ ರನ್ನ | ಗಂಬಳ ಹೊನ್ನ ಹಾವುಗೆಯು ||
ಹೊಂಬಣ್ಣ ಮೆಯ್ಯು ಮಾನಿನಿಯರಾ ಕುವರಿಯು | ಬೆಂಬಟವಿಡಿದೆಯಿದ್ದರು || ೧ ||

ಕುಂಚ ಸತ್ಯನಕದಂಡಿಗೆ ಚಮರಗಳು ಲಾ | ಮಂಚ ಬಿಜ್ಜಣದಾಲವಟ್ಟು ||
ಕಾಂಚನ ಸೌಖ್ಯ ಸಗ್ಗಳಿಗಿಂಡಿವೊಳ್ಳು | ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯೊಳ್ಳದಿದರು || ೨ ||

ರಂಜಿಪ ರನ್ನಗನ್ನಡಿ ರನ್ನವೆಸದ ಕಾ | ಳಾಂಜಿ ಕರ್ಪೂರಕರಂಡ ||
ಮಂಜುಳಗಂಧೋದಕವಿಡಿದವರ್ಗಳು | ಕಂಜಾಕ್ಷಿಯರೊಡನೆಯಿದ್ದರು || ೩ ||

ಸುಖಗುರುಳವರುಂಗುರಗುರುಳವರುಬಾ | ಲಳಿಗುರುಳವರುನುಣು ರುಳ ||
ತಳತ ನೀಲದ ಕುರುಳವರಾಕುವರಿಯು | ಬಟವಿಡಿದೈವಿತೊಗ್ಗಿ ನಲಿ || ೪ ||

ಚೆಲ್ಲೆ ಗಣ್ಣ ವರಳಣ್ಣ ವರ ನಿಡಿಗಣ್ಣ | ಹುಲ್ಲೆ ಗಣ್ಣ ವರೆಸಬಣ್ಣ ||
ಲಲ್ಲೆ ಗಣ್ಣ ವರ ನಗನೋಟದ ತೋರಧ | ಮಿಲ್ಲೆಯರೆಯ್ದಿತೊಗ್ಗಿ ನಲಿ || ೫ ||

ನಗೆಮೊಗದವರಾಸಿರಿಮೊಗದವರು ತಾ | ವರೆ ಮೊಗದವನುಮದ್ದು ಮೊಗದ ||
ಮಿಗೆ ಚೆಲುವಿನ ಬಟ್ಟಮೊಗದವರು ನ | ಲ್ವಗೆ ವೆತ್ತು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿ ನಲಿ || ೬ ||

ಉಂಗುರವಿಡಿನಡುವಿನ ಮುದ್ದು ಲಾವಣ್ಯ | ದಂಗ ತಿವಳ ಪೊಣವಾಣು ||
ಹೊಂಗದಳದಳನೇಟಸುವ ಪೆದೊಡೆಯೊಳ | ವೆಂಗಳೈದಿದರೆಡಬಲದಿ || ೭ ||

ಗಂಧೇಭಗಮನೆಯರುಗಳಂಚೆನಡೆಯರು | ಮಂದಗಮನೆಯರು ಮುದದಿ ||
ಅಂದವಡೆದ ಚರಣಾಭರಣಗಳುಲಾ | ಹಿಂದಲೈದಿದರಿಕ್ಕೆ ಲದಿ || ೮ ||

ಸೊಕ್ಕಾನೆನಡೆವೆತ್ತು ಸೊಬಗಿಯರ್ ವಿಟರೆದೊ | ಬಿಕ್ಕನೆ ಬಿರಿಯುವಂದದಲಿ ||
ಅಕ್ಕಹಿಂದಲೋಕನಗೆಯ್ದು ಮದನನ | ಮೊಕ್ಕಳ ಕೊಳಗುಮಾಡಿದರು ||

ಇಕ್ಕಿದಾಭರಣಭೂಷಿತ ಸಖಿಯರು ನಾಲ್ಕು | ದಿಕ್ಕಿನೊಳತಿರೂವುವಡೆದು ||
ಲೆಕ್ಕಿಸಲರಿದೆಂಬವೊಲು ತೆರಳಿದರು ಪ | ಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಸುತ್ತ ಸಂದಣಿ || ೧೦ ||

ಓಣಿಯಿಕ್ಕಲದಲಿ ದೊರೆವೊಣ್ಣು ಗಳು ಮುತ್ತು | ಮಾಣಿಕದಾರತಿ ಬೆಳಗಿ ||
ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕೆಯ್ಯುಗಿದರು ಹರಿನೀಲ | ವೇಣಿಯ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ || ೧೧ ||

ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರಿಕ್ಕೆ ಲದಲಿ ನಿಂದಿಹ | ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರನೇಕ ||
ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಿದೊವಿಂದೀಯಾಯಕನ ಲಾ | ವಣ್ಯವ ಕಂಡೆವೆಂದೆನುತ || ೧೨ ||

ಎಡಬಲದುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಸಾಲುಸಾಲಲಿ | ಯಡರಿ ನೋಡುವ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ||
ಜಡಜಕುಟ್ಟಲಮಾವನೆಯರನೀಕ್ಕೆ ಸಿ | ವಡೆದರು ತನುತಾಪಗಳನು || ೧೩ ||

ಬಾಣಪುತ್ರಿಯ ಕೆಳದಿಯರ ನೋಡಿದರು ಪೂ| ಬಾಣಗಣೆಯ ಸದ್ವಿಟರು||
ಬಾಣ ತಾಗಿದ ಹರಿಣಗಳೆಂಬವೊಲು ಪಂಚ| ಬಾಣ ಥಟ್ಟುಗಿದು ಬಿದ್ದಿಹರು ||

ಮಂಡಳಸಿದ್ಧ ಮಾನಿಸಿರನ್ನೆಯರ ನೋಡಿ| ಕಂಡ ನಿಷ್ಕಾಮಾತುರರು||
ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲು ತಾಗಲು ತಪಗೆಟ್ಟು| ಬೆಂಡಾದರತಿವಿರಹದಲಿ ||೨೨||

ಮುಂದೆ ಬಾರಿಸುವ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿ | ನಿಂದುಗ್ಗಡಿಸ ಮಾಗಧರು¹ ||
ಸಂದಣಿಸಿದರಣ್ಣಗಳ²ದಾದಿಯರು ಹೊ| ನ್ನಂದಣದೊಡೆದ ಭಾಗದಲಿ ||೨೩||

ತೋರಣಗುಡಿ ಗೋಪುರಕೆ ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕುವ | ವಾರಣನಿಜಯವೆಣ್ಣೆಸೆಯ||
ಸಾರಣವೊಳ ನುಡಿನಡೆಗಲಿವ ವಿಚಾರಣದಿಂದಲೆಯ್ತಿದರು ||೨೪||

ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣುಗಳೊಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಲು ||
ಅಡಹಾಯಿದವಕೆ ತಮ್ಮಯ ಪೇಣುರವಾಂತು | ನಡೆದರು ಬಲೊಲೆಗಳಲಿ ||

ಅವರ ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ವಿಟರ ಕಣ್ಣಿಂಗಳ| ಜವಗಿಡಿಸಿದುವು ಗೋಪ್ಯದಲಿ||
ಕುವರಿಯ ಪರಮಸೌಂದರಸಿಂಧುವಾಬರೆ³ | ಹವಣಲ್ಲ ನರಗಿರರಿಗೆ ||೨೫||

ಕೊತ್ತಳ ಜಘನ ಬಲೊಲೆ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆ| ವೃತ್ತ ವಿದುರಾಬಿನ ತನೆಯ||
ಚಿತ್ತಜನಡೆಗೋಂಟಿಯಂತೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ಸುತ್ತಲೆಯ್ತಿದು ಕೆಳದಿಯರು ||

ಇಚ್ಛಾರಿ⁴ ಮಕರತೋರಣರತ್ನಕೀಲಿತ ನಿಜ್ಜಳ⁵ ಹೊನ್ನ ತೋರಣದಿ ||
ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಪೊಣಮಟ್ಟಳು ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಉಚ್ಚವ ಮೂರುತಿಯಂತೆ⁶ ||೨೬||

ಹುಲಿನೊಗವಂಕವಾಗಿಲು ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳ| ಸುಲಿಪೂರಿತದ ಪೇರಗಣು⁷ ||
ಸುಲಿನಾಯತಾಕ್ಷಿ ನೋಡುತೆ ಬಂದಳು ಶಿವ ನೊಲಿದಿದರ್ ನಂದನದೆಡೆಗೆ||೨೭||

ಉನ್ನತವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಧರಿಸಿದ ಲಲಿತಸು| ವರ್ಣಮೇಖಲೆಗಳೆಂಬಂತೆ ||
ಸೊನ್ನಾರಗಲಸ ಶೋಭಿಸುತಿಪ್ಪ ಕಡೆಯಾಣಿ | ಜೆನ್ನದ ಕೋಟೆ ರಂಜಿಸಿತು||

ತಿಂಗಳ ಜೂಟಿಗೆ⁸ ಸುರಸತಿಯರು ತಂದ | ಮಂಗಳ ಜಲಕುಂಭದಂತೆ ||
ಕಂಗಳೊಳಸುವ ಕೋಟೆಯ ತನೆಗೊಂದೊಂದು | ಪೊಂಗಳ ಸಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||

ನಿಂಗರದೊಂಟದ ಬಾಗಿಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ| ಹೊಂಗಳಸವ ನೋಡಿ ನಮಿಸಿ ||
ಹಂಗಳ ರನ್ನೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಜ⁹ದಳು| ತುಂಗಯವನೆ ಸಖಿಯೊಡನೆ | ೨೮||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರು. 2. ಅಂತಃಪುರರಕ್ಷಕರು. 3. ಒರೆಯುವಿಕೆ, ವರ್ಣನೆ. 4. ಎರಡುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ. 5. ನಿಜ್ಜಲನಾಗಿರುವ. 6. ಉತ್ಪನ್ನದೇವರಂತೆ. 7. ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕ. 8. ಚಂದ್ರತೇಜರನಾದ ಶಿವನಿಗೆ. 9. ನಿಜ.

ಬಾರಿಸುತಿರ್ಪ ನಾನಾವಾದ್ಯ ಸಾಕೆಂದು | ಸಾರಿಸಿ ಗಜವಿಂಡ ನಿಲಿಸಿ ||
ತೋಱಿಸಿದರು ಕುವರಿಗೆ ಹೊನ್ನ ತೋರಣವೇಱಿಸಿದಮಲಗೋಪುರವೆ ||

ಏನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ದಿವ್ಯವಿಮಾನ ಮೂವತ್ತು ಮುಕ್ಕೋಟಿ
ದಾನವ ದಿಗ್ಧಂತಿ ಹಯವುಚ್ಚೈಶ್ರವ | ನಾನಾಪರಿಯು ನರ್ತಿಪುದು ||೩೪||

ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣಿಸಿದರು | ಮೃಡಗೇಹದ್ವಾರಪಾಲಕರು ||
ಜಡವಲ್ಲ ದಿವ್ಯದೇಹ ವೃಂದಾರಕ¹ ಗಡಣವೊಪ್ಪಿದುರ್ದಿಕ್ಕಲದಿ ||೩೫||

ಬಾಣನಂದನೆ ಬಂದಳೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಕರೆಸಿದ ನೇಣಾಂಕಧರ² ಮಮತೆಯಲಿ ||
ಕಾಣಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ನಡೆದಳು ಕುವರಿ ಗೀರ್ವಾಣರ ಮೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ||

ಸೊಗಯಿಸ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಾಸಾರಿಗ ಪಾದಯುಗ ಹೊನ್ನ ಹಾವುಗೆವೆರಸಿ ||
ಜಗದೇಕ ಪರಮಸೌಂದರಿ ಹಜ್ಜೆಯಿಡಲು ಹೊಮ್ಮಿಗ ಹೋದ ಬಟ್ಟೆ

[ಯಂತಾಯ್ತು ||೩೬||

ಸ್ತುರಭದ್ರಗಜಯೂಥದಂತೆ ವಿಳಾಸಿನೀಚರಣದ ನಿಗಳವೇತ್ತರಲು ||
ವರನೀಲಮಣಿಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಂಬಳ್ಳ | ಬರೆದಂತೆ ಕಣ್ಣಿ ರಂಜಿಸಿತು ||೩೭||

ಇಕ್ಕಲದೊಳು ಬರ್ಪ ಮಿಂಡಿಯರೊಳು ತನ್ನ | ಕಕ್ಕಸವೊಲೆಯು

[ಭಾರದಲಿ ||

ಚಕ್ಕನೆ ನಡೆಯಲಾಡದೆ ಮೆಲ್ಲ ನಡಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಕ್ಕಳು ಶಿವನಿದ್ದ ವನವ ||೩೮||
ದೊರೆವೆಣ್ಣ ಹೊಂಬಾಜಿದೊಡೆ ಸೊಂಪು ನುಣ್ಣುವೆತ್ತಿರೆ ಕಂಡು

[ಕದಳ ಕಂಗುಬಿ³ ||

ಬರೆಗೆ⁴ತಾ ಸಲಬಂದುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬೊಂದೊಂದು | ಹೊರೆಗಳೆದುವು ಬಾಜಿ

[ಬನದಿ ||೪೦||

ಬಂಬತ್ತುತಿಗಳು ಹೊತ್ತು ಮಾತೃಕೆಯ ಪಾ ದಾಂಭೋರುಹಕಲರ್ಗರೆದು ||
ಮುಂಬಾಗಿ ಕೈನೀಡಿ ಕರಣೆಂಬ ರೀತಿಯೊಳ | ಪ್ರೊಂಬಾಜಿ ಬನದೊ

[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೧||

ಅಂಗಜಾತನ ಮಡುಹಿದನೆಂದು ಪಾರ್ವತಿ | ಸಂಗಕೇಳಿದಿರಲು ತಿಳುಪಿ ||

ಕ.ಪ ೮—1. ದೇವತೆಗಳ 2. ಚಂದ್ರಧರನಾದ ಶಿವ. 3. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ

ಕರುಬಿ, ಎಂದರೆ ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಕಿಚ್ಚನ್ನು ಪಡು. 4. ಸಮಕ್ಕ.

5. ಸಿಪ್ಪೆ, ಚರ್ಮ.

ಹೊಂಗೊಡದೊಳು ನೀರ ಹೊತ್ತ ಧೂರ್ಜಟಿಯಂತೆ | ತೇಂಗಾಯ ಮರಗ

[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೩||

ನಸಿದ ಕಾಮನ ಪೆರ್ಚೆಸುವ ದಿವ್ಯಘಟಕೆಯ | ಹಸುರ್ಗರಡಿಗೆಯೊಳು

[ತುಂಬಿ ||

ರಸೆಯೊಳು ಮೊಹಿಸಲು ಕಟ್ಟಿದಂದದಲಿ ಕ|ಣ್ಣೆಸೆದುವು ಪೂಗವೃಕ್ಷಗಳು ||

ಕಾನಾಸ್ತ್ರ ನಿಳಯದೆ ಬಹಳ ಪಚ್ಚಿ ಯಮಿಾಂಟಿ | ಧಾಮದ ಮೇ

[ಲ್ಲಟ್ಟಿನಂತೆ ||

ರಾಮಣೀಯತೆವೆತ್ತ ಚಂದಳಿರ^೧ ಮಿಡಿ^೨ಯಿಂದೆ|ಮಾಮರ ಮನಗೊಳಿಸಿದುವು

ಮಿಾಹಿದ ಕಮ್ತಲರ್ಗಗಳ ದೇವಾರ್ಚನೆ^೩ಗೇಹಿಸಗೊಡದೆಯೆಂಜಲಿಸಿ ||

ಹೇಹಿದ ಪಟಮೆವಿಂಡುಗಳ^೪ಬಂಧಿಸಿದಂತೆ | ನೇಹಿಲ ಪಣ್ಣೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕೆಲರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮದೊಳತ್ತು ಯೋಗ್ಯರಿಂ|ಗಲಸದೆ ಗುಹಿತದಂ

[ಕಾಡುವ ||

ಸುಲಭದಾನಿಯ ಪೋಲ್ತು ಪೆರ್ಗೊನೆಯೊಳು ಕಾತ^೫ಹಲಸಿನ ಮರಗ

[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೪||

ಅಂಭೋರುಹಧವಾಂಡವ ರೋಮರೋಮದೊ ಳಂಬಿಟ್ಟ ವಿಷ್ಣು ವಿನಂತೆ||

ಕೊಂಬೊಳಾಹದೆ ಕಾಯಿಪಣ್ಣಳ ತಾಳ್ತೊ^೬ದುಂಬರ^೭ದ್ವುಮಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||

ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲ ಬಂದು ಕಾದಿದ | ದ್ವಿಜರಸುಮತನ ತೀರಿಸದ||

ನಿಜಲೋಭಿಶತವೆಂಬಂದದಿ ಸಾಲ್ಗಟ್ಟು | ಕುಜವಿದೂದಾಬನಬನದಿ ||೪೫||

ಲಂಪಟ^೮ಕೊಳಗಾಗದ ಹದಿಬದೆಯಂತೆ | ಗಂಪ ಪಟ್ಟದ ಜಾರರಿಗೆ ||

ಇಂಪಾದ ಸೌಗಂಧರುಜಿದೋಹದಂತೆ ಪೆರ್ಗಂಸಗೆ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಶಿನನಂತೆ ಭುಜಗಾಭರಣದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧವನಂತೆ ವಿಹಗಧ್ವಜದಿ ||

ಅನಯನದೊಳು ಗಂಧವಡೆದ ಚಂದನವೃಕ್ಷ ನಿನಹವೊಪ್ಪಿದೂದಾನನದಿ ||

ಹೊಂಬೆಸನೊಳು^೯ಹೊಕ್ಕಲಿ ತಾ ಪಾಪಾಣ^{೧೦}ವೆಂಬ ಮರ್ತ್ಯರ ನುಡಿಗಲ್ಲದ

ಜಂಭಾರಿಪುರ^{೧೧}ಕಡರುವ ರತ್ನದಂತೆ ದಾಳಂಬದ ಕೊನೆಪಣ್ಣಳಹುವು ||೪೬||

ಕ.ಪ.ಅ.—1. ಹೀಚುಕಾಯಿ. 2. ಭ್ರಮರಗಳ ಸಾಲು. 3. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟ.

4. ಅತ್ತಿಮರ.

5. ಕಟ್ಟಲನೆಗೆ

6. ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ.

7. ಅನುರಾವತಿಗೆ.

ಮಾದಲ ನಿಂಬೆ ದೊಡ್ಡಲೆ ಕಂಚೆ ಕಿತ್ತೀಚಿ^೩ ಸ್ವಾಮಿ ಖರ್ಜೂರ

[ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ||

ಪಾದಪನಿಚಯ ಸತ್ಪಲಪೂಜೆಗಟ್ಟಿದಂ|ತಾದುದು ಬಹಳಪಣ್ಣಸರ ||೫೨||

ದಂಡಿಯೊಳೇಗಲಂ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಪ್ಪಿ|ಕೊಂಡಿರಿ ತೊಲಗಬೇಡೆನುತೆ ||

ಮಿಂಡಿಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವಂತಲೆವಳ್ಳು|ಮುಂಡಿಗೆಗಳನಡರಿದುವು||೫೩||

ದಾನವ ದಶಕಂಠಕಂಠವಿಜ್ಞೇದವಿ|ಮಾನ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ||

ಸೇನೆಯ ಗಡಣವೆಂಬಂದದೆ ಬಹುವಿಧವಾನರ ಕೊನೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು||೫೪||

ತಿಣ್ಣವಾದರೆ ತನ್ನ ತಲೆದೊರೆಯನು ಮು|ಕ್ಕಣ್ಣ ನೀ ಬನದೊಳಟ್ಟಂತೆ ||

ತಣ್ಣಿ ರೆಗಲ್ಲ^೧ ಸೋವಾನದ ಕೊಳ ಬಳ ವರ್ಣನ ಬಿರುತೋಡಿದುವು||೫೫||

ನಳನಾಸ್ಯ ಕುಚಕೋಕ ಕುಮುದಿನಿ ಚಕ್ಷುಗಳ್|ಸುಖನಾಭಿ ತ್ರಿವಳ

[ತರಂಗ ||

ಬಳ ತಾಳೆ ಪಲ್ಲವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತೊಡೆ ಪಾದ|ಕೊಳವೆಣ್ಣೆ ಬಿಡದೆ ಕೋ

[ಭಿಸಿತು ||೫೬||

ಮಂದಾಕಿನಿ ಮಾದೇವನ ಜಡೆಗಳ | ಬಂಧದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯೊಂದಿ ||

ನಂದನದೊಳು ಬಂದು ಪರಿದಾಡುವ ಚೆಲು|ವಿದೆ ಕಾಲುವೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕೊಳಗಳೊಳಗೆ ಕೊಳವರ್ಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿಗಳು ನಿ|ರ್ಮಳನ ಹಂಸಗಳು

[ಕ್ರೋಚಗಳು ||

ಮುಲಲೊಟ್ಟಲನೇಣು^೨ ನರ್ತಿಪ ನವಿಲ್ಗಳ | ಬಳಗವ ನೋಡುತ್ತೈದಿದರು||೫೭||

ಭೋಗಿಭೂಷನ ಜಯಿಸುವೊಡುಪಾದೇವಿಯೊಳು^೩ | ಪೋಗಿ ತಾ

[ಕೈಮಾಡಲೆನುತೆ ||

ವಾಗೀಶನೊಡಹುಟ್ಟಿದಂಗೆ^೨ ಸೂಜಿಸುವಂತೆ | ಕೂಗಿತು ಕಲಕಂಠನಿಚಯ ||

ಎತ್ತನೋಡಿದೊಡಾಕೃತಸತ್ಕುಸುಮಿತ|ವೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ಸತ್ಯಲಿತ ||

ಎತ್ತನೋಡಲು ಕಟುವಣ್ಣಗಳ್ ತರುಲತೆ|ಕತ್ತಲೆಗೆಯ್ದುದಾಬನದಿ ||೬೦||

ಶಿವನ ಪಟ್ಟದ ಹೆಂಡತಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿದ | ನಿವಹ^೩ ನೆಟ್ಟನೆ ಬಂದುವೆನಿಸೆ ||

ನವರತ್ನಗಳಿಂದೆ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಕಾದ್ರಿ | ಕುವರಿಯ ಕಣ್ಣಿ ರಂಜಿಸಿತು||೬೧||

ಕ. ಪ. ೮—1. ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯ.

2. ಮನ್ಮಥನಿಗೆ: ಹೇಗೆ ?

3. ಬಿಟ್ಟಿಗಳು: ಹೇಗೆ ?

ಜತನದಪ್ಪದೆ ಕೊನೆವಿಡಿದು ನೇಲುವ ಚರ್ಮ|ಯತನವಕ್ಕಿಯ¹ ಕಂಡು

[ನಗುತೆ ||

ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಲದೋರಟನ ಪೊಕ್ಕು ಕೊಯ್ದರಾ|ಯತನೇತ್ರೆಯರು

[ಪುಷ್ಪಚಯನ || ೬೨||

ಮೊಂದಳರಸುಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಯರ|ವಿಂದ ತಳವರ್ಧೂಟಿಯರು ||

ಕಂದರ್ಪದೇವನ ಕವ್ಮಲಗೋರಲುಗ,ಳೆಂದವ ತಿಹಿದಿಕ್ಕಿದರು || ೬೩ ||

ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪಟ್ಟದ ವೇಣಿ ತಳಿತ ಸಂ,ಪಗೆಯಲದಿಹಿಯೆ

[ಮತ್ತೋರ್ವ ||

ನಗೆಮೊಗದವಳು ಕೇತಕಿಯ ಗಂಡಿಸಿನಲರ್ | ಪಗೆಯೆಂದು ತಿಹಿದಿಕ್ಕಿದಳು ||

ವರಸೊಂದರ್ಯದ ಚೆಲುವ ಮುಚ್ಚ ರದಿಂದೆ | ಸುರಹೊನ್ನೆದೊಂಗಲ

[ಮುರಿದು ||

ಪರಮವ್ರತಸ್ಥೆ ಮತ್ತೋರ್ವಳು ಪಾದರಿ,ಯರಲ್ಲ ತಿಹಿದಿಕ್ಕಿದಳು || ೬೪ ||

ಇರವಜ್ಞದಾತನ² ಹೆಸರಾಂತು ವನದೊಳ|ಗಿರಲಿರವಂತಿಗೆ ತರಿದು ||

ಹರತಪಧ್ವಂಸಿಯ ಮುಟ್ಟುಯುಧವೆಂದು | ಸುರಗಿಯ ಮುರಿಕ್ಕಿದಳು || ೬೫ ||

ಕಯ್ಯೊಳಗರ್ಧರೇಖೆಯನಾಂತು ಮೊಲ್ಲೆಯ,ಕೊಯ್ಯಲಂಗನೆಯರ

[ಪಲಿದು ||

ಗಯ್ಯಾಳವೆಂಗಳು ನಿಖಿಲಪುಷ್ಪಗಳ ಪೆಣ್ಣೆಯ್ಯಿಗೋಸುಗ ಕಳಜೆದರು || ೬೬ ||

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಪೂಗೊಯ್ದು ಹೊಂಬಾಚಿಯ,ಪರ್ವದೆ ಪೊಟ್ಟಣಗಟ್ಟ ||

ಕನ್ನೆಯ್ದಿಲಗಣ್ಣ ಕಾಂತೆಯರೊಡತಿಗೆ | ಬಿನ್ನಣಗೆಯ್ದು ತೋಟದರು || ೬೭ ||

ಚಂದನ ಮೊದಲಾದ ನಿಖಿಲಪೂಗಳಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಂಧವ ಕಡಗುಡುವಂತೆ ||

ನಂದನವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪೋಲ್ದ ಬಾಣಜೆ | ಬಂದಳೀಶ್ವರನ ಚಾವಡಿಗೆ || ೬೮ ||

ಉಪಮಾತೀತ ಸೊಂದರವೆತ್ತ ಮೋಕ್ಷ ಮಂಟಪದೊಳು ಸುಂಕವಿಪ್ಪರದೆ ||

ಲಪನಪಂಚಕ³ ನೊಡ್ಡೊಲಗೊಟ್ಟರೆ | ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯರು ನೋಡಿದರು ||

ಎಡದೊಳಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು ಬಲದಲ್ಲಿ | ಯೊಡೆವರೆ ಬ್ರಹ್ಮತಾಪಸರು ||

ಮೃಡಗಣವರ⁴ ಪಿಂದೆ ನಂದೀಶ್ವರ ಭೃಂಗಿ,ಯೊಡೆಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಹರು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಣ್ಣು ಕಪಟದ ಹಕ್ಕಿ; ಬಾವಲಿ. 2. ಮನ್ಮಥನ. 3. ಐದು ಮುಖಗಳ್ಳವನ; ಈಶ್ವರನ. 4. ಈಶ್ವರನ ಗುಣಗಳ ಮುಖ್ಯ.

ಚಂದಿರಮುಖ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶಂಗೆ | ವಂದಿಸಿ ಬಿಡಿರನ್ನವಿಕ್ಕಿ ||
 ತಂದಿದ್ ನಿಖಿಳಪುಷ್ಪದಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ, ಳಂದೀವರಮಿತ್ರ ಸಹಿತ ||೨೦||
 ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೮ ಕೃಂ ಪದ ೧೨೦೮ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷಿಗೆ ಶಿವನು ವರವ ಕೊಟ್ಟುದು.—

ಪ್ರಾಸಂದೆ ನಿಖಿಳ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಸಾವ, ಲೇಸನೆ ಹರಿಕೊಟ್ಟ ವರದಿ||
 ತ್ರಾಸಂದೆ ತೂಗಿದ ಮಣಿಯನೆ ಮಜ್ಜೆವಿ ತೇಶ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮೋಲಗತೆಯ||೧||
 ಏತಕೆನ್ನನು ಕೀರ್ತಿಸಬೇಕುನನಗೊಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬುದ್ಧಿ ಬೇಜ್ಜುಹುದೆ||
 ಪೀತಾಂಬರನೋಡಿಸಿದ ಸಾರಣನಂತೆ ಮಾತ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ಕೇಳೆ ಕಳದಿ ||೨||
 ನೋಡಿದನೀಶ ಬಾಣಜೆಯ ವಕ್ತ್ರವನು ಮಾತಾಡಿಸಿಬಂದಿರೇಕನಲು||
 ಗಾಡಿಯಿಂದವಳು ನಾಣ್ಣಿ ರಲು ಬಿನ್ನಹವನು | ಮಾಡಿದಳಾಚಿತ್ರಲೇಖೆ ||೩||
 ದೇವಾಧೀಶ ನಿಮ್ಮಯ ಸಂದರ್ಶನ | ಜೀವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೇ ||
 ಆವೆ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದುದೊ ಮೂಲೋಕ, ಜೀವ ನೀ ಮೆಯ್ದೊಡ್ಡುಹುದೆನಗೆ||
 ಎನಲೀಶ್ವರ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಮೊಗನೋಡಿ | ವಿನಯದೆ ಬಾಣನಂದನೆಗೆ||
 ನಿನಗೇಕೆ ಲಜ್ಜೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡೇಚೆಂ | ದೆನಲವಳುಸಿದ್ಧಳಾಯಕಗೆ||೪||
 ತಲೆಗುತ್ತಲೇತಕೆ ತರಳಾಕ್ಷಿ ದುಃಖದಂಡಲೆಯ ನಿವಾರಿಸ ಶಿವನ ||
 ಸಲೆ ನೋಡಿ ಕೃತಪುಣ್ಯಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋ ಮಲೆ ಪೇಜ್ದಳೊಡತಿಯು
 [ಕೂಡೆ ||೫||

ಯಕ್ಷ ಗುಹ್ಯಕ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಗಂಧರ್ವ ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ನಿಜಾಪರ ಮಧ್ಯದಲಿ
ದಕ್ಷನ ತನುಜೆಗರ್ಧಾಂಗವನಿತ್ತ ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಮೊಗ ನೋಡು ತಾಯೆ ||೨||

ಜಡೆಯೊಳು ಸೂಡಿದ ಗಂಗೆ ಚಂಪರಾ ಕಂಠ ದೆಡೆಗೊಂಡ ವಿಷಫಣಿ

[ದೊಡವು ||

ತೊಡೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಪಾರ್ವತಿ ಚತುರ್ದಶ ಜಗದೊಡೆಸುನ ಮೊಗ

[ನೋಡು ತಾಯೆ ||೩||

ಸಖಿ ಪೊಟ್ಟ ಪರಮತತ್ವನ ತಿಳಿದಂಬುಜಮುಖಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯು

[ಮಾಡಿದಳು ||

ನಿಖಿಳದೇವತೆಗಳೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳು ನಿತ್ಯ | ಸುಖಿ ಪರನೀಶ್ವರನಿರವ ||೪||

ಈಶ ನಿಮ್ಮನು ಸುತಿಸುವೆನೆಂದೆನಲಾರ ಗೇಶನಾಥನು ನನ್ನ ಹವಣೇ ||
ದೋಷರಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನದೊಳಗೊಂದು ಲೇಶಮಾತ್ರವ ಬಲ್ಲರಾರು ||

ಮಾಣಿವೆಳ್ಳ ಶಿರೋಮಣಿಯು ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದಾನಿಗಳರಸ

[ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||

ಏನು ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುದಿರಿಯೆನಲು ಭವಾನಿಯ ಹೊಹಗೆ ಹೇಳಿದಳು ||೫||

ನಾಗಭೂಷಣ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೇಹದೊಳೊಂದು | ಭಾಗದೇಹವನೊತ್ತೆ

[ಗೊಂಡ ||

ಶ್ರೀಗೌರಿದೇವಿ ನೀ ಪದಮಗಳವ ಕಂಡು ಪೋಗಲ್ಕೆ ಒಂದೆವು ಮೇಯ ||೬||

ಆಪಾರಮಹಿನಾರ್ಕವ ಕೋಟಿಕಂದರ್ಪರೂಪ ಕೇಳೆ ಜನ್ಮಾಂತರದ |
ಪಾಪ ವಿಜ್ಞನ್ನವಾದುದು ಪಾರ್ವತಿಯು ಪ್ರಾಣೋಪ ಕೇಳೆಂದು ಮೇಲಿದಳು ||

ಮಾತನಾಡಿದ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಯು ಚೆಲ್ವನೆ ಕಂಡು | ಸೋತನೀಶ್ವರ ಮನ

[ದೊಳಗೆ ||

ಕಾತರಿಸದೆ ತನ್ನ ಮಗಳೆಂದು ನೋಡಿದ | ಭೂತೇಶ ಕರುಣಿ ನಿರ್ಮಲನು ||

ಕಂದರ್ಪಹರನೋರ್ವನಲ್ಲದೆ ಕುವರಿಯ ಹೊಂದಾವರೆ ನೊಗ್ಗಿ ಮೊಲೆಯು
ಚೆಂದವ ನೋಡಿದ ಸುರನರೋರಗವ್ರಾತ ಬೆಂದುದು ವಿರಹತಾಸದಲಿ ||೭||

ಬಾಣನಂದನೆಯೆಂಬ ತಡಿಕೆಯು ಮುಖಿಯು ಸುಜಾಣನು ನೃಥನುರು

[ಳ್ಳಣೆಯ ||

ಕೇಳುವಿಲ್ಲದೆ ನೀಡಿ ಸುರರೆದೆಯೊಳಗಿವ | ಪ್ರಾಣಪುಷ್ಪಗಳಬಂಧಿಸಿದ ||೮||

ಬಲಗದೊಳಗಿದ್ ತ್ರಿದಶರು ಕಮ್ಮಲಗೋಲನಂಡಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲು ||
 ನೀಲಕಂಠರ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತದಲು ಸ|ಕೀಲವನುಮೆಗೆ¹ ತೋಱು²ಸಿದ್||೧೮||
 ಪೊಡೆಯ ಕಿಬ್ಬ ಪವ³ಪ್ರಕ್ಪಾಲಿಸಿ ವರವ ತಾಯ|ಪಡೆಯ ಬೇಕಿಂತಪ್ಪ
 [ಸುತೆಯ ||

ಕಡೆಮೆಟ್ಟಿದಳಲ್ಲ ರನೆಂದು ಮೂಜಗದೊಡೆಯ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತೋಱು⁴ಸಿದ ||
 ಮಂದಸ್ತುತಮುಖಿಯರು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ| ಬಂದವರುಗಳ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||
 ಚಂದವನೂಡಿ ಬಿಟ್ಟೊಡವೇಲ್ಲು ಪೆರ್ದೋಡೆಯಿಂದಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ಪಾರ್ವತಿಯ||
 ಭೋಗಿಭೂಷಣನ ತೊಡೆಯೊಳಂದುಚ್ಚಿಪ್ಪಿಯೋಗಿಣಿಸುರವನಿತೆಯರ ||
 ಬಾಗಿಲೊಳ ನಿಲಿಸಿ ಬಾಣಜಿ ಸಹಿತೊಳವೊಕ್ಕು|ಹೋಗಿ ಗದ್ದುಗೆಯ
 [ನೇಱುದಳು ||೨೦||

ಹಿಂಡಿದೊಡೊಂಬತ್ತು ಬಣ್ಣ ಸೋರುವ ರತ್ನ|ಖಂಡಿತ ರತ್ಯಭೂಷಣದ||
 ಮಂಡಿತ ಮೆಯ್ಯಳಗಿನ ಪಾರ್ವತಿ ಕುಂ|ಭಾಂಡಿಯ⁵ ನುಡಿಸಿದಳೊಲಿದು||೨೧||
 ಪ್ರೇಮವೆ ವರಚಿತ್ರಲೇಖ ಬಾಣಜಿ ಪರಿ|ಣಾಮವೆ ನಿಮ್ಮಭಿಮತನ ||
 ಪ್ರೇಮವೇನೆಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡವೇಲ್ಲುಳು|ಕಾಮಾಕ್ಷಿ⁶ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ||೨೨||
 ಸ್ಥಿತಿಯುತ್ಪತ್ತಿವಿದೂರೀಕೃತ ನಿನ್ನ|ನುತಿಗೆಯ್ದಪೆವೆಂದು ನೆಗಟ್ಟು ||
 ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಕೋಟಿಗಳಂಟಿ ಕಾಣುವು ಪಾರ್ವತಿ ನಿನ್ನ ಕಂಡುದೆ ಕ್ಷೇಮ||
 ಬಂದ ಕಾರಿಯವಾವುದೆನುತ ನೀ ಬೆಸಗೊಳ|ಲಂದವಾಯಿತು ಕೇಳುತಾಯೀ||
 ವೃಂದಾರಕನಾಗನರ ಸದುಹೃದಯಾರ|ವಿಂದನಿವಾಸಿನಿ⁷ಯುಯಾ ||೨೩||
 ಆಡಿದಾಯಕನ⁸ವಾತಿಗೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೊಳ|ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳು ತಾ

[ತಿಳಿದು ||

ಗಾಡಿಕಾತಿಗೆ ಪುರುಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಹುದೆಂದು|ಮಾಡಿದಳ ಗಿರಿಜೆ ಸಂತಸವ ||
 ನಾಳನ ಮೈಕಾಶಕುದ್ಧದ್ವಾದಶಿಯ ಛ ಡಾಳಸಿದಿರುಳನ ಕಡೆಯ ||
 ತೋಳನಪ್ಪುವ ನಂಟ ಕನಸಿನೊಳ ಬಹ ರಸದಾಳವಿಲ್ಲ ನ ಸಮರೂಪ ||

ಕ. ಪ. ೨—1. ಪಾರ್ವತಿಗೆ. 2. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪವನ್ನು.

3. ಕುಂಭಾಂಡನ ಮಗಳಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ 4. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ
 ಕಾಮಾಕ್ಷಿದೇವಿ. 5. ದೇವತೆಗಳು, ಸರ್ಪಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು ಇವರು
 ಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವಳೆ.
 6. ಆಯುಕ್ತನ.

ಸ್ವಪನದಿ ಬಂದು ಕ್ರೀಡಿಸಿದಾತ ಪ್ರಿಯನಾ|ದಪ ಕೆಲ ದಿವಸಗಳಿಗೆ ||
 ಉಪಮಿಸಬಾರದ ಪರಮಸೌಂದರಚಂದ್ರ'ಲಪನಗೆ¹ ವೈವಾಹವಹುದು ||
 ಜಾಣೆನೂಜಗದಹೆಂಗಳಮುದ್ದು ಮೂಲಗೀ|ರ್ವಾಣೇಶ್ವರಿ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗೆ||
 ಉಣೆಯ² ಹೊದ್ದುದು ಕುವರಿಗೆ ಕಾಂತ ಸು ಜಾಣನೆಂಬುದು ಯತ್ನಸಿದ್ಧ||೨೮||
 ಗಡಿಯಾಗಲಬುದ್ಧಿ ನೀರಸವೆತ್ತು ಚಂದ್ರಕೆಂ|ಗಿಡಿಯಾಗಲಗ್ನಿಮೆಯ್ಯುತು||
 ನಿಡಿಯಾದರಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ನೀ ಪೇಜ್ವು|ನುಡಿಯೊಳು ಪುಸಿಯಿಲ್ಲ ತಾಯೆ ||
 ಪಾಲುಲು ಮೇರುಪರ್ವತ ಗಗನದಲಿ ಕಾಲೂಣಲಾಕಾಶ ಭೂಮಿಯಾಲಿ ||
 ತೋಣಲು ಬೆಳಗುಪಶಿ ಮದೆ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯ ವಿಶಾಲೋರ್ವರಿಗೆ ಸಾಧನವೆ||
 ಬೇಸೂದಬಿಳವೇದಂಗಳಾಚೆ ರಿಸ ವಿ ಘ್ನೇಶನ ಪಡೆದ ಮಾತೃಕೆಯ ||
 ಭಾಸುರಜಿವೈಯೊಳ' ಪೋನುಟ್ಟು ವಚನಕೆ ಬೀಸೂವಿಲ್ಲೆಂದಳವಳು ||
 ನೆಹಿವೆಹಿನೋಗದ'ಬಾಲೆಯ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ದು | ಹಣಿಗೊರಲನ
 [ರಾಣಿ ಮೆಜ್ಜೆ ||
 ಮಹಿಯದೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣ'ರೆನುಳದುಡುಗೊಣಿಯಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿದಳು||
 ಮಗಳ ನಿನ್ನಯರೂಪ ಗುಣಶೀಲವ ನೋಡಿ ದಗಣಿತಸುರನರೋರಗರು ||
 ಮುಗುಳಂಬಿಗೊಳಗಾದರೆಂದು ಪಾರ್ವತಿ ಕರ,ಯುಗಳದೆ ಮುದ್ದಾಡಿದಳು||
 ಆಕೆಯ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಕೇಳ್ದಳು ಚಿತ್ರ ಲೇಖಿಯ ಮನದಭಿಮತವ ||
 ನೀ ಕೇಳದಿವು'ದೆ ಪೇಚಿಂದೆನಲಾಗಿ| ಸಾಕೆಂದು ಪೇಜ್ವಳುತ್ತವದಿ ||೩೪||
 ಹಿಮಗಿರಿರಾಜನಂದನೆ ಬಂದು ವಿಬುಧೋ| ತ್ತಮರ ಹೆದೊಡೆಯೊಳು
 [ಕುಳಿತು ||
 ಕಮಲೇಕ್ಷಣಿಯರ ಕಳುಹ ಜಿತ್ತೈಸೆಂದು| ರಮಣಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ||
 ತನ್ನಾತ್ಮೇಶ್ವರಿ ತರಹರದಲಿ ಪೇಜ್ವು| ಬಿನ್ನಹವನು ಶಿವ ಕೇಳ್ದು ||
 ಹೊನ್ನಪುತ್ರಳಯಂತೆ ನಿಂದಿದ್ ಕುವರಿಯು| ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||
 ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಪಾರ್ವತಿನಿಮಗೊಲಿದೇನೆ| ಕೊಟ್ಟಳುತೋಣುತೋಣಿನುತೆ||
 ನೆಟ್ಟನೆ ನೋಡಿ ತಾನುಡುಗೊಣಿಯಿತ್ತು ಬೀಚಿಕ್ಕೊಟ್ಟನು ಶಿವಕುಮಾರಿಯರ||
 ಶುದ್ಧಸ್ಥಿತಕಸಂಕಾಶನಂಭ್ರಿಯೊಳಡ್ಡ| ಬಿದ್ದ ರೀತ್ವರಿಯು ಪಾದದಲಿ ||
 ಇದ್ದ ಮಹೇಶ್ವರರುಗಳ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಂಡು ಮ|ರಳ್ದಳು ಪರಮೋತ್ಸವದೆ ||

ಕ. ಪ. ೨—1 ಚಂದ್ರನಹಾಗೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನಿಗೆ.

2. ಕೊರತೆ.

3. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮುಖದ.

ಇದೆ ನಿಂದಳದೆ ಪೋದಳು ಕಾಣಬಾರದೆಂದೆ | ದೆದೆ ಹಬ್ಬಲಾಂತ ನಿರ್ಜರರ ||
ಹೊದೆಗೋಲಿನಿಂದೆ ಮನ್ಮಥನೆಚ್ಚ ಮೂತ್ರದೆ | ಸೊದೆಗೂಲು¹ ಕೋಧಿಸಿತವಗೆ ||
ಅಂತರಿಸದೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣವೋಸ ಕುವರಿಯು | ಮುಂತಡಗಟ್ಟ ನೋಲ್ಪವರು ||
ಭ್ರಾಂತರಾದರು ದೇವವಿಟರ್ಗಳ ಕುವರಜ | ಯಂತಾದಿಗಳು ಮೌನದಲಿ ||
ಇತ್ತ ಲೀಹವಣಾದುದು ರಾಜವನನೆ ಪೆಣ್ಣೊತ್ತದೆ ವನವನುತ್ತರಿಸಿ ||
ಜಿತ್ತೈಸಿದ ಗೀತವಾದ್ಯ ಗೀಳಡಲು ಪು ರೋತ್ತರವನು ಪೊಕ್ಕಳೊಲಿದು ||
ಅನಲಾಕ್ಷನ ಮದವಳಿಗೆಯ² ಕೃಪೆನೆತ್ತು | ವನರುಹಗಂಧಿ ಬರ್ಪುದನು ||
ದಿನನಾಥವೀಧಿಯಿಕ್ಕಲದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ | ಜನಸದ ಸಂದಣಿಸಿದುದು ||೪೦||
ಎತ್ತವಾರತಿ ನಿವಳಸ ಜವಳಯು ದಿಂಡು | ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯ ||
ಇತ್ತೆಲಗುವ ಸೆಟ್ಟೈ ಸಮಯಭೂಸುರರ ಸಂ ಪತ್ತನದೊನ ಬಣ್ಣಿ ಪೆನು ||
ಇನಿತು ಸೌಭಾಗ್ಯಮುತ್ರಿನಿತುಸಂಭ್ರಮ | ಮುತ್ರಿನಿತುಪಂಚಮವಾದ್ಯರಭಸ ||
ಇನಿತನ ನೋಡಿ ಸಂತಸನೆತ್ತು ಕನ್ನಿಕೆ | ವನಿತೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಂದಿರವ ||೪೧||
ಇಬ್ಬಿರಳು ಮಾಣಿಕ್ಯರಜಿತದಂದಣದಿಂದೆ | ಕಳುಹಿದಿಳೊಡನೆ ಬಂದವರ ||
ತಳತಮುತ್ರಿನ ಲೋಕನಿಯು ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ | ಕುಳಿತಳು ವರಮಿತ್ರೆಯೊಡನೆ ||
ವರವೋಹನತರಂಗಿನೆಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಸುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||
— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೨೦ ಕ್ಕಂ ಮುಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತಾನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆ ಚಿತ್ರಲೀಲೆಯರ ಸರಸ —

ನಕ್ರಕಂಟಕವನುತ್ತರಿಸಿ ಗಜೇಂದ್ರನ | ವಕ್ರವ ತಿರ್ಕಣಿಗೆಯ್ದು ||
ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಲು ತನಗೆ ತ್ರಿ | ವಿಕ್ರವದಾಸಸ್ಯದಾಸ ||
ಹರಿಕರಣರ ಪಾದರಜನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ | ಧರಿಸಿ ರಾಮಾನುಜಾಗಮನ³ ||
ಸ್ಥರಿಸಿ ಮನೋನುರಾಗವನಾಂತು ಕೃತಿಸು ಬಿ ತ್ತರಿಸುವೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಕ ಪ. ಅ—1. ಅಮೃತವೆಂಬ ಅನ್ನ. 2 ಈಶ್ವರನ ಪತ್ನಿಯು. 3. ಶ್ರೀರಾ
ಘಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಚಾರಿತವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತತತ್ವವನ್ನು.

ಹೊಂದಂಬಿಗೆಯುದಕವ ತಂದು ಚರಣಾರ| ವಿಂದನ ಪಡೆಗದೆ ತೊಳೆದು||
ಗಂಧಕತ್ತುರಿಯಿಂದೆ ತಿಗುರಿಕ್ಕಿ ಪಾವುಡೆ | ಯಿಂದೊರಸಿದರು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||

ಬಾಲೆ ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರೆಯೊಡನೆ ಕಾಲೊಳೆದು ಸುಶೀಲೆಯರ್ ನೂಣಾ
[ಉ ಹೆಣ್ಣು ||

ಲೀಲೆಯಿನೊಡಗೊಂಡು ಹೊಕ್ಕಳು ಭೋಜನ|ಕಾಲೆಯ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ||

ಸಿತವಟ್ಟಿವಿಡಿಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದ | ಸ್ತುತಮುಖಿಯರ ಸಾಲುಗೊಳಿಸಿ||
ಸತಿಯರ ತಲೆನಣಿ ಸಖಿಯೊಡನಿದಳು | ರತಿಸರಸತಿಯ ರೀವಿಯಲಿ ||೫||

ಕಿರಣಶೋಭಿತರತ್ನಾಂಚಿತನಿಖಿಳೋಪ | ಕರಣದೆ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||
ಸ್ತುರಣೆಯಮಾಡಿ ಮಸ್ತದೊಳಾಂತುಕೊಂಡರು | ಶರಣೇಶನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇ||೬||

ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯರುಪಕರಣೆಯ ತೆಗೆದತಿ | ನಲವಿಂದೆ ತಂದಿರಿಸಿದರು ||
ವಿಲಸಿತಮಾಣಿಕ್ಯಮಯ ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣ ಕೆಲ ವಟ್ಟ¹ಲಟ್ಟಣಿಗೆಗಳ ||೭||

ಕುಡಿನೀರ ಹೊನ್ನ ಹೂಜೆಯ ಸಾಲೊಳಿಸಿದ | ರಡಿಗಗಾರ್ತಿಯರು
[ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||

ಪಿಡಿದರು ಸ್ವರ್ಣಭಾಂಡದಿ ಶಿಖರಣಿಗಳ | ಬಡಿಸಿದರತಿ ಚಮತ್ಕರದಿ ||೮||

ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯುತನ ಸದ್ವೃತ್ತದೊಲೆ...ಕೈ | ದಣ್ಣಲರ್ ದಧಿಸತ್ತಮಾಲೆ ||
ತಣ್ಣೈಸದೆ² ಪದಾರ್ಥಗಳ ರುಚಿಯ ಮುಕ್ಕಣ್ಣು ಗರ್ಭಿತವ ಮಾಡಿದರು ||

ರಂಜಿಗ ಪರಡಿ ಗೌವಲೆ ಸಣ್ಣಸಜ್ಜೆಗೆ | ಸಂಜೆವಘುಟಿಕೆ ದುಗ್ಧಾನ್ನ ||
ಭುಂಜಿಸುವನಿತು ಸದ್ವೃತ್ತಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದರು||

ರಸರಸಾಯನಾರಿಮಳ ಮಿಶ್ರಿತ ಕೆನೆ ಮೊಸಲುಪ್ಪುಗಾಯ ಸಂದೋಹ ||
ಹಸನಾದ ತಕ್ರವ³ ಕುಡಿನೀರ ರುಚಿಯ ದಿಗ್ವಸನ⁴ ಗರ್ಭಿತವ ಮಾಡಿದರು||

ಅವಧರಿಸಿದಳು ಲಿಂಗವನುರಸ್ತಳದಲ್ಲಿ | ಕುವರಿ ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರಸಹಿತ||
ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯರ ಸಂದೋಹದಿ | ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಸಾರಿದಳು ||

ಸ್ವಚ್ಛದಿಂದಾರೋಗಿಸಿ ರತ್ನಮಯಪೊನ್ನ⁵ತಚ್ಛಂಗದೊಳುಕೈಯತೊಳೆದು||
ವಿಸ್ತರದಿಂದೆ ಸುಗಂಧವೀಳೆಯವ ಪಂ | ಚಾಸ್ಯಗರ್ಭಿತವ ಮಾಡಿದರು ||೧೦||

ಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟುವಳ ಮೃಗಝಲ್ಲಿ ಸೌರಭ್ಯ ವಟ್ಟರ್ಧ ಪೂನಾಲೆಗಳನು ||
ಬಟ್ಟವಡೆದ ರತ್ನ ಪವಳ ಮುತ್ತುಗಳ ಮೋಲಟ್ಟು ಕಣ್ತನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗುಂಡಿಗಿರುವ.

2. ಅರಿಹೋಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ.

3. ಮೊಸರನ್ನು.

4. ಈಶ್ವರ.

ಮಿಗೆ ರಮ್ಯವೆಡೆದ ನಾನಾರತ್ನಖಚಿತ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳಾಕುವರಿ||
 ನಗೆವೊಗದಬಲೆಯರಂದೆತ್ತಿ ದರು ಸ | ದ್ವ ಗೆವೆತ್ತ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯ ||೧೫||
 ಅಲತಾಂಗಿಯರ ¹ಬಂದುಗೆವಾಯ ರದನಾ² ನು ಕೂಲಜೆಂದುಟಿ ರಯ್ಯ³
 [ವೆನಲು ||

ಶೀಲವಂತೆಯರು ಕಪ್ಪುರಮಿಶ್ರಿತ ತಾಂ|ಬೂಲವನಿತ್ತ ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೧೬||
 ಅಳಿಯರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಕಪ್ಪುರ | ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ಮಂತ್ರಿಜೆಯ |
 ಕೇಳದಳೇಕನೋಡ್ಡೊಲಗವೆಂತನೆ | ಪೇಜುದಳ⁴ ಮನಃ ಪೂರ್ವಕದಿ||೧೭||
 ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನೋಡ್ಡೊಲಗನಲ್ಲಿ ಸುರವೆಣ್ಣಿ | ಫಡಿಕ್ಕಿಹದಿಹುದು ನಿನ್ನೊರೆಗೆ||
 ಪಡಿಗಾಣೆವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲ್ವ ಸಖಿಯೊಳು⁵ ನುಡಿದಳಂಬುಜನೇತ್ರ ನಗುತೆ||
 ಏಕೆನ್ನ ಪಿರಿದು ಕೀರ್ತಿಯ ಮಾಡುವೆ ಜಿತ್ರ|ಲೇಖಿ ಮಹೇಶನೋಲಗದಿ||
 ನೀಕಂಡ ಸುರವೆಣ್ಣಿ ಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೆಂದು|ನಾಕೇಳಲಿಂ ಹಿತವಹುದೆ ||೧೮||
 ತನ್ನ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ಶಲೆಯಾದೊಡೀರನ್ನ⁶ ಗನ್ನಡಿಯಿದೆಮುಖವಿದೆಕೋ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ಸಾದೃಶ್ಯವ | ನಿನ್ನ ನೀ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳವ್ವಾ ||೧೯||
 ನೋಡಿದಳಬಲೆದರ್ಪಣವೆಂಬ, ನಭದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ ಮುಖಚಂದ್ರಮನ
 ಕೂಡಿದ್ ನಕ್ಷತ್ರವೆಂಬಂತೆ ತುಣುಬೊಳು| ಸೂಡಿದ್ ಮುತ್ತಿನಮಣಿಯ||
 ಘನರೂಪಯಾವನವಡೆದ ಸೌಭಾಗ್ಯವ|ಮನದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು||
 ವನಜಾಕ್ಷಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು ನಿರ್ಜರವಧೂ|ಜನವೆತ್ತ ತಾನೆತ್ತಲೆನುತೆ ||
 ಕೊಂಡಾಡಿದಡೆ ಹಿಂಜ್ರನೆ ಹಿಗ್ಗುವರು ಭೂ|ಮಂಡಲದಧಮಯೋಷೆಯರು ||
 ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ನೀನಂತವಳಲ್ಲ ನಾ|ಕಂಡುದ ಪೇಜ್ವೆ⁷ ತಪ್ಪೇನು ||೨೦||
 ಮಗಳನಂಗೀಕರಿಸಿದ ದೋಷವೊಂದು ನಾ|ಲ್ಪೊಗನಿಗೆ ಬಂದುದಕಂಡು
 ಮೃಗಧರ ನಿನ್ನ ಯಾವನದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು| ತೆಗೆದನು ಬಲವಂತನಾಗಿ ||೨೧||
 ಅತಗಾಹವಣಾದ ಬಲಿಕ ಮಿಕ್ಕಿನ ಪುರು|ಹೂತಾದಿ ನಿಖಿನಿರ್ಜರರು ||
 ಕಾತರಿಸಿದರು ನಿನ್ನಿರವ ಕಾಣುತೆ ಮೀನ| ಕೇತನಗೊಳಗಾದರಬಲೆ ||೨೨||
 †ಗಂಡು ಮೊಚ್ಚು ವ್ರದಂಗನೆಯರ್ಗ ವರವಧು|ವಿಂಡೊಲಿವುದು ಪುರುಷರಿಗೆ||
 ಕಂಡುದಿಲ್ಲವು ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ಪೆಣ್ಣು ಮನ ಮರು|ಳ್ಳೊಂಡಿದೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೩||

ಕ.ಪ. ೮—1. ಬಂಧೂಕವುಷ್ಟದಂತೆ ಕೆಂಪಗಿರುವ ಬಾಯಿ. 2. ರಮ್ಯ. 3. ಹಲ್ಲು.

† ಈ ಪದ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು ?

ನಿಜಾಣಿ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ಯೊಡಹಿಲೋಕದೊಳೆಯಂಗೆ ಮತಿಮಂದ
[ವಹುದು ||
ಕಜಿಕಂಠ^೧ ಮೇನಕಾತ್ಮಜಿ^೨ ಪಾಲಿಸಿದುಡುಗೊಳಿಯ ನೋಡೆಂದು
[ತೋರುದಳು || ೨೭ ||

ಈಪಣತ್ರಯವಿವರ್ಜಿತ ಗರಳಾಭೂಷಣ ಗಿರಿಜೆ ಪಾಲಿಸಿದ ||
ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪರಿತೋಷವ ಪಡೆದಳಾಕುವರಿ || ೨೮ ||
ಪೇಜಲದಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯರತ್ನದ ಮೇಳವಿದಿಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೋ ||
ಚಾಳೈಸದೆ ಕೆತ್ತಿದನಾರೊ ಕೆಲಸಿಯೆಂ ದಾಳೋಚಿಸಿದಳು ಕುವರಿ || ೨೯ ||
ನೂತಳದಾವ ಸುಜಾಣೆಯೊಳ್ಳದೆ ಪುರಾತನದಾವ ಕೋವಿದನೊ ||
ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರವ ತೊಳೆದಸಗನದಾರೆಂದು ಭೂತೇಶ ಬಲ್ಲ ನಾನುಯಿ || ೩೦ ||
ಉಟ್ಟುದುಹುಟ್ಟಿದೊನೆದೊವಲಕಂಠದೊಳಗಿಟ್ಟುದುಜೀರ್ಣಾಸ್ಥಿ ಮಾಲೆ ||
ತೊಟ್ಟುದು ಘನಭೂಷಣ ತಮಗಿವಗಾರು ಕೊಟ್ಟರೊ ನಮಗೀವುದಕೆ || ೩೧ ||
ಹವಣಿಲ್ಲದ ಮಾತನಾಡಿದೆ ವೃದ್ಧ ಶ್ರವಣಮುಖ್ಯ ಸಿಖಿಸಿರ್ಜರರು ||
ಶಿವನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪಡೆದರೈಶ್ವರ್ಯವಧನಳಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ ಚಿತ್ತೈಸು ||
ಆತನ ಗುಣಶೀಲನ ಪೊಗುಲುವೊಡಗಂ ಖ್ಯಾತ ಮಾಯಾಸುವಿದೂರ ||
ಚೇತನಾತ್ಮಕನ ಬಣ್ಣಿಪರಾರು ಕೇಳ ಮಿಾನ||ಕೇತನ ಮದನೊಕ್ಕಿದಾನೆ ||
ಕೈಸೇರಿದೊಡವೆಯನುತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು| ಪ್ರೇಸರಗೊಳ ಬೇಡಮನದಿ ||
ವೈಶಾಖಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ ಮುಟ್ಟು ತಾಳ ಬೇ ಕೈಸೆನ್ನ ಮಾತ ಮನ್ನಿಪೊಡೆ ||
ಹುಟ್ಟಿ ನಾ ಬುದ್ಧಿ ಗಲಿತು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಗು ಕಟ್ಟಿನೊಳಹೆನೆಂದು ನಗುತೆ ||
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ವರರತ್ನಭೂಷಣಗಳ ಹೊನ್ನ|ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿರಿಸಿದಳು || ೩೫ ||
ಮದನೊಕ್ಕಿದಾನೆ ಮಾವುತನಿಚ್ಚೆಯಿದ್ದಂತೆ|ಸುದತಿ ನೀನೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ||
ಪದತಪ್ಪದಿದರ್ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾ ನೊದಗಿದೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ || ೩೬ ||
ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪರಿತೋಷವಿತ್ತಿ ದರ್ಶನೋಳೊಡನೆ ||
ಹೊತ್ತುಗಳೆಯಲೋಸುಗ ಕೇಳದಳು|ವತ್ತು ನಾಲುಕು ವಿದ್ಯೆಗಳ || ೩೭ ||
ವೃಂದಾರಕರಾಕ್ಷ ಸಯುದ್ಧಕಥೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ||
ಹಿಂದಣ ಮೋಡಶಮಹಸೀಯರಾಜರ|ಬಂದ ಕಾರಿಯವ ಕೇಳಿದರು || ೩೮ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಈಶ್ವರ. 2. ಪಾರ್ವತಿ. 3. ಕೆಲಸಗಾರ. 4. ಅಗಸ, ಮಡಿ
ವಳ. 5. ಇಂದ್ರ. 6. ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತವಕ ಹೊಂದಬೇಡ (?)

ಗೀತನಾನಾವಾದ್ಯನ್ಯತ್ಯಖೇಲನ ವಿಪ್ರಗೀತಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಗಳ ||
 ವ್ರಾತವನೊಂದೊಂದ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡರಾತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯರು ||
 ಮತವಹಿದವರವರುಗಳಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಹತಭಾಗ್ಯವಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||
 ಶತಪತ್ರನೇತ್ರೆಯರಿರಲಿತ್ತಲಸ್ತಂ ಗತನಾದ ಸೂರ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದೆ ||೪೦||
 ವರವೋಹನತರಂಗಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನಬರದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೧೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೇನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಯ ಸ್ವಪ್ನ —

ನಿಗ್ರಹ ಬಿಡಿಸಿ ಮಾವನ ಕೊಂದು ಮಧುರೆಯ ನಿಗ್ರಹಿಸೆನೆಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ||
 ನೈಗ್ರೋಧದಳವಾಸ ದೇವನ ಕರುಣಾ ನುಗ್ರಹ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||೧||
 ಕಾಕೇಂದ್ರಿಯಶಬ್ದಗಳಲ್ಲ ಗರುಡಪತ್ರಾಕೇಶ್ವರನ ಸತ್ಕೃತಿಯ ||
 ನೀಕೇಳಲುಸಿರುವೆ ಸ್ವರ್ಣಕಂಬಿಯೊಳು ಸಲಾಕೆಯ ತೆಗೆದಂತೆ ಕೆಳದಿ ||೨||
 ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸ್ವಸ್ಥ ನರೊಳೆಂಬು|ಗೊಂಡಿದ್ದು ತಮವಲ್ಲರಿಯ||
 ಕಂಡುದಾದಿತ್ಯನಾರ್ಪಣಬಂದುದನೆನೊಡ|ರ್ದಿಂಡು ತತ್ಪರದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು||
 ಅದುದು ಕುವರಿಗೀಶ್ವರಪೂಜೆ ಭೋಜನವಾದುದು ಸಖಿವೊಳೊಡನೆ ||
 ಅದುದಿರುಳು ನಿಂದೆ ಮಣಿಮಂಚದೊಳು ಬೆಳಗಾದುದು ಸವಿಲುಳ್ಳುತ್ಸವಿಸೆ||
 ಜೋಡಿಸಿದುವು ರಕ್ಷಸವೃಗಪಕ್ಷಿಗಳೊಡಿದುವಳ ಚೂತನನಕೆ ||
 ಮಾಡಿದ ಚಂದ್ರ ಪಲಾಯನೋಕ್ತಿಯ ಸೂರ್ಯಮೂಡಿದನುದಯಶೈಲದಲಿ||
 ಬುಧರಾವ್ನಾಯಪೋಷಣದಂತೆ ಗಾಣೆಯರ್|ವಿಧವಹಿದಾಳಾಪಿಸುನ ||
 ಸದಮಲಶೈವಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳ ಕೇಳ್ದು|ಸುದತಿ ಮೆಯ್ಯುರಿದೆದ್ದೊಲಿದು ||
 ನೋಡಿದಳುಭಯಸುಹಸ್ತರೇಖೆಯನೆದ್ದು|ಮೂಡಿದಳಳಕದೆ ಹರಿವ ||
 ಪೋಡಿಭಾಗದ ಬೆಳ್ಳಲೆಯ ಮೆಲ್ಲುತೆ ಸಖಿ ಗೂಡಿ ಬಂದಳು ದಿವಾಣಕ್ಕೆ ||೩||

ಮುತ್ತು ನ ಗದ್ದುಗೆ ಮಲಗುಮೂಡೆಯೊಳು^೧ ಬೆನ್ನೊತ್ತಿ ಮುಂಡಿಸಿದಳಾ

[ಕುವರಿ ||

ಹತ್ತಿರೆ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು ಪ್ರಾಣಪತ್ತುಗೆಗಾತಿಯ ಮುದದಿ ||೧೮||

ಕುಡಿನೀರುವೊಳ್ಳಕ್ಕಾಳಾಂಜಿಗೆ ಚಮರ ಕನ್ನಡಿ ಮುಖವಸ್ತ್ರಬಿಜ್ಜಣವ ||

ಪಿಡಿದೆಡಬಲದೆ ನಿಂದಿರೆ ಮುಂಡಿವೆಂಗಳು, ಮುಡಿ ಮೊಲೆ ಭರದಿ ಕಂಪಿಸುತೆ ||೧೯||

ಅತ್ಯಂತಜಾಣಗಾತಿಯರು ಸೊಲ್ಲಿಸುವ ಸಾ ಹಿತ್ಯಪಾರಕಪ್ರಮದೆಯರು |

ನೃತ್ಯದವರು ತಾಳಮೊಳಸಹಿತ ಬಂತು | ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯಿದೊಡೆಗೆ ||೨೦||

ವರರುದ್ರವೀಣೆ ಧನುರ್ವೀಣೆ ಜಂತ್ರ ತುಂ | ಬುರುವೀಣೆ ಕೂರ್ನುವೀ

[ಣಿಗಳ ||

ಸ್ವರಮಂಡಲಮುಖ್ಯತಂತ್ರೀವಾದ್ಯದ ಹೆಣ್ಣು | ನೆರೆದುದು ಕುವರಿಯೋಲಗದಿ ||

ವಿಾಣುವ ಯಾವನ ನಿರವೊಗನೊಳು ಹೊಗ | ರೇಣುವ ಕಾಂತಿ ಮೆ

[ಯೊಳಗೆ ||

ಬೀಣುವ ಗಂಧಗಂಧಿನಿಗೆ ಸುವಿದ್ಯನ | ತೋಣುವರಾಯತಾಕ್ಷಿಯರು ||೨೧||

ಕಾಮಕೇಳಿಯಲಿ ಕಾಂತರ ಹೃದಯದೊಳದ | ನೇಮವ ತುಡುಕು

[ವಂದದಲಿ ||

ಕೋಮಲ ಕೈವೆರಲಿಂದೆ ತಂತ್ರಿಯಮುಟ್ಟಿ ರಾಮಕ್ರಿಯೆಯ ಬಾಜಿಸಿದಳಾ ||

ಅಗಳಾವೀಣೆ ತಾರುತ್ರಯಾದಿಗಳದ ನಾಗವಾಸನ ನೆರೆ ನೋಡಿ ||

ಚಾಗವ^೨ ಕೊಟ್ಟಳು ಕಲ್ಪಭೂರುಹವೆಳೆ ಬಾಗಕ್ಕೆ^೩ ಸಮನಾಗಲೆನುತೆ ||೨೨||

ನೆತ್ತಪಗಡೆ ಚತುರಂಗವ ಗೆಲುವಳು | ಮತ್ತೇಭಗಮನೆ ಮಂತ್ರಿಜಿಯ ||

ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯವಾಗಲು ಸೋಲ್ವಳು ಸೋತು | ಹೊತ್ತ ನಿವಾರಿಸುವುದಕೆ ||

ಮತಿನಂತೆ ಕಾಪ್ತವಾದನ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದ ಳತಿಹಾಸ ಪೌರಾಣಗಳನು ||

ಕತಿಪಯದಿನವನೂಕಿದಳು ಪಾರ್ವತಿ ಕೊಟ್ಟ ತಿಥಿ ಬಂದು ಕೂಡಲೆಂದೆನುತೆ ||

ಬಿಸಿಲ ಛಡಾಳದಿ ಬೆಂದರ್ಗ ಮಡುನೀರು ಸುನಿಜಿಲಿದಿವರ್ಂದಂತೆ ||

ಅಸಿಯಳ ಮದನನುತಾಸಕೆ ಬಂದು ಸು ಧಿಸಿತೀರ್ಥಯ ನಿರೂಪ ||೨೩||

ಗಳಿಗೆಯನೊಂದೊಂದು ಕಲ್ಪಕೋಟಿಯ ಮಾಡಿ ಕಳವ ಮಾಡಿನಿಯ

[ಚಿತ್ತವನು ||

ತಿಳಿದಳು ಸಖಿಶಿರೋಮುಖ ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲೆ | ಮುಳಿದು ನಿಮ್ಮ ರವ

[ಮಾಡಿದಳು ||೧೮||

ಅಸಗೆಟ್ಟುವೊ ಪುರಿ ಹೆರೆಯೆಣ್ಣೆ ತೀದುದೋ | ಅಸಮಾತ್ಮಗಳು ಬಾಂ

[ದೊರೆಯು ||

ಕೆಸುಖೋಳು ಬಿದ್ದೇಲಾಡಿದಾದುವೊ ಎಂದು ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ರವಿಯನೋಡಿದಳು

ಜೆತ್ತಲೇಖೆಯ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸುವೊಡೆ ಕಂಜ | ಮಿತ್ರತನ್ನಯ ವರರಥವ |

ಸತ್ರಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತೆರಳಿದ ವಿಘಳಗೆ | ಮಾತ್ರದಿ ಪಡುವೆಟ್ಟದೆಡೆಗೆ ||೨೦||

ಶುದ್ಧಾತ್ಮಕಬಾಣಾತ್ಮ ಸಂಭವೆಗನಿ | ರುದ್ಧನೆ ಕೈಸಾರಲೆನುತೆ ||

ನಿರ್ಧರ ಹರಕೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಭಾಸ್ಕರದೇವ | ಸಾರ್ಧನು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯ ||

ಬಿಸುಗದಿರನ ನುಂಗಿ ನೀರ್ಗುಡಿದಖಿಳರಾಕ್ಷಸಿಯ ಮಸ್ತದ ಬೈತಲೆಯ ||

ಅಸಿಯುಚಂದ್ರಾಂಕಿತವೆಂಬಂತೆ ಸಂಜೆಗೆ | ವೆಸೆದುದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೨||

ವಾರಿಜ ವೃತ್ತ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕುಗ್ಗಿದುವು ಚ | ಕೋರ ನೀಲಾಬ್ಜ ಹಿಗ್ಗಿದುವು ||

ಸೋರಿದುವನು ತಪಾಪಾಣಿ ಪಾಲ್ಗಡಲಂತೆ | ಪೂರೈಸಿತು ಚಂದ್ರಕಿರಣ ||೨೩||

ಮೇಳೈಸಿದುವು ಶೋಣಿತಪುರದೊಳು ಬೊಂ | ಬಾಳದೀವಿಗೆ ವಾದ್ಯರವದಿ |

ಗೀಳಡಲೆಡೆಯಾಡುವ ದೊರೆಗಳ ಪೆಂಪ | ಪೇಟಲಸಾಧ್ಯ ನಾಲಗೆಗೆ ||೨೪||

ಊರೊಳಗಿನಿತು ಸಂಭ್ರಮವಡೆದಿರಲು ಕು | ಮಾರತಿಯರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ||

ಪೂರಾಯಗೆಯ್ದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನಾಂತು ಕೈ ವಾರಿಸುತಿರ್ದ ರಥಿಯಲಿ ||೨೫||

ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣಾಲಿಗ | ಳೊಡತಿಯಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಲು ||

ಅಡಹಾಯಿದಾಕೆ ತನ್ನಯ ಪೇರುರದೊಳು | ತಡೆಗಳು ಬಲೊಲೆಗಳಲಿ ||

ಅನರ ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ವಿಟರ ಕಣ್ಣನಗಳ | ಜನಗಿಡಿಸಿದುವು ಗೋಪ್ಯದಲಿ ||

..... ||೨೬||

ಸತಿಶಿರೋಮುಖಿಯಿರರ್ವರು ಕರ್ಣ ಶಿವಪಾರ್ವತಿ ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರ

[ಭೂಪಣವ ||

ಅತಿಹರಪದೊಳುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಭುಕ್ತವನಾಡಿ | ನುತಿಸಿದರ ಗೌರೀ

[ವಲ್ಲಭನ ||೨೮||

ಕತ್ತಿದ ನಿಖಿಳರತ್ನಗಳ ಮೆಯ್ಯೆಳಗು ಕೈ | ವರ್ತಿಯ ಸೊಡರ ಕೀವ್ವಡಿಸಿ ||

ಅತ್ಯಂತರಮ್ಯವಡೆದ ಹರ್ಮ್ಯವ ನೋಡಿ | ಹತ್ತಿ ದಳಪಸಂಚಿಗಮನೇ ||೨೯||

ತಲೆವಣಿಗಳ ತಾಳ್ದು ನಿಲೆ ಚವಿ ನಿಖಿಳಭೂ ವಲೆಯ ಸಗ್ಗಿಗರ ಮುಂ

[ಕೊಂಡು ||

ಕಲೆಗಧಿನಾಥ ಚಂದ್ರನ ನೋಡಪೋಪಂತೆ | ನೆಲೆನೆಲೆಗಡದಳಾಳುವರಿ ||೩೦||

ಭೋಗಿಭೂವನ ಗಿರಿಶಿಖರನ ಚೌಪಟ್ಟಿಯೋಗಿಣಿಯರು ಪತ್ತುವಂತೆ ||

ವಾಗಿನೋಳು ಜಾಣವೊಗಳು ಮಂತ್ರಿಜೆ ಸಮ ವಾಗಿ ಹರ್ಮ್ಯದೊಳದ್ದು

[ರೊಲಿದು ||೩೧||

ಇನಕಿರಣಂಗಳ ಮಸುಳವ ರತ್ನಕಾಂಚನಮಂಚ ಮೃದುತಲ್ಪದಲಿ ||

ವನಹದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಮಂಡಿಸಿದಳು | ಘನಪರಿತೋಷದಬಿ ನಲಿ ||೩೨||

ಹೇಟುಕೆಯಲಿ ಮಿತ್ರ ಕುಳಿತಳು ಕಾಂತಿ ಭೃ ಡಾಳವ ಮಣಿಮಂಚದೊಡೆಯ

ಆಳಿಯರ್ಗಂಧೋದಕಹೂಜೆಯಿಂದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು ಪದಮುಗವ ||೩೩||

ಮಂಡೆಯ ಕುರುಳ ಹಿಕ್ಕು ವರೊಂದು ಕೆಲರು ಪೂ ದಂಡೆಯ ಮುಡಿ

[ಸುವರ್ ಕೆಲರು ||

ಅಂಟೆಯೊಳದಿದ ಜವಾಜಿಯ ಪೂಸಿದರ್ | ಖಂಡೇಂದುಭಾಳಕಾಮಿನಿಗೆ ||

ಅಂಬುಜವದನೆಯ ಶೌಚಕ್ಕೆ ಪನ್ನೀರ ಚೆಂಬು ಗಂಧೋದಕಹೂಜೆ ||

ತುಂಬುದಟ್ಟಿಯಲಿ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳ ತಲೆಗಿಂಬಿನೋಳು ತಂದಿರಿಸಿದರು ||೩೪||

ಹಾಡಿಸಬೇಡ ನಾನಾವಾದ್ಯನ ದನಿವಾಡಿಸಬೇಡೊರ್ವರೊಡನೆ ||

ಆಡಿಸಬೇಡ ಸ್ವಸ್ತದಿ ನಿದ್ದೆಗೆಯ್ದುದೆಂದಾಡಿದಳಾಚಿತ್ರಲೇಖೆ ||೩೫||

ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳೊಳಗಿರಲು ಪಾರ್ವತಿ ಪೇಟ್ಟ ಪೂಗೊಲನ ಸಮ

[ರೂಪ ||

ಈಗ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಬಂದು ಪರಮಸಂಭೋಗವ ಮಾಲ್ಪು ನಿಶ್ಚಯದಿ ||

ಎಂದೊಡಾವಾತಿಗೆ ನಸುನಾಣ್ಣಿ ಹೃದಯಾರವಿಂದದಲ್ಲಾ ಸ ಪೂರಯಿಸಿ

ಚಂದನಸೌರಭ್ಯವಡೆದ ವಿಗ್ರಹಜಾತ || ಸಂದೋಹ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿತವಳ ||೩೬||

ಜನನಸ್ಥಾನದಿಂದಗಲದ ಬಿರುದುಳ್ಳು | ಘನಕುಚತಾರಹಾರಗಳು ||

ತೊನೆದಾಡೆ ಜಟ್ಟಿಯರ್ ತೊಡೆಯತಟ್ಟಿದರು ಜೀವನಗಾತಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚು ವಂತೆ ||

ಮಡದಿವರಳ ಸೆಳೈ ಗುರ್ಗಿಯ್ಯ ಸಾಖ್ಯವನ ಪಡೆದು ಪೆರ್ವೊಲೆಯು

[ಮೇಲಿರಲು ||

ಮಡದಿವರಳಕ್ಕ, ದಕ್ಕಿ ಉಬಾಹು ತಲೆಗಿಂಬಿ|ಗಡದಿರೆ, ಮುಖೆನೋಗಿದಳು||

ನಿದ್ರಾಸ್ವಿತೆಯಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟೆಯೊಳಗನಿ|ರುದ್ಧನ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪಿ ||

ಮುದ್ದಾಡಿ ಮುದ್ದ ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸು|ತಿದ್ದಳು ರತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ||

ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ತೋಳವನ ತೋಳುಗಳೆಂದು|ದ್ವಿಜಮುದ್ರಾಂಕಿತಗಿಯ್ದು||

ಕುಚಕುಂಭನಿಭವೃತ್ತ ಸ್ತನಪ್ರಾಣಕಾಂತನ|ಭುಜವೆಂದುನಖದೊಳೊತ್ತಿದಳು||

ತಳುಕಿನ ಕನಕಲತೆಗಳಂತೆ ತೋಳೊಡೆ|ಬಜುಕೊಂದಹಿ|ಂದಹಿ|ನೊಳು||

[ತಳೆದು ||

ಪುಳುಕಿತಮಪ್ಪಂತೆ

ಕೀಲಿಸಿದೊಡಲಳ ರತಿಯಾದಿಮುಧ್ಯಾಂತ|ಲಾಲಿತ ಕೈಮಾಟದಿಂದೆ ||

ನೋಲಿಸಿದನು ಕಾಂತ ಕಾಂತೆಯ ದ್ವಿತಯ ಕ|ಣ್ಣಾಲಿಗಳ್ ಕೋರೈಸುವಂತೆ||

ಚಾಪಲಾಕ್ಷಿಯ ಪರವಕ ಬೀತು ಕಾವೋ|ದ್ವೀಪನ ತಲೆದೋಹಿ||

[ಮಗುಳ ||

ರೂಪಕಂದರ್ಪನೆಂದೆನಿಸುವ ತನ್ನ ಪಾ|ಣೋಪನ ತಡವಿ ನೋಡಿದಳು||೪೩||

ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಳು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಳು|ಮಾಣದೆ ಮಗುಳಹನಿದಳು ||

ಏಣಿನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಕಾಮದೇವನ | ಬಾಣಕೆ ಗುಣಿಯಾದಳಾಗ||೪೪||

ಆತಂಕದಿಂದಲಾಳ್ದ ನ ಪೆರ್ವೊಂಡಳು | ನೂತನಕಂದರ್ಪರೂಪ ||

ನೋತವಳೊಡನೆ ವಂಚನೆ ಬೇಡ ಮತ್ಪ್ರಾ|ಣನಾಥ ಮೆಯ್ದೊಡೆಂದಳಬಲೆ||

ಕದ್ದಡಗಿರ ಬೇಡ ಕಮನೀಯ ರೂಪ ನೀ|ನಿದ್ದೆಡೆ ನುಡಿದೊಡಂಬಂದು ||

ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುನಿಸ ನಿವಾರಿಸಿ ಪಾದಕೆ | ಬಿದ್ದಮರ್ದಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸುವೆ||೪೫||

ಬಹುಸೊಲ್ಲು ಗಾತಿಯೆಂದೆನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಚಿತ್ತ|ಕಣಗದೆ ಬಾರದಿದರ್ಪೆಯೋ||

ಅಹಸಿ ಕಾಲ್ಗೊಗುವೆನುತೆದ್ದು ತನು ತರ|ಹರಿಸುತೆ ತೊಬಲ್ಲಳುಲಯವ ||

ನಿಖಿಳಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಮಣಿವೆಳಗಲಿಮೃ|ಗಾಂಬಕಿ ನಲ್ಲ ನ ನಟಿಸುತಲಿ ||

ಸಖಿರಿರೋಮಣಿ ಮಲಗಿದರ್ ಮಂಚಕೆ ಚಂದ್ರ|ಮುಖಿ ಬಂದಳುದುಃಖವೆರಸಿ||

ವಂಚನೆಗೆಯ್ದು ಮತ್ಪ್ರಾ|ಣಮಿತ್ರೆಯ ಹೊನ್ನ|ಮಂಚದೊಳೊಹಗಿರ||

[ಬಹುದೇ ||

ಸಂಚಲಾಣನ ರೂಪ ಬಾರೆಂದು ಮರುಳೊಂಡು | ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯ ತುಡು

[ಕಿದಳು ||೫೧||

ಹುಟ್ಟಿದ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಸಖಿಯಳ | ಮುಟ್ಟಿದೊಡವಳೊಡಲ^೧ ಬೆಂದು ||
ಮಿಟ್ಟಬಿದ್ದೆ^೨ದ್ದು ನೋಡಿದಳು ತನ್ನೊಡನಲ್ಲಿ | ಪಟ್ಟದಪ್ರಮದಾರತ್ನವನು ||

ತಾಕೆಟ್ಟ ತನ್ನೊಡಲಾರಿದುದು ನೀನಿಲ್ಲಿ | ಗೇಕೆದ್ದು ಬಂದೆನ್ನ ಕಂದ ||

ಈಕಡುಬರ^೩ವೇನು ಕಾರಣ ಹೇಳಿಂದು | ಶೋಕಾಶ್ರುಗಣಿ^೪ದಳಕ್ಷಿಯಲಿ ||

ಸ್ವರ್ಗಪಾತಾಳಮರ್ತ್ಯಾನ್ವಿತ ಪುರುಷರ್ಗೆ | ವೆಗಳ ರೂಪಸ್ಥಿತ^೫ ತನ್ನ ||

ಮಗ್ಗಲೋಳ^೬ ಬಂದು ಮಜ್ಜೆ^೭ನಿ ಪೋದ ಬೆದಕಲಾ ನೆಗ್ಗಲಿಯದೆ^೮ ಬಂದೆ

[ತಾಯೆ ||೫೨||

ಕನಸಿನ ಭತ್ತ^೯ಕ್ಕೆ ಗೋಣಿಯನಾಂತರೆಂದೆನಿಸಿದೆ ನೀ ಮೂಢವೆಣ್ಣೀ ||

ನೆನಸಿಕೋ ನೀಲಕಂಠನ ವಧೂತೆಯ ಮಾತ ಮನಸಿಗೆ ತಾರ್ಕಣಿಯಾಯ್ತು ||

ಬೋಡಿಯ^{೧೦} ಹೊಣಿಸಬೇಡೆನಗೆ ಸಂಭೋಗವ ಮಾಡಿದ ಕಲೆ ಮೆಯ್ಯೊ

[ಳದೆ ಕೋ ||

ನೋಡಿ ವನಾಂತರದೊಳಗಡಗಿದ್ದರು | ಗಾಡಿಕಾಣನ ತೋಪ^{೧೧}ವನ್ನು ||೫೩||

ಸುಮ್ಮಿರು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ಮಾತಾಡಬೇಡವೆ | ನ್ನಮ್ಮನಿನ್ನಯ ಸುದ್ದಿಹೋಗಿ ||
ಹೊಮ್ಮಿದೊಡಿತರಾದಿಗಳೇಳಿ^{೧೨}ಪರೆಂದು | ನೆಮ್ಮಿಸಿ^{೧೩} ಕೊಂಡಳಂಗದಲಿ ||೫೪||

ಕುಂದಣವನು ರಸಗೆಯ್ದೊಡ್ಡಾಣ ಕರು | ವಿದೆ^{೧೪} ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಪುತ್ರಳಯ ||
ತಂದಡರ್ಜಿದರೆನೆ ಬಿಸಿವೆತ್ತು ಪ್ರಾಣಸಂ ಬಂಧಿಯ^{೧೫} ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ||೫೫||

ತಕ್ಕೆಗೊಂಡೆನ್ನ ಪೀಡಿಸಬೇಡ ಕಡುಶೈತ್ಯ^{೧೬} ವಕ್ಕೆ^{೧೭} ಯೋಳರಿಸು ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ||
ಉಕ್ಕಿಸುಡುವ^{೧೮} ಮಹದಾದಿ^{೧೯} ಜ್ವರ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದಳುತೆ ||

ಕ. ಪ ೮—1. ಸುಟ್ಟುಕರಿಕಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಹಿಂಟಿಯಪಾಗೆ ಆಗಲು.

2. ಹೀಗೆ ಕಡಿದಾದ, ಅಲೆದಾಟದಿಂದ ಕರಿನವಾದ ಬರುವಿಕೆಯು.

3. ನಾಚಿಗೆಗೆಟ್ಟು. 4. ತಪ್ಪನ್ನು. 5. ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವರು.

6. ಬರಗಿಸಿ. 7. ಆಚ್ಚಿನಿಂದ. 8. ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳಾದ ಸಖಿಯನ್ನು.

9. ಆತ್ಮಂತ ಶೀತಳವಾದ ಪಟ್ಟಿಹಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಣ್ಣಗಿರುವ ತಾಪನಿವಾರಕವಾದ ಶೀತಳವಾರ್ಧವನ್ನು ಪಕ್ಕೆಯೊಳಗೆ—ಸವಾಪದಲ್ಲಿ. 10. ಉಕ್ಕಿ ಎಸರಿಟ್ಟಂತೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವ. 11. ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ.

ಸೋಲ್ಲಿ ಪ ದೈತ್ಯವೃತ್ತಿಯ ಕೇಳ್ದ ಪನ್ನೀರ|ಚೆಲ್ಲಿ ದಳವಳುರಸ್ಸುಳದಿ||
ಅಲ್ಲಿಯದಲ್ಲೆ ಭೋರ್ಗರೆಯುತಿರ್ದುವು ಸುಣ್ಣ|ಕಲ್ಲಿಗೆ ನೀರೆಣಿಸಿದಂತೆ||೬೦||
ಕಾಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕಾದ ಹೃದಯಸ್ಥಿಗಳ ಜ್ವಲೆ|ರೋಮಕೂಪದೆ ಹೂಣ

[ಹೊಮ್ಮಿ ||

ಧೂಮತಪ್ಪು ದುಚೆತ್ತಲೇಖೆಯ ವರಮುಖ|ಸೋಮಂಗೆ ಸ್ವಭಾಸು¹ ವೆನಿಸಿ
ಅಳಯರ್² ಬೀಸುವ ಚಮರಾಲವಟ್ಟು³ತ|ಣ್ಣಾಯಿಂದವಳೊಡಗಿಚ್ಚು ||
ತಾಳಯ⁴ ಹಾಕಿ ಪೆವೋಣಗೊಂಡ⁵ತೆಹದಿ ಛ | ಡಾಳಸಿತುಪ್ಪ ಸಂಘಟಿಸಿ||
ಅಸಿಯಳ ಮನದನುತಾಪವ ಸಖಿ ನಿವಾರಿಸಿ ನೊಂದಳರುಗ್ಗಿಬಿವುದಕೆ||
ಬಿಸುಗದಿರನ ಹುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟು ದೊ ರೋಮಶ|ಮುಷಿಕಲ್ಪಕೋಟಿ ತೀರ್ವನಕ||
ನಂದಿತು ಬೆಳದಿಂಗಳ ಕಿಚ್ಚು ಪಾಟಿಪ್ಪಂ| ಚಂದ್ರಮನಸ್ತಮಿಸಿದನು ||
ಕುಂದಿತು ನಕ್ಷತ್ರಮುಖಕಾಂತಿ ಬೆಳಗಾಗ|ಬಂದಿತು ಬೆಡಹದಿರವ್ವ ||೬೪||
ಬೇಸಣಗೊಂಬ ತತ್ಕವರಿಯ ಮನದೊಳ|ಗಾಸಣು⁶ ಬಹಳ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ||
ಈಸಣು⁶ದಿನ್ನು ಕಾಡುವುದೊಳ್ಳತಲ್ಲೆಂದು|ನೇಸಣು ತಲೆಯ ತೋಣಿಸಿತು||
ಪರವೋಪನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವೆ| ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕಲ್ಪಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಯ ವಿರಹ—ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಉಷೆಗೆ ಭಾಷೆಯ ಕೊಟ್ಟುದು:—

ಅಜಮಿಳ ತನ್ನ ಪುತ್ರನ ಪೆಸಗೊಂಡೊಡೆ| ನಿಜಭಕ್ತನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದ||
ಭುಜಚತುಷ್ಟಯನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಣು| ಸುಜನಾನಂದನೆಂದೆನಿಸಿ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕೇತು. 2. ಬೀಸಣಿಕೆ. 3. ಬೆರಣಿಯ ಬಟ್ಟು. 4. ದೊಡ್ಡ ಮೊರದಿಂದ ಬೀಸಿದಹಾಗೆ. 5. ಬಳಲಿಕೆ. 6. ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ.

ಇನಿವಾತುಗಳ ಸತ್ಪದಬಂಧ ವ್ಯಂಗ್ಯೋಕ್ತಿ | ಧ್ವನಿಯರ್ಥಗೌರವದಿಂದೆ ||
ತನಿರಸವಡೆದ ಮತ್ಕೃತಿಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಲೆ | ವನಿತೆಯ ಮಂಡೆಮಾಣಿಕವೆ ||

ಜಾಣಿತು ಕಮಳಕಂಟಕ ಚಕ್ರಯುಗಳಕೆ | ತೀರ್ಣಿತು ಹೃದಯದ ತಾಪ ||
ತೋರದಾಸೆ^೧ಯನಿಕ್ಕಿ ಜೈತನ್ಯವಡೆಸಿದ | ಛಾರಾಜಮುಖಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯ ||೨||
ನಂಬಿಯವಳ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಕಮ್ಮಲ | ರಂಬಿನ^೨ ಗಾಯವ ಮುಖಿದು ||
ಬೆಂಬಿಡದಾರಯ್ಯ ಹೆಂಗಳ ಮೊಗವ ನಿ | ತಂಬಿನಿಯಾಗ ನೋಡಿದಳು ||೩||

ತೆಗೆದರು ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವ ಸೋಮುಡಿಯಲಿ | ಬಿಗಿದರು ಬಟ್ಟಪಾ
ವುಡೆಯ ||

ವ್ಯುಗನಾಭಿಯ ನಾದಿ ಪೂಸಿದು ಪಣಿಯಲಿ | ದುಗುಡೆಸಿಂಗರ ಮುಖವಂತೆ ||

ಲಾಲಿತ ಚೆಂಬಾವುಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೃದುವೆತ್ತ | ಸಾಲಿಯು ದುಪ್ಪಟದಾಳ್ದು ||
ಸೋಲಿಸಿ ತೋಲಗಿ ಪೋದವನ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಸ | ಲೀಲೆಯಿಂದೆದ್ದಳಾಕುವರಿ ||೪||

ಸುಷಿಗುರುಳಬಲೆಯ ಕೈಲಾಗುವಿಡಿದು ಮಾಂ | ದಳರಡಿಯಿಟ್ಟು ಕಂಪಿಸುತೆ ||
ಗಳಲಾಂತು ನೆಲೆನೆಲೆಗುರುಜುಗಳೊಳುನೋಡು | ತಿಪ್ಪದಳುಪ್ಪರಿಗೆಯನವಳು ||

ನಿಡಿಯ ಕಣ್ಣಿಂದೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಮ್ಮಂಗೋಲಗಿ | ಮೃಡಿರೂಪದಾಳ್ದು ವಲ್ಲಭನ ||
ಅಡಿದಾವರೆಗಳ ಕಾಣದೆ ನಯನದಿಂ | ಮಿಡಿದಳು ಬಾಪ್ಪಾಂಬುವನು ||೫||

ಅಜಬೇಡ ಬಾರೆನ್ನ ಕಂದಯೆಂದಮದ್ದಪ್ಪಿ | ಕೆಳದಿ ಮಾಣಿಕದ ಮಂಚದಲಿ ||
ಕಳಹಂಸತೂಲದಮೃದುಮಾಸೊಳೊಳಗಿಸಿ | ಹೊಳೆವ ವಿಗ್ರಹವನೋಡಿದಳು ||

ಧರಗತಿಚೆಲ್ವೆ ತತ್ಕುಚಹೇಮಕೈಲೇಂದು | ಗೆಣಿ ಬಾಹುಲತೆಯೊಳು ರತುನ ||
ಖರೆಯ^೩ವಾಗಿದೆ ಕನಸಿನ ವಾಕ್ಯವಿದ ನೋಡು | ವರೆ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗಾಶ್ಚರ್ಯ ||

ನೋಡಿದಳು ಕುವರಿ ತನ್ನಯ ಮೊಲೆಗೆಲ್ಲದಿ | ಮೂರ್ಡಿದ ಮೋಹನ
[ಗೆಣಿಯ ||

ಸೂರ್ಯದ ನುಣ್ಣೊಳ ಮಾಣಿಗಂಡ ಮಾತ್ರದಿ | ಕೋಡಿದುವೆದೆಯ ಪೂಸರಳು ||
ಉಂಟಾದಧೈರ್ಯ ತೀರ್ಕಣಿಸಿತುಹೃದಯದೊ | ಳೆಂಟೆರಡವತೆ^೪ ಸಂಭ್ರಮಿಸೆ ||

ಕಂಠಗತಪ್ರಾಣದ ಕುವರಿಯ ತಳಿಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ | ಸಾರ್ಜೆದರು ||೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸೆ. 2. ಮನ್ನದಬಾಣದ. 3. ನಿಶ್ಚಯ.

4. ದಶಾವಸ್ಥೆಗಳು — “ ದೃಷ್ಟಿಸ್ಸಂಗ ಸಂಕಲ್ಪೋ ಜಾಗರಃ ಕೃತಾಽ
ರತಿಃ | ಹ್ರೀತ್ಯಾಗೋನ್ಮಾದ ಮೂರ್ಛಾಂತಾ ಇತ್ಯನಂಗದಶಾ ದಶ ||

ನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದ ತಣ್ಣಗೆ ತಳವಾಸಿನಲಿ ||
ಮೂಲೋಕವೋಹನರನ್ನೆಯ ಸೈಪಿಡೆ | ಕೋಲಾಹಲವಾದುದೊಡನೆ ||

ಅಬ್ಬರದಿಂದ ಕೂಗುವ ಕೇಕಿ ಕೋಕಿಲೆ ಸದಾ ಬ್ರಹ್ಮಪಕ್ಷಿಸಿಚೆಯ ||
ಬೊಬ್ಬೆಯೊಳಂಗಜಾತಗೆ ವೀರರಸವುಕ್ಕಿ ನಿಬ್ಬರದಲಿ ಕೋಲ ಕೂಡಿದ ||೧೪||
ನೆಟ್ಟುದು ಕೂರ್ಗಣೆ ಕುವರಿಯ ಹರಣ ಕಂಗೆಟ್ಟುದು ಸಂತಾಪವೆರಸಿ ||
ಬಿಟ್ಟುದು ದೇಹಾಭಿಮಾನ ವಿಗ್ರಹ ಮರ | ವಟ್ಟುದು ಜ್ವರವು ಪೂರಯಿಸಿ ||
ತುಣುಗಿದ ತನುತಾಪದಿಂದ ಸಕ್ಕೆಯ¹ ತಳಿ^೨ ತುಣುಗಲೆಯಾಗಿ ತೋರುಸಲು ||
ಬಣಗಿದ್ದ ಕುವರಿಯ ಕಂಡು ಕುಂಭಾಂಡಜೆ ಮುಣುಗಿದಳಧಿಕದುಃಖದಲಿ ||

ನಾಸಿಕದುಸಿರ ದಳ್ಳುರಿ ಮೂಕುತಿಗಂಧ ಗ್ರಾಸಸಂತಾಗಿ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ||
ಪೂಸಿದ ಸಿರಿಗಂದ ಕರಿಕಾದುದು ಸದ್ವಿಳಾಸಿನಿಯರು ಭೀತಿನಡಲು ||೧೫||

ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮದೆ ಕುಂಕುಮರಸ ಸನಿವೀರ | ಬಟ್ಟಬಲ್ಲೊಲಿಗೆ ಸಿಂಪಿಸಲು ||
ಇಟ್ಟ ಮಂಡಿಗೆಯ ಪೊಂಬುಜ್ಜಣಿ ತೈಲಸಂ ಘಟ್ಟದಿಂ ಪೊಂಗಿದಂತಾಯ್ತು ||

ಮುದ್ದಿಸಿ ಚುಟುಕಾಗ್ರವಿಡಿದಡೆ ಬೆರಲಳ | ಹೊದ್ದಿದುವುರಿ ಬೊಕ್ಕಗೆಯ್ಯ ||
ಬದ್ದಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಕಾಲುವೆಯ ತಣ್ಣೀರೊಳ | ಗದ್ದಿದರವಳ ಹಸ್ತವನು ||೧೬||

ಸೋಂಕಿ ತಜ್ಜಲವಣತುದು ಸುಯ್ಯೆನಲುಮುಂ | ಕೊಂಡುಪರಿದು ಕಿಗ್ಗಡೆಯ ||
ಅಂಕುರವಡೆದ ಪೂಗಿಡುವೃಕ್ಷಲತೆವೇರ್ಗ | ಬೆಂಕಿಯ ಹರಿದಂತಾಯ್ತು ||

ವರವೊ ಪಾರ್ವತಿ ತಾನು ಕೊಟ್ಟುದು ಪ್ರಾಣಸಂಹರಣವೊ ನಿನಗಲ

[ಗೋಲ ||

ಗರವೊ ನನ್ನೊಳು ದೇವಿ ಮುಳಿದು ಮಾತಾಡದ | ಇರವ ಪೇಟಿಂದಜಲಿದಳು

ವಿತೆಹದಲಿ ಮೂರ್ಧ್ವಪುರು ನಿನ್ನಾಯಾಸ | ನಾತಂದುಕೊಡುವೆ ನಿನ್ನವನ ||
ಭೂತಳವ್ಯವಹಾರ ತೃಣವಾದುದೆನಗೆ ನೀ | ಮಾತಾಡು ಮಾನಿಸಿರನ್ನೇ ||೧೭||

ಉತ್ತರಗಳ ಕೇಳಾಡ್ಕೊ ಹೃದಯಾಬ್ಜ | ಪತ್ರ ಪ್ರಕಾಶವನೆಯಿ ||
ಚಿತ್ರಮುಖದೆ ಕಣ್ಣಿಡಿದಳು ಸೌಗಂಧ | ಗಾತ್ರೆಯನಿಟ್ಟಸಿಯಾಗ ||೧೮||

ಮುಚ್ಚಿದ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮವನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿ | ಬಿಚ್ಚಿದೆ ಸಖಿ ನಿನ್ನ ನೆರೆದು ||
ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಪೋದಾತನಾರೆಂದು ಪೇಟೊಡ | ಚೊತ್ತಲ ನಾ ತಂದು ಕೊಡುವೆ ||

ಮಕರಧ್ವಜರೂಪನಾನ ರಾಯನ ಕುಮಾರಕನಂದು ಹೆಸಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ ||
ಮುಖಪರೀಕ್ಷೆಯ ಒಲೆ ನಾತನ ತಂದೆನ್ನ ಸುಖಬಡಿಸು ವುದೆಂದಳೊಲಿದು ||

ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಮಾನಿಸಿಯರಾತನ ರೂಪ ಕಂಡುದುಂಟಾದಡೆ ತಮ್ಮ ||
ಗಂಡರ ಮುಖದ ಹುಚ್ಚ ಹರು ಕುಸುಮಕೋ ದಂಡನ ಸರಲ್ಲಿವರೆದೆಯ ||

ಮುಂಚೆ ಬಂದಾನನೊಂದು ವಸ್ತುವ ನಿನ್ನ ವಂಚಿಸಿ ಕೈಕೊಂಬುದಿಲ್ಲ ||
ಪಂಜೀಕರಣದೃಷ್ಟಿನ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡೆನ್ನ ಪಾಲಿವುದು ||೨೭||

ಕಂಗಡವೇಡೆಲೆ ಸಖಿ ನಿನಗವನೊಳು ಸಂಗವಪ್ಪಂತೆ ಮಾಡುವೆನು ||
ಹೊಂಗೋವುರ ಶಿಖರಕೆ ಪೋವ ನಡೆ ನಿನ್ನ ಮುಂಗಜ್ಜವ ನೆಗಟ್ಟಿವೆನು ||೨೮||

ಉಭಯಕುಲಾಸ್ವಿತ ಭಾಷೆಯ ತಪ್ಪಿನೆಂ ದಭಯವನೆನಗೀವುದೆನಲು ||
ನಭಕೇಶ ನಾಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು ಹಸ್ತವ ಕಬರಿಮಸ್ತಕದೊಳಕ್ಕಿದಳು ||೨೯||

ಬದ್ಧವಿದಹುದೆಂದು ಭ್ರಮರಕುಂತಲೆ ನಲಿದೆದ್ದಳಾಕ್ಷುಷದಲಿ ಸಖಿಯ ||
ಮುದ್ದಾಡಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಹೃದಯದೊಳುಗಿದು ನೆಟ್ಟರ್ದ ಪೂಗೋಲಿತ್ತಳಾಗ ||

ಮೀನಕೇತನನುಪಟಳವಾಕುಮರಿಗೆ ನಾನಾದುಃಖ ಮಂತ್ರಿಜೆಗೆ ||
ಗೋನಾಳಗತಪ್ರಾಣವ್ಯಾಧಿಮದ್ದಾರೋಗ್ಯ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿದಳೊಲಿದು ||

ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದಳು ತನ್ನಯ ಸಖಿವೆಂಗಳ ಸಹಿತಾಗಮದಿ ||
ಮಂಗಳವಿಭವಕೆ ನಿಖಿಳದೇವಸ್ಥಾನಂಗಳಿಗಿತ್ತಳರ್ಥವನು ||೩೦||

ಮಾಡಿದಳೇತಪ್ರಸಾದಭುಕ್ತವ ಸಖಿಗೂಡಿ ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರವನಡರ್ದು ||
ಪೋಡಿಯ ಭಾಗ ಬೆಳ್ಳೆಲೆಯಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾಡಿದಳು ಮಂತ್ರಿಜೆಯೊಡನೆ ||

ಅಕ್ಕ ನೀನೆನಗೋಸುಗ ಮೂಜಗವನು ತುಕ್ಕ ಬೇಹುದು ರಾತ್ರೆಯಲಿ ||
ರಕ್ಕನ ಭೇತಾಳಭೂತಶಂಕೆಯ ಜಯಿಸಲ್ಪಡೆನ ನೆಗಟದೆ ವೇಲು ||೩೧||

ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕಲಿಸಿದವಿದ್ಯಾಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದೆ ||
ಉದ್ಯೋಗಿಸುವೆ ನಾನಾರೂಪಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಧ್ಯದೊಳೆನಗೋವರದಿರೆ ||

ಅವಾನ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳೊಳು ಹೊಕ್ಕು ದೇವಾಸುರನರೋರಗರ ||
ಭಾವಚಿತ್ರವನುಂಟೆ ತಂದವೆ ನೋಡವ್ವ ಪೀವರಕುಚೆಯೆ ನಿನ್ನವನ ||೩೨||

ಇದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಚಿತ್ರವೆಂಬುದ | ವಿಧುಮುಖಿಯೆನಗೆ

[ತೋರುಡೆ ||

ಸದುಹೃದಯನ ತಂದು ನಿನ್ನವಯವದಲ್ಲಿ | ಹುದುಮಾಡಿದಪೆನೆಂದಳೊಲಿದು ||

ಆಗಲಾಬಾಣಪುತ್ರಿಗೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಮೈಭೋಗವ ಕಟ್ಟುವಾಡಿದಳು ||

ಕಾಗದವೆಲ್ಲವ ಕೈಕೊಂಡು ಪಯಣೋದ್ಯೋಗವ ನೆನೆದಳಪ್ಪ ಯಲಿ || ೩೪ ||

ವಿಗಡವಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಯಣಕ್ಕೆ ಯೆನ್ನೆದೆ ದಿಗಿಲಾಂತುದೀಗಳಿಗೆಯೊಳು ||

ಅಗಲಿದೊಡೆಂತು ಜೀವಿಪೆನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ಯು | ನುಗಿದಳು ದಳ್ಮರಿವೆರಸಿ ||

ಮಾರಾಧ್ಯರಪಾವಕಜ್ವಲೆಯೆನಲು ಕು | ಮಾರತಿಯುಸಿರೊಳು ಪೊಯ್ಯೊ ||

ನೀರಡಿಸಿದ ಕುದುರೆಗೆ ನೀರ್ಗುಡಿಸಲು | ಸೂರಿಯನಂಬುಧಿಗಿಡಿದ || ೩೫ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೧೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಚಿತ್ರಪಠದ ಸಂಧಿ :—

ನಿಖಿಲಲೋಕವನೆವೆಯಾಟದೆ ಸೃಜಿಸುವ | ಮುಖಚತುಷ್ಟಯನ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ||

ಅಕಳಂಕಮೂರ್ತಿಯ ಮನದೊಳಗಿಂಟಿಟ್ಟು | ಪ್ರಕಟಿಸು ತನಗೆಮೇಲ್ಗ ತೆಯ ||

ಬಲ್ಲಹ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪೌರಾಣ | ದುರ್ಲಭ ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಯ ||

ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದೆ ಪೇಟುವೆ ಕೇಳು ಗಡ ವ್ಯರ್ಥ | ವಿಲ್ಲದ ಪರಮಮುತ್ತೈದೆ ||

ಮುದ್ದುವೆಣ್ಣಿಗೆ ಪೇಟಿದಳು ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಕಾ | ಲೆದ್ದು ಪೋಪೆನೆ ಪೋಪುದಿಲ್ಲ ||

ಗೆದ್ದು ನಿನ್ನ ಸುಗೊಂಡು ಪೋದಾಳ್ವನ ತರ | ದಿದ್ದು ಮಾಡುವುದೇನು ಮಗಳ ||

ಅಜಬೇಡವೊಡತಿ ಕೇಳೇಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ದೊಳಗಿದ ಸಕಲಸುಂದರರ ||

ತೋಗುವ ಭಾವಚಿತ್ರಂಗಳ ಬರಕೊಂಡು | ಬೆಳಗಹ ಮುನ್ನ ಬಂದಪೆನು || ೩೬ ||

ಬಪ್ಪನ್ನದಾಪೋಷಮಡಬೇಡ ಕುವರಿ ನೀ | ನುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಹುದೆನುತ ||

ದರ್ಪಕಾದ್ಯಖಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಸಿ | ಕಪ್ಪನಿಕ್ಕಿದಳು ಭಾಳದಲಿ || ೩೭ ||

ನಿಟ್ಟಿಸಿದಡೆ^೧ ಭೂತಭೇತಾಳಕೋಟಿಯ|ಮೆಟ್ಟಿ ನೆಗ್ಗಿ ಸುವ ಯಂತ್ರಗಳ ||
ಕಟ್ಟಿದಳ್ ತನಗೆ ತತ್ಸಖಿಗೆ ಸಂದೇಹವ|ನಟ್ಟಿದಳನಿತಿಲ್ಲ ದಂತೆ ||೬||

ಹಲವು ದಾಯದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ವೇಷ^೨ ಮದನವ್ಯಾ|ಕುಲವ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ

[ಬೀಟಿಕ್ಕಾಂಡು ||

ಗಲವಾಂತು ಗುರುಪಾದವ ಕೂರ್ತು ನಡೆದಳು|ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ಗಗನವಟ್ಟಿಯಲಿ|

ಎವೆಯಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿ ದಂತೆ ಮೂಲೋಕಕ್ಕೆ|ಜವೆಯ ಮೋಹವ ಕಲ್ಪಿ

[ಸಿದಳು ||

ಸವೆಯದ ಕರ್ಗತ್ತಲೆಯ ತುಂಬಿದಳು ಹು|ಣ್ಣ ವೆಯ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಕಿಡಿಸಿ||೭||

ನಗರೂಪನುಟಿದು ನೀಲಾಚಲ ನಿಖಳ ಸ|ಗ್ಗಿ ಗರೂರ ಕಡಲನೆ ನುಂಗಿ|

ಹೊಗೆ ಸುತ್ತು ವಂತೆ ಕರ್ಗತ್ತಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ|ದಗಲದೊಳುಹಿ ತುಂಬಿತಾಗ||

ಕಾಳೆಗದೊಳು ಬೊಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿಗಬೀರ ಭೇ ತಾಳ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರ||

ತೊಳದೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಜ್ಯಂಭಿಸಿ ಗಗನಾಂತ|ರಾಳದಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಕ್ಕುತಿಹರು||೧೦||

ಜುಂಜುರುದಲೆ^೩ಯೂರ್ಧ್ವರೋಮ ಕೆಮ್ಮಾಸೆ ಕೈ|ಪಂಜು^೪ಗಳನೆ

[ಬೆಂಕಿಗಣ್ಣು ||

ನಂಜೋರೆವಾಯ^೫ಗೋದಣಿವೆಲ್ಲ^೬ ಭೂತಗಳ^೭ ಮಂಜುಳವೆನೆ ನೆಗ್ಗಿದುವು ||

ಪರಿದ ಮಸ್ತಕವೂಡಿದ ಬಾಹು ಹಸ್ತದಿ|ಮುರಿದ ಕಾಲ್ಗಳನೆಟಿಕೊಳುತ||

ಇರಿದಾಡುವಾಕಾಶವೀರರ ಕಂಡಳು | ಹರಿಣಾಂಬಕಿ ನಸುನಗುತೆ ||೧೧||

ನಡುವಿರುಳಾಕಾಶಮಾಗದಿ ದೈತ್ಯರು|ಮುಡುಮುಡುಹಳಜೆ^೮ ಮತ್ತರಿಸಿ||

ಕಡಿದಾಡುವ ಖಡ್ಗ ಧಾರೆಯೆಂದುದಿವ್ ಕೆಂ|ಗಿಡಿಗಳ ನೋಡುತೆಯ್ದಿದಳು ||

ಪಾತಕರುಗಳ ಕಂಧರ ಚರ್ಮಪಾಶದಿ|ನೇತಾಡೆ ಮುಂಬಿಗರಲೆದು ||

ಚೇತನಗಿಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲು ತೆ ಕೊಂಡುಪೋಪೆನು|ದೂತರ ನೋಡುತೈದಿದಳು ||

ಸನುಮತದಿಂದವರನು ಕಾಣು ಳು ತನ್ನ|ತನುವವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು ||

ಅನುವಮನಾಯಾರಣಾಸ್ವಿತೆ ಮಿಕ್ಕಿನ|ಬಿನುಗರ^೯ಭಯವ ಲೆಕ್ಕಿಪಳ ||

ಭೂತಕೆ ಭೂತಾಕ್ಯತಿವೆತ್ತು ಮಂತ್ರಿನಿ|ಕೋತಿವೊಲ^{೧೦}ಕುಣಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ||

ಕ. ವ. ಅ—1. ನೋಡಿದರೆ. 2. ಕೆದರುದಲೆ. 3. ದೀವಟಗೆ. 4. ನಂಜನ್ನು

ಸ್ತವಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಾಯುಳ್ಳ. 5. ? 6. ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು.

7. ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರ.

ಭೀತಿಯಿಲ್ಲ ನಿತಿಲ್ಲದೆ ಪೊಕ್ಕಳು ಬಲಾರಾತಿಯ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ||೧೬||

ಪಾಕಶಾಸನಜತುರ್ದಕದಿಕ್ಪಾಲರ|ನೇಕದೇವಕಗಳಾಲಯವ ||

ತಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳದೊಳಪೊಕ್ಕು ಚಿತ್ರಪತ|ಲೇಖನಗಯ್ದಳಲ್ಲರನು ||೧೭||

ಬರೆದು ನೋಡಿದುನಿರ್ಜರರಲಾವಣ್ಯವ|ಬರೆದುನೋಡಿದೆನು ಮತ್ಸರಿಯು
ನೆರೆಡುಪೋಡಾತ ಸಂಧಿಸನೆಂದು ಜಿಂತಾ|ತುರದಲಿ ಮರಳ್ದಳಾಕಾಂತೆ ||೧೮||

ಇಬ್ಬದಳು ಸಪ್ತಪಾತಾಳಲೋಕವ ಪೊಕ್ಕು|ಸುಖದಳನೇಕರೂಪಿನಲಿ||
ತಿಳಿದಳು ಘನರಾಜಮುಖ್ಯನಾಗರ ರೂಪ|ಬಳಿದಳು ಪಠದ ಚಿತ್ರದಲಿ ||೧೯||

ತತ್ತಿಸಿ ನೋಡಲು ಕುವರಿಯ ರೂಪಿಂಗಿ|ಪತ್ತುಗೆಗಾಣಿಲೆನುತೆ ||

ಬತ್ತಿದ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳಿಂದೆ ಧರಣಿಗೆ | ಹತ್ತಿದಳಾಕೆ ಬೇಗದಲಿ ||೨೦||

ಪುಟನೆಗೆದಖಿಳದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಗೆ ಜು|ತಟದೊಳಗಾದ ಮೇದಿನಿಯು ||

ನಟನೆಯಿಂದಲಸಿ ಭೂಭುಜಕುಮಾರರ ಚಿತ್ರ|ಪಠಗಳ ಬರೆದಳಾಕ್ಷಣದಿ ||

ಆರಾರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಬರೆದು ಕು|ಮಾರತಿಗೆಣೆಗಾಣೆನುತೆ ||

ನೀರಜದಳನೇತ್ರ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿರ್ದ|ದ್ವಾರಾವತಿಯನೆಯಿದ್ದಳು ||೨೧||

ಹಗಮನಿಗಮಗಳತಿಹಾಸವುಪನಿವ|ದ್ಭಾಗವತಾದಿಪುರಾಣ ||

ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಡಬ್ಬರಕಿಯ ಸುತ್ತಿದು|ದುಸೂಗರದಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ||

ಕೇಶವಸರ್ವೋತ್ತಮಯೆಂದು ತತ್ವವಿ|ಲಾಸದಿ ನುಡಿದಾನ್ನಾಯ ||

ಘೋಷಣೆಯೆಂಬಾತ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ಪರಮಸು|ತೋಪದೆ ದನಿದೋಯಿಸಿತು||

ಕೊತ್ತಳ ಮುಗಿಲಿಟ್ಟಳ ಕೋಂಟಿಯ ತನಿ|ಹೊತ್ತ ಹೊಗಳಸಂಗಳಂದೆ||

ಸುತ್ತ ನೋಡಿದಡೆ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚ ಕ್ರದಾತೆ ದೇ|ವೋತ್ತಮನೂರು ರಂಜಿಸಿತು ||

ಬಿಸಜಭವಾಂಡಮಂಡಲಮಧ್ಯದಲಿ ಕ|ಣ್ಣೆನವ ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡಿದಳು ||

ದಶರತ್ನಪಟಿತಕವಾಟಬಂಧಗಳಿಂದೆ | ಹಸನಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣ ಸಗರ ||೨೨||

ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು ಮದ್ವಚನ ಸೃಷ್ಟಿಸುವನ|ವ್ಯರ್ಥ ಪೋರ್ಗಾವನೈಶ್ವರ್ಯ||

ಕರ್ತೃಗಳತನ ರಾಣಿ ನಿಖಿವ್ಯುಭೋಗವು|ವ್ಯರ್ಥ ದ್ವಾರಕೆ ದೊಡ್ಡಿತಹುದೆ ||

ಪಗಲಾಕ್ಷ್ಮರ^೧ ಕೋಟಿತೇಜೋಮಯಚಕ್ರ ಜಗಜಗಿಸುವ ಜ್ವಾಲೆವೆರಸಿ ||

ನಗರವ ರಕ್ಷಿಸುತಿರೆ ಕಂಡು ತೀವ್ರದಿ|ಹುಗಗುಡದೆಂದಲಿದಳು ||೨೩||

ಮಿಸುಕಿದೊಡಲುಪರಮಾಣುವನಾತ್ರವ ತುಂ|ಡಿಸುತಿದೆ ದೃಷ್ಟಿಗಭೇದ್ಯ ||

ನುಸಿದು ಪೋಪೋಡೆ ಕಕ್ಕವಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನೊಳು|ಬಿಸುಸುಯ್ದ ಭಾಜಿತ್ತಲೇಖೆ ||

ಗಟ್ಟುವತನದಿ ಮುಂತ್ರಿಗೆ ಮಹಾಜ್ವಲೆಯ|ಕಟ್ಟುವಳೆ ಕಡುಧೀತಿಯಿಂದೆ||

ಅಟ್ಟುವಳಾಚಕ್ರಕಾಳಕವನು ಮುಖದಟ್ಟುವುದುಪಮಿಸಗುಡದೆ ||೩೦||

ಈಪಾಟಿಯ ಚಕ್ರಕತ್ತಿಯಿಂದಸುರಚ್ಚಾಮೂವರ ಶಿರವ ಸೆಂಡಾಡಿ ||

ಜೋಪಾನಗೆಯ್ದ ಜಗವ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮಹೀಪತಿ ಶರಣೆಂದಳವಳು ||೩೧||

ಹೇರಾನೆಯ ಗಂಧಲೇಪದ ಮದ ಕಂಠೀರವ ಖಾಯ ಕಟ್ಟುವುದೆ ||

ಘೋರಾಕೃತಿಯಾಸುರಕರ್ಮ ದುರಿತವಿದೂರಿಯ ಪುರಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ||೩೨||

ಮಾರಿಯ ಜಠರದಿ ಹೊಕ್ಕು ಕನ್ನವನಿಕ್ಕಿ|ಕಾರಿಯವನು ಕಂಡುದುಂಟೆ||

ತೋಡಿದಬಿಳಮಂತ್ರನಾಯದ ತಾಣದೈತ್ಯಾರಿಯ ಪುರಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ ||೩೩||

ಮಂದರಗಿರಿಯನೆತ್ತುವಡೆ ನುಗ್ಗಿಯ ದೊಣ್ಣೆ|ಯಿಂದೆ ಮೀಂಟದಡೇಲುಪುದೆ

ಎಂದಜಲ್ಲಳು ಮನ್ಮಥಯ ಕೊಳ್ಳದು ಗೋವಿಂದನ ಪುರವ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ||೩೪||

ಬಿಟ್ಟಳಾಸುರಕರ್ಮನ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಪೈಷ್ಣವ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ||

ಬಟ್ಟಚಕ್ರವ ಬಲಗೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ|ತಟ್ಟನೆ ಪಥವ ಪಾಲಿಸಿತು ||

ಹರಿನುತಿಯಿಂದೆ ಹೊಕ್ಕಳು ನೀಣಿ ದ್ವಾರಕಾ|ಪುರದಸದ್ವೀಧಿವೀಧಿಯೊಳು||

ಸಿರಿವೆತ್ತನಿಖಿಳಹರ್ಮ್ಯದಹೊನ್ನ ಕಳಸಂಗ|ಳುರಿಯುತಿರ್ದು ಪುಣ್ಯೋತಿಯಂತೆ

ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ರತ್ನದೀಪ್ತಿಗಳಾವಾನ|ತಾಣದೊಳ ಮೆಣಿಯೆತನ್ನೊಡಲ||

ಕಾಣಲೀಯದೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕೃಷ್ಣರಾಯದಿ|ವಾಣದ್ವಾರಂಗಳನುಜೆದು ||೩೫||

ಬಾಗಿಲೊಳ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸುರಮನುಮುನಿಗಳು|ಯೋಗಿಗಳ ಪುಗ

[ಬಾರದಲ್ಲಿ ||

ಪೋಗಿ ನೈಕಾಚರಿ|ಪೊಕ್ಕ ಭಾಗವ ಕಿವಿದಾಗಿಸು ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ||೩೬||

ಪರಿಪೂರ್ಣಭಾವಶುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ಜಗದಂತರಿಯಾಮಿ ಮುಂಗಲಸಕ್ಕೆ |

ತುರಿಹದಿಂದವಳ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ ಪರಮತಾ | ತ್ವರಿಯದಿಂದೊಳವುಗಿಸಿದನು||

ಓರಣಿಸಿದ ಗೋಪುರಮಧ್ಯದ ಚಂದ್ರ | ಪಾರಾವತತಯ್ಯೆಯೊಳಗೆ ||

ತೋರವಾಣಿಕಮಂಚಮೃದುವಾಸೋಳೊಳಗಿದ ನಾರಾಯಣನನೋಡಿದಳು||

ರತಿಗಿಂತ ಚೆಲ್ವು ಪರ್ವತಿಗಿಂತ ಸೊಬಗುಭಾ|ರತಿಗಿಂತಲಾವಣ್ಯವೆಡೆ||

ಸತಿಶಿರೋವಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಯೋಗದಿ ಜಗತ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ನಿರೆ ಕಂಡಳಬಲೆ ||

ನೀಲಮೇಘಂಗಳ ನಡುವೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ|ಬಾಲಭಾಸ್ಕರನ ಕೀಟ್ಯಡಿ||
ಮಾಲಾನುಧ್ಯದ ಕೌಸ್ತುಭವೆಸೆನ ವಿ | ಶಾಲವಕ್ಷ್ಯವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಳು ||೪೩||

ಪಾದದೊಳನೈತರಂಗಿಣಿ^೧ ಪೊರ್ಕುಟಿ^೨ | ವೇದಾಗಮಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತು||
ಮೂದೇವರೂಪ^೩ ಚಂದ್ರನ ಕಣ್ಣೊಳಗಾಂತ| ಮಾಧವನಿರವ ನೋಡಿದಳು||

ಕ್ರಮವಹಿದೀತನ ನುತಿಸಲ್ಕೆ ನಿಗಮಾ|ಗಮಶಾಸ್ತ್ರ) ಕಡೆಗಂಡುದಿಲ್ಲ ||
ಮನುಜಿಹ್ವೆ ಪೊಗಟಲ್ಕೆ ಹವಣಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ|ರಮಣನ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು||

ಬಪ್ಪದೆ ನೋಡಲ್ಕೆ ದೃಗುಪುಣ್ಯ ನುತಿಸಲ್ಕೆ|ಬಪ್ಪದು ಜಿಹ್ವೆಗಾಮ್ನಾಯ||
ಸುಪ್ರಾಧಾನ್ವಿತ ಬರೆದಳು ಕೋಟಿಕಂ | ದರ್ಶರೂಪನ ಚಿತ್ರಪಠವ ||೪೬||

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬಲ | ರಾಮಾದಿ ನಿಖಿಳಯಾದವರ ||
ಕೋಮಲಭಾವಜಿತ್ರಂಗಳ ಬರೆಕೊಂಡು |ಕಾಮನಾಲಯವ ಸಾರಿದಳು ||

ಲೋಲೇಕ್ಷಣಿ ಕಂಡಳು ಕಾಮರತಿ ಚಂದ್ರ|ಶಾಲೆಯ ವ.ಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ||
ಲೀಲೆಯಿಂದೊಳಗಿದರು ಮೇಲೆ ಮಂದಾರ|ಮಾಲೆಯನುಕರಂದಸುರಿಯೆ ||

ಬೆಂಡಾದಳಂಗಜಾತನ ನೋಡಲವನಸ್ತು|ಕೊಂಡವುಕುಚದಮಧ್ಯದಲಿ ||
ದುಂಡುರುವೆಯ^೪ ಮಾಡುತಿರಲುಚ್ಚ ರಿಸಿದಳು|ಕೆಂಡಗಣ್ಣನಮಂತ್ರಮಯವ||

ಗರುಡನ ಭೂಮಿಯಿಂದಲಿಯದೆ ಫಣಿಹೊಕ್ಕು| ಹೊರಡುವಂತವಳೆದೇ
[ಯಿಂದೆ ||

ಬರಡಾಗಿ^೪ ಮರಳುತ್ತಾವರೆಗೋಲುಕಂತುವಿ| ನೆರಡಕ್ಷಿಯೊಳು ನೆಲೆಸಿದುವು||

ಮುನ್ನ ಮತ್ಸರಿಯಿನಿನ್ನೆಚ್ಚ ರಳಂಬುಗಳ^೫| ಬೆನ್ನೊಳುತಟ್ಟು ಬೆಂಬಂದು ||
ಎನ್ನದೇಹದೊಳು ಮೂಡಿತು ಪಾಪಿ ಮದನ ಮ| ತ್ರಿನ್ನಿಸಜೇಡೆಂದಳವಳು||

ಈತನ ಗರ್ವನ ನೆಗೊತ್ತಿ ಭಸ್ಮೀ | ಭೂತನ ಶಿವನೆಸಗಿದನು ||

ಏತಕ್ಕೆ ಮಗುಳ ನಿರ್ಮಿತವ ಮಾಡಿದನೆಂದು|ಹೀತಾಂಬರಗಟಲಿದಳು ||೫೦||
ಸೊನೆವೆಮರಾಂತು ಕತ್ತುರಿಗಂಧಿ ಬರೆದಳು|ನನೆಯಂಬನ ಚಿತ್ರಪಠವ ||

ವಿನಯದೆ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದಳು ಸ್ಮರವರ|ತನಯನ ಶಯನಸ್ಥಳಕೆ ||೫೩||
ಸಂಧಿಸಿನೋಡಿದಳ^೬ ಮಣಿಮಂಚವೃದ್ಧವಾಸೊ|ಳೊಂದಿದನವಮನ್ಮಥನ||

ಇಂದೀವರದಳಲೋಚನೆ ವಿರಹದೆ | ಕುಂದಿದಳ^೭ ಮುಖಪದ್ಮವನು ||೫೪||
ನಣಿ^೮ರೂಪುವೆಡೆಮನ್ಮಥನೆಂಬರತ್ನಹೊ ನೊರೆಯಿಂದಲುಗಿದಕೂರಸಿಯು

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಂಗೆ. 2. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿರೂಪನು. 3. ತೊಂದರೆಯನ್ನು.

4. ವೃಥಾವಾಗಿ.

ಮುಖಿಯಬಾರದು ಮುಹಾದೇವ ಸತ್ಕವರನ ಹೆಣಹಿಂಗಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ||

ಇವನಾಗಬೇಕು ಸತ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನಭೋಗವನಿತ್ತು ಬಲುಜಾಣನೆನುತೆ ||
ಅನಯವರೂಪ ಜಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು | ಜನದಿಂದೆ ಶೋಷಿತವುರಕೆ ||

ವಿಕಸಿತಪದ್ಮದಳಾಯತೇಕ್ಷಣಿಹಮ್ಯಾ | ಶಿಖರದೊಳಹ ಕುಮಾರತಿಯ ||
ಮುಖದರ್ಶನವನು ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿ ದುಃಖ | ನಿಕರ ನಿವಾರಣವಾಯ್ತು ||

ಅಂಡಲೆವಡೆದು ಬಂದಬಲೆ ತಾ ಕಣ್ಣಾಣಿ | ಕಂಡಾಕ್ಷಣವೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ||
ಮುಂಡಾಡಲಿರ್ವರ ಪರಿತೋಷ ಪೂರ್ವದಿ|ಬ್ರಂಡಲನನು ರಾಗಿಸಿತು¹ ||೫||

ಆಡಿದೆ ಬೆಳಗಾಗದ ಮುನ್ನ ಬಹೆನೆಂದು | ಮಾಡಿದ ಭಾಷೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ||
ಜೋಡಿಸಿ ನೀ ಬರ್ಪ ವೇಳೆಗೆ ಭಾಷ್ಕರ | ಮೂಡಿದನೆಂದಳಾಕುವರಿ||೫||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವೆ | ಒರೆದೋದಿ ಕೌಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳ ನಕಸತ್ಕಲ್ಪವೆವೆತ್ತು | ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ^೨ ಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಒಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೭೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

* ❀ ❀ ❀ *

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಚಿತ್ರಪಥದ ದರ್ಶನ —

† ಪಿಡಿಯವಲಕ್ಕಿ ಗೋಸುಗ ಕುಚೇಲನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಡಿಭಾಗ್ಯವಿತ್ತ ಮೂಢವನ ||
ಅಡಿದಾವರೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪೇಟುಕತೆಯ ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳ ಮಣಿಮಾಲೆಯೆನಿಸಿ

ಆದೊಡೆ ಕೇಳಾಯತನೇತ್ತೆ ನಿಬಿಡವ ಯೋಧರೆ ಮತ್ತಾವ್ಯರಚನೆ ||
ಸ್ವಾಮರಸಾಯನ ತವಕರ್ಣಯುಗಳಕ್ಕೆ | ತೀದರೆ^೨ ಮಗುಳೆ ತುಂಬಿಸುವೆ ||

ಜಗದೊಳು ತುಣುಗಿದರ್ ಮಾಯಾರಜನಿಯ | ತೆಗೆದಳು ತತ್ತ್ವಣದಲ್ಲಿ ||
ಪಗಲಾಣ್ಣನೆ ಕಾಂತಿ ಪರಿಸಲಿರ್ವರು | ಮೊಗಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿದರು||೭||

ತೊಡಿಗೆಯಿಂದಿರ್ವರುದೇವಪೂಜೆಯಮಾಡಿ | ನಡೆಸಿದರಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ||
ಉಡಿದರಮೃತತಾಂಬೂಲವ ಮುದದಿ ಕೊಡಾಡಿದರೀಶನಂಘ್ರಗಳ ||೮||

ಕ. ಪ. ೮—1, ಕೆಂವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

† ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಕಥೆಯಾವುದು ?

2. ಹಿಡಿದರೆ; ಮುಗಿದರೆ.

ನಾದತಾತ್ಪರ್ಯನ¹ವಕ್ಷ್ಯದೊಳರಿಸಿ² ಪ್ರಸಾದತಾಂಬೂಲವ ಸವಿದು |
ಪೋದ ಕಾರಿಯವಾದುದೇನೆಂದು ಸಖಿಯ ವಿನೋದದೆ ಕುವರಿ ಕೇಳಿದಳು ||

ಎದೊಗಿಡಬೇಡಕೇಳು³ಕುವರಿ ನಿನ್ನಿಂದೆ ನೋಡಿದೆ ಮಹದಾದಿಲೋಕಗಳ ||
ಹೃದಯ ಭೀತಿಸದೆ ಹೊಕ್ಕಲ್ಲರ ರೂಹ ತಂದಿದೆ ನೋಡೆಂದು ತೋಡು⁴ದಳು ||
ಅಮರೇಶ್ವರನ ರೂಪದೊಡನೊಡನುಬಿಡು⁵ಧೋತ ಮಯಾಜ್ಞ ಪುರುಷನನೋಡು ||
ಸಮವರ್ತಿ⁶ ನೈಋತ್ಯನ ಚಿತ್ರಪಥಗಳ ಕಮಲೇಕ್ಷಣೆಗೆ ತೋಡು⁷ದಳು ||೩||

ವಾರಾಸಿಯಾಳನ ನೋಡು ವಾಯವ್ಯಕು⁸ಬೇರರ ರೂಪದೊಡನೊಡನು
ರಾರಾಜಿಸುವೀಶಾನ್ಯನ ನೋಡೆಂದು | ನೀರಜಗಂಧಿ ತೋಡು⁹ದಳು ||೪||

ಪರಮಶೃಂಗಾರದೆ ರಂಜಿಸುವೀರೇಲು¹⁰ವರಮನುಗಳ ರೂಪದೊಡನೊಡನು
ಸುರಮುಖ್ಯರ ಚಿತ್ರಪಥವಿದೆ ನಳಕೂ¹¹ಬರಜಯಂತರ ನೋಡು ತಾಯೇ ||

ಗೀರ್ವಾಣಯಕ್ಷ ಗುಹ್ಯಕ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಗಂಧರ್ವಕೀ¹²ಪುರುಷ ಕಿನ್ನರರ ||
ತರ್ವಾಯಗೊಂಡುಮೇಲೇಲುಲೋಕದೊಳಪ್ಪ¹³ಸುರರ ರೂಪದೊಡನೊಡನು

ಸಾವಿರಪೆಡೆವಣೆಗಳ ಕಾಂತಿ ಮೆಯ್ಯೊಳು ತೀವಿರ್ದ ತೇಜೋಮಯದಿ ||
ಕೋವಿಧರಣೀಧರನ¹⁴ ಚಿತ್ರವನುಪಾದೇವಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದೊಲಿದು ||೧೧||

ಗೂಢಪದಾನ್ವಿತ ನಿಖಿಳಚಿತ್ರಗಳ ಕೈವಾಡವ ತೋಡು¹⁵ ಪಾತಾಳ ||
ನಾಡೊಳು ಬಲಿಮುಖ್ಯ ಖಳರ ಚಿತ್ರಂಗಳ¹⁶ನೋಡೆಂದು ತೋಡು¹⁷ದೊಲಿದು ||

ಆತಾತ ನಿನ್ನಯ ಪಿತನಿಗೆ ತಾತ ತತ್ತಾತ ಬಲೀಂದ್ರ ಬಲ್ಲಿದನು ||
ಪಾತಾಳಲೋಕದ ಪರಿಣಾಮವೆಂತೆಂಬ¹⁸ಮಾತ ಕೇಳು¹⁹ ಮದಗಜಗಮನೆ ||

ಶುಕ್ರದೇವರ ಶಿಷ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯೊಳು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಭಾಗ್ಯಮಿಗಿಲು ||
ಶುಕ್ರಮುಂತಾದ ನಿರ್ಜರರೈಶ್ವರ್ಯನ²⁰ವಿಕ್ರಮಗೊಂಡ ಪೌರುಷದಿ ||೧೨||

ಪಜ್ಜಳಿಸಿತು ಪಾತಾಳಲೋಕದೆ ನಿಮ್ಮಜ್ಜ ನೈಸಿರಿಯು ಕೇವಲವೇ ||
ನಿರ್ಜರಪತಿ ವಿಷ್ಣು ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿರ್ಪ²¹ಸಜ್ಜನ ಸಂಪತ್ತು ಬಡವೆ ||೧೩||

ಬಗೆವೆತ್ತು ಅಭವಾದಿಗಳತ್ತ ಪದವಿಗೆ ಹಗೆಗೊಂಡು ಹರಿ ಕೆಡಿಸುವನು ||
ಮಿಗೆ ಕರುಣದೊಳಾತ ಕೊಟ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯವ²²ತೆಗೆಯಲೊರ್ವರಿಗಳವಲ್ಲ ||

ಶ್ರೀವರನಿಂದೆ ನಿತ್ಯವ ಪಡೆದರು ಧ್ರುವದೇವ ವಿಭೀಷಣಾದಿಗಳು ||

ಕೇವಲಸುಜ್ಞಾನಿ ಖಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಿನ್ನಾವ ಕಾಲಕೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ ||೧೩||

ಸಾಕದಂತಿರಲಾತನ ಬೆಂಪು ಕೆಳಗೇಲು|ಲೋಕದನರ ರೂಪ ನಿನಗೆ |
ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲೆಂದು ತೋಱಿದು ನಿಖಿಳಕೋ|ಭಾಕರನೃಪಜಿತ್ರಸತನ ||೧೪||

ಬೇಸೂದೊಂದೊಂದ ತೋಱಿದು ಚಪ್ಪನ್ನೆ|ದೇಶಾಧಿಪರ ಜಿತ್ರಗಳ ||
ದೂಷಣೆಗೆಯ್ದು ನಿಟ್ಟಿಸಲೊಲ್ಲ ದನಳಾ|ಯಾಸನ ಕಂಡಳು ಕುವರಿ ||೧೫||

ತಂಗಿ ನೀಕೇಳು ಸಮಸ್ತಜಿತ್ರಂಗಳ|ಭಂಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನೆದೊಗೆ ||
ಅಂಗೀಕೃತ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಾರೆಂದು ಪ್ರ|ಸಂಗಿಸಿದಳು ನಸುನಗುತೆ ||೧೬||

ಸೊದೆಯನೀಂಟುವ ರಾಜಹಂಸನ ಮೆಱಿಗೆ ಮೇ|ವಿದೆಯ ತೋಱಿದಡೆ
[ಪೀಡವುದೆ ||

ಎದೊಗಿಜ್ಜ ನಿಕ್ಕಿ ಪ್ರೋದಾತನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ|ಸದೆಗರ^೧ ತಂದಡೊಪ್ಪುವೆನೆ||೧೭||
ತರಳಭಾಸ್ಕರನಂತೆ ಮೆಱಿವ ಮಾಣಿಕವೆನ್ನ|ಕೊರಲೊಳಗಿದು ಪೋ

[ದುದಕೆ ||

ಇರುಳೆರಡೇಲುಲೋಕನ ಸುತ್ತಿ ಟೆಕ್ಕೆಯ|ಹರಳ^೨ತಂದೆನಗೆ ತೋಱಿಸಿದೆ ||

ನಕ್ಕಳಾಕೆಮು ಜಾಣ್ಣೆಯ ಮಾತ ಕೇಳಿದು|ಹಕ್ಕಳನಾಂತು ಕೋಭಿಸುತೆ ||
ಹೊಕ್ಕುಬ ಹೂವನ^೩ ರೂಪ ತೋಱಿದಳು ಪೆ|ಣ್ಣಕ್ಕಳ ಮಂಡೆಮಾಣಿಕಕೆ||

ಇದು ಜಿತ್ರವಾದುದುಬೆಸವೇಲ್ವದೆನಲಾಗಿ|ಯದುಕುಲದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ|
ಮಧುಸೂದನನೆಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ಹರಿಯ ಶ್ರೀ|ಪದಕುಣಿ ಹಣೆಯಚಾಜಿದಳು||

ಭೂಮಿಯೊಳಜಿತ್ರಕೆಣೆಗಾಣೆ ಮನ್ಮ|ನಕಾಮಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬೆಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯತೋಱಿತಲಿದೆ|ಗೋಮಿನೀವರಮೂರ್ತಿಯಲಿ ||

ಜಲರುಹಗಂಧಿ ನೀನೆೋಡು ಯಾದವವಂಶ ಬಲರಾಮನೆಂದೆಂಬವನ ||

ಜಲಜಲೋಚನನಗ್ರಜನಾಗಿ ಮೆಱಿಯುವ|ಹಲಿಯ ಚಿತ್ರವತೋಱಿಸಿದಳು||

ಮರುತಭುಕ್ತಾಧಿಪನ^೪ಪರಾವತಾರನ | ಉರುತರದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹದೆ ||

ಗುರುತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿದೆ ಮಿಕ್ಕ|ರಲ್ಲರ| ನಿರುತದಿಂ ತೋಱಿಂದಳವಳು ||

ಉದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ದಮೋದನ ಕುದ್ಧಾತ್ಮಧಾಮ ಸುದಾಮ||
ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ದೋರಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಱಿವ ಪ್ರ|ಸಿದ್ಧರರೂಪ ತೋಱಿದಳು ||

ತಂದು ನೀತೋಱಿದ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲ ಮ|ದ್ಬಂಧುಗಳನೆ ತೋಱಿತುಡು ||

ಅಂದು ನನ್ನನು ಕನಸಲಿ ಕೂಡಿ ಪೆಣಸಾದು|ಕೊಂದು ಹೋದನ ರೂಹ

[ನಱಿಯೆ ||೨೯||

ಕೋಮಲೆ ಪರಿತಾಪಗೊಳಬೇಡ ನಿನ್ನನು|ತಾನುರಸಾಸ್ರದೊಳೆಚ್ಚು ||
ಭ್ರಾಮಕವಡಿಸಿದನಿವನೀಗ ನೋಡೆಂದು|ಕಾಮನ ರೂಹ ತೋರುದಳು ||೩೦||

ಈತನ ಜಿತ್ರನ ಬೈಚೆಟ್ಟು ಮತ್ತಾನ್|ನಾಥನ ಪಡಿಯಿಡಬಹುದು ||
ಆತನ ರೂಹ ತಂದಿದ್ದಡೆ ತೋರಿಂದು ಕಾತರಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೩೧||

ಕದ್ದೈಸದೆ ನೋಡು ಸ್ವರನ ಬಾಯೊಳಗುರ್ಚಿ|ಬಿದ್ದಂತೆ ಪಡಿಯಚ್ಚು
[ವಡೆದ ||

ಮುಗ್ಧಾಸ್ಪದೇ ಕಮನೀಯರೂಪನನಿ|ರುದ್ದನ ನೋಡೆಂದಳಬಲೆ ||೩೨||

ಬಮ್ಮಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಮೆಯ್ಯ ರೋಮವು|ಜುಮ್ಮೆಂದು ಮನದ
[ಮೂರ್ಚೆಯಲಿ ||

ಹಮ್ಮೆತ್ತಿದಳು ಜಿತ್ರದ ಮೇಲಣಾಸೆಯ| ಪೆರ್ಮೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||

ಕಂದೆಹುದಳು ಪುನರಪಿ ನೋಡಿ ಚರಣಾರ|ವಿಂದದೆ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ||
ತಂದು ಬಲ್ಲೊಲೆಗೊತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಚ್ಚೈಸಿ ಹಾಯೆಂದು ಸಂತಸದೆ ಹಿಗ್ಗಿ

[ದಳು||೩೪||

ಅಹುದೆಂದು ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಜಿತ್ರನ ಕಂಡೆ|ಬಹುದುಖೆಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು ||

ಇಹುದಾವ ಪುರ ಪೆರರೇನಾರ ಮಗನೆಂದು| ಸಹಜದೆ ಕೇಳದಳವಳ ||೩೫||

ದ್ವಾರಕಾಪುರವರಾಧೀಶಕೃಷ್ಣನ ಸತ್ಕು|ಮಾರಕನಾತ್ಮಸಂಭವನ ||

ತೋರಕುಚಾಸ್ವಿತೆ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ ದುಃಖನಿ ವಾರಕ ನಾಮಾನಿರುದ್ಧ ||೩೬||

ತಾಯೆಂದು ಕಳುಹಲು ತಂದೆ ನೀ ಕೇಳೆನ್ನ| ಪ್ರಿಯದ ಗುರುವಕ್ಕೋಜಿ
ಬಾಯೆನ್ನ ಬಂದುಗೆವಾಯ ಭಾಮಿನಿ ರನ್ನೆ|ಬಾಯೆಂದು ಸಖಿಯನಪ್ಪಿದಳು ||

ಜಗದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ವಿಶ್ವನಲ್ಲ ತೃಣವೆಂದು ಬಗೆದು ನಾನಾಜಿತ್ರಗಳನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡತಿಬೇಗದಿಂ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ ಪೆಣ್ಣುಗಳೆನ್ನ ಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ||

ಈಸು ದುಕ್ಕವನಾಂತು ನನಗೆ ನೀವಾಡಿದ|ಲೇಸುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ||

ಏಸು ಜನ್ಮದಿ ನಿನ್ನ ರೀನ ತಿದ್ದುವೆನೆ|ದಾಸುಗುಣೆಯನಪ್ಪಿದಳು ||೩೭||

ಅಂಗವ ತುಳಿಸಲ್ಕೆ ತುಳಿಸುವ ಕೈಗಳೆ|ಹಂಗ ತಿದ್ದುವ ಶಾಸ್ತ್ರವುಂಟೆ||
ಭೃಂಗೋಪಮಾನಕುಂತಳಕೇಳು ಮರುಳುವಾ ಕ್ಯಂಗವಾತಾಡಬಹುದೆ ||

ಮೃಡಭಕ್ತನಾತ್ಮಸಂಭವೇಕೇಳುಭಾಸ್ಕರ | ಕೆಡೆದಪಶ್ಚಿ ಮಸಮುದ್ರದೊಳು |
ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಪಯಣಕೆ ನೇಮವೇಚಿನೆ ಮಾಡದಿ ಮನ್ನಿಸಿದಳಾಕೆಯ ||೪೧||

ಮನ ಹರುಷದೊಳೆದ್ದು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಮಂಡೆನು | ಜನನ ಮಾಡರಸಂಚೆಗಮನೆ |
ಘನಸಂಭ್ರಮದೆ ಸೆಜ್ಜೆಯನು ಸಿಂಗರಿಸು ನಿನ್ನಿನಿಯ ಬಂದಪ ನೀಲವೇಣಿ ||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೧೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧವಂ ತಂದುದು —

ಕಂಗಳೊಳುವ ಕಡಹವನೇಱು^೧ ಬಿದ್ದು ಕಾಳಂಗನ ಹೆಡೆಯೊಳು ಕುಣಿದು |
ರಂಗನ ಪಾದಪದ್ಮವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಲು | ಮಂಗಳವೆನಲೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||೧||

ಕೃತಯುಗದೊಳು ವೇದ ತ್ರೇತೆಯೊಳಧ್ವರ | ವತಿದಾನ ಶೀಲ ದ್ವಾಪರದೆ ||
ಸ್ತುತಿಪುಣ್ಯ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಹರಿನಾಮ | ಮತಿವಂತೆ ಕೇಳು ಪೇ

[ಜಪೆನು ||೨||

ತೈಲತಪ್ಪೋದಕದಲಿ ಮಿಂದರಿವರು | ಶೈಲಾತ್ಮಜೆಯ ಕಾಂತನಿಗೆ ||
ಗೈಲ^೨ ಪೂಜೆಯನಾಡಿ ಮಹದುಪಚಾರವ ಕೈಲಾಗಿನಿಂದೊಡರ್ಚಿದರು ||೩||

ಊಟವನಾಡಿದು ಶಿವಗೂಡಿ ಕಪ್ಪುರ ಕೂಟತಾಂಬೂಲನ ಸವಿದು ||
ನೀಟಾದ ಪೆಣ್ಣು ಸಿಂಗರಿಸಿಯತ್ಯಂತ ಕೈ | ನಾಟದ ಹೆಂಗಳ ಕರೆಸಿ ||೪||

ಹೊನ್ನಬಟ್ಟಲಲಿ ಕುಂಕುಮಗಂಧಸಲಿಲ ಬಾ | ವನ್ನ^೩ ಕಸೂರಿಕಪ್ಪುರವ ||
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹದನಾಡಿ ಲೇಬಿಸಿ ಪೆಣ್ಣಲೆ | ರನ್ನೆಗೆ ತಳವನಿಕ್ಕಿದರು ||೫||

ಉಡಿಸಿದರನುಳವ ನನಮಣಿದುಡಿಗೆಯ | ತೂಡಿಸಿದರವಯವದಲ್ಲಿ ||
ಮುಡಿಸಿದರಲರ ಪೆರ್ದುಣುಬೊಳು ಸಿಂಗರ ವಡಿಸಿದರ್ ಬಾಣನಂದನೆಯ ||೬||

ಸಡಗರಿಸಿದರು ಬಾಣಚೆಯ ಹವ್ಯೂದಿ ರಂಗು ವಡೆದ ವಾಣಿಕ್ಕ ಮೆ

[ಯೈಳಗು ||

ಕ. ಪ. ಅ—]. ಕಡಬದ ಮರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ. 2. (?) 3. ಗಂಧ.

ಸೋಡರಿನೇಚ್ಚಿ ಯ ಹೊನ್ನ ಕಳಸಂಗಳಾಕಾಶದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಜಗಿಸಂತೆ ||
 ಲೋಕೋನ್ನತ ಮೇರುಶಿಖರದಿ ವಿದಿತ ಕಾರ್ತೀಕಪೂರ್ಣಮಿಯ

[ರಾತ್ರಿಯಲಿ ||

ಶ್ರೀಕಾಂತಗಮನಜ್ಯೋತೀಪೂಜೆಗೆಯ್ದಂತೆ| ಸಾಕಾರವಾದುದಾಸೌಧ ||೪||

ಲೇಸಾದ ಸೌಧಸಿಂಗರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪರಿತೋಷದಿ ಸಖಿಯ ಚಿತ್ರವನು ||
 ತಾ ಸೌಧಸಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಳಾಕೆಯ ಜೀವಿತೇಶನ ವರಚಿತ್ರಪಠನ ||೫||

ಇದನೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಡೆ ಕಾಮಶರಗಳು|ಹೃದಯದೆ ಮೊಗದೋಣವಿನ್ನು||
 ಸುದತಿ ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ರಪಠನ ಕೊಂಡುಯ್ದುತೋಳಿದ ಮುನ್ನ ಮರಳೊಂ

[ಬನವನು ||೧೦||

ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧನ ತಹನೆಂದು

[ನಗುತ ||

ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು ಬೀಜುಕೊಂಡೆದ್ದಳು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೧||

ಕರೆದಳು ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಕಾಳಿಕವ ಕ | ಸ್ನೇಹದಳಜಾಂಡಮಂಡಲಕೆ ||
 ಮುಖದಳು ಜನರ ಕಣ್ಣೆಳಗನಾಗಸದಲಿ|ಮೆಹದಳು ಪೆಣ್ಣಕ್ಕಿಯಂತೆ||೧೨||

ದೂರೀಕೃತವೂರ್ಗವನಂತರಿಕ್ಷದೆ | ತೀರಿಸಿಯಾಕ್ಷಿಣದಲಿ ||

ದ್ವಾರಕೆ ಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳುಳಿದಾಗ ಕೈ ವಾರಿಸಿದಳು ಪಟ್ಟಣವ ||೧೩||

ಅಂಟೊತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದೆ ಸಿರಿವೆತ್ತು ಪೌರೋಪ ಕಂದೆ ಮೆಹವ ಸಾಗರವ||
 ದಾಂಟಲಾಶ್ಚರ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಿತೀಯವೈ ' ಕುಂಠವಿದೆಂದಾಡಿದಳು||೧೪||

ಉರಿವ ಭಾಸ್ಕರಕೋಟತೇಜದೆ ಪೊಣಸುತಿ|ಪರಿವ ಚಕ್ರವ ನುತಿಗೆಯ್ದು||
 ತುರಿಯದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಕಾಮದೇವನ ಮಗ| ನಿರುವ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದೆಡೆಗೆ||

ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಮಂಚವ ಸುತ್ತು | ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯಿರಲು ||
 ಕಂಗಳೊಳಿಸಿದಳು ಮೂರ್ಛೆಯ ಕವಿಸಿದಳು | ತುಂಗಪಯೋಧರೆ ನಗುತೆ ||

ತೊಡೆಯ ಪೊಯ್ದ ಬಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡಳಂಗನೆ ಪೊಡೆಮಲರನ ಮೊಮ್ಮಗನ||
 ಬಡೆಯ ಪೇಚ್ಚಿನಗೇನು ದುಗುಡವೆಂದೆಸಲು ಪಿಂ ಗಡೆ ಸು ಸುದ್ದಿಯನು

[ಸಿರಿದನು |೧೫||

ಬಂದಿನ ಪರಮಸುಂದರಿಯೆನ್ನ ಕನಸಿನೊಳ ಸಂದಿಸಿ ರತಿಸುಖವಡೆದು ||
 ಅಂದಿನಿಂದನಳ ಕಾಣದೆ ವಿರಹವನಾಂತು | ಕಂದಿದೆ ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಪಾಪಿ ದೊರೆಯೆ ಕೇಳೆ ನೀನೀವಿರಹಸಂ | ತಾಪದಿ ದುಃಖಿಸಲೇಕೆ ||
 ಪೊಪೆವೇಳವಳದ ಬಲಗೆಂದು ಸಕಲಕಲಾಪನನೊಡಬಡಿಸಿದಳು || ೧೯ ||
 ಅವಳೆಲ್ಲಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ ನೀನಾವ ಪುರವೆಂದು | ವಿವರದೆ ಬೆಸಗೊಳಲಾಗಿ ||
 ಕುವರಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ತಾನೈತಂದ | ವ್ಯವಹಾರಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲ ನನು || ೨೦ ||
 ಬಾಣಜೆ ನಿನ್ನ ಮುಚ್ಚಿದಳಾಯಕನಿಗೆ | ಪ್ರಾಣಾಪ್ತೆ ಹಿತೆ ನಾನಿನ್ನ ||
 ಕಾಣಲೋಸುಗ ಚಿತ್ರಪವನ ತಂದೆನು ಸುಪ್ರವೀಣನೋಡೆಂದುತೋಡಿದಳು ||
 ಕಂಡನು ಕನುಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯ ರೂಪವಿರದೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡನು ಸಿರಿಯುರಸಳದಿ ||
 ತುಂಡವನಿಕ್ಕಿ ಮುಂಡುಟಿಯ ಪಾರಿವದಂತೆ | ಮುಂಡಾಡಿದನರ್ಥಿಯಲಿ || ೨೧ ||
 ದಿಟವಿದು ಮತ್ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯ ತನು ಚಿತ್ರಪವವೆಂದು ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನು ||
 ಘಟ ಬೀಳಲವಳದ ಬಲಗೆ ಬಂದಪೆನೆಂದು | ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಕುವಾರ ||
 ಹುಣ್ಣು ಮೆಯಾಳದ ಜಾವಾತಸುತ^೧ ಚಿತ್ರಪೆಣ್ಣು ಕಂಡಿತು ಭ್ರಾಮಿಸಿದೆ ||
 ತಿಣ್ಣು ಜವ್ವನ^೨ ವೆತ್ತ ಕೆಳದಿ ಕೇಳೆ ನಿಮ್ಮನು | ಕಣ್ಣಾಣಿ^೩ ಕಂಡರಿನ್ನಂತೋ ||
 ವಿಷಯಾತುರಗೆ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲೆಂಬುದು | ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಮಾಯಾವಿ ನುಡಿದೆ ||
 ನಸುಮಾತಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಪಯಣವನುಮೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯದುಬಿನಿ ||
 ಸಂತಸವಡೆದು ತತ್ಕುವರನ ಮೂರ್ತಿಯನಾಂತಳು ಬೆನ್ನ ಭಾಗದಲಿ ||
 ಮುಂತಣ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಮಾಯಾಕಾಂತೆ ಶೇಷರಕೆ ಹಾಣಿದಳು ||
 ಪವನವೇಗವ ಕೀಟುಡಿಸಿ ದೂವಾಳವ | ಜವಗಾತಿಯ ಬೆನ್ನೊಳದೂ ||
 ಕುವರ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದ ಪೆನೆಂದು ತಕ್ಕೆಗೊಂಡವಳು ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ಬಲ್ಲಿಡಿದೆ ||
 ಮುಟ್ಟಿದೊಡಾಕ್ಷಣ ತನುರೋಮಗಳು ಗುಡಿ ಗಟ್ಟಿ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ
 [ಕಾತುರವ ||
 ಮುಟ್ಟಿದರೆದೆ ಹದಿಗೊಳ್ಳದೆ ಕರಣದ | ಗಟ್ಟಿವಾಳದೆ ತೆರಳಿದಳು || ೨೨ ||
 ನೇಸಣ ಬೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಜೀಮೂತವಾ | ಕಾಡದೆ ತೆರಳಿ ಬರ್ಪಂತೆ ||
 ಪೂಸರಳಾತ್ಮಸಂಭವನ ತಾಳೈದ್ದಿತಂದ | ಳಾಸುರವನಿತೆ ಶೇಷರದೆ || ೨೩ ||
 ರಕ್ಕಸ ಭೂತ ಭೇತಾಳವಡ್ಡೈಸಲು | ಸಿಕ್ಕದೆ ಕೋಣಿತಪುರಕೆ ||
 ಗಕ್ಕನೆ ಬಂದು ತತ್ಕುವರಿಯ ಹರ್ಯವ | ಹೊಕ್ಕೊಂದೆಸೆಯ ಬಾಗಿಲಿ ||
 ಅದೆ ಬಂದಳರ್ಥರಾತ್ರಿಯಹೊತ್ತಿನೊಳು ಕಲಾವಿದೆ ಕಂತುನಂದನನೊಡನೆ ||

ಸುದೇವೆರದುಟವೆಣ್ಣಳ ರಸಿ ಕೇಳೆಂದು ಕೋವಿದೆ ಪೇಜ್ಜಿಳೊಡತಿಯಕೂಡೆ ||
 ಎಂದರಾಯಕಿಯ ನೂತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾನಿಟ್ಟು ಹೊಂದೊಡವಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||
 ಬಂದವರುಗಳಲ್ಲಿ ತೋಹಿಂದು ಪರಮಾ|ನಂದದೆ ಹಿಗ್ಗಿದಳವಳು ||೨೦||

ಅಕಳಂಕಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯರತ್ನಹರ್ಮ್ಯದ|ಮುಖಶಾಲೆಯಿಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಹರು ||
 ವಿಕಳತೆ ಬೇಡ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕ ರಭಿನವ|ಮಕರಕೇತನನ ನೋಡವ್ವಾ ||

ಅಜ್ಜ ರಿವಡೆದ ಚೆನ್ನಿಗ ಬಂದ ಕೊಂಡಾಡ|ಲೊಚ್ಚೊ ರಡಿ ನಾಲಗೆಗೊಂದು ||
 ಸ್ವಚ್ಛ ದೊಳದಿಗೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಪೇಜ್ಜಿದೊ|ಡುಚ್ಚ ವಿಸಿದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೨೪||
 ತೋರಹೊಂದಂಬಿಗೆಯಲಿ ತುಂಬಿ ತರಿಸಿ ಪನ್ನೀರಿಂದ ಕಾಲ್ಗಳ ತೊಳದು ||
 ಮಾರಕುಮಾರ ಮಂತ್ರೀಶಸುತೆಗೆ ರನ್ನ|ದಾರತಿಗಳನೆತ್ತಿದಳು ||೨೫||

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಂತೆ ಬೆಳಗೊಲು ಬಹುವರ್ಣ|ದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸ ಬಣ್ಣ ಗೂಲು ||
 ಬೆಳ್ಳಿಪೊಂಬರಿವಾಣಗಳ ತುಂಬಿ ಸುಜಿಹೆತ್ತಿ|ಚೆಲ್ಲಿಸಿದಳು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೨೬||

ಮಾಣಿಕಸೊಡವೊಳಗುಗಳಿಂದೆ ಸಾರಂಗ|ಪಾಣಿಯು ಸುತನ ಪುತ್ರಕನ ||
 ಶೋಣಿತಪುರದೊಳೆಯನ ಕಣ್ಗೆ ಪೊಸತೆನೆ | ಕಾಣಿಸಿದಳು ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ||೨೭||

ನೋಡಿದಳಾತ್ಮೇಶ್ವರನವಯವದಲ್ಲಿ | ಮೂರ್ತಿರ್ಧ ವರಸಾಂದರದಿ ||
 ಬೋಡಿಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಬರಲು ಸತ್ಕುಮರಿ ಮುಂ|ಡಾಡಿದಳು ಚುಬುಕಾಗ್ರ ||

[ವಿಡಿದು ||೨೮||

ತರಹರಿಸಿದಳು ಕಾಮಿನಿ ಕಂತುಲೀಲೆಯ|ಭರವಸೆವಾಂತನಾಕುವರ ||
 ಉರವಣಿಸಿತು ಲಂಕೆ ಕೆಳದಿಯರ್ ಕಂಡು ಕಾ | ತುರ ಕಟ್ಟುಗೊಂಡು ||

[ದಿವರಗೆ ||೨೯||

ಎಹಿಯುಕೇಳು ನಿನ್ನವಿಯೋಗಸಂತಾಪದ|ತೋಹಿಯೊಳುಮುಲುಗಿದೊನೆನ್ನ ||
 ಮಹಿಯದೆ ತಡೆಗೆ ಸಾರ್ಚಿದಳನೀಕ್ಷೆ ಪುದೆಂದು|ನೆಹಿಜಾಣೆ ಸಖಿಯ ತೋ ||

[ಹಿಂದಳು ||೩೦||

ಮಸ್ತಕಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯದೇಹವ ಹೊತ್ತು|ನಿಸ್ತರಿಸಿದ ಪಾದಯುಗವ ||
 ಕುಸ್ತುರಿಸುವರುಂಟೆ ಕುವರಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ|ಹಸ್ತಾಂಘ್ರಪದ್ಮವಾನ್ಯೆಸೆ ||೩೧||

ಚಂಡವಿಕ್ರಮವಿಹಗೇಶನೆಂದೆನಿಸುವ | ಗಂಡಭೇರುಂಡನ ತೊಡೆ ||

ತುಂಡುಗಳೆರಡಾಗಲೊಡಲೊಂದು ನಮ್ಮಿ|ತ್ತಂಡಕೆ ಭೇದವೆಲ್ಲಿಯದು ||೩೨||

ಉತ್ತಮನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ತೊಡಗುವ|ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಹೊಂಬಣ್ಣದೊಡಲ ||

ವೃತ್ತ ಕುಚಾನ್ವಿತ ಕೇಳೆಂದು ಸುದತಿಯ | ಜೆತ್ತ ವನೋಡಬಡಿಸಿದಳು || ೪೩ ||

ಸಖಿಶಿರೋಮಣಿ ನೆಗಟ್ಟಳು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಶಿವ, ಲಿಖಿತಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯಲಿ ||
ನಿಖಿಳಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯ ತುಂಬಿ ವರಚಂದ್ರ | ಮುಖಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಳು

[ಮುದದಿ || ೪೪ ||

ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಾನಾಸಂಭ್ರಮವ ನಿ ಬದ್ಧಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ||

ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಗಾಂಧರ್ವವೈವಾಹವ | ತಿದ್ದಿದಳತಿಹರ್ಷದಲಿ || ೪೫ ||

ಪಂಟೆಯಮಾಡಿ ಪರಮಸುಂದರಿ ಕಂಬು, ಕಂದಿಯ ನವವಸ್ತ್ರಗಳ ||

ಗಂಟೆಕ್ಕಿ ಕೆಳದಿಯ ಕರೆತಂದಳು ಕಾಲ ಮಂಟೆಕೆ ಫಾಲಿರೆಂಬ ರವದಿ || ೪೬ ||

ನನೆಗೋಲನಪರಾವತಾರ ಬಾಣಾಸುರ, ತನುಜೆಯ ನಿಬ್ಬಣದವರು ||

ವಿನಯದಿ ರತುನಾವೃತ ಮಂಟಪ ಸೆಜ್ಜೆ, ವನೆಯ ತುಂಬಿಸಿದರಲ್ಪೆಯಲಿ¹ ||

ವಜ್ರಮಾಣಿಕಮಯ ನೃದುತಲ್ಪದಲರ್ವಾಸು² | ನಿರ್ಜರಕುಸುಮ

[ಝಲ್ಲರಿಯ |

ಪಜ್ಜಳಿಸುವ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಮೇಲ್ಗಟ್ಟಿನ ಸಜ್ಜೆಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು |

ಜಾಣಮೆಲ್ಲುಡಿ ಗೆಲವರೆ ಗಿಳಿ ಬಗದಾದಿ ಜಾಣಕ್ಕಿ ಕೋಗಿಲೆಕೊಳರ್ವ ||

ಏಣ ಸಾರಗ ಹೊಮ್ಮರಿ ಮಂಚದ ಸುತ್ತ | ರಾಣಿಯವಿರಲು ನೋಡಿದನು ||

ಮಿಸುಸಿವಂಜರ³ ದೋಳಗಿಹರಾಜಕ್ಕೀರ ಕಾ ಮಸುತನಕುಳ್ಳಿರೆಂದೆನಲು ||

ರಸಿಕರಾಜೊಂದ್ರವಲ್ಲ ಭೆಗೂಡಿ ಕಳ್ಳುಮಂ ಡಿಸಿದನಾಮಣಿಮಂ⁴ ದೆಡೆಯ ||

ತಂದಿರಿಸಿದರು ಕಾಲ್ದೊಳವೊಡೆ ಪನ್ನೀರ ಬಿಂದಿಗೆ ಮಣಿಸಾತ್ರಯನು |

ಚಂದಿರಮುಖಿಗೀಂಟುವರೆ ತತ್ತರಿಮುಳವೊಂದಿದ ನೀರ ಕುಪ್ಪಿಗೆಯ || ೫೧ ||

ಬಿಡಿಯಲರ್ ಮಾಲಿಕೆ ಶೈತ್ಯಸೌರಭ್ಯಂಗ | ಕಡಿವ ಸುಗಂಧಾನುಲೇಪ ||

ಪುಡಿಗಪ್ಪುರವು ಜವಾದಿಪುಣುಗು ತಂ | ದಡಕಿದರ್ ತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ || ೫೨ ||

ಫಣಿವಳ್ಳಿಯ ಪರ್ಣಾಸ್ಪರ್ಣವರ್ಣ⁴ ದಿಕಕೇ ವಣಿಸಿದ ಕಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯ

ಮಣಿಯನಲುದಿದ ಪೋಳ್ವಟ್ಟೆಯನಿ | ಟ್ಟಣಿಸಿದರ್ ತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ || ೫೩ ||

ರತಿಸಮಯಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ, ತ್ಯತಿಸೌಖ್ಯವ ಮಾಡಿ ತಂದು ||

ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಯ ಮಂಚದ ಸುತ್ತಲಿಂಬಿಟ್ಟು, ನುತಿಸಿದರ್ ದಂಪತಿಗಳನು ||

ಕ ಪ ಅ—1 ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ 2 ಹೂವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ

3 ಚಿನ್ನದ ಗೂಡು 4 ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರಕೆಲಸದ ಒಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ

ಜೋಳ^೧ ಜೋಳಿಯಲಿ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಯೇಜ್ಜಿ ಯ | ಕೇಳಿಕೆಗೊಟ್ಟು
[ನಿಮ್ಮವನು ||

ನಾಳಿನ ದಿನಕೆ ಮೆಚ್ಚ ಸುವೆವೆನುತೆ ವಾ | ಚಾಳೆಯರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು || ೫೫ ||

ಕೆಳದಿಯರುಗಳಲ್ಲರಿಗೆ ವೀಳೆಯಗೊಟ್ಟು | ಕಳುಹ ಜಿತ್ತೈಸಿದ ಬಜಿಕೆ ||
ಮೊಳವ ಸತ್ಪರಿತೋಪದಿಂದೆ ಕುಮಾರ ನಿ | ಮಳಿನ ಮಂತ್ರಿ ಜೆಯ
[ಬೋಧಿಸಿದ || ೫೬ ||

ಅತ್ತಿ ಗೆಯಹುದಕ್ಕನಹುದು ತಾಯಹುದಕ್ಕ | ಗುತ್ತಿ ಗೆಗಾತಿ^೨ ನೀನಹುದು ||
ಪತ್ತಿ ಗೆ^೩ ಪರಮಾನುಕೂಲೆ ಕೇಳೆಂದು ಕೈ | ಯತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ ಕುಮರ ||

ಉಬ್ಬಾಳುವೆಂಗಳ^೪ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೆ ಸುದ್ದಿ | ಪರ್ಬದ ವೊಲು ನಮ್ಮವನು ||
ಇಬ್ಬರ ಲೇಸನೀಡೇ^೫ ೬೩೪ ಬೇಕೆಂದು^೬ | ಗಫ^೭ ದೇ^೮ ತಿರವ ಚಾಚಿದನು || ೫೭ ||

ಕಂಜಾಕ್ಷನ ಮೊಮ್ಮ ಕೇಳ ರಗಿಣಿ ವಜ್ರ | ಪಂಜರದೊಳಗಿದ ಬಜಿಕೆ ||
ಅಂಜಲಿಕೇನು ಕಾರಣ ಹೊಜಬಿಗರೆಂಬ ಮಂಜರ^೯ ಕೈದುಡುಕುವುದೆ || ೫೮ ||

ಕೋಟೆಲೆಗೊಳಬೇಡ ಸುಖಬಾಲ್ವದೆಂದು ಕಿ ರೀಟವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ||
ಕೂಟಕೆ ಕುವರಿಯ ಸಾರ್ಜೆ ಪಿಂಗಿದಳು ಕ | ವಾಟಬಂಧನರಕ್ಕೆ ಗೆಯ್ದು || ೬೦ ||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೭೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಪಾನಿರುದ್ಧರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸುಖಪಟ್ಟ ರೀತಿ —

ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತನ್ನೊಳಗಿದು ತಾ ದೇ | ವಕಿಬನಿಹಿಗಳ ಪುಟ್ಟ
[ಬಂದ ||

ಚಕಿತಮಾಯಾಗವಿಯುಕೂರ್ತುಸತ್ಕೃತಿವೇಲು ಲಿಖಿತವಮಾಚ್ಚಿಮನ್ಮನದಿ ||

ಕ ಪ ಅ— 1 ಬೋಡಿ, ಜತೆ 2 ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವಳು
3 ಸ್ನೇಹಿತೆ 4 ಕೂಬ್ಬಿದ ಹಣ್ಣುಗಳು 5 ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು.
6. ಇಲ್ಲಿ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ 7 ಹೊರಗಿನವರೆಂಬ ಬೆಕ್ಕುಗಳು

ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಜೆ ಕರೆಸಿದಳು ಕೈವಾಳ^೧ನತ್ತರಿಘಾದಿಂದೆಸೆವ ||
ಕಾಳರಕ್ಕಸವಿಂಡು^೨ಬಂದುದು ವೀರ^೩ಚ | ಡಾಳಸಿ ಘಡುಘಡಿಸುತಲಿ || ೨ ||

ಬೆಟ್ಟಬೆಟ್ಟಗಳನಿಜವ ಕೂರಸಿ^೪ಬಿಸಿ | ಗುಟ್ಟದ ಸಿಲೆಯ ಮಂಡಿಸುವ ||
ಇಟ್ಟಮುದ್ರವಂಕುಡಿ^೫ಪಟ್ಟ ಕೈದಾಳ|ಗಟ್ಟವಟ್ಟಯರೊಡಗಿದರು || ೩ ||

ಪಿಡಿವರು ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಗಾವ^೬ಗುಯಾಗೆ, ಯಡಸಿದ ಕಡಲನೀಂಟುವರು
ಪಡಿತಳಿಸುವರು^೭ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸೀಳು^೮ನಿಡಿಗರುಳನು ತಿಂಬವರು
ಅಣಲೊಳು^೯ಗುಡಿಗಟ್ಟದ ಬೋರು ಕೊಬ್ಬಿದ | ನೆಣ ಬಾಯೊಳು ಪ್ರೇಣ

[ಮಡುವ ||

ಹೊದಿನಿ ದಡಿಗದೈತೇಯರು ಹೊಂಡು^{೧೦}ನೊಣ ಹಾಯಗುಡದೆ ನುಂಗುವರು
ಮತ್ತೊವರು ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯ ಹರ್ಮ್ಯವ ಹತ್ತಲು ಮುಜದೀಯಲ್ಕ ||
ಕತ್ತರಿಸುವುದೊಡಲಿ^{೧೧}ಳನೆಂದು ಕಾವಲ | ಚಿತ್ತಯಿಸಿದಳು ಬಾಗಿಲಲಿ || ೪ ||

ಮುಷಯದಪ್ಪಾವಧಾನದಿ ಮಂತ್ರಿನಂದನೆ | ಪೋಗಿರಲ್ತಂದಿರದೊಳಗೆ ||
ಬೆಳಗ ಬಣಿಸುತ ಕುಮಾರಿ ಕುಮಾರನ | ಸೆಳಗ ಬಿಡೆಂದಳರ್ಥಿಯಲಿ ||
ವಂಟಕಾರಿಕೆಯ^{೧೨}ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಜೆ ತಂದು | ಗಂಟಕ್ಕಿದಳು ತಮ್ಮ ಸೆಳಗ
ನಂಟಿನ ಮುಡಿ ಬಿಡಗೊಡದೆಂದು ವರಕಂಬು ಕಂಠಿಯನಮದಗಪ್ಪಿದನು ||

ನಿಡಿಗಣ್ಣರೆಮುಗಿವಂತೆ ರೋಮಾಂಚನ | ಗುಡಿಗಟ್ಟ ನಿಜಗಳವಂತೆ ||
ಪಿಡಿಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೊಲೆ^{೧೩}ವಿಡಿವನಿರುದ್ಧ ಚುಂಬಿಸಿದ || ೫ ||

ಪಿಂತೇಲು ಜನ್ಮದ ಬಡವಂಗೆ ಕಮನೀಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ ದೊರೆದಂತೆ ||
ಕುಂತಳ ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದು ಚೆಂದುಟಿಯಿಂಟಿ^{೧೪}ಸಂತಸವಡೆದನಾಕುಮರ ||

ಚುಂಬಿಸಲಾಣ್ಣನ ಬಾಯೊಳು ಪ್ರೇಲ್ಲ^{೧೫}ಳ | ತುಂಬಿದಳರೆಗಳಿಗೆಯೊಳು ||
ಚುಂಬಿಸೆ ಚುಂಬಿಸ ತನಕದಿ || ೬ ||

ಬೆಮೆಗೊಂಡು ಮುಂಬರಿವಳ ಕಂಡುರತಿಗಿದೆ ಸಮಯವೆಂದನಿರುದ್ಧ ಸಲ್ಲಿ
ಕ್ಷಮೆಯಿಂದೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಪ್ರಮದೋ | ತ್ರಮೆಯೊಳು ಕೂಟ
[ಸ್ಥನಾದ || ೭ ||

ಕ ಸ ಅ—1 ಕೈಗತ್ತಿ 2 ಗುಂಪು 3 ಪರಾಕ್ರಮ 4 ಹರಿತ
ವಾದ ಕತ್ತಿ 5 ವಕ್ರವಾದ ಅಲಗುಳ್ಳ ಆಯುಧ 6 ಧ್ವ ಗ್ರಾಮ,
ಸಮೂಹ 7 ಇಲ್ಲಿ ಹದರಿಸುವರು 8 ಬಾಯಲ್ಲಿ 9. ಒಂಟಿಗತನ,
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ

ನಿರ್ಧರವಾದ ಮೋಹನಶಕ್ತಿಯೊಳಗನಿ | ರುದ್ಧನೆಂದೆಂಬ ಗಾರುಡನು ||
ಕದ್ದೈಸದೆ ಕೆಲವಾಡುವ ದ್ವಿತಿಯಗ | ಳಧ್ವನಿ ನಸುವೊಲಗಿದುದು || ೧೩ ||

ಅಸಮಸಾಯಕಾಸ್ತ್ರದಿನವಳಂಗ ಪೋಡತಕಲೆಯೆಡೆಯ ಚುಂಬಿಸಲು
ಬಿಸಿರುಹಸಾರಭ . . || ೧೪ ||

ಬಲಿಸುವ ಬೇಕೆನೆ ಬಂದ ಕಾತುರಿಯವ | ನಿಲಿಸುವ ನಿಜಲೀಲೆಯಲಿ ||
ಸಲಿಸುವಳವಳಧಿಯ ಕಾಮಕಲೆಗಳ | ಕಲಿಸುವ ಕೈಮಾಟದಿಂದೆ || ೧೫ ||

ನುಣ್ಣೊಡೆಯೊಳಗೆ ನುಣ್ಣೊಡೆ ತೋಳು ಳೊಳು ತೋಳು ಹೊಂದಾವರೆ

[ವಳ್ಳಿಯಂತೆ ||

ಬಂದೊಳೊಂದೊಡೆ ಮುರಿದು ಚಾರೀತಿಯ ಬಂಧವ ನೆಗ್ಗುನರ್ಧಿಯಲಿ

ರಿಂಕಿದ ಕುಚಯುಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ನಾಚಂದ್ರ ವಂಕಿಯ ನುಣ್ಣಲ್ಲ ವಿಡಿದು
ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳ್ಳಿದ್ದ ಬಿಂಬಾಧರವ ಕ | ದುಂಕಿದ ಸೊಗಸೊಜವಂತೆ ||

ಪೊಂಕೊಸಲೊಳು ಬೆನುವನಿ ಪುಳಕದ ನವಿರ ಮಜಗೊಂಡ ದ್ವಿತಿಯ

[ದಾಲಿಗಳು ||

ಮೊಜವೆತ್ತ ಲಲ್ಲವಾತುಗಳಪ್ಪುಗೆಯಿಂದೆ ನೆಚ ಮೂರ್ಛಿತೆಯನೆಯ್ದಿದರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಧಿಸುವಜಗುರು ವಿದ್ಯಾಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾಳಿಕದಿ ||

ಉದ್ಯೋಗಿಸಿ ರತಿತ್ರಯವಿಷಯದೊಳೆಂ ಪ್ರ | ಸಿದ್ಧನೊ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧ ||

ವೀನಸ್ತನೆಯ ಚಿತ್ತವನಿರ್ಕುಳಿಗೊಂಬು | ದೇನಚ್ಚರಿ ಕಾಮಸುತಗೆ ||

ವಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೀಸ ಕಲಿಸ ಗುರುಗಳುಂಟೆ | ನೀನು ಅಲಿಪುದೆನ್ನ ಹೊನ್ನ ||

ಬೆಂಡೆದ್ದ ಬಜ್ಜಣ್ಣು ಹೊಯ್ವಳ್ಳ ನಿಡುಸುಯ್ | ಕೊಂಡದಟಿಟಿದ

[ವಿಗ್ರಹದಿ ||

ಗುಡಹೆಂಡರು ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತು ತಿಳಿದೆದ್ದು ಕಂಡರು ತಮ್ಮ ಪೌರುಷವ ||

ಮಕರಾಂಕಸೂನು ಮಾಸಿಸಿರನ್ನೆಗಂಧೋ ದಕದಿಂದೆ ಕೈಕಾಲ ತೊಳದು ||

ಪ್ರಕಟಿತದಿವ್ಯತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣದಿಂದೆ | ಸೊಗವಟ್ಟರಂಗಸಂಗದಲಿ || ೧೬ ||

ನೂತನ ಸುಗುಣಶೇಖರ ಸೌಖ್ಯನ ಪೆ | ತ್ತಾತ ಮಾವನರ ಪೆಸರು ||

ಆತನ ಪೆತ್ತಾತನಾರೆಂದು ಕೇಳ್ದಳು | ಶ್ವೇತಾಬ್ಜದಳನೇತ್ರ ನಗುತೆ || ೧೭ ||

ತಾವರೆಗಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ನ ಕುಮಾರಕ ನಿನ್ನ | ಮಾವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಂಕಿತನು ||

ಭಾವಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ತಾನನಿರುದ್ಧ | ಸಾವಂತನೆಂದಾಡಿದನು || ೧೮ ||

ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮ ತಾತ ವೈಭವಕರ್ತುಃ ಸಿರಿರಾಣಿ ಪಿತನ ಪೆತ್ತಾಕೆ ||
ತುರಿಯದೆ ಜಗವನಾಗಿಸುವ ನಾಲೊಗ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯಯ್ಯ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ
ಮಾಣದೆ ಹೊಗಳುವ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋಟಿ ಪಾಠ ರಾಣಿಗಳಮ್ಮಜ್ಜನಿರವ
ಕಾಣವು ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆ ನಿಖಿಳಗೀ | ವರ್ಣರಾತನ ಸೇವಕರು ||

ನಮ್ಮವರ್ಗುಳ್ಳ ವೈಭವ ದೊಡ್ಡಿತೆಂಬುದ ತಮ್ಮ ತಾವೇ ಕೀರ್ತಿಪರೆ ||
ಕಮ್ಮಲಗಂಧಗಂಧಾನ್ವಿತೆ ಪೆನವೇಳು | ನಿಮ್ಮಯ ಪಿತ ಪಿತಾಮಹರ ||
ಪಾತಾಳಲೋಕಾಧೀಶ ಬಲಿಂದ್ರಸಂ | ಜಾತ ಸಾಸಿರಬಾಹು ನಿಮ್ಮ ||
ಮಾತುಗನಾತ್ಮ ಸಂಭವೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಪ್ರ | ಪ್ಯಾತೆಯುಪಾದೇವಿ ತಾನು ||
ಮುತ್ತಯ್ಯನರಮನೆವಾಗಿಲ ಕಾವ ದೇ | ವೋತ್ತಮ ನಾರಾಯಣನು ||
ಹೆತ್ತಯ್ಯನರಮನೆವಾಗಿಲೋಳ್ ಶಿವನಿಪ್ಪ | ಚಿತ್ತಯಿಸಂದಳು ರಮಣಿ ||
ಘೃತಸಿಂಧು ದುಗ್ಧಾಂಭೋನಿಧಿಯುಭಯನಮ | ಸ್ವಿತಮಾಗಿ ಮನೆಗೆ

[ಬಂದಂತೆ ||

ಸ್ತುತಿಪಾತ್ರ ಹರಿಹರರ ಬಾಗಿಲ ಕಾದರೆ ಮಿತವಾವುದೊ ನಿಶ್ಚಯಿಸು || ೩೦ ||
ಅಹುದು ಸದ್ಭಕ್ತ ಬಲಿಂದ್ರದ್ವಾರದಿ ದೇವ ನಿಹುದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾನವರ್ಗ ||
ಬಹುದೊರೆತನ ಬಾಗಿಲೊಳು ಶಿವನಿರೆ ಲೇ ಸಹುದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ||
ಅದು ದೊಡ್ಡಿತೆಂದು ಪೇಳಲು ಜಿಹ್ವೆಗಚ್ಚರಿಯಿದು ದೊಡ್ಡಿ ತಾಮದುಶ್ರುತಿಗೆ |
ವಿಧುಮುಖಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮವರ ಸಾಭಾಗ್ಯವ | ಮದುವೆಯೊಳಣೆ ನೋಡಿ
[ಕೊಂಬ || ೩೧ ||

ಎಂದೊಡಾತನಾತಿಗೆ ಪರಿತೋಷಗೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದ ಕೇಳ್ದಳು ನಸು
[ನಗುತೆ ||

ಕಂದರ್ಪನಪರಾವತಾರವ ಸಖಿ ಹೇಗೆ | ತಂದಳು ನಿಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹವ || ೩೨ ||
ನೀಚಿ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ | ಬೇಜುದ್ದೆನೊಂದು
[ಮಂದಿರದಿ ||

ಕಾರಿಯ ಕೊರಲ ಮಾನಿನಿ ಬಂದುತನ್ನಯ | ಮೋರೆಯ ತೋಜಿದಳೊಲಿದು
ಬೆಸಗೊಂಡಳನ್ನಂತಸ್ಥವ ತಿಳಿದು ತಾ | ನುಸಿದಳು ನಿನ್ನ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ||
ಹೊಸ ಭಾವಚಿತ್ರವತೋಜಿಸೆ ಕಂಡು ಸಂತಸವೆತ್ತೆ ನಿವಳಹುದೆಂದು || ೩೩ ||
ವೃಥೆಗೊಳಲೆನಗೆ ಪೇಳ್ದಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹ | ಹಿತ ಬಾಣನಂದನೆಯೊಡನೆ ||

ಜತೆಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಕರೆದಳು ಕುಂಭಾಂಡ | ಸುತೆ ಮಾಧುರ್ಯವಾಕ್ಯದಲಿ

ಬಪ್ಪನೆಂದಾನೊಡಬಿಟ್ಟರೆ ಪಾಣಕೆ | ತಪ್ಪನೆಂದಭಯವ ಕೊಟ್ಟು ||

ಇಪ್ಪೆಡೆಯೊಳಗಿರಲಮದಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತ | ನ್ನೊಪ್ಪೆಗಲೊಳುಪೊತ್ತಳಬಲೆ

ಉನ್ನತಗಗನವೀಧಿಯಲಿ ಮಾತೃಕೆ ಕೊಂಡು | ಬೆನ್ನೊಳು ಶಿಶುವ ತರ್ಪಂತೆ

ನನ್ನಯ ಭಾರಭಾರವ ಹೊತ್ತು ತಂದಿಗ | ನೆನ್ನೊಳು ಸೊಗವಡಿಸಿದಳು ||

ಬರಂತೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಕೋಟಿಯ | ಪಾರಂಗತವನೆ ಮಾಡಿ ||

ಧಾರಾಮುಖದೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮರಿಣವು | ತ್ತಾರವಾಗದು ಮಾನನಿಧಿಯ || ೩೯ ||

ಆಕೆಯ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮಿವರ ತನುಸುಖ | ಜೋಕೆಯೊಳಗಡೆದಡೆ ||

ಬೇಕೆನೆ ಪೆತ್ತಮಕ್ಕಳ ಪೆಸಗುಡು ಚಿತ್ರ | ಲೇಖಿಯೆಂದನಿರುದ್ಧ ನುಡಿದ ||

ಎಂತಾದೊಡೆನ್ನ ಬಹುದು ಕೇಳು ಮತ್ಪ್ರಾಣ | ಕಾಂತನಮ್ಮಿವರಿಚ್ಛೆಯನು

ಸಂತತ ಸಲಿಸಿದಳು ತಾಯಾಗಿ ಕೇಳಿದಿಯ | ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂದಳವಳು || ೪೦ ||

ನೆನೆದನು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಧೈರ್ಯವ ತಲೆ | ದೊನೆದನು ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ||

ನನೆದನು ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳಿಂದೆ ತನ್ನಯ | ಮನದಣಿವೊಲು ಹೊಗಳಿದನು ||

ಕುಂಭಾಂಡನಾತ್ಮಸಂಭವೆಯ ಕೀರ್ತಿಸುತಿದ | ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುಮಾರಕನ ||

ಚೆಂಬಾಯ್ದೆಂಬೆಯ ಚೆಲುವ ಕಂಡು ಕುವರಿಗೆ | ಮುಂಬರಿದುದು ಕಾಮಲೀಲೆ ||

ಭ್ರಮಿಸಿದ ಭಾಮಿನಿಯುಧರಚುಂಬನದೊಳು | ರಮಿಸಿದನವಳಚ್ಚೆಯಲಿ ||

ಕ್ರಮದೊಳು ರತಿಸುಖವಡೆದು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳು ವಿ | ಶ್ರಮಿಸಿದರ ಬಾಹು

[ಬಂಧನದೆ || ೪೪ ||

ಪೂಗೋಲನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬಾಣಜೆಯರ ಸಂ | ಭೋಗದೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೊ

[ಳೊಗದೆ ||

ರಾಗವಿದೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಸಿ ತಪನದಿ | ಗ್ಭಾಗದೆ ಮಂಜಿಷ್ಠವಾಯ್ತು || ೪೫ ||

ಕ್ರೀಡಾಪೇಕ್ಷೆಯೊಳಧರಾತ್ರಿಯೊಳಪ್ಪ | ಮಾಡಲು ತನು ತಾಪಿಸುವುದು

ಬೇಡವೆಂದವರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಷ್ವವೊಲು ತಾನು | ಚೂಡಗಳ ಬೊಬ್ಬಿ

[ಕ್ಕಿದುವು || ೪೬ ||

ಸಾರ್ವಭೌಮಾಧೀಶ್ವರ ಕಂತುತನಯಂಗೆ | ಪೂರ್ವದಿಗಂಗೆನೆ ತಂದು ||

ತೋರ್ವ ಮಾಣಿಕದ ಕನ್ನಡಿಯೆನೆ ಕಾಂತಿಯ | ಬೀರ್ವಭಾಸ್ಕರ ಮಾಡಿದನು ||

ಪಾಡಿದರಿವರುಪ್ಪವಡದಾಳಾಖವ | ಮಾಡಿದರ ಪುಣ್ಯರಾಗದಲಿ ||

ಜೋಡಿಸಿ ವಚನಸಂಕೀರ್ತನಸುಧೆಯ ತಂ | ದೂಡಿದರ ಕರ್ಣಪೂರೈಸೆ ||

ಎದ್ದರು ವಚನಾಮೃತಗೇಳಿ ತನುಸುಪ್ತ | ಬದ್ದದೊಳ ತಕ್ಕೈಯ ಸಡಿಲಿ ||

ರುದ್ರಾಚ್ಯುತಪಾದಪದ್ಮಕೀರ್ತನೆಯನಿ | ರುದ್ಧನರ್ಥಾಂಗನೆ ಸಹಿತ || ೪೯ ||

ಅದುದುಪ್ಪವಡವೆಂದೆನೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ವಿನೋದದೆ ಕೆಳದಿಯರೊಡನೆ ||

ಮಾದಲವಣ್ಣ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕುವರನ | ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಂದೆಜಗಿದಳು || ೫೦ ||

ಸುಡತಿ ಕೇಳನಗೆ ನೀ ತಲೆವಾಗಿ ದೋಷವ, ನೋದವಿಸ ಬೇಡವೆಂದೆನುತೆ ||

ಮದನಕುಮಾರ ಮಂತ್ರಿಜೆಯ ಮಸ್ತಕವ ಹ | ಸ್ತದೊಳಾಂತು ನೆಗಪಿದ

[ನಗುತೆ || ೫೧ ||

ಜಗದೇಕದೇವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕುಮಾರನ | ಮಗ ಮಾರಾಯ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರ ||

ಯುಗಳ ಕೈ ಶರಣೆಂದ ಮಾತ್ರದಿ ಮಜ್ಜನ್ತು | ದಘನಿನಾಶನವೆಂದಳವಳು ||

ಪಿರಿಯತ್ತಿಗೆ ಕೇಳನಗೆ ನೀ ಪೆತ್ತಳ | ಸರಿಯೆಂದು ಸರಸವಾಕ್ಯದಲಿ ||

ಸಿರಿಗೆಯ್ಯನೆರಡ ತಾ ಹಣಗೊತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಾ | ತ್ಪರಿಯದಿ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ದು ||

ಚಂದಿರಮುಖಿಯರು ಬಿಸಿನೀರಿನ ಹೊನ್ನ | ಬಿಂದಿಗೆ ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯನು ||

ತಂದಿಕ್ಕಿ ಮಜ್ಜನೆಗೆಯ್ದಿ ದರೊಡಲೊಡ, ಲೋದಿದರ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ || ೫೪ ||

ರಾಜಾನುಜೆಯಣುಗನ ಪುತ್ರಂಗೆ¹ ಸ | ರೋಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆಗೆ ||

ಓಜೆಯೊಳೆಡೆನಾಡಿದರು ಹರೀಶ್ವರ | ಪೂಜೆಯ ಮಣಿಸುಂಟಪದಿ || ೫೫ ||

ಮಿಂಡಿಯ ಕೈಲಾಗೊಳು ಬಂದು ಪೀರದೆ ಮಂಡಿಸಿ ಕಾಂತ ಕಾಂತೆಯರು ||

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಭಾಳಾಕ್ಷ ಪೂಜೆಯೊಳೊಪ್ಪ | ಗೊಂಡಿದರ್ ರಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲಿ

ಗಂಗೋದಕ ದಿವ್ಯಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ | ಮಂಗಳನಿಖಿಳಾರ್ಚನೆಯ ||

ರಂಗಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂ | ಲಂಗಳ ಕೈಕೊಂಡರೊಲಿದು || ೫೭ ||

ಮಾಕಂದಕಂದ² ಸಾಸಿರ ತೋಳಸುತೆ ಚಿತ್ರ ಲೇಖಾನಾರಿಯಿಚ್ಚೆಯಲಿ ||

ಏಕಾಂತನಿಳಯದೆ ಸುಖವಡುತ್ತಿದರ್ | ನೇಕವೈಭವದ ರೀವಿಯಲಿ || ೫೮ ||

ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೩೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ—

ಕ ಪ ಅ—1 ಅನಿರುದ್ಧ, ಹೇಗೆ? ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ-ಚಂದ್ರ

2. ಮಾ-ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ, ಕಂದ-ಪುತ್ರನಾದ ವಸಿಗೆ, ಕಂದ-ಪುತ್ರ, ಯಾರು ?

ಮೂವತ್ತುಮೂವನೆ ಯ ಸಂಧಿ

ನಾರದನು ವಿವಾಹ ವೃತಾಂತವನ್ನು ಬಾಣಾಸುರನಿಗೆ ಅಳಿಸುವನು —

ಕುರುಗಾಂಧಿಗಳ ನಾಲ್ಕೊಗನಯ್ಯ ಅವರಂತೆ | ತುಳುಪಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ
[ನಿರ್ಮಿಸಿದ ||

ಸರುಪೋತ್ತಮನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತುಕೃತಿವೇಷಿಸಿ | ಗೀರ್ವಾಣಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದಿ
ಸ್ವಾತಿಯ ಮುಖವು ಪೆರ್ವನಿ ಜಿಪ್ಪಿನೊಳು ಬಿದ್ದು | ಆತಿಮುತ್ತಾದಂತೆ
[ಯೆನ್ನ ||

ಮಾತಿನ ಮಾಲೆ ನಿನ್ನಯ ಕಣದೊಳು ಬಿದ್ದು | ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತುದು ಕೇಳು
[ಕೇಳದಿ || ೨ ||

ಘನಶೀಲರುಗಳು ದೇವಾರ್ಚನೆ ಸಹಭೋಜನ ತಾಂಬೂಲ ಸುಗಂಧ ||
ಮನಗೊಂಬ ನಿಖಿಳ ವೈಭೋಗದಿಂದಿವರು | ದಿನಗಳೆದರು ಬಹುಸುಖದಿ ||
ನೀಲಕುಂತಲೆ ಕೇಳು ಬಿಡುಕೊಂದು ದಿನ ಬಾಣನೊಲಗ ಸಂಭ್ರಮಿ
[ನಿರಲು ||

ಮೂಲೋಕವ್ಯವಹಾರಿ ನಾರದನಾಗ ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಗನದಿಂದಿಳಿದ || ೩ ||
ಬಂದ ನಾರದ ಬಾಗಿಲ ಪರಮೇಶಗೆ | ವಂದನೆಗೆಯ್ದು ಕೇಳಿದನು ||

ಕಂದಾಯಪಾಪ್ತಿಗೆ ಖಳನಿತ್ತ ಜೀವಿತ ಸಂದದೆ ನಿಮಗೆಂದ ನಗುತ || ೪ ||
ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರಮನುಮುನಿಗಳೊಳು | ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಕೇಳು ನಿನಗೆ
ದುಟ್ಟರಕ್ಕಸನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದಲ್ಲದೆ | ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿವು ತುಂಬಿದೆ || ೫ ||
ಈಶ ಕೇಳು ನಿನ್ನೊಲವುಳ್ಳೊಡೆ ಖಳನ ಕೈ ಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೇಳು ಪೋಪ ||
ಜೀಸಹದಿವನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿಪ್ಪದು | ದೋಷವೆಂದಭವಂಗೆ ನುಡಿದ ||

ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತ ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತ | ನಿರ್ವೆಡೆಗಾನು ಪೋಪುದಕೆ ||
ಅಪ್ಪಣೆಗುಡು ಬಾಗಿಲವರ ಕೇಳದೆ ಪೋಗ | ಬರ್ಪದೆ ಬಡವರು ನಾವು || ೬ ||

ನಾರದ ಮುನಿಮಹಾರಾಯ ಕೇಳು ಭಕ್ತರ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ನಾನೆಂದು
ಸಾರಹೃದಯನೆ ನೀನುಯದ ಮತವಿಲ್ಲ ಭೂರಿಬಾಣವ ಕಾಣಲಾಯ್ತು || ೭ ||

ಎಂದೊಡೀಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳುತ್ತೊಳವೊಕ್ಕು , ಬಂದ ನಾರದ

[ಮುನಿವರನ ||

ಸಂದರುಶನಮಾತ್ರದೊಳದ್ದು ಚರಣಾರ | ಎಂದದೆ ಬೆಳನೆಳಗಿದನು ||೧೦||

ವೀಣಾವಾದ್ಯವೊಕ್ಕೆಯ್ಯ ಮತ್ತೊಕ್ಕೆಯ್ಯಂ , ಬಾಣನಮುಡಿವಿಡಿದೆತ್ತಿ||

ಕ್ಷೀಣಸಂತೋಷದ ಹರಸಲ್ಕೆ ಕಿಂಕರ , ವಾಣದೆ¹ಮುನಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ||೧೧||

ಭೇದ್ಯವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮಯ ; ತತ್ತಲೋಕಾ , ರಾಧ್ಯ ಬಂದುದ ಪೇಜುನಲು||

ಸದ್ಯೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿಯೊಳಘ್ನು , ಪಾದ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಕೀರ್ತಿ

[ಸಿದ || ೧೨||

ಉಚಿತನ ಕೈಕೊಂಡು ನಾರದ ನವರತ್ನ , ಖಚಿತಪೀಠದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ||

ಕುಚಿತ²ಬುದ್ಧಿಯ ತನ್ನ ಮನದೊಳು ಮಡಗದೆ | ವಚಿಸಿದ ಬೆಳರಾಯ

[ನೊಡನೆ || ೧೩||

ಬಾಣ ನಿನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯೋನ್ನತ ನಿಖಿಳಗೀ | ವಾಣರಲ್ಲ ರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೇ||

ವೀಣಾಂಕಧರ ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿರ್ಪು | ಕಾಣನೆ ಮಾನಹಾನಿಗಳ ||

ಆತ ಕಾಣದೆ ಪೊದರೆ ಪೊಗಲೆಮ್ಮಯ , ದಾತೊಳು ನೀನುಂದಿದರ್||

ಏತನ ಮಾನಹಾನಿಯೊ ತೋಳು ತೋಜುಂದು | ಕಾತುರದಿಂದೆ ಕೇಳಿದನು||

ಕೇಳಿದೊಡಾಂ ಪೇಜ್ಜಿಪೆ ಕೇಳು ನಿನಗೀ | ವೇಳೆಯೊಳ್ ತಲೆಗುತ್ತ³

[ಲಹುದು ||

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಸ್ವಕೃತನಂದನೆಯತ್ತ , ಸೂಳಯಾಗಿರ್ಪುದು ಸುಖವೇ ||೧೬||

ನಿಮಗೆ ನಾ ಪ್ರತಿಮಾತನಾಡಲಂಜುವೆ ಜೀಯ | ನಮಗೀ ಶಬ್ದ ಸಮ್ಮ

[ತವೇ ||

ಯಮನ ದಾಡೆಯ ಕೀಜ್ಜು ದಡಿಗದೈತ್ಯರ ಕಾಡು | ಮಮಕುಮಾರತಿಯು

[ಗೋಪುರಕೆ || ೧೭||

ಅಟಾಳದಾರು⁴ಪೊಪರು ಕೇಳು ಮಿಕ್ಕಿನ| ಪೊಟಾಳು⁵ಗಳಿಗೆ ಗೋಚ

[ರವೇ ||

ವಿಾಟಾದ ಸುರನರೋರಗರೆಂಬ ಒಹಳ ನಿ | ಶಾಟರ ತಿಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕುವರು ||

ಕ ಪ ಅ—1 ಸೇವಕತನದಿಂದ 2 ದ್ವೈ ಕುತ್ತಿತ 3. ತಲೆಯಮೇಲೆ
ಹೆ' ಜೆಯಬಹುದು 4 ಅಟಾಳಾದವರು, ಮುಖ್ಯರಲ್ಲ. 5. ಹೇಡಿ.

ಹರಮಹಾದೇವನೆ ಒಡವನೆ ನಾಬಲ್ಲೆ ನುರವಣೆಗಾಜನಂಬುದನು ||
ತರಹರದಿಂದೆ ಪೇಚುತ್ತನು ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ವರನಾವನೆಂದು ಸಿಕ್ಕ ಯಿಸು || ೧೯ ||

ಎನಲಾಮಾತ ಕೇಳ್ದುಸುರಾಭೀಶ್ವರ ಕನಲುತೆ ಕಡುಗೋಪದಿಂದೆ ||
ಅನಲಾಕ್ಷ ನಾಣೆ ನಾರದ ಕೇಳು ರೋಷಿತ ಹೊನಲೇಜು ಹೊಯ್ದೆ ಹೊಕ್ಕು
[ವನ || ೨೦ ||

ಹೊಕ್ಕುವನಾರೆಂಬುದ ಕೇಳು ಪೇಚುವೆ ರಕ್ಕಸವೈರಿಯ ಮೊಮ್ಮೈ ||
ಕಕ್ಕಸ ನಿನಗಿದು ಹವಣಲ್ಲ ಭೇದಿಸೆ ವೆಕ್ಕಸವಹುದೆಂದ ನಗುತೆ || ೨೧ ||
ಕುಡಿಮಿಸೆ ಕುಣಿದು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ ಕಿಡಿಗಳನಕ್ಷಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸೆ ||
ಜಡಿದು ಖಡ್ಗವ ಝಳಿಸಿತು ಕೋಪವ ತಾಳ್ದು ನುಡಿದ ನಾರದಮುನಿ
[ವರಗೆ || ೨೨ ||

ಯತಿರಾಯ ನೀನಲ್ಲ ದನ್ನೊರ್ವರಾದಡು ಹುತಿಯನೆಯ್ದಿಸುವೆ ಖಂಡೆ
[ಯಕೆ ||
ಕ್ಷಿತಿ ಯೊಳಗೆನಗೋರ್ವ ಪ್ರತಿಭಟರುಂಟೆಂದು ಮಿತಿಮಾಡಲಪ್ಪದೆ ನೀನು ||
ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯೇಕೆ ಖಳರಾಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಳ್ತುಕ್ಕುಣಿಸಿಪ್ಪಗರ್ಡೆ
[ಕೆಯೆ ||

ನೊಕ್ಕಾನೆ ಸಿಂಗದೊಳಗೆ ಕದನವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೊಕ್ಕಲಾಗಿದುರ್ಬಾಳು
[ವುದೇ || ೨೪ ||

ಹೊಗಳಲದೇಕೆ ನಿಂದಿಸಲೇಕೆ ನಿಮಗೆ ನಾ ಜಗಳವಸಿಕ್ಕ ಬಂದವನೆ ||
ಮಗಳನು ಕೆಡಿಸಿದನಿಗೆ ರಹನಾಯದೆ ವೃಗುಯುಗದೊಳು ಕಿಡಿಯೇಕೆ ||
ಕೋಪವೆಂಬುದು ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ ದುರ್ಗಂಧಲೇಪವ ಮಾಡಿದಂತಿ
[ಹುದು ||

ಶ್ರೀಪರಮೇಶನ ಸೇವೆಯಾಳ್ದ ಶರಣಂಗೆ ತಾಸತ್ರಯವೇಕೆ ನಿನಗೆ || ೨೬ ||
ಕುಂಭಾಂಡ ಮಂತ್ರಿ ಶೇಖರ ನೋಡು ನಾರದ ನೆಂಬ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳಿ
[ದೆಯಾ ||

ಹಂಬೇಡಿ ಕಾಮನ ಮಗನೆನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಸಂಭೋಗ ಕೃತವುಣ್ಯನಂತೆ ||
ಒಗಲಿ ಜೇಯ ನಾರದಮುನಿಮಹಾರಾಯ ಹೋಗಲಾಡುವನಲ್ಲ ಮಾತ ||
ಈಗಳಾನಿವ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಲೆಯಿದು ಪ್ರ ಯೋಗವ ನಿನಗೆ ಪೇಚುವೆನು ||

ಕೂರನೆಂದೆನ ಬೇಡ ಕುಂಭಾಂಡ ಕನ್ಯಾ , ಚೋರನ ಹಿಡಿತರದಿರಲು ||
ಬರಂತೆ ನಿನ್ನ ದೇಹನ ನೀಚ್ಛು ದ್ವಾರಕ್ಕೆ , ತೋರಣವನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ||

ಬೆಸಗುಡು ದೈತ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ನೀ ನಿರೂ | ಪಿಸಲಾನು ಮಿತಿಯ ಮೀಳುವೆನೆ
ವಿಷಮಪ್ರತಾಪಿಯಾದಡೆ ಕೊಂಡು ಬಂದೊ ಪ್ಪಿಸದಿದಡೆನಗಾಜ್ಞೆ ಜೇಯ ||

ಅಣ್ಣಗಳ್ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ ಕಾಪಿಗೆ ಕೆಂ ಗಣ್ಣ ದೈತ್ಯರ ತಲೆಗಡಿದು ||
ಹೆಣ್ಣೊಳ್ಳನ್ನದೆ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆತಂದು , ಪೆಣ್ಣಿನನೆಮಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದ ||೩೧||

ಸಂತು ನಿನ್ನಭಿಮತ ಕೃಪೆನೋಳು ಕಾಳಗ ಬಂತು ಬಾಣಾಶ್ಯ ಕೊಳನುತೆ
ಕಂತುಕುನಾರನ ಹಿಡಿತರೆ ಏಳನೆದ್ದು ನಿಂತು ಬೀಜುಚ್ಚುಂಡನಾಕುಣಿಕೆ ||

ವೃದ್ಧಶ್ರವ^೧ ಮುಖ್ಯಸುರಭೂಷದ ಬೇರ್ಗೆ , ಗುದ್ದಲಿ ತಾನೆಂಬ ಏಳರು ||
ಎದ್ದರು ಮಂತ್ರಿಯೊಳ ನಡೆಗೊಂಡದಧಟನಿ ರುದ್ಧನ ಪಿಡಿನ ಪೆರ್ಮೆಯಲಿ

ನೂಡಲು ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಕೈಕಾಲ್ಕಳು , ಮೂಡಿದಂತದಟುಳ್ಳ ಭಟರು ||
ಸೂಡುತೆ ಬಾಸಿಂಗ ಡಾಣಿ ಜೊಗಟಿ ದನಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೈದಿದರೊಡನೆ , ೩೪ ||

ಇಂತಪ್ಪ ಬಿರುದಿನ ಹೊಳಕೆಯ ಭಟರ್ಗಲು ಮುಂತಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೈ
[ತರಲು ||

ಅಂತಸ್ಥದೊಳೊರ್ವಳು ಬಂದು ಪೊಜ್ಜಳ , ಕಾಂತದೆ ಮಂತ್ರಿನಂದನೆಗೆ ||
ಬಂದು ನಾರದಮುನಿ ಏಳರಾಯನೊಡನೆ ಹೀ ಗೆದ ಮಾಡುಗಳನೆಲ್ಲ

[ವನು ||

ಬಾವಚೂಳ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೇಜುಚ್ಚುಡೆ ಕೊಳ , ನೊಂದಳು ವರಜೆ
[ತ್ರಲೇಖಿ ||೩೬||

ಬಗೆನೆತ್ತ ಬಾಗಿಲ ಕದ ವಜ್ರಲಾಳವಿಂ ಡಿಗೆಗಳ ಬಂಧನಗೊಳಿಸಿ ||
ಮಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಕರೋರರಾಕ್ಷಸಿಯರ ತೆಗೆಯದೆ ಕಾಪನಿಕ್ಕಿದಳು || ೩೭ ||

ತೋಟೆಯರ^೨ ತರಿದಿಕ್ಕಿದರಾಂಪ ದೈತ್ಯನ ಧೂಟೆಯ ಕರೆತುತನ್ನೊಡನೆ ||
ಸೂಟೆಯೊಳ^೩ 'ಸಾವಂತೆ ಕಿಯ್ಯ ಏಡ್ಗ ವನಿಕ್ಕಿ , ದಾಟಿಸಿಕೊಂಡಳಲ್ಲ ರನು ||

ಬಲ್ಲವರ^೪ ಹರಿಗೆ^೫ ಪಟ್ಟಿಯ ಶೂಲ ಶಲ್ಲಹ ಭಲ್ಲೆಯ ಬಲವಂತೆಯರ ||
ಎಲ್ಲರ ತ್ಯಾಜಿ ಹರ್ಯವ ಹತ್ತಿ ಹೊಜ್ಜಳು ಪುಲ್ಲ ಶರಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ || ೩೯ ||

ಕ ಪ ಅ — 1 ಇದ್ರು 2 ಯುದ್ಧಮಾಪನರ 3 ಕೃಲಾದ ಯುಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಮೇಲೆ. 4 ಗುರಾಣಿ.

ಖೂಳನಾರದ ಬಂದು ಬಾಣನೊಳೆ ಚಹಡಿಯ | ಹೇಳಲುಜ್ಜು ಗವೆತ್ತ
[ನಂತೆ ||

ಕಾಳರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ ಹಿಡಿತರೆ ಬೆಸನ ಕೊ | ಟ್ಟಾಳನಟ್ಟದ ನೋಡು ಜೇಯ||
ಬಂದಿದೆ ದಡಿಗರಕ್ಕಸವಡೆ ಬಾಗಿಲೊಳೆ | ನಿಂದಿದೆ ಘಡುಘಡಿಸುತ್ತೆ ||
ಚಂದಿರವದನೆಗೋಸ್ಕರ ನಿನ್ನ ನಾನಿಲ್ಲಿ | ತಂದಿಕ್ಕಿ ಕಡಿಸಿದನಕಟಾ || ೪೧||
ದುಕ್ಕನಿದೇಕೆ ಮಾತೃಕೆಯ ಗರ್ಭವ ಮತ್ತೆ | ಹೊಕ್ಕಡೆ ಬಿಡುವುದೆ
[ಪ್ರಾಪ್ತಿ ||

ಅಕ್ಕರ ಹಣೆಯೊಳಿದನಿತಾದಪ್ರದೇದು | ನಕ್ಕನು ಮಂತ್ರಿಜೆಯೊಡನೆ|| ೪೨||
ನಳನೋದ್ಭವ ಕೋಟವತ್ಸರ ತನುವಿಡಿ | ದಲಿದೊಡದೊನು ವೃಥಾಯ||
ಸುಜಗುರುಳಬಲೆಯ ತೋಳತಕ್ಕೆಯೊಳೊಂದು | ಗಳಿಗೆ ಬಾಲು ಮುಕ್ತಿ
[ಯಹುದು || ೪೩||

ಹೊಳವ ಕೆಂಬಲ್ಲ ಚೆಂದುಟ ಕಂಬುಕಂಠ ಕಂ | ಕುಲಕೋಮಲತ್ವ
[ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ||

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ಸೊಗ ಮೆಯ್ಯೊ | ಳಳವಟ್ಟು ಸಾವು
[ದಚ್ಚರಿಯೆ || ೪೪||

ಏಸುಜನ್ಮದ ತಪಃಫಲವಿದು ಬಂದುದೊ | ಈಸಾಂದರಿಯ ಸಂಭೋಗ||
ಲೇಸಿನೊಳೆ ತನುವ ತೆತ್ತಡೆ ಶಕ್ರಸಾಭಾಗ್ಯ | ಭಾಸುರವಹುದಿದು ತನಗೆ||

ಆವ ಕಾಲವ ಕಳೆದರೆ ಜೀವವುಳ್ಳನ್ನ | ಸಾವಡಸದೆ ಮೂಡುವುದೆ ||
ಈವಸಿತೆಯೊಳೊಂದಿ ಸುಖವಟ್ಟು ಮಡಿದಡೆ|ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂದವನು ||

ಅರಲಂಬನಾತ್ಮಜ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ | ತರಳಾಕ್ಷಿ ದುಕ್ಕದೆ ತನ್ನ||
ಕೊರಲನುತ್ತರಿಸೆಂದು ಪಾದಪದ್ಮಕೆ ಬಿದ್ದು|ಹೊರಲೆ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಸಿದ||

ನಿಜಗುರುಳಬಲೆ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯದೇಹವ | ಬಲಿನೆಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಹಿ||
ಬಜಗಲ್ಲ ಗಾಯದಿ ಮಿಡುಕುವ ನಾಗರ | ಮಹಿಯಂತೆ ಹೊರಲೆಜೇಡೆಂದ||

ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಕಾಂತೆಯ ತಾಳ್ದ ಮುಖಚಂದ್ರ|ಬಿಂಬವ ಚುಂಬಕಾ
[ಗ್ರವಿಡಿದು ||

ಚುಂಬನಗೊಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸಿ ರಂಗುವಾಣಿಕ | ದಂಬುಲವಿತ್ತು ಮುದ್ದಿಸಿದ||
ಎಂತು ಸೈರಿಸೆ ಕನಸಲಿ ಕಂಡ ವಿರಹದ | ಭ್ರಾಂತಿವಡೆದ ನಿಜ ತನ್ನ||

ಅಂತಕಾಲದೆ ನೀ ಜೀವಿಸಲಾ ಲಿಂತು | ಸಂತವಿಸಿದನು ಮಾನಿನಿಯ || ೫೦ ||

ಪುಂಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷಣಿ ದುಃಖಬೇಡ ಮುಂ | ಕೊಂಡೆನ್ನ ನೋಡಿ

[ಜಿತ್ತೈಸು ||

ದಾಡನೆಲ್ಲ ವ ಬಹುಕೈದ ಮೇಲಲಿದರೆ | ಕಂಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಾಂಬುದೆಂದ ||

ವಿಧುಮುಖಿಯೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿಜಿ ಬುದ್ಧಿವೇಲ್ಲಳು | ಯದುಕುಲೋತ್ತ

[ಮನಲಿವಿನಲಿ ||

ಬದುಕುನರಲ್ಲ ದುಕ್ಕವಿದೇಕೆಂದು ಕ ಣ್ಣದಕವ ತೋಡೆವಳಾಯಕನ ||

ಕಟ್ಟಾಣಿ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕಡುಮೆಜ್ಜೆ ಪರಿತೋಷ ವಟ್ಟು ಬಲಾನ್ವಿತ ನಗುತೆ

ಉಟ್ಟ ದಟ್ಟೆಯು ಚಲ್ಲಣವು ಕಂಗೊಳಿಸಲ್ಕೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟನಾಕುಮರ ||

ಬಮ್ಮಾರು ಕೇಶಪಾಶವ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಭಾಗೆಯ ಘಮ್ಮನೆ ನಿಡುಜಡೆವೆಣೆದು

ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ ಸೂಡಿ ಸಿರಿಮುಡಿಯಲಿ ವೀರ ಚೆಮ್ಮುರಿಯನು ಹಾಯ್ದಿದನು ||

ಯಾದವರಾಯ ಕತ್ತುರಿತಿಲಕವನಿಟ್ಟು | ದ್ವಾದಶನಾಮಾಂಕಿತದಿ ||

ಮಾಧವ ಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ದೈತ್ಯಾರಿಯ | ಪಾಂವ ಬಲಗೊಂಡ ಮುದದಿ ||

ಪೂಸಿದ ಮೆಯ್ಯ ಸುಗಂಧವ ಕರ್ಣಕೆ | ವಾಸಿತ ದಿವ್ಯ ಜವಾದಿ ||

ಭಾಷಿತನವರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದ | ಭಾಷಿತನಾದ ಧೈರ್ಯದಲಿ || ೫೬ ||

ಕೊಬ್ಬಿದ ಫುಜಯುಗಳದಿ ವೀರರಸದಿಂ | ದುಬ್ಬಿದ ನಿಡುದೋಳಗಳೆಡೆಯ

ಪರ್ಬಿದ ಕಾಂತಿ ತಾಣಗಳನೆ ನೋ | ಗೊಬ್ಬಿಲಿ ಗರುವನೊಪ್ಪಿದನು || ೫೭ ||

ಕೇಶವನಾತ್ಮಸಂಭವಸೂನು ವೀರಾ | ಮೊಶದಿ ಹೋಗರೆಣುತಿರಲು ||

ಅಸಮಯದಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದಳು | ಭಾಸುರರಣಯಂತ್ರಮಣಿಯ ||

ಅರಿಗಳ ಕೆಯ್ಯ ಕೂರಸಿಧಾರೆ ಮೊನೆಗಾಯ | ಶರೀರದೊಳಗೆ ಸಂಧಿಸಲು

ಪರಿಪರಿಸುವ ಬಾಣ ಭಯವೃತ್ತಿಯ ಭಾ | ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಳವಳು || ೫೮ ||

ಮನಸಿಜನಾತ್ಮಜ ಬಹುಕಯ್ಯೊಳಪ್ಪದು | ಸನುಮತವಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು ||

ಅನುಸಮಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನಟ್ಟ ತರಿಸಿದಳು | ಧನು ಶಿಲೀಮುಖ ಮಹಾಯು

[ಧವ || ೬೦ ||

ಕೊಟ್ಟಳು ಕೋದಂಡ ಬಾಣವ ಕಪ್ಪಿನ | ಬೊಟ್ಟಿಸಿಕ್ಕಿದಳು ಭಾಳದಲಿ ||

ನೆಟ್ಟನೆ ರಣವ ಜಯಿಸು ಎಂದು ಸೇಸೆಯ | ನಿಟ್ಟಳು ಸಿರಿಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ||

ಅವಳಿವ್ವ ಮಾಡಿ ಕುಸ್ತುರಿಸಲ್ಕೆ ಕಡುಮೆಜ್ಜೆ | ಧವಳ ಸರೋಜಾಯತಾಕ್ಷಿ

ಪನಳದಧರಾನ್ಯತದುಣಿಸು ತಂಬುಲದುಬ್ಬು | ಗವಳವನಿತ್ತಳಾಳದನಿಗೆ || ೬೦ ||

ಕಂದರ್ಪಸೂನು ಸೈರಿಸಿಕೊಂಬನ್ನ | ಬಂದನು ಬಲವಂತಮಂತ್ರಿ ||

ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆಸಿ ಹೊಜ್ಜಿಂದನಾಯಕಗೆ ಹೇಜ್ಜಿಸಿದ ||

ವರವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಒರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೦೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

— (ಪಂಚಮ ಸಂಧಿ) —

ಮೂವತ್ತು ಸಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧ ಕುಂಭಾಂಡರ ಕಾಳಿಗೆ —

ಪೂತನಿ ವಿಸದ ಮೊಲೆಯನಿತ್ತು ಹಂಗೆಗೆ | ಮಾತಾಸ್ಪದವ ಪಾಲಿಸಿದ ||

ಭೂತಳವಿಭು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕೂರ್ತು ಪ | ಬ್ಯಾತಸತ್ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||

ಲಾಲಿಸು ಲಲಿತಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂದೆ ಕ | ಣ್ಣಾಲಿಗೆ ಸುಖವನೆಯ್ದಿಸುವೆ ||

ಬಾಲೆಯ ಮಂಡೆನೂಣಿಕವೆ ಕೇಳಿ ಸಮರಸ ಸ್ಥಿಲೆಯ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ||

ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆ ಸೆಂಬ ನಿಷ್ಕುರದ ವಾಕ್ಯಗಳ ||

ಮುಂಬರಿತಂದೋರ್ವಳುಸಿರಲೈ ನುಡಿದಳು | ಬಿಂಬಾಧರೆ ದೈನ್ಯದಲಿ || ೩ ||

ತೆಗೆಸುವಳಲ್ಲ ಕವಾಟನ ಬದುಕಿನೋಳು | ಸೋಗಸುವಳಲ್ಲಾಳ್ಳನಜಿಯೆ ||

ಮಿಗಿಸುವಳಲ್ಲ ದೊಹವ ಪರಿಸ್ತರಣವ ನಗಿಸ ಹೇಜ್ಜಂದು ಪೇಜ್ಜಿದಳು ||

ನಾರದವಚ ತರ್ಪಲಾಯದು ಕನ್ಯಾಚೋರ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದೆನುತೆ ||

ದ್ವಾರಕವಾಟನ ನೂಂಕಿಸಲ್ತರಿಸಿದ | ಹೇರಾನೆಗಳ ವಂಗಡವ || ೪ ||

ಮದಗಪವಿಂಡು ಬಂದುದಕಂಡು ಕೈರಸುತ ಹದವಿಲ್ಲ ಜೀವಡೆಗೆಯ್ದು ||

ಸುದತ್ತಿತಿರೋಮಣಿ ನೋಡುತಿರೆಂದಲ್ಲಿ | ಗೋದಗಿದನಾರ್ಭಟಸುತ್ತೆ || ೫ ||

ಬಾಗಿಲ ತಿವಿದು ನೂಂಕುವ ದಂತಿತಿರವ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ||

ತಾಗಿಸಿ ಜೋದರ ತಲೆಯನಾಗಸಕಾಗಿ | ಸಾಗಿಸಿದನು ಕೇಳ ಕೆಳದಿ || ೬ ||

ಅನರೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆ ಬರಲಿದಿರೆಡೆಯಲ್ಲಿ | ಸವರಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ||

ತೆನರಿದ ಪಟುಭಟರಸುವನೆಲ್ಲವ ಕಟ್ಟು | ಕವರಿ ಕಾಲಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ || ೭ ||

ಕಂಡನಾಗಜದ ಮಸ್ತಕಸಹ ಕೆಡೆದಿದರ್ , ಮುಂಡದ ತಲೆ ಗಗನದಲಿ ||
 ಚಂಡಪ್ರತಾಪಿಯ ಜಯವಧು ತಿಹಿಕಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಚೆಮ್ಮಿದನು ||
 ಶಂಬರಧ್ವಂಸಿಯ ಸುತ ಮರುಪೂತು ಪೂ ತೆಂಬ ರಕ್ಕಸರಾಯರುಗಳು ||
 ಕುಂಭಾಂಡನಾಜ್ಞೆಯೊಳ ಕವಿದೆಚ್ಚು ನೂಂಕೆತು , ಹೂಂಬಣ್ಣ ಗಜಗೋರ
 [ಲಳಿದೆ || ೧೦ ||

ಕಡಿದನು ಖಳರೆಚ್ಚ ಕೋಲಗಳ ವಕ್ಷದೊಳ ಕಡಿದನೆಲ್ಲ ರಿಗೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯ
 ಉಡಿದನು ಕಲಹಕಾತುರಿಯದ ದೈತ್ಯರ , ಸಿಡಿದಲೆಗೊಟ್ಟನಾಹವದಿ || ೧೧ ||

ಭಟನಲ್ಲ ದಿವ್ಯದೇ ಬಾಣನಂದನೆಯ ಲಂ ಪಟಕೋರ್ವನಂಘ್ರಿಸುವರ ||
 ವಟಪತ್ರತಬ್ಬನ ಮೊಮ್ಮನೆಂದಸುರರ , ಘಟ ಬಿದ್ದುದೆಂದರೂರುಗರು ||

ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುಮಾರಕ ಮಹಾವೀರನಂ , ದೆಂಬುದ ಕಂಡನಿಂದಿನಲಿ ||
 ಮುಂಬರಿದೆನೆವ ಕೈಚಳಕವ ತೋರ್ಪುದು ಕುಂಭಾಂಡ ನಿದನುಹವಕ್ಕೆ ||

ನೋಡೆನ್ನ ಕೈಚಳಕವ ಬಾಯಿಪಂತನ , ನಾಡುವರಾವಲ್ಲ ವೆನುತೆ ||
 ಹೂಡಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದ ದೈತ್ಯನ ಮೆಯ್ಯು , ತೋಡಿದನೈದಂಬಿನಲಿ ||
 ಪಂಚಬಾಣನ ಕುಮಾರಕನಾದ ಕಾರಣ ಪಂಚಸಾಯಕವ ತೋರ್ಪನೆಂದೆ ||
 ಪಂಚಗುಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಕಾದುಕೋ ಎನುತಲಿ ಪಂಚಸಾಯಕಮೊಳಕ್ಕಿದನು

ದಪ್ಪಗನಾತ್ಮಜ ದೈತ್ಯನೇಚ್ಚಂಬುಗಳ , ಬಪ್ಪೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ||
 ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೂರ್ಗಣೆ ಕೆನ್ನಿರಮುಷಿಯಿಂದ , ತೊಪ್ಪನೆ ತೊಯ್ದನು ಖಳನ ||
 ಅಹುದೆಲೊ ವೀರಾಧಿವೀರ ಯೆನ್ನಿದಿರಾಂತು , ಒಹುದಾಶ್ವರ್ಯ ಸಣ್ಣವನು ||
 ಇಹುದು ಕಣ್ಗಡದೆ ಸಿನ್ನಸುವಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯ , ತಹುದೀಸರಳು ನೋ
 [ಡೆಂದ || ೧೨ ||

ಹಿಳುಕ ಮಂತ್ರಿಸಿ ತಿರುವಿಗೆ ಹೂಡಿ ಬಹಳ ಕೈ , ಚಳಕದಿದೆಚ್ಚು
 [ಬೊಬ್ಬಿಯೆ ||

ಖಳಕುಲೋತ್ತಮನ ಬಾಣಾರುಣಾಂಬುವಿನಿಂದ , ಜಳಕವಾದುದು ಕುಮಾರ
 [ರನಿಗೆ || ೧೪ ||

ಅಹಿತು ಯಂತ್ರದಿಂದರುಣಾಂಬು ತನುಹೋಗರೇಹಿತು ಮಸೆಯಾದುದಾಗ ||
 ಮಿಹಿತು ಭುಜಶಕ್ತಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ತನುಕಾಂತಿ ದೋಹಿತು ಕಂತುನಂದನಗೆ
 . ಕುಂಭಾಂಡ ಕೆಳು ಸಿನ್ನಾತ್ಮಜೆಯೊಳು ನಂಟು ಸಂಭವಿಸಲ್ಕೆ ನಾಕಾದೆ ||

ಉಂಬಡೆ ಬಂದೆಯ ಹೋಗುಹೋಗೇದಲ | ರಂಜನ ಸುತನೊದರಿದನು ||
ಹೋಗದಿದೊಡೆ ಮಾಣು ಮತ್ತಾಮುಕಸುವ, ಯೋಗವ ನೋಡೆಂದು

[ಸೇದಿ ||

ತೂಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಬಳನ ಪೇರುರದಲ್ಲಿ, ತಾಗಲೆಚ್ಚು ನು ಕೆಡೆಯೆನುತೆ || ೧೦ ||

ನಟ್ಟಗಾಯದೊಳಾತ ದೇಹಾಭಿಮಾನವ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆಯನವತರಿಸೆ ||
ದುಟ್ಟದೈತ್ಯರು ಬಂದು ಕವಿದರು ರಣರಂಗ, ದಿಟ್ಟಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ || ೧೧ ||

ಹೇಳುವ ಬಿರುಗಲ್ಲು ಬಳದಡಿ ವರಶಕ್ತಿ, ಪಾಲುಂಬಳ ಶೂಲದಿಂದೆ ||

ಎಳುಗಾಣಿಸಿ ಕುವರನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಗಾಯಮಾಡಿದರು ರಕ್ಕಸರು ||

ಎಳವಾಟಿ ಬಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ನೀಗೆಯ, ಮೆಳಯೊಳು ಮಧನವೆ ಮಗನೆ ||

ಇಳಯೊಳಗಲೆದರಿನ್ನಿಂದಿಗೆ ನೀ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳವೆ ಹೋಗೇಂದು ಸಾರಿದರು ||

ಬಾಟಿ ನಾನಮದು ನಿಮ್ಮುವ ಕೊಲ್ಲದನ್ನಕ, ಬಾಟಿ ಬಿಲಾನ್ವಿತನಾಗಿ ||

ಬಾಟಿ ಬಾಣಾತ್ಮ ಸಂಭವೆಯಿಲ್ಲ ದಾನೋರ್ವ ಬಾಟಿನೆಂದನಿರುದ್ಧ ನುಡಿದ ||

ಕಟಕಿಯ ಮಾತುಗಳೇಕೆ ಕನ್ಯಾಚೋರ | ದಿಟ ನೋಡು ನೋಡು

[ನಿನ್ನೆದೆಯ ||

ತಟಹಾಯಬೇಕೆಂದು ಮನೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯನಾ | ಭಟದಿಂದಲಿಕ್ಕಿದರ

[ಬಳರು || ೧೨ ||

ವೀರಾದಿ ವೀರರಕ್ಕಸರೆಚ್ಚ ಕೋಲ್ಕಳ | ಸೇರಲೀಸದೆ ಕಡಿದೊಡನೆ ||

ಪೂರಾಯಗಾಯದಿಂದನಿಬರ ತಲೆಯ ಕೈ, ಹಾರದಿ ಹಾಳಲಿಕ್ಕಿದನು || ೧೩ ||

ತುಂಡುಗಳ ತುಟ ಬಿಚ್ಚಿ ಗಗನದೊಳ ಮತಾಡೆ | ಮುಂಡಗಳ ನೇ

[ದೊಳು ಕುಣಿಯೆ ||

ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದುವು ಕುಶಲದ ಕುಸುಮಕೋ, ದಂಡಾತ್ಮಜನ ಪೌರುಷವ |

ಹೆಣಗಳುಕೊಂಡಾಡಿದೆಹಿಗ್ಗು ವಧೈರ್ಯ, ಬಣಗನೋಡೆಂದಾಗ ದೈತ್ಯ

ಘನಮಂತ್ರಿ, ಕುಂಭಾಂಡ ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲಂಟಿ, ಧನೀರೆನೆ ಕೊಂಡ ಕಾಮು

[ಕವ || ೧೪ ||

ನೊಂದು ಮಂತ್ರೀಶನೆಂದಾಡುವ ಬಾಯಿಗು, ಕ್ಕಂದ ಬೀಯಗವಿಕ್ಕಿದಂ

ಬಂದು ಬಲಾಡ್ಯ ಕುಮಾರ ನಟ್ಟದಿರೊಳು, ನಿಂದ ನಿಶಾಚರ ನಗುತೆ || ೧೫ ||

ತರಳನೆಂದಾನು ಕೈಗಾದು ಬಿಟ್ಟಡೆ ರಣ | ದುರುಳತ್ವ ನಿನಗೆ ಸಿದ್ಧಪ್ರದೇ

ಸರಳಗಾನುನಾಂತುಕೋಯೆಂದು ಹೊಡೆದ ಕೆಂ | ಬೆರಲ ಕಂಧರಮಾಲೆ

[ಜರಿಯೆ || ೩೧||

ಗಾಯವಡೆದ ಕುನಾರನ ಕೋಮಲವೆತ್ತ | ಕಾಯದೊಳರುಣಾಂಬು

[ಸುರಿಯೆ ,

ಅಯತಾಕ್ಷಿ ಯರಿವರು ನೋಡಿದರು ತಮ್ಮ | ಬಾಯ ತಾಂಬೂಲವನುಗುಟ್ಟು

ಸತ್ತನೆ ಶಿವಶಿವ ದೇಶಿಗನಾದನೆಂ | ದತ್ತರಿವರು ದುಗುಡದಲಿ ||

ಚೆತ್ತ ಜನಾತ್ರ ಸಂಭವ ಮೂರ್ಛದಿಳಿದೆ | ಚ್ಚತ್ತನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ || ೩೩||

ಅರೊಡನಾಡರಾಡುವ ಬಾಯಿಬಡಿಕ ಕು | ರಾರನನ್ನೊಳು ಕೊಳ್ಳದೆನುತೆ ||

ವೀರಾರ್ಭಟೆಯೊಳಬ್ಬರಿಸುತೆ ನಿಶಿತ ಕ | ರೋರಬಾಣದೊಳಕ್ಕಿದನು || ೩೪||

ಹೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೇಲಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದ | ನೀಡಿದ ದೈತ್ಯೇಶನೊಡಲಿ ||

ಕಾಳಜ ಪಾಯ್ದೆ ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಂಡಿಯ | ಜೂಳಿಯೊಳಗಿದಂತೆ ರಕುತ ||

ಅದುದು ಮರಣ ಮುಪ್ಪಿತನಿಗೆ ಹರಹರ | ಹೋದ ಜೀವವನಿಂದೊಮ್ಮೆ ||

ಕಾದಡ ಕರುಣಾಕರ ಶಿವನೆಂದು ತ | ಳೋದರಿಯರು ಹೊಗಲಿದರು || ೩೬||

ಮಂತ್ರೀಶ ಗೇಡಿ ಮನ್ಮಥಕುಮಾರಕ | ತನ್ನ ತೊಂತಿದ ಪಳರನುತ್ತರಿಸಿ ||

ಹಂತಿಯೊಳ್ ಕೆಡಹಲ್ಕೆ ಕುಂಭಾಂಡನ ಕೊಂಡು | ದಂತಿಗರಡ್ಡೆಯಿಸಿದರು ||

ಇಕ್ಕೆಯ್ಯ ಮುಗಿದು ಕಾಳಗ ಬೇಡ ಹೋಗೆನು | ತೊಕ್ಕಣಿಸಿದರೊಪ್ಪು

[ಗೊಳದೆ ||

ಕಕ್ಕಸದಿ ಕಾದಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ | ಗಜಮುಖ | ವೊಕ್ಕಡೆ ಬಿಡೆನೆಂದ ನಗುತೆ || ೩೮||

ಸುಂಡಿಲವಾಳ ಸೂನಿಗೆವೆತ್ತ ಶೃಂಗವೇ | ತಂಡಗಳಾರವಣಿಸಲ್ಕೆ ||

ಪಂಡಚಂದಿರಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚು | ಕಡಿದ ಕೋ | ದಂಡಶಿಕ್ಷಾ ದೀಕ್ಷಿತನು || ೩೯||

ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ವಜ್ರದಂಡೆಯೊಳ್ | ನೆಣಸಿದ | ರೊಡೆಯದಿದ್ರವುದೆ ಕುಂ

[ಭಾಂಡ ||

ಪಡೆ ಮುರಿದೊಡಿತನುತೆ ಹೆಕ್ಕಳಸಲು | ನಡೆಗೊಂಡುದಾನೆಯ ಪೂಜು || ೪೦||

ಏತಃಪರ್ಮ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಸೂರ್ಯನ ಜೀ | ಮೂತವೆ ಮುಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ||

ಅತನ ಶರಕಿರಣಗಳಿಂದೆ ಮದಗಜ | ವಾತ್ರ ನುಗ್ಗಿದುದಾಕ್ಷಣದಿ || ೪೧||

ರಣಭೀತಿಯಾದುದೊರೊಳಗೆ ಹೊತ್ತಡಕುವ | ಹೊಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಗಾಯದಲಿ

ನೊನೆತ್ತರೊಳು ಬಿದ್ದು ಮಿಡುಕುವ ಮತ್ತವಾ | ರಣತುಂಡ ಮುಂಡಗಳಿಂದೆ ||

ಅಜ್ಜಿ ರಕ್ಕಸರುಗಳೊಳಗುಜ್ಜಿದೊರ್ವನು ಒಲಿಜನ ಬಜ್ಜಿಗೆ ಭೀತಿಯಿಲಿ
 ಚಳವೆತ್ತು ಸಡುಗುವಂದದಿ ಪೇಟ್ಟಿ ರಣದು | ಮೃಳಕೆಯ ಒಹಳನಿಪ್ಪು ರವ ||
 ವರವೋಹನತರಂಗಿನಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವೆ, ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನ ಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೋರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೪ ಕೃಂ ಪದ ೨೨೪ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರಾಸಿರುದ್ಧರ ಚಗಳ ---

ಭೂನಾಥ ಸಭೆಯಲಿ' ದುಪದನಂದನೆಯಭಿ, ಮಾನವ ಕಾದಶ್ರೀಹರಿಯು ||
 ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೃತಿವೇಲು ಪರಮಾಭಿ, ಮಾನವ ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗುವೆನು || ೧ ||
 ನೋಡಲು ರೂಪುಜವ್ವನವೆತ್ತ ಹೆಂಗಳ, ಚೂಡಾಮಣಿ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||
 ಪೀಡಾಪರಿಹಾರವೆನಲುಸಿರುವೆ ಜಡ, ಮಾಡದೆ ಕೇಳು ಮತ್ಕೃತಿಯ || ೨ ||
 ಮೀನಾಂಕನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬೀಲುಕೊಟ್ಟನು ಸೇನೆಯ ಸುರನಗರಕ್ಕೆ ||
 ಅನೆಯ ಕಡಲು ಕೆನ್ನಿರಾಡುತ್ತೈದಾನೆ, ನೀನೋಡಬೇಕೆಲೆ ಜೀಯ || ೩ ||
 ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರ ಮುಖ್ಯ ದೈತ್ಯರ್ಗಿ, ಚೆಂಬಣ್ಣ ವನುಡಿಸಿದನು ||
 ಮುಂಬರಿವದಟರ್ಗಿ ಕೈವರ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ರಂಭಾದಿ ಸುರನಾರಿಯರ || ೪ ||
 ಹೆಣ್ಣು ಭೋಗಿಸ ಬಂದವನಲ್ಲ ಕದನವ, ಹಣ್ಣು ಲೋಸುಗ ಬಂದವನು ||
 ಜೆಣ್ಣು ನ ದಾರಿಗಂಜುವನಲ್ಲ ಕಳನ ಮು ಕ್ಕಣ್ಣ ನೀ ಬಯಸಿರೆ ಜಯಿಸು || ೫ ||
 ಹಗೆಯ ಕೊಂಡಾಡುವ ಬಗೆಯಾವುದೆಂದು ನಾ, ಲಗೆಯ ಕಿಕ್ಕಿರಬೇಡನಮ್ಮ ||
 ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿದುರಿಯಂತೆ ಮಿಗೆ ಪರ್ಜಿತವನ ವೆ | ಗ್ಗಳದ ಪ್ರತಾಪಾನ್ನಿ
 [ಜೀಯ || ೬ ||

ಕೊಂಡಾಡ ಬಪ್ಪದು ಒಡವನೆ ಬಂದವ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಮೊಮ್ಮ ॥
ಕಂಡುನಾಡಲು ಸಿನಗಹುದಲ್ಲೆಂದು | ಚಂಡವಿಕ್ರಮವೀರ ನುಡಿದ ॥೩॥

ಕಾಳೆಗ ತನಗಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಜೇತಿಸಲಾಗಿ | ಭೂಳಾಕ್ಷ ಕೃಪೆಮಾಡಿದಡೆ ॥
ಕೋಲಾಹಲವೆತ್ತು ಕಾದದಿದರಡೆ ತನ್ನ ತೋಳರಡೈ ನೂದೇಕೆ ॥೪॥

ಪ್ರಕಟತೋಪದಿಂ ತರಿಸಿದನುಗ್ರಹಾ ಮುಂಕ ಬಾಣಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ॥
ಸಕಲಸನ್ನಹವೆತ್ತು ಒಳಶಿರೋಮಣಿ ಕುಮಾರಕನೆಗಳು ಸಮರಕೆ ತೆರಳ್ದ
ಬಾಣಾಸುರ ಬರ್ಹಸಮಯಕ್ಕೆ ನವ ಪಂಚ, ಬಾಣಹುಮ್ಮಯನಡೆದೊಡನೆ
ಬಾಣನಂದನೆಯ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಬಂದನು ಬಿಲ್ಲು | ಬಾಣ ಜತ್ತಾಯಿತವಡೆದು ॥೫॥

ನೀರಹದಳನೆತ್ತೆಯ ಮೇಲಣಭ್ರಾಂತಿ ವೀರವಧೂತೆಯೊಳ ಮೇಜುದು
ಆರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬಂದನು ಕುಮಾರಕ ಕಂ ರೀರವ | ಬಾಗಿಲ ಒಜಗೆ ॥೬॥
ಚೂಣಿಯೊಳ ಬಂದು ತಾಗಿತು ಬಿರುದಿನ ಭಟ ಶ್ರೇಣಿ ಕುಮಾರನಮೇಲೆ
ಹೂಣಿಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆಚ್ಚು ಬಳಗಾಯ ಗಾಣಿಸಿದರು ತಿನ್ನೆನುತೆ ॥೭॥

ನೆಡೆಯದೆ ಸಿಂಹನಾದವ ಮಾಡಿ ಕೋಲ್ಲಳ ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿದವರುಗಳ ॥
ಪೊಡೆಯೊಳಗೊಂದಕೆಂಟೆಟ ನಾಟಿಸಿ ಬಂದ | ಪಡೆಯನಿಕ್ಕಿದ ರಣಒಲಿಯ ॥
ತರಳನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ದೈತ್ಯರ ನಿಡಿ | ಗರುಳೊಡೆ ಹಾಯ್ದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ॥
ಕೊರಲರೆಗಡಿದು ಕತ್ತರಿಸಲು ತಲೆ ಬಿದ್ದು | ಹೊರಲಲು ಭೀಕರವಾಯ್ದು ॥

ಮೆಟ್ಟದ ಕಾಲೊಡತಿನ ಕರುಳಳ ಕಿಗಟ್ಟನ ಸುರಗಿಯೊಳ ಕೊರೆದು
ಅಟ್ಟರಿಯಲ್ವೆ ಬಪ್ಪದ ಕಂಡು ತಲೆಗಳ | ಕುಟ್ಟ ಕಳುಹಿದನು ಕುಮರ ॥೮॥

ಉಡಿದುದುರಿದ ಮಸ್ತಕನ ಕರಾಗ್ರದಿ ಪಿಡಿದು ಮಟ್ಟವ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ॥
ಅಡಿಯಿಟ್ಟು ನಡೆದಡೆ ಕಂಡು ಕುಮಾರಕ | ಕಡಿದಳುಹಿದನು ಕೈದಲೆಯ ॥

ರಣಮಾರ್ಗದಿ ನಿಖಿಳಾಯುಧವೇಷಿನ ಬಣಗುಗಳ ಬಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ॥
ಸೊಸಲು ಕೂರ್ಗೋಲಗಾಣ ಸುಂಕಕೆ ತಲೆ ವಣಗೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆಲ್ಲ ರನು ॥

ದೊಡ್ಡಗರೇಕೆ ಹೊಕ್ಕರು ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲೆಂದು | ಹೆದ್ದೊರೆ ದೈತ್ಯರೆ
[ಯಿದರು ॥

ಕ ಪ ಅ 1 ಕುಮಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಸಿಂಹ, ಶಾರ್ದೂಲ, ನಾಗ ಮುಂತಾದ
ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಚಕ, “ ಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲನಾ
ಗಾದ್ಯಾಃ ಪುಂಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾರ್ಥವಾಚಕಾಃ ” ಅಮರ 2. ಗುಂಪುಗಾರರು

ಮದ್ದಾನೆಗೆ ಸಿಂಹ ಮಲೆತಂತೆ ಸುಭಟಾನಿ | ರುದ್ಧ ನಿಂದಿದ್ ಭೀತಿಸದೆ ||೧೮||

ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಬಿದರುಬ್ಬರ ಸಿಡಿಲೊಕ್ಕಿಟ್ಟೆಜೊ | ತ್ತಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುವಂತೆ
[ಬಲರು ||

ಬಾಗಿಲ ಬಿಲ್ಲೊಲ ಕಿವಿನರೆದೆಗೆದಿಕ್ಕಿ | ತಾಗಿದ ನವ ಪುಷ್ಪರನ ||೧೯||

ನಿಖಿಲರಾಕ್ಷಸರಾಯರುಗಳೆಚ್ಚ ವರಶಿಳಿ, ಮುಖ ಬರೆ ಕಂಡುಹಾತಿಯಲಿ
ವಿಕಸಿತ ಕೆಂಡಸಂಪಗೆಯ ಸುವರ್ಣಸಾ, ಯಕದಿಂದೆ ಸಮತಳಿಸಿದನು ||೨೦||

ಅಜವಿಂಡ ಹೊಕ್ಕ ಹೆಬ್ಬು ಲಿಯಂತೆ ಸೊಕ್ಕಿದ | ಗಂಜವಿಂಡ ಸಿಂಹ ಹೊಕ್ಕಂತೆ
ಭುಜಗಸನು ಹವನ ಶಿವರಾಜಹೊಕ್ಕಂತೆ ಕುಜನರ ಕುಟ್ಟಿಹಾಯ್ಕಿದನು ||

ಕಂಧರಗಡಿ ಬಾಯಗಡಿ ಹಸ್ತಗಡಿ ನೇ | ರಂದದ ನಡುತೊಡೆಗಡಿಯ ||
ವೃಂದಾರಕವಿರೋಧಿಗಳು ಬಿದ್ದರು ಕಾಮ, ಸಂಸನ ಬಾಣಗಳಿಂದೆ ||೨೧||
ಕರತಾನರೆ ಕರುಳ್ವಳ್ಳಿ ತೋಳ್ವರೆ ಏಯೋ ಧರ ನಿನನು ಗಜತುಂಡು
[ಮೊಸಳ ||

ನೊರೆತ ರೋಹಿತ ಫೇನ ಕಡಿದರೆ ಕಮತ ಸಂ, ಗರವಿದ್ದುದಂಬುಧಿಯಂತೆ ||
ಪಾತಿಗೆಟ್ಟುದು ಬಲಾಢ್ಯರು ಕಾಮಸುತನಡ್ಡ ವಾತಿನ ಕೋಲಗಳು
[ಬೃಟಿಗೆ ||

ಭೀತಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಸಾರ್ವರು ರಣರಂಗ | ನೀತಿ ಬಾಹಿರರಾದೆನೆನಾತೆ ||೨೨||
ತಲ್ಲಣಿಸುವ ಸೇನೆಗಭಯವನಿರದೀಯು ತೆಲ್ಲರ ಪಿಂಠಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ||

ಪುಲ್ಲ ಶರಾತ್ಮ ಸಂಭಾಳನುತಾಹವ | ಮಲ್ಲ ಬಾಣಾಸುರ ನಡೆದ ||೨೩||
ತೊಡೆಗಿಕ್ಕಿ ಸಿಂಜಿನಿಗೊಳಿಸಿ ಕಾಮುಕನ ಜೇ ವೊಡೆಯಲಾನಿಸ್ತುರ
[ಧ್ವನಿಗೆ ||

ಹೊಡೆಗೆಡೆದುವು ಸಪ್ತ ಶರಧಿಗಳೆಜರಿ, ದೊಡಗುಡಿದುವು ಕುಲಕೈಲ ||೨೪||
ಅದ್ದಳವೆದ್ದುದಂಬುಧಿ ಗಗನದೊಳಿದ್ದು | ಬಿದ್ದುವು ನಕ್ಷತ್ರ ನಿಜಯ ||

ಎದ್ದುವು ಧೂಮಕೇತುಗಳು ಬಾಣಾಸುರ ನದ್ದರಿಲು ಕುಮಾರಕನ ||೨೫||
ವಿನಯದಿ ಮಾತಾಡು ಶಿವರಾಯ ನಿನ್ನಯ, ತನಯಗಳೋಸುಗ ಬಂದ ||

ಮನೆಯಳಿಯನ ಕೂಡೆ ಮಚ್ಚ ರವೇಕೆಂದು, ನನೆಗೋಲನಾತ್ಮಜ ನುಡಿದ ||
ಅಳಿಯ ನೀನೆಂತಾದೆ ಮಗಳನಾರಿತ್ತರು, ಶಿಳೀಮುಖದಿಂದೆ ಗೆಲ್ಲೆ ನಲು ||

ಹಿಳುಕಿಂಗೆ' ಹಿರಿಯರ ಹಸ್ತ ಮುಂಜೆವ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬಕನ್ನು ಕೈಯ್ಯ
[ನೋಡೆಂದ || ೨೯ ||

ಎಂದಡೆ ಕಾಮಕೋಳುನುತ ಕರ್ಣಾಯುತ ದಿಂದೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದನು ||
ಬಂದುವು ಶರ ಕುಮಾರನ ದಿವ್ಯದೇಹನು , ಗಂಧಕೆ ಭ್ರಮರಾಳಿಯಂತೆ ||

ಹೊದ್ದಲಿಯದೆ ಬಾಣಂಗಳ ತರಿದನಿ ರುದ್ಧ ಮಾತುಲನ ' ಕೋಡಾಡಿ ||
ಉದ್ದಂಡ ಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚನು ಸುಭಟಪ್ರ , ಸಿದ್ಧ ಬಾಣಾಸುರನದೆಯು | ೩೧ ||
ಪೇರುರದೊಳಗುರ್ಜಿ ಹಾಯ್ದು ವೇದಂಬ ಕ ರೂರಕೂರ್ಗಣೆಯು
[ಕತ್ತರಿಸಿ ||

ವೀರರದೇವ ನೋಡೆನುತೆಚ್ಚ ಮಾರಕು ಮಾರನ ಮೇಲೆ ಬೊಬ್ಬಿಳಿದು ||
ನೂತನ ಕಂದರ್ಪನೊಡಲು ನಿಶಚರ ನಾಥನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ||
ತಾತಾತೂತಾದುದೆನೆ ಸವರಿದ ಶರ , ವ್ರಾತವ ಕೈಚಳಕದಲಿ || ೩೨ ||

ವೀರನದೇನು ಸಮರ್ಥನೊ ತನ್ನ , ನೋಡುನೊಂದು ಬಾಣರಲಿ |
ಹಾಳಲಿಕ್ಕಿದನು ಪೇರುರದಲ್ಲಿ ಮುಖವೊನೆ , ದೋಲೆ ಚಾಚ್ಚಾಡುವನಹುದೋ
ವಿಸ್ತರಿಸುವರೆ ಸಾಸಿರತೋಳು ನನಗುಂಟು ದುಸ್ತರ ಕರಯುಗಳದಲಿ
ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಚ್ಚರಿಯೆಂದು ಸಮರಪ್ರ ಹಸ್ತಮುಲ್ಲನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ || ೩೩ ||
ಬಾಲ ನೀನೋಡು ನೋಡೆಲೊ ರಣರಂಗ ಸುಲಿಲ ನೀ ನೋಡು
[ನೋಡೆಲವೊ ||

ಕಾಲಭೈರವನ ಕೈಚಳಕವನೆಂದಲ ಗೋಲನ ಮಗನನಿಕ್ಕಿದನು || ೩೪ ||
ರಕ್ಕ ಸನಂಬುಗಳ' ಕಡೆವಟ್ಟು ಕೆಡೆದುವು ಮಿಕ್ಕ ಕೇಗರಿಗೋಲ್ಲುಗಳೊಡಲ
ಹೊಕ್ಕವಾತ್ರದಿಹೊಳೆದೆಯಲ್ಲಿ ರಕುತನ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿತುಕೇಳುಕಂತೆ ||
ಪುಕನಧಟ ಸಾಸಿರಬಾಹು ಪಿತನೆನ್ನು | ಕಿರುಕಾಂತನೊಳು ಕಾಮತಿ
[ಹನು ||

ಇಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತಿವಿದುಕೊಂಡರೆ ಕಣ್ಣು , ಮುಖ ಮನ್ನನವ
[ಭಂಗಿಸಿತು || ೩೫ ||

ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರಿವರು ದುಃಖವಡಲಿತ್ತ ಕಾಯಜಿವರ ಕುಮಾರಕನು

ಗಾಯದೆ ಮನಮೂರ್ಛಿ ತಿಳಿದಿದ್ದು ರಕ ಸ | ರಾಯನನೆಚ್ಚು ಬೋಬ್ಬಿಹುದು ||

ವಜ್ರದುಂಬಿಗಳು ಹೆಬ್ಬದಿರನು ಕೊರೆವೊಡೆ, ಯುಜ್ವಗವೆತ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ||
ನಿರ್ಜರವೈರಿಯ ನಿಡಿದೋಳ ತಿಳಿಮುಖ, ವೆಜ್ಜವ ಮೂಡಿ ತೋರುಹುದು ||

ಮುತ್ತುಗ ನಿಡುಗೊನೆ ನಿಕರ ಹೂನಾದಂತೆ ನೆತ್ತರ ಬಣ್ಣ ತೋರುಹುದು ||
ಚೆತ್ತ ಜನಾತ್ಮ ಸಂಭವನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ಖ | ಳ್ಳೂತ್ತವ ಕಡುಮೆಚ್ಚೆ ನಗುತ್ತ ||

ಹುಡುಗರು ಮುಜದಿಕ್ಕಿ ತಿಂಬರು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ, ಹಿಡಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲು
[ಬಡವೆ |

ತೊಡಿಗೆಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸೂಳೆಯ ತುಳುಬಿಂಗೆ | ಮುಡಿದ ವೂಗೋಲ್ಲಯ್ಯ
[ಭಟರು || ೪೩ ||

ಸೂಳೆಯ ತಣ್ಣೊಲಿಗೆ ಭೀತಿಸದ ಕ ಟ್ಟಾಳಾರು ಬೀಯಗತನದೆ ||
ಆಳವಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತಿತನಲಗೋಲಿಂದೆ ಭಾಳಾಕ್ಷ ತಗುಟ್ಟನೂಯಾ ||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿತ್ತ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವ ಕೂರ್ತು ಕೈ | ದುಡಿಸಿ ಮೂಡಿಗೆಯಿಂದ
[ಲುಗಿದು ||

ನುಡಿದು ಕಲ್ಪಸನಾರ್ಥಿರದಿ ಶತಕೋಟಿ | ಸಿಡಿಲಿನ ಬೋಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೆ ||

ಬಗರದೆಸಂತೆ ಕುದಿಗೊಂಡುವು ಸಪ್ತ | ಸಾಗರ ಮೇರು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ||
ಕೂಗಿದುವಿರದೆ ದಿಗ್ಗಜ ಕೂರ್ಮನ ಜೆನ್ನ | ನಾಗನ ಹೆಡೆಯುಡುಗಿದುವು |

ಚೇತನಗುಂದಿ ನಿರ್ಜರರು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟರು | ತಪ್ಪಿತಮಾರ್ಗಣದಿಂದೆ ದೈತ್ಯ |
ಪೀತಾಂಬರನ ಮೊಮ್ಮನನೆಚ್ಚು ಕೆಡೆದ | ಭೂತಲ ತಿರುಸ ತಿರುಗೆ ||

ಜತನ ತಪ್ಪದೆ ಕಾಮುಕಬಾಣಕರ್ಣಾ | ಯತವೆತ್ತು ದೃಢಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ||
ಮಥನಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಯ ಹೂಡಿದಂದದಿ ಮೂ | ಳ್ಳಿತನಾದ ಕಾಮಕುಮಾರ |

ನುಡಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿ ದೈತ್ಯನ ಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಮುಖಃ ||
[ಗಾಯೆ ||

ಕುಡಿವರಿದದಟಾಂತು ಸಾಸಿರ ತೋಳಿಂದ | ಹಿಡಿದನು ರಣಭೈರವನ ||

ದಂಡೆಯ ಮುರಿದಂತೆ ಬಳದಿದ ಕರ್ಮಿಸೆ | ಖಂಡೇದು ಭಾಳ ಕಸ್ತುರಿ ||
[ರಿಯ ||

ಬೆಂಡೆದ್ದ ದೃಗ್ಯುಗಳದ ಮೂರ್ಛೆಯ ಸುಪ್ತ, ಚಂಡನ ಮೋಗವ ನೋಡಿದನು

ಕೊಂದಡೆ ಮಗಳಿಗೆ ವೈಧವ್ಯವಹುದೆಂದು | ಕಂದರ್ಪನಾತ್ಮಸಂಭವನ ||
 ಸುಂದರಮಯದಿವ್ಯದೇಹ ಕೂರ್ಗೋಲಿದೆ ನೊಂದಿರೆ ಮೆಯ್ದಡವಿದನು
 ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಿದು ನೋಡಿದಳು ಕುವರಿ ತಮ್ಮಪ್ಪನ ಕಯ್ಯೊಳಗಾಗಿ ||
 ದಪ್ಪಗನಣುಗನು ಸಿಕ್ಕಿದನಾಯೆಂದು | ತೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಳುರ್ವಿಯಲಿ ||೫೦||
 ಬಾಲೆಯರುಗಳು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಗೋಪುರದಗ || ಬಾಲೆಯ ರೋದನಗೇಳಿ
 ಲೀಲೆಗಾಣನ ಕೊಲ್ವುದಿಲ್ಲೆಂದು ದುಃಖವ | ಶೀಲೆಗೆ ಮಾತನಟ್ಟಿದನು ||
 ಇವನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿದನಾದರೆ | ಶಿವನ ಪಾದಗಳಾಣೆಯನುತೆ ||
 ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷಿಗೆ ನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು | ಕುವರನನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದ
 ಸದನಾಂತರ ಸಿಂಹಪೀಠದೆ ಕುಳಿತ ನಾ | ರದನಿರೆ ತಂದು ತೋರಿಸಿದ ||
 ಮದನಕುಮಾರನಿಗೇನ ಮಾಡುವುದೆಂದು | ಹದನ ಕೇಳಿದ ಮುನಿವರನ ||
 ಪೇಟಲಾನೊವ್ವ ನಮರ್ಧನೆ ಬಾಗಿಲೊಳು | ಭಾಳಾಂಬಕನಿರಲಾಗಿ ||
 ಕೇಳಬೇಕಾತ ನಿರೂಪಿಸಿದಡೆ ಗ | ಯ್ಯಾಳನ ಶಿಕ್ಷೆ ಪ್ರದೇದ ||೫೫||
 ಹಾಗಾಗಲೆನುತೆ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಕರೆಸಲು | ನಾಗಕಂಕಣನೈತಂದ ||
 ಪೂಗೋಲನಾತ್ಮಸಂಭವಗೇನ ಮಾಡುವೆಂದೆ | ದಾಗ ಕೇಳಿದ ಪುರಹರನ ||
 ಆಳೋಚನೆಗೆಯ್ಯಲೇಕೆ ಸಾಸಿರ | ತೋಳ ಬಲ್ಲೊಳಗೆನ್ನ ಭಜಿಸಿ ||
 ಕಾಳೆಗ ಬೇಕೆನೆ ಬಂದುದು ಸಮರನ | ಮೈಗಳವೆಂದನು ಶಿವ ನಗುತೆ ||
 ಇದಿರಿಲ್ಲ ವೆನಗೊರ್ವರೆನಲಾಗಿ ಕರುಣಾನಿಧಿಯಿದ ತಂದು ತೋರಿಸಿದೆ ||
 ಉದಿಸಿದ ತೋಳ ಬಲ್ಲಲಿ ಕಾದೆ ನಿಮ್ಮವ | ಹದಿನಾಣು ಮೆಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆ
 ಅಂಡಲಿದೆನ್ನ ಕೇಳುವುದೇನು ಪ್ರಸ್ತ ನೀ | ಕೊಂಡ ಕಾರಿಯವೆನ್ನ ಕೆಲಸ ||
 ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡೆಂದು | ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರ ನುಡಿದ ||
 ಈತನ ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಲಾಗಿ ಯದುಕುಲ | ನಾಥ ನಾರಾಯಣಬಹನು ||
 ಆತನೊಳು ಕಾದಿ ಜೈಸುವೆನೆಂದು ಖಳರಾಯ | ಭೂತೇಶನೊಡನೆ ಪೇಟದನು
 ಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನ ನಾರಾಧಿಸಿ ನಾಲ್ವಗೆ | ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದವನಲ್ಲ ||
 ಶಕ್ತಿಯೊಳು ಕಾಳೆಗ ಬೇಕೆಂಬ ಸಮರನ | ದುಕ್ತಿಯ ನೀಬಲ್ಲೆ ಮಗನೆ ||
 ತ್ರಾಣಿ ನೀನಹುದು ರಕ್ಕಸರಾಯನಿಗೆ ಚಕ್ರ | ಪಾಣಿ ಸಾಧಾರಣನಲ್ಲ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಾತನ ಗೆಲ್ಲುವಿಲ್ಲೆಂದು | ಕಾಣಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು ||೬೦||

ಶಂಕರ ಸರ್ವೋತ್ತಮಘೋರದುರಿತಭ | ಯಂಕರ ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖದ
ಪಂಕರುಹಾಕ್ಷನ ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ ನಿಮ್ಮ | ಕಂಕರನಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ||೬೩||

ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವಜ್ಞಶಿರೋಮುಖ ಸಮರಕ್ಕೆ | ನೇಮಿಸಿ ನುಡಿದು ತಪ್ಪುವರೆ ||
ಗೋಮಿನೀವರನೋಳು ಕಡಿದಾಡಿ ಕೈಲಾಸಭೂಮಿಗೆ ತಾ ಬಪ್ಪೆನೆಂದ ||

ಬೇತ ಬೇಕೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೊಡನುರರ | ಚೂಡಾಮುಖಿ ಕೇಳವಲ್ಲ ||
ಮಾಡಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವ ಮೂಝುದಿಂದೀಶ | ಬೀಡಾರಕೆ ಸಾಗಿದನು ||೬೪||

ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ವೋರೆಯನೋಡಿ | ಕಂಗಡಬೇಡೆಂದು ದೈತ್ಯ ||
ಮಂಗಳವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ವೂಲ್ಕಾನುಲೇ | ಪಂಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದ ||೬೫||

ಸೆಡೆಯದೆ ಸಮರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯರ | ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಗೆಲ್ಲದಕೆ ||
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವಜ್ರಶೃಂಖಲಮೆಂಬ | ಕಡಗವ ಕಾಲ್ಗಿಡಿಸಿದನು ||

ಕಂಡ ನಾರದಮುನಿ ಕಮನೀಯಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡನಾತ್ಮಜನ
[ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನು ||

ಮಿಂಡಗಾಖೆಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಸೌಖ್ಯವ | ನುಂಡಲ್ಲದೆ ತೀರದೇದ ||೬೬||
ಈಶಪಾದಾಂಬುಜಮಕರಂದಭೃಂಗ ಬಾ | ಣಾಸುರ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ||

ಲೇಸಾದುದೆಂದು ನಾರದಮುನಿ ಪರಮಸಂ ತೋಪದೆ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||೬೭||
ವೃದ್ಧಶ್ರವ ಮುಖ್ಯಸಿಖಿಳನಿರ್ಜರೋಳು | ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯರು ನಾವು ||

ಇದ್ದುದ ನುಡಿದರೆ ಕೋಪಿಸಬೇಡೆಂದು | ಮುದ್ದಾಡಿ ಬೀಚ್ಚೊಂಡ ಮುನಿಪ ||
ಬಾಗಿವ ಬಾಣಾನಿರುದ್ಧನ ನೆಗಡಿದ | ಯೋಗೀಶ ಹರಕೆಯನಿತ್ತು ||

ವಾಗಿನೋಳಚ್ಯುತ ಹರಿಯೆಂದು ಬಗವೇಹ | ಸಾಗಿದ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ||೬೮||
ವರವೋಹನತರಂಗಿನಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಕಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆವೆತ್ತು | ಪ್ರೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ೩೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೩೨೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತಾಽನೆಯ ಸಂಧಿ

ಗರುಡನ ಸಂಧಿ.—

ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಟಗಣಿಯಲು ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ, ಗೋಕುಲವನು ನೆರೆ ಕಾದ||
ಕೋಕನದಾಕ್ಷನ ಬಲಗೊಂಡು ಕೃತಿವೇಲು | ಸಾಕೆನಿಸದು ಯೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||

ಎಜಾಣೆವೆಣ್ಣುಗಳರಸಿ ನೀ ಕೇಳು ಸ | ರೋಜಾಂಬಕನ ಸತ್ಕೃತಿಯ ||
ರಾಜಾನ್ಮತವೆನೆ ರುಚನಾಡಿ ತವಕರ್ಣ | ಭಾಜನದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಸುವೆ ||

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲಿ ನಾರದಮುನಿವರ ನಿ | ಶ್ವಂತ ಹಂಸಾರೂಢನಾಗಿ ||
ಸಂತೋಷದೆ ಬದು ದ್ವಾರಕಾಪುರದೆ ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನ ಕಂಡ ಕೇಳೆ ಕೆಳದಿ

ವರತತ್ಸಮಂಟಪಮಧ್ಯದ ಸಿಂಹವಿ | ಪ್ವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ||
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಸೋಳಸಾ | ಸಿರವೆಗಳೊಡ್ಡೊಲಗದೆ ||

ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಬಲದಲ್ಲಿ | ಕಟ್ಟಾಯವೆತ್ತು ನಿಂದಿರಲು||
ಉಟ್ಟಾಡಿ ಸತ್ತಾಜಿತುಕನ್ಯೆ ಸೊಬಗಳ|ವಟ್ಟದಳಡದ ಭಾಗದಲಿ ||೫||

ಯಾದವಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಹೆಂಗಳೊಡನೆ ವಿ | ನೋದದಿ ಕುಳಿತಿರೆ
[ಕಂಡು ||

ಬೋಧಾರುಹ ನಾರದ ದೇವರಾಯನ | ಪಾದಪಂಕಜಕೇಳಿದನು ||೬||

ಮಣಿಭೂಷಣಹಸ್ತದಿಂದೆ ವೈಷ್ಣವ ಶಿರೋ | ಮಣಿ ನಾರದನನೆತ್ತಿದನು||
ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಘ್ನಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ಸ | ನೃಣಿಹೀತವನೇಹಿಸಿದ ||೭||

ಕ ಪ.ಅ—1. ಕಿವಿಯಂಟ ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ.

2. ಹೆಚ್ಚಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

3. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಉಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವಳು.

4. ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನು. 5. ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ.

ವಿಪರೀತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಠಾಯನು ಮಾಡಿಸಿ, ದುಪಚಾರವಡೆದು ಮುನೀಂದ್ರ ||
ಜಪಸಮಾಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ತತ್ತ್ವರೂಪನ | ಲಪನವ' ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು || ೧ ||

ಕೇಶವ ಸಬುಜಗನ್ನೂಥ ಕೇಳ' ನಿನ್ನಯ | ದಾಸರದಾಸ ನಾನ್ಯೆನೆ ||
ಲೇಸಾದುದಿನಿತು ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡುವ ಸದ್ವಿ|ಲಾಸವಿದೇನೆಂದ ನಗುತೆ ||
ಘುರಹರಮೂವತ್ತು ಮುಕ್ಕೋಟಿದೇವೇ|ಶ್ವರಯೋಗಿ ಹೃದ್ಭಾಗನಗಮ್ಯ ||
ಪರಮಪುರುಷ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನನಗುಪ | ಚರಿಸುವುದೇನಿಂಗಿತವೆ || ೧೦ ||

ಅಜಭವೇಂದ್ರಾದಿದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಪಂ | ಕಜದ ಕೀರ್ತನೆಯ

[ಮಾಡುವರು ||

ಭುಜಚತುಷ್ಟಯ ನಿನಗಿಷ್ಟವ ಮಾಡ್ಬುದು | ನಿಜವೆನಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ||

ನೆಟ್ಟನೆ ಪೃಥಿವೀಪತಿಗಳು ತನಯಗೆ | ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಯ ||

ಇಟ್ಟಿಹಗಿದರೇನು ಹೀನವೆ ಪರಿತೋಷ | ದಟ್ಟಿಸುವುದು ಕಣ್ತನಕೆ || ೧೧ ||

ಶುದ್ಧಾತ್ಮಕ ಸುರೇಶ್ವರ ಕೇಳು ಭೃಗು ನಿಮ್ಮ | ನೊದ್ದಡೆ ಶ್ರೀಪಾದವಿಡಿದು
ಮುದ್ದಾಡಿ ಪರಮಶಾಂತಿಯ ತೋಜು ಲೋಕಕ್ಕೆ | ಹೆದ್ದೈವವಾದೆಯೆನ್ನೊ ||

[ಡೆಯ || ೧೨ ||

ಬಲ್ಲಿದ ವಾಚಾಳ ನಾರದಮುನಿ ನಿನ್ನ | ಬೊಲ್ಲೆಯ' ಮಾತದಂತಿರಲಿ ||
ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಸುದ್ದಿಯ ವೇಲ್ಪುದೆನಲಾಗಿ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದನು ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ
ಹರದರುಶನತಾತ್ಪರಿಯದೆ ಶೋಣಿತ|ಪ್ರದದೆಡೆಗಾನ್ಯೆದಲಿಕೆ ||

ಘುತಮರ್ದನ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮನ ಸುದ್ದಿ ವಿ|ಸ್ತರವಾದುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||

ಸ್ತುತನಯನ ಪೌರುಷವತ್ಸರ್ಗಿಕಸಾ | ವಿರ ತೋಳದೈತ್ಯನಾತ್ಮಜೆಯ ||

ಸುರತಲಂಪಟನಾಗಿ ತಿರುಗದೆ ಸುಖವಟ್ಟು | ನಿರುತನಾಗಿದ್ ಗೋಪುರದಿ ||

ಗಬ್ಬಿತನ'ದೊಳಾತ ಹೊಕ್ಕಿದುರ್ಗದ ಕಂಡು | ತುಬ್ಬಿಸಿ' ಕೊಟ್ಟವರಾವು ||

ಕೊಬ್ಬಿದ ದಡಿಗದೈತ್ಯರು ಬಂದು ತುಡುಕಲು | ಜಬ್ಬಿದನವರೊಡಲುಗಳ ||

ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದನದಟ್ಟುಳ್ಳ ದೈತ್ಯರ | ಎಕ್ರಮವೀರೋತ್ತಮನ ||

ರಕ್ಕಸರಾಯ, ಬಾಣಾಸುರ ಹಿಡಿದನು | ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಕೃ.ಪ.ಅ.—1 ಮುಖವನ್ನು.

2 ಸರ್ಪ.

3. ಉಬ್ಬಿಸುವ ಮಾತು.

4. ಗರ್ವ.

5 ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟವರು.

ಹಿಡಿಯಾಳಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚಕ್ಕ ಹೈದನ | ಕಡಿದಡೆ ಕಲಹವಿಲ್ಲೆನುತ ||
ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಡೆ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನಿಗಳವ | ಜಡಿಸಿದ ಪದಯುಗಳಕ್ಕೆ ||

ನಾರದ ಕಲಹತಾಪ್ತರ್ಯದೆ ತರಳಕು | ಮಾರನ ಕೊಂದೆ ನೀನೆನುತೆ ||
ಮಾರಮಾತೃಕೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕ | ಣ್ಣೀರಿಂದ ನನೆಸಿದರೊಡಲ ||

ಮಗ ಹೋದ ಮೃದಿನ ಬೆಳಗಾಗಿ ಹೇಳಿದೊಡಘಹರ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು
[ದಿಲ್ಲ ||

ಜಗದೀಶನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಕುಮಾರ ದೇ | ಸಿಗನಾದನೆಂದಲಿದರು || ೧೧ ||

ಕಂದಯ್ಯ ಕಾದುವ ಹರೆಯವೆ ಬಳರೊಳು | ಬಂಧನಕೊಳಗಾಗಬುದೆ ||
ಬೆಂದ ಪಾಪಿಸ್ಥನ ಬಸಿಹುಣ್ಣು ನೀನೇಕೆ | ಬಂದವೆಯೆಂದಲಿದರು || ೧೨ ||

ಜಡದೇಹಿಗಳಂತೆ ಮಾತಾಡುವ ಹೆಡ್ಡು | ಬಿಡದಿದೆ ನಿಮಗಿದೆನುತ ||
ಅತನಾಯಿದುಗುವಶುಧಾರಾವರ್ತವ | ತೊಡೆದನು ಪೀತಾಂಬರದೆ || ೧೩ ||

ಅಸುರನ ತೋಳುಗಳ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದ | ಹಸುಹುಡುಗನ ತಂದು ಕುಡುಬೆ
ವಸುದೇವನಾಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು ಶಪಧನ | ಕುಸುಮಗಂಧಿನಿಯರ್ಗೆ ನುಡಿದ ||

ಸುದತಿಯರುಗಳ ದುಃಖವ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಾ | ರದಮುನಿವರನ ಕೆಯ್ದಿಡಿದು ||
ಸದನಕಾತುರಿಯದಿ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಬಂದು ಸಾ | ರಿದ ರಮ್ಯರತ್ನಚಾವಡಿಯ ||

ತೋರಿಯ ಮಣಿಪೀರದಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ರಾಯ | ಭಾರಿಗಳ್ಳೆಯಿಂದೆ ಕರೆಸಿ
ವಾರಿಜದಳನೇತ್ರ ಬಲಗೂಡಿ ಪ್ರಸಾದ | ಭೇರಿಯ ದನಿಮಾಡಿಸಿದ || ೧೪ ||

ಹೊಡೆದ ಪ್ರಸಾದಭೇರಿಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ವೊಡೆದುದೆಂಬಂತೆ
[ಗರ್ಜಿಸಲು ||

ನಡನಡುಗಿದುವು ಪರ್ವತ ತಳಮುಲೆದ್ದು | ಕಡಲೇಲು ಮೇರೆ

[ದಪ್ಪಿದುವು || ೧೫ ||

ತರಿಸಿದ ಬಾಣತೂಣೀರ ಕಾರ್ಮುಕವನೇ | ವರಿಸಿದ ಕಂಚುಕಾಡಳೆ ||
ಧರಿಸಿದ ಶಂಖಚಕ್ರವನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ | ಸ್ಮರಿಸಿದ ವಿಹಗೇಶ್ವರನ || ೧೬ ||

ಸಿಂಧುಸಾಗರಸಪ್ತ ಪಾತೋತ್ಪಾತಗ|ಳೊಂದುಗೂಡಿದುವೆನಲ'ತುಲುಕೆ||
 ಬಂದನು ಖಗರಾಜ ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ ಬಿದ್ದು | ನಿಂದನು ಮುನಿದ ಹಸ್ತದಲಿ||
 ಬಾಣ ಕಾರ್ಮುಕ ಶಂಖ ಚಕ್ರಜೋಡಣೆಯ ಪ್ರ | ಯಾಣವಾವೆ
 [ಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿ ||
 ಮಾಣದೆ ತನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆಂದು ಸುರಜಿತು | ತಾಣ ಬಿನ್ನಹವ
 ಮಾಡಿದನು ||೨೦||

ಖಗರಾಜ ಕೇಳು ಕಾಮನ ಸೂನು ಬಾಣನ ಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲವರ'
 [ಕಂಡು ||
 ವಿಗಡನ ಹಿಡಿದು ಸಂಕಲೆಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದರಾವು | ಜಗಳಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದ||
 ಉರಗಾರಾತಿ ನೀ ಬಲವಂತ ಬಾಣಾ | ಸುರನ ಮಾರ್ಗವ ಕಿತ್ತು ತಹರೆ ||
 ಹರ ತನ್ನ ಗುಹಗಣಮುಖ್ಯರು ಸಹಿತಾತನರಮನೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿಹನು ||
 ಜಡದೇಹಿ ದೈತ್ಯನೋಳ್ ಸಮರವದೆಷ್ಟು|ಸಡಗರ ನೀವು ಪ್ರೋಪ್ತದಕೆ||
 ಅಡಹಾಯಿದವನ ದುರ್ಗವ ಕಿತ್ತು ತಂದಿಲ್ಲಿ | ಕೊಡದಿದ್ದರಾನಲ್ಲವೆಂದ ||
 ಅಂಬುಜಭವ ಭವೇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ | ನಂಬುಗೆವಡೆದ ರಕ್ಕಸರ ||
 ಕಂಬುಚಕ್ರಾಂಕಿತ ನಿವೋಳು ಮಥನಿಸಿ | ಮುಂಬರಿದರು ಯಮಪುರಿಗೆ ||
 ಅಂಡಜವರ್ಗವಲ್ಲಭಗಲ್ಲ ಸೋಲವ | ಕಂಡವರಾರು ಕಾಣಿಕೆಯ ||
 ದಂಡಯಾತ್ರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಲಗೂಡಿ ಬೆನ್ನಾಂತು | ಕೊಂಡುಯ್ಯಬೇಕೆಂದ
 [ನಗುತೆ ||೨೧||
 ನಿಜವಾಗಿ ತೆರಳಬೇಕಾಯಿತಾದಡೆ ಜೀಯ | ಬಿಜಮಾಡಿ ಬೆನ್ನಾಂತು
 [ಕೊಂಬೆ ||
 ಗಜರಥ ಹಯಪಾದಚರಮುಖ್ಯ ಬಹು ಬಲ | ವ್ರಜವನೋಗ ಹಿಯೊಳೆತ್ತು
 [ವೆನು ||೨೨||
 ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆ ಗರುಡನ ಹೆಗಲಿನೊ | ಳ್ತಿಸಿ ಬಿಗಿದು ಹಲ್ಲಣಿಸೆ||
 ಅತ್ಯಂತಸೌಖ್ಯವ ಮಾಡಿ ಸಂತಸದಿಂದೆ | ಹತ್ತಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ||೨೩||
 ಸೂತಿಯಿಂದಡದರು ಬಲರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ | ಪಾರೀನಕೇತೂದ್ಭವನು ||
 ಊಟೆವರಿನೊ ಯಮಕಾಮರರು ಚಪ್ಪನ್ನ | ಕೋಟೆ ಯಾದವರು ಹತ್ತಿದರು||

ಕ ಪ. ಅ-1. ಒಂದು ಗರಿಯಲ್ಲಿ ೨ ಮನ್ಮಥನ ಪುತ್ರ ಯಾರು ?

೩. ಸಾಲಾಗಿ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಒರುವ,

ಹೊಂಗಳಸದ ಸತ್ತಿಗೆ ಡಾಳವ ಚಮು | ರಂಗಳ ಸಂಜೆ ಸಗ್ಗಳೆಯು ||
ಮಂಗಳ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿ ಬೀಸಣಿಗೆಯು | ಪೆಂಗಳೇಜ್ಜದರಿಕ್ಕೈಲದಿ || ೩೯ ||

ಅಗಣಿತ ವಣ- ಕೇತನದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ | ಶುಗರಾಜಶಂಖಚಕ್ರಗಳು ||
ಸೊಗಯಿಸ ಗಜಸಿಂಹಘನೀಮೀನಸರಗಳ | ಗಗನವ ತುಡುಕಲೆತ್ತಿದರು ||

ಮಂಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇನಭಾಗರು, ಪಂಡಿತ ಪಂಚಾಂಗಿಗಳು ||
ದಂಡಿಗೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಬೊಕ್ಕಸ ಬಂಡಾರ | ಶಂಡಿತವಾಗಿ ತುಂಬಿದರು || ೪೦ ||

ರಾಜರು ರಕ್ಕಸಮಾಂತರು^೧ ಲಾಳ^೨ ಬಿ, ಲೋಜರು^೩ ಪೆಟಲಂಬಿನವರು ||
ತೇಜೋಮಯ ಬಾಣಗಾಜರೇ^೪ ತು ಶುಗ | ರಾಜನೊಂಕೆಯಿಕ್ಕೈಲದಿ || ೪೧ ||

ಕೊಟ್ಟಿಗೆ^೫ ಕಾಮಾಟ^೬ ಕ್ರಮುಕ್^೭ ಬೆಳ್ಳೆಲೆಗರು, ಜಟ್ಟಿಗ^೮ ಗೀತಪಾರಕರು
ಸೆಟ್ಟಗ ಬು ಜಿನ್ನವರದರು^೯ ಘಟ್ಟವ^{೧೦} | ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾಱರೇ^{೧೧} ದರು || ೪೨ ||

ಹೊಳೆಯುವ ಕಡುಗದ ಹೊದರಿನ ಧಾರೆಯ | ತಳತಳಿಸುವ ಪರಿಘಗಳ ||
ಅಳವುಳ್ಳ^{೧೨} ಸುಭಟರೇ^{೧೩} ತು ಸೇನಾನಿ^{೧೪} | ಗಳೊಲವಿದೆ ಕೈವೀಸೆ || ೪೩ ||

ಚೋದ್ಯವಾಗಿದೆ ಕಣ್ತನಸಿಗೆ ವಿಹಗಾ | ರಾಧ್ಯ^{೧೫} ನೊಂಕೆಯಿಕ್ಕೈಲದೆ ||
ಆದ್ಯಂತರಂತಾತಿ ಬಲವಡಗಿತು ಬಹು | ವಾದ್ಯಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳು ||

ಆರೋಹಣವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮುಗಿದುದು ಕರೆದನ | ಕೂರಾಧ್ಯಾಪಿಳ

[ಮಂತ್ರಿಗಳ ||

ದ್ವಾರಾನತಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿಟ್ಟು ಗರುಡಂಗೆ | ನಾರಾಯಣ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ದ ||

ಚೆಗಿದು ಹಾಡಿದ ವಿಹಗೇಶನುಬ್ಬಟೆಗೆ ವಾಸುಗಿ ಕೊರಳೊಲೆದು

[ರೋಹಿತವ ||

ಉಗಿದುವು ದಿಗ್ದಂತಿಗಳು ಕೂರ್ಮನ ದೇಹ, ಹುಗಿದುದು ತಣ್ಣ ಸಖಿಕೊಳಗೆ ||

- ಕ. ಪ. ಅ.—1. ನೀರು ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ 2 ಶಾಸುಭೋಗರು;
ಕಂದಾಯ ಮುಂತಾದವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತೆಗೆಯತಕ್ಕವರು 3 ನಿವೃಣ
ರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು. 4. (?) 5. ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳು.
6 (?) 7 ಅದ್ವಿಕದವಳು 8 ಮನೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು.
9 ಅಡಕೆಯವರು. 10. ಜಟ್ಟಿಗಳು. 11 ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರ
ದವರು. 12, ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ. 13. ಸೇನೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ. 14. ಗರುಡನ.

ಗಜಯ ಗಾಳಿಯ ನಿಷ್ಕುರದಿಂದೆ ಗಿರಿಗಳು | ಮುಖದುರುಟುದುವು ಭೂಮಿ

[ಯಲಿ ||

ಉಖುಗಿತು' ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದಿಕ್ಪಟ ಹಮ್ಮಿಗೆ ಹುಡುದು ಹಲವು ತಾವಿನಲಿ ||

ಹಾಡಿದ ಹುಲುವೆಟ್ಟುಗಳೆನ್ನಿಸೆಯ ಮುನ್ನೂರುದುವೊಂದೊಂದು

[ಬಲಿಯ ||

ಹೇರೊಡಲಂತೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಕಣ್ಗೆ ಪಿರಿದಾಗಿ ತೋರುದುವಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಹೇರೊಡಲನ ಗರುಡನ ಪಕ್ಷ ಪಳಯಸ ವೀರಣನುಬ್ಬಟೆಯಿಂದೆ ||

ವಾರಾಶಿ ಬಲುದುವು ನೆಗಲಾನೆಗಳು ಕೂಡಿ ನೀರ ಚೆಲ್ಲಿ ದರೆಂಬ ತೆಹದಿ || ೫೦ ||

ನಗರಾಜ ನಾನುವ ಬೈತಿಟ್ಟು ಕನಕಾದ್ರಿ ಬಗರಾಜನಾದುದೆಂಬಂತೆ ||

ಗಗನದೆ ಗರುಡನೈತಂದುದು ಪೆರ್ನುಗಿ ಲಗಲದೆ ಗಜಯನಾಟಿಸುತೆ || ೫೧ ||

ಇದು ಮೇರುಶಿಖರ ವೈಕುಂಠ ಕೈಲಾಸ ಮತ್ತಿದು ಸುರಲೋಕವೆನ್ನೆ

[ಸೆಯ ||

ಇದು ರಾಜಧನನಗಳ ಬಲರಾಮ ನೋಡೆಂದು ಮಧುರಪು ನೋಡುತ್ತೈ

[ತಂದ || ೫೨ ||

ಕೋವಿದೆ ಕೇಳು ಕಂಠವೆ ಕೃಷ್ಣ ಗಲಿಗಳೊಳ ತೀವಿದ ಯದುಬಲ

[ಸಹಿತ |

ಹಾವಿನ ಹಗೆ ವೇಗದಿ ಬಂದ ಹನ್ನೊಂದು | ಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರದಿ || ೫೩ ||

ನೋಡಲು ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುದು ಶೋಣಿತಪುರ ಬೀಡಿನೊಳ ಸಾಧಾಗ ದೆಡೆಯ

ಹೊಡಿದ ಹೊಂಗಳಸಗಳ ದಿಟ್ಟಿಗಳೊಳು | ಮೂಡಿತು ಮನಕೆ ಸಂತೋಷ ||

ದರ್ಶಕನಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ ಬಂಧನಗೆ ಯ್ದಿರ್ಪ ದೈತ್ಯನ ದುರ್ಗವಹುದು ||

ತಪ್ಪದೆ ತಾವಿಗೆ ತಳರೆದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪಾರಾತಿಗೆ ನುಡಿದ || ೫೪ ||

ಸತ್ಯಲೋಕೋನ್ನತಿ ವಿಹಗೇಶ ರೂಪಾಂತು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕೆ ಬರ್ಪ

[ತೆಹದಿ ||

ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರದಿಂದಿಜಿದೆಯ ಕೆಯ ಗಾಳಿ ಸುತ್ತಿತು ಶೋಣಿತಪುರವ || ೫೬ ||

ಮುರಿದುದು ಬಾಣನ ಮೋರಟೆಕ್ಕೆಯ ಮತ್ತೆ | ಮುರಿದುವು ಹಲವು

[ಹಮ್ಮಗಳ ||

ಮುರಿದುದು ಬಳನೈಶ್ವರ್ಯ ನಿರ್ಜರವೃಕ್ಷ | ಮುರಿದುವು ಶಿವನಿರ್ದ ವನದೆ ||

ಬಡಮುರಿದೊಳವೊಕ್ಕು ಬಿಡುಗಾಳಿ ಬೀಸಲು | ಮೃಡನಾಸ್ಥಾನದಿಂ
[ಸುರರು

ಹೊಡೆ ಮಗ್ಗಿದರು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದೆ ನವರತ್ನ | ವಡೆದ ಕಿರೀಟಗಳ್ ಮುರಿಯೆ
ಶತಮುಖಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರರೆದ್ದು ನಿಂದರು | ಜತನ ತಪ್ಪದೆ ಕೆಯ್ಯಮುಗಿದು ||
ಹುತವಹನೇತ್ರ ನಿರೂಪಿಸು ಪ್ರಲಯಮಾ | ರುತನೆಲ್ಲಿಯದೆಂದುನಮಗೆ ||೫||

ಕಾಳಿಂಗಮರ್ದನ ಬೆಳರಾಯನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯ ಬಂದ ನಿಷ್ಕುರದಿ ||
ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಗರುಡನ ಗಾಯವೆ | ಗಾಳಿಯೆಂದೀಶ್ವರ ನುಡಿದ |
ಕೆಲರು ಸಂತೋಷವನ ತಾಳ್ದರು ಮನದೆ ವ್ಯಾ | ಕುಲವಾದರುಭಯ
[ಪಕ್ಷದಲಿ

ಬಲರಮೃಗವಿಠ ಗರುಡಕೃಷ್ಣನ ಚಿತ್ತ | ದೊಲವರಿದಿಳಿದನುರ್ವಿಯಲಿ || ೬೧ ||
ಉಜುಗಿತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆನೆ ಬೆಗರಾಜ ಕಿ | ಜ್ಞಾನಿಯನೊಯ್ಯನೆ ಪೈಸರಿಸೆ
ತುಲುಗಿದೆ ಬಲಕೃಷ್ಣ ನಿಜದ ಶೇಷನ ಕೊರಲ | ಮುಖವಂತೆ ನದಿಯತೀರದಲಿ
ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಂದಾಗಿ | ಮಲೆವರ ಗಂಡನೆಂದೆನಿಸು ||
ಬಲರಾಮ ಕಾಮ ಸುಧಾಮ ಕುಮಾರಕ | ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪಿದರೊಡನಿಜೆದು ||
ಸಾನುಜವರದ ಸಂತಸವೆತ್ತು ನೋಡಲು | ಗೋಮತಿಯೆಂಬ
[ವೆದೊಳಿಯ ||

ರಾಮಣೀಯಕ ಶೀತಜಲವೀಂಟೆ ಹೊಗಳಿದ | ನಾಮಹಾಸ್ವಾದೂದಕವ ||

ಮಾಧವನಗ್ರಜಾನುಜ ಬಂಧುಸಂದೋಹ | ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪುತ್ರನಿಜಯ ||
ಯಾದವರಖಳ ಮಾರ್ಬಲ ಜಲವೀಂಟೆ ಸ | ತ್ವಾದಪದೆಡೆಗೆ ಸಾರಿದರು || ೬೫ ||

ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಗರಾಜನ ಮನ್ನಿಸಿ | ಯೊಡನೆ ಬಂದವನೀಶ್ವರರು ||
ಕಡೆಗಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಿಂದಲೆ ಸುತ್ತ ಪಾಳೆಯ | ಬಿಡಹೇಳು ಕೃಷ್ಣನೇಮಿಸಿದ ||

ವಟಪತ್ರತಲ್ಪ¹ ನಿರೂಪಿಸೆ ಬಹುವರ್ಣ | ಪಟಲಾಂಘನ ಭೂಭುಜರು ||
 ನಟನೆಯಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ದು ಯಾದವ | ಕಟಕಕ್ಕೆ ತಾವಿಲ್ಲದಂತೆ || ೬೬ ||
 ದೇಶಾಧಿಪರ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಗಳು ನಕ್ಷತ್ರ | ರಾಶಿಯಂತೆಸೆಯೆ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಕೇಶವರಾಯನ ದೂಸ² ರೋಹಿಣಿಯ ಪಾ | ಣೀಶನೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಸಿತು ||
 ದೊರವೆತ್ತ ಮಗಳ ಗಂಡಗೆ ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿ | ನೆರೆ ಬಂದುದೆಂಬ ರೀತಿಯಲಿ ||
 ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದಮಳ ದೂಸದ ಸುತ್ತು ವಳಸಿನ | ತೆರೆಸೀರೆ ಕಣ್ಣೆ ರಂಜಿಸಿತು ||
 ಓರಂತೆ ಬಲರಾಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ | ಮಾರಕುವೂರ ದೂಸಗಳು ||
 ನಾರಾಯಣನ ಬಿಡಾರದ ಮುಂದೆ ಹ | ಜಾರ ಹೊಂಗಳಸವೆತ್ತಿದುವು || ೬೭ ||
 ಮಂಗಳ ಬೀದಿವಾಣದ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ದನೆ | ವಿಂಗಡ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯೊಳು ||
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸೋಪಸ್ಕರ ವ್ಯವಹಾರ | ದಂಗಡಿ ಮೆಣಕಿದುವಿಕ್ಕಲದಿ || ೬೮ ||
 ದಟ್ಟಿಸಿತು ಬನಬನದಲ್ಲಿ ಕೊಳ ಮು | ಲೊಟ್ಟು ಗೋಮತಿಯ ತೀರ
 [ದಲಿ ||
 ಕಟ್ಟಳೆ ಕಡೆವೊದಲಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ದಂಡು | ಬಿಟ್ಟು ದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ || ೬೯ ||
 ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪ್ರೇರೇವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

ಅಧ್ಯಾಯ ೩೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೩೯೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಕ. ಪ ಅ—1. ಆಲದ ಎಲೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದರ
 ದೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದಸ್ವಾಮಿ. 2. ಡೇರೆ. 3 ಚಂದ್ರ.

ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕುಂಭಾಂಡನ ಬುದ್ಧಿ —

ವಾಸವನೈಶ್ವರ್ಯಗೇಡಿ ಶಾಪಿಸಲಂಬ ರೀಪನ ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ||
 ಶ್ರೀಶನ ಪಾದಪದ್ಮವ ಕೂರ್ತು ಕೃತೀವೇಲು ನಾನೊಗವಟ್ಟು ಲಾಲಿಸುವೆ ||
 ಹೇಳುವೆ ಹೇಮಾಂಬುರುಹವೊಗ್ಗೊ ಮೊಲೆಯಳೆ ಕೇಳಿದು ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರ ||
 ಏತೀವುಜನ್ಮದ ಭವನಾಗಪೂಶನ | ನೀಳುವ ಪರಮಗಾರುಡನ ||೨||
 ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಬೀಡಾರನ | ಹೊಕ್ಕಂತೆ ಸಂವರಿಸುತ್ತೆ ||
 ಧೊಕ್ಕನೆ ಪೊಣಮಟ್ಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಲೆ ಪೌಜಿಕ್ಕ ಪೇಟಿಸಿದ ಭೂಭುಜರ ||
 ಮಾಧವ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಜೀಯ ಹ | ಸಾದವೆಂದವನೀಶ್ವರರು
 ಆದಡೆ ತಮಗಿಂದು ಸೆಲವೆಂದು ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು | ಹೋದರು ಮುಂದೆ
 [ಚೂಣಿಯಲಿ || ೪||

ನೀಲಾಂಬರನೊಳು ನಿಖಿಲಯಾದವರಿತು | ಕಾಲಮೃತ್ಯುವನದಟಿಸಿ ||
 ಚೇಲನಮೇತ ಭೈರವನಂತೆ ವೃದ್ವೀ | ಪಾಲರು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೫||
 ರಥ ವಾಜಿ ವಾರಣ ಕಾಲಾಳನಿನಿತೆಂದು | ಮಿತಿನಾಡ ಬಲ್ಲವರಾರು ||
 ಸಿತವರ್ಣಶೇಷನ ಕೊರಲೊಡೆಮುಖದುದ | ಚ್ಯುತಸೈನ್ಯಪಾದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳು ಪೌಜಿಕ್ಕಿದರ ಮುಗಿಲ ಹೆದ್ದೆರೆಯಂತೆ ಏಡಿದ
 [ಟೆಕ್ಕೆಯದೆ ||

ಧರೆ ಬೆಸಲಾದಂತೆ ಮಂದಿಕುದುರೆಯ ನೋ | ಟ್ಪರ ಕಣ್ಣಿ ಗಾಧಾರವಲ್ಲ ||
 ಗಜರಥಹಯಪಾಯದಳದೊಳು ಗರುಡ ಧ್ವಜ ವರಾಧವನೇಟ ತನ್ನ ||
 ಭುಜಬಲವೆರಸಿ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡು ದೇವ, ವ್ರಜ ರಾಕ್ಷಸರು ಮೆಚ್ಚಿದರು ||
 ಪಟಕದಿಂಡಿನುವಾಡ್ಯ ಮುರಿತಾಪ ಭೇರಿತಂ | ಬಟದಮಾಮಿಗಳಾದಿಯಲಿ ||
 ಲಟಕಟಿಸುವ ನಾನಾವಾಡ್ಯ ಸಕಲದಿ | ಕ್ತಟ ಬಿರಿವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು || ೯||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ದುರ್ವಾಸಮುನಿ.

2 ಅಪ್ಪಣೆಯೆಂದು.

3. ಆದಿಶೇಷನು ಬೆಳ್ಳಗಿರುವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

4. ಧ್ವಜ.

5. ಹೆತ್ತಂತೆ.

ಮಾಧವನೊಡನೆ ಮಜ್ಜ ರವೇಕೆ ದೈತ್ಯವಿಚ್ಛೇದನೊಳ ಸಮರ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ
ಕಾದಲ್ಕೆ ಬಹುದೆಂದು ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗ | ಳೊದಲ್ಕೆ ಬಿರುದರುಬ್ಬಿರು ||
ಎಡಬಲದೊಳು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಪೃಥ್ವೀಶರ | ಗಡಣ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂದಿರಲು
ಸಡಗರದಿಂ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಾರದ | ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ ನಸುನಗುತ ||

ಅತಿವೇಗದಿಂದೈದಿ ನಾರದ ಹೇಳು ಪಾ | ವರ್ತಿಯ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೊಡನೆ
ರತಿಕುಮಾರಂಗೆ ಬಾಣಜೆಯಿತ್ತು ಕಳುಹಲು | ಪತಿಕರಿಸುವೆನು ರಕ್ಕಸನ ||

ತನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದಸುರಾಧೀಶ್ವರನೆನ್ನ ಮೊಮ್ಮನನು ಬಂಧಿಸಿದ ||
ಮುನ್ನ ಹಿರಣ್ಯಕಮೋದಲಾದ ದೈತ್ಯರು | ಬನ್ನಬಟ್ಟು ಬಲ್ಲರೆಲ್ಲ || ೧೩ ||

ಕ್ಷೀಣವಪ್ಪುದು ನಮ್ಮನಾವೆ ಕೀರ್ತಿಸಲೇಕೆ | ಕಾಣಬಪ್ಪುದು ಕಡಲಲ್ಲಿ ||
ಜಾಣತನದಿ ಬುದ್ಧಿವೇಲ್ಪು ರಕ್ಷಿಸಹೇಳು | ಬಾಣಸುರ ತನ್ನ ಬಕುತ || ೧೪ ||
ಜೀಯ ಹಸಾದವೆಂದೆನುತೆ ನಾರದಮುನಿ | ರಾಯ ಹಂಸಾರಾಧನಾಗಿ ||

ಕಾಯಜಹರನಾಸಾಧಿ ನಕೆ ಬಂದು ತಾಂ | ಪ್ರೀಯದಿಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟ ಶಿವಗೆ ||

ನಾರದಮುನಿಯನೆತ್ತಿದ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿ | ಮಾರಾರಿ ಮನದೊಳು ನಗುತೆ ||
ಅರಾರ ಕೊಂಡಾಡಿಸ ಬಂದೆ ತಂದೆಯೆಂ | ದೋರಂತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||
ದೇವ ತನ್ನಯ ಮೊಮ್ಮನ ಹರಿಬಕೆ ವಾಸು | ದೇವ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿದನು ||
ದೇವ ಬಾಣಾತ್ಮಸಂಭವೆಯ ಕೂಡಿಸಿ ಕಾಮ | ದೇವಪುತ್ರನ ಬಿಡಿಸುವುದು
ಕೇಳಲಖೆಯ ಕೇವಲಮೂರ್ಖ ನಾನೊಮ್ಮೆ | ಹೇಳಲಟ್ಟುವೆನೆಂದು

[ಚರರ ||

ಭಾಳಾಕ್ಷ ಕಳುಹೆ ಬಾಣಂಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿ | ತಾಳಲಾಯದೆ ಕೋಪಿಸಿದ ||

ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಸಿ ಹೇಳಿದ ನಿಟ | ಲಾಂಬಕನುಭಿಮಾನೋ

[ಕ್ರಿಯನು ||

ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುಮಾರಂಗೆ ಮತ್ಸುತ ಹೊನ್ನ | ಬೊಂಬೆಯ ಕೊಡವೇ

[ಜ್ಞನಂತೆ || ೧೫ ||

ಕೊಟ್ಟುದುಂಟಾದುದಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಭವದ | ಪಟ್ಟಕೆ ವೈಕಲ್ಯವಿಲ್ಲ ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಯದುಕುಲಾಧೀಶ್ವರನೊಂದಾಗಿ | ಪಟ್ಟವಾಸಿಯು ಜೇಡ ಜೀಯ ||

ಸಲ್ಲದ ಮಾತನಾಡಿದನೆಂದು ಕೋಪಿಸಿ | ಕಲ್ಲಗಾಣದೊಳಕ್ಕಿಸನ್ನ ||

ಫುಲ್ಲನಾಭನ ಮತ್ಸರದಿಂದೆ ನಿಮ್ಮವ | ರೆಲ್ಲರು ಲಯವನೆಯ್ದಿದರು || ೧೬ ||

ಪರಮವೇದಂಗಳ ತಸ್ಕರಿಸಿದ ತಮಾ | ಸುರ ಗುಪ್ತದೊಳಡಗಿರಲು ||
ಶರನಿಧಿಯನು ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪದೇ ನಿಶಾಚರನ ಮರ್ದಿಸಿದಾತನೀತ||

ವೃಂದಾರಕರಾದಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸರಾಜರೊಂದಾಗಿ ಸೊಡೆಗಡ್ಗಡೆಯ ||
ಮಂದರಗಿರಿ ಮುಲುಗಿದಡೆ ಕಚ್ಚಪರೂಪಿ | ನಿಂದ ಬೆಂಗೊಟ್ಟಾತನೀತ ||
ದಕ್ಷನದಾರು ಭೂಮಿಯ ಕದ್ದ ಭಟ ಹಿರ|ಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಕ್ರೋಡರೂಪದಲಿ ||
ಲಕ್ಷ್ಯವನಾಡದೆ ಮಡುಹಿ ತಾ ಧರಣಿಯ | ರಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದಾತನೀತ || ೨೪ ||

ಜೀಯ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಯ್ಯ ತಪವಿದು, ಸಾಯದ ವರವಾಂತು

[ಬಂದ ||

ರಾಯನ ನರಹರಿರೂಪಿಂದೆ ನೀಳ್ವ ನಾ | ರಾಯಣದೇವೇಶನೀತ || ೨೫ ||

ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಜೇಡಿ ತ್ವತ್ತಿತನಿಂದೆ| ಪೊಡವಿಯನೀರಡಿದನಾಡಿ ||
ಜಡಜಭವಾಂಡ ಮೇಲ್ಬಗವ ಲೀಲೆಯಿಂ | ದೊಡೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೀತ ||

ಸಡಗರದಿಂ ಬಾಲ್ಯದ ಮಾಹಿವೃತ್ತಿಪುರದೊಡೆಯ ತಾಮಸದಿ ಕೊಬ್ಬಿ

[ರಲು ||

ಕೊಡಲಿಯ ಮಸೆದುಕೊಂಡವನ ಸಾಸಿರತೋಳ್|ಳಡವಿಯ ಕಡಿಡಾತನೀತ

ಹರಪಾದಸಂಕೇರುಹಭೃಂಗ ಸಕಲಿನಿ | ಜರಮನೋಭಂಗನಂದೆನಿಸ ||

ಧುರಧೀರಲಂಕಾಧೀಶನ ಪಜ್ಜಿಕಂ | ಧರವನು ತರಿದಾತನೀತ || ೨೬ ||

ಪೂತನಿ ಶಕಟ ಕುಕ್ಕುಟ ಧೇನುಕಾಸುರ | ಕಾತಿದ್ಧ' ಯಮಳಾ

[ಜುನರ ||

ಮಾತುಲಮೊದಲಾದ ಮಹದಾದಿದೈತ್ಯ | ವ್ರಾತವ ಕೊಂದಾತನೀತ || ೨೭ ||

ನಾರಾಯಣ ನಾಲ್ಕುಯುಗದೊಳು ಬಹುಳಾವ|ತಾರವ ಕೈಕೊಂಡು

[ಬಂದು ||

ಘೋರಾಕೃತವೆತ್ತ ಬಲವ ಪಂಡಿಸಿದಾತ|ನಾರು ಹೇಳಿಂದು ಪೇಟಾದನು ||

ನಳನೋದ್ಭವ ದೇವೇಶದೇವರು ಕೃಷ್ಣ | ಮುಳಿದರೆ ಕಾವವರಿಲ್ಲ ||

ಅಜ್ಜಿದ ರಕ್ಷಸರಾಯರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳ' | ತಳಿತವೆ ಜಗದಗಲದಲಿ || ೨೮ ||

ಕ.ಪ ಅ—1 ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ.

2. ವರಹಾವತಾರಮಾಡಿ.

3. ಹತ್ತು ಕೊರಲುಗಳು, “ಪಜ್ಜಿಶ್ಚಂದೇನಿ ದಶಮೇ” ಎಂದು ನಿಘಂಟು.

4. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟದ್ದ.

ಶತದೃಷ್ಟಾನ್ಮನುಮಾನದಿ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ ಪಿತ ವಿಭೀಷಣಧುಮಾದಿಗಳು||
ಮೃತವಜ್ರವಬುಜಾಕ್ಷನ ಭೃತ್ಯರಾಗಿ ಶಾ | ಶ್ವತವಡೆದರು ಕೇಡನುಟಿದು |
ಹರನೊಳು ವಿಶ್ವಾಸವನು ಬಿಡದಿರು ಚಕ್ರ | ಧರನೊಳು ಬಹುತಿಯ

[ರಜಿಸು ||

ಎರವಿಲ್ಲದಿವರ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿ | ಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯವನಾಳಬಹುದು ||೩೩||
ದರ್ಪಕನಾತ್ರ ಸಂಭವಗೆ ತ್ವತ್ಪ್ರತಿಯ ಸ ಮರ್ಪಣೆಗೆಯ್ದು ಬೀಚ್ಚೊಡೆ||
ಬಪ್ಪಲೊಲ್ಲದೆ ಸಮರಕೆ ಹೊಕ್ಕೊಡಪಕೀರ್ತಿ|ಬರ್ಪುದು ಬಲ್ಲರೆ ಕೇಳು||
ರಟ್ಟು! ಮಾಡುವ ದಾಯಕವಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣೊಡಂ | ಬಟ್ಟುದೆ ಸ್ತರಕುಮಾ

[ರನಿಗೆ ||

ಕೊಟ್ಟು ಸಂಧಿಯ ಮಾಯ್ದೊಳತಂದು ಭೀತಿಯ | ಬಟ್ಟು ಬಿನ ಹವ
[ಮಾಡಿದನು ||೩೪||

ಪಿಂತೂರ್ವರು ಬಾಣನಾಸ್ಥಾನದೆ ಬುದ್ಧಿ | ವಂತರಿಲ್ಲೆಂದಾಡುವರು ||
ಮುಂತೂ ರಾಜಕಾರ್ಯವನುಸಿರುವೆ ಭೂಕಾಂತ ಕೇಳೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ||
ಕಾದಲಟ್ಟುವೆನೆಂದು ಕರೆಸಿದೊಡೆಮಗೆ ನೀ ಬೋಧಾರುಹನಾಗಿ ಒಂದೆ||
ಯಾದವರಾಯನೈತರಲಾಗಿ ಧೈರ್ಯವಿ | ಚೈದನವಾದುದು ಸಿನಗೆ ||೩೫||

ಜಾತಿವೀರರು ಬಾಣನಾಡುವ ರಜನೆಯ ಮಾತಿಗ ಮರುಳ್ಗೊಂದಿಲ್ಲ||
ನೀತಿಕೋವಿದನಾದಕಾರಣ ನಿನಗಿಷ್ಟು | ಭೀತಿಯಾದುದು ಬೀರವಜ್ರದು |
ಬಡೆಯ ಕೇಳೆ ನಿನಗೆ ಭೀತಿಸುವೆನಾಹವದೊಳು ಕಡೆಗಾಲ ಭೈರವನಂತೆ ||
ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದ ಯಾದವರಾಯನ | ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಸವರುವೆನು ||

ನಿಂದ್ಯವನೀಡಾಡಿದನೆಂದು ಮನದೊಳು | ಸಂದೇಹವೆನಗಿನಿತಿಲ್ಲ ||
ಮಂದಿವಾಳದ ಹುಯ್ಯಲೆಯ್ದಿದೆ ಸನಿಯಕೆ | ತಂದೆ ತಾರೆನಗೆ ವೀಳೆಯವ ||

ಕಟ್ಟಾಣಿಮಾತಾಡಿದ ಮಂತ್ರೀಶಗೆ | ಬಟ್ಟಲ ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಹರಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಪ್ಪದೆನುತೆ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟನು ಶಿವದೂತನೊಡನೆ||
ಶಶಿಮಕುಟಾಂಕಿತನಂಘ್ರಪೂಜೆಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಬಾಣಾಸುರನೊಲಿದು ||
ಹಸಿದ ಹೆಬ್ಬಲಿಯಂತೆ ಕುಂಭಾಡನು ಸಂವ | ರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಣವಟ್ಟು

[ಬಂದ ||೩೬||

ಬಂದನು ಶಿವನಂಘ್ರಿಯುಗಳಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು | ನಿಂದನು ಮುಗಿದ

[ಹಸ್ತದಲಿ ||

ಕಂದರ್ಪಹರಗೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದ ಬಲಿ | ನಂದನ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯಗಳ ||

ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ನಿರೂಪವ ಬಳರಾಯ | ಮಿಕ್ಕನೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸದೆ ||

ಅಕ್ಕಹಿಂದಾರೈಕೆಯ ಮಾಡು ಕದನಕ್ಕೆ | ರಕ್ಕಸವಗೆಯ ಬಂದಿಹನು ||

ದೇವರ ಶಿಷ್ಯ ದೇವನಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದ | ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವನಕ ||

ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ದೇವ ಬಲಗೂಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವನೂಳ ಕಾದುತಿರೆಂದ

ಎನಲಾಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ | ಯನಲಾಂಬಕ ಹರಿಸದಲಿ ||

ಫುನ ಲಾಗುವೇಗದಿ ಜೋಡಿಸಿ ನಂದಿವಾ | ಹನವೇಂದನಾಹವಕೆ || ೪೬ ||

ಸೋಮಶೇಖರನ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿ ಗಣ ಸ್ತೋಮ ಕುಮಾರಸಂದೋಹ ||

ವಾಮಭಾಗದಲಿ ಸಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು ಸು ತ್ರಾಮಾಹಿನಿಬಲನಿರ್ಜರರು ||

ಗಜಮೇಷಮಹಿಷಮಾನಸನೆಗಳಿರಳಲಿ ನಿಜಧರ್ಮವಾರುವ ವೈಪಭ

ಭುಜಗಾರಿವಿಷಪುಚ್ಚ ವರ್ಷಕನೊದಲಾದ ಧ್ವಜತತಿ ಮೆಜುದುಪ್ಪೆಗ್ಗಿನಲಿ ||

ವಾರಿ ನುಸ್ತ ಕನಮುಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಗುವ ಭೇರಿ ನಾನಾವಾಧ್ಯನಿಜಯ

ಭೂರಿ ಶೆಗ್ಗಾಳಿಗಳೊದರುತಿರ್ದುವು ಮದ ನಾರಿಯ ತೊಡಕು ಬೇಡನುತೆ |

ಶೋಣಿತಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಶೂಲ ಪಾಣಿಯಾ ಪಾಜಿಸಿಕ್ಕಿದನು ||

ಜೂಣಿಯ ಭಟರೇಚ್ಚಾಡುತಿರ್ದುದು ಸುರ ಶ್ರೇಣಿಯ ಬಿಡುವುಮಾಡಿಸಿ ||

ಅಸಮಯದೆ ಮುನಿವರನಟ್ಟಿದ ಕೃತ್ತಿ ವಾಸ ದೈತ್ಯನ ಮನದಿರವ ||

ಕೇಶವಗುನಿರೆನಲೆ ಬಂದು ನಾರದ ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಶಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು || ೪೭ ||

ಹೀತಾಂಬರ ಕೇಳು ಬಾಣ ಸಂಧಾನದ ಮಾತ ಮುರಿದು ಮಂತ್ರಿಯೆಯೊ

ಫೂತೇಶನೊಡನೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿ ಕಾಳಗ ಕಾತ ಬಂದಿಹನು ಚಿತ್ತೈಸು ||

ಓತುಗೆಯ್ಯನ ಶಕುತಿಯೊಳವರಿರುವನ್ನ | ಪಾಡೆಂಬುದೆನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು ||

ನೋಡು ನಾರದ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ ಹಬ್ಬವನಿಂದು | ಮಾಡುವೆನಾಹವದೊಳಗೆ ||

ಮುಖಿಯದೆ ಮದನಾಂತರದಲಿ ನುಡಿದುದು | ಮುಖಿಯಬೇಕಸುರರ

[ತಾಯಿ ||

ಕ ಪ ಅ—1 ರಾಕ್ಷಸವೃದ್ಧಿ, ವಿಷ್ಣು 2 ಯಾರು? 3. ಶಿವ

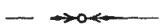
4. ಓಡನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವನು, ಕವಾಲಪಾಣಿ

ಹೆಣ್ಣಿನಲೆಗನಸಿಕ್ಕ ಬಿಡಿಸಿದೊಡೆನಗುಡು ಗೊತ್ತಯಿತ್ತು ದೆಸುತೆ ಕೈಮುಗಿದ ||
 ನಾರದಗಭಯಹಸ್ತ ವನಿತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿ , ತೇರನು ಮುಂದೆ ಕೋಡಿಸಲು ||
 ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಕಾಲಾಗ್ನಿಮುಳಿದು ಹುಂ | ಕಾಂಡದಿವಿವರ್ಷದುವಾಗ
 ಮಿಗೆ ಛಟಿಛಟಿ ಭುಗುಭುಗಿಲೆಂದು ಎಳ್ಳುರಿ | ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
 [ಡದೊಳಗೆ ||

ಒಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ಕೃಪಾ ರಾಯನ ಒಲವೆ ನಾ ಒಗೆಯಿಂದೆ ಸಸರಿತಾಹವದಿ || ೫೬ ||
 ಬಂದುದು ಯಾದವಬಲ ನೆಲಸೆಂದಂತೆ | ನಿಂದುದು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಲಿ ||
 ಬೆಂದುದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬವರಿಲ್ಲ ಕಟಕ | ಟೆಂದುದು ಸುರನಿಶಾಚರರು ||
 ಎಂಬರ ಮಾತು ಬಾಯೊಳಗಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂಭೋಧಿ ಮಾರ್ಗಣದಿದೆ
 ಮುಂಬರಿದೈದುವ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಮೆಟ್ಟು , ತಂಒಲಗರೆದನಾಒಲಕೆ || ೫೭ ||
 ಈಪಾಟಯ ಸಮರ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದನಂ | ತಾಪನ ಕರಿದನೆಂದೆನುತೆ ||
 ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರ ರಮೋಶಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ | ಲ್ಲಾಪದಿಂ ಕೈವಾರಿಸಿದ || ೫೮ ||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿನಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಒರೆದೊಡಿದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ ಕೃಂ ಪದ ೨೪೫೪ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಹರಿಹರರ ಕಾಳಿಗ:-

ಮಧುಕೈಟಬರ ಚರ್ಮವ ಸೀಜ್ಜಿಕ್ಕೆ ಭೂವಧುಕೃತ್ಯವ ನಿಯಮಿಸಿದ ||
 ಯದುಕುಲೋತ್ತಂಗ ರಂಗನ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಲು ಸದುಒಕುತಿಯಲಿ
 [ಕೇಳುವೆನು || ೧ ||

ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕಂಡು ಕ ಣ್ಣಿಕ್ಕದಂತೆನ್ನ ಚಿತ್ತವನು ||
 ಅಕ್ಕೊತ್ತ ಗೊಂಡ ಭಾಮಿನಿನನ್ನೆ ಲಾಲಿಸು ಸಕ್ಕರೆಯಂತ ಮಾತುಗಳ || ೨ ||

ಚಂದ್ರಶೇಖರಚಕ್ರಧರನಕೀರ್ತಿಸಲಾಗಿ ನೋಂದುಪಣ್ಣುಖಗಣಾಭವಃ ||
ಇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿನಿರ್ಜರರು ಪಂತವನಾಡಿ | ಬಂದರು ಬಿಟ್ಟ ಸೂರಿಯಲಿ || ೩ ||

ಹಲಧರಕೃತವರ್ಮಸಾಕೃತಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಚಲದಂಕ ಉದ್ಧವಾದಿಗಳು ||
ಬಲಯುತರಾಗಿ ಬಂದಕುತರಿಗಿದಿರಾಂತು | ನಿಲಲೆಚ್ಚ ರಚ್ಚ ರಿಯೆನಿಸಿ || ೪ ||
ಹರಕುಮಾರಕನು ಪಟಳದೇಚ್ಚಿಯ ಮುರ | ಹರಕುಮಾರಕನಂದು ಕಂಡು
ಉರುಕೂರ್ಗಣಿಗಳಿಂದೆಚ್ಚು ಬೋಬ್ಬಿಹದ ಸಾಸಿರ ಕಣ್ಣು ವಿಹಗಧ್ವಜವ ||

ಭೂತೇಶನಾತ್ಮಸಂಭವ ಸವರಿದ ಮೀನ | ಕೀತನವಿಮುಕಸಂಕುಲವ ||
ಆತನ ಮೇಲೆ ಪೊಂಬರಹಶೋಭಿತ ಶರ ವಾತ್ರವನೆಚ್ಚು ಬೋಬ್ಬಿಹದ || ೫ ||

ತಾಗಿ ಥಟ್ಟುಗಿದುವೆಂದೆಂಬ ಹೇರಂಬ ವಿ | ಭಾಗಿಸಿ ವೀರಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ||
ಕೂಗಿ ಬೋಬ್ಬಿಹದು ಕೂರ್ಗಣಿಯ ಗಾಯವ ತಿನ್ನು | ಹೋಗೇಂದು ಹೋಡೆ
[ದನಂಬುಗಳ || ೬ ||

ಕಡಿದನು ಕೂರ್ಗಣಿಗಳ ಕಾಮಗಿದಿರಾಂತು ನುಡಿದನು ರಣರಂಗದಿರವ ||
ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ನಿಂದೆಯಿಂದ ದೇವನಿನನ್ನು | ಸುಡಿಸದೆ ತಳೆರೆಂದ ನಗುತೆ || ೭ ||

ಸುಟ್ಟಾತನೆನ್ನ ಜೈಸಿದುದಿಲ್ಲ ವರತಪೋ ಭ್ರಷ್ಟನೆನಿಸಿಯುಮೆಯೊಡನೆ ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಸಂಭೋಗವ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ | ಹುಟ್ಟಲುಜ್ಜಗವತ್ತ ಸಿನ್ನು || ೮ ||
ಜಣ್ಣು ನೀನುಯದಾಡಿದೆ ಹೋಗಲವೊ ಮು | ಕ್ಕಣನೆನ್ನ ರಲಂಬಿಗಳುಕಿ ||
ಹೆಣ್ಣೊಡಲಾದ ಹಿಂಗಿದರೆ ಕೊಂದಪೆನೆಂದು | ನನ್ನೆಳು ಸೆಣಸುವರಾರು ||
ನಾಗಭೂಷಣಂತಿರಲಿ ನಿರ್ಜರರೊಳು | ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ||
ಡಾಗನೊತ್ತಿದೆ ನೋಡು ನನ್ನಿಂದೆ ಬಂಡಾಗಿ | ಹೋಗದ ವೀರರಾರಲವೋ ||

ಶ್ರೀನಾರೀಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಬಂದರೆ | ನೀನಾಡೆ ನಿನ್ನಪಾರುಪವ ||
ವಿನಾತ್ಮಜನಾದ ಕಾರಣ ತತ್ಕುಲ | ಹೀನಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ತೋಜಿಸಿತು ||

ಪಿಂಡವ ಹೆತ್ತ ಮಾತೃಕೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಮಂಡಲದೊಳಗುಳ್ಳ ರೀತಿ ||
ಹೆಂಡತಿಯಿಂದಲರ್ಭಕನಾಗಿ ಬಳದವ ಭಂಡ ನೀಹೋಗೆಂದು ನುಡಿದ || ೧೩ ||

ಪಾರ್ವತಿಹಠದೊಳೊಗೆದನಲ್ಲ ಸ ಲಾಙ್ಕಯೋನಿಜಗಾದ ಪರುಕ ||
ಗಾಜುಗೆಡೆಯ ಬೇಡವೆನುತೆ ಮನ್ಮಥ ಗುಟ್ಟ ಹಾಯಿತಂತೆಚ್ಚು ಬೋಬ್ಬಿಹದ ||
ನೀಸಕ ಮುರಿದು ಸಾರಧಿ ನೋಂದು ಪಟವಿಹ | ಗೇಶಗೆ ಕೋಯೆಂದು ಕೂಗಿ
ಬಸರಿಸಿದ ರಥಸ್ತಂಭವ ಪಣ್ಣುಖ | ಕೇಶವನಣುಗನಂಬಿನಲಿ || ೧೪ ||

ಭಾಪುರೆ! ಪಟುಭಟನಂತಿದಿರೊಳು ನಿಲ | ಲಾಪರೆ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ||
 ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರನಾತ್ಮಸಂಭವ ಪುಷ್ಪಚಾಪವನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಜಿದ || ೧೬ ||
 ಸರಲಿಂದೆ ರಥಸಾರಥಿ ನೊಂದು ಪಟ ಮಿನ ಕೊರಲರೆಗಡಿದು ಕಂಪಿಸಲು ||
 ದುರುಳಮನ್ಮಥ ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತು ತಿಳಿದೆದ್ದು | ಬೆರಲೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾ
 [ಡಿದನು || ೧೭ ||

ಇದೆ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ಮನ್ಮಥ ಹೊನ್ನ | ಹೊದೆಯಿಂದ
 [ಲೊಂದಂಬ ತೆಗೆದು ||
 ಎದೆಯ ಸಂಕುಲದಿ ಮೂಡಿಸಿ ತೋಜಿಸಿ ಬಿಲ್ಲ | ಹೆದೆಯ ಕತ್ತರಿಸಲಿ
 [ಕ್ಕಿದನು || ೧೮ ||

ಸೋಲವೆ ಸುಭಟಗೆ ಬಿಲ್ವೆದೆ ಪರಿದ ತ | ತ್ಕಾಲದೆ ಕೈದರವಿಂಗೆ ||
 ಕೂಲವೊಂದಿದೆ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತಲ | ಗೋಲನನಿಕ್ಕಿಬೋಧಿಸಿದ ||
 ಕೆಂಗಿಡುಗಚ್ಚಿಯುತ್ತು ಪರಿತಂದು ಮದನನ | ನುಂಗಿ ನೀರ್ಗುಡಿದುದೆಂದೆನಲು ||
 ಇಂಗಿತವೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟು | ಭಂಗಿಸಿದನು ಮಹಾ
 [ಯುಧವ || ೧೯ ||

ಆತಂಗೆ ನನಗೆ ಗುಂಟೆಕ್ಕಿದ ಸಮರಪ್ರ | ಪ್ಯಾತರ ನೋಡಬೇಕೈಸೆ ||
 ಏತಕ್ಕೆ ನೀನಡಪಾಯಿದೆಯೆನುತೆ ಶ್ರೀ | ನಾಥಗೆ ಕೈದುಡುಕಿದನು || ೨೦ ||
 ದಪದೊಳಾಂ ನಿನ್ನ ಜಯಿಸಿದೊಡಪಕೀರ್ತಿ | ಬಪ್ಪುದು ಲೋಕಾ
 [ಪವಾದ ||

ತಪ್ಪದೆ ಕಾದಬೇಕಾದರೆ ಬೇಗ ನಿ ಮೃಪ್ಪನ ಕರೆತಂದು ನಿಲಿಸು || ೨೧ ||
 ಎನ್ನೊಳು ಜಯಿಸಲಾಡದೆ ಮತ್ತಿತನೊಳು ಸನ್ನಯಿಸುವರೆ ಕಾಳಗವ ||
 ಎನ್ನಲಾವಾತನಾಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಹಿಡಿದನು | ತನ್ನಯ ಚಕ್ರಾಯುಧವ || ೨೨ ||
 ಕೇಳಿಯವರ ಸಂವಾದವ ತಿದ್ದಲು | ಕಾಳ ನಿರ್ವಾಣದಾಕ್ಯತಿಯ ||
 ತಾಳ ಬಂದಿದಿರಾಗಿ ನಿಲಲಚ್ಯುತ ನೋಡಿಹೋದ | ದೃಗ್ಯುಗವನು || ೨೩ ||
 ಸುಡು ಸುಡು ಕಾಳಗೆ ಬೆಂದುದೆಂದಸುರಾರಿ ಕಡುಲಜ್ಜೆಗೊಂಬನಿತಚ್ಚಿಗಳು
 ಪಡುಮುಖ ಶಾರಿಯೊಳ ಕಾಳಗೆ ಬೇಡೆಂದು | ಮಡುದಲೆಯನು ಕರೆ
 [ಸಿದನು || ೨೪ ||

ತ್ರಿಣಿಲೋಚನ ಕೇಳ್ದ ಕೇಳಿ ನಿಂದನು ಸೇನಾನಿ ವಾಹನಮುಖದು |
ತಾನಿದಿವಂದು ಮನ್ಮಥನ ಟೆಕ್ಕೆಯದ ಪೆ , ಮೀನಿಗೆ ಹಾಯ್ದದಾರ್ಭ
[ಟೆಸಿ || ೨೬ ||

ಮಗನ ಟೆಕ್ಕೆಯ ಮುರಿದರೆ ಮಾನಭಂಗವೆಂ | ದಗಧರ ವಿನತಾತ್ಮಜನ |
ಮೊಗ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ಮೊರೆದಿದ್ದು ಕೋಪದಿ | ಖಗರಾಜ ತುಡುಕಿದ
[ನವಿಲ ||

ತಡೆದರೆ ತಡೆದೊದ್ದರೊದ್ದೊಕ್ಕೆಯೊಳಿಟ್ಟು | ಹೊಡೆದರೆ ಹೊಡೆದು ಜೊಕ್ಕುರಿಸಿ |
ಕೆಡೆದರೆ ಕೆಡದುಗುಗಳೊಳೊತ್ತಿ ಭೀಕರ ವಡೆದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದುವೆರಡು |

ಸಿಕ್ಕಲು ಸೆಳೆವರು ಸೆಳೆದೊಳಪುಗುವರು | ಕುಕ್ಕಲು ಕುಕ್ಕಿ ಕಡಿವರು |
ಹಕ್ಕಿಗಳರಸನು ಮೋರನ ನೆಲಕ್ಕಕ್ಕಿ | ತಿಕ್ಕಿತು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಲು || ೨೭ ||

ಗಾಳಗೂಜನ ಹಗ್ಗೊಳಗಾದ ಶಿಬಿರವ | ಕೇಳಿ ನಂದೀಶನೈತರಲು |
ಗೂಜಿಯೊಳದಿರಾಗಿ ಕಾದ ಬೇಕೆಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ದಾನವಿಲ || ೨೮ ||

ನೀಲಕಂಠರನ ನೆಗ್ಗಿ ಸಿದಂತೆ ನೀನೆನ್ನು | ಮೇಲುರವಣಿಸೆಂದು ಒಸವ ||
ಶೂಲದಂತೆಸವ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದೆ ತಿವಿದುದು | ಬಾಲಾಹಿಸೂದನನೆದೆಯ ||

ನವಿಲ ಸೋಲವನೆತ್ತುವೆನೆಂದು ಬಂದೆನ್ನ | ತಿವಿದ ಸಾಹಸಿಯ ನೋ
[ಡೆನುತೆ ||

ವಿವಿಧವಿಚಾರಾದಿಂದೊಕ್ಕೆಯೊಳಕ್ಕಲು | ಕವಿದು ಬಿದ್ದುದು ಭೂಮಿಯಲಿ ||

ಬಿದ್ದಡೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಲ್ಲು ನುತಲಾಕ್ಷಣದೊಳ | ಗೆದ್ದು ಖಗೇಶ್ವರನೆದೆಯ ||
ಕದ್ದೊಸದೆ ಬಂದು ತಿವಿದ ಗಾಯವ ತಾ | ಇದ್ದು ಕುಕ್ಕುರಿಸಿತುರ್ವಿಯಲಿ ||

ರೋಪವಿಮ್ನಾಡಿಸಲು ಪರಿತಂದು ವಿಹಗಾ | ಧೀಶ ತದ್ಭವ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ||
ಈಶಲಕ್ಷ್ಮೀಶರು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ನಂ | ದೀಶನ ತಿವಿದು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ ||

ಉರಿ ಮಸಗಿತು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಸುರಿವಕ್ಕಿಯಿಂದೆ ನಂದೀಶ ||
ಹರಿಹರಾದಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಸೆ ಗರುಡನ ನೆತ್ತಿ | ಬಿರಿವಂತೆ ತಿವಿದು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದ ||

ಕ ಪ ೮—1 ತಿರುಪಾಯಸಿ. 2. ನವಿಲು. 3 ಗರುಡ 4. ನವಿಲು,

ಮತ್ತೊಂದರ್ಥವನು ? 5. ವಿವಿಧವಿಚಾರ-ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನು ; ವಿ=ಸಕ್ಕ.

ಹುಗುವರು ಹೊಕ್ಕು ಹೋರುವರು ಬಿನ್ನಾಣಿಸಿ | ಬಿಗಿವರು ಕೈಕಾಲ
[ಬೆರಲ ||

ಸಿಗಿವರು ಸಿಕ್ಕಿದರಾಯೆನ್ನಲೊಲ್ಲದೆ | ಸಗುಣಾತ್ಮಕರು ಕಾದಿದರು || ೩೬ ||

ಕೆಡೆದನು ಖಗರಾಜ ನಂದೀಶ ನಗ್ಗಿದನೊಡೆ ಮುರಿದೆದ್ದರಾಕ್ಷಣದಿ ||
ಅಡಹಾಯಿದಿವರು ಧುಪುಧುಪ್ಪೆಂಬಂತೆ ಹೊಡೆದಾಡುತಿರಾರಾಹವದೆ || ೩೭ ||

ನುಡಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಿವರ ಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಮುಖ
[ಗಜಯ ||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ಕರೆದು ನಂದೀಶನ ತಾನೊಡಂ | ಬಡಿಸಿದನೊಳಭೇದವನು || ೩೮ ||

ತತ್ತಿಸಕೋಟಿ ವೃಂದಾರಕರುಗಳ ನೆ | ಗೊತ್ತಿದ ಸೊದೆಗೆಲಸದಲಿ ||
ಅತ್ಯಂತಬಲವಂತ ಖಗರಾಜನೊಡನೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮರ ಸಾಕೆಂದು || ೩೯ ||

ಭುಜಗಧ್ವಂಸಿ ನಂದೀಶ್ವರನೊಳು ಕಾದಿ | ನಿಜಪಾರುಷದ ಸಿಂಧಿರಲು ||
ದ್ವಿಜರಾಜ ಬೆರೆಯದಿರೆನುತೆ ಪುಕಾರಿಸಿ | ಗಜವಕ್ತ್ರನುರವಣಿಸಿದನು || ೪೦ ||

ಜೋಡಿಸಿ ಪರಿತಂದು ಮೂಷಕ ಗರುಡನನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ತನ್ನೊಡಲ |
ಜೋಡಿಸಿ ತಿಂದವನೆಂದುಂಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೊಡಿತು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ || ೪೧ ||

ಲಂಡಿ ಸವೆದು ಹೋದರೆ ಬಿಚ್ಚುವುದ ತಾ ಕಂಡುತಕ್ಕಡುಗುದುರೆಯನು ||
ಕೊಂಡು ಬಂದಿ ಹುಯ್ಯಲೊಳಗೆಗುಪನೆಂದು ಒಂಡಾದ ಬೆನಕರಾವೃತನು

ಬಕ್ಕಯ್ಯ ವಾಘಾಯದೊಳು ನಿಲ್ಲಲೊಲ್ಲದ ವಕ್ಕುಸೆಯ್ಯದ ಕಂಡು ||
ಬೆಕ್ಕನ ಬಿಚ್ಚಾಗಿ ಬಲರಾಮದೇವರು | ನಕ್ಕರು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ || ೪೨ ||

ಮೂಷಕ ಬೆದಲು ತಲ್ಲಣಿಸಲು ರಣಪರಿ | ಹಾಕ ಬೇಡವೆಂದಿಬಂದು ||
ದೂಷಕ ಬಲರಾಮ ಕೈದೋಲಿಸೆಂದು ವಿಘ್ನೇಶನು ಕರೆದಾಡಿದನು || ೪೩ ||

ಬದವಿದ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪರೆ ಭಾದ್ರ | ಪದ ಶುದ್ಧ ಚಾತಿಯಿದಲ್ಲ ||
ಕದನಕಪೂಪವ ತೋರುತಂದು ಸಾಮಜ | ವದನಗೆ ಪೆಟ್ಟಿನಿಕಿ ದನು || ೪೪ ||

ಬಡಿಸಿದರುಂಡು ತೇಗುವ ಬಕತರಿಗೆ ನೂ ಮುಡಿ ಸತ್ಥಲವನೆಯಿದ್ದನು ವೆ |
ಹಿಡಿಯೆನ್ನ ವರ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆಂದುತೆ ಕೆಂ ಗಿಡಿಗೋಲ್ಕಳೆಂದೆ ಹೇಳಿದನು ||

ಹೇಳಿದ ಹೇರಂಬುಗಳನಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ | ತೋರಿದ ತೋರಹತ್ತದಲಿ ||
ಬಿಡಿದ ಬಿಡುಗೋಲುಗಳೆಂಬ ನಟ್ಟೆಯ ನೋಡನೀಗೈಗಡೆಗೆ || ೪೫ ||

ತಾಳಾಂಕನೆ ಹಲಹಿಡಿದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ | ನೀಲ ಬಲ್ಲವ ಕೇಳ್ದು

[ನಿನಗೆ ||

ಕೀಲಾರಂಭ ಬೀಡೆಂದು ವಿಘ್ನೇಶ ಹೇ | ರಾಳಂಬ ಕರೆದು ಬೊಬ್ಬಿಡು ||

ಬಡವ ನಾನೊಂದು ನೇಗಿಲಿ ನಿನ್ನನು ಬೀಜ | ಹೊಡೆದು ಕಾರ್ಗಲಸಿ ಗದ್ದೆ

[ಯನು ||

ತಡೆಯದೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗಂಧಶಾಲಿಯ ಬಿತ್ತಿ | ಪಡೆನೆನು ಫಲವ ನೋಡೆಂದ || ೪೯ ||

ಕಡುತೇಜದೊಳೆ ಕಲುತ್ತತ್ತು ಹೊತ್ತವನಲ್ಲ ದುಡಿದಿಕ್ಕು ವಡೆದಾಪ್ತಿ ಕವ |
ನುಡಿದಂತೆ ಕೂಗೊಳಲ ಕೊರತೆಕ್ಕೊಯೆಂದನು | ತಿಡಿದನು ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆ

[ಗನು || ೫೦ ||

ಬಲರಾಮ ನನ್ನೊಳು ಸಮರಕ್ಕೆ ಸೇನಿಸಿ ದು | ಬಲರಾಮನಾಗಿ ಹೋಗಿ

[ನುತೆ ||

ಬಲಭದ್ರ ಗಜಮುಖ ತರಿದ ಕೂರ್ಗಣಗಳ | ಬಲರಾಮನತುಳಗವಿ ಕೆಯ ||

ಕತ್ತರಿಸಿತು ಬಾಹು ಬಿರುಡೆಯ ಶಕ್ತಿಗ | ಉತ್ತರಿಸಲು ಜೋಡು ಜರಿದು |

ಬಿತ್ತರಿಸಿದುವಂಬುಗಳು ಮೆಯ್ಯೊಳು ಬಿಸಿ | ನೆತ್ತರ ಬಸವಂತಗೊಳಿಸಿ ||

ಧುರದೊಳು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಮೆಚ್ಚಿ ನೀಲಾಂ | ಬರಗೆ ತನ್ನ ಮಪಲ್ಲಟವ ||

ಅರುಣಾಂಬರದೇಹವನುಣು ಮಾಡಿದ | ನೆರೆದ ಭೂಭುಜರು ಕೀರ್ತಿಸಲು ||

ನೋಡಿದ ಬಲರಾಮ ತನ್ನವಯವದೊಳು | ತೋಡಿ ಕೂಗೊಂಡಿದ

[ಶರವ ||

ಮಾಡಿದ ಕೈಚಳಕವನೆಂದು ನಗುತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ || ೫೪ ||

ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪ್ರಾರಂಭ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಾ | ಯಕದೇವ ನೀವಾದ ಬಲಿಕ ||

ಅಕಳಂಕಮತ್ತಾಜೆಕ್ಕೊಳ್ಳೆಂದು ವರಶೀಲಿ ಮುಖವ ತನ್ಮುಖದೊಳಿಕ್ಕಿದನು ||

ನಿರ್ಜರಗಣಪತಿಯಮಲಮಸ್ತಕ ಸರ ಳ್ವೆಜ್ಜ ದೊಳರುಣಾಂಬು ಸುರಿಯಿ

ಮಜ್ಜನಗೆಯ್ದ ಕುಂಕುಮರಸಧಾರೆಯಿಂ | ತೊಜ್ಜಲಾದುದು ನಂದೆಡೆಯ ||

ಹೊಳವ ಕೆಂಗಜುಗೋಲು ಪುಷ್ಪರತ್ನಗಳು ಚೆಂ ದಳಗಂಧ ನಿಟಲಾಂ

[ತರದೆ ||

ಬಲರಾಮನಿಂದೆ ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡು ಸಮರ | ಸ್ಥಳದೆ ವಿಘ್ನೇಶನಾಡಿದನು ||

ಮೃಡನಾತ್ರ ಸಂಭವ ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟು ಚೆಪ್ಪ | ಗೊಡಲಿಯ ಕೊಂಡಾರ್ಭಟಿಸಿ |

ಹೊಡೆದರೆ ಬಲರಾಮನ ಕೆಯ್ಯ ಕಾರ್ಮುಕ | ಕೆಡೆದುದು ತುಂಡಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ||

ಇಕ್ಕಡಿವಡೆದ ಕಾರ್ಮುಕವ ನಿವಾರಿಸಿ | ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಭಾರಿಯ ಹಲವ ||

ಬಕ್ಕಯ್ಯೊಳಂತ ಪೇರೊನಕೆಯಿಂದಿಕ್ಕಿದ | ಸೊಕ್ಕಾನ್ನೆದಲೆಗನ ಮೇಲೆ ||

ಹೊಡೆದ ನಿಷ್ಕುರಹತಿಗುದ್ಭ್ರಮಗೊಂಡು ಪೇರೊಡಲ ಧಿಞ್ಚನೆ ತಿರುಗಿ

[ಸುತೆ ||

ಮೃಡ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಬಲ ದುಗ್ಧಪಾಣಿಯ | ಕಡೆವ ಮಂದರಗಿರಿಯಂತೆ ||

ಮತ್ತಗಜಾನನ ಹರವನದಿಳಿದೆ | ಚ್ಚತ್ತು ಪೆರ್ಗದೆಯ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ||

ಹುತ್ತವ ಹೊಕ್ಕರೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತಲೆನೆ | ಗೊತ್ತಲಪ್ಪಳಿಸುತಿಕ್ಕಿದನು || ೬೧ ||

ಈತನ ಮಸ್ತಕ ಬಿರಿಯಲಿಕ್ಕಿದರಹಿ | ನಾಥ ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತ ತಳಕೆ ||

ಚೇತನಗುಂದಿ ದಿಗ್ಧಂತಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗ | ಭೂತಲವೆಲ್ಲ ಕಂಪಿಸಿತು || ೬೨ ||

ಚಂಡಪ್ರತಾಪಿ ನಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಮಲೆತಿರೆ ಕಂಡು ಹಲಾಯುಧ ಮುಳಿದು ||

ಸೊಂಡಿಲು ದಂತಗಳೊಡೆವಂತೆ ಮುಸಲದೆ | ಕೊಂಡನು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಜಂದು ||

ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಲರಾಮ ಗಜವದನರಿಗೆ ಪೂ | ವೃಷ್ಟಿಯ ಸುರರು ಚೆಲ್ಲಿದರು ||

ಹುಟ್ಟಿತು ಪರಿತೋಷ ಯಾದವಬಲ ಗುಡಿ | ಗಟ್ಟಿತು ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗಳಲಿ ||

ಅತ್ತಲೀಶ್ವರ ಗಣಪತಿಯ ಸಂತೈಸಿದ | ಚೆತ್ತಜತಾತನಗ್ರಜಗೆ ||

ಉತ್ತಮವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಮಾಲ್ಯಲೇಪನ | ನಿತ್ತನು ಪರಮಸಮ್ಮದಿ || ೬೫ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೫೭೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮುನ್ಯತ್ತೋಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಕಾಳಿಗ —

ನರಕಾಸುರನ ಮರ್ದಿಸಿ ಹದಿನಾಳು ಸಾಸಿರ ಕಾಂತೆಯರ ತಂದವನ ||
 ವರಕಾರುಣ್ಯದಿ ಕೃತಿವೇಳು ರಸಿಕರ | ಶಿರಕಂಪನದ ಸುಗ್ಗಿಯನು ||೧||
 ನಾರೀನರನಾಂತ ಪೆದೆವಾಸಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ | ತೋರಿಯ ಬಿಲ್ವಾಸದಂತೆ ||
 ವಾರಿಜಗಂಧಿ ಕೇಳು ನಿನಗಾನೋಳಗಾಗಿ | ಸಾರಸತ್ಯತಿಯ ವಿಸ್ತರಿವೆ ||೨||
 ಶಿವಬಲದೋಳಗಿದು ಪರಿತಂದು ಕಾಲಭೈ | ರವ ಬಲರಾಮನ ಕಂಡು||
 ಜವಗಿಡದೆನ್ನೊಳು ಕಡಿದಾಡಬಪ್ಪುದೆ | ದವಗಡಿಸಿದನಾರ್ಭಟದಿ ||೩||
 ರಣದೋಳು ಜಯವಧೂಟೆಯ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಯ | ಡೋಣಗನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂ
[ಡಿರಲು ||
 ಅಣಕವಾಡುವರಪ್ಪರಗಣಿಕೆಯರೆಲೆ | ರಣಭಂಡ ಹೋಗೆಂದು ನುಡಿದ ||೪||
 ಜಾನಿಸಿ ನೋಡು ನಿವೆಲ್ಲ ಮಾತೃಕೆಯರ | ಯೋನಿಯೋಳು ಪೋಷನು
[ಟ್ಟು ಬರುತೆ ||
 ಸೂನಿತವಸನದಿಂದೇಕೆ ಬಂದಪವಹ | ಮಾನಿಕೆಗಳ ನೋಡಿದಿರಿ ||೫||
 ಜಾಣತನದೋಳಧ್ಯಾತ್ಮದ ನುಡಿ ಗೀ | ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯ ಮೋಕ್ಷವನು||
 ಕಾಣಬೇಕಾಯಿತಾದರೆ ಬೆನ್ನ ದೇವರ | ತಾಣಕ್ಕೆ ತಳರೆಂದ ನಗುತೆ ||೬||
 ನೋಡಿದ ಬೆನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೀಗ್ರಂಥವ | ಮಾಡಿ ತೋಳುವೆನೆಂದೆನುತೆ ||
 ಮಾಡಿದ ಹೊಂಬರಹದ ಸರಲುಗಳಿಂದೆ | ತೋಡಿದ ಬಲರಾಮನೆದೆಯ ||೭||
 ಎದೆಯೋಳು ತಾಗಿ ಥಟ್ಟುಗಿದುವೆಂದೆನಲಾ ಹೊದೆಗೋಲುಗಳ ಕತ್ತರಿಸಿ ||
 ಇದೋ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ಭೈರವನ | ಭೃದಯವಮುರಿದಿಕ್ಕಿದನು ||
 ಉಕ್ಕಿದ ಕಡುಗೋಪದಿ ಕೋಲಿಗಳ ತಿಕ್ಕಿ | ಮುಕ್ಕಿದ ಮುರಹರಾಗ್ರಜನ||
 ಟಕ್ಕಿಸಿ ಹೋದಡೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂ | ಡಿಕ್ಕಿದನಾತ್ರಿಶಾಲದಲಿ ||೮||
 ಶೂಲ ಬರ್ಪದ ಕಂಡು ಪರಬಲಮಸ್ತಕ | ಶೂಲನ ಗೂಟವ ತರಿದು ||
 ಶೂಲಬೀತುದು ಕೂರ್ಗಾಯವನೋಡೆಂದು | ಕೋಲಿಂದಲೆತ್ತು ಬೊಬ್ಬಿಜ್ಜದ||

ಕದನುಚೌಪಟಮಲ್ಲ ಬಂಡೆಯದಲಿ ಸಮ | ರಿದ ಸರಳ್ಗಳ ಮೋಹರವಂ ||
 ಬವನಿದ ಧನುಬಾಣನ ಹಿಡಿ ಬಿಡು ಹೂ ಯುಧನನೆಂದನ ಪೂರಿಸಿದ
 ನುಡಿದ ಗರ್ವ ಬಿಡಿಸುವೆನೆಂದು ನೇಗಿಲ | ಹಿಡಿದನುತ್ತರ ಕರಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ||
 ಜಡಿದು ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತದೊನಕೆಯಿಂದಹಿತನ | ಒಡಿದನು ಬಲ ಬೆದರ್ವಂತೆ ||
 ಬಡ್ಡಿದ ಭೈರವ ಬಲರಾಮನ ಪೆಟ್ಟು | ದೊಡ್ಡಿತನುತ್ತೆ ನಿಷ್ಕುರದಿ ||
 ಬಡ್ಡಿಯ ನುಡಿದು ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜಾತನ ಮೇಲೆ | ಜಡ್ಡಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯವನು ||
 ತಳೆದನು ಬಲಭದ್ರರಾಮನ ಗದೆಯಿರ | ತಳದ ಭೈರವನುಪಟಳಕೆ ||
 ಹೊಳೆದು ನೀಲಾಂಬರ ನೇಗಿಲ ಕೊರಲಿಕ್ಕಿ ಸೆಳದವರ ಪೊಯ್ದಾಡಿದರು ||
 ಉಣೆಯೆತಟನೆತಿಸಿಗಲೆಂಬ ಶಬ್ದದಿಂ | ಹಣೆವಾಡುವದಟರ ಕಂಡು ||
 ಘನಿಘನಪಣಾಚ್ಯುತರ ಮೆಚ್ಚೆ ವೂಮುಂ | ತಿಂ ತಿಣಿಯಾಗಿ ಸುರಿದುದಿರ್ವರಿಗೆ |
 ಬರಹೇಳು ಭೈರವ ಬಜಲಿದನೆಂದಿ | ಶ್ವರ ಕರೆದನು ರಣದೊಳಗೆ |
 ಮಹನ ನೀಲಾಂಬರ ಕಂಠೀರವನಂತೆ | ಪರಬಲ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು || ೧೬ ||
 ಇಷ್ಟು ಪೌರುಷದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಕೇಳ್ದು ಸುರರು ತ | ಮೃಷ್ಟೆಂದು ಗೂಡಿ
 [ಯಾದವರು ||
 ಭ್ರಷ್ಟವಾತದೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ಕೋಪದ ಬಹು | ನಿಷ್ಕುರ ಶಸ್ತ್ರ ಸನ್ನಹದಿ || ೧೭ ||
 ಉರುಬಿದರಮರರುಗಳನೆಚ್ಚು ಯಾದವರ | ತರುಬಿದರ ತಲೆಯಾಂತು
 [ಕೊಂಡು ||
 ಬಲದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬಲ್ಲಿದರ ನೆಗೊತ್ತಿ | ಹಿನ್ನೆಲಕಡರ್ಪಿದರುಸೂರಿಯಲಿ ||
 ನೆಹಿಸೆನೊಂದು ನಿರ್ಜಾರ ಬಲ ಪರಮೇಶನ | ಮುಂಯೊಕ್ಕುತವರಿರ್ವರಿಗೆ ||
 ಹೆ ನೆನೊಸಲಮರಾಂಗನೆಯರು ಹೂಮುಂ | ಗಜದರು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ ||
 ಹುಗಲಮ್ಮದಿರುಳು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಪೆಬ್ಬಾವಿಗೆ | ಹಗಲೆ ಬಿದ್ದಂತಾದುದೆಮಗೆ |
 ಶರಗಾಜನೊಳು ಹಿಂದೆ ಕಾದಿ ನುಗ್ಗಿದ್ದವರ | ಜಗಳವ ತೊಡಚಲು ಬಹುದೆ
 ಭೀತಸ್ಥರಾದ ನಿರ್ಜಾರರಿಗೆ ಹಿತಗೊಂಡು | ಭೂತೇಶ ತಾನಡ್ಡ ಬಂದು ||
 ಶ್ವೇತೋರಸ್ಥನ ಬಲರಾಮ ತೊಲಗೊಂದು | ಪೀತಾಂಬರಗೆ ಹೂಣಿಸಿದ ||
 ಭೀಕರಮೂರ್ತಿ ಶಿಂಜಿನಿಗೊಳಿಸಿದ | ಪಿ | ನಾಕವ ಜೇವೊಡೆಗೆಯ್ಯೆ ||
 ಆಕಾಶದಡೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಸೂರ್ಯರು ಮೂಡಿ | ಭೂಕಂಪವಾದುದೇನೆಂಬೆ ||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ನಭಿಮತವಹುದೆಂದು ಶಾರ್ಙ್ಗವ , ಏಡಿದೆತ್ತಿ ಶಿಂಜನಿಗೊಳಿಸಿ ||
 ನುಡಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡಗ | ಳಡಿಕಿಲು ಹೊಜುಮಗಿವಂತೆ||
 ಕರಚರಣಂಗಳು ಮೂಡಿದ ಕೈಲಾಸ , ವರ ನೀಲಗಿರಿಯ ಕಿಲ್ಲಡಿಸಿ||
 ದೊರೆ ಸಮರ್ಥಕೆಯೊಳವರು ಬಂದು ತಲೆಪಟ್ಟು ಹರಮುರಧ್ವಂಸಿ ಕಾದಿ
 [ವರು || ೨೪||

ಈಬಾಣವ ನಿಣ್ಣೈಸಿಕೊಂಬಾತನ | ಕಾಜೆನೆಂದೀಶ್ವರ ನುಡಿದು ||
 ಲಾಭಹತಿಯ ಮುಂಚೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳನುತಬ್ಬ , ನಾಭನನಿಜ್ಜು ಬೊಬ್ಬಿಹುದ||
 ಶಿವ ನೀನಾದಕಾರಣದಿಂದೆ ಬಂದಾ , ಹವದೊಳು ಬೊಬ್ಬಿಕ್ಕಬಹುದು ||
 ತವ ರಹಸ್ಯವ ಬಲ್ಲೆ ನಾನೆಂದೆಚ್ಚುತ, ಕವಲಂಬೊಳಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಹುದ || ೨೬||
 ಹರಿ ನೀನಾದ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸಮರತಾ ತ್ಪರಿಯದ ನೆಗೆದಾಡ ಬಹುದು ||
 ತುರಿಯದೆ ಕೈದ ಕೊಳ್ಳನುತಲೀಶ್ವರ ಮುಂದು , ವರಿದೆಚ್ಚ ನಾಗ ಬಾಣದಲಿ||
 ಅಸವಾಕ್ಷನೆಸುಗೆಯು ಘೋರಾಹಿಬಾಣದ : ವಿಪದ ಕರ್ಪೋಗೆ ಸುತಿ
 [ಬರಲು ||

ಜಸವೆತ್ತ ಗರುಡಬಾಣದಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಖಂ : ಡಿಸಲದು ಬಯಲಾದುದಾಗ||
 ಗತವಾದ ಘಣಿಬಾಣವ ನೋಡುತೀಶ ಪ ವತ ಬಾಣದಿಂದಾಗಳೆಸೆಯೆ||
 ಶತಕೋಟಿ ಬಾಣದಿಂದ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಚೂರ್ಣ | ಕೃತವ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನಗುತೆ||
 ಮಾಡದ ಮಾಟವ ಮಾಡಿ ನೀ ಮುನ್ನೊಂದು | ಕೋಡಗವನು ಬಿಲಿಲೆಚ್ಚ
 ಪಾಡನೆನ್ನೊಳು ತೋಜುಸೆಂದು ಕಪದಿನಿ , ಮಾಡ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದನು
 ಇಳಿಯೊಳು ಬಲುಬಲ್ಲಿದನೀ ಮುನ್ನೊಂದು : ಹಜಿಯಾನೆಯಮೆಟ್ಟ
 [ನೀಲು ||

ತೊಳಯದೆ ತೊವಲ ವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟ ಭೈರ್ಯವ : ಮೊಳೆದೋಹುಸೆಂದೆಚ್ಚ
 [ನಗುತೆ || ೩೦||

ಸಂಚಲಿಸದ ಧೀರ ನೀಮುಚುಕುಂದನ | ಮಂಜವ ಮಹಿಯೊಕ್ಕುದಿಲ್ಲ
 ಹಿಂಚಾದುದಾಹವದೊಳುನಿನ್ನ ಮಾತೆಂದು , ಪಂಚಾಸ್ಯನಗುತೆಕೋಲ ಉದ||

ಕ ಪ ಅ—1.ಗರುಡ. 2 ವಜ್ರಾಯುಧ—“ ಶತಕೋಟಿಸ್ವರುಶ್ಚಂಜೋದಂಭೋಳಿ
 ರಶನಿದ್ವಯೋಃ” ಎಂದು ಅಮರ.

ಪರಮೇಶ್ವರ ನೀ ಪರುಕನೆ ಭಸ್ಮಾ | ಸುರನಟ್ಟಿತರಲೋಡಿತಿಲ್ಲ ||
 ಧುರದೊಳಗೆನ್ನ ಪಚಾರಿಸಬಹುದೆಂದು | ಸರಲಿಂದಲೆಚ್ಚ ಶಂಕರನ || ೨೩ ||
 ಧರೆಯೊಳು ನಿನ್ನ ಹೋಲುವರುಂಟೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಹೆರೆ ಕವಿದುರಗನ ತುಜಿದ
 ದೊರೆತನದೇಚ್ಚುಯ ತೋರುಂದು ಧೂರ್ಜಟ | ಶರತತಿಯಿಂದಲಿಕ್ಕಿದನು ||
 ಮಾಣದೆ ಮಗುಳೊಮ್ಮೆ ರಣರಂಗದೊಳಗೆಕ | ಸ್ನಾನದ ಬಲನಮದಿಸಿದ ||
 ತ್ರಾಣವನೆನ್ನೊಳು ತೋರುಂದು ತೋರಿಯ | ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚ ನೀಶ್ವರನ ||
 ನರದ ನಿರ್ಜರದೈತ್ಯರ ಮುಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿ | ಪೂರವಾಕ್ಯ ನಿನಗೇಕೆನುತೆ ||
 ಪರಮಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೆ ಮಹೇಶ್ವರ | ಜ್ವರಬಾಣದಿಂದಲಿಕ್ಕಿದನು ||
 ಹರನೆಚ್ಚ ಬಾಣ ಬಪುರದ ಕಂಡು ಶೀತ | ಜ್ವರಬಾಣನ ಕೃಷ್ಣ ಬಿಡಲು ||
 ವರವೈಷ್ಣವಶೈವಾಸ್ತ್ರ ತದ್ಗಗನಾಂ | ತರದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಾಡಿದನು || ೨೪ ||
 ಹುಡುಗಾಗುವಿಪವರ್ತನಪ್ಪ ಶರಧಿಗ | ಳಿದಮುಲಾಗೆ ನಕ್ಷತ್ರ ||
 ಮುಡಿಯಲರುಗಳಂತೆ ತಡೆಯೆ ಮಹೇಶ್ವರ | ಹಿಡಿದನು ವರತ್ರಿಶೂಲವನು ||
 ಶೂಲಪಾಣಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ರಿಪು ಪ್ರತಿ | ಕೂಲಪಾಣುಂಬಳವಿಡಿಯೆ ||
 ಮೂಲೋಕ ಧಿಘ್ನನೆ ತಿರುಗುತಿರ್ದುದು ಕು | ಲಾಲಚಕ್ರಾಕೃತಿಯಂತೆ ||
 ಶಿವ ತ್ರಿಶೂಲದೊಳಡಲುಜ್ಜಿದವರಿಲ್ಲ ಕೇ | ಶವಚಕ್ರವಾರ ಲೆಕ್ಕಿಸದು ||
 ಹವಣಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲೆನುತಿರ್ವರಿಗೆ ಸ | ತ್ಯವ ಪೇಚ್ಚುದಾಕಾಶವಾಣಿ || ೨೫ ||
 ಮೋಗುವ ದೇವದುಂದುಭಿನಭಸ್ತಳದಲ್ಲಿ | ಬೆಳಗುವಮಂಗಳಾರ್ತಿಗಳ ||
 ತೋಗುವ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ಮಹದಾದಿ | ಮುಜಿಗಳ ಕಾಡದಿರ್ವರಿಗೆ ||
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೫೬೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ನಾಲ್ವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಬಾಣಾಸುರರ ಕಾಳಗ —

ಚಂದನವಿತ್ತ ಮೂಡೊರಡೆಯ ತನುವ ನೇರದವ ಮೂಡಿ ತೋಜಿಸಿದ
ವೃಂದಾವನತಾಪ್ತರ್ಯನ ಕಾರುಣ್ಯ, ದಿಂದೆ ಮೇಲ್ಗತೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||೧||
ಅಪಾರಗುಣಪೂರಿತ ಸತ್ಕಮನೀಯ, ರೂಪಸ್ಥೆ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ||
ತಾಪತ್ರಯವ ನಿವಾರಿಸ ರಮೆಯ ಪೂಜೋಪನ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ||೨||
ಅತುಳಬಲಾಡ್ಯಕೃಷ್ಣನ ಕೂಡೆ ಕಂದರ್ಪ, ಜಿತು ದೇವ ಬಲಗೂಡಿ ಕಾದಿ ||
ಸತುಗೆಟ್ಟ ತೊಂದ ಕಾಳಕವಾಂತು ತನ್ನಯ ಋತುಪೂರ್ಣವನವ ಸಾರಿದನು ||
ಪುಲಿಸನ್ನು ದುಡುಗೆಯ ತೆಗೆದನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ, ಒಲಿಸುತ ಶಿವಪೂಜೆ
[ಗೆಯ್ದು ||

ವಿಲಸಿತರತ್ನಭೂಷಿತನಾಗಿ ಹೊಜವಟ್ಟ ಕಲಿಗಳ ದೇವ ಕಾಳಗಕೆ ||೪||
ತರಣಿಯ ತೇರ ತೇಜಿಯ ಹಿಂದುಗಳೆವ ಸಾಸಿರಘೋಟಕಾನ್ವಿತರಥನ ||
ಭರವಸದಿಂದೇಜಿ ತೆರಳಿದ ಶೋಣಿತ ಪುರಪತಿ ವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ||೫||
ತುಳುವರೆ ಭೂಮಿ ನೆಗ್ಗುವ ದಂತಿ ಹೊಸವಜ್ರ, ಹಳವೆತ್ತ ರಥವಾಜಿ
[ನಿಜಯ ||

ತುಲಿತ ಕೋರಿತದ ಪೊಂಬೆಳಗಿನ ಭಟರು ಸಂ ದಳಿಸಿತು ಏಳರಾಯನೊಡನೆ ||
ವಾರಿಧಿ ಸಪ್ತಕುಲಾಚಲಕುಡಿದುವು, ಸಾರಿತು ಶೋಣಿತವರ್ಷ ||
ತಾರಕಿ ಹಗಲುರುಳಿತು ದೈತ್ಯನ ರಣ, ಭೇರಿಯ ನಿಮ್ಮರರವಕೆ ||೬||
ಮೂಡಿತು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ ಧೂಮಕೇತುಗಳೋಡಿ | ಯಾಡಿತು ಗಗನಾಂ
[ತರದೆ ||

ಬಾಡಿತು ಜಯವಧೂಟೆಯ ಮುಖ ದೈತ್ಯನ ಕೇಡಿಗೆ ತೋಜಿತುತ್ತಾ ||೭||
ಅವಶಕುನಂಗಳ ನೋಡಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ | ಶಿವಬಕುತಿಯ ಹಿಮ್ಮೆಯಲಿ ||

ಕ ಪ.೮—1 ಮೂರು ಗಂಟುಗಳುಳ್ಳ ತ್ರಿವಕ್ರೆಯಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದ ಕುಚ್ಚಿಯ.
2. ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರ, ಈಶ್ವರ.

ಜನದಿಂದೆ ಪರಿತಹ ದೈತ್ಯನ ಸೇನಾ | ನಿವಹವನೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು ||೯||

ಹೊದರೆದ್ದ ಸಿತಸೀಗುರಿಗಂಚುಬಿನಿವಾಡ | ದೊದರುವ ಗಂಟೆಯ ರವದಿ ||
ಮದಗಜ ನೀಲಾದ್ರಿನಿಚಯದೆ ಪರಿತಪ್ಪ | ಪದಘಾತ ನೆಲನ ನೆಗ್ಗಿ ಸಿತು ||೧೦||

ಮಸೆದ ಸೂನಿಗೆಯಾಂತ ಕರಿಯ ಕಪೋಲದೆ | ಬಿಸಿಯ ಮದೋದಕ
[ಸುರಿದು ||

ಕೆಸುಡುದುರ್ವಿಯ ತಲ ದಂತಿಘಟೆಯ ಲೆ | ಕ್ಕಿಸಲೋರ್ವ ಗಣಿತಜ್ಞಗಳವೆ ||

ಮರಪುಟತಾಳತಾಡನದಿಂದಲಿ ಮಿಗೆ | ಯುರವಣಿಸುವ ತೀವ್ರಗತಿಯ ||

ತುರಗಾರೋಹವಾಹಕ ಸೈನ್ಯಪ್ರಲಯಸಾ | ಗರವನಲೊಳ ಕೊಂಡುದಿಳಿಯ ||

ಗಜರಥಗಳ ಮೇಲೆ ಗಗನವ ತುಡುಕುವ ಧ್ವಜಪರ ಭತ್ತಚಾಮರದಿ ||

ನಿಜವೈಭವದ ನಿಶಾಚರಸಿಖಳ ಭೂ | ಭುಜರಡರಿತು ಬಾಣನೊಡನೆ ||೧೧||

ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಣಕಾಲ ಬಾಸಿಂಗ | ಮಡೆಯ ಬದ್ದುಗೆಯ

[ಕಿಗ್ಗಟ್ಟು ||

ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಲಗಟ್ಟನ ಬಿಲ್ಲಾಳ | ಪಡೆ ನಡೆಯಿತು ಬಾಣನೊಡನೆ ||

ಕಕ್ಕಡಕಡಿಕಲೆ ಪಟ್ಟಿ ವೆಂಕುಡಿವಿಡಿ | ದೊಕ್ಕಯ್ಯ ಪಲಗೆ ಪೆರ್ಬಡಿಗೆ

ಎಕ್ಕಟಗರ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುವ ಚಮರವ | ಲೆಕ್ಕವ ಮಾಡುವರಾರು ||೧೨||

ಕವಿದರು ಮುಂದೆ ಚೂಣಿಯ ಭರ್ತೃಳು ಹೊಕ್ಕು | ತಿವಿದರು ಪರ

[ಬಲದೊಳಗೆ ||

ಅವಿದರು ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ನೂಂಕಿದ ಸೂರಿಯ | ವಿವಿಧರು ನೆರೆ ತಲುಬಿದರು ||

ಮನ್ನೆಯ ಮಕುಟವರ್ಧನರೆಡಬಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಸನ್ನೆಯ ರಣಭೇರಿ ಪೊಳಗೆ ||

ಪನ್ನಗಧರ ಭೃತ್ಯಗಿದಿರಾಗಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ | ಕನ್ನೆಯ ವರನೊಳಿಂತೆದ ||೧೩||

ಗದ್ದೆಯ ಗೊರವನೊಳ ಕಡಿದಾಡಿ ಪೊಗರುವೆ | ತ್ರಿದೈ ನೀ ರಣರಂಗದೊ

[ಳಗೆ ||

ಬಿದ್ದೆಯ ನನ್ನ ಬಾಧೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರೆ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡೆಯ | ನಿಲಲೊಬ್ಬಗರಿದು ||

ಬೀರವ ಬಿಸುಟು ಕಾಳಗಕಂಜಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು | ನೀರೊಳು ಪೊಕ್ಕ ರಕ್ಕಸನ ||

ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಮೀನಾಗಿಮಡುಹಿದ | ತೋರಡತ್ತವ ತೋಜಿನೊಡನೆ

ಜಗದೊಳಗೆ ಸುರಾಸುರರೊಂದುಗೂಡಿ ಪನ್ನಗರಶ್ಮಿಯಿಂದ ಪಾಲ್ಗಡಲ |
ನಗವಿಟ್ಟು ಕಡೆದೊಡೆ ಮುಜುಗಿದೊಡದ ಹೊತ್ತು | ನೆಗಡಿದ ಒಲುಹ ತೋ
[ತನಗೆ || ೮೦ ||

ನಿಂದಿಸಲೇಕೆ ಭೂತಸ್ತುರನೊಳು ಕಾಡ, ಹಂದಿಯ ರೂಪಾಂತು ನೀನು ||
ಅಂದಿನ ದನದೊಳಾತನ ಕೊಂದ ಧೈರ್ಯವ ನಿಂದಿಗೆ ತೋರು ತನ್ನೊಡನೆ ||

ಮಿಗವಲ್ಲ ಮಾನಸರೂಪಲ್ಲ ಕೇಸರಿ, ಮೊಗ ತೊಳವಾಯ ಪಲ್ಲಿಜ್ಜಿದು ||
ನಖದಿಂದಲಹಿತನ ಗಂಡಿಕೊಂಡುಹಿದ ಪ್ರಕಟತಬಲುಹ ತೋರುತನಗೆ ||

ನೋಡಿದೊಡೆಂಟುಗೇಣೊಡಲ ಚೋಟುದ್ದವ | ಮಾಡಿ ಮತ್ತಿತನಲ್ಲಿ
[ತೀಜಿದು ||

ಹೀಡಿಸಿ ನೆಲನ ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಲೆಕ್ಕವ ಕೊಡ | ದೋಡೆ ಜೆನ್ನನು ಬಿಡೆ ಕೃಪ ||

ಕೇಳಬಾರದ ಬೊಮ್ಮೆಯ ನೆಗಟ್ಟು ಹೇ | ರಾಳಪಾತಕಭೂಭುಜನ |
ತೋಳಡವಿಯ ತರಿದೊಟ್ಟೆದಲಾ ಮಂದಿ | ವಾಳವ ತೋರು ತನ್ನೊಡನೆ ||

ಶುರಾಯನನುಜ ವಿಭೀಷಣ ಬಂದನ್ನು, ವೊಳಮೋಸಗೊಟ್ಟ ಕಾರಣದ |
ಕಳಿದುಜ್ಜಿದವನ ಮರ್ದಿಸಿಯಲ್ಲದೆ ಸಿನ್ನು | ದಳವಾಡವೇನು ನೀನೇನು || ೮೫ ||

ಸಲೆ ಬಾಹುಬಲ್ಲಿದ ಸಿನ್ನು ವಿಕ್ರಮದೇಜ್ಜಿ | ಬೆಲೆಗಟ್ಟಬಲ್ಲವರಾರು ||
ಮೊಲೆವಾಲನುಣಿಸಿದಾಯಕನ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಂದ | ಕೊಲೆಗೇಡಿ ಬಲುಹ
[ತೋತನಗೆ || ೮೬ ||

ಕೊಂದವರುಂಟೆ ಮಾತುಲನ ಮಾವಗೆ ಬಿಟ್ಟು | ಬಂದವರುಂಟೆ ದುರ್ಗ
[ವನು ||

ಬಂದವರುಂಟೆ ಗೋಮುತಶೈಲದ ಜರಾ | ಸಂಧನ ಜನ ಸುಡುಗೆಯಲಿ || ೮೭ ||

ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ಸಮರಕೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ | ಬದುಕುವ ರಣ
[ಭಂಡರನು ||

ಕುದುಕುಳಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೂಡಿಕೊಂಬವಳಲ್ಲ ವದುಕಾರಣ ಪೇಜ್ಜಿದಿನಿಗೆ ||

ತಗರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ಬಹುಸಿಡಿ | ಬೊಗೆವಂತೆ ಬಂದೆಜಗುವುದು
ತೆಗೆದೆನೆಯಲು ಸರಳ್ಳಳು ಪೋಗಿ ಗರ್ಭವ | ಬಗೆಯದೆ ಮಾಪ್ಪುದೆ ಮರುಳ ||

ರೂಢಿಯೊಳವೃತಜಂಬೀರರಸವನೊಂದು | ಗೂಡಲು ರೋಗಾಂತ್ಯವ
[ಹುದೆ ||

ಓಡಿದ ಪರಮ ಹಂದೆಯ ಬಾಹುಮೂಲದಿ | ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ||
ಅಡಗುವ ಶಾರ್ದೂಲ ಹಾಲುನ ಹರಿಣನ, ಕೆಡಹಿ ರೋಹಿತವನೀಂಟುವುದು |
ಪೊಡವಿಯೊಳಾರದು ಗೆಲುಸೋಲವೆಂಬುವ, ಜಡಮತಿ ತಿಳಿದು ಪೇಚಿನಗೆ ||

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯ ಮಾತು ಬೇಡವೆಂದೈನೊಲು, ಬಿಲ್ಲನಾರಿಯ ಭೋರ್ಗರಿಸೆ
ತಲ್ಲಣಿಸಿದುವು ಶತ್ರುಗಳೆದೆ ಕೈದೆರ, ಹಿಲ್ಲದೆ ಕಳೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯ ||೨೦||

ಎಸೆಯಲೈನೊಲು ಬಾಣಂಗಳನುಡಿದು ಶಂ|ಡಿಸಲಂಬುಜಾಕ್ಷಗೆ ಮೆಚ್ಚೆ
ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಮಗುಳನೆ ಸರಲು ಸಂ|ಧಿಸಲವ ಕಡಿದೆಚ್ಚ
[ಶಲನ ||೨೨||

ಎಚ್ಚೊಡಚ್ಚುತನ ಬಾಣಂಗಳ ತಡೆಗಡಿ ದೆಚ್ಚಮಾರ್ಗಣದಿಂದೆ ದೈತ್ಯ ||
ಎಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯನಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಮುರಹರ ನೆಚ್ಚ ರಕ್ಕಸನುರಕ್ತಳವ ||

ಕೋದಂಡಶಿಲೀಮುಖವಿಡಿದು ತನ್ನಿ ದಿರಾಗಿ | ಕಾದ ಸಮರ್ಥ ನೀನಹುದು
ಆದೊಡೀಮಂತಾಸ್ತ್ರವ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆಂದು | ಮಾಧವಗೆದೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದನು ||
ನೆಲನಾವುದಾಗಸವಾವುದೆಣ್ಣೆಸೆಗಳ, ಹೊಲಬಾವುದೆಂದು ತೋರಿಸದೆ ||

ಜಲನಿಧಿ ಜಲವ ನುಂಗಿದವೊಲು ಬಾಣಾಬ್ಧಿ, ಬಲಗೂಡಿ ಹರಿಯ ನುಂಗಿದುವು
ಬಾಣನ ಬಾಣಾಂಬುನಿಧಿಯ ಮೇಲಿಗ್ನಿಯ ಬಾಣವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಿಡಲು ||
ಬಾಣ ಬಂದದನೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ದಹಿಸಿತು | ಬಾಣನ ಬಲದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ||

ಪಟ ಪಲ್ಲವ ಛತ್ರ ಚಮರ ಝಲ್ಲರಿಗಳ್ಳು, ವೃಷ್ಟಿ ಜಗಜಗಿಪ ಜೋಡು
[ಗಳು ||

ಛಟಛಟಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಬಿಸಿಯ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳು | ಪುಟನೆಗೆದುವು ಸಭಸ್ತಳಕೆ ||

ಸ್ಯಂವನ ಗಜ ಘೋಟಕ ಪಾಯದಳ ಗೋ|ವಿಂದನ ಸರಲ ಕೆಂಗಿಡಿಯ||
ಬಂದನ ಕೊಳಗಾಗೆ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಬಲಿ, ನಂದನನೆಚ್ಚು ನಂದಿಸಿದ ||೨೩||

ಮೇಷಾರೂಢಮಾರ್ಗಣ ಬೀತುದು ಹೃಷೀ, ಕೇಶನೆ ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವನು ||
ನೀ ಸಂಭಾಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ದೈತ್ಯ, ಧೀಶ ಬೊಬ್ಬಿಹುದೆಚ್ಚ ಬಿಡದೆ ||೨೪||

ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ಭೇದಿಸಲಳವಲ್ಲ ಕಾ|ರ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿದುದಾಹವದೆ ||

ಕಿತ್ತ ಕಠಾರಿಯ ಭಟರೊಪ್ಪಿದರು ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂಗರಕ್ಷೆಯಲಿ || ೪೧ ||

ಬಾಣನ ಭಟರು ಯಾದವರೆಂಬ ಬಗೆಯ ಕಣ್ಣಾಣದೆ ತನ್ನೊಳು ತಾವು ||
ಹಾಣಾಹಣಿಯೊಳು ತಿವಿದಾಡುವುದ ಜಗತ್ತಾಣ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದು || ೪೨ ||

ಧುರದೊಳು ತುಳುಗಿದ ಕೃತಕಾಂಧಕಾರವಿ | ಸ್ತರವ ನಿರ್ಮೂಲಗೆ
[ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ||

ವರಮೂಡಿಗೆಯಿಂದೆ ತೆಗೆದೊಡ್ಡ ಕೃಷ್ಣ ಭಾಸ್ಕರ ಬಾಣದಿಂದೆ ರಕ್ಕಸನ || ೪೩ ||

ಬೀತುದು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವೆನ ಬೇಡ ಬೇಡ ಮುಯ್ಯಾತುಕೋ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ
[ಯೆನುತೆ ||

ಮಾತುಗಾಂಕೆಯಿಂದೆ ಶಿವರಾಯಪಂಕಜ ಜಾತಮಾರ್ಗಾಣದೊಳಕ್ಕಿದನು ||

ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವ ಕೆಂಗಿಡಿ ರಾತಿ ರಾತಿಯ ದಿಕ್ಕೊಂಟಹೊಳಗೆ ಹೊಮ್ಮಿಸುತೆ ||
ಹೊಕ್ಕುದು ವಿಧಿಬಾಣ ಕೃಷ್ಣನ ನಾಭಿಯ ಕುಕ್ಕುರಿಸುತೆ ಶಿಶುವೆನಲು || ೪೪ ||

ಬೊಮ್ಮಗಿಮ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಭವೇಂದ್ರಗಿಂದ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳೊಳು ಪ್ರತಿಕೂಲ
[ವಲ್ಲ ||

ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಕಸಗಜವ ತೋರುಸೆಂದೆಚ್ಚು ದಮ್ಮನೆ ದಣಿಸಿದ ಶಲನ || ೪೫ ||

ಉಚಿತನಿದಹುದೆಂದು ಪರಮಸಂತೋಷದೆ ಶುಚಿವೆತ್ತು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ
ವಜೆಸಿದ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವ ರಜೆಸಿದ ದೈತ್ಯ ಮಾಯಕನ ||

ಬಾಣಕಾರ್ಮುಕವೆತ್ತು ಕಪಟವ ಸನ್ನಣ ಬಾಣವ ಸಮರಕ್ಕೆ ಚಾಚೆ ||
ಬಾಣಾಸುರ ನಭಸ್ತಳಕೆದ್ದು ಕಣಿದನು ಬಾಣದ ಶರವೃಷ್ಟಿಯನು || ೪೬ ||

ಸುತ್ತಿದ ನೀರ ಜೆಮ್ಮುರಿಯ ವಜ್ರಾಂಗಿಯ ನೆತ್ತಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿ ||
ಕೆತ್ತಿದುವಸುರೇಶನ ಮಾರ್ಗಾಣ ನೆ | ಗೊತ್ತಿದುವಧಟ ಯಾದವರ || ೪೭ ||

ಹರಿ ಶಕ್ರಮುಖಿಗಳೆಯಲು ಗೋವರ್ಧನ | ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ ತುಳುವ
[ಕಾದಂತೆ ||

ಸುರಿವ ಕೂರ್ಗಾಣೆಯಿಂದೆ ಕೂರ್ಗಾಣೆಯೆಚ್ಚು ನಿತ್ತರಿಸಿ ಮಾರ್ಬಲವ ರಕ್ಷಿ
[ನಿದ || ೪೮ ||

ಅಂಬರದಲಿ ಬಾಣ ನೆಲದಲಿ ನಿಂದು ಪೀತಾಂಬರನೆಚ್ಚಾಡಲಿತ್ತ ||

ಕುಂಭಾಂಡ ಸೈನ್ಯಸನ್ನಾಹದೊಳೊಗಿದ ನೀಲಾಂಬರನೊಡ್ಡೊಡೆಂತೆ || ೪೯ ||
ತಾಗಿದ ಭರದಿಂದೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬೀಗಿದ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುರಿದು ||

ಸಾಗಿರಿಸುದ್ದವ ಬಲರಾಮಗಿರಿದಾಗಿ, ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಹದೆಚ್ಚು ಖಲನ || ೫೦ ||

ಕುಜ್‌ಕುಜ್‌ಯಾಗಿ ಕುಂಭಾಂಡ ತನ್ನೊಡಲೊಳು ತುಲುಕಿದ ಕನ್ನೀರ

[ನೋಡಿ ||

ಬಜ್‌ಕ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಬಲರಾಮನೆದೆಯೊಳು ಮುಜುಕಿಸಿದನು ಕೂರ್ಗ

[ಣೆಯ || ೫೧ ||

ಸಡ್ಡೆವೂಡದೆ ರಕ್ಕಸನ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ, ವಿಡ್ಡೂರವನು ಹಾಜರೆಯೊಡ್ಡು ||

ಅಡ್ಡೆವಾತಿಯಲಿ ಸ್ತಂದನಸೂತವಾಜೆಯ, ಬಡ್ಡೆವಣೆಯ ಪಾಡಿಸಿದ || ೫೨ ||

ಸೂತವರೂಢವಾಜೆಗಳ ಕಂಧರಗಡಿ ಭೂತಲದೊಳು ಬಿದ್ದು ಹೊಜಳೆ ||

ಚೇತನಗಿಡದೆ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಬಜ್‌ಕೊಂದು ಸೂತನ ರಥವೇಳು ಒಂದ ||

ಸಲುವುದು ಬಲರಾಮ ಕೈಚಳಕದಲಿ ನೀ, ಬಿಲುಗಾಜರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ ||

ನಿಲುವೊಡಚ್ಚರಿ ನಮ್ನೊಡನೆಂದು ಕುಂಭಾಂಡ, ಕಲುದಲೆಗೋಲೊಳಿಕ್ಕಿ

[ದನು || ೫೩ ||

ತುರಿಯದಿಂ ಘಣಿಬಾಣಗಳ ಕರೋರದಿಂ, ದರಿಸೈನ್ಯವ ಮುಘ್‌ಗೊಳಿಸಿ

ಪರಿತಂದು ಶೇಷಾಪರಾವತಾರನ ದಿವ್ಯ, ಚರಣಂಗಳೊಳ್ಳೆಕ್ಕುವಾಯ್ತು || ೫೪ ||

ಹೊದೆಗೋಲು ತೀರಲೆಚ್ಚಾಡುವೆನೆಂದರೆ, ಮೆದೆಗೇಡಹುವೆ ನಿನ್ನ ಬಲವ ||

ಗದೆವಿಡಿದಾಯತನಾಗೆಂದು ಹಲಧರ | ಸದೆಬಡಿದನು ಖಲೋತ್ತಮನ || ೫೫ ||

ಗುಟ್ಟುಡುದು ವಜ್ರಮಯರಥ ನೇಗಿಲ, ಪೆಟ್ಟು ಸಂಧಿಸಲು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು

ಬಿಟ್ಟುದು ಬಾಯ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಸೈನ್ಯ ಕಂ | ಗೆಟ್ಟುದು ದೊರೆ ನೊಂದ

[ನೆನುತೆ || ೫೬ ||

ಪಡಿರಥವೇಳು ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರೀಶ್ವರ, ಜಡಿದನು ವಜ್ರದ ಗದೆಯ ||

ನಿಡಿಬೋಳನಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜಾತನ ಸಿರಿ, ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟಿನಿಕ್ಕಿದನು ||

ತಾಗಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯವನೊಡ್ಡಿ ತೋರಿಯ | ನೇಗಿಲ ಕೊರಲಿಕ್ಕಿ

[ಸೆಳೆದು ||

ಬೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೈತ್ಯಗೆ ಪೆಟ್ಟಿನಿಕ್ಕಿದ, ಮೂಗಿನೊಳ್ ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯೆ ||

ಸೊಕ್ಕಿದ ಕುಂಭಾಂಡ ರಣದೊಳು ರಕುತವ, ಕಕ್ಕಿದ ಕೈಯಿಚ್ಚೆ ಗೆಟ್ಟು

ನಿಕ್ಕಿದ ನಿಕ್ಕಿದನೆನ್ನಲಾಗಿ ಜುಣುಗಿ ಮೆ, ಯ್ನಿಕ್ಕಿದ ಗಗನಸ್ತಳಕೆ || ೫೭ ||

ಮಂತ್ರೀಶ್ವರನ ಮೆಯ್ಯಾ ವಳ ರಥರಾಜೆ | ದಂತಿಗಳಾಹವದೊಳಗೆ ||

ತಿಂತಿಣಿ ಭರವಸದಿಂದಾಗ ಪರಿತಂದು ತೋಂತಿತು ನೀಲಾಂಬರನ || ೬೩ ||

ಭುಜಬಲ ಭೀಮ ಸಾರುವಭೌಮ ಕೃಷ್ಣಾ ಗ್ರಜ ಹಲಮುಸಲದಿಂದೊ

[ಗೆಯೆ ||

ಧ್ವಜಪಟ ರಥ ಘೋಟಕ ಮದನೋರ್ಕಿದ ಗಜಘಟೆಯ ಜಿಗಿಜಿಯಾಯ್ತು ||

ರಣಧೀರನುದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ಗುಣಯುತ ಕಾಮಕಂದರ್ಮ ||

ಹೊದಿನಿ ದಡಿಗದೈತ್ಯರ ಕೂಡೆ ಕಾದಿ ಮಾ ಗಣದಿಂದೆ ಕಡಿದೊಟ್ಟದರು ||

ಭಟರ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಚಿಗಿದ ವೆರ್ದಲೆಗಳೂ ಭಟದಿಂದೆ ನಭಕಡ

[ರ್ದಿಟ್ತದು ||

ದಿಟ ರುಧಿರಾಬ್ಧಿಯ ನಿಖಿಳಗುಯ್ಯಲ ಮಾಲೆ ಘಟದಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದುವು ||

ತಲೆಗಳ ತುಂಡು ತೋಳಗಳ ತುಂಡು ನಡು ತುಂಡು ಸಲೆ ಜಾನುಜಂ

[ಘುಯ ತುಂಡು ||

ಬೆಲೆಯಿಂದೆ ಕಟುಕರಂಗಡಿಯಂತೆ ರಣರಂಗ ಸಲೆ ಜಿಗುವೈಯ ತೋಣ

[ಸಿತು || ೬೩ ||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡತ್ವ ಗಜರಥದೊಳಗಿದು ಚೆಲ್ಲಿದ ಕರುಳುಕಾಲ್ವಲೆಗೆ ||

ಬಲ್ಲಿದ ಚಮರಿಯ ಮಿಗ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತೆ ಝಲ್ಲಿಯ ಕುದುರೆ ಬಿದ್ದಿಹುವು ||

ತೋರಿಯ ಹುಹುಹು ಕುಳಿ ಕೋಣಗಳ ಸೊಕ್ಕು ವಾರಿ ರೋಹಿತ

[ಮಿದುಳುಗಳು ||

ಭೂರಿ ಭೇತಾಳಾದಿಗಳೊಂಡು ರಣಮಹಾ ಮೂರಿಯ ಮುಂದೆ ನರ್ತಿಸಿತು ||

ಕೇಣವಿಲ್ಲದ ರೋಹಿತವಾರ್ಧಿಯೊಳು ಕಟ್ಟು ಗಾಣಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ವ ಮಿ

[ನೆನಲು ||

ಗೋಣರೆಗಡಿದು ಪೆರ್ನರವಾಂತು ಮಿಡುಕುವ ಪ್ರಾಣದ ಕವಗಳೊಬ್ಬ

[ದುವು || ೬೦ ||

ತುಂಡ ಮುಂಡಗಳು ಮಿದುಳು ರೋಹಿತ ಕೊಬ್ಬು ಚಂಡವ ಮನದಣಿ

[ವನಕ ||

ಉಂಡಳಿವೆಯನಾಂತು ಕಮರುದೇಗಿತು ಮರುಳ್ತಂಡ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿ

[ಯರು || ೬೧ ||

ಕಡೆ ನೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಖಳರಾಯ ರಾವುತ ಪಡೆ ಬಿದ್ದುದಿತ್ತ ಮೋಣತ್ತ ||

ತಡೆಯದೆ ಬಾಣ ಕುಂಭಾಂಡರ ಚೇಚರದಿಂದೆ ಕೆಡಹಿದರಚಲಸಂಕುಲವ ||

ನಿಡಿಗಲ್ಲ ನಿಶಿತ ಹಾಸಹಗಲ್ಲ ಚೌಕದ ಬಡಿಗಲ್ಲ ಬಟುಗಲ್ಲ ಬೀಜಿ ||
ತುಡುಕಿದ ವಜ್ರಮಾರ್ಗದಿಂದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಹುಡಿಯೇಲೆಚ್ಚು ಹಾಜಿ
[ಸಿದ || ೩೩ ||

ಬಗರಾಜ ಕಡುವೇಗದೆ ಪೋಗಿ ದೈತ್ಯರ ನೆಗೆದಾಟವ ಬಿಡಿಸೆನಲು ||
ಗಗನದೊಳಡರಿ ಗಟ್ಟಿವೊಕೆಯಲಿ ಬೀಲೋಗೆದನು ಧರಣಿಯ ತಲಕೆ || ೩೪ ||
ಬಿದ್ದುದು ಬಾಣಕುಂಭಾಂಡವರಾಥ ನು ಗ್ಗಿದ್ದುದು ಪ್ರತಿರಥವಡರಿ ||
ಕದೊದ್ದಯ್ಯದೆ ಬಳರಾಯ ತ್ರಿಶೂಲದಿಹದ್ದೈವವ ಹೇಜಿದನು || ೩೫ ||
ಹೊಳೆವ ತ್ರಿಶೂಲ ಮುಮ್ಮಾನೆಯಿಂದೆ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಗಳನುಗುಟ್ಟುರಿಯು
[ನಿಪ್ಪುರದಿ ||

ದಳವಾಡ ದಹನವ ಮಾಡುತ್ತೆ ಹರಿಯುರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೋಹಿಸಿತು ||
ನೆಜಿ ತಾಗಿ ತಟ್ಟುರ್ಚತೆಂಬ ಶಕ್ತಿಯ ಕೈಮುಜಿಯದೆ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿ
[ಸಿದ ||

ಬಹಿಯೊಳಗಿದ ಚಕ್ರವ ತೆಗೆದನು ಹಗ ಲೆಜಿಯನ ಪ್ರಭೆಯ ಕೀಚ್ಚುಡಿಸೆ ||
ಕೇಶವನಂಗುಲಿಯೊಳು ಚಕ್ರ ಕೋಟೆದಿ | ನೇಶರೋಲ್ ಧರನೆ ತಿರುಗೆ ||
ವಾಸವ ವಿಧಿದೈತ್ಯರ ಛಲ ಬೀತು ಬಾ | ಣಾಸುರ ನಿಂದ ಕಣ್ಣಿಡದೆ || ೩೬ ||
ದಿಟ್ಟ ನೀನಹುದೊ ಬಲಿಂದ್ರನಂದನ ನಿನ್ನ | ಧಟ್ಟ ಸಿದಾತೋಳ ಮೊದಲ ||
ಕೊಟ್ಟಾತಗೆ ಪೇಜಿ ಕಾದು ಕೊಳ್ಳನುತಾ | ದಿಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣನು ಚಕ್ರದಲಿ ||
ನಡುಗಿದ ಕಮಲಸಂಭವಭವಾದಿಗಳ ಸೊ ಲ್ಳುಡುಗಿತು ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನ ||
ಇಡಿಕಿಡೊಂಬೈನೂಣ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು | ನಿಡುದೋಳ ಕತ್ತರಿಸಿದುವು || ೪೦ ||
ಧೀರ ಬಾಣನ ಬಾಹುಸಾಸಿರ ಶೋಣಿತ | ವಾರಾಶಿಯೊಳಗೆ ತೇಂಕಿದುವು ||
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಚಕ್ರ ಬಂದುದು ಸಿರಿ | ನಾರಾಯಣನ ಕೈಯೆಡೆಗೆ || ೪೧ ||
ರಕ್ಕಸನೆರಡು ತೋಳುಗಳ ಕಡಿದಬೆನೆಂದು ಚಕ್ರವ ಪುನರಟ ತುಡುಕೆ ||
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನೈತರುತುಭಯವೀರರಿಗಡ್ಡ | ಹೊಕ್ಕನು ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ || ೪೨ ||
ಮಾನವರೂಪಿನೊಳುದಿಸಿದ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀನೆಂದು ನೋಡಿ ಭಾವಿಸದೆ
ತಾನತಿಮುಥನವ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತ | ದಾನವೇಶನ ಬಿಡು ನನಗೆ || ೪೩ ||
ನಿನಗಿದು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದರೆ ಬಲಿಕುಮಾರ | ರನ ಕೊಲ್ವನಲ್ಲೆಂದುಕೃಷ್ಣ ||

ಅನಲಾಕ್ಷ್ಯಗೆ ಪೇಜಲೀಶ ಸದ್ಭಕ್ತನ | ಘನಪಾರುವವ ನೋಡಿದನು || ೧೪ ||

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಬಾಹುಮೂಲದೆ ಚೆಲ್ಲವ|ನೆತ್ತರ ನಿಲಿಸಿ ಮೆಯ್ದಡಹಿ ||

ಜೆತ್ತಜಹರ ಲಜ್ಜಿತನಾದ ಭಕ್ತನ|ಕುಸ್ತರಿಸಿದ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ || ೧೫ ||

ಕೇಶವನೆಡೆಗೆನ್ನೆಡೆಗಾವನೋರ್ವನು | ದ್ವೇಷಬುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿದಡೆ ||

ದೋಷಸಂಭವಿಸುವುದೆಂದು ಧೂರ್ಜಟ ದೈ | ತೈಶಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು || ೧೬ ||

ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಮೊಮ್ಮನಿಗುಪಾದೇವಿಯ | ಮದುವೆಯು

[ಮಾಡುವುದೆನುತೆ ||

ವಿಧುಮಕುಟಾಂಕಿತ ಬಾಣಾಸುರೇಶನ | ಸದುಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಪೇಟಿದನು ||

ಸಂಭ್ರಮವಡೆದ ಶೋಣಿತಪ್ರರನಿಖಿಳ ಕು|ಟುಂಟವ ನೋರಿಸದಂತೆ ||

ಕುಂಭಾಂಡನಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬುದೆನುತೆ ಹೀ | ತಾಂಬರನೊಳು ರುದ್ರ

[ನುಡಿದ || ೧೭ ||

ನಿಟಲಾಕ್ಷ್ಯ ನೀನಾಡಿದ ಮಾತು ಹೃದಯಸಂ | ಘಟಿತವೆ ಬಾಣನಿಗೆನಲು ||

ಕುಟಲಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಲಿಸೂನು ಸತ್ಯವ | ನಟಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿ

[ದನು || ೧೮ ||

ಪುಲ್ಲದಳಾಕ್ಷ್ಯ ನೀನತಿದೈವವೆಂಬುದ | ಬಲ್ಲ ಮತ್ತಿತನು ನಾನಜಾಯ ||

ಹೊಲ್ಲೆಹವನು ತೀರ್ಕಣಿಸೆಂದುಭಯಪಾಣಿ ಪಲ್ಲವದಿಂದೆ ವಂದಿಸಿದ ||

ತಪ್ಪಿನಿತಿಲ್ಲದುವಿಯ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ಸ | ಮರ್ಪಿಸಿದನು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ||

ಬಪ್ಪಡಿನಡುವಿನ ಮಗಳನು ಮೊಮ್ಮಗೆ | ಸುಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀವುದರಿದೆ || ೧೯ ||

ಜೋಧಾರುಹನಾದ ಪರಮೇಶ ನಿಮ್ಮೊಳು | ಭೇದವಿಲ್ಲೆಂದು ಸೂಚಿ

[ಸಲು ||

ರೋದನ ತೀರ್ಕಣಿಸಿತು ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗೆ | ಮಾಧವ ಕೊಟ್ಟ ಮತ್ಸು

[ತೆಯ || ೨೦ ||

ಇಂತೀಬಿನ್ನಹಗಳ ನೀನೆನ್ನಯ | ಮಂತ್ರಿಯಿಂದೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳೆನುತೆ ||

ದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರಧರ ಸಮಕ್ಷದಲಿ ನಿ | ಭಾಂತಿಯಿಂ ಬೀಜಿಸ್ತೊಂಡ

[ಹರಿಯ || ೨೧ ||

ಅರಳಿದ ಬೆಳ್ಳಾವರೆಗಣ್ಣ ನಕೂಡೆ | ಮರಳ ಧೂರ್ಜಟ ಮಾತನಾಡಿ ||

ಇರಲುಗಣ್ಣವ ರಹಿತಬಾಹನ ಕೊಂಡು | ತರಳದ ಕೈಲಾಸಪುರಿಗೆ || ೨೨ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ
 [ಬಿಡದೆ || ೯೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೦ ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೨೬೫೭ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ

ನಾಲ್ವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣನು ಉಪಾಸಿರುದ್ಧರಂ ಕಂಡುದು —

ಉತ್ತಮಮುನಿಪತ್ತಿಯ ಗರ್ಭದಿ ರೂಪು | ವೆತ್ತ ಮಹಾತ್ಮಕನನಿಪ ||
 ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಕಪಿತೆಯ | ಬಿತ್ತರಿಸುವುದೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||
 ನೂರನ ಮಂತ್ರದೇವತೆ ಮಂಗಳಾಂಗಿ ಮಂ,ದಾರ ಗಂಧಾಸ್ವಿತೆ
 [ಯಸೆವ ||

ತೋರನುಗ್ಗೊಲೆಯ ಮಾಸಿರನ್ನೆ ಕತೆಯವಿ | ಸ್ತಾರವ ಕಳೆ ಪೇಟು
 [ನೆನು || ೧||

ಹರ ತನ್ನ ಕೈಲಾಸವ ಸಾರ್ಧ ಬಾಣಾ|ಸುರಮುಖ್ಯಪ್ರಮಥರೊಂದಾಗಿ ||
 ಪರಮಸಂತೋಷದಿ ನಾರದ ಒಂದು ಶ್ರೀ ವರಸಂಘಿಯುಗವ ಕೀರ್ತಿಸಿದ||

ಬಾಣನ ಪಿತಗರ್ವಪರ್ವತಜಿತುವಜ್ರ | ಬಾಣಾಸುರನಾಥಜೇತ ||
 ಬಾಣನ ಬಾಹುವಿಚ್ಛೇದ ಹಲ್ಲಾದ ಪೂ|ಬಾಣನ ಪಿತ ಕೃಷ್ಣ ಶರಣು || ೪||

ಅಸುರ ಹಿರಣ್ಯಾಂಬಕ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು | ದಶಕಂಠ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿ |
 ಶಿಶುಪಾಲದಂತವಕ್ರಾಂಬಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ಬಸುಹಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು||

ದೈತ್ಯಾರ್ಣವ ಕುಂಭಸಂಭವ ಮಹದಾದಿ | ದೈತ್ಯಾರಣ್ಯದವಾಗ್ನಿ ||
 ದೈತ್ಯಾಂಧಕಾರಸಂಹಾರ ಭಾಸ್ಕರತೇಜ | ದೈತ್ಯಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||

ಶೇಷರಜನರಕ್ಷ ಪಾಲ ಸರ್ವೇಶ ನಿ | ಶಾಚರ ತಲೆಗುಂಡುಗಂಡ ||
 ವಾಚಾವಿದೂರ ಸಾಕಾರಿ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ | ಲೋಚನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||
 ತಡೆಯದೆ ಸುರನಿಶಾಚರಹಾನನನಾಗ|ವಡೆಯ ಮೋಹಿಸುವ ಮಾ ನಿನಿಬು||

ಕಡೆಗಣ್ಣಿ ನಿಂದೆ ನಿರ್ಮಿತ ಮಾಡಿದ ಜಗದೋದಯಾಚ್ಯುತ ಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||
ರೂಪಾಂತ ನಿಖಿಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತನುರೋಮ ಕೂಪಗಳೊಂದೊಂದ

[ಜಿಹ್ವೆಗಳಿಗೆ

ಜೋಪಾನಗೆಯ್ದಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿಹ . ಗೋಪಾಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||
ಕೊಂಡಾಡುವುದೆ ವೇದಶ್ರುತಿಪಾರಾಣಂಗಳು . ಕಂಡುದಿಲ್ಲೊಡೆಯ

[ನಿಮ್ಮಡಿಯ||

ತೊಂಡನೆಂದಿವನ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬುದೆನುತೆ ಕುಂ ಭಾಂಡನ ತಂದು ಕಾಣಿ

[ನಿದ . ೧೦||

ನೋಡಿದ ದೈತ್ಯ ದೈತ್ಯಾರಿಯನೊಲಿದು ಕೊಂ ಡಾಡಿದ ತನ್ನ ದುಃಖವನು
ಬಡಿಸಿ ತೊರೆದ್ಬಿಟ್ಟೆಂದೆ ಬಿನ್ನಹವನು . ಮಾಡಿದ ಮಧುಸೂದನಗೆ ||೧೧||

ಯೋಜಿಸಿ ಬುದ್ಧಿವೇಟ್ಟಡೆ ಕೇಳಿದ ಮೂರ್ಖ . ಭೂಚಕ್ರಪತಿಯ

[ತೋಳಗಡಿದು||

ನಾಚಿಸಬೇಡ ನಮ್ಮವನೆಂದು ವ್ಯಾಳಿಯ ಬಾಚಿದ ಕೃಷ್ಣ ನಂಘ್ರಿಯೊಳು ||

ಜಗದೊಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಮಾತು ಮನಸಿಗೆ . ಯಾಗಡಿಸುವುದು

[ದುರಾತ್ಮರಿಗೆ ||

ಮಗನೆ ನೀನೇನ ಮಾಡುವೆ ಸುಮ್ಮನೇಬಿಡೆಂದು . ನಗುವ ಹರಿ ನಿರಾಚರನ||

ಎದ್ದನು ಮುಕುಳತಾಂಜಲಿಕರಪುಟದೆ ನಿಂದಿದರ್ ನಿರಾಚರ ಭಯದ||

ಕದೊದ್ದಯ್ಯದೆ ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷನ ನೋಡಿ . ಬಿದ್ದನು ಹರ್ಷವಾರ್ಧಿ

[ಯೊಳು || ೧೪||

ದೃಢಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿಂದಿದರ್ ತಾವಿಗೆ ಕೂರ್ತು . ನಡೆದಂಘ್ರಿಯುಗವೆ

[ಪವಿತ್ರ ||

ಪೊಡೆಮುಟ್ಟ ಹಸ್ತ ಮಸ್ತಕ ಬಹುವುಣ್ಯವ . ಪಡೆವುವು ಪರಮಾತ್ಮಕನೆ ||

ನೋಡಲು ದೃಕ್ಪುಣ್ಯ ಪಿರಿದು ಸಂತಸದಿ ಕೊಂ . ಡಾಡಲು ಜಿಹ್ವೆ

[ಪವಿತ್ರ ||

ಹಾಡ ಕೇಳಲು ಕರ್ಣದೊಳರ್ಧ ಪಾತಕ . ವೋಡುವುದಿಳಯ ಜೀವರಿಗೆ||

ಮರಣಕಾಲದೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂಬ ಸ್ಮರಣೆಯೊಂದಕೆ ವೋಡ

[ವಹುದು ||

ಶರಣರ ದ್ವಿತಯಾಕ್ಷರದ ಲಗ್ನವನಾಂತ | ಚರಣಾನ್ವಿತ ಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||
 ಕಾಶಿಯಸ್ತಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಸಮಸ್ತರಿಗುಪದೇಶಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ನಾಮ ||
 ದೋಷಿಗಳದನುಯದೇ ಕೆಟ್ಟರು ಪುಣ್ಯ | ರಾರಿ ನಾರಾಯಣ ಜಯತು ||
 ದೂಷಕರಿಂದಾದುದಾದರೆ ಘನಪರಿ | ಹಾಸಕದಿಂದಿರದಾಯ್ತು ||
 ಬೇಸತ್ತು ಬಯ್ದರೆ ಪಾಪಾಬ್ಧಿಯ ಕಡೆ | ಹಾಸುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||
 ಆರಂಭ ಕೃಷಿಯನುಮಾಪ್ತರು ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರ ಹರಿಯೆ ತಿದ್ದೆನಲು ||
 ನಾರ ಹುಗಡವ ಮಾಡೆನಲಾಗಿ ಪಾಪದ | ಬೇರ ಕೀಳುವ ಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||
 ದೇಶದೊಳನ್ಯರ ವರಜಲಿಪಯಂತ | ನಾಶವಹುದು ಕೊಡಲೂಡನೆ ||
 ದಾಸೋತ್ತಮರಿಗೆ ನೀಕೊಟ್ಟ ವರತಾಮ್ರ | ರಾಸನವಹುದು ನನ್ನೊಡೆಯ ||
 ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ನಾಲಗೆಗಳವಡದೆ ಮ | ತ್ತಾಮರಾಮರವೆಂದರವಗೆ ||
 ಪ್ರೇಮದೊಳೊಲದು ಸದ್ಗತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಶ್ರೀ | ರಾಮ ವಿಭೀಷಣವರದ ||
 ಇರಿವಾನಿಸವಸಿಕ್ಕ ಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮುರ್ದೆ ಮುರುಕವೆ ಮರಥೇನುವಿಗೆ ||
 ಮರುಕದಿಂದಾನತಜನನು ಪಾಲಿಸ ಸರುವೋತ್ತಮ ದೇವ ಶರಣ ||
 ನೀರೂಡಿ ನೆರೆ ಸಲಹಿದರೆ ಪಾಲ್ತಲಿವ್ಯಕ್ಷ | ಬೀರುವುದುಂಟೆ ಸತ್ಥಲನ ||
 ಹಾರುವರಿಗೆ ನಿರ್ಜರರೊಳು ನೀ ಕಲ್ಪ ಭೂರುಹ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||
 ಅಜಪುತ್ರಪಾತ್ರ ಭವೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ನಾ | ಕಜರೆಲ್ಲ ಕರಿವಾರ ನಿಮ್ಮ ||
 ಭಜನೆಯ ಮಾಜಿಪ್ಪಿಡಾನರ್ಹನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಬಿಜಮಾಡು ಪುರವ
 [ನಿಟ್ಟಪರೆ || ೨೫ ||
 ಊರೊಳಗಾನು ಬಂದೇನ ಮಾಜಿಪ್ಪಿನು ಮಂತ್ರಿ | ನಾರದನೊಡನೆ ನೀ
 [ಪೋಗಿ ||
 ಮಾರಕುಮಾರನ ಸತಿ ಗೂಡಿ ತಹುದೆಂದು ನೀರಜದಳನೇತ್ರನುಡಿ || ೨೬ ||
 ದೇವ ನಾರದಮುನಿವರನೊಳು ಬಲರಾಮ | ದೇವ ಕಂದರ್ಪಾದಿಗಳ ||
 ದೇವ ನೀ ಕಳುಹೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದೆನೆ ವಾಸು ದೇವ ಬೀಜಿಕ್ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನವರ ||
 ಕುಂಭಾಂಡ ನಾರದಮುನಿವರ ಬಲರಾಮ | ಶಂಬರಾಂತಕಮುಖ್ಯರುಗಳು
 ಮುಂಬರಿದರು ಕೊಂಕಿತ ಪುರದೊಳು ತಮ್ಮ | ಗಂಭೀರನುಗನಿದ ಬಜಿಗೆ ||
 ಭೋಂಕನೆ ಹೊಕ್ಕರು ಸಂಜೀವನೆಯೊಳು ಹೊನ್ನ | ಸಂಕಲೆವಡೆದ ಬಾಲ
 [ಕನ ||

ಸಂಕಟವನು ಕಂಡು ಬಲರಾಮದೇವ ಮೀ : ನಾಂಕ ದುಃಖದೊಳಿಟ್ಟಿದರು ||

ನುಡಿಸಿದರಖಿಲೋಪಚಾರದಿಂ ಸಂಕಲೆ , ಗಿಡಿಸಿದರ್ ಮಜ್ಜನಗೆಯ್ಸಿ ||
ಉಡಿಸಿದು ನವ್ಯವಸ್ತ್ರವನಾಯಾತಾಣಕೆ | ತೊಡಿಸಿದರ್ ಮಣಿಭೂಷಣವ ||
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದು ಕಮ್ಮಲ ರಂಭನ ಮಗನ ಮೂರ್ತಿ
[ಯನು ||

ಹಂಬಲಿಸುವ ಕುಮಾರತಿ ತನ್ನ ಗೆಡೆಗೂಡಿ | ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಕರೆಸಿದನು ||

ಬಂದಳಾಕ್ಷಣ ಸಖಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿಲಸಿತ | ದಂದಣವಿಜೃಂಭಿಸಿದ ನಾರದಗೆ ||
ವಂದನೆಗೆಯ್ದಳು ಬಲರಾಮ ಕಾಮಂಗಿ | ಚಂದನಗಂಧಿ ಲಜ್ಜೆಯಲಿ || ೩೦ ||

ತಲೆಗುತ್ತಿದ ಭಾವನ ನೆರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ | ಬಲರಾಮ ಕಾಮನಂದನಗೆ |
ಮಲಯಜಗಂಧಿನಿ ಸಹಿತ ಸಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ನೊಲಿದಡರೆಂದು ಪೇಟಿದನು || ೩೧ ||

ಫುಲ್ಲ ಶರಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಕೇಳ್ದು ಗುರುಗಳ | ಸೊಲ್ಲ ನುಲ್ಲಂಘಿಸದೊಡನೆ ||
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ವರಪಾಣಿವಿಡಿದು ಪೊಂ | ಬಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ ||

ಸೌಂದರಮಯವೆತ್ತ ನೊಬಗುರನ್ನಯ ತನ್ನ | ನುಣ್ಣೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು
[ಕೊಂಡು ||

ಕಂದರ್ಪಸುತ ತೆರಳದ ಕೆಳದಿಯರು ಹೊ | ನ್ನಂದಣ ಬೆನ್ನ ಭಾಗದಲಿ ||

ರಾಜಮರಾಳಮತ್ತೇಭಸಂಕುಲಕೆ ಸ | ರೋಜಾಂಘ್ರಿಯುಗದ ಸದ್ಗತಿಯ
ಮಾಜವೆ ಮನಗೊಳಿಸುವವೊಲು ನಡೆಗೊಂಡು | ದಾಜಾಣೆಯ ಸಖಿನಿವಹ ||

ಅಸಾರ ರತ್ನಾಂಜಿತ ಚಿನ್ನಜೆಳ್ಳಯ | ರೂಪದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ||
ಲೇಪನ ಹೊನ್ನಪೇಟೆಕೆ ಹೊಜೆಯೆಡೆಗೊಂಡು ದೇವೇಷ್ಟಿ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ನುಡಿನ ನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷಣೆ ಕಲಶಕನ್ನಡಿಯ ಪೊಳ ರಾಗರಚನೆ ||
ಇಡಿಕೊಡಿದು ಸೆಟ್ಟ ಸಮಯರುಗಳ. ಕೆಯ್ಯ ಗುಡಿನಡೆ ತೋರಣ ನಿಚಯ ||

ಕುಂಭಿಣಿ ಬೆಸಲಾದುದೆಂಬಂತೆ ಜನರು ತುಂಬುಂಬಿತು ಹೊನ್ನಗಸೆಯೊಳು |
ಮುಂಬಿನೊಳನಿರುದ್ಧ ಪೊಷಮಟ್ಟ ನಿಖಿಳನಿ | ತಂಬಿನಿಯರ ಸಮುದಯದಿ ||

ದಾನವೇಶ್ವರನ ಶೋಣಿತಪುರ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ | ಮಾನದೇವಿಯ ಕೋಳು
[ಗೊಂಡು ||

ಮೀನಾಂಕಸುತ ಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ ಬ | ಪೊನಂದ ಸೋಜಿಗವಾಯ್ತು

ವಾಣಿಯ ವರಮಾನಸಪುತ್ರ ಹಲಧರ ಪಾಣಿ ಮನ್ಮಥಕುಮಾರಕನ ||
 ಮಾಣಿಕ್ಯರಜತಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಷಿಸಿ ಕ | ಣ್ಣಾಣಿಸಿದರು ಮುರಹರನ ||೪೧||
 ಪುಷ್ಪದೊಳದೊಪ್ಪವನಿಕ್ಕಿದ ಹೊನ್ನಪು ತ್ತುಯ್ಯಂತೆ ಮದವಕ್ಕಳೊ
 [ಲಿದು ||
 ಗಳಲನೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಪಾದ | ನಳನಕ್ಕೆ ಶಿರವ ಚಾಚಿದರು ||
 ಅಡಿವಿಡಿದೆರಡು ದಂಪತಿಗಳನುಂಟಿ ಸಿರಿ | ಮುಡಿವಿಡಿದೆತ್ತಿದ ಬಲಕ ||
 ನಿಡುಗಣ್ಣಿಂದೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿ | ನುಡಿಸಿದ ಪೌತ್ರಪೌತ್ರೀಕೆಯ ||೪೨||
 ಈಪಾಟಿಯ ಸೌಂದರವೆಣ್ಣು ಕಮನೀಯ | ರೂಪಸ್ಥಿ ನಿನಗಲ್ಲದುಬಿದ||
 ಕಾಪುರುಷರ್ಗ ಕೈಸಾರಿದುದಿಲ್ಲೆಂದು | ಶ್ರೀಕೃತಿ ಪರಿತೋಷವಡೆದ ||೪೩||
 ಬಪ್ಪುದು ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಣದೆ ಗಟ್ಟಿ ದುಪ್ಪು ಬೆಟ್ಟದನೆಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ಗೆ ||
 ಸುಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧಗೆ ಕಪ್ಪುರಗಂಧಿ ಸೇರಿದಳು ||೪೪||
 ದ್ವಾರಾವತಿಯೆಲ್ಲಿ ಶೋಣಿತಪುರವೆಲ್ಲಿ | ದೂರ ಸಮೀಪವೆಂದೆನಗೆ ||
 ನೀರಜಭವ ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಕಣ ತಪ್ಪ | ಬಾರದೆ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದ ||೪೫||
 ಆಕಮಲಜಮುಖ್ಯ ಸುರಮಾನಸನಾಗಾ | ನೀಕಕ್ಕೆ ವೈವಾಹಕಮವ ||
 ನೀಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ವರಜೆತ್ರ | ಲೇಖೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದಳು ||
 ಬರಂತೆ ಜಗದ ಜೀವರ ಕುಣಿಸುವ ಸೂತ್ರ | ಧಾರಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದಲಿ ||
 ಬೇಟೆಗೊಂದು ಕಪಟನಾಟಕದಂತೆ ನೀನಾಡ | ಬಾರದು ಕೇಳಂಬುಜಾಕ್ಷ ||
 ಹವಣಿಸಿ ಹಲವು ಕಬ್ಬುನವ ತಾಡಿಸ ತನ್ನ ತವರವ ತಡಕೊಂಬುದರಿದೆ ||
 ಭುವನಜಂತುಗಳ ದಂಪತಿಗೆಯ್ವಕರ್ತು ನಿ | ನ್ನವರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಹೋತೆ ||
 ಜೆತ್ರಲೇಖೆಯ ವಚನವ ಕೇಳ್ದು ಪಂಕಜ ಪತ್ರಾಕ್ಷ ಪರಿತೋಷವಡೆದು ||
 ಮಿತ್ರೇಂದುಶಿಖಿಲೋಚನ ತಪಧ್ವಂಸಿಯ | ಪುತ್ರಾನುಕೂಲೆಯ ಪೋಗಲ್ಲ ||
 ನೀಮಾಡಿದ ಕೂಟವೆನಿತಾಡಿದೊಡುಂಟು | ಕಾಮಾತ್ಮಜಗೆ ಮೇದಿನಿಯ ||
 ಕೋಮಲೆಯರ ಶಿರೋಮಣಿಯ ಕೂಡಿಸಿದೆಯೆಂ | ದಾಮಾನಿನಿಯಮನ್ನಿಸಿದ
 ಮುರಹರ ನೋಡ ಜೆತ್ತೈಸು ಕುಂಭಾಂಡ ತತ್ಪುರಜನಸಹಿತ
 [ಕಾಣಿಕೆಯ ||
 ವರವಸ್ತುಗಳ ತಂದಿಹನೆಂದು ನಾರದ ಸ್ತುರಬಲಾದಿಗಳ ತೋಡಿದನು ||೪೬||

ರಂಭಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕೀಲ್ವಡಿಸುವ ವಧುನಿಕು . ರುಂಬದೆ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯ ||
ಹೊಂಬರಿವಾಣದಿಂ ಬೆಳಗಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ಪೀ . ತಾಂಬರಧರನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||

ಕ್ಷೋಣೀವಿಬುಧ ಭೂಭುಜವೈಶ್ಯಶೂದ್ರಸ ದ್ವಾಣಿಜರುಗಳ

[ಕೈಯಿಂದೆ ||

ಮಾಣಿಕಮೌಕ್ತಿಕ ಮುಖ್ಯವಸ್ತುವನಿಕ್ಕಿ . ಕಾಣಿಸಿದನು ಕಂಠುಪಿತಗೆ ||

ತೋಳುಡಿದಸುರಾಧಿಪನ ಗೇಹನ ಮುಟ್ಟು ಗೋಳ ತನ್ನಯ ದ್ರವ್ಯ

| ಸಹಿತ ||

ಬಾಳುವೆಗಿರಬೇಕೆಂದು ವಂಚಿಸದೆ ಕೃ . ಪಾಳುವಿಗಿತ್ತು ವಂದಿಸಿದ ||೫೫||

ವಿತ್ತವಂಚನೆಯ ಮಾಡದೆ ತಂದು ನಮ್ಮಯ ಚಿತ್ತವ ಪಡೆದೆ ನೀನನುತೆ ||

ಸತ್ರಾಜಿತುಕುವರಿಯು ಕಾಂತ ರಜನೀಚ | ರೋತ್ತಮಗಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ ||

ಕಡಗ ಭಾಪುರಿದ್ವಯ ಭುಜಪತ್ರ ಕಟ್ಟಾಣಿ . ವಡೆದ ಕಂಧರದ

[ಮಾಲಿಕೆಯ ||

ಜಡಚರ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಮಕುಟಾಂಗುಲ್ಯ . ದೊಡನುಡುಗೊಳಿಯ

[ಪಾಲಿಸಿದ ||೫೬||

ಬದ್ಧವುಳ್ಳವ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ಕಾಣಬಂತನಿ . ರುದ್ಧಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನೀ ನೆಲನ ||

ಕದ್ದೈಸದೆ ಕಂದನಿಚ್ಚೆಯೊಳಯದೆಂದು | ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿತ್ತ ನೀಳೆಯವ ||೫೭||

ಮಾಯನೆ ಮಂತ್ರೀಶ ಪೇಜ್ಜಿ ಪೇಜ್ಜಿರಿಗುಡು . ಗೋಚಯಿತ್ತು

[ಮನ್ನಿಸಲೊಡನೆ ||

ನಿಜ ಬಲ್ಲವರು ಕೀರ್ತಿಸಿದರು ಮೂಲೋಕ . ದೇವಿಯನ ಪರಮ

[ಪಾರುಷವ ||೫೮||

ಅಪರಿತಾಗಮಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣವುಪನಿಷದ್ವ್ಯಾಕೃಗಳಿಂದೆ ||

ಲಪನಚತುಷ್ಟಯ ನುತಿಮಾಡಲಯಾ ಮ | ಜ್ಞಪ ಕೀರ್ತನೆ ನಿಲಕುವುದೆ ||

ಒಂದು ಪಕ್ಷದಲಿ ಬಾಣನ ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಬಾ | ಲೇಂದುಳೇಖರನ

[ನೋಡಿದೆವು ||

ಇಂದು ನಿರ್ಮುಖ್ಯಯ ಕಂಡು ಮದ್ಭವಬೀಜ . ಬೆಂದುದೆಂದರು

[ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ||೬೦||

ನೀನಲ್ಲ ದನ್ಯದೈವವ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ಮತ್ತೀನ ಕಂಡರು ಖಳಾಧಮರು ||
ಮಾನವನಾಗಿ ಭೂಭಾರವನಿಲುಹುವ | ಶ್ರೀನಾಥ ಶರಣೆಂದರವರು || ೬೦ ||

ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ವಿದ್ವಜ್ಜನ ಮೊದಲಾದ | ಪ್ರಜೆ ಪ್ರಮಥರು ಕೀರ್ತಿ
[ಸುವ ||
ಭಜನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚೆ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಬೀಜಿಸ್ಕೊಂಡು | ಬಿಜಮಾಡಲು ದ್ಯೋತ
[ಗಿನಿದ || ೬೨ ||

ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿನಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ಶರಣೆಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು ಪೂರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨ ೨೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬಂದುದು —

ಕಮಲಜುತ ಕಾಮಾಂಕಿತರಿಪುಜಿತು | ಕಮಲಾರೂಢಸತ್ಕೀಡ ||
ಕಮಲಜಕಮಲೋದರ ಜಲಧರನಂಘ್ರ | ಕಮಲ ಮೇಲ್ಗತೆಯ್ಕಿವಿಸ್ತರಿಸು ||

ಭಾಗ್ಯವಡೆದ ಭಾಮಿನಿ ಮನೋರಥವಾಜೆ ವಾಗ್ಯುಚ್ಚಮತ್ಯೃತಿಗಳನು
ಯೋಗ್ಯವೆಂದಾಲಿಸಿದರೆ ನಿನಗಾಯುರಾ | ರೋಗ್ಯಸಂಪದವ ಪೆರ್ಜೆಪುದು ||

ದೇಶವ ಬಜಲಿಸಬೇಡೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿ | ವಾಸ ಕುಂಭಾಂಡಗೆ ಬೆಸಸಿ ||
ತಾ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿದ ವಿಹಗಾ | ಧೀಶನ ವಿಮಲಕಂಧರವ || ೩ ||

ಅನಿರುದ್ಧ ಬಾಣನಂದನೆ ಜೆತ್ತಲೇಖಾ | ವನಿತೆ ಮುಂತಾದ ಪೆಣ್ಜನರ ||
ಎನಿತುಂಟಾದ ವಸ್ತುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರು | ವಿನತೆಯ ಸುತನ ಬೆನ್ನಿನಲಿ || ೪ ||

ಕಲಹಕಾತುರಿಯದ ರಥಹಸ್ತಿಘೋಟಕ | ವಿಲಸಿತಪದಚಾರಿಗಳು ||
ಹಲಧರ ಕಂದರ್ಪ ಪಿಂದೆ ಯಾದವಬಲ | ನೆಲಸಿತು ಗರುಡನ ಮೇಲೆ || ೫ ||

ರಕ್ಕಸವಗೆ ಖಗರಾಜಂಗೆ ಪೇಟ್ಟಿ ಪೆ | ಸ್ತ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭೀತಿಸದಂತೆ ||
ಚೋಕ್ಕಟವಾಗಿ ನೀ ತಳರೆಂದು ಬೀಕನೆ | ಪಕ್ಕೆಯ ಪರುಠವಿಸಿದನು || ೬ ||

ಜೋಡಿಸಿ ನಭಕುಪ್ಪರಿಸಲ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದ | ಲ್ಲಾಡಿತ್ತು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ||
ಕೋಡಿಬಿದ್ದುವು ಸಪ್ತಶರಧಿ ದುವ್ಯಾಳಯ ಮಾಡಿದ ಗರುಡ ನೇಗದಲಿ || ೭ ||

ಅಸುರರಧೀಶನ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ಗಗನದೆ | ಬಿಸರುಹಲೋಚನ ತೆರಳ್ ||
 ವಿಸರವ ನೋಡಿದು ಬಲ್ಲಿ ದರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ | ಸುಸರವೆಂದುದು ಪುರಜನರು ||
 ಭೂಭಾರಕರಾಗಿ ಸೊಕ್ಕಿದ ದೈತ್ಯಮ | ತ್ರೇಭಕಂಠೀರವ ಗಗನ ||
 ಶೋಭಾಯಮಾನದಿ ನಡೆಗೊಂಡು ಕಂಡು | ಕಾಬನ್ನ ಪೇಗಲ್ಲರೂರು
 [ಗರು ||೯||

ಅವಾಂತು ಗರುಡ ಕೃಪ್ಪನ ಕೊಂಡು ತೆರಳ್ || ವಳಯದೆ ಪುಣ್ಯ
 [ಮೂರುತಿಯ ||
 ನೇಲಾದ ಸ್ವಸ್ಥಾನದೆ ಬಿದ್ದ ಮಾರ್ಗದ | ಪೇಟಲವರ್ ಪುಣ್ಯವೆಯ್ದಿದರು ||
 ಕಾಳೋರಗಭೇದಿರಥ ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಮರಾಳವಾಹನ ಕೀರ್ತಿಸಲು
 ಸೂಳಯಿಸಿದುವು ನಾನಾವಾದ್ಯ ಗಗನಾಂತ ರಾಳದೆ ದಿಕ್ಕು ಬಿರಿಯೆ ||೧೧||
 ಇಂದ್ರಾದಿನಿಖಿನಿರ್ಜರರು ವಿಮಾನದ | ಸಂದಣಿಯೊಳಗಿದಿರ್ವಂದು ||
 ಧಂಧಳಧಳರೆಂದು ಬಾರಿಸಿದರು ದೇವ | ದುಂದುಭಿಗಳನುಘೆಯನುತೆ ||

ನಾಕನಿವಾಸಿಗಳ ಕೈವಾರಿಸುತಿರ | ಲಾಕಾಶಪಥವ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ||
 ಗೋಕರ್ಣರಿಪು ವೈವತೇಯ ಬಂದನು ಶೋ | ಭಾಕಾರದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ||
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಗೋಮತಿಯ ತೀರದೆ ನವ್ಯ ಶೃಂಗಾರವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ
 ಮಂಗಳವಿಭವದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಡಿದ ವಿ | ಹಂಗೆಶ್ವರನ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||೧೪||
 ಸದಮಲ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ವಿಶಾ | ರದ ಗಜಾಯನು ಪೈಸರಿಸೆ ||
 ಮದವಕ್ಕಳಿದರು ಮಂತ್ರೀಶನಂದನೆ | ಮೊದಲಾದ ಪೆಣ್ಣುಗಳೊಡನೆ ||
 ಮುಸಲಾಂಕ ಮೀನಧ್ವಜ ಮುಖ್ಯ ಯಾದವ | ಪ್ರಸರಮಾರ್ಬಲ ವಿಜ್ಞಾ
 [ದೊಡನೆ ||

ಜನವೆತ್ತ ಬಾಣನ ಬಹಳ ಭಂಡಾರ ಬೊ | ಕ್ಕನ ಹೊಜಿಗಳನಿಡಿದರು ||
 ಬನಬನದೇಯ ಭಾಸಿತಮಪ್ಪ ವನರಾಜಿ | ವನಗೊಳದೇಯ ಪೆರ್ವೊ
 [ಜಯ ||
 ಮನಗೊಂಬ ನೀರಾಟದಿ ಹಸ್ತಿಹಯನರ | ಜನವಿದ್ದುದಿಳ ಪಡೆದಂತೆ ||೧೭||

ಕ.ಪ ಅ—1 ಕಾಣುವವರೆಗೂ

2 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ-ಹೇಗೆ?

3 ಬ್ರಹ್ಮ

4 ಕಣ್ಣೀ ಕಿವಿಯಾಗಿರುವ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಹಗೆ

ಯಾದವನು ಗುರು: “ ಚಕ್ಷುಶ್ರವಾಕಾಕೋದರಃ ಫಣೀ ” ಎಂದು ಅಮರ.

ಪಲಸು ಮುಂತಾದ ಪಣ್ಣಳ ಮೆದ್ದು ತೇಂಗಾಯ | ಜಲವೀಂಟಿ ಪೂಗಳ

[ಮುಡಿದು ||

ಬಲ ಪರಿತೋಷನ ಪಡೆದುದು ಯಾದವ | ಕಾಲಶಿರೋಮಣಿಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ

ನೀಲಾಂಬರ ಕಂತು ಮೊದಲಾದ ಯಾದವ ಜಾಲ ನಿರ್ಜರರು ಸಂದಣಿಸೆ||

ಕೋಲಾಹಲದೊಸಗೆಯ ವಾದ್ಯವೊಲಗಿತ್ತು ಮೂಲೋಕ ಕಿವಿಸದ್ದುಗಿಡಲು

ಊರೊಳಗತಿಹರ್ಷವನಾಂತು ಪರಮಶೃಂ | ಗಾರವಮಾಡಿದರ್ ಹರಿಯ||

ಆರತಿ ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿನೆಗಳೊಡನ ಕ್ರೂರ ಬಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡ ಹರಿಯ ||

ಕನಕಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ ವಸ್ತ್ರನಿವಾಳ ಶೋ | ಭನವೆಗಳ ರಾಗರಚನೆ ||

ಘನಪರಿತೋಷದೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟರಾಪುರ | ಜನ ಜಯಜಯರಭಸದಲಿ ||೨೦||

ಭವರೋಗಹರ ಬಾಣಕುಂಭಾಂಡಸುತೆ ಕಂತು | ಕುವರನನೊಡಗೊಂಡು

[ಲಲಿತ ||

ಚವಲ ಬೊಂಬಾಳವನೇಜು ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಟ್ಟ | ವಿವರವನೇನ ಬಣ್ಣಿ ಪೆನು ||

ಭಾಗವತರ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಸನಕಾದಿ | ಮಾಗಧಜನದ ಕೈವಾರ ||

ಆಗಮನುತಿಸಾತ ಧವಳಶೋಭನ ವಿನಿ | ಯೋಗದೆ ಹೊಕ್ಕ ದ್ವಾರಕಿಯ ||

ಹೊನ್ನಗಸೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ರನ್ನ | ಗನ್ನಡಿ ಮಕರತೋರಣದಿ ||

ಸನ್ನಯಿಸಿದ್ ನೀಗುರಿಯ ನಿಟ್ಟಸಲು ಭಾಂ | ಡಾನ್ನವ ಸುರಿದರುಗ್ಗಡದೆ||

ಪೊಗಟಲದಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಮಣಿಹರ್ಮ್ಯ | ಯುಗಳಪಕ್ಷದ

[ಮುಂಬಿನಲಿ ||

ನೆಗಟ ಸುಂಡಿಲ ತೋರಣಗುಡಿ ಬಲುಕುರು ಜುಗಳ ಹೊಂಗೆಲಸದುನ್ನತಿಯ

ಅಂಗಡಿಬೀದಿಯ ಸಾಲ ಸೌಧವನೇಜು | ಮಂಗಳಾಚ್ಯುತನ ಮೂರ್ತಿ

[ಯನು ||

ಕಂಗಳಿಂದಲೆ ನೋಡಿ ಬೆಮೆಗೊಂಡು ನವ್ಯಪು | ಪ್ಪಂಗಳಂದಿಟ್ಟರಚ್ಯುತನ||

ಹಸುಗೂಳ ಹರಿವಾಣಗಳೊಳು ತುಂಬಿ ರಂಜಿಸುವ ರತ್ನಾರತಿವೆಳಗಿ||

ದಸರಿ ಪಟ್ಟಾವಳ ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರವ ನಿವ | ಳಸಿದರಚ್ಯುತನಂಘ್ರಗಳಲಿ ||೨೧||

ವುಡಿಮ ಕತ್ತರಿ ಕುಂಕುವ ಕಪ್ಪುರವುಡಿ | ಬಿಡುಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ
[ದೊಡನೆ ||

ಹಿಡಿಕೊನ್ನ ಸೂರ್ಯ ಬಿಟ್ಟರಿಕ್ಕೆಲದಂ ಗಡಿಗರತೀವ ಮೋದದಲಿ ||೨೮||

ಆತನಚ್ಯುತನಾತನನಿರುದ್ಧಲೋಕವಿ | ಖ್ಯಾತಬಾಣನ ಕುಮರಿಯನು ||
ಆತಾಯಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಾನಾರಿ ನೋಡೆದು | ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೂರುಗರು ||

ನಾಗೇಂದ್ರತಲ್ಪನನಿದಿಗೊಳಲೆಯ್ದಂದ | ರಾಗಿಂದುವದನೆಯರ್ ಕೆಯ್ಯ||
ಶ್ರೀಗಂಧಧೂಪಾರ್ತಿ ಪಾಪಾರಣ್ಯದ , ಬೇಗಿವೊಲ ಪೊಗೆ ಮುಸುಕಿದುದು||

ಹುರಿದುದು ಭವಬೀಜ ಮಷ್ಕರ್ಮದಂಕುರ ಹರಿದುದು ಕಪಟದ ಬೇರು ||
ಸುರಿದುದಾನಂದಾಶು ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು | ಪುರದವರ್ ಪುಣ್ಯವೊಂದಿ
[ದರು ||೨೯||

ಲೋಕೇಶನ ಕಾಪಿಲಾರ್ಧಾತನ ಬಾಹು | ಶಾಖೆಯ ಸವರಿ ಪಾತ್ರಗೆ ||
ಈಕೆಯನೊಡಗೂಡಿ ಬಂದ ನೋಡೆಂದೆನು ತಾಕೆವಾಳರು ಹೊಗಳಿದರು ||

ಪಾಡಲು ಪರಮಸಂಪದವಕ್ಕು ನುತಿಯನು ಮಾಡಲು ಮಂಗಳವಹುದು
ನೋಡಲು ನಸಿದು ಪೋಪುದು ಪಾಪವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರಾ ಕುಶಲಜ್ಞ
[ರೊಲಿದು ||೩೦||

ಸುರನರ್ತಕಿಯರೊಳು ಮತ್ಸರವಾಂತರೀ | ಸುರನರ್ತನಗಾರ್ತಿಯರ ||
ಪರಮೋತ್ಸವದೆ ನೋಡುತೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರ ತನ್ನ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ||

ಢಣರೆಂಬ ಗಜಘಂಟೆಯನಾದ ವಾದ್ಯನ | ನ್ನಣ ಪಾಠಕರ ಕೈವಾರ ||
ಪ್ರಣಮೋಚ್ಚಾರಣ ರಭಸನ ನಿಲಿಸಿದ | ಗುಣಯುತ ಕರದ ಸನ್ನೆಯಲಿ ||

ಇನನ ರಶ್ಮಿಯ ಕೀಲ್ಪಡಿಸುವ ಮಕುಟವ | ಧನರ ಮಾರ್ಬಲವ ಕುಸ್ತ
[ರಿಸಿ ||

ಘನರಮ್ಯವಸ್ತ್ರ ಭೂಪಣವಿತ್ತು ತಪ್ಪುರ | ಜನರ ಬೀಜಕ್ಕೊಟ್ಟುನರ್ಥಿಯಲಿ ||

ತಾಳಮದ್ದಳ ಗೀತ ನರ್ತನಗಾತಿಯ | ಮೇಳ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆ ಸುರರ ||
ಜಾಲಕ್ಕೆ ಹಸೆಯಿತ್ತು ಬೀಜಕ್ಕೊಟ್ಟು ಚವಲ ಬೊಂ | ಬಾಳವನಿಡಿದ ಮಾ
[ಧವನು ||೩೧||

ಉಭಯೆಂಬ ಶಬ್ದಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಬಹಳ ನಂ | ಬುಗೆಯ ಸೇವಕರು

[ಕಂಚುಕಿಯು ||

ಉಭಯೆನಲುಜ್ಜು ಗದೋಳು ರತ್ನಮಯದಹಾ|ವುಗೆಯಮೆಟ್ಟಿಸಿದರಚ್ಚುತಗೆ

ಮಲೆನ ದೈತ್ಯರ ಗಂಡ ದಾಸೋತ್ತಮರನಂ | ಡಲೆವ ದುಷ್ಕೃತಗಳ

[ಗಂಡ ||

ಕೊಲಲೊಡರ್ಚುವ ಮಿತ್ತು ವಿನ ಗಂಡನ ಪಾದ | ಜಲರುಹಯುಗವ ನೋಡಿ

[ದರು ||೨೯||

ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥವ | ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವನು||

ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಲೋಕಾದಿಲೋಕವ ಸೂಪ | ಗೊಂಡರು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||

ಬತ್ತಿತು ಭವಸಾಗರ ಯಮಪುರಮಾರ್ಗ | ಕೆತ್ತಿತು ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರಿಗೆ ||

ಎತ್ತಿತು ಗುಡಿ ತೋರಣ ವೈಕುಂಠಕೆ | ಹತ್ತಿತು ಹರಿಯ ಸೂರಿಯಲಿ ||

ನಾಲಗೆಯೆನಗೊಂದು ಹರಿಭಕ್ತಿ ಹೊಗಟ್ಟರೆ | ಶೀಲಶ್ರೀವೈಷ್ಣವೋತ್ತ

[ಮರು ||

ಸಾಲೋಕ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯಪದವನಾ | ಕಾಲದೆ ಪಡೆದರಾಕ್ಷಣದೆ ||

ಉದ್ಧವದೇವನ ಕೈಲಾಗಿನಲಿ ದೈತ್ಯ | ಮರ್ದನ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡಲು ||

ಹೊದೊರೆ ಕಟ್ಟೆಗೆಕಾಣರುಗ್ಗಡದೆ ಹೊ | ಗಟ್ಟರು ಹರಿಯ ರಭಸದೆ ||

ಭೂನಾಥಪಾದವೆಚ್ಚರಿಕೆ ಸುವರ್ಣಸೋ | ಪಾನದಾರೋಹಣ ಜತನ ||

ಶ್ರೀನಾಥ ಸೆಱಗು ಸಂಭಾಳಿಕೆಯಪ್ಪಾವ | ಧಾನವೆಂದೆನಲಡದಿನು || ೪೪||

ವಿಲಸಿತವಾಣೀಕೃತಜಿತಮಂಟಪದ ಬಾ | ಗಿಲ ಗುಡಿ ತೋರಣೈಶ್ವರ್ಯ

ನಲವಿದೆ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗೋವಳ ಬಲ ಬಂದು ನಮಿಸಿದುದಾಗ|| ೪೫||

ಇಟ್ಟದಿರಾಗಿ ತಂದರು ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣ ದಿಟ್ಟ ನೈವೇದ್ಯಸಂಕುಲವ ||

ನಿಟ್ಟಸಲಮಲವಸ್ತ್ರವ ನಿವಾಳನಿ ತೆಗೆ | ದೊಟ್ಟದರುಭಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ || ೪೬||

ಮುಂದೆಸೆಯಲಿಬಾಣಸುತಚಿತ್ರಲೇಖಿ ಪೆ|ಣ್ವಿಂದದೊಳನಿರುದ್ಧಬರಲು||

ಕಂದರ್ಪತನಯನ ಕಡಿದಾಡಿ ತೆಗೆತಂದ | ಮಂದರಧರನ ಪಾಡಿದರು || ೪೭||

ಅಕಳಂಕನಾರದ ಬಲರಾಮ ಸ್ಮರ ವಿನಾ|ಯಕರೆಡಬಲದೊಳುಗ್ಗಡಿಸಿ ||

ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಮುರಾಸುರಾಂ | ತಕನ ಕಂಡರು ವಧೂಟಿ

[ಯರು || ೪೮||

ಅಂದವಡೆದ ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗುಡಿ ತೋರಣ | ಚೆಂದಳಿದುರಟ ಕುಂಭಕಲಶ||
ಮಂದಸ್ತುತಮುಖ ಕನ್ನಡಿಯವರೈ | ತಂದರು ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೪೯||

ಅಧಿನಾಯಿಕೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ್ | ಹದಿನಾಲು ಸಾವಿರ ಹೆಣ್ಣು
ಇದಿಗೊಂಡರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿವೆಳಗಿ ಶ್ರೀ | ನಿಧಿ ನಿರ್ಜರಾಧೀಶ್ವರನ ||

ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯ ಸಾರ್ಜೆಪೊಂದಂಬಿಗೆಯ | ಗ್ಗಣಿಯಿಂದೆ ಪಾದವ ತೊಳೆದು
ದಣಿದುವು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿನ ಸತ್ಯಭಾಮೆರು | ಕ್ರಿಣಿದೇವಿಯರು ಹೊಗಳಾದರು||

ಅನಿರುದ್ಧ ಹೋದನೆಂದೆಂಬ ದುಃಖದಲಿ ಕಂ | ಬನಿಗಜದನುಕೋಕಿಸಲು||
ಮುನಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಸತ್ಕುಮರನ ತಹೆನೆನು | ತಿವಿವಾತುಗಳನಾಡಿದಿರಿ ||

ಏಕವಚನಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೆಂದೆಂಬ | ಲೋಕೈಕಬಿರುದಾಂಕ

[ಪ್ರಭುವೆ ||

ಶ್ರೀಕಂಠಭಜಕನ ತೋಳುಗಳ ತುಡು ವಿ | ವೇಕದಿಂದೆ ತಂದೆ ಮತ್ಸುತನ||೫೦||

ಅನೆಯ ಕೆಯ್ಯ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲ ಸೇಜಿತಂದು | ಮಾನವಸಿಂಹಸ್ವರೂಪ||
ನೀನಲ್ಲ ದಿನ್ನಾರೆನುತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು | ಶ್ರೀನಾರಿ ಪರಿತೋಷವಡೆದು ||೫೧||

ತಾಣಿಗಳರಸ ದೈತ್ಯನ ಮಹಾಗರ್ವವ | ಹೂಣಿಸಿ ತಮವಜೆಯದರ||
ನಾಣಿಸಿಯೆನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ತಕ್ಕ ಸತಿ ಕ | ಟ್ಟಾಣಿರತ್ನವ ತಂದೆ ಜೇಯ ||

ವಿಧವಾಯದೆ ಕಟ್ಟರು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮಾ | ಸ್ವದ ಗೋಪ್ಯವನು ತಾಮ

[ಸರು ||

ಅದನೇನ ಬಣ್ಣಿ ಪಿನೆನಲು ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ನಾ | ರದಮುನಿರಾಯ ಕೀರ್ತಿಸಿದ||

ನೀ ಬಲ್ಲೆ ತಾಯೆ ನಾಲ್ಕೊಗ ಬಲ್ಲ ಪಾವನ | ನಾ ಬಲಿವರ ವೈನತೇಯ||
ಶ್ರೀಭಾಗೀರಥೀಧರವಜ್ರ ಬಲ್ಲ ಅಬ್ಬ | ನಾಭನ ಗುಣಗುಣಗಳನು ||೫೨||

ಬಿಸರುಹಸಖ ಮುಖ್ಯ ನವಗ್ರಹಂಗಳನು ನಿ | ಮಿಸಿ ಚತುರ್ದಶಮುನಿ

[ವರರು ||

ಹಸನಾಗಿ ಜಾನಿಸಿ ಬಲವರ್ತರು ಕಷ್ಟ | ಕುಶಲವ ಪಿತ ಕೃಷ್ಣನಿರವ ||೫೩||

ಶುಕ ಪರಾಶರ ವ್ಯಾಸ ಕಪಿಲ ಕುಂಭಜ ಭೃಗು | ಬಕ ದಾಲ್ಬ್ಯ ವಾಸಿಷ್ಠ
[ಮುನಿಪ ||

ನಿಕರದೆ ಬಲ್ಲ ವರಣವರು ನರದೇ | ಹಿಕರೇನ ಬಲ್ಲ ರಚ್ಯುತನ ||೫೪||

ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಪಾವನರೂಪ ನಿತ್ಯವಿ | ಭೂತೀಶ್ವರನಂತಿರಲಿ ||

ಜಾತಿಪದ್ಧಿ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮನ ವಧು ಗಾಡಿ | ಕಾತಿಯ ನೋಡವ್ವ ತಾಯಿ ||

ಸಿರಿಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲಣ ದಿಟ್ಟಯನಿತ್ತು | ತಿರುಹಿ ರತ್ನಾಂಜಿತ ಹೇಮ ||
ಹರಿವಾಣದಾರತಿಗಳನೆತ್ತಿ ನಿಖಿಲೋಪ, ಚರಿಯವ ಮಾಡಿದರ್ ಬಿಡದೆ || ೬೦ ||

ನೋಡಿದರಾಗವೋಕ್ತಿಯಲಿ ಬಾಸಿಂಗವ, ಸೂಡಿದರ್ ತೊಂಡಿಲ ತಂದು ||
ಪಾಡಿದರ್ ಪರಮಶೋಭನದಿಂದೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದರ್ ಮಣಿಯ ಮಂಟ
[ಪದೆ || ೬೦ ||

ಸಡಗರವಲಿ ಕಂತುಸುತನುಪಾವಧು ಬಲ ಗುಡುತೆ ಕುಂಭಾಂಡಜೆ
[ಸಹಿತ !

ಪೊಡೆಮಟ್ಟರು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಪೆಣ್ಣಡಣಕ್ಕೆ ರತಿದೇವಿಯರಿಗೆ || ೬೩ ||

ಗಾವಿಲಾದೈತ್ಯನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದೊಡಲಾಂತು | ಜೇವಿಸಿ ಬಂದುದೆ ಎನಗೆ ||
ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ವಂದಾರತಿ, ದೇವಿ ಮುಂಡಾಡಿದಳ ಮಗನ || ೬೪ ||

ಸೊಸೆಯ ಲಾವಣ್ಯವ ನೋಡಿ ಸಂತಸವೆತ್ತು | ಸೊಸೆಗೂಡಿ ಕಂಸ

[ಮರ್ದನನ ||

ಸೊಸೆ ಮದವಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ಕೃಷ್ಣಾಂಭುಗೆ | ಯೊಸಗೆಯೊಳ ಪೊಡೆಮ

[ಟ್ಟರೊಲಿದು || ೬೫ ||

ನಾರದ ಮೊದಲಾದ ಪಿರಿಯರ್ಗೆ ತಾ ನಮ | ಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ ಸಂತಸದಿ ||

ಆರೋಗಣಿಗೆ ಚೆತ್ತೈಸೆ-ದು ಕೃಷ್ಣಮನೋ | ಹಾರಿಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ||

ಎನಲಾಕ್ಷಣ ನಿಬ್ಬಣ ಬಂಧುವರ್ಗ ಪೆ | ಣ್ಣನ ಮದವಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ||
ಘನಪರಿತೋಷದೆ ಪರಮಾಮೃತಭೋಜನವ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣರಾಯ || ೬೬ ||

ಗಂಧೋದಕದಿಂದೆ ಕೆಯ್ದೊಳದಮಲ ಶ್ರೀ | ಗಂಧವ ಮೆಯ್ಯೂಡಿಕೊಂಡು
ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ತಾಂಬೂಲವನೊಲಿದು ಗೋ | ವಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ||

ಆಣಿಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಮನೀಯ | ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ||

ರಾಣಿಯರೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳು ಗದಾಚಕ್ರ | ಪಾಣಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಕೇಳ ಕೆಳದಿ
ಬಾಣನ ಮನೆಯ ಭಂಡಾರ ಬೊಕ್ಕಸವ ಪೂ|ಬಾಣನಂದನೆಗೆ ತಾರ್ಕಣಿಸೆ ||

ಬಾಣಜೆ ಸಹಿತ ಮಂದಿರವ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ | ಬಾಣಾರಿ ದುರಿತಸಂಹಾರಿ ||

ಹರಿಕಾಳ ಮೊದಲಾದ ಜನಕುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು | ವರಬಂಧು ಬಲಸ್ತರಾದಿಗಳ ||

ಪರಿತೋಷದಿಂದೆ ಬೀಜಿಸ್ಕೊಟ್ಟನು ಗೋಕುಲದೇವಿಯ ನಾರದ ಗರುಡ ರನು

ಮನ್ನಣೆವಡೆದು ಬೀಜಿಸ್ಕೊಂಡೆಯಿದ್ದರು ಸೌ | ಪರ್ಣನಾರದರತ್ತಲಿತ್ತ ||
ತನ್ನ ವಧೂಟೆಯರೊಳಗೆ ನಿರ್ಜರಶಿರೋ | ರನ್ನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದನು ||

ಗಂಧಶಾಲಿಯ ಬತ್ತದೊಳಗಿದ್ದ ಕಳೆಯ ಕೀ | ಜ್ವಿಂದದೆ ಖಳರ ತಿರ್ಕಣಿಸಿ ||
ವೃಂದಾರಕ ಭೂಸುರ ರಕ್ಷಪಾಲ ಗೋ | ವಿಂದನಾಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ||

ದುಷ್ಪರ ಮುಖದು ಸಜ್ಜನರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂ | ತುಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ||
ಇಪ್ಪಾರ್ಥವನೀವ ಕೃಷ್ಣ ದ್ವಾರಕಿಯೊಳ | ಗವೈಶ್ವರ್ಯದೊಪ್ಪಿದನು || ೭೪ ||

ಭೋಜ್ಯವಸ್ತುಗಳೊಳುಮುಖ್ಯವಾದುದುಲಲಿ ತಾಜ್ಯ ನಿರ್ಜರಜನರೊಳಗೆ ||
ಸೋಜ್ಯ ಸುಖಾಢ್ಯಪಾಲಕ ಕೃಷ್ಣ ಸುಖಸಾ | ಮ್ರಾಜ್ಯವನಾಳಿದ ಮುದದೆ ||

ನಿರ್ಮತ್ತರದೊಳೀಕೃತಿಯ ಕೇಳದವರಿಗೆ | ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷ
[೪೪ ||

ಭರ್ಮಾಂಬರನೀವ ಭಾಮೆ ಕೇಳ ನಮ್ಮದು | ಪ್ಕರ್ಮ ವಿಚ್ಛೇದನವಾಯ್ತು

ಯೋಗಿಹೃತ್ತಮಲಾಸನ ದೈತ್ಯಕಾಮೂರಿ | ರಾಗಿಪ ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರ ||
ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ನರಸಿಂಹಾದಿಕೇಶವ | ನಾಗಿಪ ಜನಮನೋರಥವ || ೭೫ ||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮಹತ್ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರೀಃ

